

Otkrivenje 18: glasni vapaj — 2018-2030

*"Pala je, pala je, Babilon Veliki!" »
"Izidite iz njezine sredine, ljudi
moji..."*

Samuel predstavlja

Objasni mi Daniela i Otkrivenje

**Proročanski dokazi da Bog postoji.
Njegova konačna otkrivenja za
njegove izabranike**

**U ovom djelu: Njegov projekt -
Njegova presuda**

Verzija: 23-09-2023 (7-7th ⁻⁵⁹⁹⁴)

" I čuh glas čovjeka usred Ulaja;

povikao je i rekao: Gabrijele, objasni mu viziju ” Daniel 8:16.

Objašnjenje naslovnice

Od vrha prema dolje: Poruke triju anđela iz Otkrivenja 14.

Ovo su tri istine iz Danielove knjige otkrivene svecima nakon suđenja u proljeće 1843. i nakon suđenja 22. listopada 1844. Zanimajući ulogu subote, rani adventisti nisu mogli razumjeti pravo značenje ovih poruka. Adventisti koji su čekali Kristov povratak povezivali su svoje iskustvo s " **ponoćnim krikom** " ili " *usred noći* " navedenim u prisposobi o " *deset djevica* " od Mateja 25:1 do 13 gdje je najava "povratka " *zaručnika* " spominje se.

- 1- **Tema suda** razvijena je u Dan.8:13-14 i tema je poruke prvog *anđela* u Otk.14:7: " *Bojte se Boga i dajte mu slavu jer je došao čas njegova suda i poklonite se onome koji je učinio zemlju, nebesa i izvore vode!* »: povratak na subotu, jedini pravi sedmi dan božanskog reda, židovsku subotu i tjedni dan odmora, zahtijeva Bog u četvrtoj od svojih deset zapovijedi.
- 2- **Osuđivanje papinskog Rima** , " *malog roga* " i " *različitog kralja* " iz Daniela 7:8-24 i 8:10-23 do 25, koji dobiva naziv " *Babilon veliki* " u poruci drugog *anđela* Apo. 14:8: " *Babilon Veliki je pao, pao je!* ": uglavnom, zbog nedjelje, prijašnji "dan sunca" naslijeđen od cara Konstantina I. ^{koji} ga je ustanovio 7. ožujka 321. Ali ovaj izraz " *pao je* " opravdan je objavom njegove proklete prirode od strane Boga uveo ga je svojim adventističkim slugama nakon 1843., 1844., obnavljajući praksu napuštene subote. " *Ona je pala* " znači: "ona je uzeta i poražena." Bog istine tako najavljuje svoju pobjedu protiv tabora vjerskih laži.
- 3- **Tema posljednjeg suda** gdje " *vatra druge smrti* " pogada kršćanske pobunjenike. Ovo je slika predstavljena u Dan.7:9-10, tema je razvijena u Otk.20:10-15, i to je predmet poruke trećeg *anđela* u Otk.14:9-10: " *I drugi, treći anđeo ih je slijedio, govoreći jakim glasom: Ako se tko pokloni zvijeri i njezinu liku, i primi žig na čelo ili na ruku, i on će piti vino gnjeva Božjega, izliveno bez smjesu u čašu svoga gnjeva, i bit će mučen vatrom i sumporom, pred svetim anđelima i pred Jaganjcem* ": Ovdje se nedjelja poistovjećuje sa " *žigom zvijeri* ".

Obratite pažnju na identičnu korespondenciju brojeva ciljanih stihova u Danielu 7: 9-10 i Otkrivenju 14: 9-10.

Četvrti anđeo : pojavljuje se samo u Apo.18 gdje predočava konačnu objavu triju prethodnih adventističkih poruka koje imaju koristi od sveg božanskog svjetla koje ih je došlo obasjati od 1994. godine i do kraja svijeta, to jest do proljeće 2030. To je uloga koju ovaj rad mora imati. Svjetlo koje ga je došlo osvjetliti otkriva uzastopne krivnje: katoličke vjere, od 538.; protestantske

vjeroispovijesti, od 1843.; i službena adventistička institucija, od 1994. Svi ovi duhovni padovi imali su uzrok, u svoje vrijeme: odbijanje svjetla koje je predložio Sveti Duh Božji u Isusu Kristu. " *U vrijeme kraja* " spomenuto u Dan 11:40, Katolička crkva okuplja u svom prokletstvu sve vjerske skupine, kršćanske ili ne, koje priznaju njezinu službu i njezin autoritet; i to pod okriljem svoje tzv. "ekumenske" alijanse kojoj je, nakon protestantizma, pristupio i službeni adventizam 1995. godine.

2. Korinćanima 4,3-4

" ...Ako je naše Evanđelje još uvijek zastrto, zastrto je onima koji nestaju; za nevjernike čiju je inteligenciju Bog ovoga svijeta zaslijepio, tako da ne vide sjaj Evanđelja slave Kristove, koji je slika Božja . »

"I ako proročka riječ ostane neshvaćena, ostat će takva samo za one koji moraju biti izgubljeni"

Također, u sažetku otkrivenja predstavljenih u ovom dokumentu, znajte da, kako bi " *opravдали svetost* ", od proljeća 1843. uspostavljen dekretom Boga stvoritelja i zakonodavca iz Daniela 8:14, prema njegovom " *vječnom evanđelju* ",

diljem zemlje, svaki muškarac i svaka žena,

moraju biti kršteni u ime Isusa Krista potpunim uranjanjem kako bi dobili božansku milost,

moraju poštovati subotu , sedmi dan subotnjeg odmora, koji je Bog posvetio u Postanku 2, i 4. ^{od} njegovih 10 zapovijedi citiranih u Izlasku 20; ovo, kako bi sačuvao svoju milost,

moraju poštovati božanske moralne zakone i zakone o prehrani propisane u Svetom pismu, u Postanku 1:29 i Levitskom zakoniku 11, (svetost tijela)

i ne smije " *prezreti njegovu proročku riječ* ", kako ne bi " *ugasio Duha Božjega* " (1. Solunjanima 5:20).

Svakoga tko ne ispunjava te kriterije Bog osuđuje na " *drugu smrt* " opisanu u Otkrivenju 20.

Samuel

OBJASNITE – JA DANIEL I APOKALIPSA

Paginacija obrađenih tema

Prvi dio: Pripremne napomene

Koristi automatsko pretraživanje brojeva stranica korištenog softvera

Naslovna stranica

07	Prezentacija
12	Bog i njegova stvorenja
13	Biblijski temelji istine
16	Temeljna napomena : 7. ožujka 321., prokleti dan grijeha
26	Svjedočanstvo Božje dano na zemlji
28	Napomena : Ne brkajte mučeništvo s kaznom
29	Postanak: važan proročanski sažetak
30	Vjera i nevjera
33	Hrana za prikladno vrijeme
37	Otkrivena povijest prave vjere
39	Pripremne bilješke za Danielovu knjigu
41	Sve počinke u Danielu – KNJIZI O DANIJELU
42	Daniel 1 - Danielov dolazak u Babilon
45	Danijel 2 - <i>Kip</i> vizije kralja Nabukodonozora
56	Daniel 3 - Tri druga u <i>peći</i>
62	Daniel 4 - kralj ponižen i preobraćen
69	Daniel 5 - Presuda kralju Beltazaru
74	Daniel 6 - Daniel u <i>lavljjoj jami</i>
79	Daniel 7 - <i>The četiri životinje</i> i <i>mali</i> papin rog
90	Danijel 8 - Potvrđen papinski identitet – božanska odredba Dan.8:14.
103	Daniel 9 - Najava vremena zemaljske službe Isusa Krista.
121	Daniel 10 - Najava velike <i>nesreće</i> - Vizije nesreće
127	Daniel 11 - Sedam sirijskih ratova.
146	Daniel 12 - Adventistička univerzalna misija ilustrirana i datirana.
155	Uvod u proročku simboliku
158	Adventizam
163	Prvi pogled na Apokalipsu
167	Simboli Rima u proročanstvu
173	Svjetlo u subotu
176	Božja odredba Daniela 8:14
179	Priprema za Apokalipsu
183	Apokalipsa u sažetku
188	Drugi dio: detaljno proučavanje Apokalipse
188	Otkrivenje 1 : Prolog-Povratak Krista-Adventistička tema

- 199 **Otkrivenje 2** : Kristova skupština od svog početka do 1843
199 1. razdoblje: *Efez* - 2. razdoblje : *Smirna* - 3. razdoblje : *Pergamon* -
4. doba : *Tijatira*
- 216 **Otkrivenje 3** : Kristova skupština od 1843. - obnovljena apostolska
kršćanska vjera
216 5. razdoblje : *Sardis* - 6. razdoblje : *Philadelphia* -
223 Sudbina adventizma otkrivena u prvom viđenju Ellen G. White
225 7. doba : *Laodiceja*
- 229 **Otkrivenje 4** : nebeski sud
232 Napomena : **BOŽANSKI ZAKON** prorokuje
239 **Otkrivenje 5** : Sin Čovječji
244 **Otkrivenje 6** : Akteri, božanske kazne i znakovi vremena kršćanske ere -
Prvih 6 pečata
251 **Otkrivenje 7** : Adventizam sedmog dana zapečaćen “ *Božjim pečatom* ”:
subotom i tajnim “ *sedmim pečatom* ”.
- 259 **Otkrivenje 8** : Prve četiri " *trube* "
268 **Otkrivenje 9** : 5. i 6. “ *truba* ”
268 5. “ *truba* ”
276 šesta “ *truba* ”
- 286 **Otkrivenje 10** : " *mala otvorena knjiga* "
291 Kraj prvog dijela Objave
Drugi dio: razvijene teme
- 292 **Otkrivenje 11** : papinska vladavina - nacionalni ateizam - 7. “ *truba* ”
305 **Otkrivenje 12** : veliki središnji plan
313 **Otkrivenje 13** : lažna braća kršćanske religije
322 **Otkrivenje 14** : Vrijeme adventizma sedmog dana
333 **Otkrivenje 15** : Kraj probnog razdoblja
336 **Otkrivenje 16** : *Sedam posljednjih zala Božjeg gnjeva*
345 **Otkrivenje 17** : prostitutka je razotkrivena i identificirana
356 **Otkrivenje 18** : prostitutka prima svoju kaznu
368 **Otkrivenje 19** : *Armagedonska bitka* Isusa Krista
375 **Otkrivenje 20** : *tisuću godina* 7. tisućljeća i posljednji sud
381 **Otkrivenje 21** : simbolizirani proslavljeni *Novi Jeruzalem*
392 **Otkrivenje 22** : Beskrajni dan vječnosti
- 405 **Slovo ubija, ali Duh oživljava**
408 **Zemaljsko vrijeme Isusa Krista**
410 **Svetost i posvećenje**
- 424 **Odvajanja Postanka – od Postanka 1 do 22 –**
525 Ispunjenje obećanja danih Abrahamu: Postanak 23 do...
528 Izlazak i vjerni Mojsije – Općenito iz Biblije – Čas posljednjeg izbora –
Adventizam sedmog dana: odvajanje, ime, povijest – Glavni Božji sudovi
– Božansko od A do Z – Iskrivljanje biblijskih tekstova – Duh obnavlja
istinu.
- 547 **Posljednja posveta**
548 **Posljednji poziv**

Napomena: prijevodi na strane jezike koji se izvode pomoću softvera za automatsko prevođenje, autor je odgovoran samo za tekstove na francuskom jeziku, jeziku originalne verzije dokumenata.

Objasni mi Daniela i Otkrivenje

Prezentacija

Rođen sam i živim u ovoj krajnje odvratnoj zemlji, budući da je Bog njen glavni grad simbolično nazvao " *Sodoma i Egipat* " u Otk.11:8. Njegov model društva, republikanski, na kojem su zavijdjeli, oponašali su, širili i usvajali brojni narodi diljem svijeta; ova zemlja je Francuska, dominantna monarhijska i revolucionarna zemlja, eksperimentator pet republika s javnim režimima koje je Bog osudio. S ponosom proglašava i pokazuje svoje tablice ljudskih prava, bezobrazno suprotne tablicama ljudskih dužnosti koje je u obliku "deset zapovijedi" ispisao sam Bog stvoritelj. Od svog nastanka i svoje prve monarhije, preuzela je obranu svog neprijatelja, rimokatoličke religije čije učenje nikada nije prestalo nazivati "zlim" ono što Bog naziva "dobrim" i nazivati "dobrim" ono što on naziva "zlim" ". Nastavljajući svoj neumoljivi pad, njegova revolucija ga je dovela do usvajanja ateizma. Dakle, kao stvorenje, lonac zemlje, Francuska je uključena u sukob koji je suprotstavlja svemoćnom Bogu, autentičnom loncu željeza; ishod je bio predvidljiv i on ga je prerekao; ona će doživjeti sudbinu " *Sodome* " kriva za iste grijehе prije nje. Svjetska povijest u posljednjih 1700 godina ili tako nešto oblikovana je njegovim zlim utjecajem, posebice njegovom potporom autoritetu rimokatoličkog papinskog režima, od njegovog prvog monarha, Klodviga I., prvog ^{franačkog} kralja. Kršten je u Reimsu, 25. prosinca 498. godine. Taj datum nosi predznak božićne proslave koju Rim nepravedno i nečuvено povezuje s lažnim datumom rođenja Isusa Krista, utjelovljenog Boga, stvoritelja svijeta i sve što živi ili postoji; koji s pravom prisvaja naziv " *Bog istine* " jer se gnuša " *laži čiji je otac davao* ", kao što je Isus izjavio.

Želite li nepobitan dokaz da niti jedan rimski papa nema pravo tvrditi da je sluga Isusa Krista? Evo ga, precizno i biblijski: Isus je rekao u Mateju 23,9: " ***I nikoga na zemlji ne zovite svojim ocem; jer jedan je vaš otac, koji je na nebesima.*** »

Kako se zove papa na zemlji? Svatko to može vidjeti, "sveti *otac* ", ili čak, "vrlo sveti *otac* ". Katolički svećenici također se nazivaju " *očevi* ". Ovaj buntovnički stav uzrokuje mnoštvo svećenika da sebe postave kao navodno nezamjenjive posrednike između Boga i grešnika, dok Biblija za njega uči slobodan pristup Bogu koji je ozakonio Isus Krist. Na taj način katolička vjera infantilizira ljudska bića da se doimaju neophodnima i bitnima. Ovo odvrćanje od izravnog posredovanja Isusa Krista bit će osuđeno od strane Boga u proročanstvu, u Dan 8:11-12. Pitanje-odgovor: Tko može vjerovati da je moćni Bog stvoritelj mogao uzeti za svoje sluge ljudska bića koja mu nisu poslušna s takvom nečuvenom " *ohološću* " ***kako je to osuđeno u Dan.7:8 i 8:25?*** Biblijski odgovor na ovu infantilizaciju ljudskih umova je u ovom stihu iz Jer.17:5: " *Ovako kaže YaHWéH: **Proklet je čovjek koji se uzda u čovjeka , koji uzima tijelo za svoju potporu , i koji odvrća svoje srce od YaHWéH-a.!*** »

Budući da je Francuska uvelike oblikovala religijsku povijest velikog dijela kršćanske ere, Bog je Francuzu dao misiju da otkrije njegovu prokletu

ulogu; ovo, rasvjetljavanjem skrivenog značenja njegovih proročkih objava šifriranih u strogom biblijskom kodu.

Godine 1975. dobio sam najavu svoje proročke misije kroz viziju, čije sam pravo značenje shvatio tek 1980., nakon krštenja. Kršten u kršćanskoj vjeri adventista sedmog dana, od 2018. znam da sam postavljen u službu za vrijeme jubileja (7 puta 7 godina) koji će završiti u proljeće 2030. s povratkom u slavi Gospodin Bog Svemogući, Isus Krist.

Priznavanje postojanja Boga ili Isusa Krista nije dovoljno za postizanje vječnog spasenja.

Ovdje se sjećam, prije nego što se vratio na nebo, Isus je uputio svojim učenicima riječi ovih stihova od Mat.28:18 do 20: "Isus im pristupi i *ovako im reče: Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. **Idite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeci ih čuvati sve što sam vam zapovjedio**. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta."* Njegov božanski Duh nadahnuo je u apostolu Petru ovu drugu formalnu i svečanu izjavu iz Djela apostolskih 4:12: "**Nema spasenja ni u jednom drugom; jer nema drugog imena pod nebom danog ljudima po kojem se možemo spasiti**."

Slijedom toga, shvatite, religija koja nas miri s Bogom nije utemeljena na vjerskom nasljeđu zbog ljudskih tradicija. Vjera u pomirbenu dobrovoljnu žrtvu koju je Bog ponudio, kroz svoju ljudsku smrt u Isusu Kristu, **jedini je način** da postignemo naše pomirenje sa savršenom pravednošću Njegove božanske svetosti. Također, tko god da ste, bez obzira na vaše podrijetlo, vašu naslijeđenu religiju, vaš narod, vašu rasu, vašu boju kože ili vaš jezik, ili čak vaš status među ljudima, vaše pomirenje s Bogom dolazi samo kroz Isusa Krista i pridržavanje njegovog učenja koje on upućuje svojim učenicima do svršetka svijeta; kako svjedoči ovaj dokument.

Izraz "**Otac, Sin i Duh Sveti**" označava tri uzastopne uloge koje igra jedan Bog u svom planu spasenja koji je ponudio krivom čovjeku grešniku, osuđenom na "*drugu smrt*". Ovo "trojstvo" nije skup tri boga, kako vjeruju muslimani, čime opravdavaju svoje odbacivanje ove kršćanske dogme i njezine religije. Kao "**Otac**", Bog je naš stvoritelj za sve; kao "**Sin**" dao je sebi tijelo od mesa da otkupi grijehе svojih izabranih umjesto njih; u "**Duhu Svetom**", Bog, Duh uskrslog Krista, dolazi pomoći svojim izabranicima da uspiju u svom obraćenju zadobivanjem "**posvećenja bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina**", prema onome što apostol Pavao uči u Heb.12 : 14; "**Posvećenje**" je **odvajanje** za i od Boga. Potvrđuje njegovo prihvaćanje odabranika i pojavljuje se u djelima njegove vjere, u njegovoj ljubavi prema Bogu i njegovoj nadahnutoj i objavljenoj biblijskoj istini.

Čitanje ovog dokumenta bitno je za razumijevanje **vrlo visoke razine prokletstva** koje pritišće narode zemlje, njihove vjerske institucije i one zapadnog kršćanskog svijeta, posebno zbog njihova kršćanskog podrijetla; jer put koji je trasirao Isus Krist čini **jedinstveni i isključivi put spasenja** Božjeg projekta; kao rezultat toga, kršćanska vjera ostaje glavna meta napada đavla i demona.

U osnovi, spasonosni projekt koji je osmislio Bog stvoritelj jednostavan je i logičan. Ali religija poprima složen karakter zbog činjenice da oni koji je

poučavaju misle samo na opravdanje svoje religijske koncepcije i, prakticirajući grijeh, često iz neznanja, ta koncepcija više nije u skladu s Božjim zahtjevima. Kao rezultat toga, on ih pogađa svojom kletvom koju oni tumače u svoju korist i ne čuju božanski prijekor.

Ovo djelo nije namijenjeno za književnu nagradu; za Boga stvoritelja, njegova jedina uloga je staviti svoje izabranike na kušnju vjere koja će im omogućiti da dobiju vječni život koji je osvojio Isus Krist. Tamo ćete naći ponavljanja, ali to je stil koji Bog koristi iskrovavši ista učenja koja otkriva kroz različite slike i simbole. Ova brojna ponavljanja predstavljaju najbolji dokaz njihove vjerodostojnosti i svjedoče o važnosti koju je dao dotičnim ilustriranim istinama. Usporedbe koje je Isus podučavao potvrđuju ovaj naglasak i ponavljanje.

U ovom ćete djelu pronaći otkrivenja koja je dao veliki Bog Stvoritelj koji nas je posjetio pod ljudskim imenom Isus iz Nazareta, koji je došao pod naslovom "pomazanik" ili "mesija", prema hebrejskom "mashiah" citiranom u Dan .9:25, ili "krist", od grčkog "christos" iz spisa Novog saveza. U njemu je Bog došao ponuditi svoj savršeno čisti život kao dobrovoljnu žrtvu, potvrditi obrede žrtvovanja životinja koji su prethodili njegovom dolasku od istočnog grijeha koji su počinili Eva i Adam. Izraz "pomazanik" označava onoga koji prima pomazanje Duha Svetoga koje simbolizira maslinovo ulje. Proročansko otkrivenje koje je Bog dao u jedino ime Isusa Krista i njegova djela pomirenja vodi njegove izabranike putem koji vodi u vječni život. Jer samo spasenje po milosti ne sprječava izabranika da upadne u zamke kojih nije svjestan. Stoga je da dovrši svoju ponudu milosti, da u ime Isusa Krista, Bog dolazi otkriti postojanje glavnih zamki koje omogućuju njegovim posljednjim slugama vremena kraja, analizirati, prosuđivati i jasno **razumjeti** zbuđeno situaciju univerzalne kršćanske religije koja prevladava u ovoj posljednjoj epohi zemaljskog spasenja.

Ali prije sjetve, preporučljivo je iskorijeniti; jer je priroda Boga stvoritelja iskrivljena učenjem velikih monoteističkih religija koje prevladavaju na zemlji. Svima im je zajedničko da prisilno nameću jednoga Boga i time svjedoče o svojoj odvojenosti i bilo kakvom odnosu s njim. Prividna sloboda povezana s kršćanskom vjerom samo je posljedica trenutnih okolnosti vremena, ali čim Bog dopusti demonima da slobodno djeluju, ova netolerancija prema onima koji ih ne slijede ponovno će se pojaviti. Da je Bog htio djelovati kroz prisilu, bilo bi mu dovoljno da se jednostavno učini vidljivim njihovim očima, da postigne od svojih stvorenja da se pokoravaju svim njegovim voljama. Ako nije postupio na ovaj način, to je zato što njegov izbor izabranih dužnosnika počiva, **isključivo**, na slobodnom izboru voljeti ga ili odbaciti; slobodan izbor koji daje svim svojim stvorenjima. A ako postoji ograničenje, to je samo prirodni karakter odabranih koje gura i privlači, svojom individualnom slobodnom prirodom, Bog ljubavi. I ovo joj ime ljubav dobro pristaje, jer je sublimira, nudeći njezinim stvorenjima demonstraciju provedenu u djelo koja je čini neospornom; prinoseći svoj život za okajanje, u osobi Isusa Krista, za grijeha koje su naslijedili i počinili **samo njegovi izabranici** u vrijeme njihova neznanja i slabosti. Pažnja ! Na zemlji ova riječ ljubav poprima samo oblik osjećaja i njegove slabosti. Ono Božje je snažno i savršeno pravedno; što čini svu razliku jer ima oblik načela gdje je osjećaj

potpuno kontroliran. Prava vjera koju je Bog odobrio stoga počiva na slobodnom pridržavanju njegove osobe, njegovih misli i njegovih načela utvrđenih u zakonima. Sav zemaljski život izgrađen je na njegovim fizičkim, kemijskim, moralnim, psihičkim i duhovnim zakonima. Baš kao što ideja o bijegu od zakona zemaljske gravitacije i njegovom nestanku ne bi pala na pamet čovjekovom umu, njegov duh može jedino skladno cvjetati u poštovanju i poslušnosti zakonima i načelima koje je uspostavio Bog stvoritelj. I tako su savršeno opravdane ove riječi apostola Pavla iz 1. Korinćanima 10:31: "***Bilo da jedete, ili pijete, ili što drugo činite, sve činite na slavu Božju***". Primjena ovog besplatnog poziva omogućena je činjenicom da je u Bibliji, i samo u njoj, Bog iznio i otkrio svoja božanska mišljenja. I važno je uzeti u obzir njegovo mišljenje u izvršavanju djela "***posvećenja bez kojega***", prema Heb.12:14, "***nitko neće vidjeti Gospodina***". Ponekad je njegovo mišljenje u obliku recepta, ali ono nije ništa diskutabilnije od onoga liječnika specijalista kojemu se čovjek žuri pokoriti, misleći da radi u svom najboljem interesu za svoje zdravlje, tjelesno ili psihičko (čak i ako je u krivu). Bog Stvoritelj je, iznad svega, jedini i pravi liječnik duša koje poznaje u najsitnije detalje. Boli, ali liječi kad god je situacija povoljna. Ali u konačnici, on će uništiti i uništiti sav nebeski i zemaljski život koji se pokazao nesposobnim voljeti ga i stoga mu se pokoravati.

Vjerska netolerancija je stoga razotkrivajući plod lažne monoteističke religije. To predstavlja vrlo ozbiljnu grešku i grijeh jer iskrivljuje Božji karakter, a napadajući ga, ne riskira dobivanje njegovog blagoslova, njegove milosti i njegovog spasenja. Međutim, Bog ga koristi kao bič da kazni i udari nevjerno ili nevjerno čovječanstvo. Ovdje se oslanjam na biblijska i povijesna svjedočanstva. Doista, spisi starog saveza uče nas da je Bog za kažnjavanje nevjere svog naroda, nacije zvane Izrael, upotrijebio "filistejski" narod, svog najbližeg susjeda. U naše vrijeme ovaj narod nastavlja ovu akciju pod imenom "Palestinac". Kasnije, kad je htio otkriti svoj sud i svoju konačnu osudu nad ovozemaljskim tjelesnim Izraelom, pozvao je na usluge kaldejskog kralja Nabukodonozora; ovo tri puta. U trećem, 586. godine, nacija je uništena, a preživjeli ljudi odvedeni u deportaciju u Babilon na razdoblje od "70 godina" kako je prorečeno u Jer.25:11. Još kasnije, zbog odbijanja da prizna Isusa Krista kao svog mesiju, naciju su ponovno uništile rimske trupe predvođene Titom, nasljednikom cara Vespazijana. Tijekom kršćanske ere, službeno ponovno padajući u grijeh 321., kršćanska je vjera prepuštena netoleranciji papa od 538. I ova dominantna katolička vjera težila je sukobu s narodima Bliskog istoka koji su postali vjerski muslimani u istom 6. stoljeću. Nevjerničko kršćanstvo našlo je ondje trajnog strašnog protivnika. Jer vjerska suprotnost dva tabora je poput polova, potpuno suprotstavljena do kraja svijeta. Nevjernik je također ponosan i traži slavu isključivosti; ne dobivajući to od Boga, on to pripisuje sebi i ne prihvaća da bude osporen. Ovaj opis pojedinca karakterizira, također kolektivno, članove koji pripadaju različitim zajednicama i grupiraju se zajedno u različitim krivim religijama. Osuda netolerancije ne znači da je Bog tolerantan. Netolerancija je ljudska praksa inspirirana demonskim taborom. Riječ tolerantan podrazumijeva misao netolerancije, a riječ prave vjere je odobravanje ili negodovanje prema biblijskom načelu "da ili ne". Sa svoje strane, Bog podržava postojanje zla, a da ga ne tolerira; on ga podržava za vrijeme

slobode planirano u njegovom projektu odabira njegovih izabranih dužnosnika. Riječ tolerancija se stoga odnosi samo na čovječanstvo, a izraz se pojavio u Nanteskom ediktu Henrika IV od 13. travnja 1598. Ali nakon završetka vremena milosti, zlo i oni koji ga čine bit će uništeni. Tolerancija je zamijenila vjersku slobodu koju je čovjeku dao Bog od početka.

Izbornik ovoga djela najavljuje se; dokazi će biti prezentirani i prikazani na svim stranicama.

Bog i njegova stvorenja

Duhovni leksikon kojim se služe ljudi u latinskoj Europi krije bitne poruke koje je prenio Bog. Tako je, prije svega, s riječju Apokalipsa koja, u ovom aspektu, evocira veliku katastrofu od koje strahuju ljudi. Ipak, iza ovog zastrašujućeg izraza krije se prijevod "Otkrivenje" koje Njegovim slugama u Kristu otkriva neizostavne stvari potrebne za njihovo spasenje. Prema principu da sreća jednih uzrokuje nesreću drugih, onih iz suprotnog tabora, poruke u apsolutnim suprotnostima vrlo su bogate poukom i vrlo često sugerirane u samom svetom "Otkrivenju" danom apostolu Ivanu.

Drugi pojam, riječ "anđeo" krije važne lekcije. Ova francuska riječ dolazi od latinskog "angelus" preuzetog od grčkog "aggelos" što znači: glasnik. Ovaj

nam prijevod otkriva vrijednost koju Bog daje svojim stvorenjima, svojim dvojnicima koje je stvorio slobodnima i relativno neovisnima. Budući da je život dan od Boga, ova neovisnost zadržava logička ograničenja. Ali ovaj izraz "glasnik" otkriva nam da Bog svoje slobodne dvojnike vidi kao žive poruke. Dakle, svako stvorenje predstavlja poruku sastavljenu od životnog iskustva obilježenog osobnim izborima i pozicijama koje čine ono što Biblija naziva "duša". Svako je stvorenje jedinstveno kao živa duša. Jer ono što prvi nebeski pandani koje je Bog stvorio, oni koje tradicionalno nazivamo "anđelima", nisu znali jest da ih onaj koji im je dao život i pravo na život može uzeti natrag. Stvoreni su da žive vječno i nisu ni znali značenje riječi smrt. Da bi im otkrio što znači riječ smrt, Bog je stvorio našu zemaljsku dimenziju u kojoj će ljudska vrsta, ili Adam, igrati ulogu smrtnika nakon grijeha Edenskog vrta. Poruka koju predstavljamo je Bogu ugodna samo ako je u skladu s Njegovim standardima dobra i dobra. Ako ova poruka zadovoljava svoje standarde zla i lošeg, onaj tko je nosi pripada buntovnom tipu kojeg osuđuje na vječnu smrt, na konačno uništenje i uništenje cijele njegove duše.

Biblijski temelji istine

Bog je vidio da je dobro i ispravno otkriti Mojsiju, prvo, porijeklo našeg zemaljskog sustava, tako da svako ljudsko biće zna za to. On tamo ukazuje na prioritet duhovnog učenja. U ovoj radnji on nam predstavlja temelje svoje istine koji počinju reguliranjem poretka vremena. Jer Bog je Bog reda i plemenite dosljednosti. Otkrit ćemo, u usporedbi s njegovim standardima, glup i nekoherentan aspekt našeg sadašnjeg poretka koji je uspostavio čovjek grijeha. Jer doista je grijeh i već istočni grijeh taj koji mijenja sve.

Ali bitno je razumjeti prije svega, da se " *početak* " koji Bog navodi u Bibliji, a prva riječ knjige pod nazivom "Postanak" glasi "podrijetlo", ne odnosi na "početak " života, već samo ono o njegovom stvaranju cijele naše zemaljske dimenzije koja uključuje zvijezde nebeskog kozmosa sve stvorene četvrtog dana nakon same Zemlje. Imajući ovu misao na umu, možemo shvatiti da je ovaj

specifični zemaljski sustav, u kojem će noći i dani slijediti jedni za drugima, stvoren da postane okruženje u kojem će se Bog i njegovi vjerni izabranici i đavlov neprijateljski tabor sučeliti. Ta borba božanskog dobra protiv zla đavla, prvog grešnika u povijesti života, razlog je njegova postojanja i temelj cjelokupne objave njegova univerzalnog i višesvestranog spasenjskog projekta. Tijekom ovog rada otkrit ćete značenje određenih zagonetnih riječi koje je Isus Krist izgovorio tijekom svoje zemaljske službe. Tako ćete vidjeti koliko značenja oni poprimaju u velikom projektu koji je pokrenuo jedan veliki Bog, stvoritelj svih oblika života i materije. Ovdje zatvaram ovu važnu zgradu i vraćam se na temu poretka vremena koji je uspostavio ovaj Vrhovni Suveren postojanja.

Prije grijeha, životi Adama i Eve bili su strukturirani oko niza tjedana od sedam dana. U skladu s modelom četvrte od deset zapovijedi (ili Dekaloga) koji na to **podsjeća** , sedmi dan je dan posvećen za odmor od Boga i od čovjeka, a znajući danas što to djelovanje prorokuje, možemo razumjeti zašto Bog drži poštuje ovu praksu. U svom cjelokupnom projektu koji objašnjava razloge za ovu specifičnu zemaljsku kreaciju, tjedan, predložena jedinica vremena, proriče sedam tisuća godina tijekom kojih će se ostvariti veliki projekt univerzalne (i multiverzalne) demonstracije njegove ljubavi i pravde. U ovom programu, analogno prvih šest dana u tjednu, prvih šest tisućljeća bit će stavljeno pod demonstraciju njegove ljubavi i strpljenja. I poput sedmog dana, sedmo tisućljeće bit će posvećeno uspostavi njegove savršene pravednosti. Mogu ovako sažeti ovaj program govoreći: šest dana (od tisuću godina = šest tisuća godina) za spas, i sedmi (= tisuću godina), za suđenje i uništenje zemaljskih i nebeskih pobunjenika. Ovaj spasonosni projekt u potpunosti će počivati na dobrovoljnoj pomirbenoj žrtvi koju je prinio Bog stvoritelj, u zemaljskom božanskom aspektu osobe koja je po svojoj božanskoj volji imenovana Isusom Kristom u grčkoj verziji ili prema hebrejskoj, Isusom Mesijom.

Prije grijeha, u izvornom savršenom božanskom poretku, cijeli dan je sastavljen od dva uzastopna jednaka dijela; Nakon 12 sati lunarne noći slijedi 12 sati sunčeve svjetlosti i ciklus se stalno ponavlja. U našim trenutnim uvjetima, ova situacija se pojavljuje samo dva dana u godini, u vrijeme proljetnog i jesenskog ekvinočija. Znamo da su trenutna godišnja doba posljedica nagiba zemljine osi, pa stoga možemo razumjeti da se taj nagib pojavio kao posljedica istočnog grijeha koji je počinio prvi par, Adam i Eva. Prije grijeha, bez ove sklonosti, pravilnost božanskog reda bila je savršena.

Potpuna revolucija Zemlje oko Sunca označava jedinicu godine. U svom svjedočanstvu Mojsije priča o izlasku Hebreja koje je Bog izbavio iz egipatskog ropstva. I na sam dan ovog izlaska, Bog je rekao Mojsiju, u Izl.12:2: “ *Ovaj mjesec bit će ti prvi mjesec u godini; bit će za tebe prvi mjesec .*” Takvo inzistiranje svjedoči o važnosti koju Bog daje toj stvari. Hebrejski kalendar od dvanaest lunarnih mjeseci mijenjao se s vremenom, a iza solarnog poretka bilo je potrebno dodati dodatni trinaesti mjesec kako bi se ponovno postigla usklađenost nakon nekoliko godina akumulacije ovog kašnjenja. Hebreji su izašli iz *Egipta 14. dan prvoga mjeseca u godini* ” koji je logično započinjao proljetnim ekvinočijem; ime koje znači upravo “prvi put”.

Ova zapovijed koju je Bog dao, " *ovaj mjesec će vam biti prvi mjesec u godini* ", nije trivijalna, jer je upućena svim ljudima koji će tražiti njegovo spasenje do kraja svijeta; Hebrejski Izrael, primatelj božanskog Otkrivenja, samo je avangarda velikog sveopćeg projekta spasenja njegovog božanskog programa. Nakon njegovog lunarnog vremena slijedi Kristovo sunčevo vrijeme kroz koje se u svom svjetlu otkriva Božji spasiteljski projekt.

Savršena obnova ovih božanskih standarda nikada se neće postići na zemlji naseljenoj buntovnim i zlim ljudskim bićima. Međutim, ostaje moguć, u individualnom odnosu koji imamo s Bogom, ovaj moćni nevidljivi kreativni Duh koji veliča ljubav jednako kao i pravdu. I svaki odnos s njim mora započeti ovom potragom za njegovim vrijednostima i ponajprije onima njegovog poretka vremena. Ovo je čin vjere, sasvim jednostavan i bez posebne zasluge; minimum za ponuditi s naše ljudske strane. I ako je naš pristup Njemu ugodan, odnos ljubavi između stvorenja i njegovog Stvoritelja postaje moguć. Nebo se ne osvaja podvizima ili čudima, već znakovima uzajamne pažnje, koji izražavaju pravu ljubav. To je ono što svatko može otkriti u djelu Isusa Krista, koji je dao svoj život, dobrovoljno, kao znak poziva, da spasi samo svoje odabrane ljubljene.

Nakon ove divne slike božanskog poretka, pogledajmo jedni aspekt našeg ljudskog poretka. Ova je usporedba tim potrebna jer će nam omogućiti da razumijemo prijekore koje je Bog prorekao po svom proroku Danielu, a kojega je Isus u svom času takvim potvrdio. Među tim prijekorima čitamo u Dan.7:25: " *On će naumiti promijeniti vremena i zakon* ." Bog poznaje samo jedno mjerilo ovih stvari; one koje je sam ustanovio od postanka svijeta i zatim objavio Mojsiju. Tko se usudio počinuti takav zločin? Dominirajući režim kojemu pripisuje " *bahatost* " i " *uspjeh njegovih trikova* ". Također opisan kao " *drugačiji kralj* ", sinteza ovih kriterija sugerira vjersku moć. Štoviše, optužen za " *progon svetaca* ", mogućnosti tumačenja sužavaju i zatvaraju rimski papinski režim uspostavljen **tek od 538.** dekretom cara Justinijana¹. Ali Otkrivenje zvano Apokalipsa otkrit će činjenicu da je ovaj datum 538. samo posljedica i produžetak zla koje je protiv " *vremena i božanskog zakona* " od 7. ožujka 321. donio rimski car Konstantin¹. Njegov će se zločin često podsjećati u ovoj studiji, jer ovaj zli datum unosi prokletstvo u čistu i savršenu kršćansku vjeru uspostavljen u vrijeme apostola. Ova podjela krivnje, u releju, poganskog carskog Rima i rimokatoličkog papinskog Rima glavni je ključ za proročansku objavu konstruiranu u svjedočanstvima koje je napisao Daniel. Jer je poganski car uspostavio prvi dan odmora, ali to je kršćanski papinski režim koji ju je religiozno nametnuo u " *promijenjenom* ", posebnom i ljudskom obliku, deset Božjih zapovijedi.

Temeljna napomena: 7. ožujka 321., prokleti dan grijeha

I snažno proklet, jer je 7. ožujka 321. ostatak svetog sedmog dana subote, naredbom datiranog carskog dekreta, službeno zamijenjen prvim danom. U to vrijeme, ovaj prvi dan su pogani posvetili štovanju boga Sunca, SOL INVICTVS, odnosno nečuvanog NEPORAŽENOG SUNCA, koji je već bio predmet obožavanja Egipćana u vrijeme egzodusa Hebreja, ali iu Americi kod Inka i Asteka, pa sve do danas kod Japanaca (zemlja “izlazećeg sunca”). Đavao uvijek koristi iste recepte kako bi ljude naveo na svoj pad i osudu od Boga. Iskorištava njihovu površnost i njihov tjelesni um koji ih navodi da preziru duhovni život i pouke povijesne prošlosti. Danas, 8. ožujka 2021., kada pišem ovu bilješku, vijest svjedoči o važnosti ovog bijesa, istinske božanske uvrede veličanstva, i još jednom, božansko vrijeme poprima svoje puno značenje. Za Boga vrijeme u godini počinje u proljeće i završava na kraju zime, u našem sadašnjem rimskom kalendaru, od 20. ožujka do sljedećeg 20. ožujka. Stoga se čini da je 7. ožujka 321. za Boga bio 7. ožujka 320., tj. 13 dana prije proljeća 321. Prema tome, za Boga je to bila godina 320. koja je bila obilježena na kraju, gnusnim činom pokrenutim protiv njegovog pravednog i sveti božanski zakon. Prema Božjem vremenu, godina 2020. predstavlja 17. ^{godišnjicu} (17: broj presude) u nizu stoljeća od godine 320. Stoga ne čudi da je od početka 2020. godine božansko prokletstvo ušlo u agresivnu fazu. u obliku zaraznog virusa koji je izazvao paniku na Zapadu, u društvu ljudi čije su povjerenje i vjera u potpunosti položeni u znanost i njezin napredak. Panika je posljedica nemogućnosti da se predstavi učinkovit lijek ili cjepivo unatoč visokoj tehničkoj vještini današnjih znanstvenika. Dajući ovim 17

stoljeća proročansku vrijednost, ja ništa ne izmišljam, jer za Boga brojevi imaju duhovno značenje koje on otkriva i koristi u konstrukciji svojih proročanstava, a upravo je u Otkrivenju 17. poglavlje posvećeno temi “ sud *bludnici koja sjedi na mnogim vodama* .” “ *Bavilon veliki* ” je njegovo ime, a “*velike vode* ” koje su uključene sugeriraju “ *rijeku Eufrat* ” koju Bog cilja u poruci “ *šeste trube* ” iz Otk.9:13, simbolu nadolazećeg Trećeg svjetskog rata. Iza ovih simbola stoje papinski katolicizam i nevjerna kršćanska Europa, izvori i mete njegova gnjeva. Borba između Boga i ljudi tek je započela; željezni lonac protiv zemljanog lonca, ishod borbe je predvidljiv; bolje, to je prorečeno i programirano. Kako je Bog namjeravao obilježiti 17. ^{stotu} obljetnicu 7. ožujka 320. (320., za njega i njegove izabranike; 321. za lažno religiozni ili profani svijet)? Dugo sam vjerovao da će to biti kroz ulazak u svjetski rat, ali svjetski rat koji će završiti u atomskom obliku, jer je Bog to prorekaio, tri puta, u Dan.11:40 do 45, Ezekiel 38 i 39, i na kraju , u Otk.9:13 do 21. Borba koju je Bog pokrenuo protiv pobunjenog čovječanstva od proljeća 2020. je iste vrste kao i ona koju je započeo protiv egipatskog faraona u Mojsijevo vrijeme; i krajnji rezultat će biti isti; neprijatelj Božji će tamo izgubiti život, poput faraona koji je, u svoje vrijeme, vidio kako njegov prvorođeni sin umire i izgubio svog. Ovog 8. ožujka 2021., napominjem da se ovo tumačenje nije ispunilo, ali sam bio spreman na to oko mjesec dana, nakon što sam božanskim nadahnućem shvatio da je 321 za Boga 320 i da je posljedično, on planirao prokleti, a ne samo dan 7. ožujka 2020., ali cijela godina uz koju je vezan ovaj prokleti dan, primjenjujući tako, za ovu kaznu, načelo citirano u Br.14:34: “Kao što si proveo četrdeset dana istražujući zemlju , *snosit će kaznu za vaše bezakonje četrdeset godina, po godinu za svaki dan ”.*

Ali ovom opažanju dodaje se jedna stvar. Naš lažni kalendar nije pogrešan samo u pogledu početka godine, već je pogrešan i u pogledu datuma rođenja Isusa Krista. Netočno, u 5. ^{stoljeću} , redovnik Dionizije Mali to je stavio na smrt kralja Heroda koja se stvarno dogodila u – 4. njegova kalendara. Ovim 4 godine, moramo dodati “ *dvije godine* ” koje je Herod procijenio kao dob Mesije kojeg je htio ubiti prema Mateju 2:16: “ *Tada Herod, vidjevši da je bio prevaren od strane mudraci, postali su vrlo ljuti, i poslao je da pobiju svu djecu stariju od **dvije godine** i mlađu koja su bila u Betlehemu i na cijelom njegovom području, **prema datumu za koji se pažljivo raspitao od mudraca** .* Dakle, kada broji godine, Bog dodaje 6 godina našem uobičajenom lažnom i pogrešnom datumu i rođenje Isusa dogodilo se u proljeće te godine – 6. Kao rezultat toga, godina 320. bila je za njega: 326. i 17. ^{svjetovna} obljetnica naše godine 2020. za njega je bila godina 2026. od pravog trenutka rođenja Isusa Krista. Ovaj broj 26 je broj tetragrama “YHWH”, na hebrejskom “Yod, Hé, Wav, Hé”, po kojem je Bog sebe nazvao, slijedeći Mojsijevo pitanje: “Kako se zoveš ? » ; ovo, prema Izlasku 3:14. Veliki Bog stvoritelj imao je dakle još jedan razlog više da svojim osobnim kraljevskim pečatom obilježi ovaj dan obilježen njegovim svemoćnim božanskim prokletstvom; i to do kraja svijeta. Pošast zarazne bolesti koja se pojavljuje u ovoj 2026. godini božanskog vremena upravo je potvrdila kontinuitet ovog prokletstva koje će poprimiti različite oblike tijekom posljednjih godina života na planeti Zemlji. Treći nuklearni svjetski rat označit će “ *kraj* ” “ *vremena naroda* ” koje je Isus Krist najavio u Mateju 24:14: “ *Ova dobra vijest o kraljevstvu propovijedat*

će se po cijelom svijetu, kao svjedočanstvo svima nacije . Tada će doći kraj .” Ovaj " kraj " će započeti s krajem razdoblja odgode; ponuda spasenja će završiti. Ispitivanje vjere temeljeno na poštovanju njegove svete subote definitivno će razdvojiti tabor "ovca " od " jaraca " u Mateju 25:32-33: " *Svi će se narodi sabrati pred njim. On će rastaviti jedno od drugoga, kao što pastir rastavlja ovce od jaraca; i postaviti će ovce sebi zdesna, a koze sebi slijeva .”* Dekret zakona koji Rimsku nedjelju čini obveznom na kraju će rezultirati osudom pravih izabranih svetaca Isusa Krista na smrt. Ova će situacija ispuniti ove riječi iz Dan.12:7: " *I čuh čovjeka odjevena u platno kako stoji nad vodama rijeke; podigao je svoju desnicu i svoju lijevu ruku prema nebu, i zakleo se njime koji živi zauvijek da će to biti u vrijeme, i vremena, i pola vremena, i da će sve ove stvari završiti kada snaga ljudi svetac će biti potpuno slomljen .”* Iz ljudske perspektive, njihova će situacija biti očajna, a smrt neizbježna. Tada izlaze na vidjelo ove riječi Isusa Krista navedene u Mateju 24,22: " *I kad se ovi dani ne bi skratili, nitko se ne bi spasio; ali, za dobrobit izabranih, ovi će se dani skratiti .”* Godina 6000. završit će prije 3. travnja 2036. po božanskom vremenu, odnosno 3. travnja 2030. po našem lažnom kalendaru koji dolazi 2000 godina nakon dana raspeća Isusa Krista koji se dogodio 14. dana nakon početka proljeća . 30. I ovi " dani " moraju biti " skraćeni " ili smanjeni. To znači da će datum primjene smrtno presude prethoditi ovom datumu. Jer hitna situacija zahtijeva da Krist izravno intervenira kako bi spasio svoje izabranike . Zatim moramo uzeti u obzir Božji prioritet slavljenja standarda " vremena " koje je dao svojoj zemaljskoj kreaciji. Upravo će on nadahnuti buntovnike posljednjih dana da odaberu datum koji će za nekoliko dana premašiti prvi dan proljeća 2030. iza kojeg se zatvara 6000 godina zemaljske povijesti. Tada se otvaraju dvije mogućnosti: datum koji će ostati nepoznat do kraja ili 3. travnja 2030. koji označava najveću moguću i duhovno smislenu granicu. Uzmite u obzir da unatoč svojoj iznimnoj važnosti, 14. dan u godini raspeća Isusa Krista nije prikladan za obilježavanje kraja 6000 godina svjetske povijesti, a još manje početka 7. tisućljeća . Zbog toga stavljam svoju sklonost i svoju vjeru na proljetni datum 21. ožujka 2030., datum " skraćenog " proročkog vremena 3. travnja ili međudatum. Obilježeno prirodom stvorenom od Boga, proljeće je odlučujuće kada želimo brojati 6000 godina ljudske povijesti; što postaje moguće od trenutka kada su Adam i Eva sagriješili. U biblijskom izvještaju Postanka, dani koji su prethodili ovom prvom proljeću bili su vječni dani. Vrijeme koje je Bog izbrojio je vrijeme zemlje grijeha i 6000 godina koje sedmica proriče počinje s početkom prvog proljeća i završit će s krajem posljednje zime. Jednog proljeća počelo je odbrojanje do 6000 godina. Zbog grijeha, Zemlja je pretrpjela nagib svoje osi od 23° 26' i smjenjivanje godišnjih doba moglo je početi. U židovskim blagdanima staroga saveza dominantna su dva blagdana: tjedni Šabat i Pasha. Ova dva praznika smještena su pod simbolizam brojeva "7, 14 i 21" od "7. , 14. i 21. " dana koji predstavljaju tri faze plana božanskog spasenja: Tjedna subotnja tema Otk.7 koja prorokuje nagrada odabranih svetaca, za "7"; otkupiteljsko djelo Isusa Krista koje predstavlja način prinošenja ove nagrade, za "14". Imajte na umu da su u blagdanu P Ashe koji traje 7 dana, 15. i 21. dan dvije subote svjetovne neaktivnosti. A trostruki "7" ili "21" označava kraj prvih 7000 godina i ulazak u vječnost novog božanskog stvaranja

na zemlji obnovljenog prema Otk.21; ovaj broj 21 simbolizira savršenstvo (3) ili puninu (7) životnog projekta koji je bio cilj koji je želio Bog. U Otkrivenju 3, stihovi 7 i 14 označavaju početak i kraj ^{institucije} adventista sedmog dana ; ovdje opet dvije faze istog posvećenog subjekta. Isto tako, Otk. 7 bavi se temom pečačenja adventističkih izabranika, a Otk. 14 predstavlja poruke trojice anđela koje sažimaju njihovu univerzalnu misiju. Tako je 30. godine u proljeće završeno 4000 godina, a Isus je iz samo simboličnih razloga razapet 14 dana nakon 21. ožujka ovog proljeća 30. godine, tj. 36. za Boga. Kroz ove primjere, Bog potvrđuje, "7" subote i "14" otkupljenja grijeha izabranih od strane Isusa Krista su neodvojivi. Dakle, kada je na kraju napadnuto "7" subote, Krist Otkupitelj od "14" leti mu u pomoć da mu da slavu, maksimalnih 14 "dana" koji će odvajati dva datuma bit će "skraćeni" *ili* , potisnut da spasi svoje zadnje izabrane vjernike.

Čitajući Matej 24, učinilo mi se da je Kristova poruka upućena, posebice, njegovim učenicima na kraju svijeta, nama koji živimo u ovim posljednjim godinama. Stihovi 1-14 pokrivaju vrijeme do vremena " *svršetka* ". Isus prorokuje slijed ratova, pojave lažnih proroka i konačno duhovno hlađenje. Zatim, stihovi 15 do 20, u dvostrukoj primjeni, tiču se i uništenja Jeruzalema koje su izvršili Rimljani 70. godine nove ere i konačne agresije naroda protiv židovstva izabranih koji svetkuju Božju svetu subotu. Nakon ovoga, stih 21 prorokuje njihovu konačnu " *veliku nevolju* ": " *Jer tada će biti tako velika nevolja kakve nije bilo od postanka svijeta do sada, i 'nikada je neće biti* ' ; Imajte na umu da ovo pojašnjenje " *i nikada neće biti* " zabranjuje primjenu vremena apostola, jer bi bilo u suprotnosti s učenjem Dan.12:1. To znači da se oba citata odnose na isto postignuće u konačnom zemaljskom testu vjere. U Dan.12:1 izraz je identičan: " *U to vrijeme ustat će Mihael, veliki knez, branitelj sinova tvoga naroda; i bit će to vrijeme nevolje, kakvog nije bilo otkako postoje nacije do tog vremena . Tada će oni od vaših ljudi koji se nađu zapisani u knjizi biti spašeni .* ". " *Nevolja* " će biti tako velika da će se " *dani* " morati " *skratiti* " prema stihu 22. Stih 23 ukazuje na standard prave vjere koji ne raste u spontanim pojavama Krista na zemlji: " *Ako dakle vi reče: 'Evo ga u pustinji; ne idite tamo!' gle, on je u odajama, ne vjerujte .* " U istoj posljednjoj eri, spiritualizam će umnožiti svoja " *čuda* " i svoje varljive i **zavodljive pojave** lažnog Krista, koji će podjarmiti slabo poučene duše: " *Jer ustat će lažni Kristovi i lažni proroci; činit će velika čudesa i čuda, do te mjere da će zavesti , ako je moguće, čak i izabrane* "; što potvrđuje Otk 13,14: " *I ona zavede stanovnike zemlje znamenjima koja joj bijahu dana da čini u prisutnosti zvijeri, rekavši stanovnicima zemlje da naprave kip zvijeri. koja je imala ranu od mača i koja je živjela .* Stih 27 evocira moćnu i pobjedonosnu pojavu božanskog Krista, a stih 28 proriče " *gozbu* " ponuđenu pticama grabljivicama nakon njegove intervencije. Jer buntovnici koji prežive do njegova dolaska bit će istrijebljeni i predani na ispašu " *pticama nebeskim* " kao što uči Otk 19,17-18 i 21.

Ovdje sažimam ovo potpuno novo razumijevanje božanskog stvaranja. Uspostavom prvog tjedna Bog utvrđuje jedinstvo dana koji se sastoji od tamne noći i svijetlog dana, sunce će ga obasjati tek od 4. ^{dana} . Noć proriče uspostavu grijeha na zemlji zbog buduće neposlušnosti Eve i Adama. Sve do ovog čina grijeha, zemaljska kreacija pokazuje **vječna** svojstva . Počinjeni grijeh, stvari se mijenjaju i odbrojavanje od 6000 godina može početi, jer se zemlja naginje oko

svoje osi i počinje princip godišnjih doba. Od Boga prokleta zemaljsko stvorenje tada poprima svoje **trajno obilježje** koje poznajemo. 6000 godina koje su započele u prvom proljeću obilježenom grijehom završit će u proljeće 6001. s povratkom u božanskoj slavi Isusa Krista. **Njegov posljednji dolazak bit će ostvaren " prvog dana prvog mjeseca " prve godine 7. tisućljeća.**

Rečeno je da je 7. ožujka 2021., našeg lažnog ljudskog kalendara, upravo vjerski obilježen posjetom pape Franje istočnim kršćanima koje u Iraku progone muslimanski ekstremisti. Na ovom susretu je podsjetio muslimane da imaju istog Boga, Abrahamovog, i smatrao ih je svojom "braćom". Ove riječi koje oduševljavaju zapadne nevjernike nisu ništa manje golemi bijes za Isusa Krista koji je dao svoj život kao žrtvu za oprostjenje grijeha svojih izabranika. A ovaj upad vođe "bivših križara" katolika "kršćana" na njihov teritorij može samo pojačati bijes islamista. Ova papina miroljubiva akcija donijet će stoga dramatične posljedice prorečene u Dan.11:40, intenziviranje "sukoba" muslimanskog "kralja juga" protiv papinske Italije i njezinih europskih saveznika. I u ovoj perspektivi, ekonomski kolaps Francuske i svih zapadnih zemalja kršćanskog podrijetla uzrokovan od strane njihovih vođa, zbog virusa Covid-19, promijenit će ravnotežu snaga i u konačnici omogućiti ostvarenje guranog "Trećeg svjetskog rata". nazad na kraj zadnjih 9 godina koje su još pred nama. Zaključno, prisjetimo se da je izazivanjem epidemije uzrokovane Covidom-19 i njezinim razvojem, Bog otvorio put prokletstvu koje je trebalo obilježiti posljednjih deset godina ljudske povijesti na zemlji.

Međutim, 7. ožujka 2021. obilježen je nasilničkim činovima mladih između suparničkih skupina i protiv policijskih vlasti u nekoliko gradova u Francuskoj. Ovo potvrđuje put prema generaliziranoj konfrontaciji; pozicije svakog od njih su nepomirljive jer su nekompatibilne. Posljedica je to sukoba dviju dijametralno suprotnih kultura: zapadne sekularne slobode protiv društva gazda i kapoa južnih zemalja, štoviše tradicionalno i nacionalno muslimanskih. Sprema se tragedija poput Covid-19, bez lijeka.

Da bismo dovršili promatranje odvratnog poretka koji je ozakonio čovječanstvo, moramo primijetiti: promjenu godine nakon 12. ^{mjeseca} koji nosi ime 10. ^{mjeseca} (prosinac), na početku zime; promjena dana usred noći (ponoći); samo precizno i redovito brojanje sati ostaje pozitivno. Dakle, prekrasni božanski poredak je nestao zbog grijeha, zamijenjen grešnim poretkom koji će zauzvrat nestati, kada se slavni stvoritelj Bog pojavi, radi poravnanja računa, to jest na kraju prvih šest tisuća godina, u proljeće 2030. godine, za zavedene ljude, ili proljeće 2036. godine od pravog rođenja Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista, za njegove izabranike.

Uspostavljeni i uočeni nered svjedoči o božanskom prokletstvu koje tišti čovječanstvo. Budući da je od nagiba Zemlje, računanje vremena izgubilo svoju stabilnost i pravilnost, noćni i dnevni sati su u stalnom slijedu povećanja i smanjenja.

Redoslijed kojim Bog Stvoritelj organizira svoj plan spasenja dalje nam otkriva duhovne prioritete koje predlaže čovjeku. Odlučio je otkriti svoju uzvišenu ljubav dajući svoj život u Isusu Kristu kao otkupninu nakon 4000 godina

ljudskih zemaljskih iskustava. Čineći to, Bog nam kaže: "Prvo mi pokaži svoju poslušnost i ja ću ti pokazati svoju ljubav."

Na zemlji, ljudi nasmjenjuju jedni druge reproducirajući iste karakterne plodove, međutim generacija posljednjeg vremena u koje smo ušli 2020. godine predstavlja posebnost; nakon 75 godina mira u Europi, i nevjerojatne nedavne evolucije genetske znanosti, vrlo logično, Europljani i njihovi izdanci, iz SAD-a, Australije i Izraela, vjerovali su da mogu odgovoriti na sve zdravstvene probleme, njihova društva se sve više saniraju. Nije nov napad zaraznog virusa, novo je ponašanje čelnika naprednih društava. Uzrok ovakvog ponašanja straha je njihova izloženost ljudima na zemlji kroz bombardiranje medija, a među tim medijima, novi mediji ili društvene mreže koje se pojavljuju na paukovoj mreži koja predstavlja besplatnu internetsku komunikaciju, na kojoj mi pronaći više ili manje jasne difuzore. Čovječanstvo je tako zarobljeno svojim prekomjernim slobodama koje padaju kao prokletstvo na njega. U SAD-u i Europi nasilje sukobljava etničke zajednice; tu je prokletstvo iskustva " *Babela* " koje se obnavlja; još jedna neporeciva božanska lekcija koja nije naučena, jer je potomak jednog para koji nužno govori istim jezikom, sve do ovog iskustva krivnje, koje vidimo i danas, čovječanstvo je odvojeno višestrukim jezicima i dijalektima koje je stvorio Bog i raspršenih po cijelom svijetu Zemlja. I da, Bog nije prestao stvarati nakon prvih sedam dana stvaranja; on je još uvijek stvorio mnogo toga da proklinje, a ponekad i da blagoslovi svoje izabrane, mana ponuđena u pustinji, sinovima Izraelovim, je primjer.

Međutim, **sloboda** je u svojoj srži, predivan dar našeg Stvoritelja. Na njemu počiva naša **slobodna** predanost njegovoj stvari . I tu, mora se priznati, ta integralna sloboda podrazumijeva postojanje slučajnosti jer Bog ni na koji način ne interwenira; riječ u koju mnogi vjernici uopće ne vjeruju. I nisu u pravu, jer Bog veliki dio prepušta slučaju u svom stvaranju, a prije svega ulogu pobuđivanja među odabranima, uvažavanje njegovih otkrivenih nebeskih normi. Nakon što je identificirao svoje izabranike, Stvoritelj preuzima brigu o njima da ih vodi i podučava svojim istinama koje ih pripremaju za vječni nebeski život. Malformacije i monstroznosti uočene pri rođenju ljudskih stvorenja dokazuju djelovanje slučajnosti koja proizvodi genetske pogreške u procesu reprodukcije vrste s manje ili više ozbiljnim posljedicama. Proliferacija vrsta temelji se na zamahu reproduktivnih lanaca koji s vremena na vrijeme stvaraju pogreške usklađenosti; ovo uključujući načelo nasljeđa ili neovisno zbog mogućnosti života. Ukratko, ako svoju vjeru dugujem mogućnosti slobodnog života, naprotiv, nagradu i hranu ove vjere dugujem Božjoj ljubavi i inicijativama koje je već poduzeo i koje on nastavlja poduzimati da me spasi .

U priči o njegovom zemaljskom stvaranju, dan koji će biti proklet od Boga dolazi prvi u tjednu; njegova sudbina je zapisana: njegov cilj će biti " *odvojiti svjetlo od tame* ". Odabran od strane lažnih kršćana da proturječi Božjem izboru koji posvećuje sedmi dan, ovaj prvi dan će u potpunosti ispuniti svoju ulogu kao "oznaka " neposlušnog pobunjeničkog tabora u Otk.13:15. Koliko god je prva nedjelja prokleta od Boga, sedmi dan subota je od Njega blagoslovljen i posvećen. A da bismo razumjeli ovu suprotnost, moramo prigrliti misao o Bogu, koja je znak posvećenja od njega i za njega. Subota se odnosi na sedmi dan, a ovaj broj

sedam, "7", simbolizira puninu. Pod tim pojmom punine Bog stavlja misao o svrsi za koju je stvorio našu zemaljsku dimenziju, naime o reguliranju grijeha, njegovoj osudi, njegovoj smrti i njegovom nestanku. I u ovom planu, ove će se stvari u potpunosti ispuniti tijekom 7. ^{tisućljeća} koje proriče tjedni Šabat. Zato je za Boga taj cilj važniji od sredstva otkupljenja kojim će otkupiti živote zemaljskih izabranika i koje će ostvariti osobno, u Isusu Kristu, po cijenu strašne patnje.

Evo još jednog razloga zašto Bog kaže u Ecc.7:8: " *svršetak je stvari bolji od njezina početka* ." U Postanku, slijed u poretku "noć-dan" ili "večer-jutro" potvrđuje ovu božansku misao. U Izaiji 14:12, pod krinkom kralja Babilona, Bog je rekao đavlu: " *Evo te pala s neba, zvijezdo jutarnja, sine zore! Na zemlju si bačen, ti, pobjedniče naroda!* » Izraz kojim ga Bog označava, " *zvijezda jutarnja* " sugerira da ga uspoređuje sa "suncem" našeg zemaljskog sustava. On je bio njegovo prvo stvorenje i pod okriljem kralja Tira, Ezé.28:12 opisuje njegovu izvornu slavu: " *Sine čovječji, oplakaj kralja Tira! Reći ćeš mu: Ovako govori Gospodin Jahve: Ti si stavio pečat savršenstvu, bio si pun mudrosti, savršen u ljepoti* . » Ovo savršenstvo je moralo nestati, zamijenjeno buntovnim ponašanjem koje ga je učinilo neprijateljem, đavlom i protivnikom, Sotonom kojeg je Bog osudio jer stih 15 izjavljuje: „Bio si savršen na svojim putovima od dana kad si stvarao sve dok se bezakonje nije našlo među vama ." Dakle, onaj koji se smatrao " *jutarnjom zvijezdom* " tjerao je nevjerne ljude da kao božanstvo poštuju " *jutarnju zvijezdu* " božanskog stvaranja: "Nepobijeđeno Sunce" obogotvoreno iz rimskog kulta kojemu se gotovo cijeli svijet zapadno kršćanstvo klanja poganski. Bog je znao, čak i prije svog stvaranja, da će se ovaj prvi anđeo pobuniti protiv njega i unatoč tome stvorio ga je. Isto tako, dan prije smrti, Isus je najavio da će ga jedan od 12 apostola izdati, pa je čak direktno rekao Judi: " *Što god imaš učiniti, učini to brzo!* " ". To nam omogućuje da shvatimo da Bog ne nastoji spriječiti svoja stvorenja da izraze svoje izbore, čak i kada su oni suprotni njegovima. Isus je također pozvao svoje apostole da ga napuste ako to žele. Ostavljajući svojim stvorenjima potpunu slobodu da se izraze i otkriju svoju prirodu, on može odabrati svoje izabranike zbog njihove pokazane vjernosti i na kraju uništiti sve svoje nebeske i zemaljske neprijatelje, nedostojne i ravnodušne. .

Istočni grijeh

Ostatak prvog dana poprima ogromnu važnost u našoj kršćanskoj eri jer sačinjava " *grijeh* " obnovljen od 7. ožujka 321. i postaje oznaka tabora koji je ušao u pobunu protiv posvećenog Božjeg tabora. Ali ovaj nas " *grijeh* " ne smije natjerati da zaboravimo istočni " *grijeh* " koji čovječanstvo osuđuje na smrt nasljeđem od Adama i Eve. Prosvijetljena Duhom, ova me tema dovela do otkrivanja važnih lekcija skrivenih u Knjizi Postanka. Na razini promatranja, knjiga nam otkriva podrijetlo stvaranja u poglavljima 1, 2, 3. Simboličko značenje ovih brojeva još uvijek je savršeno opravdano: 1 = jedinica; 2 = nesavršenost; 3 = savršenstvo. Ovo zaslužuje objašnjenje. Gen.1 govori o stvaranju prvih 6 dana. Njihova definicija " *večernje jutro* " poprimat će značenje tek nakon grijeha i prokletstva zemlje koja postaje domena kojom dominira đavao, što će biti tema

Postanja 3 bez koje izraz "večernje jutro" ne bi imao *nikakvog* značenja na zemaljskoj razini. Dajući objašnjenje, 3. poglavlje stavlja pečat savršenstva na ovu božansku objavu. Isto tako, u Post 2, tema sedmog dana subote ili, točnije, odmora Boga i čovjeka sedmog dana, također dobiva svoje značenje tek nakon "istočnog grijeha" koji su počinili Eva i Adam. u Postanku 3 što mu daje razlog postojanja. Stoga, paradoksalno, bez svog opravdanja danog u Postanku 3, posvećena subota zaslužuje svoj "2" simbol nesavršenosti. Iz svega ovoga proizlazi da je zemlju stvorio Bog da je ponudi đavlu i njegovim demonima kako bi se zli plodovi njihovih duša materijalizirali i ukazali svima, Bogu, anđelima i ljudima, te da su anđeli i muškarci biraju svoju stranu.

Ova me analiza navodi da istaknem da uspostava sedmog dana posvećenog u počinku prorokuje prokletstvo zemaljskog "grijeha" utvrđeno u Postanku 3, jer je sama zemlja prokleta od Boga, i stoga je tek od trenutka smrti i njegov proces ga pogodi, njegovo vrijeme od šest tisuća godina i tisuću godina sedmog tisućljeća poprimaju značenje, objašnjenje, opravdanje. Prikladno je primijetiti ovo: prije zemaljskog stvaranja, na nebu, sukob je već suprotstavio đavlov tabor protiv Božjeg tabora, ali samo će smrt Isusa Krista individualne izbore učiniti konačnima; koji će biti učinjen vidljivim protjerivanjem iz raja buntovnika koji su od tada osuđeni na smrt u zemaljskom stvaranju. Sada, na nebu, Bog nije organizirao živote anđela na " *večernjim jutarnjim* " izmjenama, to zato što nebo predstavlja njegovu vječnu normu; ono što će prevladati i nastaviti za svoje izabrane vječno. Suočeni s ovim podacima: što je sa zemljom prije grijeha? Osim izmjene " *večer-jutro* ", njegova norma je i nebeska, očito se život odvija u vječnoj normi; veganske životinje, veganski ljudi i bez smrti koja će biti plaća za grijeh, dani slijede dane i moglo bi trajati zauvijek.

Ali u Postanku 2, Bog nam otkriva svoj redoslijed vremena u tjednu koje završava sedmog dana odmorom za Boga i za čovjeka. Ova riječ odmor dolazi od glagola "prestati" i odnosi se na djelo koje je izvršio Bog kao i na djela koja su izvršili ljudi. Možete razumjeti, prije grijeha, ni Bog ni ljudska bića nisu mogli osjećati umor. Adamovo tijelo nije patilo od bolesti, umora ili boli bilo koje vrste. Sada su sedmodnevni tjedni slijedili jedan za drugim i reproducirali se poput vječnog ciklusa, osim što su " *večernje jutarnje* " sukcesije označavale razliku s nebeskom normom Božjeg kraljevstva. Ova je razlika stoga bila namijenjena proročanskom otkrivanju programa koji je osmislio veliki Bog Stvoritelj. Kao što se svetkovina "Jom Kipur" ili "Dan pomirenja" među Hebrejima obnavljala svake godine i proricala kraj grijeha kroz pomirenje izvršeno smrću Isusa Krista, tako i tjedni Sabat prorokuje dolazak sedmog tisućljeća, kada će Bog i njegovi izabranici ući u pravi počinak jer će buntovnici umrijeti, a zloća biti poražena. Međutim, izabrani su još uvijek zabrinuti za " *grijeh* " jer s Kristom moraju suditi " *grijehe* " i grešnike, koji će u to vrijeme spavati smrtnim snom. Zato je, kao i prethodnih šest dana, sedmi stavljen pod znak " *grijeha* " koji pokriva i tiče se sedam dana u cijelom tjednu. I tek na početku osmog tisućljeća, nakon što grešnici budu spaljeni u " *vatri druge smrti* ", vječnost bez " *grijeha* " započet će na obnovljenoj Zemlji. Ako je sedam dana obilježeno grijehom i oni proriču 7000 godina, brojanje tih 7000 godina može započeti samo utvrđivanjem grijeha otkrivenog u Postanku 3. Dakle, zemaljski dani bez grijeha nisu u normi i logici sukcesije " *večernje jutro* "

ili " *tama svjetlo* " i budući da je ovo vrijeme bez " *grijeha* ", ne može ući u 7000 godina programiranih i prorečenih. za " *grijež* " prema sedmodnevnom tjednu.

Ovo učenje naglašava važnost ove akcije koju Bog pripisuje rimskom papinstvu u Dan.7:25: " *on će stvoriti plan da promijeni vremena i zakon* ". " *Promjena vremena* " koje je Bog uspostavio rezultira nemogućnošću otkrivanja proročkog karaktera tjedne subote Božjeg " *zakona* ". I to je ono što je Rim učinio od Konstantina I. ' od 7. ožujka 321. godine, određivši tjedni odmor prvog dana umjesto sedmog. Slijedeći rimski poredak, grješnik se ne oslobađa od izvornog " *grijeha* " naslijeđenog od Adama i Eve, nego uz to preuzima dodatni " *grijež* ", ovaj put **dobrovoljno**, koji povećava njegovu krivnju prema Bogu.

Redoslijed vremena " *večer jutro* " ili " *tama svjetlo* " koncept je koji je izabrao Bog i poštivanje ovog izbora favorizira i odobrava pristup proročanskom otajstvu Biblije. Ništa čovjeka ne prisiljava na ovaj izbor, a dokaz je to što je čovječanstvo odlučilo svoju promjenu dana obilježavati u ponoć, odnosno 6 sati nakon proljetnog zalaska sunca; koja proriče tabor onih koji se prekasno bude za slavni povratak Krista, Zaručnika u prisposobi o deset djevica. Suptilne poruke koje daje Bog su stoga izvan njegovog intelektualnog dosega. Ali za njegove odabranike, poredak božanskog vremena osvjetljava sva njegova proročanstva, a posebno ono iz Otkrivenja na početku kojega se Isus predstavlja kao " *alfa i omega* ", " *početak ili početak i kraj* ". Svaki dan koji prođe u našim životima prorokuje Božji plan koji on sažima u Postanku 1, 2 i 3 budući da " *noć* " ili " *tama* " predstavlja šest svjetovnih dana predstavljenih u Postanku 1, dok božanski početak uspostavljen u Postanku 2 najavljuje " *svjetlo* " vrijeme. Na tom je principu prema Dan 8:14 vrijeme kršćanske ere podijeljeno na dva dijela: vrijeme duhovne " *tame* " između 321. godine, kada je ustanovljen " *grijež* " protiv subote, i 1843. godine gdje je vrijeme " *svjetla* " počinje za izabrane od ovog datuma do povratka Isusa Krista u proljeće 2030. gdje, kao u Postanku 3, u Svemogućem Bogu stvoritelju, on dolazi suditi između izabranih i buntovnika, " *ovca i jaraca* ", dok je prosuđivao između " *zmije, žene i Adama* ". Isto tako, u Otkrivenju, teme " *Pisma sedam Crkava, o sedam pečata i o sedam truba* " proriču " *tamu* " za prvih šest i božansko " *svjetlo* " za sedmi i posljednji stupanj svake od ovih tema. Istina je da ga je 1991. službeno odbijanje ovog posljednjeg " *svjetla* " od strane institucionalnog adventizma, svjetla koje mi je Isus dao od 1982., navelo da kaže, u Pismu upućenom " *Laodiceji* " u Otk.3: 17 . : " *Zato što kažeš: Bogat sam, obogatio sam se i ništa mi ne treba, i zato što ne znaš da si bijedan, bijedan, siromašan, slijep i gol,...* ". Službeni adventisti zaboravili su ovaj citat iz 1. Petrove 4:17: " *Jer ovo je vrijeme kada će početi sud nad Domom Božjim. Sada, ako počne od nas, kakav će biti kraj onih koji ne slušaju evanđelje Božje?* » Institucija postoji od 1863. godine, a Isus je blagoslovio njezino osnivanje u eri " *Philadelphia* ", 1873. godine. Prema božanskom principu " *večernje jutro* " ili " *svijetla tama* ", posljednja i sedma era simbolizirana imenom " *Laodicea* " je trebalo biti vrijeme velike božanske " *svjetlosti* " i ovo djelo predstavlja dokaz za to, veliko " *svjetlo* " je zaista došlo da osvjetli prorečene misterije, u ovoj posljednjoj eri, na račun službene svjetske adventističke institucije. Naziv " *Laodicea* " je opravdan jer znači " *osuđeni ljudi ili ljudi suda* ". Oni koji ne pripadaju ili više ne pripadaju Gospodinu, osuđeni su pridružiti se pristašama " *od*

Boga prokletog dana". Pokazavši se nesposobnima podijeliti s Bogom njegovu pravednu osudu rimske "nedjelje", subota im se više neće činiti tako važnom kao u blaženom vremenu njihova krštenja. Poruka koju je Isus Krist dao svojoj sluškinji Ellen G. White, u svojoj knjizi "Early Writings" i u svojoj prvoj viziji, ovako je prevela ovu situaciju: "izgubili su iz vida, i cilj, i Isusa... Potonuli su u zao svijet i nikada ih više nećemo vidjeti."

Postanak 2 proriče vrijeme "svjetlosti" i ovo poglavlje Postanka počinje posvećenjem "sedmog *dana*". Završava ovim stihom 25: "Čovjek i njegova žena bili su goli i nisu se stidjeli." Poveznica između ove dvije teme pokazuje da će otkriće njihove fizičke golotinje biti posljedica pripisivanja "grijeha" koji će počiniti i koji se opisuje u Postanku 3, dakle pojavljuje se kao uzrok smrtničke duhovne golotinje. Uspoređujući ovo učenje s onim iz "Laodiceje", nalazimo da je subota povezana s "griješom" koji čovjeka čini "golim". U ovom konačnom kontekstu, prakticiranje subote stoga više nije dovoljno za očuvanje Kristove milosti, jer nudeći svoje puno proročansko svjetlo službenim adventističkim vlastima između 1982. i 1991. zahtjevi Isusa Krista su se povećali i on želi za ovo era da s prakticiranjem njegove svete subote izabranici vrijedni njegove milosti daju svoj interes, svoje vrijeme, svoj život i cijelu svoju dušu za svoja otkrivenja prorečena u Danielu i Otkrivenju; ali također i u cijeloj otkrivenoj Bibliji koja predstavlja svoja "dva svjedoka" prema Otk 11:3.

Svjedočanstvo Božje dano na zemlji

Koliko god bio važan, Božji posjet čovječanstvu u obliku Isusa Krista ne bi nas trebao natjerati da zaboravimo Njegov prethodni posjet u Mojsijevo vrijeme. Zato što mu je u tom dalekom kontekstu Bog otkrio porijeklo zemaljske dimenzije. A kao otkrivenje koje je dao Bog, izvještaj o Postanku jednako je važan kao i onaj iz Otkrivenja objavljenog apostolu Ivanu. Oblik koji je Bog odabrao da ustroji zemaljski život proriče njegov plan ljubavi prema stvorenjima kojima daje potpunu slobodu, tako da mogu odgovoriti na njegovu ljubav i živjeti s njim vječno ili je odbaciti i nestati u ništavilu smrti, u skladu s uvjete njegove spasonosne ponude.

Ako je Adam stvoren sam, prvo, to je zato što je predstavljen kao "slika Božja (Post.1:26-27)" u potrazi za ljubavlju od slobodnog dvojnika svojoj slici, jer cijelo vrijeme njegove prošle vječnosti bio jedan od apsolutne samoće. To mu je postalo nepodnošljivo do te mjere da je bio spreman snositi posljedice slobode koju će dati svojim živim stvorenjima. Stvaranje Eve iz jednog od Adamovih rebara, dok je on uronjen u smrtni san, proriče stvaranje njegove Crkve, Odabranika sastavljenog od njegovih vjernih izabranika, ploda ubranog njegovim smrtnim pomirenjem u Isusu Kristu; to opravdava ulogu "pomoćnice" koju Bog pripisuje ženi koja je potekla od njega i čije ime Eva znači "život". Odabranica će "živjeti" vječno, a na zemlji, ona ima poziv ponuditi Bogu svoju "pomoć" da ljudski surađuje u ostvarenju svog projekta koji ima za cilj uspostaviti savršenu zajedničku i nepomućenu ljubav u svojim vječnim svemirima.

Grieh neposluha ulazi u čovječanstvo kroz Evu ili kroz simbol “ žene ” njezinih odabranika koji će naslijediti ovaj istočni grijeh. Također, poput Adama, iz ljubavi prema Evi, u Isusu Kristu, Bog postaje čovjek kako bi umjesto svoje Odabranice podijelio i podnio smrtnu kaznu koju zaslužuju njezini grijesi. Priča o Postanku stoga je i povijesno svjedočanstvo koje otkriva naše podrijetlo i njihove okolnosti, i proročansko svjedočanstvo koje otkriva spasonosno načelo velikog projekta punog ljubavi svemogućeg Boga stvoritelja.

Nakon prvih šest dana stvaranja spomenutih u Postanku 1, šest dana koji su prorekli šest tisuća godina koje je Bog rezervirao za svoj odabir zemaljskih izabranika, u Postanku 2, pod slikom vječne subote, otvorit će se neograničeni sedmi dan za dobrodošlicu provjereni i odabrani izabranici.

Bog od početka zna ishod svog projekta, imena svojih izabranika koji će se pojaviti tijekom šest tisuća godina. Imao je svu moć i autoritet da sudi i uništi pobunjene anđele, a da nije morao stvoriti našu zemaljsku dimenziju. Ali upravo zato što poštuje svoja stvorenja, koja ga vole i koje on voli, organizira sveopću demonstraciju na zemlji stvorenoj za tu svrhu.

Bog iznad svega uzdiže načelo istine. Kao što je najavljeno u Psa.51:6, Isus definira svoje izabrane kao " *nanovo rođene* " ili "rođene od istine" kako bi mogli biti usklađeni sa standardom božanske istine. Prema Ivanu 18:37, on sam je došao " *svjedočiti za istinu* " i predstavlja se u Otk 3:14 pod imenom " *Istinoljubivi* ". Ovo veličanje i veličanje načela istine je u **apsolutnoj suprotnosti** s načelom laži, a ta dva načela imaju više oblika. Načelo laganja neprestano je zavodilo stanovnike zemlje kroz njezinu povijest. U moderno doba laganje je postalo norma postojanja. Usvojen je pod pojmom "blef" u trgovačkom umu, ali je svejedno plod đavla, " *oca laži* " prema Ivanu 8:44. Na vjerskoj razini, laži se pojavljuju u obliku višestrukih različitih vjerskih krivotvorina ovisno o dotičnim narodima i mjestima na zemlji. I sama je kršćanska vjera postala savršena slika "zbrke" (= Babel) budući da su njezine mračne krivotvorine tako brojne.

Laganje se uči znanstveno. Zato što, suprotno svom autoritarnom pristupu, znanstvena misao nije u stanju pružiti stvarne dokaze svojih evolucijskih teorija o vrstama i milijuna i milijardi godina koje njezini znanstvenici pripisuju postojanju Zemlje. Suprotno ovoj znanstvenoj misli, svjedočanstvo o Bogu stvoritelju nudi mnoge dokaze o njegovoj stvarnosti, jer zemaljska povijest svjedoči o njegovim djelima, od kojih prvi primjer predstavlja potop, potvrđen prisutnošću morskih fosila u ravninama i čak i na vrhovima najviših planina na zemlji. Ovom prirodnom svjedočanstvu pridodano je svjedočanstvo koje je ostavila ljudska povijest, Noin život, Abrahamov život, oslobođenje Hebreja iz egipatskog ropstva i rođenje židovskog naroda, živih očevidaca njegove povijesti. sve do vremena kraj svijeta; tu je i svjedočanstvo očevidaca apostola Isusa Krista koji su svjedočili njegovim čudima, njegovom raspeću i uskrsnuću; do te mjere da ih je napustio strah od smrti, te su krenuli putem mučeništva, svog Učitelja i uzora Isusa iz Nazareta.

Evociranjem ove riječi "mučeništvo" moram ovdje otvoriti objašnjenje.

Napomena: ne brkajte mučeništvo s kaznom

Dvije stvari imaju isti vanjski izgled i stoga se mogu lako zamijeniti. Međutim, ova zabuna ima ozbiljne posljedice budući da kaznena radnja riskira da bude pripisana istinski odabranom Božjem i obrnuto, đavolskom djetetu može se pripisati mučeništvo za vrlo varljivog Boga. Dakle, da bismo jasno vidjeli, moramo uzeti u obzir sljedeću analizu koja polazi od ovog načela; Prvo, postavimo pitanje: što je mučeništvo? Ova riječ dolazi od grčkog “martus” što znači: svjedok. Što je svjedok? To je onaj koji izvještava vjerno ili ne ono što je vidio, čuo ili što je razumio o nekoj temi. Tema koja nas ovdje zanima je vjerska, a među onima koji svjedoče za Boga ima pravih i lažnih svjedoka. Ono što je sigurno jest da Bog pravi razliku između to dvoje. Istina mu je poznata i on je blagoslivlja jer se sa svoje strane ovaj istinski svjedok nastoji pokazati vjeran prakticirajući u “*djelima*” svu svoju objavljenu istinu i na tom putu ustraje do prihvaćanja istine.mrtvi. A ova smrt je autentično mučeništvo, jer je život žrtvovan smrti bio u skladu sa standardom svetosti koji je Bog zahtijevao za svoje vrijeme. Ako ponuđeni život nije u tom skladu, onda to nije mučeništvo, to je kazna koja pogađa živo biće predano đavlu na njegovo uništenje, jer nema koristi od Božje zaštite i blagoslova. Ovisno o usklađenosti sa standardom istine koji Bog zahtijeva za svako doba, identifikacija "mučeništva" počivat će na našem znanju o božanskoj presudi otkrivenoj u njegovim proročanstvima koja ciljaju na vrijeme kraja; što je i cilj i predmet ovog rada.

Važno je razumjeti da istina nema sposobnost obratiti buntovni um; iskustvo prvog stvorenog anđela, kojeg je Bog nazvao Sotonom, od njegove pobune, to dokazuje. Istina je načelo prema kojem će prirodno biti privučeni odabrani, oni koji je vole i koji su spremni boriti se uz Boga u Isusu Kristu, laž koja mu šteti.

U zaključku, Božansko otkrivenje je postupno izgrađeno kroz šest tisuća godina iskustava i svjedočanstava proživljenih u najboljim i najgorim uvjetima. Vrijeme od šest tisuća godina može se činiti kratkim, ali za čovjeka koji se istinski zanima samo za godine vlastitog života, to je u stvarnosti dovoljno dugo vrijeme koje Bogu dopušta da se produži na stoljeća, točnije na šest tisuća godina , različite faze postignuća njegovog globalnog projekta. Isključivo u Isusu Kristu,

Bog daje svojim izabranicima posljednjeg vremena, u vezi sa svojim misterijama i djelima, jasno razumijevanje rezervirano za ovo posljednje vrijeme.

Postanak: vitalni proročki sažetak

U tom razumijevanju, izvještaj iz Postanka donosi temeljne ključeve biblijskih proročanstava Daniela i Otkrivenja; a bez ovih ključeva, ovo razumijevanje je nemoguće. Ove će se stvari prisjetiti kada bude potrebno, tijekom proročkog proučavanja, ali od sada nadalje, moramo znati da će riječi, " *dubina, more, zemlja, žena* ", nositi specifičnu ideju božanske misli u svom otkrivenju "Apokalipsa". Oni su povezani s tri uzastopna stupnja zemaljskog stvaranja. " *Ponor* " se odnosi na planetu Zemlju koja je potpuno prekrivena vodom bez ikakvog života. Zatim, drugog dana, onog odvajanja elemenata, " *more* ", kao sinonim i simbol smrti, bit će naseljeno samo morskim životinjama petog ^{dana}; njegovo okruženje je neprijateljsko za ljudska bića stvorena da udišu zrak. " *Zemlja* " izlazi iz " *mora* " i bit će također naseljena petog dana životinjama i konačno, šestog dana, "čovjekom stvorenim na sliku Božju" i "ženom" koji će biti oblikovani na ljudskom rebru. Zajedno će muškarac i žena začeti dvoje djece. Prvog " *Abela* ", tipa duhovnog odabranika (*Abel* = Otac je Bog) ubit će iz ljubomore njegov stariji " *Kain* ", tip tjelesnog, materijalističkog čovjeka (= stjecanje) proričući tako sudbinu tipičnog odabranik, Isus Krist i njegovi odabranici, koji će patiti i umrijeti kao mučenici zbog "Kaina", Židova, katolika i protestanata, svih "trgovaca hramom", čija se uzastopna i agresivna ljubomora pokazuje i ostvaruje tijekom zemaljske povijesti. Pouka koju daje Duh Božji je stoga sljedeća: iz " *bezdana* " izranjaju, **redom**, " *more i zemlja*" simboli lažnih kršćanskih religija koje vode u propast duša. Kako bi označio svoju Izabranu skupštinu, on joj daje riječ " *žena* " koja je, ako je vjerna svom Bogu, " *Žena* ", slikovnog simbola "janjeta" samog Krista prorečenog riječju " *čovjek* " (*Adam*). Ako je nevjerna, ostaje " *žena* ", ali preuzima imidž " *prostitutke* ". Sve će te stvari biti potvrđene u detaljnoj studiji predstavljenoj u ovom radu i njihova vitalna važnost postat će očita. Možete lako razumjeti, u 2020. godini, događaji prorečeni u proročanstvima Daniela i Otkrivenja su se, uglavnom, već ispunili u povijesti, i poznati su ljudima. Ali oni nisu bili identificirani za duhovnu ulogu koju im je Bog dao. Povjesničari bilježe povijesne činjenice, ali ih mogu tumačiti samo Božji proroci.

Vjera i nevjera

Po prirodi, ljudska bića su od svog porijekla vjerničkog tipa. Ali vjera nije vjera. Čovjek je oduvijek vjerovao u postojanje Boga ili božanstava, nadmoćnih duhova kojima su morali služiti i kojima su morali ugoditi kako ne bi morali pretrpjeti štetu koju je uzrokovao njihov gnjev. Ovo se prirodno vjerovanje protezalo iz stoljeća u stoljeće i iz tisućljeća u tisućljeće sve do modernih vremena, gdje su znanstvena otkrića zavladała mozgom zapadnog čovjeka koji je od tada postao nepovjerljiv i nevjeran. Imajte na umu da ova promjena uglavnom karakterizira ljude kršćanskog podrijetla. Jer u isto vrijeme na Istoku, Dalekom istoku i u Africi ostala su vjerovanja u nevidljive duhove. To se objašnjava nadnaravnim manifestacijama kojima svjedoče ljudi koji prakticiraju te vjerske obrede. U Africi, jasni dokazi o postojanju nevidljivih duhova zabranjuju nevjerovanje. Ali ono što ti ljudi ne znaju je da su duhovi koji se snažno manifestiraju među njima zapravo demonski duhovi koje je Bog Stvoritelj svega života odbacio i osudio na smrt na uvjetnoj osudi. Ti ljudi nisu nevjerni, niti nevjerni, kao zapadnjaci, ali rezultat je isti, jer služe demonima koji ih zavode i drže pod svojom tiranskom vlašću. Njihova je religioznost idolopokloničkog poganskog tipa koji karakterizira čovječanstvo od njegovih početaka; Eva je bila njegova prva žrtva.

Na Zapadu je nevjera zapravo rezultat izbora, jer malo ljudi nije svjesno svog kršćanskog podrijetla; i među braniteljima republikanske slobode ima ljudi koji citiraju riječi iz Svetog pisma, svjedočeći tako da im nije nepoznato njegovo postojanje. Oni nisu neupućeni u veličanstvene činjenice o kojima svjedoči za Boga, a ipak, oni ih odlučuju ne uzeti u obzir. Upravo tu vrstu nevjere Duh naziva nevjerom i koja je apsolutno buntovno protivljenje pravoj vjeri. Jer ako uzme u obzir dokaze koje mu život daje širom svijeta, a posebno u nadnaravnim manifestacijama afričkih naroda, čovjek nema mogućnosti opravdati svoje nevjerovanje. Nadnaravna djela koja vrše demoni stoga osuđuju zapadnjačku nevjeru. Bog Stvoritelj također daje dokaz svog postojanja, djelujući snagom kroz pojave koje proizvodi priroda koja mu je podložna; potresi, vulkanske erupcije, razorni plimni valovi, smrtonosne epidemije, ali sve te stvari sada dobivaju znanstvena objašnjenja koja maskiraju i uništavaju božansko porijeklo. Oku, ovom velikom neprijatelju vjere, pridodano je znanstveno objašnjenje koje uvjerava ljudski mozak i oboje ga potiče u njegovim izborima koji ga vode u njegovu propast.

Što Bog očekuje od svojih stvorenja? On će među njima odabrati one koji odobravaju njegova shvaćanja života, odnosno koji prihvaćaju njegove misli. Vjera će biti sredstvo, ali ne i cilj. To je razlog zašto se za “ *vjeru bez djela* ”, koju mora nositi, kaže da je “ *mrtva* ” u Jakovu 2:17. Jer ako postoji prava vjera,

postoji i lažna vjera. Ispravno i pogrešno čine sve razlike, a Bog nema problema identificirati poslušnost kako bi je razlikovao od neposluha. U svakom slučaju, on ostaje jedini sudac čije će mišljenje odlučiti o vječnoj budućnosti svakog od njegovih stvorenja, budući da je svrha njegovog odabira jedinstvena, a njegova ponuda vječnog života dobiva se isključivo kroz Isusa Krista. Prolaz na zemlji je opravdan samo da ponudi mogućnost ovog odabira vječno odabranih. Vjera nije plod nevjerojatnih napora i žrtava, nego prirodnog stanja koje je stvorenje steklo ili nije steklo svojim rođenjem. Ali kad postoji, mora ga Bog hraniti, inače umire i nestaje.

Prava vjera je rijetka stvar. Jer suprotno varljivom aspektu službene kršćanske vjere, nije dovoljno postaviti križ iznad groba stvorenja da bi mu se otvorila vrata raja. I ističem ovo jer se čini zanemarenim, Isus je rekao u Mateju 7:13-14: “ *Uđite na uska vrata. Jer široka su vrata i širok je put koji vode u propast , i mnogo ih je koji njime ulaze . Ali uska su vrata i uzak put koji vode u život , i malo ih je koji ga nalaze.* » Ovo učenje je dodatno potvrđeno u Bibliji na primjeru deportacije Židova u Babilon, budući da Bog smatra dostojnim svog izbora samo Daniela i njegova tri druga i pet moćnih kraljeva; i Ezekielu koji živi u ovoj eri. Zatim čitamo u Ezek.14:13-20: “ *Sine čovječji, ako zemlja zgriješi protiv mene u nevjernosti, i ja pružim svoju ruku na nju, ako za nju slomim štap kruha, ako pošaljem glad kad bih iz nje uništio ljude i životinje, a među njima su ova tri čovjeka, Noa, Daniel i Job , oni bi spasili svoje duše svojom pravednošću, govori Gospodin Jahve. Kad bih natjerao divlje zvijeri da lutaju zemljom koja bi je ispraznila, kad bi postala pustinja u kojoj nitko ne bi prolazio zbog tih zvijeri, a u njoj su ova tri čovjeka, ja bih bio živ! govori Gospodin Jahve, ne bi spasili sinove ni kćeri, nego bi se oni sami spasili , a zemlja bi postala pustinja. Ili kad bih mač donio na ovu zemlju, kad bih rekao: Neka mač ide zemljom! Kad bih istrijebio ljude i zvijeri, au sredini su ova tri čovjeka, bio bih živ! govori Gospodin Jahve, ne bi spasili sinove ni kćeri, nego bi se samo spasili . Ili ako sam poslao kugu u ovu zemlju, ako sam izlio svoj bijes na nju kroz smrtnost, da iz nje istrijebim ljude i zvijeri, a među njima su bili Noa, Daniel i Job, ja sam živ! - govori Gospodin Jahve - ne htjedoše spasiti ni sinova ni kćeri, nego bi svojom pravdom spasili svoje duše.* » Tako doznajemo da je u vrijeme potopa samo Noa bio pronađen dostojnim spasenja među osam ljudi koje je štitila arka.

Isus je dalje rekao u Mateju 22:14: “ *Jer mnogi su pozvani, ali je malo izabranih.* » Razlog se jednostavno objašnjava visokim standardom svetosti koji zahtijeva Bog koji želi zauzeti prvo mjesto u našem srcu ili ništa. Posljedica tog zahtjeva je suprotstavljena humanističkom promišljanju svijeta koje čovjeka stavlja iznad svega. Apostol Jakov upozorio nas je na ovo protivljenje, govoreći nam: “ *Preljubnici! Ne znate li da je ljubav prema svijetu neprijateljstvo prema Bogu ? Tko, dakle, želi biti prijatelj svijeta, postaje Božjim neprijateljem .* » Isus nam ponovno govori u Mateju 10,37: „ *Tko ljubi njegov otac ili njegova majka više nego ja nije dostojan mene , i onoga koji voli njegov sin ili kćer više nego ja nije me dostojan .*” Također, ako poput mene pozovete prijatelja da odgovori na ovaj vjerski kriterij koji zahtijeva Isus Krist, nemojte se iznenaditi ako vas nazove fanatikom; To mi se dogodilo i tada sam shvatio da samo Isusa imam kao pravog prijatelja; njega, " *Onog Istinitog* " iz Otk.3:7. Nazvat ćemo te i

fundamentalistom, jer se pokazuješ poštenim prema Bogu, legalistom, jer svojom poslušnošću ljubiš i poštuješ njegov presveti zakon. To će djelomično biti ljudska cijena koju treba platiti da bismo ugodili Gospodinu Isusu, toliko vrijednom naše samopožrtvovnosti i naše potpune predanosti koju on zahtijeva.

Vjera nam omogućuje da od Boga primamo njegove tajne misli sve dok ne otkrijemo veličinu njegova nevjerojatnog projekta. A da bi razumio njegov cjelokupni projekt, odabrani mora uzeti u obzir nebeski život anđela koji je prethodio zemaljskom iskustvu. Jer u ovom nebeskom društvu, podjela stvorenja i izbor dobrih anđela vjernih Bogu nije izvršen na vjeri u Krista rassetoga ili na njegovom odbacivanju kao što bi to bio slučaj na zemlji. To potvrđuje da je na univerzalnoj razini razapinjanje Krista koji je ostao bezgrešan za Boga **sredstvo** osude đavla i njegovih sljedbenika i da na zemlji vjera u Isusa Krista predstavlja **sredstvo** koje je Bog izabrao da ima ljubav koju osjeća prema svojim odabranici koji ga vole i cijene. **Svrha** ove demonstracije njegove potpune samopožrtvovnosti bila je da bude u stanju zakonski osuditi na smrt buntovna nebeska i zemaljska stvorenja koja ne dijele njegov smisao postojanja. A među svojim zemaljskim stvorenjima, on odabire one koji prihvaćaju njegove misli, odobravaju njegove postupke i njegove sudove jer su podobni da dijele njegovu vječnost. Na kraju će riješiti problem koji je stvorila sloboda dana svim njegovim nebeskim i zemaljskim stvorenjima, jer bez te slobode ljubav njegovih odabranih stvorenja bila bi bezvrijedna, pa čak i nemoguća. Doista, bez slobode, stvorenje nije ništa više od robota, s automatiziranim ponašanjem. Ali cijena slobode bit će, na kraju, istrebljenje buntovnih stvorenja neba i zemlje.

Time je dan dokaz da vjera ne počiva na jednostavnom: “ *Vjeruj u Gospodina Isusa i bit ćeš spašen* ”. Ove biblijske riječi temelje se na onome što implicira glagol "vjerovati", naime, poslušnost božanskim zakonima koji karakteriziraju pravu vjeru. Za Boga je cilj pronaći stvorenja koja mu se pokoravaju iz ljubavi. Neke je pronašao među nebeskim anđelima i među svojim zemaljskim ljudskim stvorenjima, neke je odabrao i neke će nastaviti birati do kraja vremena milosti.

Hrana za pravo vrijeme

Baš kao što ljudsko tijelo treba hranu da produži svoj život, vjera proizvedena u njegovom duhu također treba svoju duhovnu hranu. Svako ljudsko biće osjetljivo na iskaz ljubavi koju je Bog dao u Isusu Kristu osjeća želju da zauzvrat učini nešto za njega. Ali kako možemo učiniti nešto što mu je drago ako ne znamo što on od nas očekuje? Upravo će odgovor na ovo pitanje predstavljati hranu naše vjere. Jer " *bez vjere nije moguće ugoditi Bogu* " prema Heb.11:6. Ali ova mu vjera ipak mora biti oživljena i ugodna svojom usklađenošću s njegovim očekivanjima. Jer Gospodin Bog Svemogući je njegov Završitelj i njegov Sudac. Mnoštvo kršćanskih vjernika žudi za dobrim odnosom s nebeskim Bogom, ali taj odnos ostaje nemoguć jer njihova vjera nije pravilno njegovana. Odgovor na problem dat nam je u Mateju 24 i 25. Isus usmjerava svoje učenje na naše posljednje dane koji neposredno prethode vremenu njegova drugog pojavljivanja, ovaj put, u slavi njegova božanstva. On ga opisuje umnožavanjem slika u prispodobama: prispodoba o smokvi, u Mateju 24:32 do 34; prispodoba o noćnom kradljivcu, u Mateju 24:43 do 51; parabola o deset djeвица, u Mateju 25:1 do 12; prispodoba o talentima, u Mateju 25:13 do 30; prispodobе o ovcama i kozama, u Mateju 25:31 do 46. Među tim prispodobama, spominjanje " *hrane* " pojavljuje se dva puta: u prispodobi o noćnom kradljivcu i u prispodobi o ovcama i jarcima jer, unatoč pojavnosti, kada Isus kaže: " *Bio sam gladan i dali ste mi jesti* ", on nam govori o duhovnoj hrani, bez koje čovjekova vjera umire. „ *Jer ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih* . Matej 4:4". Svrha hrane vjere je zaštititi ga od " *druge smrti* " iz Otk. 20, one koja uzrokuje gubitak prava na vječni život.

Kao dio ovog razmišljanja, usmjerite svoj pogled i pozornost na ovu prispodobu o noćnom lopovu:

V.42: " *Bdijte dakle, jer ne znate u koji dan dolazi vaš Gospodin .* "

Tema povratka Isusa Krista je definirana i njezino će "iščekivanje" izazvati duhovno buđenje u Sjedinjenim Američkim Državama Sjeverne Amerike, između 1831. i 1844. To se naziva "adventizam", a članovi ovog pokreta su sami označeni od strane njihovih suvremenika izrazom "adventisti"; riječ preuzeta iz latinskog "adventus" što znači: dolazak.

V.43: " *Znajte ovo dobro, kad bi gospodar kuće znao u koje doba noći lopov mora doći, bdio bi i ne bi dopustio da mu se provali u kuću .* "

U ovom stihu, " *gazda kuće* " je učenik koji čeka Isusov povratak, a " *lopov* " se odnosi na samog Isusa. Ovom usporedbom Isus nam pokazuje prednost poznavanja datuma njegova povratka. Stoga nas potiče da ga otkrijemo, a naše slušanje njegovih savjeta uvjetovat će naš odnos s njim.

V.44: " *Zato i vi budite spremni, jer Sin Čovječji dolazi u čas kad ne mislite .* "

Ispravio sam, u ovom stihu, buduće vrijeme glagola jer su u izvornom grčkom, ti glagoli u sadašnjem vremenu. Doista, ove je riječi Isus rekao svojim suvremenim učenicima koji su ga ispitivali o ovoj temi. Gospodin će, u vrijeme kraja, upotrijebiti ovu "adventističku" temu da procijedi kršćane stavljajući ih na kušnju proročke vjere; u tu svrhu, on će sukcesivno tijekom vremena organizirati četiri "adventistička" očekivanja; svaki put opravdano novim osvjetljenjem danim od Duha, prva tri se tiču proročkih tekstova Daniela i Otkrivenja.

V.45: “ *Tko je dakle vjerni i razboriti sluga, kojega je njegov gospodar postavio nad svojim narodom, da im daje hranu u pravo vrijeme?* »

Pazite da ne pogriješite u svojoj prosudbi, jer je " *hrana* " o kojoj se govori u ovom stihu trenutno pred vašim očima. Da, upravo ovaj dokument kojemu sam dao ime "Objasni Daniela i Otkrivenje" predstavlja ovu duhovnu " *hranu* " bitnu za njegovanje vaše vjere, jer daje, od Isusa Krista, sve odgovore na pitanja koja možete legitimno postaviti , i izvan ovih odgovora, neočekivana otkrića, poput pravog datuma povratka Isusa Krista koji nas obvezuje do proljeća 2030. u četvrtom i posljednjem "adventističkom" "čekanju".

Budući da sam osobno zabrinut ovim stihom, predstavljam ovaj dokument, plod moje vjernosti Bogu istine i moje razboritosti, jer ne želim biti iznenađen ponovnim dolaskom Isusa Krista. Isus ovdje otkriva svoj plan za posljednja vremena. On je za ovo vrijeme isplanirao " *hranu* " koja je prikladna za njegovanje vjere njegovih izabranih koji vjerno čekaju njegov slavni povratak. A ova " *hrana* " je proročanska.

V.46: “ *Blago onom sluzi kojega će njegov gospodar, kad stigne, naći da tako radi!* »

Kontekst njegovog slavnog povratka ovdje je potvrđen, to je onaj četvrtog "adventističkog" očekivanja. Dotični je sluga doista već vrlo sretan što zna objavljenu Božju misao, njegov sud o vjeri ljudi. Ali ovo će se blaženstvo proširiti i odnositi se na sve one koji će ga, primivši ovo posljednje božansko svjetlo, zauzvrat širiti i dijeliti s izabranima raspršenim po cijeloj zemlji, do učinkovitog povratka Isusa Krista.

V.47: “ *Zaista vam kažem, on će to postaviti nad svim svojim imetkom.* »

Gospodnja dobra odnosit će se, do njegova povratka, na duhovne vrijednosti. I sluga postaje za Isusa, čuvar njegova duhovnog blaga; ekskluzivni depozitar njegovih proročišta i njegovog otkrivenog svjetla. Nakon što pročitate cijeli ovaj dokument, moći ćete vidjeti da ne pretjerujem dajući njegovu biblijskom proročkom otkrivenju naziv "blago". Kako bih drugo mogao nazvati objavu koja štiti od " *druge smrti* " i otvara put u vječni život? Jer raspršuje i čini da nestaje mogućnost sumnje koja je pogubna za vjeru i spasenje.

V.48: “ *Ali ako je zao sluga koji u sebi kaže: Moj gospodar kasni s dolaskom,* ”

Život koji je stvorio Bog je binarnog tipa. Sve ima svoju apsolutnu suprotnost. I Bog je ljudima predstavio dva puta, dva puta za vođenje njihovih izbora: *život i dobro, smrt i zlo; žito i kukolj; ovca i koza, svjetlo i tama* . U ovom stihu, Duh cilja na zlog slugu, ali svejedno slugu, što označava lažnu vjeru koju Bog ne hrani i iznad svega, lažnu kršćansku vjeru koja na kraju doseže i tiče se same adventističke vjere, u naše vrijeme kraja. . Ne primajući više svjetlo od Isusa Krista jer je odbio ono koje mu je bilo predstavljeno između 1982. i 1991. i koje je najavljivalo njegov dolazak za 1994., ovaj adventizam je proizveo plod opačine koji je rezultirao zračenjem Božjeg glasnika u studenom 1991. Imajte na umu da Isus otkriva skrivene misli srca: " *koji kaže u sebi* ". Budući da su prividi vanjskog vjerskog ponašanja krajnje varljivi; vjerski formalizam zamjenjuje pravu živu vjeru punu žara za istinu.

V.49: “ *... ako počne tući svoje drugove, ako jede i pije s pijanicama,* ”

Slika je do danas malo iščekivana, ali zračenje jasno izražava, u vrijeme mira, protivljenje i borbu koji izražavaju i prethode pravom progonu koji će doći; samo je pitanje vremena. Od 1995. institucionalni adventizam “ *jede i pije s pijanicama* ” do te mjere da je sklopio savez s protestantima i katolicima ulaskom u ekumenski savez. Jer u Otk.17:2, ciljajući na katoličku vjeru zvanu “ *Babilon Veliki* ”, i protestantsku vjeru zvanu “ *zemlja* ”, Duh kaže: “ *S njom su se kraljevi zemaljski predali bludu. , a od vina njegova bluda stanovnici zemlje napio se .*”

V.50: “ *...gospodar ovog sluge doći će u dan koji ne očekuje, i u čas koji ne zna,* ”

Posljedica odbacivanja svjetla o trećem adventističkom očekivanju i datumu 1994. konačno se pojavljuje u obliku nepoznavanja vremena pravog povratka Isusa Krista, odnosno četvrtog adventističkog očekivanja božanskog projekta. Ovo neznanje je posljedica prekida odnosa s Isusom Kristom, pa možemo zaključiti sljedeće: adventisti koji se nalaze u ovoj tragičnoj situaciji više nisu u očima Boga ili, po njegovom sudu, „adventisti“ .

V.51: “ *...rastrgat će ga i dati mu njegov dio s **licemjerima** : ondje će biti plač i škrgut zuba. »*

Slika izražava gnjev koji će Bog nanijeti na lažne sluge koji su ga izdali. U ovom retku primjećujem izraz “ **licemjeri** ” kojim Duh označava lažne kršćane u Dan 11,34, ali potrebno je šire čitanje kako bi se razumio kontekst vremena na koje cilja proročanstvo, a koje uključuje stihove 33 i 35: “ *i najmudriji među njima uputit će mnoge. Ima nekih koji će nakratko podleći maču i plamenu, sužanjstvu i pljački. U vrijeme kada pokleknu pomoći će im se malo, a **mnogo pridružiti će im se iz licemjerja** . Neki od mudraca će pasti, kako bi mogli biti pročišćeni, pročišćeni i izbiježeni, **do vremena kraja** , jer on neće doći do određenog vremena. »* „Zli sluga“ je dakle doista onaj koji iznevjeri očekivanja Boga, svoga Gospodara, i pridruži se „do vremena svršetka“ taboru „licemjera“ . Od tada pa nadalje, on s njima dijeli Božji gnjev koji ih pogađa sve do posljednjeg suda, gdje bivaju uništeni, spaljeni u “ *ognjenom jezeru* ” koje definitivno daje “ *drugu smrt* ”, prema Otk 20: 15: “ *Tko se ne nađe zapisan u knjizi života, bačen je u ognjeno jezero .*”

Otkrivena povijest prave vjere

Prava vjera

Ima mnogo toga za reći o temi prave vjere, ali ja već predlažem ovaj aspekt koji mi se čini prioritarnim. Svatko tko želi uspostaviti odnos s Bogom mora znati da je njegova ili njezina koncepcija života na zemlji i na nebu krajnja suprotnost našem sustavu uspostavljenom na zemlji koji je izgrađen na oholim i zlim mislima nadahnutim od Boga.đavao ; svog neprijatelja i njegovih pravih izabranika. Isus nam je dao način da prepoznamo pravu vjeru: “ ***Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati . Beremo li grožđe s trnja ili smokve s čička?*** (Matej 7:16).” Na temelju ove izjave, budite uvjereni da će svi koji se pozivaju na njegovo ime i koji se ne predstavljaju, njegova blagost, njegova pomoć, njegovo samopožrtvovnost, njegov duh požrtvovnosti, njegova ljubav prema istini i njegova revnost za poslušnost zapovijedima Bože, nikada nisu bili i nikada neće biti njegovi sluge; tome nas uči 1 Kor 13 definirajući karizmu istinske svetosti; ono što zahtijeva pravedni Božji sud: stih 6: „ *ona se ne raduje nepravdi, ali se raduje istini* ”.

Kako možemo vjerovati da progonjenom i progonitelju Bog sudi na isti način? Kakva je sličnost između dobrovoljno razapetog Isusa Krista i rimske papinske inkvizicije ili Johna Calvina koji je muškarce i žene podvrgavao mučenjima do smrti? Da ne bismo vidjeli razliku, moramo zanemariti riječi nadahnute biblijskim spisima. To je bio slučaj prije nego što je Biblija raširena po cijelom svijetu, ali otkako je dostupna posvuda na zemlji; koji izgovori mogu opravdati pogreške u procjeni ljudskih bića? Nema ih. Stoga će nadolazeći božanski gnjev biti vrlo velik i nekontroliran.

Tri i pol godine tijekom kojih je Isus radio u svojoj zemaljskoj službi otkrivene su nam u Evanđeljima, kako bismo mogli upoznati standard prave vjere prema Božjem mišljenju; jedino što je važno. Njegov život nam se nudi kao uzor; uzor koji moramo oponašati da bismo bili prepoznati od njega kao njegovi učenici. Ovo posvojenje podrazumijeva da dijelimo njegovu koncepciju vječnog života koji on predlaže. Sebičnost je tamo protjerana, kao i razorni i razorni ponos. Nema mjesta za brutalnost i zloću u vječnom životu koji se nudi samo odabranima koje priznaje sam Isus Krist. Njegovo ponašanje je bilo miroljubivo revolucionarno, jer je on, Gospodar i Gospodar, sebe učinio slugom svih, sagnuvši se do te mjere da opere noge svojim učenicima, kako bi dao konkretan smisao svojoj osudi ponosnih vrijednosti koje očituje vođe Židovski vjerski likovi svoga vremena; stvari koje i danas karakteriziraju židovske i kršćanske religiozne ljude. U apsolutnoj suprotnosti, mjerilo otkriveno u Isusu Kristu je mjerilo vječnog života.

Pokazujući svojim slugama način da identificiraju sebe, svoje neprijatelje, lažne Božje slugue, Isus Krist je djelovao kako bi spasio njihove duše. I njegovo obećanje da će biti, do svršetka svijeta, " *usred* " svojih odabranih, drži se i sastoji se od prosvjetljivanja i zaštite tijekom njihovog zemaljskog života. Apsolutni standard prave vjere je da Bog ostaje uz svoje izabranike. Oni nikada nisu lišeni njegova svjetla i njegova Svetoga Duha. A ako se Bog povlači, to je zato što odabrani više nije jedan; njegov se duhovni status promijenio na Božjem pravednom sudu. Zato što se njegova prosudba prilagođava ljudskom ponašanju. Na individualnoj razini promjene ostaju moguće u oba smjera; od dobra prema zlu ili od zla prema dobru. Ali to nije slučaj, na kolektivnoj razini religijskih skupina i institucija, koje se samo mijenjaju od dobra ka zlu, kada se ne prilagođavaju promjenama koje je Bog uspostavio. U svom učenju Isus nam govori: „ *Dobro stablo ne može rađati zle plodove, kao što ni loše stablo ne može rađati dobrim plodovima* (Mt.7,18).“ Time nam je dao shvatiti da je katolička vjera zbog svojih gnusnih plodova " *loše stablo* " i da će to svojim krivim naukom ostati čak i kad, lišena monarhijske potpore, prestane progoniti ljude. Isto je i s anglikanskom religijom koju je stvorio Henry VIII da opravda svoje preljube i zločine; kakvu vrijednost Bog može dati svojim potomcima i monarsima nasljednicima? Ovo je također slučaj protestantske kalvinističke religije, budući da su se ovog utemeljitelja, Johna Calvina, bojali, zbog reputacije njegove tvrdoće karaktera i brojnih pogubljenja do smrti koje je ozakonio u svom gradu Ženevi, na način vrlo sličan katoličke prakse njegova vremena, do te mjere da ih je nadilazio. Nije bilo vjerojatno da će se ovaj protestantizam svidjeti slatkom Gospodinu Isusu Kristu i ne može se ni na koji način uzeti kao model prave vjere. Toliko je istina da u

svom otkrivenju danom Danielu, Bog ignorira protestantsku reformaciju, ciljajući samo na papinski režim od 1260 godina, i vrijeme uspostavljanja poruka adventizma sedmog dana, nositelja otkrivenih božanskih istina, od 1844. , do smaka svijeta, koji dolazi, 2030. godine.

Sve povijesne zle vjerske krivotvorine imaju aspekte Božjeg odobrenog modela, ali nikad mu se ne podudaraju. Prava se vjera stalno hrani Kristovim Duhom, lažna vjera nije. Prava vjera može objasniti misterije Božjih biblijskih proročanstava, lažna vjera ne može. Mnoštvo tumačenja proročanstava kruži svijetom, svako maštovitije od prethodnog. Za razliku od njih, moja tumačenja su dobivena isključivo iz citata iz Biblije; poruka je stoga precizna, stabilna, koherentna i dosljedna Božjoj misli od koje nikada ne odstupa; a nad njim bdiše Svevišnji.

Pripremne bilješke za Knjigu Danielovu

Ime Daniel znači Bog je moj sudac. Poznavanje Božjeg suda glavni je temelj vjere, jer vodi stvorenje prema poslušnosti njegovoj objavljenoj i shvaćenoj volji, jedinom uvjetu da budemo blagoslovljeni od njega u svakom trenutku. Bog traži ljubav svojih stvorenja koja je konkretiziraju i pokazuju svojom poslušnom vjerom. Božji se sud stoga otkriva kroz njegova proročanstva koja koriste simbole kao u usporedbama Isusa Krista. Božja osuda je prvi put otkrivena u Danielovoj knjizi, ali ona samo postavlja glavnu osnovu za Njegov sud o kršćanskoj vjerskoj povijesti koja će biti detaljno otkrivena u knjizi Otkrivenje.

U Danielu Bog otkriva malo, ali to kvantitativno malo ima veliku kvalitativno važnost, jer čini temelj sveukupne proročke Objave. Građevinski arhitekti znaju koliko je odlučujuća i odlučujuća priprema gradilišta. U proročanstvu, ovo je uloga dana objavama koje je primio prorok Danijel. Doista, kada su njihova značenja jasno shvaćena, Bog postiže dvostruki cilj **dokazivanja svog postojanja** i davanja svojim izabranima **ključeva za razumijevanje** poruke koju je prenio Duh. U ovim “nekoliko stvari” nalazimo sve isto: najavu sukcesije četiri univerzalna dominantna carstva od Danielova vremena (Dan.2, 7 i 8); službeno datiranje zemaljske službe Isusa Krista (Dan.9); najava kršćanskog otpada 321. godine (Dan.8), papinske vladavine od 1260 godina između 538. i

1798. (Dan.7 i 8); i “adventistički” savez (Dn 8 i 12) od 1843. (do 2030.). Ovome dodajem Dan 11 koji, kao što ćemo vidjeti, otkriva oblik i evoluciju konačnog zemaljskog nuklearnog svjetskog rata koji još uvijek treba završiti prije slavnog povratka Boga Spasitelja.

Suptilno je Gospodin Isus Krist evocirao ime Daniel kako bi podsjetio na njegovu važnost za novi savez. „ *Kad dakle vidite gnusobu pustoši, o kojoj je govorio prorok Danijel, postavljenu na svetom mjestu, neka pazi onaj koji to čita!* (Mat.24:15) »

Ako je Isus svjedočio u korist Daniela, to je zato što je Daniel od njega primio učenja o svom prvom dolasku i njegovom slavnom povratku, više nego itko drugi prije njega. Kako bi se moje riječi dobro razumjele, morate znati da se Krist koji je došao s neba prije predstavio Danielu pod imenom “ *Mihael* ”, u Dan.10:13-21, 12:3 i ovo ime je preuzeo Isus -Krist u Otk.12:7. Ovo ime “ *Micaël* ” poznatije je u latinskom katoličkom obliku Michel, nazivu danom poznatom Mont Saint-Michelu u bretonskoj Francuskoj. Danielova knjiga dodaje numeričke detalje koji nam omogućuju da znamo godinu njegova prvog dolaska. Također bih želio istaknuti da ime “ *Micaël* ” znači: Tko je kao Bog; a ime “ *Isus* ” prevodi se kao: YaHWéH spašava. Oba imena tiču se velikog Boga stvoritelja, prvo s nebeskim naslovom, drugo sa zemaljskim naslovom.

Otkrivenje budućnosti predstavljeno nam je kao igra građevine s više katova. Na početku kinematografije, za stvaranje reljefnih efekata u crtanim filmovima, filmaši su koristili staklene ploče čiji su različiti oslikani uzorci, nakon što su postavljeni, davali sliku na nekoliko razina. Tako je i s proročanstvom koje je osmislio Bog.

Sve počinje u Danielu

KNJIGA DANIELOVA

Vi koji čitate ovo djelo, znajte da je neograničeni Svemogući Bog živ, iako je skriven. Ovo svjedočanstvo " *proroka Danijela* " napisano je da vas uvjeri u to. Ona nosi pečat svjedočanstva starog i novog saveza jer ju je Isus evocirao u riječima upućenim svojim učenicima. Njegovo iskustvo otkriva djelovanje ovoga dobrog i pravednoga Boga. I ova nam knjiga omogućuje da otkrijemo presudu koju Bog provodi u religijskoj povijesti svog monoteizma, židovskog u prvom savezu, zatim kršćanskog, u svom novom savezu, izgrađenom na krvi koju je prolio Isus Krist, 3. travnja 30. doba. Tko može bolje od " *Danijela* " otkriti Božju presudu? Njegovo ime znači "Bog je moj sudac". Ta proživljena iskustva nisu bajke, već svjedočanstvo o božanskom blagoslovu njegovog modela vjernosti. Bog ga predstavlja među tri osobe koje će spasiti u nesreći u Ezek.14:14-20. Ova tri tipa odabranika su " *Noa, Daniel i Job* ". Božja nam poruka jasno govori da će nam i u Isusu Kristu, ako ne budemo nalik ovim uzorima, vrata spasenja ostati zatvorena. Ova poruka potvrđuje uzak put, usku stazu ili uska vrata kroz koja izabrani moraju proći da bi ušli u nebo, prema učenju Isusa Krista. Priča o " *Danilu* " i njegova tri druga predstavljena nam je kao model vjernosti koju Bog spašava u danima nevolje.

Ali u ovoj priči o Danielovom životu postoji i obraćenje trojice moćnih kraljeva koje je Bog uspio oteti od đavla kojemu su bili štovatelji u potpunom neznanju. Bog je te careve učinio najmoćnijim glasnogovornicima svoje stvari u ljudskoj povijesti, prvima, ali i posljednjima, jer će ti uzori ljudi nestati, a religija, vrijednosti, moral neprestano će propadati. Za Boga je otimanje duše duga borba, a slučaj kralja " *Nabukodonozora* " izuzetno je otkrivajući model te vrste. Potvrđuje prisposobu o Isusu Kristu, ovom " *Dobrom pastiru* " koji ostavlja svoje stado da traži izgublenu ovcu.

Daniel 1

Dan 1:1 *Treće godine vladavine judejskog kralja Jojakima, babilonski kralj Nabukodonozor krenuo je na Jeruzalem i opkolio ga.*

1a- *Treća godina vladavine Jojakima, kralja Jude*
Jojakimova vladavina od 11 godina od – 608. do – 597. 3. godina – 605.

1b- *Nabukodonozor*

Ovo je babilonski prijevod imena kralja Nebukadnezara, "Nabu štiti mog najstarijeg sina." Nabu je mezopotamski bog znanja i pisma. Već možemo razumjeti da Bog namjerava vratiti ovu moć nad znanjem i pisanjem.

Dan 1,2 *Tada mu Jahve preda u ruke Jojakima, kralja Judina, i dio posuđa Doma Božjega. Nabukodonozor je odnio posuđe u zemlju Šinar, u kuću svoga boga, i stavio ga u riznicu svoga boga.*

2a- *Gospodin mu je predao u ruke Jojakima, kralja Jude*

Božje napuštanje židovskog kralja je opravdano. 2Ph.36:5: *Jojakimu je bilo dvadeset i pet godina kad je postao kralj, i vladao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Činio je što je zlo u očima Jahve, Boga njegovog .*

2b- *Nabukodonozor je odnio posuđe u zemlju Šinar, u kuću svog boga, stavio ga je u riznicu svog boga.*

Ovaj kralj je poganin, on ne poznaje pravog Boga kojem Izrael služi, ali se brine da poštuje svog boga: Bel. Nakon svog budućeg obraćenja, on će služiti pravom Danielovom Bogu s istom vjernošću.

Dn 1,3 *Kralj zapovjedi Ašpenazu, poglavaru svojih eunuha, da dovede neke od sinova Izraelovih kraljevskog porijekla ili plemićke obitelji,*

Dan 1:4 *mladi dječaci bez mane na tijelu, lijepog izgleda, obdareni mudrošću, razumom i poukom, sposobni služiti u kraljevoj palači, i koji će biti poučeni pismu i jeziku Kaldejaca.*

4a- Kralj Nebukadnezar djeluje prijateljski i inteligentno, on samo nastoji pomoći židovskoj djeci da se uspješno integriraju u njegovo društvo i njegove vrijednosti.

Dan 1,5 *Kralj im je odredio za svaki dan dio jela sa svog stola i vina koje je pio, namjeravajući ih odgajati tri godine, nakon kojih će biti u službi kralj.*

5a- Očigledni su kraljevi dobri osjećaji. Dijeli s mladima ono što sam nudi, od svojih bogova do svoje hrane.

Dn 1,6 *Među njima su bili Daniel, Hananija, Mišael i Azarja od sinova Judinih.*

6a- Od svih mladih Židova odvedenih u Babilon, samo njih četvero pokazalo je uzornu vjernost. Činjenice koje slijede organizirao je Bog kako bi pokazao razliku u plodovima koje donose oni koji mu služe i koje on blagoslivlja i oni koji mu ne služe i koje on ignorira.

Dan 1,7 *Poglavar eunuha daje im imena: Daniel Beltazar, Hananija Šadrah, Mišael Mešak i Azarija Abednego.*

7a- Inteligenciju dijele ovi mladi Židovi koji pristaju nositi poganska imena koja je nametnuo pobjednik. Imenovanje je znak nadmoći i načelo koje naučava pravi Bog. Postanak 2:19: *I Jahve Bog, koji je stvorio od zemlje sve zvijeri poljske i sve ptice nebeske, dovede ih čovjeku da vidi kako će ih nazvati, i da se svako živo biće nazove kako čovjek. dao bi mu.*

7b- Daniel "Bog je moj sudac" preimenovan je u Belteshazzar: "Bel će štititi". Bel označava đavla kojem su ti poganski narodi u potpunom neznanju služili i častili ga, žrtve demonskih duhova.

Hananija "Milost ili dano od YaHWéH" postaje "Šadrah "nadahnut Akuom". Aku je bio bog mjeseca u Babilonu.

Mishaël "Tko je Božja pravednost" postaje Meschac "koji pripada Akuu".

Azariah "The Help or Help is YaHWéH" postaje "Abed-Nego" "Sluga Nego", i tamo već, solarni bog Kaldejaca.

Dn 1,8 *Daniel je odlučio da se ne okalja kraljevom hranom i vinom koje je kralj pio, i molio je glavnog eunuha da ga ne prisiljava da se okalja.*

8a- **Imati** pogansko ime ne predstavlja problem kada ste poraženi, ali oskvrniti se do te mjere da bacite sramotu na Boga je previše za tražiti. Odanost mladića navela ih je da se suzdrže *od kraljevih vina i mesa* jer su se te stvari tradicionalno darivale poganskim božanstvima koja su poštovana u Babilonu. Njihovoj mladosti nedostaje zrelosti i oni još ne razmišljaju kao Pavao, vjerni Kristov svjedok koji lažna božanstva smatra vjetrom (Rim.14; 1Ko.8). Ali iz straha da ne šokira one koji su slabi u vjeri, on postupa poput njih. Ako postupi suprotno, ne čini grijeh, jer je njegovo razmišljanje ispravno. Bog osuđuje onečišćenje počinjeno dobrovoljno sa svim znanjem i savješću; u ovom primjeru, namjerni izbor poštovanja poganskih bogova.

Dan 1,9 *Bog je Danielu dao naklonost i milost pred glavnim eunuhom.*

9a- Vjera mladih ljudi se očituje u njihovom strahu od nezadovoljstva Boga; On ih može blagosloviti.

Dn 1,10 Poglavica eunuha reče Danielu: "Bojim se svoga gospodara, kralja, koji ti je odredio što ćeš jesti i piti." jer zašto da vidi tvoje lice potištenije od lica mladih tvojih godina? Izložio bi svoju glavu kralju.

Dn 1,11 Tada Daniel reče upravitelju kojemu je glavni eunuh povjerio nadzor nad Danielom, Hananijom, Mišaelom i Azarijom:

Dan 1,12 Iskušaj svoje sluge deset dana i daj nam povrća za jelo i vode za piće;

Dn 1,13 Zatim pogledaj na naša lica i na lica mladića koji jedu kraljevu hranu i postupi sa svojim slugama onako kako si vidio.

Dan 1:14 I ispuni im što su tražili i iskuša ih deset dana.

Dan 1:15 Poslije deset dana bijahu ljepši i punašniji od svih mladića koji su jeli kraljevu hranu.

15a- Možemo uspostaviti duhovnu usporedbu između " deset dana " iskustva Daniela i njegova tri suputnika, s " deset dana " proročkih godina progona poruke " smirnske " ere iz Apo. 2:10 . Doista, u oba iskustva Bog otkriva skriveni plod onih koji tvrde da su od njega.

Dn 1,16 Upravitelj im uze hranu i vino što im bijaše namijenjeno i dade im povrća.

16a- Ovo iskustvo pokazuje kako Bog može djelovati na umove ljudi tako da oni daju prednost njegovim slugama u skladu s njegovom svetom voljom. Budući da je rizik kraljeva upravitelja bio velik i Bog je morao intervenirati tako da je prihvatio Danielove prijedloge. Iskustvo vjere je uspjeh.

Dn 1,17 Ovoj četvorici mladića Bog dade znanje, razum svih slova i mudrost. a Daniel je objasnio sve vizije i snove.

17a- Bog je ovoj četvorici mladića podario znanje, razum u svim slovima i mudrost

Sve je dar od Gospodina. Oni koji ga ne poznaju ne znaju koliko o njemu ovisi jesu li inteligentni i mudri ili nezalice i budalasti.

17 b- i Daniel je objasnio sve vizije i sve snove.

Prvi koji je pokazao svoju vjernost, Daniel je počašćen od Boga koji mu daje dar proroštva. To je bilo svjedočanstvo koje je dao u svoje vrijeme vjernom Josipu, zarobljeniku Egipćana. Među Božjim ponudama Salomon je također izabrao mudrost; i za taj izbor Bog mu je dao sve ostalo, slavu i bogatstvo. Daniel će zauzvrat doživjeti ovo uzvišenje koje je izgradio njegov vjerni Bog.

Dn 1,18 U vrijeme koje je odredio kralj da mu ih donese, poglavar eunuha ih dade Nabukodonozoru.

Dn 1,19 Kralj je razgovarao s njima; i među svim tim mladićima nije bilo nikoga poput Daniela, Hananije, Mišaela i Azarije. Stoga su primljeni u kraljevu službu.

Dan 1:20 Što se tiče svega što je zahtijevalo mudrost i razum, a o čemu ih je kralj ispitivao, otkrio je da su deset puta bolji od svih čarobnjaka i astrologa koji su bili u cijelom njegovu kraljevstvu.

20a- Bog tako pokazuje " razliku između onih koji mu služe i onih koji mu ne služe ", što je napisano u Mal.3:18. Imena Danijela i njegovih drugova ući će u svjedočanstvo Svete Biblije, jer će njihova demonstracija vjernosti služiti kao modeli za ohrabivanje izabranih do svršetka svijeta.

Dan 1,21 Tako je bilo i Danielu do prve godine kralja Kira.

Danijel 2

Dan 2,1 Druge godine Nabukodonozorove vladavine Nabukodonozor je sanjao snove. Um mu je bio nemiran i nije mogao spavati.

1a- Dakle, u – 604. Bog se očituje u duhu kralja.

Dn 2,2 Kralj pozva čarobnjake, astrologe, vrače i Kaldejce da mu ispričaju njegove snove. Dodoše i stupiše pred kralja.

2a- Poganski se kralj tada okreće ljudima u koje je do tada imao povjerenje, a svaki je stručnjak u svom području.

Dan 2,3 Kralj im reče: "Usnio sam san; moj um je uznemiren, i htio bih znati ovaj san.

3a- Kralj je dobro rekao: *Želim znati ovaj san* ; on ne govori o njegovom značenju.

Dan 2,4 Kaldejci odgovoriše kralju na aramejskom jeziku: Kralju, živi vječno! Recite svojim slugama o tome, a mi ćemo vam objasniti.

Dan 2,5 Kralj opet odgovori i reče Kaldecima: "Ovo mi je umaklo." Ako mi ne objasniš san i njegovo objašnjenje, bit ćeš raskomadano, a tvoje kuće bit će pretvorene u hrpu smeća.

5a- Kraljeva nepopustljivost i ekstremne mjere koje poduzima iznimne su i nadahnute Bogom koji stvara sredstva da zbuni poganski šarlatanizam i otkrije svoju slavu preko svojih vjernih slugu.

Dn 2,6 Ali ako mi ispričaš san i njegovo objašnjenje, primit ćeš od mene darove i darove i veliku čast. Stoga mi ispričaj san i njegovo objašnjenje.

6a- Ove darove, darove i velike počasti Bog priprema za svoje vjerne izabranike.

Dan 2:7 Oni odgovoriše drugi put: Neka kralj ispriča san svojim slugama, pa ćemo ga objasniti.

Dan 2:8 A kralj odgovori i reče: "Uistinu, vidim da pokušavate dobiti na vremenu, jer vidite da mi je stvar izmakla."

8a- Kralj traži od svojih mudraca nešto što nikada nije traženo i on to ne postiže.

Dan 2:9 Dakle, ako mi ne otkrijete san, ista će osuda zahvatiti sve vas; želiš se pripremiti da mi govoriš laži i neistine, dok čekaš da se vremena promijene. Stoga, ispričaj mi san, pa ću znati ako mi možeš dati objašnjenje.

9a- želiš se pripremiti da mi govoriš laži i neistine, dok čekaš da se vremena promijene

Na tom principu se do kraja svijeta bogate svi lažni vidioci i gatare.

9b- *Stoga, ispričaj mi san, pa ću znati ako mi možeš dati objašnjenje*

Po prvi put se ovo logično razmišljanje očituje u čovjekovoj misli. Šarlatani se sjajno zabavljaju kad mogu reći bilo što svojim naivnim i pretjerano lakovjernim mušterijama. Kraljev zahtjev razotkriva njihovu granicu.

Dan 2,10 *Kaldejci odgovoriše kralju: "Nema nikoga na zemlji tko bi mogao reći što kralj traži; niti jedan kralj, koliko god velik i moćan bio, nikada nije zahtijevao takvo što od bilo kojeg čarobnjaka, astrologa ili Kaldejca.*

10a- Njihove su riječi istinite, jer do tada Bog nije intervenirao da ih razotkrije, kako bi shvatili da je on jedini Bog, a da su njihova poganska božanstva ništa drugo nego ništa i idoli izgrađeni rukama i duhovima ljudi danim preko demonskih duhova.

Dn 2,11 *Teško je ono što kralj traži; nema nikoga tko bi mogao reći kralju, osim bogova, čije prebivalište nije među ljudima.*

11a- Mudri ovdje izražavaju nepobitnu istinu. Ali dajući ove primjedbe, oni priznaju da nemaju nikakav odnos s *bogovima*, dok ih cijelo vrijeme konzultiraju prevareni ljudi koji misle da će preko njih dobiti odgovore od skrivenih božanstava. Izazov koji je pokrenuo kralj razotkriva ih. A da bi se to postiglo, bila je potrebna nepredvidiva i beskrajna mudrost pravog Boga, koja se već uzvišeno otkrila u Salomonu, ovom majstoru božanske mudrosti.

Dn 2,12 *Na to se kralj razgnjevi, i to silno. Naredio je da se svi babilonski mudraci pogube.*

Dan 2:13 *Kazna je objavljena, mudraci su pogubljeni i tražili su Daniela i njegove drugove da ih unište.*

13a- Stavljajući svoje vlastite sluge pred smrt, Bog će ih podići u slavi s kraljem Nabukodonozorom. Ova strategija proriče posljednje iskustvo adventističke vjere gdje će izabrani čekati smrt koju su odredili pobunjenici na određeni datum. No, ovdje će opet biti obrnuta situacija, jer će mrtvi biti oni pobunjenici koji će se međusobno ubijati kada se moćni i pobjednički Krist pojavi na nebu da im sudi i osudi.

Dan 2,14 *Tada je Daniel mudro i mudro govorio Arjochu, zapovjedniku kraljeve straže, koji je izišao da pobije babilonske mudrace.*

Dan 2,15 *A on odgovori i reče Arjochu, kraljevom zapovjedniku: "Zašto je kraljeva osuda tako stroga?" Arjoc je objasnio stvar Danielu.*

Dan 2,16 *Daniel ode kralju i zamoli ga da mu da vremena da kralju objasni.*

16a- Daniel djeluje u skladu sa svojom prirodom i svojim vjerskim iskustvom. On zna da mu je njegove proročke darove dao Bog, u kojega je navikao polagati sve svoje povjerenje. Saznavši što kralj pita, on zna da Bog ima odgovore, ali je li njegova volja da mu ih obznani?

Dan 2,17 *Tada Daniel ode svojoj kući i ispriča Hananiji, Mišaelu i Azariji svojim drugovima o ovoj stvari,*

17a- Četiri mladića žive u Danielovoj kući. " *Oni slični okupljaju se* " i oni predstavljaju Božju skupštinu. Već prije Isusa Krista, " *gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, ja sam među njima* ", kaže Gospodin. Bratska ljubav spaja ove mlade ljude koji pokazuju lijep duh solidarnosti.

Dn 2,18 *potičući ih da mole milost od nebeskog Boga, kako Daniel i njegovi drugovi ne bi bili uništeni s ostatkom babilonskih mudraca.*

18a- Suočeni s tako snažnom prijetnjom po život, žarka molitva i iskreni post jedino su oružje izabranih. Oni to znaju i čekati će odgovor svog Boga koji im je već dao toliko dokaza da ih voli. Na kraju svijeta tako će postupiti i posljednji odabrani na meti odluke o smrti.

Dn 2,19 *Tada je Danielu otkrivena tajna u noćnom viđenju. I Daniel je blagoslovio Boga nebeskog.*

19a- Na zahtjev njegovih izabranika, vjerni Bog je tu, jer je organizirao test da svjedoči o svojoj vjernosti za Daniela i njegova tri druga; kako bi ih uzdigao na najviše položaje u kraljevoj vlasti. On će ih, iskustvo za iskustvom, učiniti nezamjenjivima za ovog kralja kojeg će voditi i konačno obratiti. Ovo obraćenje bit će plod vjernog i bespriješkornog ponašanja četvorice mladih Židova koje je Bog posvetio za iznimnu misiju.

Dn 2,20 *Daniel odgovori i reče: Blagoslovljeno ime Božje od vijeka do vijeka! Njemu pripada mudrost i snaga.*

20a- Opravdana pohvala jer je dokaz njegove *mudrosti*, u ovom iskustvu, nepobitno pokazan. Njezina je *snaga* predala Jojakima Nabukodonozoru i nametnula je svoje ideje u umovima ljudi koji su trebali podržati njezin projekt.

Dan 2,21 *On je taj koji mijenja vremena i okolnosti, koji ruši i postavlja kraljeve, koji daje mudrost mudrima i znanje razumnima.*

21a- Ovaj stih jasno izražava sve razloge za vjerovanje u i u Boga. Nabukodonozor će se na kraju obratiti kada u potpunosti shvati te stvari.

Dn 2,22 *On otkriva što je duboko i skriveno, on zna što je u tami i svjetlo ostaje s njim.*

22a- Đavao također može otkriti ono što je duboko i skriveno, ali svjetlo nije u njemu. On to čini kako bi zaveo i odvratio ljude od pravog Boga koji, kada to učini, djeluje kako bi spasio svoje izabrane otkrivajući im smrtonosne zamke koje postavljaju demoni osuđeni na zemaljsku tamu, od pobjede Isusa Krista nad grijehom i smrti.

Dn 2,23 *Bože otaca svojih, slavim te i hvalim, da si mi dao mudrost i snagu, i dao si mi na znanje što smo tražili od tebe, da si nam otkrio tajnu kraljevu.*

23a- Mudrost i snaga bile su u Bogu, u Danielovoj molitvi, i Bog mu ih je dao. Vidimo da se u ovom iskustvu ispunjava načelo koje je Isus učio: " *Ištite i dat će vam se* ". No, naravno, podrazumijeva se da za postizanje ovog rezultata lojalnost podnositelja zahtjeva mora izdržati sve testove. Sila koju prima Daniel poprimit će oblik koji djeluje na misli kralja koji će biti podvrgnut neporecivom očitom dokazu koji će ga prisiliti da prizna postojanje Danielovog Boga koji je do tada bio nepoznat njemu i njegovom narodu.

Dn 2,24 *Nakon toga Danijel ode u Arjoh, kojemu je kralj naredio da uništi babilonske mudrace; i on ode i reče mu ovako: Ne uništavaj babilonske mudrace! Izvedi me pred kralja i ja ću kralju dati objašnjenje.*

24a- Božanska ljubav se čita kod Daniela koji razmišlja o dobivanju života za mudre pogane. Ovo je opet ponašanje koje Bogu svjedoči o njegovoj dobroti i suosjećanju, u stanju uma savršene poniznosti. Bog može biti zadovoljan, njegov sluga ga slavi djelima njegove vjere.

Dn 2,25 *Arjoh brzo dovede Danijela pred kralja i reče mu ovako: Našao sam među Judinim zarobljenicima čovjeka koji će kralju dati objašnjenje.*

25a- Bog drži kralja u velikoj tjeskobi, a sama mogućnost da dobije odgovor koji je toliko želio učiniti će da njegov bijes odmah popusti.

Dn 2,26 A *kralj odgovori Danielu, koji se zvao Beltazar: "Možeš li mi pokazati san koji sam usnio i njegovo objašnjenje?"*

26a- Pagansko ime koje mu je dano ne mijenja ništa. Daniel je taj koji će mu dati očekivani odgovor, a ne Beltazar.

Dn 2,27 *Daniel odgovori pred kraljem i reče: "Ono što kralj traži tajna je koju mudraci, astrolozi, čarobnjaci i vračari ne mogu otkriti kralju."*

27a- Danijel posreduje u korist mudrih. Ono što je kralj tražio od njih bilo je izvan njihova dosega.

Dan 2,28 *Ali postoji Bog na nebu koji otkriva tajne i koji je objavio kralju Nabukodonozoru što će se dogoditi na kraju vremena. Ovo je tvoj san i vizije koje si imao u krevetu.*

28a- Ovaj početak objašnjenja učinit će Nabukodonozora pažljivim, jer je tema budućnosti uvijek mučila i uznemiravala ljude, a mogućnost dobivanja odgovora na ovu temu je uzbudljiva i utješna. Daniel usmjerava kraljevu pozornost na nevidljivog živog Boga, što je iznenađujuće za kralja koji je obožavao materijalizirana božanstva.

Dn 2,29 *Na postelji svojoj, kralju, sinule su ti misli o onome što će biti poslije ovoga vremena; a Onaj koji otkriva tajne javio ti je što će se dogoditi.*

Dn 2,30 *Ako mi je ova tajna otkrivena, to nije zato što je u meni mudrost veća od mudrosti svih živih; ali to je da se kralju da objašnjenje i da saznate misli svoga srca.*

30a- *nije da u meni postoji mudrost koja je bolja od mudrosti svih živih ljudi; ali je tako da se objašnjenje daje kralju*

Savršena poniznost na djelu. Daniel se povuče u stranu i kaže kralju da se ovaj nevidljivi Bog zanima za njega; ovaj Bog moćniji i učinkovitiji od onih kojima je do tada služio. Zamislite učinak ovih riječi na njegov um i srce.

30b- *i spoznati misli svoga srca*

U poganskoj religiji zanemaruju se mjerila dobra i zla pravog Boga. Kraljevi se nikada ne dovode u pitanje, jer ih se boje i strahuju jer je njihova moć velika. Otkriće pravog Boga omogućit će Nabukodonozoru da postupno otkriva svoje karakterne mane; što nitko ne bi imao smjelosti učiniti među svojima. Pouka je upućena i nama: *misli svoga srca* možemo spoznati samo ako Bog djeluje u našoj savjesti.

Dn 2,31 *Kralju, pogledao si i ugledao veliki lik; ovaj je kip bio golem i izvanrednog sjaja; stajala je pred tobom, a izgled joj je bio užasan.*

31a- *vidjeli ste veliki kip; ovaj je kip bio golem i izvanrednog sjaja*

Kip će ilustrirati slijed velikih zemaljskih carstava koja će naslijeđivati jedno drugo do povratka u slavi Isusa Krista, otuda i njegov *golemi izgled*. Njegov *sjaj* je sjaj uzastopnih vladara prekrivenih bogatstvom, slavom i počastima koje iskazuju ljudi.

31b- *stajala je pred tobom, a njen izgled je bio užasan.*

Budućnost koju proriče kip leži *ispred* kralja, a ne iza njega. Njegov strašni aspekt prorokuje mnoštvo ljudskih smrti koje će uzrokovati, ratove i

progone koji će karakterizirati ljudsku povijest do kraja svijeta; vladari hodaju preko leševa.

Dn 2,32 *Glava ovoga kipa bila je od čistoga zlata; grudi i ruke bile su mu od srebra; trbuh mu i bedra bijahu od mjedi;*

32a- *Glava ovog kipa bila je od čistog zlata*

Daniel će to potvrditi u stihu 38, *zlatna glava* je sam kralj Nabukodonozor. Ovaj ga simbol karakterizira jer će se prvo obratiti i s vjerom služiti pravom Bogu stvoritelju. Zlato je **simbol** pročišćene vjere u 1. Petrovoj 1:7. Njegova će duga vladavina obilježiti religijsku povijest i opravdati njegovo spominjanje u Bibliji. Osim toga, on predstavlja **glavu** izgradnje nasljeđa zemaljskih vladara. Proročanstvo počinje u prvoj godini njegove vladavine – 605. godine.

32b- *grudi i ruke su mu bile od srebra*

Srebro je manje vrijedno od zlata. Mijenja se, zlato ostaje nepromjenjivo. Svjedoci smo degradacije ljudskih vrijednosti koja prati opis kipa od vrha do dna. Od – 539., carstvo Medijaca i Perzijanaca naslijedit će Kaldejsko carstvo.

32c- *njegov trbuh i bedra bili su od mjedi*

Mjed je također manje vrijedan od srebra. To je metalna legura na bazi bakra. S vremenom se užasno kvari i mijenja izgled. Također je tvrdi od srebra, sam po sebi tvrdi od zlata koje jedino ostaje vrlo podatno. Spolnost je u središtu slike koju je izabrao Bog, ali je također slika ljudske reprodukcije. Grčko carstvo, jer ono to doista jest, doista će se pokazati vrlo plodnim, dajući čovječanstvu njegovu pogansku kulturu koja će se nastaviti do kraja svijeta. Grčkim kipovima u rastaljenoj i lijevanoj mjedi ljudi će se diviti do kraja. Golotinja tijela je otkrivena i njegov pokvareni moral je bezgraničan; te stvari čine grčko carstvo tipičnim simbolom grijeha koji će trajati stoljećima i tisućljećima do Kristova povratka. U Dan.11:21 do 31, grčki kralj Antioh 4 poznat kao Epifan, progonitelj židovskog naroda "7 godina" između – 175. i – 168., bit će predstavljen kao tip papinskog progonitelja kojem prethodi u proročanski prikaz ovog poglavlja. Ovaj stih 32 uzastopno je grupirao i evocirao carstva koja su dovela do Rimskog carstva.

Dn 2:33 *njegove noge od željeza; njegove noge, dijelom od željeza, a dijelom od gline.*

33a- *njegove noge, od željeza*

Kao četvrto prorečeno carstvo, rimsko carstvo karakterizira maksimalna otvrdnuće predstavljeno željezom. To je također najčešći metal koji oksidira, hrđa i uništava se. Ovdje se opet potvrđuje pogoršanje i ono se povećava. Rimljani su mnogobošci; usvajaju bogove pobijeđenih neprijatelja. Tako će se grčki grijeh, njihovim proširenjem, proširiti na sve narode svoga carstva.

33b- *njegove noge, dijelom od željeza, a dijelom od gline*

U ovoj fazi glineni dio slabi tu tvrdi dominaciju. Objašnjenje je jednostavno i povijesno. Godine 395. Rimsko Carstvo se raspalo i nakon toga će *deset prstiju na nogama kipa* ostvariti uspostavu *deset neovisnih kršćanskih kraljevstava*, ali sva su stavljena pod vjerski nadzor rimskog biskupa koji će postati papa od 538. Ovih deset kraljeva spominju se u Dan.7:7 i 24.

Dn 2,34 *Dok ste gledali, ispade kamen bez ruku i udari u noge kipa od željeza i gline i razbi ih.*

34a- Slika kamena koji udara inspirirana je praksom smrti kamenovanjem. Ovo je bio standard za pogubljenje krivih grešnika u starom Izraelu. Ovaj kamen dakle dolazi kamenovati zemaljske grešnike. Posljednja pošast Božjeg gnjeva bit će tuča prema Otk.16:21. Ova slika prorokuje Kristovo djelovanje protiv grešnika u vrijeme njegova slavnog božanskog povratka. U Zec.3:9, Duh daje Kristu sliku kamena, glavnog ugaonog kamena, onog s kojim Bog započinje izgradnju svoje duhovne zgrade: Jer gle, kao za kamen koji sam stavio pred Jošuu , *sedam je očiju na ovom jednom kamenu; evo, ja ću sam urezati što će biti urezano u nju, govori Jahve nad Vojskama; i uklonit ću bezakonje ove zemlje u jedan dan. Zatim čitamo u Zac.4:7: Tko si ti, goro velika, pred Zerubabelom? Bit ćete izgladjeni. On će položiti glavni kamen uz klice: Milost, milost za nju!* Na ovom istom mjestu, u stihovima 42 i 47, čitamo: *Reče mi: Što vidiš? Odgovorih, gledam, i gle, postoji svijećnjak sav od zlata, s vazom na vrhu, i drži sedam svjetiljki, sa sedam cijevi za svjetiljke koje su na vrhu svijećnjaka ; ... Jer oni koji su prezirali dan slabih početaka radovat će se kad vide razinu u Zerubabelovoj ruci. **Ovih sedam su oči Gospodnje, koje prolaze kroz svu zemlju** .* Da potvrdimo ovu poruku, naći ćemo u Otk.5:6, ovu sliku, u kojoj se sedam očiju kamena i svijećnjak pripisuju Jaganjcu Božjem, točnije, Isusu Kristu: *I vidjeh usred prijestolje i četiri živa bića i usred starješina, janje koje je bilo tamo kao zaklano. Imao je sedam rogova i sedam očiju, što je sedam Božjih duhova poslanih po cijeloj zemlji.* Presuda grešnim narodima koju izvršava Bog osobno, *nikakva ljudska ruka ne intervenira.*

Dn 2,35 *Tada se željezo, glina, mjed, srebro i zlato razbiše zajedno i postadoše kao pljeva što bježi s ljetnog gumna; vjetar ih je odnio i nigdje im se nije našlo traga. Ali kamen koji udari u kip postade velika gora i ispuni svu zemlju.*

35a- *Tada su se željezo, glina, mjed, srebro i zlato razbili zajedno i postali poput pljeve koja ljeti pobjegne s gumna; vjetar ih je odnio i nigdje im se nije našlo traga.*

Po Kristovom povratku, svi potomci naroda simbolizirani zlatom, srebrom, mjedi, željezom i glinom ostali su u svojim grijesima i dostojni uništenja od strane njega, a slika prorokuje ovo uništenje.

35b- *Ali kamen koji je udario u kip postao je velika planina i ispunila je cijelu zemlju*

Otkrivenje će otkriti da će se ova najava potpuno ispuniti tek nakon tisuću godina nebeskog suda, postavljanjem izabраниh na obnovljenu Zemlju, u Otk 4, 20, 21 i 22.

Dan 2:36 *Ovo je san. Objašnjenje ćemo dati pred kraljem.*

36a- Kralj konačno čuje ono o čemu je sanjao. Takav odgovor nije moguće izmisliti, jer ga je bilo nemoguće prevariti. Onaj tko mu to opisuje, sam je, dakle, primio isto viđenje. A on također odgovara na kraljevu molbu pokazujući se sposobnim protumačiti slike i dati im značenje.

Dn 2,37 *Kralju, ti si kralj nad kraljevima, jer ti je Bog nebeski dao vlast, moć, jakost i slavu;*

37a- Zaista cijenim ovaj stih gdje vidimo Daniela kako neformalno razgovara s moćnim kraljem, što se nitko ne bi usudio učiniti u našim izopačenim i iskvarenim danima. Neslužbeno obraćanje nije uvredljivo, Daniel poštuje kaldejskog kralja. Tuinalnost je samo gramatički oblik koji koristi izolirani subjekt koji se izražava

jednoj trećoj strani. A „koliko je kralj velik, nije ništa manje čovjek“, kako je svojedobno znao reći glumac Molière. A nalet neopravdanih zavjeta rođen je u njegovo vrijeme s Lujem 14 , ponosnim “kraljem suncem”.

37b- *O kralju, ti si kralj nad kraljevima, jer ti je Bog nebeski dao carstvo*

Više od poštovanja, Daniel donosi kralju nebesko priznanje kojeg on nije bio svjestan. Zapravo, nebeski Kralj kraljeva potvrđuje da je izgradio zemaljskog Kralja kraljeva. Vladanje nad kraljevima predstavlja carsku titulu. Simbol carstva su " *orlova krila* " što će ga okarakterizirati kao prvo carstvo u Dan.7.

37c- *snaga,*

Označava pravo na dominaciju nad mnoštvom i mjeri se količinom, tj. masom.

Može okrenuti glavu i ispuniti moćnog kralja ponosom. Kralj će ponekad popustiti pred ponosom i Bog će ga izliječiti kroz tešku kušnju poniženja otkrivenu u Dan.4. Mora prihvatiti ideju da svoju moć nije stekao vlastitom snagom, nego zato što mu ju je dao pravi Bog. U Dan.7, ova moć će uzeti simbolički lik Medejskog i Perzijanskog *medvjeda* .

Moć stečena, ponekad, osjećajem praznine u sebi i u svom životu, ljudi počine samoubojstvo. Moć vas tjera da maštate o stjecanju velike sreće koja ne dolazi. „Sve novo, sve lijepo“, kaže izreka, ali ovaj osjećaj jedva da traje. U modernom životu, priznati, cijenjeni i obogaćeni umjetnici završavaju samoubojstvom unatoč očitom, blistavom i slavnom uspjehu.

37d- *snaga*

Označava akciju, pritisak pod ograničenjem koji tjera protivnika da se savija u borbi. Ali ova se borba može voditi protiv samog sebe. Zatim govorimo o snazi karaktera. Snaga se mjeri kvalitetom i učinkovitošću.

Ima i svoj simbol: *lav* prema Sucima 14:18: “ *što je jače od lava, to je slađe od meda* ”. Snaga lava je u njegovim mišićima; onih njegovih šapa i kandži, ali posebno onih njegovih usta koja hvataju i guše svoje žrtve prije nego što ih prožderu. Izokrenuto otkriće ovog odgovora na zagonetku koju je Samson postavio Filistejcima postat će posljedica akcije nevidene sile s njegove strane protiv njih.

37.- *i slava* .

Ova riječ mijenja značenje u svojim zemaljskim i nebeskim koncepcijama. Nabukodonozor je stekao ljudsku slavu do ovog iskustva. Zadovoljstvo dominacije i odlučivanja o sudbini svih stvorenja na zemlji. Ostaje mu otkriti nebesku slavu koju će Isus Krist steći postavši sebe, Gospodara i Gospodina, slugom svojih slugu. Za svoje spasenje, on će na kraju prihvatiti ovu slavu i njezine nebeske uvjete.

Dan 2,38 *Predao je u tvoje ruke, gdje god stanovali, sinove ljudske, i zvijeri poljske, i ptice nebeske, i postavio te vladarom nad svima njima: ti si taj koji jesi zlatna glava.*

38a- Ova slika će se koristiti za označavanje Nebukadnezara u Dan.4:9.

38b- *ti si glava od zlata.*

Ove riječi pokazuju da Bog unaprijed zna odluke koje će Nabukodonozor donijeti. Ovaj simbol, *zlatna glava* , proriče njegovo buduće posvećenje i njegov izbor za vječno spasenje. Zlato je simbol pročišćene vjere prema 1. Petrovoj 1,7:

tako da prokušnost vaše vjere, dragocjenija od kvarljivog zlata (koje se ipak ispituje vatrom), može rezultirati hvalom, slavom i čašću, kada se pojavi Isus Krist . Zlato , ovaj savitljivi metal, slika je ovog velikog kralja koji dopušta da ga preobrazi djelo Boga stvoritelja .

Dn 2,39 *Poslije tebe nastat će drugo kraljevstvo, manje od tvoga; zatim treće kraljevstvo, koje će biti od bronce, i vladat će nad cijelom zemljom;*

39a- S vremenom će se ljudska kvaliteta pogoršati; srebro prsa i dvije ruke kipa manje je od zlata glave. Poput Nebukadnezara, Darije Medijanac će se obratiti, Kir 2 Perzijanac također prema Esd.1:1 do 4, svi također vole Daniela; a nakon njih Darije Perzijanac i Artakserkso 1 ^{prema} Esd.6 i 7. U kušnjama će se radovati vidjevši kako Bog Židova dolazi u pomoć svojim.

39b- *zatim treće kraljevstvo, koje će biti od bronce, i koje će vladati nad cijelom zemljom.*

Ovdje se situacija za grčko carstvo ozbiljno pogoršava. Mjed, simbol koji ga predstavlja, označava nečistoću, griješ. Proučavanje Dan 10 i 11 omogućit će nam da shvatimo zašto. Ali već je riječ o kulturi naroda kao izumitelju republikanske slobode i svih njezinih naopakih i pokvarenih stranputica koje po principu nemaju granica, zato Bog kaže u Izr.29:18: Kad nema objave , ljudi su bez zadržke; Sretan ako se drži zakona!

Dn 2,40 *Bit će četvrto kraljevstvo, čvrsto poput željeza; kao što željezo sve lomi i lomi, tako će sve slomiti i slomiti, kao što željezo sve u komade razbije.*

40a- Situacija se pogoršava s ovim četvrtim kraljevstvom, a to je kraljevstvo Rima koje će dominirati prethodnim carstvima i usvojiti sva njihova božanstva, tako da će akumulirati sve njihove negativne karakteristike donoseći novost, željeznu disciplinu neumoljive tvrdoće . To ga čini toliko učinkovitim da mu nijedna zemlja ne može odoljeti; toliko da će se njegovo carstvo protezati od Engleske na zapadu do Babilona na istočnoj strani. Željezo je doista njegov simbol, od njegovih dvosjeklih mačeva, oklopa i štitova, tako da kada napada, vojska poprima izgled oklopa nakostriješenog šiljcima kopalja, nevjerojatno učinkovit protiv neurednih napada ... i raspršen od svojih neprijatelja.

Dan 2,41 *I kao što si vidio stopala i prste, dijelom od lončarske gline, a dijelom od željeza, ovo će se kraljevstvo podijeliti; ali bit će u njemu nešto od jakosti željeza, jer si vidio željezo pomiješano s glinom.*

41a – Danijel to ne navodi, ali slika govori. *Stopala i nožni prsti* predstavljaju dominantnu fazu koja će naslijediti pogansko Rimsko carstvo prikazano *željezom* . Podijeljeno, ovo Rimsko carstvo postat će bojno polje za mala kraljevstva nastala nakon njegovog raspada. Savez *željeza* i *gline* ne stvara snagu, nego razdor i slabost. Čitamo *lončarsku glinu* . Lončar je Bog prema Jer.18:6: *Zar ne mogu prema vama postupiti kao ovaj lončar, dome Izraelov? govori Gospodin. Gle, kao što je glina u lončarevoj ruci, tako si ti u mojoj ruci, dome Izraelov!* Ova glina je miroljubiva komponenta čovječanstva iz koje Bog odabire svoje izabranike i čini od njih posude časti.

Dn 2,42 *I kao što su prsti na nogama bili djelomično od željeza, a djelomično od gline, tako će ovo kraljevstvo biti djelomično snažno, a djelomično krhko.*

42a- Napominje da se rimsko *željezo* nastavilo do kraja svijeta, iako je Rimsko Carstvo izgubilo svoje jedinstvo i dominaciju 395. godine. Objašnjenje leži u

ponovnom uspostavljanju dominacije vjerskim zavođenjem rimokatoličke vjere. To je zbog oružane podrške koju su Klodvig i bizantski carevi dali rimskom biskupu oko 500. Oni su izgradili njegov prestiž i njegovu novu papinsku moć koja ga je, ali samo u očima ljudi, učinila zemaljskim vođom kršćanske crkve. od 538.

Dn 2,43 *Vidjeli ste željezo pomiješano s glinom, jer će ih ljudski savezi pomiješati; ali se neće sjediniti jedno s drugim, kao što se željezo ne spaja s glinom.*

43a- Prsti *na nogama*, njih *deset*, postat će *deset rogova* u Dan.7:7 i 24. Nakon tijela i stopala, oni predstavljaju zapadne kršćanske narode Europe u posljednjem vremenu, to jest naše doba. Prokazujući licemjerne saveze europskih naroda, Bog je prije 2600 godina otkrio krhkost sporazuma koji ujedinjuju narode današnje Europe, ujedinjene upravo na temelju „Rimskih ugovora“.

Dan 2:44 *U dane ovih kraljeva Bog će nebeski podići kraljevstvo koje nikada neće biti uništeno, niti će prijeći pod vlast drugog naroda; on će razbiti i uništiti sva ta kraljevstva, a sam će trajati do vijeka.*

44a- *U vrijeme ovih kraljeva*

Stvar je potvrđena, *deset nožnih prstiju* suvremeni su sa slavnim Kristovim povratkom.

44b- *Bog neba podići će kraljevstvo koje nikada neće biti uništeno*

Odabir izabranih vrši se pod imenom Isusa Krista od njegove službe, tijekom njegovog prvog dolaska na zemlju, da okaje grijeh one koje spašava. Ali tijekom dvije tisuće godina koje su uslijedile nakon ove službe, ovaj odabir je izvršen u poniznosti i progonu iz đavolskog tabora. A od 1843. malo je onih koje Isus spašava, kao što će potvrditi proučavanje Dan 8 i 12.

6000 godina vremena odabira izabranih bliži se kraju, 7. ^{tisućljeće} otvara subotu vječnosti samo za izabrane otkupljene krvlju Isusa Krista od Adama i Eve. Svi će biti odabrani zbog svoje vjernosti jer Bog sa sobom vodi vjerne i poslušne ljude, predajući đavla, njegove pobunjene anđele i neposlušne ljude na potpuno uništenje njihovih duša.

44c- *i koji neće prijeći pod vlast drugog naroda*

Jer stavlja točku na zemaljsku ljudsku dominaciju i nasljeđe.

44d- *on će slomiti i uništiti sva ta kraljevstva, a on sam će trajati zauvijek*

Duh objašnjava značenje koje daje riječi kraj; apsolutno značenje. Doći će do eliminacije cijelog čovječanstva. A Rev.20 će nam otkriti što se događa tijekom 7. ^{tisućljeća}. Tako ćemo otkriti program koji je Bog planirao. Na pustoš zemlji, đavao će biti zatočen, bez ikakvog nebeskog ili zemaljskog društva. A na nebu, 1000 godina, izabrani će suditi zlim mrtvima. Na kraju ovih 1000 godina, zli će uskrsnuti za konačni sud. Vatra koja ih uništava pročistit će zemlju koju će Bog učiniti novom proslavljajući je kako bi dočekala svoje prijestolje i njegove otkupljene izabranike. Slika vizije stoga sažima složenije radnje koje će otkriti Apokalipsa Isusa Krista.

Dn 2,45 *Na to ukazuje kamen koji si vidio kako pada s planine bez ičije pomoći i koji je razbio željezo, mjed, glinu, srebro i zlato. Veliki Bog obznanio je kralju što se mora dogoditi nakon ovoga. San je istinit, a njegovo objašnjenje sigurno.*

45a- Konačno, nakon njegova dolaska, Krista kojeg simbolizira *kamen*, nebeski sud od *tisuću godina* i njegovo izvršenje posljednjeg suda, na novoj zemlji koju je obnovio Bog, velika *planina* najavljena u viziji će poprimiti oblik i mjesto za njega.vječnost.

Dn 2,46 *Tada kralj Nabukodonozor pade ničice i pokloni se Danielu te zapovjedi da mu se prinesu žrtve i kad.*

46a- Još uvijek poganin, kralj reagira u skladu sa svojom prirodom. Dobivši od Daniela sve što je tražio, poklonio se pred njim i ispoštovao svoje obveze. Daniel se ne protivi idolopokloničkim postupcima koje prakticira prema njemu. Još je rano proturječiti i dovoditi u pitanje. Vrijeme, koje pripada Bogu, učinit će svoje.

Dn 2,47 *Kralj progovori Danielu govoreći: Zaista, tvoj je Bog Bog nad bogovima i Gospodar nad kraljevima, i on otkriva tajne, budući da si ti mogao otkriti ovu tajnu.*

47a- Ovo je bio prvi korak kralja Nebukadnezara prema njegovom obraćenju. Nikada neće moći zaboraviti ovo iskustvo koje ga tjera da prizna da je Daniel u vezi s pravim Bogom, zapravo, *Bogom bogova i Gospodarom kraljeva*. Ali poganska pratnja koja mu pomaže odgodit će njegovo obraćenje. Njegove riječi svjedoče o učinkovitosti proročkog djela. Božja moć da unaprijed kaže što će se dogoditi stavlja normalnog čovjeka pred zid uvjerljivih dokaza pred kojima odabrani popušta, a pali se opire.

Dn 2,48 *Tada je kralj podigao Daniela i dao mu mnogo bogatih darova; dao mu je zapovjedništvo nad cijelom babilonskom pokrajinom i postavio ga vrhovnim vladarom nad svim babilonskim mudracima.*

48a- Nabukodonozor je postupio prema Danielu na isti način na koji je faraon prije njega učinio prema Josipu. Kada su inteligentni, a ne tvrdoglavo zatvoreni i blokirani, veliki vođe znaju cijeniti usluge sluga koji nosi vrijedne kvalitete. Oni i njihov narod korisnici su božanskih blagoslova koji počivaju na njegovim izabranima. Mudrost pravoga Boga stoga koristi svima.

Dn 2:49 *Danijel je tražio od kralja da upravljanje pokrajinom Babilon preda Šadraku, Mešaku i Abednegu. I Daniel je bio u kraljevu dvoru.*

49a- Ovo četvero mladih ljudi izdvajalo se svojim osobito vjernim odnosom prema Bogu od ostalih mladih Židova koji su s njima došli u Babilon. Nakon ove kušnje koja je za sve mogla postati dramatična, javlja se naklonost Boga živoga. Tako vidimo razliku koju Bog pravi između onih koji mu služe i onih koji mu ne služe. On uzdiže svoje izabranike koji su se pokazali dostojnima, javno, u očima svih ljudi.

Danijel 3

Dn 3,1 *Kralj Nabukodonozor načini kip od zlata šezdeset lakata visok i šest lakata širok. Postavio ga je u dolini Dura, u pokrajini Babilon.*

3a- Živi Danielov Bog je uvjerio kralja, ali ga još nije obratio. A megalomanija ga još uvijek karakterizira. Odrasli oko njega potiču ga na tom putu kao lisica iz bajke s vranom, obožavaju ga i štuju kao boga. Također, kralj se na kraju uspoređuje s bogom. Mora se reći da je u poganstvu zanošenje lako jer su druga lažna božanstva nepokretna i zaleđena u obliku kipova, dok je on, kralj, budući da je živ, već nadređen njima. Ali kako se to zlato slabo koristi za podizanje kipa! Očito dosadašnja vizija još nije urodila plodom. Možda su čak i počasti koje mu je ukazao Bog nad bogovima pomogle da održi, pa čak i poveća njegov ponos. Zlato, simbol vjere pročišćene kušnjom prema 1. Petrovoj 1:7, pomoći će otkriti prisutnost ove vrste uzvišene vjere u trojici Danielovih drugova, u novom iskustvu ispričanom u ovom poglavlju. Ovo je pouka koju Bog posebno upućuje svojim izabranicima u posljednjem adventističkom suđenju kada će odluka o smrti prorečena u Otk.13:15 uskoro oduzeti njihove živote.

Dn 3,2 *Kralj Nabukodonozor sazva satrape, upravitelje i namjesnike, glavne suce, rizničare, odvjetnike, suce i sve upravitelje pokrajina da dođu na posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor.*

2a- Za razliku od Danielove muke u Dan.6, ovo iskustvo nije posljedica zavjera ljudi koji su okruživali kralja. Ovdje se otkriva plod njegove osobnosti.

Dan 3:3 *Tada se satrapi, upravitelji i namjesnici, vrhovni suci, rizničari, odvjetnici, suci i svi upravitelji pokrajina skupiše da posvete kip što ga je postavio kralj Nabukodonozor. Stajali su ispred kipa koji je postavio Nabukodonozor.*

Dn 3,4 *Glasnik povika iza glasa: "Ovako vam zapovijedaju, narodi, narodi i ljudi svih jezika!"*

Dan 3:5 *Kad začujete zvuk trube, svirale, gitare, sambuke, psalterija, gajdi i svih vrsta glazbala, tada ćete pasti ničice i pokloniti se zlatnom kipu što ga je podigao kralj Nabukodonozor.*

5a- *U trenutku kada čujete zvuk trube*

Znak suđenja bit će dan *zvukom trube*, kao što je povratak Isusa Krista simboliziran u Otk 11,15 zvukom 7. *trube*, a šest prethodnih kazni također su simbolizirane trubama.

5b- *klanjat ćete se*

Sedžda je fizički oblik ukazane počasti. U Otk.13:16, Bog to simbolizira rukom ljudi koji će *primiti žig zvijeri*, što se sastoji od prakticanja i poštovanja dana poganskog sunca koji je zamijenio svetu božansku subotu.

5c- *i svidjet će vam se*

Ibadet je mentalni oblik iskazane časti. U Otk.13:16, Bog to prikazuje kroz *čelo* čovjeka koji prima *žig Zvijeri*.

Ovaj stih omogućuje nam da otkrijemo ključeve ovih simbola navedenih u Apokalipsi Isusa Krista. *Čelo i ruka* čovjeka sažimaju njegove misli i njegova djela, a među odabranima, ovi simboli dobivaju *Božji pečat* za razliku od *žiga zvijeri*, poistovjećenog s "nedjeljom" rimokatolicizma, prihvaćenog i podržanog od protestanata od njihov ulazak u ekumenski savez.

Cjelokupna organizacija ove mjere koju je nametnuo kralj Nabukodonozor bit će obnovljena na kraju svijeta u ispitu vjernosti suboti Boga stvoritelja. Svake subote, odbijanje izabranih da rade svjedočit će o njihovom otporu ljudskom zakonu. A u nedjelju će ih njihovo odbijanje sudjelovanja u nametnutom zajedničkom bogoslužju identificirati kao buntovnike kojih se moraju riješiti. Tada će biti izrečena smrtna kazna. Proces će stoga biti savršeno u skladu s onim što će doživjeti Danielova tri suputnika, koji će i sami biti potpuno blagoslovljeni od Boga zbog svoje već pokazane vjernosti.

Međutim, prije smaka svijeta, ova lekcija je ponuđena, prvo, Židovima starog saveza koji su bili podvrgnuti sličnoj kušnji između – 175. i – 168. godine, progonjeni do smrti od strane grčkog kralja Antioha 4 poznatog kao Epifan. I Dan.11 će posvjedočiti da su neki vjerni Židovi više voljeli biti ubijeni nego počinili gnusobu pred svojim pravim Bogom. Jer u to vrijeme Bog nije intervenirao da ih čudesno spasi, kao što nije učinio ni kasnije za kršćane koje je Rim ubio.

Dan 3,6 *Tko god se ne pokloni i ne pokloni se, bit će odmah bačen u užarenu peć.*

6a- Za Danielove drugove, prijetnja je *užarena peć*. Ova prijetnja smrću slika je konačnog smrtnog dekreta. Ali postoji razlika između dva iskustva početka i onog kraja, jer će na kraju užarena peć biti kazna posljednjeg suda agresora progonitelja izabranih svetaca Božjih.

Dan 3:7 *Dakle, kad su svi narodi čuli zvuk trube, i svirale, i kitare, i sambuke, i psalterija, i svakog glazbenog instrumenta, svi ljudi, plemena i ljudi svih jezika pao ničice i poklonio se zlatnom kipu koji je postavio kralj Nabukodonozor.*

7a- Ovo ponašanje gotovo općeg i jednoglasnog podčinjavanja masa ljudskim zakonima i uredbama još uvijek proriče njihovo ponašanje u vrijeme posljednjeg testa zemaljske vjere. Posljednja univerzalna vlada na zemlji bit će slušana s istim strahom.

Dn 3,8 *Ovom prilikom iu isto vrijeme došli su neki Kaldejci i optužili Židove.*

8a- Božji izabranici su mete gnjeva đavla koji dominira svim dušama koje Bog ne prepoznaje kao svoje izabranike. Na zemlji se ta đavolska mržnja oblikuje u obliku ljubomore iu isto vrijeme velike mržnje. Oni se tada smatraju odgovornima za sva zla od kojih čovječanstvo pati, iako je upravo suprotno ono što objašnjava ta zla koja su jednostavno posljedice izostanka njihove Božje zaštite. Oni koji mrze izabrane dužnosnike kuju zavjere kako bi ih učinili popularnom prokletstvom koje se moraju riješiti ubijanjem.

Dan 3,9 *Oni odgovoriše i rekoše kralju Nabukodonozoru: "Kralju, živi dovijeka!"*

9a- Na scenu stupaju agenti đavla, radnja postaje jasnija.

Dn 3,10 *Ti si dao zapovijed da se svatko tko čuje zvuk trube, frule, gitare, sambuke, psalterija, gajdi i svih vrsta glazbala pokloni zlatnom kipu. ,*

10a- Oni podsjećaju kralja na njegove vlastite riječi i naredbu njegove kraljevske vlasti kojoj se zahtijeva poslušnost.

Dn 3,11 *a tko se ne pokloni i ne pokloni, bit će bačen u peć užarenu.*

11a- Također se podsjeća na prijatnju smrću; zamka se zatvara na izabranim svecima.

Dan 3,12 *Ima Židova kojima si povjerio upravljanje pokrajinom Babilonom, Šadrah, Mešak i Abednego, ljudi koji ne mare za tebe, kralju; ne služe tvojim bogovima niti se klanjaju zlatnom kipu što si ga postavio.*

12a- Stvar je bila predvidljiva, visoki položaji su povjereni židovskim strancima, paljena perfidna ljubomora trebala je očitovati svoj plod ubilačke mržnje. I tako su izabranici Božji izdvojeni i osuđeni narodnom osvetoljubivošću.

Dn 3,13 *Tada Nabukodonozor, ljut i ljut, naredi da dovedu Šadraka, Mešaka i Abednega. I ti su ljudi dovedeni pred kralja.*

13a- Zapamtite da su ova tri čovjeka dobila od Nabukodonozora najviše položaje u njegovom kraljevstvu, jer su mu se činili mudrijima, inteligentnijima od naroda njegova naroda. Zbog toga će njegovo " razdraženo i bijesno " stanje objasniti njegov trenutačni zaborav na njihove izuzetne kvalitete.

Dan 3,14 *Nabukodonozor im odgovori: "Je li to namjerno, Šadrače, Mešače i Abednego, da ne služite mojim bogovima i ne klanjate se zlatnom kipu što ga visoko držim?"*

14a- Čak i ne čeka da mu odgovore na pitanje: Kršite li namjerno moje naredbe?

Dan 3:15 *Budi sada spreman, i kad čuješ zvuk trube, frule, kitare, sambuke, psaltira, gajdi i svih vrsta glazbala, poklonit ćeš se i pokloniti kipu koji Napravio sam; ako mu se ne pokloniš, odmah ćeš biti bačen usred peći užarene. I tko je bog koji će te izbaviti iz moje ruke?*

15a- Iznenada shvativši koliko su mu ovi ljudi korisni, kralj je spreman ponuditi im novu priliku pokoravajući se njegovoj univerzalnoj carskoj naredbi.

Na postavljeno pitanje dobit će neočekivani odgovor od pravog Boga kojega je Nabukodonozor, čini se, zaboravio, zauzet aktivnostima svoga carskog života. Nadalje, nema ničega što bi moglo utvrditi datum afere.

Dn 3,16 *Šadrah, Mešak i Abed Nego odgovoriše kralju Nabukodonozoru: "Ne trebamo ti odgovarati na ovu stvar."*

16a- Ove riječi upućene najmoćnijem kralju njegovog vremena izgledaju nečuvano i bez poštovanja, ali ovi ljudi koji su ih rekli nisu buntovni ljudi. Naprotiv, oni predstavljaju modele poslušnosti živome Bogu kojemu su čvrsto odlučili ostati vjerni.

Dan 3,17 *Gle, Bog naš, kojemu služimo, može nas izbaviti iz peći užarene i izbavit će nas iz tvoje ruke, kralju.*

17a- Za razliku od kralja, vjerni izabranici zadržali su dokaze koje im je Bog dao da pokažu da je bio s njima u ispitu vizije. Povezujući ovo osobno iskustvo sa slavnim sjećanjima na njihov narod koji je isti vjerni Bog izbavio od Egipćana i njihova ropstva, oni tjeraju hrabrost do točke prkošenja kralju. Njihova je

odlučnost potpuna, čak i ako dolazi po cijenu njihove smrti. Ali, Duh ih tjera da prorokuju njegovu intervenciju: *on će nas izbaviti iz tvoje ruke, o kralju*.

Dn 3,18 *Inače, znaj, kralju, nećemo služiti tvojim bogovima niti ćemo se klanjati zlatnom kipu koji si podigao.*

18a- A u slučaju da Božja pomoć ne dođe, bolje im je da umru kao vjerni izabranici nego da prežive kao izdajice i kukavice. Ta će se vjernost naći u kušnji koju je nametnuo grčki progonitelj – 168. godine. I nakon toga kroz čitavu kršćansku eru među pravim kršćanima koji do svršetka svijeta neće brkati zakon Božji sa zakonom zlih ljudi.

Dan 3:19 *Na to se Nabukodonozor razgnjevio i promijenio lice, okrenuvši se protiv Šadraka, Mešaka i Abednega. Ponovno je progovorio i naredio da se peć zagrije sedam puta više nego što je trebalo zagrijati.*

19a- Mora se shvatiti da ovaj kralj nikada tijekom svog života nije vidio niti čuo da se netko protivi njegovim odlukama; što opravdava njegov bijes i promjenu izgleda njegova lica. Đavao ulazi u njega kako bi ga naveo da ubije Božje izabranike.

Dn 3,20 *Zatim je zapovjedio nekim od najjačih vojnika u svojoj vojsci da svežu Šadraka, Mešaka i Abednega i bace ih u užarenu peć.*

Dan 3,21 *I ovi ljudi bijahu svezani u svojim hlačama, svojim haljinama, svojim ogrtačima i drugim haljinama i bačeni usred užarene peći.*

21a- Svi ovi spomenuti materijali su zapaljivi kao i njihova tijela od mesa.

Dan 3:22 *Budući da je kraljeva zapovijed bila stroga, a peć je bila izuzetno užarena, plamen je ubio ljude koji su u nju bacili Šadraka, Mešaka i Abednega.*

22a- Smrt ovih ljudi svjedoči o smrtonosnoj učinkovitosti vatre ove peći.

Dn 3,23 *I ova tri čovjeka, Šadrah, Mešak i Abed Nego, padoše svezani usred užarene peći.*

23a- Kraljeva naredba je izvršena, čak i ubijanje vlastitih slugu.

Dn 3,24 *Tada se kralj Nabukodonozor uplašio i brzo ustade. A on odgovori i reče svojim savjetnicima: Nismo li tri svezana čovjeka bacili usred ognja? Oni odgovoriše kralju: Svakako, o kralju!*

24a- Kralj kraljeva svog vremena ne može vjerovati svojim očima. Ono što on vidi nadilazi ljudsku maštu. Osjeća potrebu da se uvjeri pitajući okolinu je li akcija bacanja trojice muškaraca u vatru peći stvarnost. A ovi mu potvrde stvar: *Sigurno je, kralju!*

Dn 3,25 *A on odgovori: "Vidim četiri čovjeka bez okova gdje hodaju posred ognja i ne čine ništa; a lik četvrtog nalikuje sinu bogova.*

25a- Čini se da je samo kralj imao viziju četvrtog lika koja ga je prestravila. Uzorna vjera trojice muškaraca cijenjena je i uslišena od Boga. U ovoj vatri, kralj može razlikovati ljude i vidi lik od svjetla i vatre kako stoji s njima. Ovo novo iskustvo nadmašuje prvo. Njemu se još uvijek dokazuje stvarnost živoga Boga.

25b- *a figura četvrtog nalikuje sinu bogova*

Izgled ovog četvrtog lika toliko se razlikuje od izgleda ljudi da ga kralj identificira sa *sinom bogova*. Izraz je sretan jer se doista radi o izravnom zahvatu onoga koji će postati za ljude, ***Sina Božjega*** i ***Sina čovječjega***, Isusa Krista.

Dn 3,26 *Tada se Nabukodonozor približi ulazu u užarenu peć i reče: Šadrače, Mešače i Abednego, sluge Boga Svevišnjega, izađite i dođite! I Šadrah, Mešak i Abednego iziđoše iz vatre.*

26a- Još jednom, Nabukodonozor se pretvara u janje pred licem kralja lava neizmjereno jačeg od njega. Ovaj podsjetnik budi svjedočanstvo iskustva prethodnog viđenja. Bog neba upućuje mu drugi poziv.

Dan 3,27 *Skupili su se satrapi, upravitelji, namjesnici i kraljevi savjetnici; vidjeli su da vatra nije imala vlast nad tijelima ovih ljudi, da im kosa na glavi nije spaljena, da im gaće nisu oštećene i da ih miris vatre nije zahvatio.*

27a- U ovom iskustvu Bog nama i Nabukodonozoru daje dokaz svoje stvarne svemoći. On je stvorio zemaljske zakone koji uvjetuju živote svih ljudi i svih životinja koje žive na njegovom tlu i u njegovoj dimenziji. Ali upravo je dokazao da ni on ni anđeli ne podliježu ovim zemaljskim pravilima. Stvoritelj univerzalnih zakona, Bog je iznad njih i može po svojoj volji narediti čudesne slučajeve koji će u njegovo vrijeme donijeti slavu i ugled Isusu Kristu.

Dan 3,28 *Nabukodonozor odgovori i reče: Blagoslovljen neka je Bog Šadrakov, Mešakov i Abednegov, koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge koje su se uzdale u njega, i koji su prekršili zapovijed kraljevu i predali svoje tijelo radije nego služiti i štovati se. bilo kojeg boga osim njihovog Boga!*

28a- Kraljev gnjev je nestao. Kada ponovno stane na noge kao muškarac, uči iz iskustva i izdaje naredbu koja će spriječiti da se stvar ponovi. Jer iskustvo je gorko. Bog je Babiloncima pokazao da je živ, aktivan i pun snage i moći.

28b- *koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge koji su se uzdali u njega, i koji su prekršili kraljevu zapovijed i predali svoja tijela radije nego služiti i štovati bilo kojeg boga osim svog Boga!*

U visokom stupnju lucidnosti, kralj shvaća koliko je divljenja vrijedna odanost ljudi koje je njegov ludi ponos htio ubiti. Nema sumnje da on shvaća da bi mu zbog njegove moći bilo moguće izbjeći ovo glupo iskušenje uzrokovano njegovim ponosom koji ga samo tjera da čini pogreške riskirajući nedužne ljude.

Dan 3:29 *Ovo je moja zapovijed: svaki čovjek, iz bilo kojeg naroda, nacije ili jezika, koji pogrdi Boga Šadrakova, Mešakova i Abednegova, bit će sasječen, a njegova će se kuća svesti na hrpa smeća, jer nema drugog boga koji može izbaviti kao on.*

29a- Ovom izjavom kralj Nabukodonozor pruža svoju zaštitu Božjim odabranicima.

Ujedno prijeti svakome tko bude loše govorio o Bogu Šadraha, Mešaka i Abednega, te precizira da će biti rastrgan na komade, a njegova kuća pretvorena u hrpu smeća, jer on ne postoji nijedan drugi bog koji može izbaviti kao on. Suočeni s ovom prijetnjom, sigurno je da sve dok kralj Nabukodonozor vlada, Božji vjerni izabranici neće imati problema zbog spletki.

Dn 3,30 *Nakon toga kralj je učinio da Šadrah, Mešak i Abednego napreduju u pokrajini Babilon.*

30a- “Sve je dobro što dobro svrši” za vjerne izabranike živoga Boga, stvoritelja svega što živi i postoji. Jer će njegovi odabranici posljednji ustati i hodat će po prahu mrtvih, svojih bivših neprijatelja, na obnovljenoj zemlji, zauvijek.

U posljednjem testu dobit će se i ovaj sretan kraj. Dakle, prva kušnja i posljednja imaju koristi od izravne intervencije živoga Boga u korist njegovih izabranika koje on dolazi spasiti u Isusu Kristu, Spasitelju, budući da njegovo ime Isus znači “YaHWéH spašava”.

Danijel 4

Dan 4,1 *Kralj Nabukodonozor svim narodima, plemenima i jezicima koji žive po svoj zemlji. Neka Vam je mira u izobilju!*

1a- Ton i forma to dokazuju, kralj koji govori je onaj koji se obratio Danielovom Bogu. Njegovi izrazi nalikuju spisima poslanica Novoga saveza. Nudi mir, jer je i sam sada u miru, u svom ljudskom srcu, s Bogom ljubavi i pravde, istinskim, jedinim, jedinstvenim.

Dn 4,2 *Učinilo mi se dobro pokazati znamenja i čudesna koja mi učini Svevišnji Bog.*

2a- Kralj sada postupa kao što je Isus rekao slijepima i bogaljima koje je on izliječio, " *idite i pokažite se u hramu i objavite što je Bog učinio za vas* ". Kralj je nadahnut istom željom koju je nadahnuo Bog. Jer obraćenja su moguća svaki dan, ali Bog ne daje svima utjecaj kakav doživljava kralj kraljeva, moćni i jaki car.

Dn 4,3 *Kako su velika znamenja njegova! Kako su moćna njegova čuda! Njegova je vladavina vječna, a njegova vlast traje od koljena do koljena.*

3a- Razumijevanje i sigurnost ovih stvari daje mu mir i istinsku sreću koji su već dostupni ovdje dolje. Kralj je sve naučio i razumio.

Dn 4,4 *Ja, Nabukodonozor, živio sam mirno u svojoj kući i sretan u svojoj palači.*

4a- Tiho i sretno? Da, ali još uvijek nepreobraćeni poganin za pravog Boga.

Dan 4,5 *Usnuo sam san koji me prestrašio; misli koje su me progonile na postelji i vizije mog uma ispunjavale su me užasom.*

5a- Ovaj kralj Nabukodonozor doista nam je predstavljen kao izgubljena ovca kojoj Bog u Kristu dolazi tražiti pomoć i spasiti je od nesreće. Jer nakon ovog mirnog i sretnog zemaljskog vremena, budućnost kralja bila bi propast i vječna smrt. Za njegovo vječno spasenje Bog dolazi da ga uznemirava i muči.

Dn 4,6 *I zapovjedih da dovedu pred mene sve babilonske mudrace da mi objasne san.*

6a- Očito, Nebukadnezar ima ozbiljnih problema s pamćenjem. Zašto odmah ne pozove Daniela?

Dan 4:7 *Zatim su došli čarobnjaci, astrolozi, Kaldejci i vračari. Ispričao sam im san, a nisu mi dali objašnjenje.*

7a- Stvari se događaju kao s prvom vizijom, poganski vračari radije prepoznaju svoju nesposobnost nego pričaju bajke kralju koji je već prijetio njihovim životima.

Dn 4:8 *Naposljetku, Daniel se pojavi preda mnom, nazvan Beltazar po imenu mog boga , i koji ima u sebi duha svetih bogova. Kažem mu san:*

8a- Naveden je razlog zaborava. Bel je još uvijek bio kraljev bog. Podsjećam ovdje da će Darije Medijanac, Kir Perzijanac, Darije Perzijanac , Artakserkso 1. ' prema Esd.1, 6 i 7, svi u svoje vrijeme cijeliti izabrane Židove i njihovog jedinog Boga. Uključujući i Kira o kojemu Bog prorokuje u Izaiji 44:28, govoreći: *Za Kira kažem: On je moj pastir i izvršit će svu moju volju; reći će za Jeruzalem: Neka se obnovi! A o hramu: Neka se sagradi! - Prorečeni pastir ispunit će proročku volju Božju kojoj priznaje poslušnost.* Ovaj drugi tekst potvrđuje njegovo prorečeno obraćenje: Iza.45:2: *Ovako govori Gospodin svome pomazaniku, Kiru , i u stihu 13: Ja sam taj koji podigoh Kira u svojoj pravednosti, I poravnim sve njegove putove ; On će obnoviti moj grad i osloboditi moje zarobljenike bez otkupnine i mita, govori Jahve nad Vojskama.* A ispunjenje ovog plana pojavljuje se u Esd.6:3 do 5: *Prve godine kralja Kira, kralj Kir je dao ovu zapovijed u vezi s Domom Božjim u Jeruzalemu: Neka se Dom ponovo sagradi da bude mjesto gdje se prinose žrtve. nudi, te da ima čvrste temelje. Bit će šezdeset lakata visok, šezdeset lakata širok, tri reda klesanog kamenja i jedan red novog drva. Troškove će platiti kraljevo kućanstvo . Štoviše, zlatne i srebrne posude Božje kuće, koje je Nabukodonozor uzeo iz hrama u Jeruzalemu i odnio u Babilon, bit će vraćene, odnesene u hram u Jeruzalemu na mjesto gdje su bile i smještene u kuću od Boga. Troškove će platiti kraljevo kućanstvo.* Bog mu daje počasti koje je dao kralju Salomonu. Ipak, budite oprezni! Ovaj dekret neće dopustiti da se izračun predložen u Dan.9:25 koristi za određivanje datuma prvog dolaska Mesije; bit će to perzijskog kralja Artakserksa. Kir je dao ponovno izgraditi hram, ali Artakserkso je odobrio obnovu jeruzalemskih zidina i povratak cijelog židovskog naroda u njihovu državnu zemlju.

Dan 4,9 *Beltazare, poglavice čarobnjaka, za kojeg znam da imaš u sebi duha svetih bogova i kojemu nijedna tajna nije teška, daj mi objašnjenje viđenja koja sam vidio u snu.*

9a- Moramo shvatiti gdje je kralj. U svom umu , on je ostao poganin i priznavao je samo Danielovog Boga kao drugog boga, osim što je bio sposoban objasniti snove. Ideja da mora promijeniti bogove nije mu pala na pamet. Danielov Bog bio je samo još jedan bog u usporedbi s ostalima.

Dn 4,10 *Ovo su viđenja moje duše dok sam ležao. Pogledah, i gle, stablo visoko usred zemlje.*

10a- U slikama koje će Isus koristiti da bi dao svoje lekcije duhovnim ljudima koje želi poučavati, stablo će biti slika čovjeka, od trske koja se savija i savija do moćnog i veličanstvenog cedra. I baš kao što čovjek može cijeliti ukusan plod stabla, Bog cijeni ili ne plodove koje donose njegova stvorenja, od najugodnijih do najmanje ugodnih, čak i odvratnih i odvratnih.

Dn 4,11 *I postade ovo stablo veliko i snažno, vrh mu je dopirao do neba, i vidjelo se s krajeva sve zemlje.*

11a- U viziji kipa, kaldejski kralj je već uspoređivan sa stablom prema slici moći, snage i carstva koje mu je dao pravi Bog.

Dn 4,12 *Lišće mu bijaše lijepo, a rod obilan; svima je nosio hranu; zvijeri poljske skrivale su se pod njegovim hladom i sva su živa stvorenja crpila iz njega hranu.*

12a- Ovaj moćni kralj dijelio je sa svim članovima svog carstva bogatstvo i hranu proizvedenu prema njegovim direktivama.

12b- *ptice nebeske nastanile su se među njegovim granama,*

Izraz je repriza Dan.2:38. U doslovnom smislu te nebeske ptice predstavljaju mir i spokoj koji vladaju pod njegovom upravom. U duhovnom smislu, oni se odnose na nebeske Božje anđele, ali u ovoj jedinoj referenci iz Ecc.10:20, sam je Bog taj koji je u pitanju, jer on jedini ispituje misli svakoga: *Ne proklinjite kralja, makar i u svom umu, i ne proklinji bogataša u sobi u kojoj spavaš; jer bi ptica nebeska odnijela tvoj glas, krilata bi životinja objavila tvoje riječi.* U većini citata nebeske ptice asociiraju na orlove i ptice grabljivice, dominantne među krilatim vrstama. Ptice se naseljavaju tamo gdje im hrane ima u izobilju; slika dakle potvrđuje blagostanje i zasićenost hranom.

Dn 4,13 *U viđenjima duha svojega, što ih vidjeh ležeći, vidjeh, i gle, jedan od bdijućih i svetih siđe s neba.*

13a- Zaista, nebeski anđeli nemaju potrebe za snom, stoga su u stalnoj aktivnosti. Oni koji su sveti i služe Bogu silaze s neba da nose Njegove poruke Njegovim zemaljskim slugama.

Dan 4,14 *I povika silno i reče ovako: Posjeci stablo i odreži mu grane; otriesite lišće i raspršite plodove; neka zvijeri bježe ispod njega i ptice s njegovih grana!*

14a- Vizija najavljuje da će kralj izgubiti svoje kraljevstvo i svoju dominaciju nad njim.

Dan 4:15 *Ali stabljiku ostavi gdje je korijenje u zemlji i priveži je željeznim i mjedenim lancima među poljsku travu. Neka ga rosa nebeska pokrije i kao zvijeri neka mu pripada trava zemaljska.*

15a- *Ali ostavite deblo u zemlji gdje je korijenje*

Kralj će ostati u svom kraljevstvu; neće biti protjeran.

15b- *i svežite ga lancima od željeza i mjedi među travom u polju*

Nema potrebe za lancima od željeza ili mjedi, jer će Bog jednostavno učiniti da njegovo savitljivo stvorenje izgubi razum i zdrav razum u svim njegovim aspektima, fizičkim, mentalnim i moralnim. Moćni kralj uzet će sebe za zvijer u polju. Velikani njegova kraljevstva stoga će biti prisiljeni oduzeti mu dominaciju nad kraljevstvom.

15c- *Neka ga orosi nebeska rosa i neka mu kao zvijeri pripada trava zemaljska kao dio*

Možemo zamisliti zgražanje njegovih odraslih koji će ga vidjeti kako jede travu sa zemlje, poput krave ili ovce. Odbija natkrivene nastambe, radije živi i spava u poljima.

Dan 4,16 *Oduzet će mu se ljudsko srce i dat će mu se srce zvijeri; i preko njega će proći sedam vremena.*

U ovom iskustvu Bog još jednom daje dokaz svoje stvarne svemoći. Budući da je Stvoritelj života svih svojih stvorenja, on u svakom trenutku može, za svoju slavu, jedno učiniti inteligentnim ili, naprotiv, zaglupiti. Budući da ostaje nevidljiva njihovim očima, muškarci ignoriraju ovu prijetnju koja ih neprestano pritišće. No istina je da rijetko intervenira, a kad i intervenira, to je s određenim razlogom i svrhom.

Kazna je odmjerena. Primjenjivat će se na kralja Nabukodonozora *sedam puta*, samo sedam godina. Nema legitimiteta u korištenju ovog trajanja ni za što osim za samog kralja. I ovdje, odabirom broja "7", Bog stvoritelj inicijalira svojim "kraljevskim pečatom" radnju koja će se uskoro izvršiti.

Dan 4:17 *Ova rečenica je odredba onih koji bdiju, ova odluka je zapovijed svetaca, da živi znaju da Svevišnji vlada nad kraljevstvom ljudi, i daje ga kome god hoće, i da on odgaja ondje najpodlijeg čovjeka.*

17a- *Ova rečenica je odredba onih koji bdiju*

Duh naglašava izuzetan karakter ovog Božjeg zahvata kojemu daje ulogu "odredbe" prema *onima koji bdiju*. Čovjek mora naučiti da ga, unatoč varljivoj izgledu, neprestano promatraju nebeska bića. Bog želi ovaj primjer učiniti poukom za ljudska bića do svršetka svijeta. Navodeći *one koji gledaju*, on otkriva savršeno kolektivno jedinstvo anđela Božjeg tabora koji ih povezuje u njegovim projektima i njegovim djelima.

17b- *da živi znaju da Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudi, da ga daje kome hoće*

Bog upravlja svime i kontrolira sve. Često, zaboravljajući tu skrivenu stvarnost, čovjek vjeruje da je gospodar svoje sudbine i svojih odluka. On misli da bira svoje vođe, ali Bog je taj koji ih postavlja na dužnost, prema svojoj dobroj volji i svom sudu o stvarima i bićima.

17c- *i da tamo odgaja najpodlijeg čovjeka*

Istinita je izreka: "Ljudi imaju vođe kakve zaslužuju". Kad ljudi zaslužuju podlog čovjeka za vođu, Bog im to nameće.

Dn 4,18 *Ovo je san koji sam usnuo ja, kralj Nabukodonozor. Ti, Beltazare, daj objašnjenje, budući da mi ga svi mudraci moga kraljevstva ne mogu dati; možete, jer imate u sebi duh svetih bogova.*

18a- Nabukodonozor napreduje, ali još uvijek nije obraćen. Još se sjećao da Daniel služi *svetim bogovima*. Monoteizam mu još nije shvaćen.

Dn 4,19 *Tada je Daniel, koji se zvao Beltazar, na trenutak bio zapanjen, a misli su ga uznemirile. Kralj odgovori i reče: Baltazare, neka te ne uznemiruju san i objašnjenje; A Beltazar odgovori: Gospodaru, neka san bude tvojim neprijateljima, a njegovo objašnjenje tvojim protivnicima!*

19a- Daniel razumije san i ono što će se dogoditi toliko je strašno za kralja da bi Daniel radije vidio da se to dogodi na njegovim neprijateljima.

Dn 4,20 *Stablo koje si vidio, koje je postalo veliko i snažno, čiji je vrh dopirao do neba, i koje se vidjelo na svakom kraju zemlje;*

Dn 4,21 *Ovo stablo, čije je lišće bilo prekrasno i plodovi obilati, koje je rađalo hranu za sve, pod kojim su se sklanjale zvijeri poljske, i među čijim su se granama nastanile ptice nebeske,*

21a- *lišće je bilo prekrasno*

- Fizički izgled i odjeća.
- 21b- *i obilnim plodovima*
Obilje blagostanja.
- 21c- *koji je nosio hranu za sve*
Koji je osigurao prehranu svim svojim ljudima.
- 21d- *pod kojim su se sklanjale zvijeri poljske*
Kralj zaštitnik svojih slugu.
- 21.- *i među čijim su se granama nastanile ptice nebeske*
Pod njegovom vladavinom njegov je narod živio u velikoj sigurnosti. Ptice odlete i napuste drvo pri najmanjoj opasnosti.

Dn 4,22 *Ti si, kralju, taj koji si postao velik i jak, čija se veličina povećava i uzdiže do nebesa, i čija se vlast proteže do kraja zemlje.*

Dn 4,23 I *kralj ugleda jednog od svetih stražara kako silazi s neba govoreći: "Posijeci drvo i uništi ga!" ali ostavi deblo u zemlji gdje je korijenje, i veži ga lancima od željeza i mjedi među travom u polju; neka ga natopi rosom nebeskom i neka njegov dio bude sa zvijerima poljskim dok ga ne prođe sedam vremena.*

Dn 4,24 *Ovo je objašnjenje, kralju, ovo je naredba Svevišnjega koja će se ispuniti nad mojim gospodarom kraljem.*

Dn 4,25 *Izbacit će te između ljudi i stanovat ćeš sa zvijerima poljskim i davat će ti travu da jedeš kao volovima; orosit ćeš se nebeskom rosom i sedam će te vremena proći, dok ne saznaš da Svevišnji vlada kraljevstvom ljudskim i daje ga kome hoće.*

25a- *dok ne saznaš da Svevišnji vlada kraljevstvom ljudi i daje ga kome hoće.*

Daniel spominje Boga kao "Svevišnjeg". On tako usmjerava kraljeve misli o postojanju jednog Boga; ideja koju kralj ima velikih poteškoća u razumijevanju, zbog tog politeističkog podrijetla nasljeđenog s oca na sina.

Dn 4:26 *Zapovijed da deblo ostaviš tamo gdje je korijenje stabla znači da će tvoje kraljevstvo ostati s tobom kada prepoznaš da je Onaj koji vlada na nebu.*

26a- *Kada prepozna da je onaj koji vlada na nebu, iskustvo poniženja će prestati jer će kralj biti uvjeren i obraćen.*

Dn 4,27 *Zato, kralju, neka ti se sviđa moj savjet. Okončajte svoje grijeha prakticiranjem pravde, a svoje nepravde pokazivanjem samilosti prema nesretnicima, i vaša sreća može se nastaviti.*

27a- Kad kralj provede u djelo stvari koje Daniel navodi u ovom stihu, on će se doista obratiti. Ali ovaj lik je predan ponosu, njegova neosporna moć učinila ga je hirovitim i često nepravednim, kao što su nas poučila prethodna otkrivena iskustva.

Dan 4:28 *Sve se to dogodilo na kralju Nabukodonozoru.*

28a- Ova Danielova izjava zabranjuje bilo koje drugo tumačenje ovog proročanstva, koje osuđuje na ništavnost proročke osnove naučavanja Jehovinih svjedoka i bilo koje druge vjerske skupine koja je u suprotnosti s pravilom koje je definirao Daniel. Štoviše, sadržaj cijelog poglavlja pruža dokaz za to. Jer priča će nas naučiti zašto je kralj pogođen kletvom u proročanstvu stabla.

Dn 4,29 *Poslije dvanaest mjeseci, dok je šetao po kraljevskoj palači u Babilonu,*

29a- 12 mjeseci, ili godina ili "vrijeme" prolazi između vizije i njenog ostvarenja.

Dan 4:30 *Kralj odgovori i reče: Nije li ovo veliki Babilon, koji sam sagradio za kraljevsko prebivalište snagom svoje moći i za slavu svoje veličanstvenosti?*

30a- Ovo je sudbonosni trenutak kada bi kralju bilo bolje da šuti. Ali mi to možemo razumjeti jer je njegov Babilon doista bio pravo čudo i još uvijek uvršten među “sedam svjetskih čuda”. Viseći vrtovi bujni zelenilom, jezerca, prostrani trgovi i bedemi na kvadratu od 40 km sa svake strane. Bedem na čijem vrhu su se mogla mimoići dva tenka cijelom dužinom bedema; autocesta tog vremena. Jedna od njegovih vrata, rekonstruirana u Berlinu, nalazi se u središtu dva zida sačinjena od plavo emajliranog kamenja na kojem je ugraviran kraljev znak: lav s orlovskim krilima koji se spominje u Dan.7:4. Imao se čime ponositi. Ali Bog u njegovim riječima ne vidi ponos, on vidi ponos ali iznad svega zaborav i prezir prema svojim prethodnim iskustvima. Naravno, ovaj kralj nije jedino ponosno biće na zemlji, ali Bog se namjerio na njega, želi ga na svom nebu i imat će ga. Ovo zaslužuje objašnjenje: Bog sudu svojim stvorenjima izvan privida. On ispituje njihova srca i njihove umove, i prepoznaje, a da nikada ne pogriješi, ovcu dostojnu spasenja. To ga navodi da inzistira i ponekad čini čuda, ali metoda je opravdana kvalitetom konačnog rezultata.

Dn 4,31 *Dok je riječ još bila u kraljevim ustima, dođe glas s neba: Čuj, kralju Nabukodonozore, kraljevstvo će ti se uzeti.*

31a- Nabukodonozor je žrtva Božje ljubavi koja mu je postavila zamku i upozorila ga na nju u svom proročkom snu. Čuje se rečenica s neba, ali radujmo se jer zlo koje će mu Bog učiniti spasit će mu život i učiniti ga vječnim.

Dn 4,32 *Izbacit će te između ljudi, stanovat ćeš sa zvijerima poljskim i davat će ti travu da jedeš kao volovima; i sedam će vremena proći preko tebe, dok ne spoznaš da Svevišnji vlada kraljevstvom ljudi i daje ga kome hoće.*

32a- Sedam godina, *sedam puta* , kralj gubi svoju lucidnost i njegov um ga uvjerava da je samo životinja.

Dn 4,33 *U isto vrijeme riječ se ispuni na Nabukodonozoru. Izbačen je između ljudi, jeo je travu kao volovi, tijelo mu je orošeno rosom nebeskom; dok joj kosa nije narasla kao orlovsko perje, a nokti kao ptičji.*

33a- Kralj svjedoči da sve što je najavljeno u viziji je bila dobro ostvarena na njemu. U svom svjedočanstvu obraćeni kralj evocira to ponižavajuće iskustvo, govoreći o sebi u trećem licu. Sram ga još uvijek tjera da odstupa. Još jedno objašnjenje ostaje moguće, a to je da su ovo svjedočanstvo zajedno napisali kralj i Daniel, njegov novi brat u pravom Bogu.

Dn 4,34 *Nakon određenog vremena, ja, Nabukodonozor, podigoh oči svoje prema nebu i razum mi se vrati. Blagoslovio sam Svevišnjega, hvalio sam i slavio onoga koji živi vječno, čija je vlast vlast vječna i čije kraljevstvo traje od koljena do koljena.*

34a- Mudri i svemogućí Bog dobiva ljubav izgubljene ovce. Pridružila se stadu njegovu i umnožava svoje hvale za njegovu slavu.

34b- *onaj čija je vlast vječna vlast i čija vladavina traje od koljena do koljena*

Formula se odnosi na 5. ^{kraljevstvo} , ovoga puta, vječno, vizije Sina Čovječjega Danovog.7:14: *Njemu je dana vlast, slava i kraljevstvo; i služili su mu svi narodi, plemena i ljudi svakog jezika. Njegova vlast je vječna vlast koja neće proći, a njegovo kraljevstvo nikada neće biti uništeno* . I također u viziji slike u

Dan.2:44: *U dane ovih kraljeva Bog će nebeski podići kraljevstvo koje nikada neće biti uništeno, niti će prijeći pod vlast drugog naroda; on će razbiti i uništiti sva ta kraljevstva, a sam će trajati dovijeka .*

Dn 4,35 *Svi koji žive na zemlji nisu ništa pred njim; on čini što hoće s vojskom nebeskom i sa onima koji žive na zemlji, i nitko se ne može oduprijeti njegovoj ruci, i tko kaže: on: Što radiš?*

35a- Slava Bogu živome! Jer ovoga puta kralj je sve shvatio i obratio se.

Dn 4,36 *U to vrijeme razum mi se povratio; vraćena mi je slava moga kraljevstva, moja veličanstvenost i moj sjaj; opet su me pitali moji savjetnici i moji starci; Vraćen sam u svoje kraljevstvo, a moja se moć samo povećala.*

36a- Poput pravednog i čestitog Joba, kojemu je Bog dao sinove, kćeri i potomstvo na kraju njegove muke, kralj ponovno zadobiva povjerenje svojih velikana i nastavlja svoju sada mudru vladavinu među pravim mudracima prosvijetljenim od živog Boga . Ovo iskustvo dokazuje da Bog daje kraljevstvo kome hoće. Upravo je on nadahnuo velike Kaldejce da ponovno traže svog kralja.

Dn 4,37 *A ja, Nabukodonozor, hvalim, uzvisujem i slavim Kralja nebeskoga, čija su sva djela istinita i čiji su putovi pravedni, i koji može poniziti one koji hode u oholosti.*

37a- On to može reći, jer je platio da to može reći.

Da izbjegnemo najgore, vađenje zuba može jako boljeti; ali uložiti mogu opravdati patnju. Da bi se stekla vječnost, možda će biti potrebno proći kroz teške ili vrlo teške kušnje; iskorijenjenost ponosa će ih opravdati kada je to moguće. Znajući njegove mogućnosti, Isus Krist je oslijepio Pavla na putu za Damask, da bi duhovno slijepi "progonitelj svoje braće" postao njegov vjerman i revan svjedok nakon što mu se vrati vid njegovih očiju, ali prije svega vid njegovih očiju. duh.

Danijel 5

Dan 5:1 *Kralj Baltazar priredi veliku gozbu svojim velikašima, tisuću na broju, i pio je vino pred njima.*

1a- Kralj Nabukodonozor je usnuo u miru Božjem kada je bio prilično star i naslijedio ga je njegov sin Nabonid, nevoljko vladajući, pa je pustio svog sina Belšazara da vlada umjesto njega. Nemojte brkati ovo ime koje znači "Bel štiti kralja", izazov koji Bog namjerava prihvatiti, s onim koje je Nabukodonozor dao Danielu: Beltešazar što znači "Bel će štititi". U podrijetlu ovih imena je štovanje Bela ili Béliala iza kojeg stoji jedini organizator politeizma: Sotona, đavao. Kako ćemo vidjeti, nasljednici obraćenog kralja nisu ga slijedili na tom putu.

Dan 5:2 *Beltazar, kad je okusio vino, donese zlatne i srebrne posude koje je njegov otac Nabukodonozor uzeo iz hrama u Jeruzalemu, tako da su kralj i njegovi velikaši, njegove žene i njegove priležnice, bili korišteni za pijenje.*

2a- Za ovog poganskog kralja, ove posude od zlata i srebra samo su plijen uzet od Židova. Odlučivši ignorirati pravog Boga kojemu se Nabukodonozor obratio, on ignorira činjenicu da ovaj živi Bog sudi svim njegovim djelima. Koristeći za podlogu i profanu upotrebu te stvari posvećene i posvećene u službi Boga stvoritelja, on čini posljednju grešku svog kratkog života. Nabukodonozor je u svoje vrijeme znao kako uzeti u obzir djelatnu moć Boga Židova jer je shvatio da

njegovi nacionalni bogovi zapravo ne postoje. Svi narodi podređeni babilonskom kralju čuli su njegovo snažno svjedočanstvo u korist nebeskog kralja, osobito njegova uža obitelj. Bog stoga ima sve razloge da se sada pokaže pravednim i nemilosrdnim.

Dn 5,3 *Zatim su iznijeli zlatne posude koje su bile iznesene iz Hrama, iz Doma Božjega u Jeruzalemu; i kralj i njegovi velikaši, njegove žene i njegove prilježnice koristili su ga za piće.*

3a- Daniel inzistira na podrijetlu ovih posuda koje su uklonjene iz hrama, iz Božje kuće u Jeruzalemu. Kad je već vidio da je židovski Bog dopustio da se te stvari uklone iz njegova hrama, mladi je kralj trebao shvatiti da pravi Bog kažnjava i strogo kažnjava one koji mu loše služe. Poganski bogovi ne čine takve stvari i njihovi službenici samo nastoje zadovoljiti ljude čiju lakovjernost iskorištavaju.

Dn 5,4 *Pili su vino i slavili bogove od zlata, srebra, mjedi, željeza, drveta i kamena.*

4a- Profana upotreba je zastarjela, to je idolopoklonička upotreba, vrhunac odvratnosti za Boga. Važan detalj, u velikoj nepažnji, kralj blaguje sa svojim prijateljima, dok njegov grad ugrožavaju Medijci i Perzijanci koji ga opsjedaju.

Dan 5:5 *U taj čas pokazase se prsti čovječje ruke i pisahu nasuprot svijećnjaka na vapnencu zida kraljevske palače. Kralj je vidio ovaj kraj ruke koja je pisala.*

5a- Budući da su čuda iz vremena Nabukodonozora prezrena, ovo novo čudo nema za cilj obratiti, nego uništiti živote krivaca kao što ćemo vidjeti. Ispred zlih tužitelja koji su željeli smrt grešnika, Isus Krist će i prstom u pijesak ispisati grijeha koje potajno čine.

Dn 5,6 *Tada se kralj promijenio i misli su ga uznemirile; zglobovi njegovih leđa su se opustili, a koljena su mu udarila jedno o drugo.*

6a- Čudo odmah proizvodi svoje učinke. Unatoč opijenosti, njegov um reagira, prestravljen je.

Dan 5:7 *I kralj je glasno povikao za astrolozima, Kaldejcima i gatarima; a kralj je odgovorio i rekao babilonskim mudracima: Tko god bude čitao ovaj spis i dao mi njegovo objašnjenje, bit će odjeven u purpur, i nosit će zlatnu ogrlicu na svom vratu, i imat će treće mjesto u vlada kraljevstva..*

7a- Još jednom, Daniel je ignoriran; njegova su svjedočanstva bila prezrena od strane kraljevskog nasljeđa. I opet, u krajnjoj tjeskobi, mladi kralj obećava najviše počasti onome tko se pokaže sposobnim dešifrirati poruku ispisanu na zidu na nadnaravan način. Tko to učini dobit će treće mjesto u kraljevstvu jer Nabonidus i Belshazzar zauzimaju prvo i drugo mjesto.

Dan 5,8 *Svi kraljevi mudraci uđoše; ali nisu mogli pročitati napis i dati kralju objašnjenje.*

8a- Kao i pod Nabukodonozorom, ovo ostaje nemoguće za poganske mudrace.

Dan 5:9 *Tada se kralj Beltazar silno uplaši i promijeni boju, a njegovi se velikaši užasnuše.*

Dn 5,10 *Kraljica, zbog riječi kralja i njegovih velikaša, uđe u dvoranu za gozbu i reče ovako: Kralju, živi dovijeka! Neka te ne muče tvoje misli i neka ti lice ne promijeni boju!*

Dn 5,11 *Ima čovjek u tvome kraljevstvu koji ima u sebi duha svetih bogova; i u danima tvoga oca u njemu se našlo svjetla, razuma i mudrosti poput mudrosti bogova. Također kralj Nabukodonozor, vaš otac, kralj, vaš otac, postavio ga je vođom čarobnjaka, astrologa, Kaldejaca, gataru,*

Dn 5,12 *jer je u njemu, Danielu, kojeg je imenovao kralj Beltazar, pronađen nadmoćan duh, znanje i razumijevanje, sposobnost tumačenja snova, tumačenja zagonetki i rješavanja teških pitanja. Stoga neka se pozove Daniel i on će dati objašnjenje.*

12a- Ovo kraljičino svjedočanstvo je zbunjujuće i osuđuje cijelu kraljevsku obitelj: znali smo to... ali odlučili smo to ne uzeti u obzir.

Dn 5,13 *Tada su Daniela doveli pred kralja. Kralj odgovori i reče Danielu: Jesi li ti ovaj Daniel, jedan od Judinih zarobljenika, kojega je moj otac kralj izveo iz Judeje?*

Dan 5:14 *Čuo sam o tebi da imaš duha bogova u sebi i da je u tebi svjetlost, razum i izvanredna mudrost.*

Dan 5:15 *Upravo su doveli preda me mudrace i astrologe da pročitaju ovo pismo i daju mi objašnjenje; ali nisu mogli dati objašnjenje riječi.*

Dn 5,16 *Naučio sam da možeš davati objašnjenja i rješavati teška pitanja; Sada, ako možete pročitati ovaj tekst i dati mi objašnjenje, bit ćete odjeveni u purpur, nosit ćete zlatnu ogrlicu na vratu i imat ćete treće mjesto u vladi kraljevstva.*

16a- Treće mjesto nakon Nabonida, njegovog oca i njega.

Dn 5,17 *Daniel odgovori u nazočnosti kralja: Čuvaj svoje darove i daj svoje darove drugome; ipak ću kralju pročitati pismo i dati ću mu objašnjenje.*

17a- Daniel je star i ne pridaje važnost časti ili dobrima i vrijednostima od srebra i zlata, ali prilika da podsjeti ovog mladog kralja na njegove pogreške, njegove grijeha koje će morati platiti svojim životom, ne daje odbiti i on je sluga Božji za ovu vrstu radnje.

Dn 5,18 *Kralju, svevišnji Bog dade Nabukodonozoru tvome ocu vlast, veličinu, slavu i veličanstvenost;*

18a- Nabukodonozorova vladavina bila je djelo i dar pravog Boga, kao i njegova veličanstvenost koju je pogrešno pripisao vlastitoj snazi, iz ponosa, prije nego što je Bog bio glup sedam godina.

Dn 5,19 *I zbog veličine koju mu je dao, svi su se narodi, plemena, ljudi svih jezika bojali i drhtali pred njim. Kralj je ubijao one koje je htio, a dopustio je da žive oni koje je htio; podigao je one koje je htio, a spustio je one koje je htio.*

19a- *Kralj je ubio one koje je htio*

Osobito ga je ta Bogom dana moć navela da kazni buntovni židovski narod i mnoge njegove predstavnike pogubi.

19b- *i ostavio je živote onih koje je htio*

Daniel i zarobljeni Židovi su imali koristi.

19c- *podigao je one koje je htio*

Kralj Nabukodonozor je Daniela i njegova tri vjerna druga uzdigao iznad Kaldejaca.

19d- *i spustio je one koje je htio*

Velikani njegova kraljevstva morali su pristati da njima upravljaju mladi stranci iz židovskog sužanjstva. Njegovom je moćnom rukom židovski nacionalni ponos ponižen i uništen.

Dn 5,20 *Ali kad mu se srce uznesu i duh otvrdne do oholosti, zbačen je sa svog kraljevskog prijestolja i lišen njegove slave;*

20a- Iskustvo kralja Nabukodonozora omogućuje nam da razumijemo aroganciju koja se pripisuje papinskom kralju Dan.7:8. Danijel pokazuje kralju da Bog daje apsolutnu vlast kome god želi, prema njegovom programu. No, podsjećajući na poniženje kralja Nabukodonozora, podsjeća ga da koliko god moćan bio, zemaljski kralj ovisi o neograničenoj moći nebeskog kralja.

Dan 5,21 *Bio je izbačen između sinova ljudskih i srce mu je postalo kao srce zvijeri, a prebivalište mu bijaše među divljim magarcima; dano mu je da jede travu kao volovima, a tijelo mu je orošeno rosom nebeskom, sve dok nije spoznao da vrhovni Bog vlada kraljevstvom ljudi i daje ga onome kome se sviđa.*

21a- Primjećujem, samo u ovom stihu, spominjanje " divljih magaraca ". Magarac je tipičan simbol tvrdoglavosti: "tvrdoglav kao magarac", pogotovo ako je "divlji", a ne pripitomljen. To je simbol koji predstavlja duh čovjeka koji odbija čuti pouke koje je Bog dao kroz iskustva njegova života i kroz njegova biblijska otkrivenja.

Dn 5,22 *A ti, Baltazare, sine njegov, nisi ponizio svoje srce, premda si sve to znao.*

22a- Zapravo, Beltazar se ponašao kao "divlji magarac" ne uzimajući u obzir iskustvo koje je doživio njegov "otac" (njegov djed).

Dn 5,23 *Uzvisio si se protiv Gospodara neba; posude njegove kuće doneseno je pred vas, i vi ste njime pili vino, vi i vaši starješine, vaše žene i vaše prilježnice; hvalio si bogove od srebra, zlata, mjedi, željeza, drveta i kamena, koji ne vide, i ne čuju, i ne znaju ništa, i nisi proslavio Boga koji u ruci drži tvoj dah i sve tvoje putove.*

23a- Beltazar je oskrnavio zlatne posude koje su bile posvećene Bogu stvoritelju za vjersku službu u njegovom hramu. Ali koristeći ih za hvaljenje lažnih poganskih bogova, postigao je vrhunac **odvratnosti** . Ova slika nadovezuje se na onu iz Otk.17:4: *Ova je žena bila odjevena u purpur i grimiz, ukrašena zlatom, dragim kamenjem i biserima. U ruci je držala zlatnu čašu, punu odvratnosti i nečistoća njezine prostitucije* . Dobiva ime " *Babilon veliki* " u stihu 5.

Dan 5:24 *Zato je poslao ovaj kraj ruke koja je iscrtala ovo pismo.*

24a- Zauzvrat, Beltazar prekasno otkriva postojanje pravog živog Boga koji djeluje i reagira na čudesan način na ponašanje ljudi.

Dn 5,25 *Ovo je pismo što je napisano: minnow, minnow, tekel, oupharsin.*

25a- Prijevod: prebrojano, prebrojano, izvagano i podijeljeno

Dn 5,26 *A ovo je objašnjenje ovih riječi. Izbrojano: Bog je izbrojio tvoje kraljevstvo i dokrajčio ga.*

26a- Prvi " *brojeni* " cilja na početak vladavine, a drugi " *brojeni* ", kraj ove vladavine.

Dn 5,27 *Izvgan: Izvgan si na vagi i nađeš se nestašan.*

27a- Vaga je *ovdje* simbol božanskog suda. Ljudi su ga prihvatili za označavanje službi pravde; vrlo nesavršena pravda. Ali Bog je savršen i na temelju slike dvostruke vage, on važe djela dobra i zla koja je počinio suđeni . Ako je plato dobra lakši od platoa zla, božanska je osuda opravdana. I to je slučaj s kraljem Beltazarom.

Dn 5:28 *Podijeljeno: Tvoje će kraljevstvo biti podijeljeno i dano Medijcima i Perzijancima.*

28a- Dok se on prepuštao gnusnim opijanjima u svojoj kraljevskoj palači, koju je vodio kralj Darije, Medijci su ušli u Babilon koritom rijeke, privremeno skrenuti i isušeni.

Dn 5,29 *I Baltazar je odmah izdao naredbu, te su Daniela obukli u purpur i stavili mu zlatnu ogrlicu oko vrata, i objavljeno je da će on biti treći u vladavini kraljevstva.*

Dn 5:30 *Iste noći ubijen je kaldejski kralj Baltazar.*

Dn 5,31 *I Darije Međanin zavlada kraljevstvom u dobi od šezdeset i dvije godine.*

31a- Ovo precizno Danielovo svjedočanstvo očevidaca nije priznato od strane povjesničara koji ovu akciju pripisuju perzijskom kralju Kiru 2 Velikom u – 539.

Daniel 6

Učenje u ovom 6. poglavlju identično je onom iz Daniela 3. Predstavlja nam, ovaj put, Daniela u testu uzorne vjernosti, oponašanja i reprodukcije za sve izabrane koje je Bog pozvao u Isusu Kristu. Komentari su korisni, ali samo pročitajte i naučite lekciju. Kralj *Darije* postupa poput Nabukodonozora u svoje vrijeme i, zauzvrat, u *dobi od 62 godine*, ispovijedat će slavu živoga Boga Danielova; obraćenje dobiveno Danielovim svjedočanstvom o vjernosti kad ga je Bog zaštitio od *lavova*. Od početka njihove veze gaji naklonost i zanimanje za Daniela koji ga služi vjerno i pošteno i u kojemu *prepoznaje superiorni um*.

Dan 6:1 *Bilo je dobro da Darije postavi nad kraljevstvom stotinu i dvadeset satrapa koji će biti po cijelom kraljevstvu.*

1a- Kralj Darije otkriva svoju mudrost povjeravajući upravljanje kraljevstvom 120 namjesnika uspostavljenih u 120 provincija.

Dan 6:2 *I postavio je nad njima trojicu glavara, među kojima je bio Daniel, da im ti satrapi polažu račune i da kralj ne pretrpi nikakvu štetu.*

2a- Danijel je još uvijek među glavnim vođama koji nadziru satrape.

Dn 6,3 *Daniel je bio bolji od knezova i satrapa, jer je u njemu bio viši duh; a kralj je mislio uspostaviti ga po cijelom kraljevstvu.*

3a- Darije pak primjećuje Danielovu nadmoć u pogledu njegovog inteligentnog i mudrog uma. A njegov plan da ga postavi iznad svih pobudit će ljubomoru i mržnju prema Danielu.

Dan 6:4 *Tada su vladari i satrapi tražili priliku da optuže Daniela u vezi s poslovima kraljevstva. Ali nisu mogli naći povoda, niti bilo što za ukoriti, jer je bio vjeran, i nije se u njemu vidjelo ni mane, ni bilo čega lošeg.*

4a- Daniel služi Bogu tamo gdje ga on postavi, tako da služi i kralju s istom predanošću i vjernošću. Stoga se čini *nepopravljivim*; kriterij koji se nalazi među svecima "adventista posljednjih dana" prema Otk.14:5.

Dan 6:5 *A ovi ljudi rekoše: "Nećemo naći razloga protiv ovog Daniela, osim u zakonu njegova Boga."*

5a- Ova razmišljanja otkrivaju razmišljanje đavolskog tabora o posljednjem zemaljskom testu vjere u kojem će subotnji odmor sedmog dana Božjeg zakona dopustiti ubijanje njegovih vjernih slugu, budući da oni neće pristati poštovati ostatak prvog dana postao obavezan, nedjelja prema rimskom vjerskom zakonu.

Dan 6,6 *Tada ovi knezovi i ovi satrapi dođoše k kralju u nemiru i rekoše mu ovako: Kralju Darije, živi dovijeka!*

6a- Ovaj burni ulazak ima za cilj podsjetiti kralja na snagu broja, njegovu sposobnost da stvara smetnje, a time i potrebu da ojača svoju dominaciju.

Dan 6:7 *Svi prinčevi kraljevstva, upravitelji, satrapi, savjetnici i namjesnici mišljenja su da treba izdati kraljevski ukaz, sa strogom zabranom, da svatko u roku od trideset dana, tko se moli bilo kojem boga ili bilo kojeg čovjeka, osim tebe, kralju, bit će bačen u lavlju jamu.*

7a- Do tada kralj Darije nije pokušavao prisiliti ljude u svom kraljevstvu da služe jednom bogu radije nego drugom. U politeizmu je vjerska sloboda potpuna. I da ga uvjere, spletkaroši mu laskaju, časteći njega, kralja Darija, kao boga. I ovdje se, kao i kod svih velikih vladara, budi ponos i tjera ga da odobrava ovaj poredak koji mu, međutim, nije došao iz glave.

Dan 6:8 *Sada, kralju, potvrdi zabranu i napiši dekret da bude neopoziva, prema zakonu Medijaca i Perzijanaca, koji je nepromjenjiv.*

8a- Ovaj dekret zadivljujuće prorokuje onoga koji će Rimsku nedjelju učiniti obveznom na kraju dana. Ali primijetimo da je ovaj nepromjenjivi karakter zakona Medijaca i Perzijanaca koji su uspostavili pogrešivi i grešni ljudi potpuno neopravdan. Nepromjenjivost pripada pravom i živom Bogu, Stvoritelju.

Dan 6:9 *Tada je kralj Darije napisao dekret i dekret.*

9a- Ovaj korak je bitan, jer pošto je sam napisao *dekret i obranu*, morat će se poštivati *nepromjenjivi zakon Medijaca i Perzijanaca*.

Dn 6,10 *Kad je Daniel saznao da je naredba napisana, povukao se u svoju kuću, gdje su prozori gornje sobe bili otvoreni prema Jeruzalemu; i tri puta na dan klečao je, molio se i slavio Boga svoga, kao i prije.*

10a- Daniel ne mijenja svoje ponašanje i ne dopušta da na njega utječe ova ljudska mjera. Otvarajući svoj prozor, on pokazuje da želi da njegova odanost Svemogućem Bogu bude poznata svima. U to vrijeme Daniel skreće u smjeru Jeruzalema gdje se nalazi čak i uništen hram Božji. Jer se Duh Bog dugo vremena očitovao u ovom svetom hramu koji je učinio svojim domom, svojim zemaljskim prebivalištem.

Dn 6,11 *Tada su ovi ljudi ušli na nemiran način i našli Daniela kako moli i zaziva svog Boga.*

11a- Zavjerenici su čekali i promatrali ga kako bi ga uhvatili u činu neposlušnosti prema kraljevskom dekretu ; trenutno “flagrant delicto”.

Dn 6,12 *I stadoše pred kralja i rekoše mu u vezi s kraljevskom obranom: "Zar nisi napisao obranu da tko god se u roku od trideset dana bude molio bilo kojem bogu ili bilo kojem čovjeku, osim tebe, kralju, bačen u lavlju jamu? Kralj odgovori: Stvar je sigurna, prema zakonu Medijaca i Perzijanaca, koji je nepromjenjiv.*

12a- Kralj može potvrditi samo dekret koji je sam napisao i potpisao.

Dan 6,13 *I opet progovoriše i rekoše kralju: "Daniel, jedan od Judinih zarobljenika, nije poslušao tebe, kralju, ni obranu koju si napisao: molitva triput na dan."*

13a- Uhvaćen na djelu, u djelovanju svoje molitve, Daniel je prokazan. Kralj cijeni Daniela zbog njegovog vjernog i poštenog ponašanja. Odmah će uspostaviti vezu između sebe i ovog Boga kojemu služi s toliko žara i vjernosti budući da mu se redovito moli *tri puta dnevno*. Ovo objašnjava bol i patnju koju će Danielu prouzročiti osuda i početak njegovog nadolazećeg obraćenja.

Dan 6,14 *Kad je to čuo, kralj se jako ražalostio; uzeo je k srcu izbaviti Daniela i sve do zalaska sunca trudio se spasiti ga.*

14a- Kralj tada shvaća da je bio izmanipuliran i jako se trudi spasiti Daniela, kojeg jako cijeni. Ali njegov trud bit će uzaludan i kralj prije svega tužno otkriva: *slovo ubija, ali duh daje život*. Kasnije dajući ljudima ovaj izraz, Bog pokazuje granicu poštivanja zakona. Život se ne može urediti na slovima zakona. U svom božanskom sudu, Bog uzima u obzir detalje koje mrtvo slovo njegovog pisanog zakona zanemaruje, a ljudi bez Boga nemaju mudrosti učiniti isto.

Dn 6,15 *Ali ovi ljudi navaljivahu na kralja i rekoše mu: "Znaj, kralju, da zakon Medijaca i Perzijanaca zahtijeva da svaka zabrana ili dekret potvrđen od kralja bude neopoziv."*

15a- Zavjerenici podsjećaju na neopozivu (neopravdanu) prirodu odluka koje su donijeli kralj Medijaca i Perzijanaca. I sam je zarobljen svojom naslijeđenom kulturom. Ali shvaća da je bio žrtva zavjere protiv Daniela.

Dn 6,16 *Tada je kralj naredio da Daniela dovedu i bace u lavlju jamu. Kralj odgovori Danielu: neka te izbavi tvoj Bog, kojemu strpljivo služiš!*

16a- Kralj je prisiljen dati Daniela baciti u lavlju jamu, ali svim srcem želi da Bog kojemu tako vjerno služi intervenira kako bi ga spasio.

Dn 6,17 *Doniješe kamen i metnuše ga na otvor jame; kralj ga zapečati svojim prstenom i prstenom svojih plemića, da se ništa ne promijeni u pogledu Daniela.*

17a- Ovdje Danielovo iskustvo pokazuje sličnosti s Kristovim ukopom, čija su kružna kamena vrata također bila zapečaćena kako bi se spriječila ljudska intervencija.

Dn 6,18 *Tada kralj ode u svoju palaču; proveo je noć posteći, nije mu doveo prilježnicu i nije mogao zaspati.*

18a- Ovakvo kraljevo ponašanje svjedoči o njegovoj iskrenosti. Čineći te stvari, on pokazuje da želi ugoditi Danielovom Bogu i od njega dobiti svoje spasenje. To je početak njegova obraćenja jedinom Bogu.

Dn 6,19 *Kralj ustade u zoru i žurno ode u lavlju jamu.*

19a- Priprema čistoće praćena besanom noći zbog njegovog uma mučenog mišlju o Danielovoj smrti i ova žurba prema lavljoj jazbini u zoru nisu radnje koje je prakticirao poganski kralj, već radnje brata koji voli svog brata u Boga.

Dn 6:20 *Kad se približio jami, tužnim je glasom pozvao Daniela. Kralj odgovori i reče Danielu: "Može li te Daniel, sluga živoga Boga, tvoj Bog, kojemu strpljivo služiš, izbaviti od lavova?"*

20a- *Dok se približavao jami, tužnim je glasom pozvao Daniela*

Kralj se nada ali se boji i boji najgoreg za Daniela. Međutim, njegovu nadu pokazuje činjenica da je zove i postavlja joj pitanje.

20b- Je li *Daniel, sluga živoga Boga, vaš Bog, kojemu strpljivo služite, bio u stanju izbaviti vas od lavova?*

Nazivajući ga "živim Bogom", Darije svjedoči o početku svog obraćenja. Međutim, njegovo pitanje "je li te mogao izbaviti od lavova?" pokazuje nam da ga još ne poznaje. Inače bi rekao "je li te htio izbaviti od lavova?" ».

Dn 6,21 *Daniel reče kralju: "Kralju, živi dovijeka!"*

21a- U ustima zavjerenika, u stihu 6, izraz je imao malo značenja, ali u onom Danielovom, on je prereкао pristup vječnom životu rezerviranom za Božje izabranike.

Dan 6,22 *Moj Bog poslao anđela svoga i začepi usta lavovima, koji mi ne učiniše ništa našao, jer bijah nevin pred njim; a ni pred tobom, kralju, nisam učinio ništa zlo.*

22a- U ovom iskustvu kralj Darije shvaća koliko je glupo, neopravdano i neodobravano nepromjenjivo shvaćanje ljudskih kraljevskih dekreta od strane pravog Živog Boga kojem Daniel služi bez skrivanja.

Dn 6,23 *Tada se kralj vrlo obradova i naredi da Daniela izvedu iz jame. Daniel je bio izvađen iz jame, ali nije bilo rane na njemu, jer se pouzdao u svog Boga.*

23a- *Tada je kralj bio vrlo radostan*

Ova reakcija prirodne i spontane radosti otkriva budućnost koju je izabrao Bog jer kralj sada ima sigurnost svog postojanja i svoje moći.

23b- *Danijel je izvađen iz jame, a na njemu nije pronađena nikakva rana*

Baš kao što odjeća trojice Danielovih drugova bačena u pregrijanu peć nije izgorjela.

23c- *jer se pouzdao u svoga Boga*

To se pouzdanje pokazalo u njegovoj odluci da ne poslušati kraljevski dekret koji bi lišio Boga njegovih molitava; nemoguć i nezamisliv izbor za ovaj čisto ljudski model vjere.

Dn 6,24 *Kralj naredi da se ljudi koji su optužili Daniela dovedu i bace u lavlju jamu, oni i njihova djeca i njihove žene; i prije nego što su stigli do dna jame, lavovi su ih uhvatili i polomili im sve kosti.*

24a- Bog je okrenuo situaciju protiv zlih koji su planirali zlo. Za vrijeme perzijskih kraljeva koji će doći, iskustvo će se obnoviti za Židova Mordekaja kojeg će vođa Haman htjeti pogubiti sa svojim narodom u vrijeme kraljice Estere. I tamo će Haman završiti obješen na vješalima postavljenim za Mordekaja.

Dn 6,25 *Nakon toga kralj Darije napisao svim ljudima i svim narodima i svim jezicima koji žive po svojoj zemlji: Mir vam u izobilju!*

25a- Ovo novo kraljevo pismo je djelo čovjeka kojeg je pobijedio živi Bog. Budući da je sada u savršenom miru u svom srcu, koristi svoj dominantni položaj da govori svim ljudima svog kraljevstva, svjedočanstvo svog mira koji je primio od pravog Boga.

Dn 6,26 *Zapovijedam da u cijelom mom kraljevstvu vlada strah i strah od Boga Danielova. Jer on je Bog živi i ostaje do vijeka; njegovo kraljevstvo nikada neće biti uništeno, a njegova će vlast trajati do kraja.*

26a- *Zapovijedam to u cijelom svom kraljevstvu*

Kralj naređuje, ali nikoga ne prisiljava.

26b- *strah i strah za Boga Daniela*

Ali obogaćen ovim iskustvom, on nameće strah i strah od Danielovog Boga kako bi razuvjerio autore nove zavjere koja se podstiče protiv Daniela.

26c- *Jer on je Bog živi i ostaje zauvijek*

On se nada da će ovo svjedočanstvo biti primljeno u srca naroda kraljevstva, i da bi to učinio, on ga hvali i uzdiže.

26d- *njegovo kraljevstvo nikada neće biti uništeno, a njegova će vlast trajati do kraja*

Vječni karakter 5. ^{kraljevstva} kipa ponovno je proglašen.

Dn 6,27 *On je koji izbavlja i spašava, koji čini znamenja i čudesa na nebu i na zemlji. On je bio taj koji je izbavio Daniela iz moći lavova.*

27a- *On je taj koji izbavlja i koji spašava*

Kralj svjedoči o onome što je vidio, ali ovo oslobođenje i ovo spasenje tiče se samo fizičkog tijela, Danielova života. Morat ćemo čekati dolazak Isusa Krista da bismo razumjeli Božju želju da oslobodi i spasi od grijeha. Ali istaknimo da je kralj prirodno osjećao potrebu da se očisti kako bi ugodio živome Bogu.

27b- *koji čini znakove i čuda na nebesima i na zemlji*

Danielova knjiga svjedoči o tim znakovima i čudesima, nadnaravnim radnjama koje je Bog izveo, ali budite oprezni, đavao i njegovi demoni također mogu krivotvoriti određena božanska čuda. Da bismo prepoznali između dva moguća izvora, dovoljno je razumjeti tko ima koristi od isporučene poruke. Vodi li to do poslušnosti Bogu stvoritelju ili do njegove neposlušnosti?

Dn 6,28 *Daniel je napredovao za vladavine Darija i za vladavine Perzijanca Kira.*

28a- Razumijemo, Daniel se neće vratiti u svoju domovinu, ali lekcije koje ga je Bog naučio u Dan.9 natjerale su ga da prihvati ovu sudbinu koju je odredio njegov Bog, a da ne trpi.

Daniel 7

Dan 7:1 : *Prve godine Baltazara, kralja Babilona, Daniel je sanjao i vidio vizije dok je ležao. Zatim je zapisao san i ispričao glavne stvari.*

1a- *Prva godina Baltazara, kralja Babilona*

To jest u – 605. Od viđenja Dan.2 prošlo je 50 godina. Smrt, velikog kralja Nabukodonosora zamjenjuje njegov unuk Belšazar.

Dan 7:2 : *Daniel je počeo i rekao: Vidio sam u svom noćnom viđenju, i gle, četiri vjetra nebeska jurišaju na veliko more.*

2a- *provalila su četiri vjetra nebeska*

To su univerzalni ratovi koji vode dominatore da prošire svoju moć u smjeru četiri kardinalne točke , prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu.

2b- *na velikom moru*

Slika nije laskava za čovječanstvo, jer je more, čak i veliko, simbol smrti. To nije, u Božjem projektu, okruženje pripremljeno za čovjeka stvoreno na njegovu sliku, prema Postanku 1. Njegovo okruženje je zemlja. Ali čovječanstvo je izgubilo, od istočnog grijeha, svojom neposlušnošću, svoju božansku sliku i više nije u svojim čistim i svetim očima nego nečiste i proždrljive morske životinje koje proždiru jedna drugu pod nadahnućem đavla i demona. U ovoj viziji more simbolizira anonimnu masu ljudskih bića.

Nadalje, područje obuhvaćeno proročanstvom tiče se naroda povezanih svojim obalnim aspektima koji graniče sa Sredozemnim morem. More *stoga* igra veliku ulogu u ratnim akcijama osvajanja dominatora.

Dn 7,3 *I četiri velike zvijeri iziđoše iz mora , različite jedni od drugih.*

3a- *I četiri velike životinje izašle su iz mora*

U novoj viziji nalazimo učenje dano u Danielu 2, ali tamo životinje zamjenjuju dijelove tijela kipa .

3b- *različite l e s jedni od drugih*

Poput materijala kipa Dan.2.

Dn 7,4 *Prvi bijaše sličan lavu i imao je krila orlova; Gledao sam dok mu krila nisu otkinuta; bio je podignut sa zemlje i postavljen na svoje noge kao čovjek, i dano mu je srce čovječje.*

4a- *The prvi je bio poput lava i imao je orlova krila*

Ovdje zlatna glava kaldejskog kralja Dan.2 postaje lav s orlovskim krilima ; amblem ugraviran na plavo kamenje Babilona, ponos kralja Nebukadnezara u Dan.4.

4b- *Gledao sam, dok mu nisu otkinuta krila*

Proročanstvo se odnosi na sedam godina ili sedam vremena tijekom kojih je Bog učinio glupim kralja Nabukodonozora. Tijekom ovih 7 godina (*sedam puta*) poniženja prorečenog u Dan 4:16, *njegovo ljudsko srce je uklonjeno*, zamijenjeno srcem zvijeri.

4c- *bio je podignut sa zemlje i postavljen na svoje noge kao čovjek, i dano mu je srce čovječje.*

Ovdje je potvrđeno njegovo obraćenje Bogu stvoritelju. Njegovo nam iskustvo omogućuje da shvatimo da je za Boga čovjek čovjek samo kad njegovo srce nosi sliku Božjega. On će to otkriti u svom utjelovljenju u Isusu Kristu, savršenom božanskom modelu ljubavi i poslušnosti.

Dan 7:5 *I gle, druga zvijer bijaše slična medvjedu i stajaše s jedne strane; imao je tri rebra u ustima među zubima, pa su mu rekli: Ustani, jedi puno mesa.*

5a- *I gle, druga zvijer bijaše poput medvjeda i stajaše s jedne strane*

Nakon kaldejskog kralja, *srebrna škrinja i ruke* Medijaca i Perzijanaca postaju *medvjed* . Preciznost " *koji je stajao s jedne strane* " ilustrira perzijsku dominaciju koja se pojavila druga nakon dominacije Mede, ali su joj osvajanja koja je postigao perzijski kralj Kir 2 dala mnogo veću moć od one koju su imali Medijci.

5b- *imao je tri rebra u ustima među zubima, pa su mu rekli: Ustani, jedi puno mesa*

Perzijanci će dominirati Medijcima i osvojiti tri zemlje: Lidiju bogatog kralja Kreza 546. godine, Babiloniju 539. godine i Egipat 525. godine.

Dn 7,6 Nakon toga pogledah, i gle, drugi bijaše sličan **leopardu**, s četiri krila na leđima kao ptica; ova je životinja imala četiri glave i dana joj je vlast.

6a- Nakon ovoga pogledah, i gle, drugi bijaše poput **leoparda**
Idem, drski trbuh i bedra grčkih vladara postaju leopard s četiri ptičja krila; Pjege grčkog leoparda čine ga **simbolom grijeha**.

6b- i imao je četiri krila na leđima poput ptice
Četiri ptičja krila povezana s leopardom ilustriraju i potvrđuju izuzetnu brzinu osvajanja njegovog mladog kralja Aleksandra Velikog (između -336. i -323.).

6c- ova životinja je imala četiri glave, i data joj je vlast
Ovdje, "četiri glave", ali u Dan.8 to će biti "četiri velika roga" koji označavaju grčke vladare, nasljednike Aleksandra Velikog: Seleuka, Ptolomeja, Lizimaha i Kasandra.

Dan 7:7 Nakon toga pogledah u svojim noćnim viđenjima, i gle, **četvrta zvijer, strašna**, strašna i vrlo jaka; imao je velike željezne zube, jeo je, lomio i gazio što je ostalo; razlikovala se od svih prijašnjih životinja i imala je deset rogova.

7a- Nakon ovoga, pogledao sam u svojim noćnim vizijama, i gle, bila je **četvrta zvijer, strašna**, strašna i neobično snažna

I ovdje željezne noge Rimskog Carstva postaju čudovište sa željeznim zubima i deset rogova. Jer prema Otk.13:2, samo ono nosi kriterije 3 prethodna carstva: Snaga lava, potvrđeno u ovom stihu gdje se navodi: *izvanredno jak*; snaga medvjeda i brzina leoparda s **naslijedom njegovog grijeha** simboliziranog njegovim mrljama.

7b- imao je velike željezne zube, jeo je, lomio i gazio ono što je ostalo;
Ovi detalji pripisuju mu pokolje i masakre koje je izvršio simbol rimskog **željeza** koji će se nastaviti do kraja svijeta, pod njegovom papinskom dominacijom.

7c- razlikovala se od svih prijašnjih životinja, a imala je deset rogova.
Deset rogova predstavljaju Franke, Langobarde, Alemane, Anglosaksonce, Vizigote, Burgunde, Sueve, Herule, Vandale i Ostrogote. Ovo je **deset** kršćanskih kraljevstava koja će se formirati nakon raspada Rimskog Carstva od 395. godine, prema objašnjenjima koja je anđeo dao Danielu u stihu 24.

Dan 7:8 I pogledah rogove, i gle, iz njih iziđe još jedan mali rog, a tri prva roga bijahu iščupana prije tog roga; i gle, ona ima oči kao oči čovječje i usta, koja govorahu oholo.

8a- Pogledao sam rogove, i gle, još jedan mali rog je izašao između njih
Mali rog izlazi iz jednog od deset rogova, koji označavaju Italiju Ostrogota u kojoj se nalazi grad Rim i takozvana papinska "sveta stolica", u Lateranskoj palači na brdu Caelius; Latinsko ime koje znači: nebo.

8b- a tri prva roga su pred ovim rogom otkinuta
Otkinuti rogovi su kronološki: tri kralja *spušteno* iz stiha 24, naime, Heruli između 493. i 510., zatim sukcesivno, Vandali 533. i Ostrogoti 538. koje je iz Rima protjerao general Belizar po naredbi Justinijana 1., i definitivno poraženi kod Ravene 540. ^{godine}. Jer moramo primijetiti posljedicu izraza *ispred ovog roga*. To znači da Rog nema osobnu vojnu moć i ima koristi od oružanih snaga monarha koji ga se boje i njegove vjerske moći te ga stoga radije podržavaju i slušaju ga.

Ovo razmišljanje bit će potvrđeno u Dan.8:24 gdje ćemo pročitati: *njegova će moć rasti, ali ne njegovom vlastitom snagom*, a stih 25 će specificirati: *zbog svog prosperiteta i uspjeha njegovih trikova, on će imati oholost u srce*. **Tako je pokazano da istina dobiva potvrdu samo grupiranjem sličnih poruka razasutih u različitim poglavljima Danielove knjige i šire cijele Biblije.** Odvojena, poglavlja knjige “pečate” proročanstvo i njegove poruke, najsuptilnije i najvažnije ostaju nedostupne.

8c- *i gle, imala je oči kao oči čovjeka*

U Otk.9, Duh prethodi svojim opisima izrazom *poput*. Na taj način sugerira sličnost izgleda koja nije stvarnost. I ovdje moramo primijetiti sličnost s *čovjekom* utjelovljenim u svojoj savršenosti u Isusu Kristu, ali on to ima samo pretenziju. Ali ima još toga, jer su “*oči*” simbol vidovitosti proroka čiji je Isus također savršen uzor. A Duh aludira na proročku pretenziju papinstva koje će na kraju uspostaviti svoje službeno sjedište u gradu Vatikanu, riječ koja znači: prorokovati, od latinskog “vaticinare”. Stvar će biti potvrđena u Otk.2:20, kada Duh uspoređuje ovu rimokatoličku crkvu s Jezebelom *koja* je dala ubiti proroke YaHWéH-a, strankinjom koja obožava Baale, koju je udao kralj Ahab. Usporedba je opravdana jer papstvo uzrokuje da pravi Božji proroci u Kristu umru na lomačama inkvizicije.

8d- *i usta, koja su govorila oholo.*

U ovom 7. poglavlju, božanski redatelj i redatelj predstavlja u “zumu” kršćansko doba koje ga se posebno tiče, razdoblje između kraja Rimskog Carstva i slavnog povratka Krista u Mihaelu, njegovom nebeskom imenu s anđelima. On najavljuje dolazak *oholog kralja, progonitelja svetaca Svevišnjeg*, koja napada božanske vjerske norme pokušavajući *promijeniti vremena i zakone*, deset zapovijedi ali i druge božanske uredbе. Duh naviješta njegovu konačnu kaznu; njega će “*proždrijeti vatra zbog njegovih arogantnih riječi*.” Stoga se odmah nakon spomena *njegovih oholih riječi* prikazuje prizor nebeskog suda sedmog tisućljeća. Prije nje, kralj Nabukodonozor također je pokazao *aroganciju*, ali je ponizno prihvatio lekciju poniženja koju mu je Bog dao.

Nebeski sud

Dn 7:9 *Gledao sam dok su postavljana prijestolja. I Prastari je sjeo. Haljina mu bijaše bijela kao snijeg, a kosa na glavi kao čista vuna; prijestolje njegovo bijaše kao plamen ognjeni, a kotači kao plamen ognjeni.*

9a- *Pogledao sam, dok su prijestolja bila postavljena*

Ova scena predstavlja vrijeme suda koji će izvršiti otkupljeni sveci Isusa Krista u njegovoj prisutnosti, *sjedeći na prijestoljima*, **na nebu** prema Otk.4, tijekom *tisuću godina* navedenih u Otk.20. Ova presuda priprema uvjete za **konačnu presudu**, čije je izvršenje ilustrirano u stihu 11.

9b- *I Prastar je sjeo.*

To je pobožanstveni Krist, jedini Bog stvoritelj. Radnja glagola *sjediti* označava prestanak stajace aktivnosti, slika je odmora. Nebo je u apsolutnom miru. Na zemlji su zli bili uništeni Kristovim povratkom.

9c- *Haljina mu je bila bijela kao snijeg, a kosa na glavi mu je bila kao čista vuna*

Bijelo je simbol savršene Božje čistoće koja se tiče cijele njegove prirode na razini njegove odjeće , simbola njegovih djela i kose na njegovoj glavi koja je kruna čiste i savršene mudrosti oslobođene svakog grijeha .

Ovaj stih sugerira Izaija 1:18: *Dodite i raspravljajmo! kaže YaHWéH. Ako su vaši grijesi kao grimiz, bit će bijeli kao snijeg; ako su crvene poput purpura, postat će poput vune.*

9d- *njegovo je prijestolje bilo kao plamen vatre,*

Priestolje označava mjesto velikog suca , sud Božjeg uma. Nalazi se ispod slike plamena *vatre* koji će biti *oči* Krista pravde u Otk.1:14 gdje nalazimo opise ovog stiha. Vatra uništava, što ovom sudu daje svrhu uništenja neprijatelja Boga i njegovih izabranika . Budući da su već mrtvi, ova se presuda odnosi na *drugu smrt* koja će definitivno pogoditi osuđene.

9.- *i kotači poput plamene vatre.*

Priestolje ima *kotače* u usporedbi s *plamenom vatrom* koja će biti zapaljena na zemlji: Otk.20:14-15: *druga smrt je ognjeno jezero* . Kotači dakle sugeriraju kretanje sudaca s neba na zemlju radi izvršenja izrečenih presuda . Živi Bog, veliki Sudac, kreće se i kada zemlja bude obnovljena i pročišćena, on će se ponovno pokrenuti kako bi tamo postavio svoje Kraljevsko *priestolje* prema Otk.21:2-3.

Dn 7,10 *Ognjena rijeka tekla je i izlazila ispred njega. Tisuću tisuća služilo mu je, a deset tisuća milijuna stajalo je pred njim. Suci su sjeli i knjige su se otvorile.*

10a- *Vatrena rijeka tekla je i izlazila ispred njega*

Pročišćavajuća *vatra* koja će sići s neba da proždre duše palih mrtvih i potom uskrsnu, prema Otk.20:9: *I popeše se na lice zemlje i opkoliše tabor svetih i voljeni grad . Ali oganj side s neba i proguta ih .*

10b- *Služilo mu je tisuću tisuća*

To jest, milijun duša, izabranih ***otkupljenih*** sa zemlje.

10c- *i deset tisuća milijuna stajalo je u njegovoj prisutnosti*

Deset milijardi zemaljskih duša koje je Bog ***pozvao*** uskrsnulo je i pozvano pred njega i njegove suce da pretrpe pravednu božansku kaznu druge smrti , što je potvrđeno u Luki 19:27: *A ostali, dovedite ovamo moje neprijatelje , koji nisu htjeli da vladaj nad njima i ubij ih u mojoj prisutnosti .* Na taj način Duh potvrđuje riječi koje je izgovorio preko Isusa u Mateju 22:14: ***Jer mnogi su pozvani, ali je malo izabranih*** . To će posebno biti slučaj u posljednjim danima prema Luki 18,8: ... *Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?*

10d- *Suci su sjeli i knjige su otvorene*

Vrhovni sud će suditi na temelju iskaza koji su omogućili presudu i optužnice prilagođene pojedinačno za svaku osuđenu dušu. Njegove *knjige* sadrže život stvorenja koje Bog čuva u sjećanju, uz vjerne anđele kao svjedoke, trenutno nevidljivog Zemljanima.

Dn 7,11 *Tada sam pogledao zbog oholih riječi koje je rog govorio; i dok sam gledao, životinja je ubijena.*

11a- *Tada sam pogledao, zbog oholih riječi koje je rog izgovorio*

Poput riječi “ *zbog arogantne riječi* ” pokazuju da nam ovaj stih želi pokazati odnos uzroka i posljedice koji definira Božju presudu. Ne sudi bez razloga.

11b- *i dok sam gledao, životinja je ubijena*

Ako je *četvrta životinja* koja predstavlja nasljeđe, Carski Rim - deset europskih kraljevstava - Papinski Rim, uništena vatrom, to je **zbog** arogantne usmene aktivnosti Papinskog Rima; aktivnost koja će se nastaviti do Kristova povratka.

11c- *i njegovo tijelo je **uništeno**, predano u vatru da bude spaljeno*

Presuda u isto vrijeme pogađa *mali rog* i *deset civilnih rogova* koji su ga podržavali i sudjelovali u njegovim grijesima prema Otk.18:4. *Ognjeno jezero druge smrti proždrijet će ih i **uništiti**.*

Dn 7,12 *Drugim je životinjama oduzeta moć, ali im je produljen život do određenog vremena.*

12a- *Ostale životinje su lišene svoje moći*

Ovdje, kao u Otk 19,20 i 21, Duh otkriva da je drugačija sudbina predviđena za obične grešnike poganstva, koji su nasljednici istočnog grijeha koji je od Adama prenio na ljudske mase kroz zemaljsku povijest.

12b- *ali im je dodijeljeno produženje života do određenog vremena*

Ova preciznost znači prednost prethodnih carstava u tome što nisu doživjeli kraj svoje dominacije na kraju svijeta kao što je slučaj s 4. ^{rimskom} životinjom pod posljednjim oblikom kršćanske univerzalne vladavine u vrijeme povratka Isusa Krista. Kraj 4. obilježen ^{je} njegovim potpunim uništenjem. Nakon ovoga, zemlja će ostati *bez oblika i prazna* na sliku *ponora* iz Postanka 1:2.

Isus Krist, sin čovječji

Dn 7,13 *Gledao sam u noćnim viđenjima, i gle, na oblacima nebeskim izlazi kao sin čovječji; došao je Pradavnome i oni su ga doveli k njemu.*

13a- *Gledao sam u svojim noćnim vizijama, i gle, na oblacima nebeskim pojavi se jedan kao sin čovječji*

Ovo pojavljivanje sina čovječjeg baca svjetlo na značenje koje je dano upravo spomenutoj presudi. Sud pripada Kristu. Ali u Danielovo vrijeme, Isus još nije došao, tako da Bog zamišlja što će postići kroz svoju zemaljsku službu tijekom svog prvog dolaska na zemlju ljudi.

13b- *došao je do Starog dana, i oni su ga približili njemu.*

Nakon svoje smrti, on će sam uskrsnuti, da prikaže svoju savršenu pravednost koja je bila žrtvovana kao prinos uvrijeđenom Bogu, da dobije oproštenje svojih vjernih izabranika, koje je sam razvrstao i odabrao. Prikazana slika poučava načelo spasenja koje se postiže vjerom u Božju voljnu žrtvu u Kristu. I potvrđuje svoju valjanost kod Boga.

Dan 7,14 *I dadoše mu vlast, slavu i kraljevstvo; i služili su mu svi narodi, plemena i ljudi svakog jezika. Njegova vlast je vječna vlast koja neće proći, a njegovo kraljevstvo nikada neće biti uništeno.*

14a- *Dana mu je vlast, slava i kraljevstvo*

Podaci ovog stiha sažeti su u ovim stihovima Mateja 28:18 do 20 koji potvrđuju da presuda doista pripada Isusu Kristu: *Isus im pristupi i reče im ovako:*

Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. . Idite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih držati sve što sam vam zapovjedio. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta .

14b- i služili su mu svi narodi, nacije i ljudi svih jezika

U apsolutnom smislu, to će biti na novoj zemlji, stara obnovljena i proslavljena nakon sedmog tisućljeća. Ali otkupljeni će biti odabrani iz svih naroda, nacija i jezika jednim spasenjem koje je zadobio Isus Krist jer su mu *služili* tijekom svog života. U Otk.10:11 i 17:15 ovaj se izraz odnosi na kristijaniziranu Europu i zapadni svijet. U ovoj skupini nalazimo milijun spašenih izabраниh koji služe Bogu u stihu 10.

14c- *i njegova vladavina nikada neće biti uništena*

Pojedinosti koje se tiču Dan 2:44 ovdje su potvrđene: *njegova vladavina nikada neće biti uništena.*

Dn 7,15 *Što se mene tiče, Daniele, moj se duh uznemiri u meni, i viđenja moje glave užasnuše me.*

15a- *Ja, Daniel, imao sam uznemiren duh u sebi*

Danielova nevolja je opravdana, vizija najavljuje opasnost za svece Božje.

15b- *i vizije u mojoj glavi su me uplašile.*

Uskoro će njegova vizija Mihaela imati isti učinak na njega, prema Dan.10:8: *Ostao sam sam i vidio sam ovu veliku viziju; snaga mi je nestala, lice mi je promijenilo boju i raspadnulo se, izgubio sam svu snagu.* Objašnjenje: *Sin čovječiji i Mihael* su jedna te ista božanska osoba . *Strah* će karakterizirati vladavinu Rima, jer u ove dvije uzastopne dominacije, neće dati narodu svetih vladara kao što su Nabukodonozor, Darije Medijanac i Kir 2 Perzijanac.

Dn 7,16 *Približih se jednom od onih koji ondje stajahu i upitah ga istinu o svemu tome. Rekao mi je i dao mi objašnjenje:*

16a- **Ovdje počinju dodatna objašnjenja koja je dao anđeo**

Dn 7,17 *Ove četiri velike zvijeri, to su četiri kralja koji će ustati sa zemlje;*

17a- *Imajte na umu da se ova definicija jednako odnosi na naslijeđe otkriveno u Dan.2 slikom kipa kao i ovdje u Dan.7, slikom životinja .*

Dan 7,18 *Ali sveci Svevišnjega primit će kraljevstvo i posjedovat će kraljevstvo zauvijek, oduvijek do vijeka.*

18a- *Isti komentar kao za četiri sukcesije. Opet, peti se tiče vječnog kraljevstva izabраниh koje Krist gradi na svojoj pobjedi **nad grijehom** i smrću.*

Dn 7,19 *Tada poželih saznati istinu o četvrtoj zvijeri, koja bijaše drugačija od svih ostalih, krajnje strašna, sa željeznim zubima i mjedenim čavlima, koja je jela, lomila i nogama gazila ono što je ostalo;*

19a- *koji je imao željezne zube*

Ovdje nalazimo, u *zubima* , *željezo* već simbol tvrdoće Rimskog carstva označeno *nogama kipa* Dan.2.

19b- *i čavli od mjedi .*

U ovim dodatnim informacijama, anđeo navodi: *i čavle od mjedi .* **Naslijeđe grčkog grijeha** tako je potvrđeno ovim nečistim materijalom, legurom koja je simbolizirala grčko carstvo u *trbuhu i bedrima* Danovog kipa .

19c- *koji je pojeo, razbio i pogazio ono što je ostalo*

Jedenje ili iskorištavanje osvojenih stvari, ono što ih tjera da rastu - *lomiti* , prisiljavati i uništavati - *gaziti* , prezirati i progoniti - Ovo su radnje koje će dva uzastopna "Rima" i njihovi civilni i vjerski podržavatelji prakticirati do povratka. Krista. U Otk.12:17: Duh označava posljednje "adventiste" riječju " *ostatak* ".

Dn 7,20 *I od deset rogova koji bijahu na njegovoj glavi, i od drugoga koji je izlazio, i pred kojim su tri pala, od onog roga koji je imao oči, usta koja govore ohola, i bolji izgled od ostalih .*

20a- Ovaj stih donosi kontradiktoran detalj u odnosu na stih 8. Kako se " *mali rog* " ponaša ovdje ***bolji izgled od ostalih?*** To je sva njegova razlika od ostalih *kraljeva deset rogova* . Ona je vrlo slaba i krhka, a ipak, kroz lakovjernost i strah od Boga za koje tvrdi da ih predstavlja na zemlji, ona dominira njima i manipulira njima kako joj se prohtije, osim u rijetkim iznimkama.

Dn 7,21 *I vidjeh ovaj rog kako vojuje protiv svetih i nadvlada ih,*

21a- Paradoks se nastavlja. Ona tvrdi da utjelovljuje najveću svetost i Bog je optužuje za progon njegovih svetaca. Samo jedno objašnjenje dakle: ona laže kao da diše. Njegov uspjeh je uspjeh goleme varljive i razorne laži , vrlo destruktivne za put koji je trasirao Isus Krist.

Dn 7,22 *dok nije došao Pradavni i dao pravo svetima Svevišnjega, i došlo je vrijeme kada su sveci zauzeli kraljevstvo.*

22a- Srećom, dobre vijesti su potvrđene. Nakon mračnih akcija papinskog Rima i njegovih građanskih i vjerskih pristaša, konačnu pobjedu će odnijeti Krist i njegovi izabranici.

Stihovi 23 i 24 određuju redosljed nasljeđivanja

Dn 7,23 *Ovako mi reče: Četvrta zvijer je četvrto kraljevstvo koje će postojati na zemlji, različito od svih kraljevstava, i koje će proždrijeti svu zemlju, izgaziti je i razbiti.*

23a- Pogansko Rimsko Carstvo u svom carskom obliku između – 27. i 395. godine.

Dan 7:24 *Deset rogova su deset kraljeva koji će ustati iz ovog kraljevstva. Drugi će ustati nakon njih, drugačiji od prvih, i srušit će tri kralja.*

24a- Zahvaljujući ovoj preciznosti možemo poistovjetiti ovih *deset rogova* s ***deset*** kršćanskih kraljevstava formiranih na zapadnom teritoriju propalog i razbijenog Rimskog Carstva. Ovaj teritorij je teritorij naše sadašnje Europe: EU (ili EU).

Dn 7,25 *Govorit će riječi protiv Svevišnjega, tlačit će svece Svevišnjega i nadati se da će promijeniti vremena i zakon; i sveci će mu biti predani u ruke za vrijeme, i vremena, i pola vremena.*

25a- *On će govoriti riječi protiv Svevišnjeg*

Bog u ovom stihu koncentrira svoju osudu grijeha koje pripisuje rimskom papinskom režimu i njegovim prethodnicima rimskim biskupima koji su počinili zlo popularizirali, opravdavali i poučavali neuko mnoštvo. Duh navodi optužbe počevši od najtežih: *riječi protiv samog Svevišnjeg* . Paradoksalno, pape tvrde da služe Bogu i predstavljaju ga na zemlji. Ali upravo ta pretenzija predstavlja grešku jer Bog ni na koji način ne odobrava ovu papinsku pretenziju. I kao rezultat toga, sve što Rim lažno uči o Bogu utječe na njega osobno.

25b- *tlačit će svece Svevišnjega*

Nepravedno progonstvo *svetaca* iz stiha 21 ovdje se opoziva i potvrđuje. Presude izriču vjerski sudovi koji nose naziv "Sveta inkvizicija". Mučenje se koristi kako bi se nevinu ljudi prisilili da priznaju svoju krivnju.

25c- *i on će se nadati da će promijeniti vremena i zakon*

Ova optužba daje čitatelju priliku da ponovno uspostavi temeljne istine štovanja pravog, živog i jedinog Boga.

Lijepi red koji je Bog uspostavio promijenili su rimski redovnici. Prema Izlasku 12,2, Bog je rekao Hebrejima pri izlasku iz Egipta: ***Ovaj mjesec bit će vam prvi od mjeseci; bit će vam to prvi mjesec u godini***. Ovo je naredba, a ne običan prijedlog. A budući da spasenje dolazi od Židova po Isusu Kristu, od Izlaska, svako biće koje ulazi u spasenje ulazi i u Božju obitelj gdje njegov red mora vladati i poštovati se. Ovo je prava doktrina spasenja, i postoji od vremena apostola. U Kristu je Izrael Božji dobio duhovni aspekt, to nije ništa manje njegov Izrael za koji je uspostavio svoj red i svoje nauke. Prema Rimljanima 11:24, poganski obraćenik je ucijepljen u hebrejski korijen i deblo Abrahama, a ne obrnuto. Pavao ga upozorava na nevjeru koja je postala kobna za buntovne Židove staroga saveza i bit će jednako kobna za buntovne kršćane novoga; koji se izravno tiče rimokatoličke vjere, a proučavanje Dan.8 to će potvrditi od 1843. protestantski kršćani.

Tek smo na početku dugog proročanskog otkrivenja gdje je božanska optužba iznesena u ovom stihu sveprisutna jer su posljedice strašne i dramatične. Vremena koja je Rim promijenio tiču se:

1 – subotnji odmor 4. Božje ^{zapovijedi}. Sedmi dan je od 7. ožujka 321. zamijenjen prvim danom, koji se održava kao svjetovni dan i početak tjedna od strane Boga. Štoviše, ovaj prvi dan nametnuo je rimski car Konstantin I. ^{kada} ga je posvetio štovanju "časnog nepobjedivog sunca", sunca koje su pogani obožavali već u Egiptu, biblijskog simbola grijeha. Daniel 5 nam je pokazao kako Bog kažnjava nedjela koja su mu učinjena, čovjek je tako upozoren i on zna što ga čeka kada mu Bog sudi kao što je sudio i ubio kralja Beltazara. Subota koju je Bog posvetio od postanka svijeta ima dvostruku karakteristiku vezanu uz vrijeme i božanski zakon, kao što spominje naš stih.

2 – Početak godine, koji je prvobitno bio u proljeće, riječ koja znači prvi put, promijenjen je u početak zime.

3 – Prema Bogu, promjena dana se događa sa zalaskom sunca, u redu noć dan, a ne u ponoć, jer je ritmična i obilježena zvijezdama koje je on stvorio s tom namjerom.

Promjena zakona ide mnogo dublje od teme subote. Rim nije oskrnavio zlatno posuđe hrama, on je sebe ovlastio promijeniti izvorni tekst riječi koje je Bog ispisao svojim prstom na kamenim pločama koje je dao Mojsiju. Stvari toliko svete da je Bog pogodio trenutnom smrću dodirnuti kovčeg, u kojem su pronađeni.

25c- *i sveci će mu biti predani u ruke za vrijeme, vremena i pola vremena*

Što znači vrijeme ? Iskustvo kralja Nabukodonozora daje nam odgovor u Dan.4:23: *Istjerat će te između ljudi, stanovat ćeš sa zvijerima poljskim, davat će ti travu da jedeš kao volovima; **i sedam će vremena proći preko tebe**, dok ne*

spoznaš da Svevišnji vlada kraljevstvom ljudi i daje ga kome hoće. Nakon ovog teškog iskustva, kralj je rekao u stihu 34: **Nakon određenog vremena, ja, Nabukodonozor, podigoh svoje oči k nebu, i razum mi se vrati**. Blagoslovio sam Svevišnjega, hvalio sam i slavio onoga koji živi vječno, čija je vlast vlast vječna i čije kraljevstvo traje od koljena do koljena. Možemo zaključiti da ovih *sedam vremena* predstavljaju sedam godina od početka i završetka trajanja tijekom njegova života. Ono što Bog naziva *vremenom* je stoga vrijeme koje je potrebno Zemlji da završi jedan potpuni krug Sunca. Odatle proizlaze mnoge poruke. Bog je simboliziran suncem i kada se stvorenje uzdigne u ponosu, da bi ga postavio na svoje mjesto, Bog mu kaže: "Kruži oko mog božanstva i nauči tko sam ja". Za Nebukadnezara, sedam okreta je neophodno, ali učinkovito. Druga lekcija odnosit će se na trajanje papinske vladavine također prorečeno izrazom " *vrijeme* " u ovom stihu. Uspoređujući s iskustvom Nabukodonozora, Bog kažnjava kršćanski ponos predajući ga gluposti **na vrijeme, vremena i pola vremena** proročkih godina. Od 7. ožujka 321. ponos i neznanje u gluposti natjerali su ljude da pristanu poštivati naredbu koja je promijenila Božju zapovijed; što ponizni rob Kristov ne može poslušati, inače bi se odsjekao od svoga Boga spasitelja.

Ovaj nas stih navodi da tražimo pravu vrijednost i datume početka i kraja ovog prorečenog trajanja. Otkrit ćemo da predstavlja 3 godine i šest mjeseci. Zapravo, ova formula će se ponovno pojaviti u Otk.12:14 gdje je usporedna s formulom *1260 dana* iz stiha 6. Primjena šifre Ezé.4:5-6, *jedan dan za godinu*, omogućit će shvatiti da je ovo stvarno 1260 dugih i strašnih godina, patnje i smrti.

Dn 7,26 *Tada će doći sud i njegova će vlast biti oduzeta od njega i bit će uništena i uništena zauvijek.*

2a- Naglašava zanimljivost ove preciznosti: sud i kraj dominacije papa događaju se u isto vrijeme. Ovo dokazuje da spomenuti sud neće započeti prije Kristova povratka. Godine 2021. pape su još uvijek aktivne, tako da presuda navedena u Danielu nije započela 1844. godine, braćo adventisti.

Dn 7,27 *Kraljevstvo, vlast i veličina svih kraljevstava pod nebom bit će dana narodu svetaca Svevišnjega. Njegova je vladavina vječna i svi će vladari služiti i pokoravati mu se.*

27a- Presuda se stoga dobro provodi nakon Kristova povratka u slavi i uznesenja njegovih izabranika na nebo.

27b- *i svi vladari će mu služiti i pokoravati mu se*

Kao primjere, Bog nam pokazuje tri *vladara* predstavljena u ovoj knjizi: kaldejskog kralja Nabukodonozora, medskog kralja Darija i perzijskog kralja Kira 2.

Dan 7:28 *Ovdje su završile riječi. Ja, Daniel, bio sam izuzetno uznemiren svojim mislima, promijenio sam boju i čuvao sam ove riječi u srcu.*

28a- Danielova nevolja je još uvijek opravdana, jer na ovoj razini dokazi o identitetu papinskog Rima još uvijek nemaju snagu; njegov identitet i dalje ostaje već vrlo uvjerljiva "hipoteza", ali svejedno "hipoteza". Ali Daniel 7 čini samo drugu od sedam proročkih ploča predstavljenih u ovoj Danielovoj knjizi. I već smo mogli vidjeti da su poruke isporučene u Dan.2 i Dan.7 identične i komplementarne. Svaka nova stranica donijet će nam dodatne elemente koji će se

nadovezivati na već provedene studije , osnaživati i osnaživati Božju poruku koja će tako postajati sve jasnija.

Hipotezu da je " *mali rog* " ovog poglavlja 7 papinski Rim ostaje za potvrditi. Stvar će biti gotova. No, sjetimo se već ovog povijesnog nasljeđa koji se tiče Rima, " *4. čudovišne životinje sa željeznim zubima* ". Označava Rimsko Carstvo praćeno s " *deset rogova* " slobodnih i neovisnih europskih kraljevstava koje je 538. godine naslijedio " *mali rog* " pretpostavljeni papa, ovaj " *drugačiji kralj* ", prije kojeg su " *tri roga ili tri kralja* ", Heruli, Vandali i Ostrogoti poniženi su između 493. i 538. u stihovima 8 i 24.

Danijel 8

Dn 8,1 *Treće godine kraljevanja kralja Beltazara ja, Danijel, vidjeh viđenje, osim onoga koje sam prije vidio.*

1a- Prošlo je vrijeme: 3 godine. Daniel dobiva novu viziju. U ovoj postoje samo dvije životinje koje su jasno identificirane u stihovima 20 i 21 s Medijcima i Perzijancima i Grcima koji su u prethodnim vizijama bili 2. i 3. ^{Carstvo} proročenog nasljeđa. Tijekom vremena, u vizijama, životinje se sve jasnije prilagođavaju hebrejskim obredima. Dan.8 prikazuje *ovna i jarca* ; životinje prinesene u žrtvu Dana *pomirenja* židovskog obreda. Stoga možemo primijetiti simbol grijeha u superpoziciji grčkog carstva: *mjedeni trbuh i bedra* Dan.2, *leopard* Dan.7 i *jarac* Danov.8.

Dan 8,2 *Kad sam vidio ovu viziju, učinilo mi se da sam u Šušanu, glavnom gradu, u pokrajini Elam; i za vrijeme moje vizije bio sam blizu rijeke Ulai.*

2a- Daniel je u Perziji blizu rijeke Karoun koja je u njegovo vrijeme bila Ulai. Perzijska *prijestolnica* i *rijeka* simbol naroda ukazuju na geografsko referentno mjesto za viziju koju će im Bog dati. Proročanske poruke stoga pružaju vrijedne geografske podatke u ovom poglavlju koji su nedostajali u 2. i 7. poglavlju.

Dn 8,3 *Podigoh oči svoje i pogledah, i gle, ovan stoji pred rijekom s rogovima; ovi su rogovi bili visoki, ali jedan je bio viši od drugoga, i digli su se posljednji.*

3a- Ovaj stih sažima povijest Perzije ilustriranu ovim *ovnom* čiji *rog najviši* ga predstavlja jer budući da je njime u početku dominirao njegov saveznik Mede, posljednji se uzdigao iznad njega dolaskom na vlast perzijskog kralja Kira 2, 539. godine, posljednjeg Danielova suvremenika prema Dan.10:1. Ali ovdje ističem problem pravog datuma, jer povjesničari potpuno ignoriraju Danielovo svjedočanstvo očevidaca koji pripisuje, u Dan.5:31, osvajanje Babilona medskom kralju Dariju koji je organizirao Babilon u 120 satrapija prema Dan. 6:1. Kir je došao na vlast nakon Darijeve smrti, dakle ne 539. nego nešto kasnije, ili naprotiv, Darijevo osvajanje moglo se dogoditi malo prije datuma – 539.

3b- Božanska suptilnost pojavljuje se u ovom stihu, u obliku koji se koristi za označavanje malog i velikog roga. To potvrđuje da je izraz "*mali rog*", pažljivo izbjegavan, posebno i isključivo vezan uz identitet Rima.

Dn 8,4 *Vidio sam ovna kako udara rogovima svojim prema zapadu, prema sjeveru i prema jugu; nijedna mu se životinja nije mogla oduprijeti, a nije bilo nikoga da mu preda žrtve; radio je što je htio i postao je moćan.*

4a- Slika ovog stiha ilustrira uzastopne faze perzijskih osvajanja koja ih vode prema carstvu, dominaciji kralja kraljeva.

Na *zapadu* : Kir 2 sklopio je savez s Kaldejcima i Egipćanima između – 549. i – 539.

Na *sjeveru* : Lidija kralja Kreza je osvojena 546

U *podne* : Kir osvaja Babiloniju nasljeđujući medijskog kralja Darija nakon – 539., a kasnije će perzijski kralj Kambiz 2 osvojiti Egipat – 525. godine.

4b- *i postao je moćan*

Postigao je carsku *moć* koja je Perziju učinila prvim carstvom prorečenim u ovom poglavlju 8. Bilo je to 2. ^{carstvo} u vizijama Dan.2 i Dan.7. U toj moći Perzijsko Carstvo prošireno do Sredozemnog mora napalo je Grčku koja ga je zaustavila kod Maratona 490. godine. Ratovi su nastavljeni.

Dan 8:5 *Kad sam dobro pogledao, gle, jarac dođe sa zapada i pretrča svu zemlju na svom licu, ne dotaknuvši je; ova koza je imala veliki rog između očiju.*

5a- Stih 21 jasno identificira jarca: *Jarac je kralj Javana, Veliki rog između njegovih očiju je prvi kralj* . *Javan*, je antičko ime Grčke. Zanimajući slabe grčke kraljeve, Duh svoju objavu gradi na velikom grčkom osvajaču Aleksandru Velikom.

5b- *gle, dođe jarac sa zapada*

I dalje se daju oznake zemljopisnog podrijetla. Koza dolazi sa Zapada u odnosu na Perzijsko Carstvo koje je uzeto kao geografska referentna lokacija.

5c- *i putovao po cijeloj zemlji po njenoj površini, a da je nije dodirnuo*

Poruka je analogna četirima ptičjim krilima leoparda iz Dan.7:6. Ističe iznimnu brzinu osvajanja ovog mladog makedonskog kralja koji će za deset godina proširiti svoju vlast sve do rijeke Ind.

5d- *ova koza je imala veliki rog između očiju*

Identitet je dan u stihu 21: *Veliki rog između njegovih očiju je prvi kralj. Taj kralj je Aleksandar Veliki (– 543. – 523.). Duh mu daje izgled Jednoroga, nevjerojatne mitske životinje. On tako osuđuje neiscrpnu plodnu maštu grčkog društva koje je izmišljalo bajke primijenjene na religiju i čiji je duh prešao stoljeća do našeg vremena na varljivom kršćanskom Zapadu. To je aspekt *grijeha* koji potvrđuje slika jarca , životinje koja je imala ulogu *grijeha* u svetom godišnjem obredu "dana pomirenja". Razapinjanje Mesije Isusa postiglo je u svojoj božanskoj savršenosti ovaj obred je morao prestati nakon njega... silom, kroz uništenje hrama i židovske nacije od strane Rimljana 70. godine.*

Dn 8,6 *I dođe do ovna s rogovima kojega vidjeh kako stoji pred rijekom, i on natrča na njega u svom svom gnjevu.*

6a- Aleksandar Veliki pokreće svoj napad protiv Perzijanaca čiji je kralj Darije 3. Potonji je poražen kod Isusa, bježi ostavljajući za sobom svoj luk, štit i ogrtač, kao i svoju ženu i nasljednika, u – 333. Kasnije će ga ubiti dvojica njegovih velikana.

6b- *i on se u svom bijesu zaleti na njega*

Ovaj *bijes* je povijesno opravdan. Tome je prethodila ova razmjena između Darija i Aleksandra: "Prije nego što je Aleksandar sreo Darija, perzijski kralj poslao mu je darove s namjerom da naglasi njihov odnos kao kralja i djeteta - Aleksandar je u to vrijeme još bio mladić. princ početnik u umjetnosti rata (grana I, uzica 89). Darius mu šalje metak, bič, konjske kočnice i srebrnu kutiju punu zlata. Pismo koje prati blago naglašava elemente: lopta je da nastavi igrati kao dijete kakvo jest, kočnica da ga nauči kontrolirati, bič da ga ispravi, a zlato predstavlja danak koji Makedonci moraju platiti perzijski car.

Aleksandar ne pokazuje nikakav znak ljutnje, unatoč strahu od glasnika. Naprotiv, traži od njih da čestitaju Dariju na njegovoj finoći. Darije, kaže, zna budućnost, budući da je Aleksandru dao loptu koja predstavlja njegovo buduće osvajanje svijeta, kočnica znači da će mu se svi pokoriti, bič će biti da kazni one koji se usude ustati protiv njega i zlato sugerira danak koji će dobiti od svih svojih podanika." Proročki detalj, Aleksandar je imao konja kojemu je dao ime "Bucephalus" što znači, s augmentativnim prefiksom, "glava". U svim svojim bitkama, on će biti na "čelu" svoje vojske, s oružjem u ruci. I on će na "deset godina" postati vladajuća "glava" svijeta obuhvaćenog proročanstvom. Njegova ozloglašenost promicat će grčku kulturu i *grijev* koji je stigmatizira.

Dan 8:7 *Vidio sam ga kako se približava ovnu i ljuti se na njega; udario je ovna i slomio mu dva roga, a da ovan nije imao snage da mu se odupre; baci ga na zemlju i gazi ga, a ovna nije imao tko izbaviti.*

7a- Rat koji je pokrenuo Aleksandar Veliki: 333. godine kod Isusa perzijski je tabor poražen.

Dan 8,8 *I jarac postade vrlo jak; ali kad je ojačao, veliki mu se rog slomi. Četiri velika roga uzdigla su se da ga zamijene, do četiri nebeska vjetra.*

8a- *slomio mu se veliki rog*

Godine 323. mladi kralj (– 356. – 323.) umire bez nasljednika u dobi od 32 godine, u Babilonu.

8b- *Četiri velika roga uzdigla su se da ga zamijene, u četiri nebeska vjetra.*

Zamjene mrtvog kralja bili su njegovi generali: dijadosi. Bilo ih je deset kada je Alexander umro i 20 godina su se međusobno borili do te mjere da su nakon 20 godina ostala samo četvorica preživjelih. Svaki od njih osnovao je kraljevsku dinastiju u zemlji kojom je dominirao. Najveći je Seleuk poznat kao Nikator, on je osnovao dinastiju "Seleukida" koja je vladala kraljevstvom Sirije. Drugi je Ptolemaios Lagos, on je osnovao dinastiju Lagida koja je vladala Egiptom. Treći je Kasandros koji vlada Grčkom, a četvrti je Lizimah (lat. ime) koji vlada Trakijom.

Proročanska poruka temeljena na geografiji se nastavlja. Četiri kardinalne točke četiriju nebeskih vjetrova potvrđuju identitet zemalja dotičnih boraca.

Povratak Rima, mali rog

Dan 8:9 *Iz jednoga od njih izašao je mali rog , koji je jako izrastao prema jugu, prema istoku i prema najljepšoj zemlji.*

9a- Aspekt ovog stiha opisuje širenje kraljevstva koje će zauzvrat postati dominantno carstvo. Međutim, u prethodnim lekcijama iu povijesti svijeta nasljedno kraljevstvo Grčke je Rim. Ova identifikacija dodatno je opravdana izrazom "mali rog" koji je ovaj put, suprotno onome što je učinjeno za kraći srednji rog, jasno naveden. To nam omogućuje da kažemo da ovaj "mali rog" simbolizira, u ovom kontekstu, rastući republikanski Rim. Jer, intervenira prema istoku, kao svjetski policajci, često zato što je pozvana riješiti lokalni sukob između protivnika. I to je pravi razlog koji opravdava sliku koja slijedi.

9b- *Iz jednog od njih izašao je mali rog*

Prethodni dominator bila je Grčka, a iz Grčke Rim dolazi da dominira ovom istočnom zonom gdje se nalazi Izrael; Grčka, jedan od četiri roga.

9c- *koja se jako širi prema jugu, prema istoku i prema najljepšoj zemlji.*

Rimski rast počinje od njegovog geografskog položaja najprije **prema jugu** . Povijest to potvrđuje , Rim ulazi u punske ratove protiv Kartage, današnjeg Tunisa, oko – 250.

Sljedeća faza proširenja odvija se **prema istoku** intervencijom u **jednom od četiri roga** : Grčka, oko – 200. Tamo ju je pozvala Etolska grčka liga da je podrži protiv Ahejske lige (Etolija protiv Ahaje). Dolaskom na grčko tlo, rimska vojska ga nikada neće napustiti i cijela će Grčka postati rimska kolonija od – 160. godine.

Iz Grčke će Rim nastaviti svoju ekspanziju zakoračivši u Palestinu i Judeju koja će 63. godine postati rimska provincija koju su osvojile vojske generala Pompeja. To je ta Judeja, koju Duh označava ovim prekrasnim izrazom: **Najljepša među zemljama** , izraz citiran u Dan.11:16 i 42, i Ezé.20:6 i 15.

Hipoteza je potvrđena, " mali rog " je Rim

Ovaj put sumnja više nije dopuštena, papinski režim Dan.7 je razotkriven, pa nas, preskačući nepotrebna stoljeća, Duh vodi do tragičnog časa kada, napušten od careva, Rim nastavlja svoju dominaciju pod religioznim oblikom Kršćanski izgled kojem pripisuje radnje otkrivene simbolima stiha 10 koji slijedi. Ovo su postupci " **različito**g " kralja Dan.7.

Carski Rim pa Papinski Rim progone svece

Dva uzastopna čitanja za ovaj pojedinačni stih

Dn 8,10 *Ona se podiže do vojske nebeske, spusti dio te vojske i neke od zvijezda na zemlju i pogazi ih nogama.*

10a- *Ustala je do vojske nebeske*

Govoreći " *ona* ", Duh drži kao metu identitet Rima, u kronološkom slijedu njegovih proširenja, nakon različitih oblika vladavine na koje aludira u Otk 17,10, Rim je stigao do carstva pod vladavinom Rimski car Oktavijan poznat kao August. I bilo je to u njegovo vrijeme kada je Isus Krist rođen od Duha, u još djevičanskom tijelu Marije, mlade žene Josipove; obojica izabrani iz jedinog razloga svoje pripadnosti lozi kralja Davida. Nakon svoje smrti, nakon što je sam uskrsnuo kako je najavio, Isus je povjerio svojim apostolima i svojim učenicima misiju naviještanja radosne vijesti spasenja (Evandjelja) kako bi učinili izabrane ljude diljem svijeta. U to se vrijeme Rim suočio s blagošću i kršćanskim pacifizmom; ona u ulozu koljača, Kristovi učenici u onoj zaklanih janjaca. Po cijenu mnogo prolivene mučeničke krvi, kršćanska se vjera proširila po cijelom svijetu, a posebno u glavnom gradu Carstva, Rimu. Progoneći carski Rim ustaje protiv kršćana. U ovom stihu 10 preklapaju se dvije akcije Rima. Prvi se tiče carskog, a drugi papinskog.

Već u carskom režimu možemo mu pripisati navedena djela:

Ustala je do vojske nebeske : suprotstavila se kršćanima. Iza ovog simboličkog izraza, *naoružanog nebom* , krije se kršćanski izabranik prema kojemu je Isus svoje vjernike već nazvao: *građanima kraljevstva nebeskoga* . Nadalje, Dan 12:3 uspoređuje prave *svece* sa *zvijezdama* koje su također Abrahamovo sjeme iz *Postanka 15:5*. U prvom čitanju, usuditi se mučiti sinove i kćeri Božje već predstavlja za poganski Rim arogantan postupak i nedostojno i neopravdano uzdizanje . U drugom čitanju, tvrdnja rimskog biskupa da kao papa vlada Odabranik Isusa Krista od 538. također je bahat postupak, te još nedostojnije i neopravdanije uzdizanje .

Ona je učinila da dio ove vojske i zvijezde padnu na zemlju, i ona ih je zgazila : Progonila ih je i poubijala kako bi odvratila svoje stanovništvo u svojim arenama. Progonitelji su uglavnom Neron, Domicijan i Dioklecijan, posljednji službeni progonitelj između 303. i 313. U prvom čitanju, ovo dramatično razdoblje je obuhvaćeno u Apo.2 pod simboličnim nazivima "Efez", vrijeme kada Ivan prima svoju božansku objavu zvanu " Apokalipsa" i " Smirna ". U drugom čitanju, koje se pripisuje papinskom Rimu, ove radnje smještene su u Apo.2 pod razdoblja nazvana " *Pergam* ", tj. raskinuti savez ili preljub i "Tijatira", tj. gnusobe i smrti. Rekavši, *a ona ih je zgazila*, Duh obama Rimima pripisuje isti tip krvožednih postupaka. Glagol *gaziti* i njegov izraz *gaziti* se pripisuju poganskom Rimu u Dan.7:19. Ali radnja *gaženja* nastavit će se do kraja *23:00 večeri-jutra* stiha 14 ovog poglavlja 8 prema izjavi stiha 13: Do kada će se *gaziti svetost i vojska* ? Ta je akcija izvršena u vrijeme kršćanske ere i stoga je moramo pripisati papinskom Rimu i njegovim monarhijskim potporama; što povijest potvrđuje. Uočimo ipak važnu razliku. Poganski Rim samo doslovno čini da sveci Isusa Krista *padnu na zemlju* , dok ih papinski Rim, kroz svoje lažne vjerske upute, čini da duhovno *padnu na zemlju* , prije nego što ih doslovno progoni.

Sporadični progoni nastavili su se s izmjenjivanjem mira sve do dolaska cara Konstantina I. ^{koji je} prekinuo progone kršćana ediktom u Milanu, svojoj rimskoj prijestolnici, 313. godine, što čini rok razdoblja od " *deset godina* " od progona koja karakteriziraju " *smirnsko* " doba Otk.2:8. Ovim mirom kršćanska vjera neće ništa dobiti, a Bog će puno izgubiti. Jer bez zapreke progona, predanosti neobraćenih ovoj novoj vjeri obiluju i množe se diljem carstva, a posebno u Rimu gdje je najviše prolivena krv mučenika.

Stoga s ovim vremenom možemo povezati početak drugog čitanja ovog retka. Onaj u kojem Rim postaje kršćanski slušajući naredbe cara Konstantina koji je 321. upravo izdao edikt koji naređuje promjenu tjednog dana odmora: sedmi dan subota zamijenjen je prvim danom u tjednu; u to vrijeme, posvećen od strane pogana štovanju boga " *časnog nepobjedivog sunca* ". Ova akcija je ozbiljna kao i *opijanje zlatne posude hrama* , ali ovaj put, Bog neće reagirati, bit će dovoljan čas posljednjeg suda. S njegovim novim danom odmora, Rim će proširiti svoju kršćansku doktrinu po cijelom carstvu, a njegova lokalna vlast, rimski biskup, dobit će na ugledu i potpori, sve do vrhovnog uzvišenja koje mu papinska titula daje dekretom, 533. godine, bizantski car Justinijan ^I Tek nakon protjerivanja neprijateljski nastrojenih Ostrogota, prvi vladajući papa, Vigilije, preuzeo je svoje papinsko mjesto u Rimu, u Lateranskoj palači izgrađenoj na brdu Caelius. Datum 538. i dolazak prvog pape označavaju ostvarenje radnji opisanih u stihu 11 koji slijedi. Ali to je i početak 1260 dana-godina vladavine papa i svega što ih se tiče i što je objavljeno u Dan.7. Kontinuirana vladavina tijekom koje su sveci ponovno *gaženi* , ali ovaj put od strane rimske papinske vjerske dominacije i njenih civilnih pristaša, monarsa, i visine toga... u ime Krista.

Specifične akcije papstva uspostavljene 538

Dn 8,11 *Ustala je do zapovjednika vojske i oduzela mu vječnu žrtvu i srušila mjesto temelj njegova svetišta.*

11a- *Uzdigla se na čelo vojske*

Ovaj vođa vojske je logično i biblijski Isus Krist, prema Efežanima 5:23: *jer muž je glava ženi, kao što je Krist glava Crkve, koja je njegovo tijelo, a čiji je on Spasitelj.* Glagol " *ona je uskrsnula* " dobro je odabran, jer je upravo 538. godine Isus na nebu dok je papinstvo na zemlji. Nebo joj je izvan dosega, ali " *ona je uzdigla* " natjeravši muškarce da vjeruju da ga ona zamjenjuje na zemlji. S neba, Isus ima male šanse izbjeći ljude od zamke koju im je postavio đavao. Štoviše, zašto bi to učinio, kad ih on sam izbavlja u ovu zamku i sva njezina prokletstva? Jer dobro smo pročitali, u Dan.7:25, " *sveci će biti predani u njegove ruke na vrijeme, vremena (2 puta) i pola vremena* "; izbavljeni su namjerno od Boga Krista, zbog *promijenjenih vremena i zakona* . Zakon modificiran 321. godine od strane Konstantina u vezi sa subotom, naravno, ali iznad svega, *zakon koji je promijenilo* rimsko papstvo, nakon 538. gdje tamo, nije samo subota ta koja je pogođena i napadnuta, već cijeli zakon koji je prerađen Rim verzija.

11b- *oduzeo mu vječni kurban*

Ističem nepostojanje riječi žrtva u izvornom hebrejskom tekstu. Ipak, njegova prisutnost sugerira kontekst starog saveza, ali to nije slučaj kao što sam upravo pokazao. Pod novim savezom prestale su *žrtve i prinosi* , Kristova smrt,

usred tjedna citirana u Dan 9:27, učinivši ove obrede beskorisnima. Međutim, nešto je ostalo od starog saveza: služba velikog svećenika i zagovornika za grijeha naroda koji je također pretekao nebesku službu koju je Isus izvršio u korist samo svojih izabranika otkupljenih njegovom krvlju od njegova uskrsnuća. Krist se vratio u nebo, što mu još uzeti? Njegova svećenička funkcija je njegova isključiva uloga zagovornika za opraštanje grijeha svojih izabranika. Doista, od 538. godine, uspostava vođe Kristove Crkve na zemlji, u Rimu, Isusovu je nebesku službu učinila ispraznom i beskorisnom. Molitve više ne prolaze kroz njega i grješnici ostaju nositelji svojih grijeha i svoje krivnje prema Bogu. Heb.7:23 potvrđuje ovu analizu, govoreći: " *Ali on, budući da ostaje zauvijek, ima svećeništvo koje nije prenosivo .*" Promjena vladara na zemlji opravdava odvratan plodove koje donosi ovo kršćanstvo bez Krista; plodove koje je Bog pretekao Danielu. Zašto je kršćane pogodilo ovo strašno prokletstvo? Sljedeći stih 12 će dati odgovor: *zbog grijeha .*

Identifikacija perpetuala koja je upravo provedena poslužiti će kao osnova za izračune koji koriste trajanje od 1290 i 1335 dana u godini što će biti predloženo u Dan.12:11 i 12; utvrđena osnova je datum 538., kada je *trajno svećeništvo* ukrao zemaljski papinski vođa.

11c- *i srušio mjesto koje je bilo podnožje njegova svetišta*

Zbog konteksta novog saveza, između dva moguća značenja hebrejske riječi "mecon" prevedene s "mjesto" zadržao sam njezin prijevod "baza" jednako legitiman i bolje prilagođen kontekstu kršćanske ere na koju cilja proročanstvo. . se često raspravlja o *svetištu* , što je zbunjujuće. No, moguće je ne biti prevaren ovisno o glagolu koji označava radnju koja se vrši u *svetištu* .

Ovdje u Dan.7:11: njegovu *osnovu svrgava* papinstvo.

U Dan.11:30: *oskrnavio ga* je grčki kralj progonitelj Židova Antioh 4 Epifan u – 168.

U Dan.8:14 i Dan.9:26 nije riječ o *svetištu* nego o *svetosti* . Hebrejska riječ "qodesh" sustavno se pogrešno prevodi u svim prijevodima najčešćih verzija. Ali izvorni hebrejski tekst ostaje nepromijenjen kako bi svjedočio o izvornoj istini.

Trebali biste znati da se izraz " *svetište* " odnosi isključivo na mjesto gdje Bog stoji osobno. Otkako je Isus uskrsnuo i vratio se na nebo, na zemlji više nema *svetišta* . *Obaranje temelja njegova svetišta* stoga znači potkopavanje doktrinarnih temelja koji se tiču njegove nebeske službe koja ilustrira sve uvjete spasenja. Doista, jednom kada je krštena, pozvana osoba mora imati koristi od odobravanja Isusa Krista koji prosuđuje njegovu vjeru na temelju njegovih djela i pristaje ili ne oprostiti mu grijeha u ime njegove žrtve. Krštenje označava početak iskustva proživljenog pod pravednim Božjim sudom, a ne njegov kraj. Što znači da kada se prekine izravni odnos između zemaljskih izabranika i njegovog nebeskog zagovornika, spasenje više nije moguće, a sveti savez je prekinut. To je strašna duhovna drama koju prevarene i zavedene ljudske mase ignoriraju od 7. ožujka 321. i 538. godine u kojoj je *trajno svećeništvo* Isusa Krista uklonjeno od strane pape za njegovu korist. *Obaranje temelja nečijeg svetišta* također znači pripisivanje 12 apostola koji predstavljaju bazu ili temelj Izabranih, duhovne kuće, lažne kršćanske doktrine koja opravdava i legalizira grijeh protiv božanskog zakona; što nijedan apostol ne bi učinio.

Dn 8,12 *I vojska je predana vječnom žrtvom zbog grijeha; rog je bacio istinu na zemlju i uspio u svojim pothvatima.*

12a- *Vojska je izbavljena vječnom žrtvom*

U simboličnijem jeziku ovaj izraz ima isto značenje kao onaj iz Dan.7:25: *vojska je izbavljena ... Ali ovdje Duh dodaje s vječnim*

12b - *zbog grijeha*

Ili, prema 1. Ivanovoj 3:4, zbog prijestupa zakona *promijenjenog* u Dan.7:25. Jer Ivan je rekao i napisao: *Tko god griješi, krši Zakon, a grijeh je prijestup Zakona* . Ovaj prijestup datira od 7. ožujka 321. i tiče se, prvo, napuštanja svete Božje subote; subota koju je on **posvetio** , od stvaranja svijeta, na jedinstveni i vječni "**sedmi dan** " .

12c- *rog je bacio istinu na zemlju*

Istina je još uvijek duhovna riječ koja označava zakon prema Psa.119:142-151: *Tvoj zakon je istina...sve su tvoje zapovijedi istina* .

12d- *i uspijeva u svojim nastojanjima*

Ako je Duh Boga stvoritelja to unaprijed najavio, onda se nemojte čuditi što ste zanemarili ovu prijevaru, najveću duhovnu prijevaru u čitavoj povijesti ljudi; ali i najozbiljniji po svojim posljedicama gubitak ljudskih duša za Boga. Stih 24 potvrdit će govoreći: *Njegova moć će rasti, ali ne njegovom vlastitom snagom; on će izazvati nevjerojatnu pustoš, on će uspjeti u svojim pothvatima , on će uništiti moćnike i narod svetaca.*

Priprava za posvećenje

U poukama koje su davali vjerski obredi staroga saveza ova se tema priprave za posvećenje stalno pojavljuje. Prvo, između vremena ropstva i ulaska u Kanaan, slavlje Pashe bilo je neophodno da se posvete ljudi koje je Bog namjeravao odvesti na svoje nacionalno tlo, Izrael, obećanu zemlju. U stvari, bilo je potrebno 40 godina kušnje pročišćenja i posvećenja da se ostvari ulazak u Kanaan.

Isto tako, što se tiče subote koja se obilježava sedmog dana od jednog zalaska sunca do drugog, potrebno je prethodno vrijeme pripreme. Šest dana svjetovnih aktivnosti zahtijevalo je pranje tijela i promjenu odjeće, te su stvari također bile nametnute svećeniku kako bi mogao, bez opasnosti za svoj život, ući u sveto mjesto hrama kako bi tamo služio svoju obrednu službu. .

Sedmodnevni i 24-satni tjedan stvaranja oblikovan je po uzoru na sedam tisuća godina Božjeg plana spasenja. Tako da prvih 6 dana predstavlja prvih 6 tisućljeća tijekom kojih Bog bira svoje izabranike. A 7. ⁱ posljednje tisućljeće predstavlja veliku subotu tijekom koje Bog i njegovi izabranici okupljeni na nebu uživaju u pravom i potpunom odmoru. Svi grešnici su privremeno mrtvi; osim Sotone, koji ostaje izoliran na ispražnjenoj zemlji tijekom ovog razdoblja od "tisuću godina" otkrivenog u Otk.20. Prije ulaska u "nebo" izabrani moraju biti pročišćeni i posvećeni. Očišćenje počiva na vjeri u dobrovoljnu Kristovu žrtvu, ali posvećenje se postiže njegovom pomoći nakon krštenja, jer se pročišćenje pripisuje ili dobiva unaprijed u ime načela vjere, ali posvećenje je plod koji se u stvarnosti postiže u cijelom njegovom dušu od strane izabranika kroz njegovu

stvarnu suradnju sa živim Bogom Isusom Kristom. Dobiva se kroz borbu koju vodi protiv sebe, protiv svoje loše naravi, kako bi se odupro grijehu.

Daniel 9:25 će nas naučiti, Isus Krist je došao umrijeti na križu kako bi njegovi izabrani više ne griješili, jer je došao stati na **kraj grijehu**. Sada smo upravo vidjeli u stihu 12, kršćanski Izabrani je predan papinskom despotizmu zbog grijeha. Očišćenje je stoga neophodno za postizanje posvećenja *bez kojeg nitko neće vidjeti Boga* kao što je zapisano u Heb.12:14: *Težite za mirom sa svima i posvećenjem bez kojeg nitko neće vidjeti Gospodina*.

Primijenjeno na 2000 godina kršćanske ere od smrti Isusa Krista do njegova povratka 2030. godine, ovo vrijeme pripreme i posvećenja bit će otkriveno u stihovima 13 i 14 koji slijede. Suprotno izvornom vjerovanju adventista, ovo doba nije doba suda koje opisuje Danijel 7, već doba posvećenja koje je postalo nužno zbog stoljetnog nasljeđa grijeha ozakonjenog odvratnim učenjem papinskog Rima. Preciziram da djelo reformacije započeto u 13. ^{stoljeću} nije postiglo pročišćenje i posvećenje koje je u svoj pravdi zahtijevao trostruko sveti i savršeno čisti spasitelj Bog.

Dn 8,13 Čuo sam sveca kako govori; a drugi svetac reče onome koji je govorio: Dokle će se ispunjavati vizija o vječnoj ~~žrtvi~~ i o razornom grijehu? Dokle će se svetište i vojska gaziti?

13a- Čuo sam sveca kako govori; a drugi svetac reče onome koji je govorio

Samo pravi *sveci* postaju svjesni grijeha naslijeđenih iz Rima. Ponovno ćemo ih pronaći u sceni viđenja predstavljenoj u Dan.12.

13b- Koliko dugo će se vizija ispuniti?

Sveci zahtijevaju datum koji će označiti kraj rimskih gadosti.

13c- o trajnoj ~~žrtvi~~

Sveci traže datum koji će označiti ponovno Kristovo **trajno svećeništvo**.

13d- i o **razornom grijehu** ?

Sveci traže datum koji će označiti povratak sedmog dana subote, čije se kršenje kažnjava rimskim pustošenjem i ratovima; a za njegove prijestupnike ova će kazna trajati do kraja svijeta.

13.- Dokle će se gaziti svetinja i vojska?

Sveci traže datum koji će označiti kraj papinskih **progona** protiv njih, Božjih izabranih svetaca.

Dn 8,14 I reče mi: dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će svetište biti pročišćeno.

14a- Od 1991. Bog je usmjeravao moje proučavanje ovog loše prevedenog stiha. Ovdje je njegov pravi prijevod hebrejskog teksta.

I reče mi: Do večeri-jutra dvije tisuće i tri stotine i opravdano će biti svetost.

Možete vidjeti, rok od 2300 večer-jutro je usmjeren na **posvećenje** izabranih od Boga od datuma koji će biti određen za ovaj termin. Dovedena je u pitanje do tada krštenjem zadobivena vječna pravda. Zahtjev trostruko svetog Boga, kao Oca, Sina i Duha Svetoga, promijenio se i ojačao potrebom da izabrani više ne griješe protiv subote ili protiv bilo koje druge uredbe koja dolazi iz Božjih usta. Tako je obnovljen uski *put* spasenja koji je Isus naučavao. A model

izabranih prikazan u *Noi, Danielu i Jobu* opravdava odabrani milijun za palih deset milijardi na posljednjem sudu Dan.7:10.

Dn 8,15 *Dok sam ja, Daniel, vidio ovu viziju i nastojao je razumjeti, gle, stajao je pred mnoštvom jedan koji je izgledao kao čovjek.*

15a- Logično, Daniel bi želio razumjeti značenje vizije i to će mu zaraditi u Dan.10:12, opravdano odobrenje od Boga, ali nikada mu neće biti u potpunosti uslišena njegova želja kao odgovor od Boga u Dan. 12:9 to pokazuje: *On je odgovorio: Idi, Daniele, jer će ove riječi biti tajne i zapečaćene do vremena svršetka .*

Dn 8,16 *I čuh glas čovjeka usred Ulaja; povika i reče: Džebraile, objasni mu viđenje.*

16a- Slika Isusa Krista u sredini Ulaja anticipira pouku danu u viziji Dan.12. Anđeo Gabriel, bliski Kristov sluga, odgovoran je za objašnjenje značenja cijele vizije od njezina početka. Stoga pažljivo pratimo dodatne informacije koje će biti otkrivene u stihovima koji slijede.

Dn 8,17 *Tada se približi mjestu gdje sam bio; i kad se približio, prestrašio sam se i pao sam ničice. Reče mi: Pazi, sine čovječji, jer se vizija odnosi na vrijeme koje će biti kraj.*

17a- Vizije nebeskih bića uvijek će izazvati ovaj učinak na čovjeka od mesa. Ali budimo pažljivi kako nas on poziva. Relevantno vrijeme završetka početak će na kraju cijele vizije.

Dn 8,18 *Dok mi je govorio, stajao sam zapanjen ničice. Dodirnuo me i natjerao da stanem gdje sam bila.*

18a- U ovom iskustvu Bog naglašava prokletstvo tijela koje nije jednako čistoći nebeskih tijela vjernih anđela.

Dn 8,19 *Tada mi reče: Ja ću te naučiti što će se dogoditi na kraju gnjeva, jer postoji vrijeme određeno za svršetak .*

19a- Doći će kraj Božjeg gnjeva, ali ovaj gnjev je opravdan kršćanskom neposlušnošću, nasljeđem rimske papinske doktrine. Prestanak ovog prorečenog božanskog gnjeva bit će stoga djelomičan budući da će istinski prestati tek nakon potpunog uništenja čovječanstva pri povratku u slavi Kristovoj.

Dn 8,20 *Ovan kojega si vidio, koji je imao rogove, to su kraljevi Medijaca i Perzijanaca.*

20a- Riječ je o tome da Bog daje referentne točke svojim odabranima kako bi razumjeli načelo slijeda prikazanih simbola. Medijci i Perzijanci obilježavaju povijesni kontekst početka objave. U Dan.2 i 7 bili su na drugom mjestu.

Dn 8,21 *Jarac je kralj Javana, veliki rog među njegovim očima je prvi kralj.*

21a- Zauzvrat, Grčka je druga sukcesija; treći u Dan.2 i 7.

21b- *Veliki rog između njegovih očiju je prvi kralj*

Kao što smo vidjeli, radi se o velikom grčkom osvajaču Aleksandru Velikom. Veliki rog, slika njegovog ofenzivnog i ratobornog karaktera kojeg je kralj Darije 3 pogriješio poniziti, jer ga je to koštalo kraljevstva i života. Stavljajući ovaj rog ne na čelo, već između očiju, Duh pokazuje svoju nezastitnu žudnju za osvajanjem koju će zaustaviti samo njegova smrt. Ali oči su i proročanska vidovitost, a od rođenja mu je vidovita navijestila iznimnu sudbinu i on cijeli život vjeruje u svoju prorečenu sudbinu.

Dan 8:22 Četiri roga koja su nastala da zamijene ovaj slomljeni rog su četiri kraljevstva koja će nastati iz ovog naroda, ali neće biti tako jaka.

22a- Nalazimo četiri grčke dinastije koje su utemeljila četiri generala koji su naslijedili Aleksandra, još uvijek žive nakon 20 godina ratova između desetorice koji su bili na početku.

Dn 8,23 Na kraju njihove vladavine, kad grješnici budu uništeni, pojavit će se kralj koji je drzak i lukav.

23a- Preskaćući međuvremena, anđeo evocira kršćansko doba dominacije papinskog Rima. Čineći to, on ukazuje na glavnu svrhu dane objave. Ali ovo objašnjenje donosi drugo učenje koje se pojavljuje u prvoj rečenici ovog stiha: *Na kraju njihove dominacije, kada će grešnici biti uništeni.* Tko su ti izgubljeni grešnici koji prethode vremenu papinskog režima? To su buntovni nacionalni Židovi koji su odbili Isusa Krista kao Mesiju i spasitelja, osloboditelja, da, ali samo počinjenih grijeha i samo u korist onih koje on prepoznaje po kvaliteti njihove vjere. Zapravo su ih *uništile* 70. godine rimske trupe, oni i njihov grad Jeruzalem, i to po drugi put nakon uništenja izazvanog pod Nabukodonozorom – 586. Ovim postupkom Bog je dao dokaz da je drevni savez završio od smrt Isusa Krista gdje je u Jeruzalemu zavjesa razdvajanja hrama razderana na dva dijela, od vrha do dna, čime se pokazuje da je djelovanje došlo od samog Boga.

23b- *pojavit će se drzak i lukav kralj*

Ovo je Božji opis papstva koje je prema Dan.7:8 karakterizirano svojom *arogancijom*, a ovdje svojom *drskošću*. Dodaje *i lukav je*. Umjeće se sastoji od prikrivanja istine i preuzimanja izgleda onoga što nismo. Varanje se koristi za prevaru bližnjega, to čine pape koje slijede.

Dn 8,24 *Njegova će moć rasti, ali ne njegovom vlastitom snagom; počinut će nevjerojatnu pustoš, uspjeh će u svojim pothvatima, uništiti će moćnike i narod svetaca.*

24a- *Njegova moć će se povećati*

Doista, opisan u Dan.7:8 kao " *mali rog* ", stih 20 mu pripisuje " *izgled veći od ostalih* ".

24b- *ali ne svojom snagom*

I ovdje povijest potvrđuje da bez oružane potpore monarha papinski režim ne bi mogao postojati. Prvi oslonac bio je Klodvig, franački kralj iz dinastije Merovinga, a nakon njega, onaj iz dinastije Karolinga i na kraju, onaj iz dinastije Kapeta, podrška francuske monarhije rijetko je izostala. I vidjet ćemo da ta podrška ima svoju cijenu. To će biti učinjeno kao primjer odrubljivanjem glave francuskom kralju Louisu 16, kraljici Marie-Antoinette, monarhističkim dvorjanima i rimokatoličkom svećenstvu koji su uglavnom odgovorni, giljotinom instaliranom u Francuskoj u glavnom gradu i provincijskim gradovima, od strane francuskih revolucionara između 1793. i 1794.; dvije ere "Terora" ispisane slovima krvi u sjećanju čovječanstva. U Otk.2:22 ova će božanska kazna biti prorečena ovim riječima: *Evo, bacit ću je na postelju i poslati veliku nevolju ima oni koji počinu preljub s njom, osim ako se ne pokaju za svoja djela. Ja ću njezinu djecu usmrtiti; i sve će crkve znati da sam ja onaj koji ispituje umove i srca, i naplatit ću svaku prema djelima tvojim.*

24c- *nanijet će nevjerojatnu pustoš*

Na zemlji ih nitko ne može izbrojiti, ali na nebu Bog zna točan broj i u času kazne posljednjeg suda sve će ih, od najmanjih do najstrašnijih, iskupiti njihovi autori.

24d- *uspjet će u svojim pothvatima*

Kako ne bi uspio, kad mu je Bog dao tu ulogu da kazni grijeha koje su počinili njegovi ljudi koji tvrde da je spasenje osvojio Isus Krist?

24.- *uništiti će moćne i narod svetih*

Predajući se kao predstavnici Boga na zemlji i prijeteći im izopćenjem koje bi im zatvorilo ulaz u nebo, papinstvo dobiva podložnost velikih i monarha zapadne zemlje, a još više malih, bogatih ili siromašnih, ali svi neznalice, zbog svoje nevjere i ravnodušnosti prema božanskim istinama.

Od početka ere reformacije započete od Petra Valda 1170., papinski je režim reagirao bijesom huškajući protiv vjernih slugu Božjih, jedinih pravih svetaca uvijek mirnih i miroljubivih, ubilačke katoličke lige poduprte sudovima inkvizicija njegove lažne svetosti. Zakukuljeni suci koji su na taj način naredili strašna mučenja svecima i drugima, svi optuženi za krivovjerje protiv Boga i Rima, svi će morati odgovarati za svoje zahtjeve pred pravim Bogom u času upravo prorečenog konačnog suda. u Dan.7: 9 i Otk 20:9 do 15.

Dn 8,25 *Zbog blagostanja i uspjeha svojih namjera, oholost će mu biti u srcu, i uništiti će mnoge koji su mirno živjeli, i uzvisiti će se protiv glavara knezova; ali će se slomiti, bez napora bilo koje ruke.*

25a- *Zbog njegovog prosperiteta i uspjeha njegovih trikova*

Ovo *blagostanje* sugerira njegovo obogaćivanje koje stih povezuje s *njegovim trikovima*. Moramo se, zapravo, služiti prijeverom, kada smo mali i slabi da dobijemo bogate ljude, novac i bogatstva svih vrsta koje navodi Otk 18:12 i 13.

25b- *imat će oholost u srcu*

Ovo, usprkos pouci koju je dalo iskustvo kralja Nabukodonozora u Dan.4 i ono, još tragičnije, njegova unuka Beltazara u Dan.5.

25c- *uništiti će mnoge ljude koji su živjeli mirno*

Miroljubivi karakter je plod pravog kršćanstva, ali samo do 1843. Jer prije tog datuma, i uglavnom, do kraja Francuske revolucije, na kraju 1260 godina papinske vladavine prorečene u Dan.7:25, lažna vjera karakterizira brutalnost koja napada ili odgovara na brutalnost. Samo u ovim vremenima blagost i mir čine razliku. Pravila koja je postavio Isus nisu se mijenjala od apostolskih vremena, odabrani je ovca koja prihvaća da bude žrtvovana, nikad mesar.

25d- *i on će ustati protiv poglavice nad poglavarima*

Uz ovu preciznost, sumnja više nije dopuštena. Vođa, citiran u stihovima 11 i 12, doista je Isus Krist, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara koji se pojavljuje u slavi svog povratka u Otk.19:16. I upravo mu je rimsko papstvo oduzelo zakonito trajno svećenstvo.

Dn 8,26 *A viđenje večeri i jutra o kojem se govori istinito je. Sa svoje strane, čuvajte ovu viziju u tajnosti, jer se odnosi na daleka vremena.*

26a- *A vizija večeri i jutra, o kojoj je riječ, je istinita*

Anđeo potvrđuje božansko podrijetlo proročanstva o "2300 večer-jutro" iz stiha 14. On stoga skreće pozornost, konačno, na ovu enigmnu koju moraju

rasvijetliti i razumjeti izabrani sveci Isusa Krista kada vrijeme bude stigao to učiniti.

26b- *Sa svoje strane, čuvaj ovu viziju u tajnosti, jer se odnosi na daleka vremena*

Uistinu, između Danielova i našeg vremena prošlo je otprilike 26 stoljeća. I tako se nalazimo u **vremenu kraja** gdje ovo otajstvo mora biti rasvijetljeno; stvar će biti učinjena, ali ne prije proučavanja Dan.9 koje će pružiti ključni ključ za izvođenje predloženih proračuna.

Dn 8,27 *Ja, Daniel, bijah mnogo dana klonul i bolestan; zatim sam ustao i bavio se kraljevim poslovima. Bio sam zadivljen tom vizijom, a nitko nije znao za nju.*

27a- Ovaj detalj koji se tiče Danielovog zdravlja nije ništa osobno. To za nas prevodi iznimnu važnost primanja informacija od Boga u vezi s prorečenih 2300 večeri-jutara; jer baš kao što bolest može dovesti do smrti, neznanje o enigmatičnosti osudit će posljednje kršćane koji će živjeti u **vrijeme kraja** na vječnu duhovnu smrt .

Danijel 9

Dn 9,1 *Prve godine Darija, sina Ahasverova, iz plemena Medijana, koji postade kralj Kaldejskog kraljevstva,*

1a- Prema Danielovom svjedočanstvu očevidca, stoga nepobitnom, saznajemo da je kralj Darije iz Dan.5:30 sin Ahasvera, iz rase Medijaca; perzijski kralj Kir 2 ga dakle još nije zamijenio. Prva godina njegove vladavine bila je ona u kojoj je osvojio Babilon, preuzevši ga tako od Kaldejaca.

Dn 9,2 *u prvoj godini njegove vladavine, ja, Daniel, vidio sam po knjigama da će proći sedamdeset godina za ruševine jeruzalemske, prema broju godina o kojima je Gospodin govorio Jeremiji, proroku.*

2a- Daniel se poziva na proročke spise Jeremije, proroka. Daje nam lijep primjer vjere i pouzdanja koji pod njegovim pogledom ujedinjuje sluge Božje. On tako potvrđuje ove riječi iz 1. Korinćanima 14:32: *Duhovi proročki podložni su prorocima* . Daniel je živio u Babilonu veći dio 70 godina prorečenih o deportaciji hebrejskog naroda. Zanima ga i tema povratka u Izrael koja bi, prema njegovim riječima, trebala biti sasvim blizu. Kako bi dobio odgovore od Boga, on upućuje veličanstvenu molitvu koju ćemo proučiti.

Uzorna molitva vjere sveca

Prva lekcija u ovom 9. poglavlju Danielove knjige je razumjeti zašto je Bog želio da se pojavi u ovom dijelu Danielove knjige.

U Dan.8:23 kroz proročansku najavu uništenih *grešnika*, dobili smo potvrdu da su Židovi iz naroda Izrael bili ponovno osuđeni i uništeni vatrom od strane Rimljana 70. godine, zbog svega onoga što Daniel ide ispovjediti u svom molitva. Tko je bio taj Izrael predstavljen u prvom savezu sa živim Bogom od Abrahama do 12 apostola i učenika Isusa Krista, koji je i sam bio Židov? Samo uzorak cijelog čovječanstva, jer od Adama, ljudi su isti osim njihove boje kože koja se kreće od vrlo svijetle do vrlo tamne. No bez obzira na njihovu rasu, etničku pripadnost, stvari koje se genetski prenose s oca i majke na sinove i kćeri, njihovo mentalno ponašanje je identično. Po principu skidanja lišća tratinčice, "Volim te, malo, puno, strastveno, ludo, nikako", ljudi reproduciraju tu paletu osjećaja prema živome Bogu stvoritelju svega kad otkrije njegovu postojanje. Također, veliki Sudac među onima koji tvrde da su od njega vidi vjernike koji ga vole i slušaju ga, druge koji tvrde da ga vole, ali mu nisu poslušni, druge koji svoju vjeru žive ravnodušno, treće koji je žive s tvrdog i jedkog srca što ih čini fanaticima i u krajnjem slučaju ne podnose proturječja a još manje prijekore i podržavaju ubijanje nepodnošljivog protivnika. Ovakva ponašanja pronađena su među Židovima, kao što se još uvijek nalaze među ljudima diljem planeta Zemlje i u svim religijama koje, međutim, nisu jednake.

Danielova molitva vas postavlja pitanje, u kojem od ovih ponašanja se prepoznajete? Ako to nije onaj koji voli Boga i sluša ga kao svjedočanstvo svoje vjernosti, preispitajte svoje poimanje vjere; pokajte se i dajte Bogu iskren i stvaran plod pokajanja kao što će Daniel učiniti.

Drugi razlog prisutnosti ove molitve u ovom 9. poglavlju je taj što se tamo obrađuje i razvija uzrok posljednjeg uništenja Izraela, 70. godine od strane Rimljana: prvi dolazak Mesije na zemlju ljudi. I nakon što su odbacili ovog Mesiju čija je jedina mana bila savršenstvo njegovih djela koja su ih osudila, vjerske vođe su probudile narod protiv njega, klevetničkim optužbama koje su sve demontirane i proturječile činjenicama. Stoga su svoju posljednju optužbu temeljili na božanskoj istini, optužujući njega, čovjeka, da tvrdi da je Sin Božji. Duše ovih vjerskih vođa bile su crne poput ugljena užarenog ognjišta koje će ih progutati u vrijeme pravednog gnjeva. Ali najveća krivnja Židova nije bila u tome što su ga ubili, nego u tome što ga nisu prepoznali nakon njegova božanskog uskrsnuća. Suočeni s čudesima i dobrim djelima koja su činila njegova dvanaestorica apostola, otvrdnuli su poput faraona u svoje vrijeme i posvjedočili to usmrtivši vjernog đakona Stjepana kojeg su sami kamenovali, a da se ovoga puta nisu obratili Rimljanima.

Treći razlog za ovu molitvu je taj što ona ima ulogu posljednjeg tužnog zapažanja na kraju dugog iskustva proživljenog u odnosu s Bogom ; svjedočanstvo, neka vrsta oporuke koju je židovski savez ostavio ostatku čovječanstva. Jer u ovom protjerivanju u Babilon prestaje demonstracija koju je Bog pripremio. Istina je da će se Židovi vratiti na svoje nacionalno tlo i da će neko vrijeme Boga poštovati i slušati, ali lojalnost će brzo nestati, do te mjere da se njihov opstanak može opravdati samo njihovim posljednjim testom vjere temeljenim na prvom dolazak Mesije, jer on mora biti, sin Izraelov, Židov među Židovima.

Četvrti razlog za ovu molitvu temelji se na činjenici da su sve navedene i ispovijedane pogreške postigle i obnovile kršćani u njihovom razdoblju, od napuštanja subote 7. ožujka 321. do našeg vremena . Posljednja službena institucija blagoslovljena od 1873. i pojedinačno od 1844. nije izbjegla prokletstvo vremena, budući da ju je Isus izbljuvao 1994. Proučavanje posljednjih poglavlja Daniela i knjige Otkrivenja objasnit će ove datume i posljednje misterije.

Sada pažljivo slušajmo Daniela kako govori Svemogućem Bogu.

Dn 9,3 *Okrenem lice svoje prema Gospodinu Bogu, da se obratim molitvi i prošnji, postu, kostrijeti i pepela.*

3a- Daniel je sada star, ali njegova vjera ne slabi, a njegova veza s Bogom je sačuvana, hranjena i održavana. U njegovom slučaju, budući da je njegovo srce duboko iskreno, post, kostrijet i *pepeo* imaju stvarno značenje. Ove prakse ukazuju na snagu nečije želje da bude uslišen i odobren od Boga. Post pokazuje superiornost koja se daje Božjem odgovoru u usporedbi s užicima jela. U ovom pristupu postoji ideja reći Bogu da više ne želim živjeti bez tvog odgovora, a da ne odem toliko daleko da počinim samoubojstvo.

Dn 9,4 *Pomolih se Jahvi, Bogu svome, i ispovjedih mu se: Gospodine, Bože veliki i strašni, koji čuvaš svoj Savez i smiluješ se onima koji te ljube i drže tvoje zapovijedi.*

4a- *Gospodine, veliki i strašni Bože*

Izrael je u progonstvu u Babilonu i platio je da nauči da je Bog velik i strašan.

4b- *ti koji držiš svoj Savez i smiluješ se onima koji te ljube i drže tvoje zapovijedi!*

Daniel pokazuje da poznaje Boga jer svoje argumente crpi iz teksta druge od deset Božjih zapovijedi, koju nesretni katolici ne poznaju kroz stoljeća tame, jer je papinstvo suvereno preuzelo inicijativu da je ukloni iz svog verzija deset zapovijedi, jer je dodana zapovijed usmjerena na tijelo kako bi broj ostao deset; lijep primjer drskosti i prijevare osuđen u prethodnom poglavlju.

Dan 9,5 *Sagriješili smo, činili smo nepravdu, bili smo zli i buntovni, odvratili smo se od tvojih zapovijedi i tvojih sudova.*

5a- Ne možemo biti istinitiji i jasniji jer su ovo pogreške koje su dovele Izrael do deportacije, osim što Daniel i trojica njegovih drugova nisu bili krivi za ovu vrstu pogreške; to ga ne sprječava da zastupa stvar svog naroda noseći sa sobom teret svoje krivnje.

Tada moramo 2021. godine shvatiti da i mi, kršćani, služimo tom istom Bogu koji se ne mijenja u skladu s njegovom izjavom u Mal.3:6: *Jer ja sam GOSPODIN, ne mijenjam se; a vi, sinovi Jakovljevi, niste nestali* . Prikladno bi bilo reći "još nije konzumirano". Budući da je Malahija napisao ove riječi, Krist se pojavio, Jakovljeva su ga djeca odbacila i usmrtila, au skladu s riječju prorečenom u Dan.8:23, Rimljani su ih uništili 70. godine. A ako se Bog ne promijeni, to znači da će nevjerni kršćani koji prekrše njegove zapovijedi, prije svega posvećenu subotu, biti pogođeni još jače nego Hebreji i nacionalni Židovi u svoje vrijeme.

Dn 9,6 *Nismo slušali tvoje sluge, proroke, koji su u tvoje ime govorili našim kraljevima, našim knezovima, našim očevima i svemu narodu zemlje.*

6a- Istina je, Hebreji su krivi za te stvari, ali što možemo reći o kršćanima koji su, čak i u posljednjoj instituciji koju je on uspostavio, krivi za ista djela?

Dn 9,7 *Tvoja je, Gospodine, pravda, a naša je sramota u ovaj dan ljudima Judejcima i stanovnicima Jeruzalema i svemu Izraelu, i onima blizu i onima koji su daleko, u svim zemljama u koje si ih progonio zbog nevjernosti kojom su ti bili krivi.*

7a- Kazna Izraela bila je strašna, bilo je mnogo smrti i samo su preživjeli imali priliku biti deportirani u Babilon i odatle raspršeni po zemljama Kaldejskog carstva i Perzijskog carstva koje ga je naslijedilo. Židovski narod je rastopljen u stranim zemljama, a ipak, prema svom obećanju, Bog će uskoro ponovno ujediniti Židove na njihovom nacionalnom tlu, zemlji njihovih očeva. Kakvu moć i snagu ima ovaj živi Bog! U svojoj molitvi Daniel izražava svo pokajanje koje ovi ljudi moraju pokazati prije nego što se vrate u svoju svetu zemlju, ali samo kad je Bog na njihovoj strani.

Daniel priznaje židovsku nevjeru koju je Bog kaznio, ali kakva je onda kazna za kršćane koji čine isto? deportacija ili smrt?

Dan 9,8 *Gospodine, sramota nas, kraljeva naših, knezova naših i očeva naših, jer smo protiv tebe sagriješili.*

8a- Navedena je strašna riječ, riječ “griješ”. Tko može stati na kraj grijehu koji uzrokuje tako veliku patnju? Ovo poglavlje će dati odgovor. Vrijedi naučiti i zapamtiti lekciju: Izrael je trpio posljedice izbora i ponašanja kraljeva, vođa i očeva koji su njime vladali. Dakle, ovdje je primjer gdje se neposlušnost korumpiranim vođama može potaknuti da ostane u Božjem blagoslovu. Ovo je izbor koji su Daniel i njegova tri drugova napravili i blagoslovljeni su zbog toga.

Dan 9,9 *U Gospodina, Boga našega, milost i praštanje, jer mu bijasmo nepokorni.*

10a- U situaciji grijeha ostaje samo jedna nada; oslonite se na dobrog, milosrdnog Boga da on podari svoj oprost. Proces je trajan, Židov starog saveza i kršćanin novog imaju istu potrebu za oprostom. I ovdje Bog priprema odgovor koji će morati skupo platiti.

Dn 9,10 *Nismo poslušali glas Jahve, Boga našega, da slijedimo njegove zakone koje nam postavi preko svojih slugu, proroka.*

10a- Ovo je također slučaj za kršćane u 2021. godini.

Dn 9,11 *Sav je Izrael prestupio tvoj zakon i odvratio se od tvog glasa. Tada se izliše na nas prokletstva i prokletstva, koja su zapisana u zakonu Mojsija, sluge Božjega, jer smo Bogu sagriješili.*

11a- U Mojsijevom zakonu, Bog je doista upozorio Izrael na neposlušnost. Ali nakon njega, prorok Ezekiel, Danielov suvremenik, deportiran je 13 godina nakon Daniela, odnosno 5 godina nakon što se kralj Jojakin, Jojakimov brat, kojeg je on naslijedio, našao zarobljen na rijeci Chebar koja se nalazi između Tigrisa i Eufrat. Tamo ga je Bog nadahnuo i natjerao da napiše poruke koje danas nalazimo u našoj Bibliji. I upravo u Ezé.26 nalazimo niz kazni čiji se model nalazi primijenjen duhovno, ali ne samo, u sedam truba Apokalipse u Otk. 8 i 9. Ova

iznenađujuća sličnost potvrđuje da se Bog zapravo ne mijenja. Grijesi se u novom savezu kažnjavaju kao što su bili u starom.

Dn 9,12 *Ispunio je riječi koje je rekao protiv nas i protiv naših vladara koji su nam vladali, i doveo je na nas **veliku nesreću** , kakve se nije dogodilo pod svim nebom, onaj koji je stigao u Jeruzalem.*

12a- Bog nije oslabio, on ispunjava svoje najave da će blagosloviti ili prokleti s istom pažnjom, a "nesreća " koja je pogodila Danielov narod ima za cilj upozoriti narode koji nauče ove stvari. Ali što vidimo? Unatoč svjedočanstvu zapisanom u Bibliji, ovu lekciju zanemaruju čak i oni koji je čitaju. Zapamtite ovu poruku: Bog priprema za Židove, a nakon njih, za kršćane, dvije druge *velike nesreće* koje će biti otkrivene u ostatku Danielove knjige.

Dn 9,13 *Kako je pisano u Mojsijevu zakonu, sva je ova nesreća stigla na nas; i nismo se molili Jahvi, Bogu svome, niti smo se odvrćali od svojih bezakonja, niti smo pazili na istinu tvoju.*

13a- Prijezir prema stvarima koje je Bog napisao u Bibliji također je vječan, 2021. Kršćani su također krivi za ovu grešku i vjeruju da im Bog neće proturječiti. Niti se okreću od svojih bezakonja i nisu pažljiviji prema biblijskoj istini, ali tako važnoj za naše vrijeme kraja, njezinoj proročkoj istini otkrivenoj intenzivno i razumljivo, budući da su ključevi razumijevanja čak u samoj Bibliji.

Dan 9,14 *Jahve pazi na ovu nesreću i pusti je na nas; jer je Jahve, Bog naš, pravedan u svemu što je učinio, ali mi nismo poslušali glas njegov.*

14a- Što još mogu reći? U istinu! Ali znaj dobro da je za današnje čovječanstvo Bog pripremio mnogo veću nesreću, i to iz istog razloga. Doći će između 2021. i 2030. u obliku nuklearnog rata čija je božanska misija *ubiti trećinu ljudi* prema Otk.9:15.

Dn 9,15 *I sada, Gospodine Bože naš, koji si svojom moćnom rukom izveo narod svoj iz zemlje egipatske i načinio ime svoje ovakvim kakvo je danas, sagriješismo, počinismo bezakonje.*

15a- Danijel nas podsjeća zašto Bog osuđuje nevjeru. Na zemlji, postojanje židovskog naroda svjedoči o ovoj izvanrednoj činjenici zbog nadnaravne sile, egzodusa iz Egipta hebrejskog naroda. Cijela njihova priča temelji se na ovoj čudesnoj činjenici. Nemamo priliku svjedočiti ovom egzodusu, ali nitko ne može poreći da su potomci tog iskustva i danas među nama. A da bi bolje iskoristio ovo postojanje, Bog je te ljude predao nacističkoj mržnji tijekom Drugog svjetskog rata. Pozornost čovječanstva bila je tako usmjerena na preživjele koji su 1948. godine dobili preseljenje na tlo svoje pradomovine izgubljene od 70. godine. Bog je samo pustio da im na glavu padnu riječi njihovih očeva koje su rimskom namjesniku Ponciju Pilatu rekli o Isusu , kako bi ishodio njegovu smrt, citiram "neka njegova krv padne na nas i na našu djecu". Bog im je odgovorio do slova. Ali kršćani svih denominacija sramotno su ignorirali ovu božansku lekciju, i možemo razumjeti zašto, budući da svi dijele svoje prokletstvo. Židovi su odbili Mesiju, ali su kršćani prezirali njegove zakone. Božja osuda obojice stoga je savršeno opravdana.

Dn 9,16 *Neka se , Gospodine, po velikoj milosti svojoj odvрати gnjev tvoj i jarost tvoja od grada tvojega Jeruzalema, od svete gore tvoje; jer zbog naših grijeha i bezakonja naših otaca, Jeruzalem i tvoj narod ruglo su svima oko nas.*

16a- Danijel ovdje iznosi argument koji je Mojsije iznio Bogu: što će reći ljudi koji budu svjedočili kažnjavanju njegovog naroda? Bog je svjestan problema budući da on sam izjavljuje o Židovima, Pavlovim ustima u Rimljanima 2:24: *Jer se zbog vas ime Božje huli među poganima, kao što je pisano* . On aludira na tekst iz Eze.16:27: *I evo, ja sam pružio svoju ruku na tebe, smanjio sam dio koji sam ti odredio, predao sam te na volju tvojim neprijateljima, kćerima Filistejci, koji su se stidjeli vašeg zločinačkog ponašanja* . U svom suosjećanju, Daniel još mora mnogo naučiti o Božjoj presudi nad njegovim gradom Jeruzalemom. Ali kada kaže " *Jeruzalem i tvoj narod su sramota za sve one oko nas* " nije u krivu, jer da je kazna Izraela proizvela u poganima spasonosni strah i želju da služe ovom pravom Bogu, kazna bi bila imao pravi interes. ali ovo tužno iskustvo urodilo je malim plodom, ne beznačajnim, budući da mu dugujemo obraćenje kralja Nebukadnezara i kralja Darija Medijskog.

Dn 9,17 *Sada, dakle, usliši, Bože naš, molitvu i prošnju sluge svojega, i neka lice tvoje radi Gospodina obasja nad opustjelim svetištem tvojim.*

17a- Ono što Daniel traži bit će odobreno, ali ne zato što ga Bog voli, već jednostavno zato što su ovaj povratak u Izrael i ponovna izgradnja hrama u njegovom projektu. Međutim, Daniel nije svjestan da će Rimljani ponovno uništiti hram, koji će zapravo biti ponovno izgrađen, 70. godine. Zbog toga će ga informacije koje će dobiti u ovom 9. poglavlju izliječiti od same židovske važnosti koju još pridaje kamenom hramu izgrađenom u Jeruzalemu; hram Kristova tijela uskoro će ga učiniti ispraznim, i zbog toga će ga rimske vojske ponovno uništiti 70. godine.

Dn 9,18 *Bože moj, poslušaj i poslušaj! Otvori oči i pogledaj naše ruševine, pogledaj grad nad kojim se tvoje ime zaziva! Jer ne zbog naše pravednosti prikazujemo ti naše molitve, nego zbog tvoje velike milosti.*

18a- Istina je da je Bog izabrao Jeruzalem da ga učini mjestom posvećenim njegovom slavnom prisutnošću. No, mjesto je sveto samo kad na njemu stoji Bog, a od godine – 586. to više nije bio slučaj. I, naprotiv, ruševine Jeruzalema i njegova hrama svjedočile su o nepristranosti njegove pravde. Ova je lekcija bila neophodna kako bi ljudi gledali na pravog Boga kao na živo biće koje vidi, prosuđuje i reagira za razliku od idolopokloničkih poganskih božanstava koja se povezuju samo sa zlim anđelima iz đavoljeg tabora. Vjeran čovjek služi Bogu, ali nevjeran čovjek koristi Boga kako bi sebi dao vjerski legitimitet prema onima oko sebe. Božje suosjećanje na koje Daniel poziva je stvarno i on će uskoro dati najljepši dokaz za to, u Isusu Kristu.

Dn 9,19 *Gospodine, čuj! Gospodine, oprosti! Gospodine, obrati pozornost! Djeluj i ne oklijevaj, za ljubav tvoju, Bože moj! Jer se tvoje ime zove tvoj grad i tvoj narod.*

19a- Danielova poodmakla dob opravdava njegovo inzistiranje jer je, poput Mojsija, njegova najdraža osobna želja doživjeti ovaj povratak u svoju "svetu" zemlju. Želi svjedočiti ponovnoj izgradnji svetog hrama koji će ponovno donijeti slavu Bogu i Izraelu.

Dn 9,20 *Ipak sam govorio, i molio se, i priznao svoj grijeh i grijeh svog naroda Izraela, i prikazao svoje molbe Jahvi, Bogu svome, za svetu goru Boga svojega.*

20a- Nije iznenađujuće da Bog voli Daniela, to je model poniznosti koja ga očarava i ispunjava kriterij svetosti koji on zahtijeva. Svaki je čovjek pogrešiv sve dok živi u tijelu od mesa, a Daniel nije iznimka. On ispovijeda svoje grijehе, svjestan svoje krajnje slabosti kao što svi moramo učiniti. Ali njegova osobna duhovna kvaliteta ne može pokriti grijeh naroda, jer on je samo čovjek, i sam nesavršen. Rješenje će doći od Boga u Isusu Kristu.

Dn 9,21 *Još sam govorio u molitvi, kad je čovjek Gabrijel, kojeg sam prije vidio u viziji, doletio prema meni u vrijeme večernje žrtve.*

21a- Vrijeme koje je Bog odabrao za Gabrijelov posjet je vrijeme večernje žrtve, to jest, vremena trajne žrtve *janjeta* koja proriče *večer i jutro* budući dobrovoljni prinos savršeno svetog i nevinog tijela Isusa Krista. Umrijet će razapet da okaje grijehе svojih jedinih izabranika koji čine njegov jedini pravi narod. Veza s objavom Danielu koja će biti dana u nastavku je stoga uspostavljena.

Kraj molitve: Božji odgovor

Dn 9,22 *On me poučavao i govorio sa mnom. Rekao mi je: Daniele, sada sam došao otvoriti tvoje razumijevanje.*

22a- Izraz "otvori svoju inteligenciju" znači da je do tada inteligencija bila zatvorena. Anđeo govori o Božjem planu spasenja koji je bio skriven sve do njegova susreta s Božjim izabranim prorokom.

Dn 9,23 *Kad ste se počeli moliti, proču se glas i ja sam vam došao reći. jer ti si voljena. Obrati pažnju na riječ i shvati viđenje!*

23a- *Kad ste počeli moliti, riječ je izašla*

Bog neba sve je organizirao, trenutak susreta u času vječnosti i anđeo Gabrijel označava Krista "Riječju" kao što će to učiniti Ivan na početku svog Evandjelja: Riječ je tijelom *postala*. Anđeo dolazi da mu navijesti "Riječ" što znači da mu dolazi navijestiti Kristov dolazak koji je prorekao Mojsije prema Pnz 18,15 do 19: Gospodin, Bog tvoj, *podići će te iz tvoje sredine*. , *'među vašom braćom, prorok kao ja: njega ćete slušati!* Tako će on odgovoriti na molbu koju si uputio Jahvi, Bogu svome, na Horebu na dan zбора, kad si rekao: *'Da više ne čujem glasa Jahve, Boga svojega, i da ne vidim više ove velike vatre, kako ne bi umrli. Jahve mi reče: Dobro je što su rekli. Ja ću im podići između njihove braće proroku kao što si ti, stavit ću svoje riječi u njegova usta, i on će im govoriti što god mu naredim . A ako tko ne posluša moje riječi koje govori u moje ime, smatrat ću ga odgovornim . Ali prorok koji ima smjelosti da u moje ime izgovori riječ koju mu nisam zapovjedio da govori, ili koji govori u ime drugih bogova, taj će prorok biti kažnjen smrću.*

Ovaj je tekst temeljan za razumijevanje krivnje Židova u njihovom odbijanju Mesije Isusa jer je ispunio sve kriterije prorečene o njegovom dolasku. Uzet među ljude i prenositelj božanske riječi, Isus je odgovarao ovom opisu i čuda koja je činio svjedočila su o božanskom djelovanju.

23b- *jer ti si voljena*

Zašto Bog voli Daniela? Jednostavno zato što ga Daniel voli. Ljubav je razlog zašto je Bog stvorio život za slobodna stvorenja pred sobom. Njegova potreba za ljubavlju opravdala je vrlo visoku cijenu koju će morati platiti da je

dobije od nekih svojih ljudskih zemaljskih stvorenja. A po cijenu njegove smrti, koju će morati platiti, oni koje on odabere postat će njegovi vječni suputnici.

23c- *Obratite pažnju na riječ i shvatite viziju!*

Koja je to riječ, riječ anđela ili božanska "Riječ" skrivena u Kristu? Ono što je sigurno je da su oboje mogući i komplementarni jer će se vizija odnositi na "Riječ" koja će doći u tijelu u Isusu Kristu. Razumijevanje poruke stoga je od najveće važnosti.

Proročanstvo od 70 tjedana

Dn 9,24 *Sedamdeset je tjedana određeno za tvoj narod i za tvoj sveti grad, da se zaustave prijestupi i dokinu grijesi, da se okaje za bezakonje i da se donese vječna pravednost, da se zapečati viđenje i prorok, i da se pomaze. Svetinja nad svetinjama.*

24a- *Sedamdeset je tjedana odsječeno od tvog naroda i tvog svetog grada*

Hebrejski glagol "hatac" znači u prvom smislu rezati ili rezati ; i samo figurativno, "odrediti ili popraviti". Zadržavam prvo značenje, jer ono daje smisao ovom Abrahamovom činu koji konkretizira svoje savezništvo s Bogom kroz žrtvu, u Postanku 15:10: *Abram je uzeo sve te životinje, prerezao ih po sredini i stavio svaki komad jedan prema drugi; ali nije dijelio ptice* . Ovaj obred ilustrirao je savez između Boga i njegovog slugu. To je razlog zašto će ovaj glagol "sjeći" poprimiti svoje puno značenje u "savezu sklopljenom s mnogima na tjedan dana" u stihu 27. Ovi "mnogi" su nacionalni Židovi za čiju je korist dobrobit vjere u Krista raspetoga predstavljen prvi. Druga zanimljivost ovog glagola cut je da je 70 tjedana godina u ovom 9. poglavlju izrezano na "2300 večer-jutro" Dan.8:14. I iz ove kronologije proizlazi pouka koja kršćansku vjeru stavlja ispred židovske vjere. Na taj način Bog nas uči da u Isusu Kristu daje svoj život da ga ponudi kao otkupljenje za svakog vjernika dostojnog njegova spasenja u cijelom čovječanstvu. Stari je savez morao nestati kada je Isus prolio svoju krv da raskine svoj novi savez s izabranima cijele zemlje.

Danielova knjiga ima za cilj podučavati ovo univerzalno spasenje predstavljajući nam obraćenja Danielovih suvremenih kraljeva; Nabukodonozor, Darije Medijanac i Kir Perzijanac.

Poruka je ozbiljno upozorenje koje prijete židovskom narodu i njihovom svetom gradu Jeruzalemu, kojemu je dan rok od 70 tjedana. Ovdje opet kod Ezé.4:5-6 daje jedan dan za jednu godinu što trajanje predstavlja svih 490 godina. Danielu je sigurno teško razumjeti značenje prijetnje njegovom gradu koji je već u ruševinama.

24b- *zaustaviti prijestupe i stati na kraj grijesima*

Zamislite što je Danielu prolazilo kroz glavu slušajući te stvari kada je upravo zazivao Boga u molitvi za oprostjenje svojih grijeha i grijeha svog naroda. Brzo će shvatiti o čemu se radi. Ali mi sami dobro razumijemo izraženi božanski zahtjev. Bog želi postići od svojih izabranih da ih spasi, da više ne griješe, da okončaju svoje prijestupe njegovih zakona i tako okončaju grijehe u skladu s onim što će napisati apostol Ivan u 1. Ivanovoj 3: 4: *Tko god griješi, krši zakon, a grijeh je prijestup zakona* . Ovaj cilj je upućen ljudima koji se moraju boriti protiv svoje zle prirode da više ne griješe.

24c- *iskupiti se za nepravdu i donijeti vječnu pravdu*

Za Židova Daniela, ova poruka evocira obred "dana pomirenja", godišnji festival na kojem slavimo uklanjanje grijeha žrtvovanjem jarca. Ovaj tipični simbol grijeha predstavljao je Grčku u Dan.8 i njegova je prisutnost smjestila proročanstvo u duhovno ozračje ovog "dana pomirenja". Ali kako smrt koze može ukloniti grijehe ako ih smrt drugih životinja žrtvovanih tijekom godine nije uspjela ukloniti? Odgovor na ovu dilemu nalazi se u Heb.10:3 do 7: *Ali sjećanje na grijehe obnavlja se svake godine ovim žrtvama; **jer nemoguće je da krv bikova i jaraca ukloni grijehe**. Stoga je Krist, ulazeći u svijet, rekao: Žrtve i prinosa nisi htio, **nego si mi tijelo sazdao**; Niste prihvatili žrtve paljenice ni žrtve za grijeh. Tada rekoh: **Evo, dolazim** (u svitku knjige govori se o meni) **da učinim, Bože volja tvoja**. Objašnjenja koja daje apostol Pavao vrlo su jasna i logična. Iz toga slijedi da je Bog za sebe, u Isusu Kristu, zadržao djelo pomirenja za grijehe koje je anđeo Gabriel najavio Danielu. Ali gdje je bio Isus Krist u ovom obredu "dana pomirenja"? Njegova savršena osobna nevinost, koja ga je simbolično učinila uskrsnim Božjim janjetom koje odnosi grijehe svijeta, preuzela je odgovornost za grijehe svojih izabranika koje simbolizira jarac obreda pomirenja. Janje je bilo sakriveno kod koze tako da je janje umrlo za kozu koju je on čuvao. Prihativši svoju smrt na križu za okajanje grijeha svojih izabranika, grijeha za koje je bio odgovoran, Bog im je u Kristu dao najljepši dokaz svoje ljubavi prema njima.*

24d- *i donijeti vječnu pravdu*

Ovo je sretna posljedica smrti Mesije spasitelja. Ova pravednost koju čovjek, od Adama, nije mogao proizvesti, pripisuje se odabranima tako da im kroz njihovu vjeru u ovu demonstraciju božanske ljubavi, čistom milošću, savršena pravednost Isusa Krista može biti pripisana njima, u početku..., do bitke vjere pobjeđuje grijeh. A kada to potpuno nestane, kaže se da je Kristova pravda udijeljena. Učenik postaje poput svog Učitelja. Na tim je doktrinarnim osnovama izgrađena vjera Isusovih apostola. Prije nego što ih vrijeme i mračne sile preobrase, proširujući tako uski put koji je podučavao Isus Krist. Ova će **pravednost** biti **vječna** samo za vjerne izabrane, one koji slušaju i odgovaraju u poslušnosti Božjim pravednim zahtjevima.

24.- *zapečatiti viziju i proroka*

Ili, tako da se vizija ispuni pojavom najavljenog proroka. Glagol zapečatiti aludira na Božji pečat koji na taj način daje proročanstvu i proroku koji će se predstaviti potpuni i neosporivi božanski autoritet i legitimitet. Djelo koje se treba izvršiti zapečaćeno je njegovim božanskim kraljevskim pečatom. Simboličan broj ovog pečata je "sedam: 7". Također označava puninu koja karakterizira narav Boga stvoritelja i narav njegova Duha. Temelj tog izbora je izgradnja njegovog projekta tijekom sedam tisuća godina, zbog čega je vrijeme podijelio na tjedne od sedam dana poput sedam tisuća godina. Proročanstvo o 70 tjedana tako daje ulogu broju (7), pečatu živoga Boga u Otk.7. Stihovi koji slijede potvrdit će važnost ovog broja "7".

24f- *i pomazati Presveto nad svetinjama*

Ovo je pomazanje Duha Svetoga koje će Isus primiti u vrijeme svoga krštenja. Ali da ne griješimo, golubica koja je na njega sletjela s neba imala je samo jedan cilj, uvjeriti Ivana da je Isus doista najavljeni Mesija; nebo mu

svjedoči. Na zemlji je Isus oduvijek bio Krist, au obliku odabranih pitanja koja su postavljena svećenicima dokaz je njegova pouka u sinagogi u dobi od 12 godina. Za njegov narod, među kojim je rođen i odrastao, njegova je službena misija trebala započeti njegovim krštenjem u jesen 26. godine i trebao je predati svoj život u proljeće 30. godine. Naslov Svetinja nad svetinjama označava dostojanstveno budući da u obliku tijela utjelovljuje živoga Boga koji je užasavao Hebreje u Mojsijevo vrijeme. Ali živa Svetinja nad svetinjama imala je materijalni simbol na zemlji; svetinja nad svetinjama ili svetište hrama u Jeruzalemu. Bio je to simbol neba, ove dimenzije nedostupne čovječanstvu gdje stoje Bog i njegovi anđeli. Sjedište božanskog suda i mjesto njegovog prijestolja, Bog kao Sudac čekao je Kristovu krv da potvrdi oprostjenje grijeha odabranih tijekom 6 milenija postavljenih za ovaj odabir. Isusova smrt je tako ispunila krajnji "praznik pomirenja". Oprostjenje je dobiveno i sve drevne žrtve koje je Bog odobrio su potvrđene. Pomazanje Presvetog nad svetinjama obavljalo se na Dan pomirenja škropljenjem krvi ubijenog jarca na Pomirilištu, oltaru postavljenom iznad Kovčega koji je sadržavao prekršene Božje zapovijedi. Za ovu radnju, jednom godišnje, veliki svećenik je bio ovlašten prodrijeti iza vela odvajanja, u Svetinju nad svetinjama. Tako je nakon svog uskrsnuća Isus donio na nebo pomirenje svojom krvlju kako bi primio vlast, legitimitet da spasi svoje izabrane pripisivanjem svoje pravde i pravo da osudi nepokajane grešnike, uključujući zle anđele i njihovog vođu Sotonu, đavla . Svetinja nad svetinjama, također označavajući nebo, krv koju je Isus prolio na zemlji, omogućit će mu, u Mihaelu, da istjera đavla i njegove demone s neba, što je otkriveno u Otk.12:9. Dakle, pogreška židovskog religioznog naroda bila je u tome što nisu razumjeli proročki karakter godišnjeg "dana pomirenja". Pogrešno su vjerovali da životinjska krv ponuđena na ovom slavlju može potvrditi drugo životinjsko značenje proliveno tijekom godine. Čovjek stvoren na sliku Božju; životinja proizvedena zemaljskim životom, kako možemo opravdati jednakost vrijednosti za dvije vrste? Budući da je bio Bog, Isus Krist je sam bio ulje pomazanja kao Duh Sveti i uzašavši na nebo sa sobom donosi pomazanje svoje legitimnosti stečene na zemlji.

Ključ za izračune

Dn 9,25 *Spoznaj dakle i razumi! Od vremena kada je riječ objavila da će Jeruzalem biti ponovno izgrađen Pomazaniku, Vođi, prije sedam tjedana i šezdeset i dva tjedna, mjesta i jarci će biti obnovljeni, ali u teškim vremenima.*

25a- *Znaj ovo onda i shvati!*

Anđeo ima pravo pozivajući Daniela na pozornost jer se on bavi podacima koji zahtijevaju veliku duhovnu i intelektualnu koncentraciju; jer će se morati napraviti kalkulacije.

25b- ***Od vremena kada je riječ navijestila da će Jeruzalem biti ponovno izgrađen do Pomazanika, do Vođe***

Samo ovaj dio stiha je od najveće važnosti jer sažima svrhu vizije. **Bog daje svom narodu koji čeka svog Mesiju način da zna u kojoj godini će im se predstaviti** . I ovaj trenutak kada je riječ navijestila da će Jeruzalem biti ponovno sagrađen mora se odrediti prema trajanju prorečenih 490 godina. Za ovaj dekret rekonstrukcije, u Ezrinoj knjizi, nalazimo tri moguća dekreta koja su redom izdala

tri perzijska kralja: Kir, Darije i Artakserkso. Ispostavilo se da dekret koji je uspostavio posljednji u – 458., dopušta kulminaciju 490 godina u 26. godini naše ere. Stoga će ovu Artakserksovu odredbu treba zadržati uzimajući u obzir godišnje doba u kojem je napisano: proljeće prema Esd.7:9: *napustio je Babilon prvog dana prvog mjeseca i stigao je u Jeruzalem prvoga dana petoga mjeseca, dobra ruka njegova Boga nad njim* . Godina kraljeve uredbе navedena je u Ezri. 7:7: *Mnogi od sinova Izraelovih, svećenici i leviti, pjevači, vratari i Netinci, također su došli u Jeruzalem sedme godine kralja Artakserksa* .

Odlazak dekreta je proljeće, Duh cilja za svoje proročanstvo, Uskrs proljeća gdje je Isus Krist umro razapet. Izračuni će nas dovesti do ovog cilja.

25c- *prije sedam tjedana i šezdeset i dva tjedna, mjesta i jarci bit će obnovljeni, ali u teškim vremenima.*

U početku imamo 70 tjedana. Anđeo evocira 69 tjedana; 7 + 62. Prvih 7 tjedana kulminira u vremenu oporavka Jeruzalema i hrama, u nesretnim vremenima jer Židovi rade pod stalnom nevoljom Arapa koji su se došli naseliti na području koje je ostavljeno slobodnim zbog njihove deportacije. Ovaj stih iz Neh.4:17 dobro opisuje situaciju: *Oni koji su gradili zid i oni koji su nosili ili tovarili terete, radili su jednom rukom, a držali su oružje u drugoj* . To je detalj koji je preciziran, ali glavni se nalazi u računanom 70. ^{tjednu} .

70. tjedan –

Dan 9:26 *I nakon šezdeset i dva tjedna Pomazanik će biti odsječen, i neće imati ~~nasljednika~~, ništa za sebe. Narod vladara koji dođe uništiti će grad i sveto ~~svetište~~, a kraj će im doći kao u potopu; Odlučeno je da će razaranja trajati do kraja rata.*

26a- *Nakon šezdeset i dva tjedna, Pomazanik će biti odsječen*

Ovih 62 tjedna prethodi 7 tjedana , što znači da je prava poruka "nakon 69 tjedana" *pomazanik će biti odsječen* , ali ne bilo koji pomazanik, onaj koji je tako najavljen utjelovljuje božansko pomazanje. Koristeći formulu “ **a pomazanik** ”, Bog priprema židovski narod za njihov susret s čovjekom običnog izgleda, daleko od božanskih ograničenja. U skladu sa svojom parabolom o vinogradarima, Sin Čovječji, sin gospodara vinograda, predstavlja se vinogradarima nakon što je poslao svoje glasnike koji su mu prethodili i koje su oni zlostavljali. Iz ljudske perspektive, Isus je samo *pomazanik* koji se predstavlja nakon drugih pomazanika.

Anđeo je rekao " *nakon* " ukupnog trajanja od 69 tjedana, što ukazuje na ^{70.} ^{tjedan} . Tako nas, korak po korak, podaci anđela usmjeravaju prema proljetnoj Pashi 30. godine koja će se nalaziti u sredini ovog 70. ^{tjedna} dana-godine.

26b- *i neće imati ~~nasljednika~~ za sebe*

Ovaj je prijevod tim više nelegitiman što njegov autor, L.Segond, na margini navodi da je doslovan prijevod: **nitko za njega** . A meni doslovni prijevod savršeno odgovara jer govori što se stvarno dogodilo u času njegova raspeća. Biblija svjedoči da su i sami apostoli prestali vjerovati da je Isus očekivani Mesija jer su, kao i ostali židovski narod, čekali mesiju ratnika koji će izbaciti Rimljane iz zemlje.

26c- *Ljudi vođe koji će doći uništiti će grad i ~~svetište~~svetišta*

Ovo predstavlja Božji odgovor na opaženu židovsku nacionalnu nevjeru: *nitko za njega* . Ogorčenje protiv Boga definitivno će biti plaćeno uništenjem Jeruzalema i njegovom lažnom *svetošću* ; jer od 30. godine više nije bilo *svetosti* na židovskom tlu; svetište više nije jedno. Za tu akciju Bog se poslužio Rimljanima, onima preko kojih su židovski vjerski poglavari dali razapeti Mesiju, ne usudujući se i ne mogavši to učiniti sami, a znali su, bez njih, kamenovati đakona Stjepana “tri godine i šest mjeseci”. ” kasnije.

26d- *i njegov kraj će doći kao potop*

Tako je 70. godine, nakon nekoliko godina rimske opsade, Jeruzalem pao u njihove ruke i ispunjeni razornom mržnjom, animirani božanskim žarom, mahnito su uništili, kako je najavljeno, grad i svetost koje više nije bilo, sve *dok nije više ostao kamen na kamenu* kao što je Isus najavio prije svoje smrti u Mateju 24:2: *Ali on im reče: Vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam, ovdje neće ostati kamen na kamenu koji se neće srušiti* .

26. - *odlučeno je da će razaranja trajati do kraja* ^{rata}

U Mateju 24,6 Isus je rekao: *Čut ćete za ratove i glasine o ratovima: pazite da se ne uznemirite, jer to se mora dogoditi. Ali to još neće biti kraj*. Nakon Rimljana, ratovi su nastavljeni kroz dvije tisuće godina kršćanske ere i dugo vrijeme mira koje smo uživali od kraja Drugog svjetskog rata je iznimno, ali programirano od Boga. Čovječanstvo tako može proizvoditi plodove svoje izopačenosti do kraja svojih fantazija prije nego što smrtno plati cijenu.

Međutim, kada govorimo o Rimljanima, ne smijemo zaboraviti da će njihovo papinsko nasljedstvo produžiti djela poganskog " *opustošitelja* ili *pustošitelja* ", pa tako i do kraja rata koji je vođen protiv izabranika Krista Boga.

Dn 9:27 *On će sklopiti čvrsti savez s mnogima na tjedan dana , a za pola tjedna učinit će da prestanu žrtve i žrtve; I [bit će] na krilu gnusoba pustošenja i čak do istrebljenja (ili potpunog uništenja), i bit će slomljeno, [prema] onome što je određeno, u pustoj [zemlji] .*

27a- *Sklopit će čvrst savez s mnogima na tjedan dana*

Duh prorokuje uspostavljanje novog *saveza* ; *čvrsta* je jer postaje osnova spasenja koja se nudi do svršetka svijeta. Pod izrazom mnogi, Bog cilja na židovske državljane, svoje apostole i svoje prve židovske učenike koji će sklopiti njegov *savez* tijekom posljednjih **sedam godina** roka danog židovskom narodu da službeno prihvati ili odbaci raskolnog Mesiju. To je taj savez koji je " *prekinut* " u stihu 24 između Boga i pokajanih židovskih grešnika. U jesen 33. godine, kraj ovog posljednjeg tjedna bit će obilježen ovim drugim nepravednim i odvratnim činom predstavljenim kamenovanjem Stjepana novog đakona. Njegova jedina greška bila je što je Židovima govorio istine koje nisu mogli podnijeti čuti, dok je Isus stavljao svoje riječi u njegova usta. Vidjevši ubijenog sljedbenika svoje stvari, Isus je zabilježio službeno nacionalno odbijanje njegova posredovanja. Od jeseni 33. godine, židovski su pobunjenici raspirivali gnjev Rimljana koji je 70. godine ispraznio blok na Jeruzalemu.

27b- *i za polovicu tjedna učinit će da prestane žrtva i prinos*

Ovaj trenutak u sredini ili *polovici tjedna* je proljeće 30 na koje cilja proročanstvo o 70 tjedana. Ovo je trenutak kada se postižu sve radnje navedene u stihu 24: **kraj grijeha, njegovo pomirenje, dolazak proroka koji ispunjava**

viziju uspostavljanjem svoje vječne pravde i pomazanje uskrslog Krista koji se uzdiže na nebo Pobjednički i svemogućí. Mesijina pomirbena smrt ovdje se spominje pod aspektom posljedice koju za sobom povlači: konačni prestanak prinošenja životinjskih *žrtava i prinosa* koji su se prinosili navečer i ujutro u židovskom hramu, ali također i od jutra do večeri, za grijeh naroda. Smrću Isusa Krista zastarjeli su životinjski simboli koji su ga predočavali u starom savezu, a to je bitna promjena koju je donijela njegova žrtva. Razdiranje hramskog zastora koje Bog izvodi u trenutku kada Isus umire potvrđuje definitivan prestanak zemaljskih vjerskih obreda, a razaranje hrama, 70. godine, učvršćuje tu potvrdu. S druge strane, godišnji židovski blagdani, svi proročki o njegovu dolasku, morali su nestati; ali ni u kojem slučaju, praksa tjedne subote koja u ovoj smrti dobiva svoje pravo značenje: ona proriče nebeski odmor sedmog tisućljeća koji, svojom pobjedom, Isus Krist dobiva za Boga i njegove istinske izabranike kojima pripisuje svoje savršeno vječna pravda citirana u stihu 24.

Početak ovog " *tjedna* " dana-godine događa se u jesen 26. godine krštenjem Isusa kojeg je krstio Ivan Krstitelj.

27c- *I [bit će] na krilu gnusoba pustošenja*

Žao nam je, ali ovaj dio stiha je loše preveden u verziji L.Segond jer je pogrešno protumačen. Uzimajući u obzir otkrivenja sadržana u Ivanovoj Apokalipsi, predstavljam svoj prijevod hebrejskog teksta koji drugi prijevodi potvrđuju. Izraz " *na krilu* ", simbol nebeskog karaktera i vlasti, sugerira vjersku odgovornost koja izravno cilja na papinski Rim, koji se " *uzdiže* " u Dan 8:10-11, i njegove vjerske saveznike posljednjih dana. *Orlova krila* simboliziraju vrhunsko uzdizanje carske titule, na primjer *lav s orlovskim krilima koji se tiče kralja Nabukodonozora, ili samog Boga koji je na orlovskim krilima* nosio svoj hebrejski narod kojeg je izbavio iz egipatskog ropstva. Sva su carstva usvojila ovaj simbol orla, uključujući 1806. godine Napoleona I. ' što je potvrdio Apo.8:13, zatim pruskog i njemačkog cara, a posljednji je bio diktator A.Hitler. Ali od tada, SAD također ima ovog carskog orla na zelenoj novčanici svoje nacionalne valute: dolara.

Napuštajući prethodnu temu, Duh se vraća ciljati svog omiljenog neprijatelja: Rim. Nakon zemaljske misije Isusa Krista, ciljani akter gnusoba *koje uzrokuju* konačno opustošenje zemlje je doista Rim čija je poganska imperijalna faza upravo uništila Jeruzalem 70. godine u stihu 26. A radnja počinjenja " *gadosti pustoši* " će nastaviti u vremenu do kraja svijeta. Gnusobe, u množini, se stoga mogu pripisati, prije svega, carskom Rimu koji će progoniti izabrane vjernike ubijajući ih u spektakularnim "etapama" kako bi zabavili krvožedni rimski narod, stvari koje će prestati 313. Ali drugo gnusoba dolazi zatim i sastoji se od prekidanja prakse sedmog dana subote, 7. ožujka 321.; ovo se djelovanje još uvijek može pripisati Rimskom Carstvu i njegovom carskom vođi Konstantinu ¹. S njim je Rimsko Carstvo došlo pod vlast bizantskih careva. Godine 538., zauzvrat, car Justinijan 1. ^{počinio} je još jednu *grozotu* uspostavljajući na svom rimskom sjedištu papinski režim Vigilija 1. ' a ovo produljenje grozota *do* kraja svijeta mora se pripisati ovoj fazi papinskog zakona koji je Bog dao denunciiran od Dan.7. Sjećamo se da naziv " *mali rog* " označava dvije dominantne faze Rima u Dan.7 i

Dan.8. Bog u ove dvije uzastopne faze vidi samo kontinuitet istog odvratnog djela.

Proučavanje prethodnih poglavlja nam je omogućilo da identificiramo različite vrste odvratnosti koje mu ovaj stih pripisuje.

27d- *i do istrebljenja (ili potpunog uništenja) i bit će slomljeno* , [prema] *onome što je određeno, u pustoj [zemlji]* .

“ **Bit će slomljena** [prema] *onome što je određeno* ” i otkriveno u Dan.7:9-10 i Dan.8:25: *Zbog svog blagostanja i uspjeha svojih lukavstava, on će imati oholost u svom srcu, on će učiniti mnogo ljudi koji su živjeli mirno će nestati, a on će ustati protiv poglavice nad poglavarima; ali će se slomiti, bez napora bilo koje ruke.*

Hebrejski tekst nudi ovu božansku misao različitu od trenutnih prijevoda.

Ova nijansa se temelji na Božjem projektu da se krivi ljudi svale na planetu Zemlju na kojoj žive; što nas uči Rev.20. Zabilježimo činjenicu da lažna kršćanska vjera ignorira ovaj božanski projekt koji će se sastojati od istrebljenja ljudi s lica zemlje, pri slavnom Kristovom povratku. Ignorirajući objave dane u Otkrivenju 20, oni uzalud čekaju uspostavu Kristova kraljevstva na zemlji. Međutim, ovdje iu Rev.20 planirano je potpuno uništenje njegove površine. Povratak u slavi Krista pobjednika u svom njegovom božanstvu vratit će zemlji njen kaotičan izgled s početka njezine povijesti opisane u Postanku 1. Potrest će je ogromni potresi i ona će se pod imenom ponor vratiti u svoje kaotično stanje „bez oblika i prazno” , “tohu wa bohu”, početno. Na njoj neće ostati živ čovjek, nego će ona biti tamnica *đavla* izolirana na njoj *tisuću godina* do časa njegove smrti.

U ovoj fazi studije, moram dati dodatne informacije koje se prvo tiču "70. ^{tjedna} " koji je upravo proučavan. Njegovo ispunjenje u proročkim danima-godinama povezano je s doslovnim ispunjenjem. Jer zahvaljujući svjedočanstvu židovskog kalendara, znamo konfiguraciju uskrsnog tjedna 30. godine. Njegovo središte bila je srijeda uoči povremenog Šabata opravdanog židovskom Pashom koja je te godine padala u četvrtak. Tako možemo potpuno rekonstruirati tijekom ove Pashe u kojoj je Isus umro. Uhićen u utorak navečer, Presuđen tijekom noći, Isus je razapet u srijedu ujutro u 9 sati. Istječe u 15 sati. Prije 18 sati Josip iz Arimateje položio je njegovo tijelo u grobnicu i otkotrljao kamen koji ju je zatvarao. Uskrsna subota u četvrtak prolazi. U petak ujutro pobožne žene kupuju začine koje tijekom dana pripremaju za balzamiranje Isusova tijela. U petak navečer u 18 sati počinje tjedni Šabat, jedne noći, dan prolazi u odmoru posvećenom od Boga. A u subotu navečer u 18 sati počinje prvi dan svjetovnog tjedna. Prođe noć i s prvim svitanjem žene odlaze do groba u nadi da će pronaći nekoga tko će odvaliti kamen. Nađu kamen otkotrljan i grobnicu otvorenu. Ulazeći u grob, Marija Magdalena i Marija, Isusova majka, vide anđela kako sjedi koji im govori da je Isus uskrsnuo, anđeo im govori da odu i upozore njegovu braću, njegove apostole. Dok se zadržava u vrtu, Marija Magdalena ugleda čovjeka odjevenog u bijelo kojega uzima za vrtlara; u razgovoru prepoznaje Isusa. I ovdje, vrlo bitan detalj koji ruši vrlo rašireno vjerovanje, Isus kaže Mariji: “ *Još se nisam vratio svome Ocu* ”. Razbojnik koji je bio na križu i sam Isus nisu ušli u raj, kraljevstvo Božje, na isti dan njihovog raspeća, budući da se 3 dana kasnije Isus još uvijek nije vratio

na nebo. Pa mogu li reći u ime Gospodnje, neka šute oni koji nemaju što reći od Njega! Kako jednog dana ne bi morao trpjeti ismijavanje ili sramotu.

Druga stvar je iskoristiti datum – 458. koji prvi označava početak 70 tjedana dana u godini određenih za židovski narod kojemu je Bog dao dva glavna znaka identiteta: subotu i obrezivanje tijela.

Prema Rim.11, poganski obraćenici koji su ušli u novi savez ucijepljeni su u hebrejski i židovski korijen i deblo. Ali temelji novog saveza su čisto židovski i Isus je to naglasio u Ivanu 4:22: *Vi štujete ono što ne znate; klanjamo se onome što znamo, jer spasenje dolazi od Židova.* Danas ova poruka poprima živu relevantnost jer je Isus upućuje lažno obraćenim poganima u svim razdobljima. Da ih bolje uništi, davao ih je gurnuo da mrze Židove i njihov savez; što ih je odvrćalo od Božjih zapovijedi i njegove svete subote. Stoga moramo ispraviti ovu pogrešku i **gledati na novi savez sa židovskim identitetom**. Apostoli i novoobraćeni židovski učenici su ti " *mnogi* " koji čine *čvrst savez s Isusom* , u Dan.9:27, ali njihova baza ostaje Židovska, oni su također zabrinuti početkom razdoblja od " *70 tjedana* " koju je Bog dao židovskoj naciji da prihvati ili odbaci standard novoga saveza koji se temelji na ljudskoj krvi koju je dobrovoljno prolio Isus Krist. Dedukcijom iz ovih razmišljanja datum - 458. postaje početak "2300 večeri-jutra" Dan.8:14.

Na kraju ovog dugog proročkog trajanja, 2300 godina, tri su stvari morale prestati prema Dan 8:13.

- 1- vječno svećeništvo
- 2- razorni grijeh
- 3- progon svetosti i vojska.

Identificiraju se tri stvari:

- 1- trajno zemaljsko svećenstvo pape
- 2- ostatak prvog dana preimenovan u: nedjelja.
- 3- Progon kršćanske svetosti i svetaca, građana kraljevstva nebeskoga.

Ove promjene imale su za cilj:

- 1- Vratite Isusu Kristu njegovo sveto trajno nebesko svećeništvo.
- 2- Obnovite cijeli božanski zakon uključujući 7. dan subotnjeg ^{odmora}.
- 3- Vidi kraj progonima kršćanske svetosti i svetaca.

Izračun predložen za "2300 večer-jutra" počevši od datuma - 458, kraj ovog trajanja završava u proljeće 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. U ovom izračunu imamo 1842 cijele godine kojima moramo dodati +1 kako bismo označili proljeće na početku godine 1843. gdje završava prorečeno "2300 večer-jutra". Ovaj datum označava početak povratka intervencije Boga koji na taj način želi osloboditi svoje istinske svece od vjerskih laži naslijeđenih od rimskog papinskog katolicizma 1260 godina. Stoga, preuzimajući inicijativu za stvaranje duhovnog buđenja u SAD-u gdje su protestanti našli utočište, Duh nadahnjuje Williama Millera za zanimanje za proročanstvo Daniela 8:14 i dva uzastopna predložena datuma najavljuju povratak Isusa Krista, prvi za proljeće 1843., drugo za jesen 1844. Za njega čišćenje svetišta znači da se Isus vraća da pročisti zemlju. Nakon dva razočaranja na zakazane datume, Duh daje znak najizdržljivijima koji su

sudjelovali u dvije kušnje vjere. Ujutro 23. listopada 1844. primio je nebesko viđenje jedan od svetaca koji je prelazio polja. Nebo se otvorilo za scenu koja prikazuje Isusa Krista kao Velikog svećenika kako služi u nebeskom Svetištu. U viziji je prošao od Svetinje do Svetinje nad svetinjama. Tako se nakon 1260 godina tame Isus Krist ponovno povezo sa svojim vjericima razvrstanim po dvama uzastopnim kušnjama.

- 1- **Nastavak vječnog** . Stoga je kroz ovu viziju Bog službeno preuzeo kontrolu nad svojim trajnim celestijalnim svećenstvom 23. listopada 1844.
- 2- **Povratak subote** . Istog mjeseca, još jedan od svetaca počeo je svetkovati sedmi dan subote, nakon posjeta gđe Rachel Oaks koja mu je dala brošuru iz svoje crkve: "Baptisti sedmog dana." Jedan po jedan, tijekom vremena, sveci odabrani u dva testa također su usvojili sedmi dan subote. Tako je Bog okončao razorni grijeh koji je uspostavio poganski Rim, ali ga je papinski Rim ozakonio pod svojim imenom "nedjelja".
- 3- **Zaustavljanje progona** . Treća tema odnosila se na svetost i kršćane progone 1260 godina. I tamo je ponovno, 1843. i 1844., posvuda u zapadnom svijetu zahvaćenom proročanstvom vladao vjerski mir. To je zato što je revolucionarna Francuska svojom giljotinom ušutkala odgovorne za počinjena vjerska zlostavljanja. Tako je nakon posljednjih krvavih godina kažnjavanja vjerskih *preljubnika* prema Apo.2:22-23, na kraju 1260 godina koje su počele 538. godine, datuma povezanog s uklanjanjem trajnog prava *uspostavom* papinskog režima, tj. 1798. vlada vjerski mir. A ustanovljena sloboda savjesti dopušta svecima da služe Bogu prema svom izboru i prema svome znanju da će Bog rasti. *Godine* 1843., *svetost* i *vojska svetaca* , ovi građani kraljevstva nebeskog koje je odabrao Isus Krist, više nisu progonjeni, kao što je proročanstvo Daniela 8:13-14 najavilo.

Sva ta iskustva je organizirao i vodio Svemogući Bog koji u potpunoj nevidljivosti vodi umove ljudi tako da ostvare njegove planove, njegov cijeli program, sve do kraja svijeta kada završi njegov odabir izabranih. Iz svega ovoga proizlazi da čovjek ne odlučuje poštovati subotu i njezino svjetlo, Bog je taj koji mu daje te stvari koje mu pripadaju kao znak njegova odobravanja i njegove stvarne ljubavi prema njemu, kao što Ezé uči. .20:12 -20: *Dao sam im i svoje subote kao znak između mene i njih, da znaju da sam ja Jahve koji ih posvećujem... Posveti moje subote, i neka budu između mene i tebe jedan znak kojim poznato je da sam ja Jahve, vaš Bog* . Jer on je taj koji traži svoju izgublenu ovcu, budimo sigurni da nijedan izabranik neće propustiti poziv.

U Dan 8, u jedinstvenom odgovoru koji Bog daje u stihu 14 na pitanje u stihu 13, riječ " *svetost* " savršeno odgovara jer se svetost općenito tiče svega što je Božje vlasništvo i što ga posebno pogađa. To je bio slučaj njegova *trajnog* nebeskog svećeništva, njegove *posvećene subote* od postanka svijeta dan nakon stvaranja Adama, i njegovih *svetaca* , njegovih vjernih izabranika.

Iskustva prorečena u Danielu 8:13-14 ispunila su se između 1843. kada je božanski dekret stupio na snagu i jeseni 1844., oba temeljena na očekivanju

povratka Isusa Krista na te datume, tako da se oslanjaju na ideju o dolaska Isusa Krista, suvremenici ovog iskustva dali su sudionicima koji su bili sljedbenici tih očekivanja naziv “adventisti”, od latinskog “adventus” što upravo znači “dolazak”. Pronaći ćemo ovo “adventističko” iskustvo u 12. poglavlju ove Danielove knjige, gdje će Duh naglasiti važnost ovog posljednjeg formaliziranog “saveza”.

Daniel 10

Dn 10,1 *U trećoj godini Kira, kralja Perzije, Danielu, koji se zvao Beltazar, objavljena je riječ. Ova riječ, koja je istinita, najavljuje veliku nesreću. On je slušao ovu riječ i razumio viđenje.*

1a- *U trećoj godini Kira, kralja Perzije, Danielu je otkrivena riječ, čije je ime bilo Beltazar*

Kir 2 je vladao od – 539. Datum vizije je dakle – 536.

1b- *Ova riječ, koja je istinita, najavljuje veliku nesreću.*

Ovaj termin, *velika nesreća*, najavljuje masakr velikih razmjera.

1c- *Slušao je ovu riječ i razumio viđenje.*

Ako je Daniel razumio značenje, razumjet ćemo ga i mi.

Dn 10,2 *U ono vrijeme ja, Danijel, tri tjedna tugovah.*

Ova osobna žalost koja utječe na Daniela, potvrđuje pogrebnu prirodu masakra koji će se izvršiti kada se dogodi velika najavljena nesreća.

Dn 10,3 *Nisam jeo nikakva poslastica, ni meso ni vino nije ulazilo u moja usta, niti sam se mazao dok se ne navrše tri tjedna.*

Ova priprema Daniela koji traži povećanu svetost prorokuje dramatičnu situaciju koju će anđeo proreći u Dan.11:30.

Dn 10,4 *Dvadeset četvrtog dana prvoga mjeseca bio sam kraj velike rijeke Hiddekel.*

Hiddékel ima ime Tigar na francuskom. Ovo je *rijeka* koja je natapala Mezopotamiju s Eufratom koji je prešao i natapao kaldejski grad *Babilon* zbog kažnjenog ponosa kralja Nabukodonozora. Daniel to nije mogao razumjeti, ali ovo je pojašnjenje bilo namijenjeno meni. Zato što sam tek 1991. obznanio prava objašnjenja Daniela 12 gdje će rijeka **Tigris** igrati ulogu " **tigra** " koji jede ljudske duše. Kušnja vjere ilustrirana je njezinim opasnim prijelazom. Samo odabrani ga mogu prijeći i nastaviti svoj put s Isusom Kristom. To je opet slika preslikana s prelaska Crvenog mora od strane Hebreja, nemogućeg i kobnog prijelaza za egipatske grešnike. Ali onaj koji evocira Daniel 12 odabire zadnje izabrane "adventiste" čija će se misija nastaviti do Kristova povratka. Posljednji od njih će doživjeti posljednju **veliku nesreću** , njen ekstremni oblik koji će zahtijevati Kristovu intervenciju u snažnom i slavnom spasonosnom i osvetničkom povratku.

Prva nesreća najavljena Danielu spominje se u Dan.11:30. Odnosi se na židovski narod iz antike, ali će još jedna slična *nesreća* biti najavljena analognom slikom u Otk.1. To će se ostvariti nakon Trećeg svjetskog rata u kojem *će trećina ljudi biti ubijena* . I ovaj sukob je predstavljen u Otk.9:13 do 21 simbolima, ali je razvijen jednostavnim jezikom u ovoj Danielovoj knjizi na kraju 11. poglavlja u stihovima 40 do 45. Tako da ćemo to naći sukcesivno, u ovom poglavlju 11, velika nesreća Židova, zatim u Dan.12:1, velika nesreća koja će ciljati izabrane kršćanstva i vjerne Židove posljednjeg vremena koji će se obratiti Kristu. Ta se nesreća tamo spominje pod izrazima "vremena nevolje" i glavna će meta biti prakticiranje od Boga posvećene subote.

Usporedba dviju vizija predviđenih nesreća

1- Djeci Danielovog naroda starog saveza: Dan.10:5-6.

2- Djeci Danielova naroda novog saveza: Otk.1:13-14.

Da bismo u potpunosti cijenili zanimanje koje moramo posvetiti ovim dvjema nesrećama, moramo razumjeti da, iako slijede jedna za drugom u vremenu, prva je vrsta koja proriče drugu, koja će biti usmjerena na povratak Isusa Krista, posljednjeg vjernog djeca Božja tipa Daniela i njegova tri druga. Nakon desetljeća mira, praćenog strašnim i strašno razornim atomskim ratom, dan odmora Rimski nedjelja bit će nametnut od strane sveopće vlade koju organiziraju preživjeli katastrofe. Zatim će opet smrt ugroziti živote vjernih izabranika, kao u danima Daniela, Hananije, Mišaela i Azarije; i kao u vrijeme “Makabejaca” u –168, na koje cilja nesreća najavljena u ovom poglavlju Daniela; i na kraju, posljednji adventisti koji su ostali vjerni sedmom danu subote 2029. godine.

Ali prije ove posljednje kušnje, duga papina vladavina od 1260 godina već će uzrokovati smrt mnoštva stvorenja u ime Boga.

Ukratko, razumijevanje poruke koju daje ova vizija dana Danielu omogućit će nam da razumijemo značenje one koju daje Ivanu u Otk.1:13 do 16.

Dan 10:5 *Podigao sam oči i pogledao, i gle, čovjek odjeven u platno i na bokovima nosio zlatni pojas iz Ufaza.*

5a- *bio je čovjek obučen u platno*

Djelo pravde koje simbolizira platno izvršit će Bog kroz ljudsko biće. Na opisanoj slici Bog se pojavljuje kao grčki kralj Antiohos 4 poznat kao Epifan. On će biti progonitelj Židova između – 175. i – 164. godine, koliko je trajala njegova vladavina.

5b- *ima na slabinama zlatni Uphazov pojas*

Postavljen na bubrege, pojas označava prisilnu istinu. Nadalje, zlato od kojeg je napravljen dolazi iz Ufaza, koji u Jer.10:9 cilja na svoju pogansku idolopokloničku upotrebu.

Dn 10,6 *Tijelo mu bijaše poput krizolita, lice mu blistaše poput munje, oči mu bijahu poput ognjenih plamenova, ruke i noge kao uglačana mjed, a glas mu bijaše kao buka mnoštva.*

6a- *Tijelo mu je bilo poput krizolita*

Bog je autor vizije, ali on najavljuje dolazak poganskog boga otuda ovaj veličanstveni nadnaravni aspekt.

6b- *lice mu je sjalo poput munje*

Potvrđen je grčki identitet ovog Boga. Ovo je Zeus, grčki bog kralja Antioha 4. Munja je simbol olimpijskog boga Zeusa; bog olimpskih bogova grčke mitologije

6c- *oči su mu bile poput plamena vatre*

Uništiti će ono što gleda i što ne odobrava; njegove će oči biti uprte u Židove prema Dan.11:30: ... *on će gledati u one koji su napustili sveti savez.* Nesreća ne dolazi bez razloga, otpadništvo kalja ljude.

6d- *njegove ruke i stopala izgledali su poput ulaštene mjedi*

Krvnik kojeg će Bog poslati bit će grešan kao i njegove žrtve. Njegove destruktivne akcije simbolizirane njegovim mjedenim rukama i stopalima simbol su grčkog grijeha u kipu Dan.2.

6.- *i zvuk njegova glasa bio je kao buka mnoštva*

Grčki kralj neće djelovati sam. Imat će iza i ispred sebe mnoštvo vojnika poganih poput njega da slušaju njegove naredbe.

Vrhunac i vrhunac ove proročanske najave bit će dostignut u času Danovog ispunjenja 11:31: *Vojske će se pojaviti na njegovu zapovijed; oni će oskrnaviti svetište, tvrđavu, oni će prekinuti vječnu ~~žrtvu~~ i postaviti gnusobu razarača.* Radi biblijske iskrenosti, prekrižio sam riječ žrtva koja nije napisana u hebrejskom tekstu, jer je Bog predvidio " vječne " dvije različite uzastopne uloge u starom savezu i u novom. U starini se sastojao od prinošenja janjeta navečer i ujutro kao žrtve paljenice. U kratkoj priči označava nebeski zagovor Isusa Krista koji podsjeća na njegovu žrtvu da posreduje za molitve izabranih. U ovom kontekstu Dan.11:31, onom starog saveza, grčki će kralj okončati trajne žrtve *Mojsijeva* zakona. Prema tome, samo kontekst vremena u kojem se evocira određuje tumačenje službe trajnog zagovora zemaljskog svećenika ili nebeskog Velikog svećenika: Isusa Krista. Trajno je stoga povezano s ljudskom službom ili, sekundarno i definitivno, s božanskom nebeskom službom Isusa Krista.

Dan 10:7 *Ja, Daniel, sam sam vidio viđenje, a ljudi koji su bili sa mnom to nisu vidjeli, nego su se silno uplašili te su pobjegli i sakrili se.*

7- Ovaj kolektivni strah samo je blijeda slika ostvarenja vizije. Jer na dan predviđenog pokolja, pravednici bi dobro učinili da pobjegnu i sakriju se, makar to bilo i u utrobi zemlje.

Dn 10,8 *Ostadoh sam i vidjeh ovo veliko viđenje; snaga mi je nestala, lice mi je promijenilo boju i raspadnulo se, izgubio sam svu snagu.*

8a- Kroz svoje osjećaje Daniel nastavlja proricati posljedice nesreće koja će doći.

Dan 10,9 *Čuo sam glas njegovih riječi; i kad sam čuo zvuk njegovih riječi, pao sam zapanjen, licem prema zemlji.*

9a- U dan nesreće, glas kralja koji progona izazvat će iste zastrašujuće učinke; koljena će se sudarati i noge će se saviti, nesposobne nositi tijela koja će pasti na zemlju.

Dn 10,10 *I gle, ruka me se dotače i prodrma koljena i ruke moje.*

10a- Srećom po njega, Daniel je samo prorok odgovoran za najavu svog naroda o dolasku ove **velike nesreće** i on sam nije na meti pravednog Božjeg gnjeva.

Dn 10,11 *Tada mi reče: Daniele, ljubljani čovječe, pazi na riječi koje ću ti govoriti i stoj gdje jesi; jer ja sam sada poslan tebi. Kad mi je to rekao, stajao sam drhteći.*

11a- *Daniele, voljeni čovječe, pazi na riječi koje ću ti govoriti i stoj gdje jesi*

Božji miljenik nema razloga bojati se njegovih nebeskih intervencija. Božji je gnjev protiv zlih i okrutnih, agresivnih buntovnih grešnika. Daniel je suprotnost ovim ljudima. On mora ostati stajati jer je to sam znak razlike u sudbini koja će na kraju pasti na ruke izabranih. Čak i dok leže u prahu zemaljske smrti, oni će biti probuđeni i ponovo postavljeni na noge. Zli će leći i zli će se probuditi za konačni sud koji će biti uništen zauvijek. Anđeo precizira "na mjestu gdje si ti". A gdje je on? U prirodi na obalama rijeke "Hiddekel", na francuskom, Eufrat, koja će označavati kršćansku Europu novog saveza u Otkrivenju. Prva lekcija je da se čovjek može susresti s Bogom bilo gdje i ondje biti blagoslovljen.

Ova pouka ruši idolopokloničke predrasude da se za mnoge ljude Boga može susresti samo u crkvama, sakralnim objektima, hramovima, oltarima, a kod nas toga nema. U svoje vrijeme, Isus će obnoviti ovu lekciju govoreći u Ivanu 4:21 do 24: *Ženo, reče joj Isus, vjeruj mi, dolazi čas kada se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu . Obožavate ono što ne poznajete; klanjamo se onome što znamo, jer spasenje dolazi od Židova. Ali dolazi čas, i već je došao, kada će se pravi klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini; jer to su štovatelji koje Otac traži. Bog je Duh i oni koji mu se klanjaju moraju ga štovati u duhu i istini.*

Druga lekcija je suptilnija, temelji se na rijeci Hiddekel jer je Duh planirao otvoriti razumijevanje svoje knjige samo svojim posljednjim vjernim slugama čije je iskustvo i test kojim se provodi njihov odabir ilustrirano slikom opasno prijelaznje rijeke Hiddékel na francuskom, Tigar, kao i životinja ovog imena, također na ispitu vjere, gutač ljudskih duša.

11b- *jer sada sam poslan tebi. Kad mi je to rekao, stajao sam drhteći.*

Susret više nije vizija, on se pretvara u dijalog, razmjenu između dva Božja stvorenja, jedno koje dolazi s neba, a drugo još uvijek sa zemlje.

Dn 10,12 *Reče mi: Danijele, ne boj se; jer od prvog dana kad si svoje srce postavio da razumiješ i da se poniziš pred svojim Bogom, tvoje su se riječi čule, i zbog tvojih sam riječi došao .*

Na cijeli ovaj stih, imam samo jednu stvar za reći. Ako biste izgubili pamćenje, zapamtite barem ovaj stih koji nam govori kako zadovoljiti našeg Boga stvoritelja.

Stih je primjer svoje vrste; logičan slijed koji se temelji na činjenici da svaki uzrok ima svoju posljednicu kod Boga: žeđ za razumijevanjem praćena istinskom poniznošću se čuje i ispunjava.

Ovdje počinje dugo otkrivenje koje neće završiti sve do kraja Knjige proroka Daniela, onog u 12. poglavlju .

Dn 10,13 *i vladar perzijskog kraljevstva odupirao mi se dvadeset i jedan dan; ali, gle, Mihael, jedan od glavnih vođa, došao mi je u pomoć, i ostao sam ondje s kraljevima Perzije.*

13a- *i Vođa perzijskog kraljevstva odupirao mi se dvadeset i jedan dan*

Anđeo Gabrijel pomaže Kiru 2, perzijskom kralju, a njegova misija za Boga sastoji se od utjecanja na njegove odluke, tako da poduzete radnje ne budu suprotnosti s njegovim velikim projektom. Primjer ovog neuspjeha anđela dokazuje da su Božja stvorenja doista ostavljena slobodna i neovisna i stoga odgovorna za sve svoje izbore i djela.

13b- *ali gle, Michael, jedan od glavnih vođa, došao mi je u pomoć*

Otkriveni primjer također nas uči da u slučaju stvarne nužde “ *jedan od glavnih vođa, Michael* ”, može intervenirati kako bi iznudio odluku. Ova vrhunska pomoć je božanska pomoć jer Mihael znači: "Tko je kao Bog". On je taj koji će doći na zemlju da se utjelovi u Isusu Kristu. Na nebu je za anđele bio reprezentacija Duha Božjega s njima. U ovom slučaju, izraz “ *jedan od glavnih vođa* ” može nas opravdano iznenaditi. Pa, to nije iznenađujuće, jer poniznost, blagost, dijeljenje i ljubav koje će Isus pokazati na zemlji, već su korišteni u

njegovom nebeskom životu sa svojim vjernim anđelima. Zakoni neba su oni koje je On pokazao tijekom svoje zemaljske službe. Na zemlji je postao sluga svojih slugu. I saznajemo da se na nebu izjednačio s drugim glavnim anđelima.

13c- *i ostao sam ondje s kraljevima Perzije*

Dominacija dinastije perzijskih kraljeva će se stoga nastaviti neko vrijeme do grčke dominacije.

Dn 10,14 *Sada dolazim da ti pokažem što će se dogoditi s tvojim narodom u budućnosti; jer vizija se još uvijek tiče tih vremena.*

14a- Sve do kraja svijeta, Danielov narod bit će zabrinut, u starom kao i u novom savezu, jer je njegov narod Izrael kojeg Bog spašava od egipatskog grijeha, od Adamova grijeha po Isusu Kristu i od grijeha uspostavio Rim u kršćanstvu pročišćen Isusovom krvlju.

Svrha objave koju je anđeo donio Danielu je upozoriti njegov narod na tragedije koje dolaze. Daniel već može shvatiti da se ono što mu se otkriva više ne tiče njega osobno, ali također je siguran da će ta učenja u budućnosti biti korisna slugama njegova naroda, a time i svima onima kojima ih Bog uputi i odredi kroz njih. mu.

Dn 10,15 *Dok mi je govorio te riječi, ja sam pogledao prema zemlji i šutio.*

15a- Ivan još uvijek ima u svom umu strašnu viziju nesreće i pokušava se koncentrirati da čuje ono što čuje, više se ne usuđuje podići glavu da pogleda onoga tko mu se obraća.

Dan 10,16 *I gle, netko nalik na sinove čovječje dotače se mojih usana. Otvorio sam usta i progovorio, i rekao onome koji je stajao preda mnom: Gospodaru, vizija me je ispunila strahom i izgubio sam svu snagu.*

1a- *I gle, jedan koji je imao izgled sinova čovječjih dotaknuo je moje usne*

Dok je strašna vizija bila nestvarna izmišljena slika stvorena u Danielovom umu, naprotiv, anđeo se predstavlja u ljudskom obliku istovjetnom zemaljskom čovjeku. Prvo, i on je stvoren na sliku Božju, ali u nebeskom tijelu slobodnom od zemaljskih zakona. Njegova nebeska priroda daje mu pristup objema dimenzijama tako što ima aktivnu sposobnost u svakoj. On dodiruje Danielove usne koji osjećaju ovaj dodir.

Dan 10,17 *Kako može sluga gospodara mog govoriti s gospodarom? Sada me snaga iscrpljuje i nemam više daha.*

17a- Za čisto zemaljsko ljudsko biće, situacija je vrlo drugačija, zemaljski zakoni su nametnuti i strah ga je učinio da izgubi snagu i dah.

Dn 10,18 *Tada me se opet dotače Onaj koji je izgledao kao čovjek i ojača me.*

18a- Uz nježno inzistiranje, anđeo uspijeva Danielu vratiti snagu smirujući ga.

Dan 10,19 *Tada mi reče: Ne boj se, ljubljeni čovječe, mir s tobom! hrabrost hrabrost! I dok mi je govorio, dobio sam snagu i rekao: Pusti gospodaru moj da govori, jer ti si me ojačao.*

19a- Poruka mira! Identična onoj koju će Isus uputiti svojim učenicima! Ništa kao umirivanje uplašenog uma. Riječi hrabrost, hrabrost, pomažu mu da dođe do daha i povrati snagu.

Dn 10,20 *Reče mi: Znaš li zašto sam došao k tebi? Sada se vraćam boriti se protiv vladara Perzije; a kad ja odem, evo, doći će vladar Javana.*

20a- *Sada se vraćam da se borim protiv vođe Perzije*

Ovaj vođa Perzije je Kir 2 Veliki kojeg Bog smatra svojim pomazanikom; što ga ne sprječava da se mora boriti protiv njega kako bi vodio svoje odluke u njegovu smjeru.

20b- *i kad ja odem, gle, doći će vladar Javana*

Kada anđeo napusti Kira 2, napad tadašnjeg grčkog vođe otvorit će rastuće neprijateljstvo između dvije perzijske i grčke dominacije.

Dn 10,21 *Ali ću ti obznaniti što je zapisano u knjizi istine. Nitko mi ne pomaže protiv ovih, osim Michaela, vašeg vođe.*

21a- Ovo otkrivenje koje će Daniel primiti naziva se knjiga istine. Danas 2021. godine mogu potvrditi ispunjenje svega što je u njemu otkriveno, jer je njegovo razumijevanje u potpunosti dao besmrtni Duh Mihaela, našeg vođe, za Daniela u starom savezu i za mene, u novom savezu, od Isusa Krista prisvaja ovo ime kako bi sudio demonima koji su još uvijek aktivni do svog Slavnog povratka.

Danijel 11

Pažnja ! Unatoč promjeni poglavlja, rasprava između anđela i Daniela nastavlja se u kontinuitetu sa zadnjim stihom poglavlja 10 .

Dan 11:1 *I ja, prve godine Darija Međanina, bijah s njim da mu pomazem i podupirem ga.*

1a- Stvoren od Boga da živi vječno, anđeo koji razgovara s Danielom govori mu da je pomogao i podržavao Darija, medijskog kralja, koji je zauzeo Babilon u dobi od 62 godine i koji je još uvijek vladao u Dan.6. Ovaj kralj volio je Daniela i njegovog Boga, ali je, zarobljen, ugrozio svoj život predavši ga lavovima. Dakle, on je bio taj koji je intervenirao kako bi lavovima zatvorio usta i spasio svoj život. Stoga je i on pomogao tom kralju Dariju da shvati da je Danielov Bog jedini pravi Bog, stvoritelj svega što postoji, koji živi i da nema drugog poput njega.

Dn 11,2 *Sada ću te obznaniti istini. Eto, još će biti tri kralja u Perziji. Četvrti će skupiti više bogatstva od svih ostalih; a kad bude moćan u svom bogatstvu, dići će sve protiv kraljevstva Javana.*

2a- *Sada ću vam reći istinu*

Istina je poznata samo Pravom Bogu i to je ime koje Bog sebi daje u svom odnosu sa svojim posljednjim odabranicima u Kristu prema Otk.3:14. Istina nije samo božanski zakon, njegove odredbe i zapovijedi. Također obuhvaća sve što Bog skrupulozno planira i čini da se ostvari u njegovo vrijeme. Mi samo otkrivamo svaki dan našeg života, dio ovog velikog programa u kojem napredujemo do kraja našeg života i kolektivno, do kraja konačnog spasonosnog projekta koji će omogućiti izabranima pristup vječnosti. obećano.

2b- *Gle, i dalje će biti tri kralja u Perziji*

1. kralj nakon Kira 2: Kambiz 2 (– 528. – 521.) kolje svog sina Bardija kojeg su Grci prozvali ^{Smerdis}.

2. kralj: lažni Smerdis, mag Gaumâta uzurpator imena Smerdis vlada samo kratko vrijeme.

3. kralj: Darije 1. ^{Perzijanac} (– 521. – 486.) Histapin sin

2c- Četvrti će steći više bogatstva od svih ostalih

4. kralj: Kserkso 1. (– 486 – 465). Odmah nakon njega zavladat će Artakserkso I. koji će osloboditi sve židovske zarobljenike **u sedmoj godini** svoje vladavine, u proljeće – 458. prema Esd.7:7-9.

2d- *i kad bude moćan svojim bogatstvom, podići će sve protiv kraljevstva Javana*

Kserkso I. ^{potisnuo} je i smirio pobunjeni Egipat, zatim je poveo rat protiv Grčke, napao Atiku i uništio Atenu. No poražen je kod Salamine – 480. Grčka će zadržati dominaciju nad svojim teritorijem. I perzijski kralj je ostao u Aziji, ali je ipak započeo napade koji su dokazali njegovu želju da osvoji Grčku.

Dn 11,3 Ali ustati će moćni kralj, koji će vladati velikom moći i činiti što mu se prohtije.

3a- Poraz na svom teritoriju, progonjeni perzijski kralj Xerxes I završit će umrijeti, a ubit će ga dvojica njegovih velikana. Pobijedio ga je mladić kojemu se prijevarno rugao. Grčka je za svog kralja izabrala Aleksandra Velikog, mladog Makedonca od 20 godina (rođen – 356., vladao – 336. – umro – 323.). Proročanstvo ga spominje kao utemeljitelja 3. ^{carstva} kipa Dan.2, treće životinje Dan.7 i druge životinje Dan.8.

Dan 11,4 *A kad bude uzvišen, njegovo će se kraljevstvo razbiti i razdijeliti na četiri vjetra nebeska; neće pripadati njegovim potomcima, niti će biti moćna kao što je bila, jer će biti rastrgana, i prijeći će drugima nego njima.*

4a- Tamo nalazimo točnu definiciju danu na velikom slomljenom rogu grčkog jarca iz Dan. 8:8 i njeno objašnjenje stiha 22: *Četiri roga koja su nastala da zamijene ovaj slomljeni rog, to su četiri kraljevstva koja će se pojaviti od ovog naroda, ali koji neće imati toliko snage .*

Sjećam se što predstavljaju " četiri velika roga ".

1. ^{rog} : grčka dinastija Seleukida koju je u Siriji utemeljio Seleuk 1. ^{Nikator} .

2. rog: grčka dinastija Lagida koju je u Egiptu utemeljio Ptolomej ^{I. Lagos} .

3. rog: grčka dinastija koju je u Traki utemeljio Lizimah

4. ^{rog} : grčka dinastija koju je utemeljila Kasandra u Makedoniji

Dan 11,5 *Kralj juga će ojačati. Ali jedan od njegovih vođa bit će jači od njega i dominirat će; njegova će vlast biti moćna.*

5a- *Kralj juga će postati jak*

Ptolomej I Soter Lagos –383 –285 kralj Egipta ili " kralj juga ".

5b- *Ali jedan od njegovih vođa će biti jači od njega, i dominirat će; njegova će vlast biti moćna.*

Seleuk 1. Nikator –312–281 kralj Sirije ili " kralj sjevera ".

Dn 11,6 *Nakon nekoliko godina sklopit će savez i kći kralja juga doći će kralju sjevera da uspostavi slogu. Ali ona neće zadržati snagu svoje ruke, a on se neće oduprijeti, ni on ni njezina ruka; ona će biti isporučena s onima koji su je doveli, s ocem i s onim koji joj je tada bio oslonac.*

6a- Proročanstvo preskače vladavinu Antioha 1. (-281-261), drugog " kralja sjevera " koji je pokrenuo **prvi "Sirijski rat" (-274-271)** protiv " kralja juga " Ptolomeja 2 Filadelfa (- 282 –286). Zatim dolazi **2. "Sirijski rat" (- 260. - 253.)** koji Egipćanima suprotstavlja novog " ^{kralja} sjevera " Antioha 2. Teosa (- 261. - 246.).

6b- *Nakon nekoliko godina oni će se udružiti, a kći kralja juga doći će kralju sjevera da uspostavi sklad.*

Počinja šugavo ponašanje. Da bi oženio Bereniku, Antioh 2 se razvodi od svoje zakonite žene po imenu Laodika. Otac prati svoju kćer i ostaje s njom u kući svog zeta.

6c- *Ali ona neće zadržati snagu svoje ruke, a on se neće oduprijeti, ni on ni njezina ruka; ona će biti isporučena s onima koji su je doveli, s ocem i s onim koji joj je tada bio oslonac.*

Ali neposredno prije svoje smrti, Antioh 2 razbaštinjuje Bérénice. Laodicea se osvećuje i daje ubiti nju zajedno s njezinim ocem i kćerkicom (ruka = dijete). Napomena: u Otk.3:16, Isus će se razvesti od svoje službene adventističke žene simboličnog imena Laodicea; tim više što Antioh 2 sebe naziva "Theos", Bog. U Engleskoj je kralj Henry 8 prošao bolje, razveo se odvojivši se od vjerske vlasti Rima, stvorio svoju anglikansku crkvu i uzrokovao da mu sedam žena umre jedna za drugom. Zatim dolazi ^{treći} " **Sirijski rat" (-246-241).**

Dan 11:7 *izdanak iz njegova korijena izniknut će na njegovu mjestu; doći će u vojsku, ući će u tvrđave kralja sjevera, raspolagat će njima kako mu se prohtije i učinit će se moćnim.*

7a- *Izdanak iz korijena izniknut će na njegovo mjesto*
Ptolomej 3 Evergetes -246-222 brat Berenike.

7b- *doći će u vojsku, ući će u tvrđave kralja sjevera*
Seleuk 2 Kalinik -246-226

7c- *on će njime raspolagati kako mu se prohtije, i on će se učiniti moćnim*

Dominacija pripada kralju juga. Ova egipatska dominacija je povoljna za Židove za razliku od seleukidskih Grka. Moramo odmah shvatiti da je između dva suprotstavljena vladara područje Izraela koje dva zaraćena tabora moraju prijeći u svojim ofenzivama ili u svojim povlačenjima.

Dan 11:8 *On će čak uzeti i odnijeti u Egipat njihove bogove i njihove livene likove i njihove dragocjenosti od srebra i zlata. Zatim će se nekoliko godina držati podalje od kralja sjevera.*

8a- U znak priznanja, Egipćani će njegovom imenu, Ptolomej 3, dodati naziv "Evergetes" ili dobrotvor.

Dan 11:9 *I poći će protiv kraljevstva južnog kralja i vratit će se u svoju zemlju.*

9a- Odgovor Seleuka 2 nije uspio sve do početka **4. "Sirijskog rata" (-219-217)** u kojem se Antioh 3 suprotstavio Ptolomeju 4 Filopatoru .

Dn 11,10 *Njegovi će sinovi izaći i skupiti veliko mnoštvo vojske; jedan od njih će izaći naprijed, raširiti se poput bujice, prelići se, zatim se vratiti; i oni će potisnuti neprijateljstva do tvrđave kralja juga.*

10a- Antioh 3 Megas (-223 -187) protiv Ptolomeja 4 Filopatora (-222-205). Dodani nadimci otkrivaju stanje ismijavanja naroda Lagida, jer Philopator na

grčkom znači ljubav prema ocu; oca kojeg je Ptolemej ubio... Još jednom, napadi Seleukida nisu uspjeli. Dominacija će ostati u grdnom taboru.

Dan 11,11 *Kralj juga će se razgnjeviti, izaći će i napasti kralja sjevera; on će podići veliko mnoštvo i trupe kralja sjevera bit će predane u njegove ruke.*

11a- Ovaj razoran seleukidski poraz je dobra stvar za Židove koji više vole Egipćane jer se prema njima dobro odnose.

Dn 11,12 *I ovo će se mnoštvo oholiti, a srce će se kraljevo uznositi; oborit će tisuće, ali neće pobijediti.*

12a- Situacija će se promijeniti s **5. "Sirijskim ratom" (-202-200)** koji će suprotstaviti Antioha 3 protiv Ptolomeja 5 Epifana (-205 -181) .

Dn 11,13 *Jer kralj sjevera opet će doći i skupit će mnoštvo veće od onoga prije; nakon nekog vremena, nekoliko godina, krenut će s velikom vojskom i velikim bogatstvom.*

13a- Nažalost, za Židove, seleukidski Grci vratili su se na svoje područje kako bi napali Egipat.

Dan 11:14 *U to će vrijeme mnogi ustati protiv kralja juga, a nasilnici među tvojim narodom pobunit će se da ispune viziju, pa će pasti.*

14a- Novi kralj egipatskog juga Ptolomej 5 Epifan - ili Slavni (-205-181) star pet godina doveden je u poteškoće napadom Antioha 3 uz podršku protivnika. Ali Židovi podržavaju egipatskog kralja boreći se protiv Seleukida. Oni su, ne samo poraženi i ubijeni, već su upravo učinili sirijske seleukidske Grke smrtnim neprijateljima za cijeli život.

Židovska pobuna otkrivena u ovom stihu opravdana je židovskom sklonošću prema egipatskom taboru; stoga su neprijateljski raspoloženi prema seleukidskom taboru koji ponovno preuzima dominaciju nad situacijom. Ali, nije li Bog upozorio svoj narod na savezništvo s Egipćanima? "Egipat, ta trska koja probada ruku onoga koji se na nju oslanja," prema Iza.36:6: " *Evo, postavio si je u Egipat, uzeo si za potporu ovu slomljenu trsku, koja prodire i probada ruku svakoga tko se na njega oslanja: ovo je faraon, kralj egipatski, svima koji se u njega uzdaju* . Čini se da židovski narod ignorira ovo upozorenje i njihov je odnos s Bogom u najgorem stanju; kazna se približava i udara. Antioh 3 ih tjera da skupo plate svoje neprijateljstvo.

Imajte na umu : ova židovska pobuna ima za cilj "ostvariti viziju " u smislu da priprema i gradi mržnju Sirijaca protiv židovskog naroda. Tako će ***velika nesreća*** najavljena u Dan.10:1 doći da ih pogodi.

Dan 11:15 *I kralj sjevera će izaći, sagradit će terase i zauzeti tvrde gradove. Južne trupe i kraljeva elita neće se oduprijeti, nedostajat će im snage za otpor.*

15a- Dominacija je trajno promijenila strane, ona je u seleukidskom taboru. Ispred njega egipatski kralj ima samo pet godina.

Dn 11,16 *Tko se protivi njemu, činit će što god hoće i nitko mu se neće oduprijeti; zaustavit će se u najljepšoj zemlji, istrijevivši sve što mu dođe pod ruku.*

16a- Antioh 3 još uvijek ne uspijeva osvojiti Egipat i njegova žed za osvajanjem ga čini iritiranim, židovski narod postaje njegova bol. On prazni višak svog gnjeva na mučenički židovski narod koji se spominje izrazom " *najljepša među zemljama* " kao u Dan 8:9.

Dan 11:17 *On će predložiti da dođe sa svim snagama svoga kraljevstva i sklopi mir s kraljem juga; dat će mu svoju kćer za ženu, s namjerom da mu dovede u propast; ali to se neće dogoditi, i neće uspjети.*

17a- Budući da rat nije uspio, Antioh 3 pokušava put savezništva s Lagidskim taborom. Ova promjena strategije ima razlog: Rim je postao zaštitnik Egipta. Stoga pokušava riješiti nesuglasice dajući svojoj kćeri Kleopatru, prvo ime, u braku s Ptolomejem 5. Vjenčanje je sklopljeno, ali bračni par želi zadržati svoju neovisnost od seleukidskog tabora. Plan Antioha 3. da zauzme Egipat ponovno je propao.

Dn 11,18 *Uperit će pogled na otoke i mnoge će od njih osvojiti; ali vođa će stati na kraj sramoti koju je želio privući i učinit će da se svali na njega.*

18a- Osvojiti će zemlje u Aziji, ali će na svom putu pronaći rimsku vojsku, ovdje označenu kao u Dan.9:26 izrazom " vođa "; to zato što je Rim još uvijek republika koja šalje svoje vojske u snažne operacije smirivanja pod vodstvom legata koji predstavljaju moć senatora i naroda, plebsa. Prijelaz na imperijalnu vlast neće promijeniti ovu vrstu vojne organizacije. Ovaj vođa se zove Lucije Scipion poznat kao Afrikanac, kralj Antioh je preuzeo rizik da se suoči s njim i poražen je u bitci kod Magnezije 189. godine i osuđen da plati Rimu kao ratnu odštetu veliki dug od 15.000 talenata. Osim toga, njegov najmlađi sin, budući Antioh 4 Epifan, progonitelj Židova koji će ispuniti u stihu 31 "nesreću " prorečenu u Dan 10:1, biva uzet kao talac od strane Rimljana.

Dn 11,19 *Zatim će otići u utvrde svoje zemlje; i posrnut će i pasti, i više ga se neće naći.*

19a- Snovi o osvajanju završili su smrću kralja, kojeg je zamijenio njegov najstariji sin Seleuk 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Tko god zauzme njegovo mjesto, dovest će utjerivača u najljepši dio kraljevstva, ali za nekoliko dana ono će biti slomljeno, a ne gnjevom ili ratom.*

20a- Kako bi podmirio dug prema Rimljanima, kralj šalje svog ministra Heliodorusa u Jeruzalem da zaplijeni blago hrama, ali žrtva strašne vizije u hramu, on napušta ovaj preplašeni projekt. Taj egzaktor je Heliodorus koji će zatim ubiti Seleuka 4 koji ga je zadužio svojom misijom u Jeruzalemu. Namjera je vrijedna akcije, a Bog ga je učinio da plati za ovo oskvrnuće svog svetog hrama smrću svog vođe koji, ubijen, nije umro ni od gnjeva ni od rata .

Antiochos 4 čovjek prikazan u viziji velike nesreće

Dn 11,21 *Prezren čovjek zauzet će njegovo mjesto, a da neće biti odjeven u kraljevsko dostojanstvo; on će se pojaviti usred mira i zauzeti će kraljevstvo spletkama.*

21a- Ovo je Antiochos, najmlađi sin Antiochosa 3. Zarobljen i talac Rimljana, možemo zamisliti učinke koji su proizveli njegov karakter. Postavši kraljem, morao je osvetom uzeti život. Nadalje, njegov boravak s Rimljanima omogućio je određeno razumijevanje s njima. Njegov dolazak na prijestolje Sirije temelji se na spletkama, jer je prednost nad njim imao drugi sin, stariji Demetrije. Vidjevši da je Demetrije sklopio pakt s Perzejem, kraljem Makedonije, neprijateljem Rimljana, ovi su favorizirali i postavili svog prijatelja Antioha na prijestolje.

Dn 11,22 *I čete izlivenne poput bujice bit će svladane pred njim i uništene, kao knez saveza.*

22a- *Trupe koje se šire poput bujice bit će potopljene pred njim i uništene*
Neprijateljstvo se nastavlja sa **6. "Sirijskim ratom" (-170-168¹)**.

Ovaj put Rimljani su pustili Antioha 4 da nastavi rat svog oca protiv ružnog tabora Egipta. Nikada nije toliko zaslužila svoj simbol grijeha, grčki je to istina u ovom kontekstu. Radije prosuđujte činjenice, kao što je Bog tada činio. U Lagidskom taboru Ptolemej 6 je incestuozno oženjen svojom sestrom Kleopatrom 2. Njihov mlađi brat Ptolemej 8 poznat kao Physcon povezan je s njima. Tada možemo razumjeti zašto je Bog dopustio Antiohu da uništi njihovu vojsku.

22b- *kao i vođa saveza.*

Menelaj, suradnik Seleukida, žudi za položajem zakonitog vrhovnog svećenika Onije, Andronik ga ubija i preuzima njegovo mjesto. Je li ovo još uvijek Izrael Božji? U ovoj drami Bog se počinje prisjećati radnji koje će Rim činiti tijekom stoljeća. Doista, Carski Rim će ubiti Mesiju, a Papinski Rim će poželjeti i oduzeti Njegovo trajno svećenstvo, baš kao što je Menelaj ubio Oniju da ga zamijeni.

Dn 11,23 *A kad mu se pridruži, poslužiti će se prijeverom; on će krenuti, a on će s malo ljudi imati prednost.*

23a- Antioh sklapa saveze sa svima, spreman ih raskinuti ako je to u njegovom interesu. Samo ovaj lik slika je povijesti kraljeva Francuske i Europe; sklapani savezi, raskinuti savezi i krvavi ratovi isprekidani kratkim razdobljima mira.

Ali ovaj stih također nastavlja, u dvostrukom čitanju, dajući nam skicu papinskog režima koji će progoniti svece 120 godina. Jer grčki kralj i papstvo vrlo su slični: *prijevare i trikovi* u obojici.

Dn 11,24 *Ući će u miru u najplodnija mjesta pokrajine; učiniti će ono što njegovi oci, niti očevi njegovih očeva, nisu učinili; on će razdijeliti plijen, plijen i bogatstvo; on će oblikovati projekte protiv tvrđava, i to za određeno vrijeme.*

24a- Mora se platiti ogroman dug prema Rimljanima. U tu svrhu, Antioh 4 oporezuje svoje provincije, a time i židovski narod nad kojim dominira. On uzima tamo gdje nije sijao i oduzima bogatstva porobljenim narodima koji su došli pod njegovu vlast. Nije odustao od svog cilja osvajanja Egipta na svaki način. A da bi ga njegovi vojnici cijenili i dobio njihovu potporu, dijeli plijen sa svojim trupama i raskošno poštuje svoja grčka božanstva, od kojih je glavno: olimpski Zeus, bog nad bogovima grčke mitologije.

U dvostrukom čitanju, rimski papinski režim postupit će isto. Budući da je po prirodi slab, mora zavesti i obogatiti velikane kraljevstava kako bi ga oni i njihove oružane snage priznali i poduprli.

Dn 11,25 *Na čelu velike vojske on će upotrijebiti svoju snagu i svoj žar protiv kralja juga. I kralj juga upustiti će se u rat s brojnom i vrlo moćnom vojskom; ali se neće oduprijeti, jer će se protiv njega kovati zli planovi.*

25a- Godine 170. Antioh 4. otima Peluzij i preuzima cijeli Egipat osim njegove prijestolnice Aleksandrije.

Dn 11,26 *Oni koji jedu sa stola njegova uništiti će ga; njegove čete će se raširiti poput bujice, a mrtvi će padati u velikom broju.*

26a- Ptolemej 6 zatim ulazi u pregovore sa svojim stricem Antiohom 4. Pridružuje se seleukidskom taboru. Ali pošto ga Egipćani nisu odobrivali, u Aleksandriji ga je zamijenio njegov brat Ptolemej 8, stoga ga je izdala njegova obitelj koja je *jela hranu s njegova stola*. Rat se nastavlja i *mrtvi padaju u velikom broju*.

Dan 11,27 *Oba će kralja zlo tražiti u srcima svojim i za istim će stolom lažno govoriti. Ali to neće uspjeti, jer kraj neće doći do određenog vremena.*

27a- Još jednom propadaju intrige Antioha 4. Njegov odnos s njegovim nećakom Ptolemejem 6 koji mu se pridružio temelji se na prijevari.

27b- *Ali to neće uspjeti, jer će kraj doći samo u određeno vrijeme.*

O kojoj svrsi govori ovaj stih? Istina, sugerira nekoliko *završetaka* i prvo, kraj rata između Antioha 3 i njegovih egipatskih nećaka i nećakinje. Ovaj *kraj* je blizu. Ostali *završeci* odnosit će se na trajanje 1260 godina papinske vladavine u Dan.12:6 i 7 i na vrijeme *završetka* stiha 40 ovog poglavlja koje će vidjeti ispunjenje Trećeg svjetskog rata koji priprema kontekst za posljednja *velika* univerzalna nesreća.

Ali u ovom stihu, ovaj izraz nema izravnu vezu s " *vremenom kraja* " citiranim u stihu 40, kao što ćemo otkriti i pokazati. Struktura ovog poglavlja izgleda vješto varljiva.

Dn 11,28 *Vratit će se u svoju zemlju s velikim bogatstvom; bit će neprijateljski raspoložen u svom srcu prema svetom savezu, djelovat će protiv njega, zatim će se vratiti u svoju zemlju.*

28a- *Vratit će se u svoju zemlju s velikim bogatstvom*

Odgovorani za bogatstvo oduzeto Egipćanima, Antioh 4 kreće na svom putu natrag u Antiohiju, ostavljajući iza sebe Ptolomeja 6 kojeg je postavio za kralja nad polovicom osvojenog Egipta. Ali ova polovična pobjeda razdraži nezadovoljnog kralja.

28b- Uznemirenost na koju je naišao kralj učinila je Židove metama njegovog gnjeva. Također, posjetom njihovom domu, iskalit će dio svog bijesa na njima, ali se neće umiriti.

Dn 11,29 *U određeno vrijeme opet će krenuti protiv juga; ali ovaj posljednji put stvari se neće događati kao prije.*

29a- Ulazimo u godinu velike nesreće.

U – 168. Antiochos je saznao da su se njegovi nećaci ponovno pomirili protiv njega, Ptolomej 6 sklopio je mir sa svojim bratom Ptolomejem 8. Osvojene egipatske zemlje vratile su se u egipatski tabor. Stoga ponovno kreće u pohod na svoje nećake, odlučan slomiti svaki otpor, ali...

Dn 11,30 *Na njega će doći lađe kitimske; obeshrabren, on će se vratiti. Tada, bijesan protiv svete alijanse, neće ostati neaktivan; kad se vrati, pogledat će one koji su napustili sveti savez.*

30a- *Brodovi iz Chittima će napredovati protiv njega*

Duh tako označava rimsku flotu baziranu na današnjem otoku Cipru. Odatle kontroliraju narode Sredozemnog mora i obalne narode Azije. Nakon što je njegov otac Antioh 3 suočen s rimskim vetom. On trpi poniženje koje će ga razbjesniti. Rimski legat Popilius Laenas crta krug na tlu oko njegovih stopala i upućuje ga da ga ne napušta osim ako se ne odluči boriti protiv Rima ili mu se

pokoriti. Antioh, bivši talac, naučio je lekciju koju je dao svom ocu i mora odustati od osvajanja Egipta, koji je u potpunosti stavljen pod rimski protektorat. U tom kontekstu eksplozivnog bijesa, on saznaje da se Židovi, vjerujući mrtvima, raduju i slave. Na teži način će užasno saznati da je još uvijek živ.

Dn 11,31 *Vojska će doći na njegovu zapovijed; oni će oskrnaviti svetište, tvrđavu, oni će prekinuti vječnu žrtvu i postaviti grozotu pustošitelja (ili uništitelja).*

31a- Ovaj stih potvrđuje činjenice povezane u apokrifnom izvještaju 1. Macc.1:43-44-45: *Tada je kralj Antioh napisao cijelom svom kraljevstvu, kako bi svi postali jedan narod, i da bi svatko trebao napustiti svoj određeni zakon. Svi su narodi pristali na ovu zapovijed kralja Antioha, a mnogi u Izraelu pristali su na ovo ropstvo, žrtvovali se idolima i kršili (oskvrnili) subotu.* U ovom opisu nalazimo iskušenja koja su proživjeli Danijel i njegova tri druga u Babilonu. I Bog nam predstavlja u 1. Makabejcima, opis onoga što će biti posljednja velika nesreća s kojom ćemo se mi koji smo živi u Kristu morati suočiti neposredno prije povratka u slavi Isusa Krista. Između našeg vremena i vremena makabejskih Židova, još jedna velika nesreća uzrokovala je umiranje svetaca Isusa Krista 120 godina.

31b- *oni će oskrnaviti svetište, tvrđavu, oni će prekinuti vječnu žrtvu i postaviti gnusobu pustošitelja (ili uništitelja).*

Ove radnje potvrdit će ovo povijesno svjedočanstvo koje je zabilježio židovski i rimski povjesničar Josip Flavije. Važnost stvari to opravdava, pa pogledajmo ovo svjedočanstvo u kojem nalazimo pojedinosti identične nedjeljnom zakonu posljednjih dana koji je proglasio univerzalni režim koji su formirali preživjeli iz Trećeg svjetskog rata.

Ovdje je rana verzija 1. Macc.1:41 do 64:

1Ma 1:41 Tada je kralj naredio da svi u njegovom carstvu postanu jedan narod

:

1Ma 1:42 svatko se trebao odreći svojih običaja. Svi su se pogani pokorili kraljevim naredbama

1Maj 1:43 pa čak i u Izraelu mnogi su ljudi pozdravili njegovo štovanje: žrtvovali su idolima i oskvrnili subotu.

1Maj 1:44 Kralj je poslao glasnike u Jeruzalem i u judejske gradove da ondje prenesu njegove naredbe: od sada je trebalo slijediti običaje koji su strani zemlji,

1Ma 1:45 da prestane s paljenicama u Hramu, žrtvama i ljevanicama. Subote i svetkovine trebalo je oskrnaviti,

1Ma 1:46 oskvrnite Svetište i sve što je sveto,

1Ma 1:47 podižu žrtvenike i mjesta bogoštovlja i hramove idolima, klanjaju svinje i nečiste životinje.

1Maj 1:48 Trebali su ostaviti svoje sinove neobrezane i tako postati odvratni svim vrstama nečistoća i skrnavljenja.

1Ma 1:49 Jednom riječju, trebali smo zaboraviti Zakon i zanemariti sva njegova obdržavanja:

1Ma 1:50 Svatko tko nije poslušao kraljeve naredbe mora biti kažnjen smrću.

1Ma 1:51 Tako su se kraljeva pisma slala po cijelom kraljevstvu; postavio je nadglednike nad svim narodom i zapovjedio svim judejskim gradovima da prinose žrtve.

1Maj 1:52 Mnogi ljudi su poslušali, svi koji su napustili Zakon; činili su zlo u zemlji,

1Ma 1:53 prisiljavajući Izrael da potraži utočište.

1Ma 1:54 Petnaestog dana mjeseca Kisleua, godine 145., kralj je postavio Grozotu opustošenja na žrtvenik za žrtve paljenice, a oni su podigli žrtvenike u susjednim gradovima Judeje.

1Ma 1:55 Palili su tamjan na vratima kuća i na trgovima,

1Ma 1:56 Knjige zakona bile su rastrgane i bačene u vatru kad su pronađene,

1Ma 1:57 I ako bi se kod nekoga našla knjiga Saveza, ili ako bi se itko pokoravao Božjem zakonu, usmrtili bi ga prema kraljevoj odredbi.

1Ma 1:58 Kažnjavali su Izraelce koji su uhvaćeni u prekršaju iz mjeseca u mjesec u njihovim gradovima,

1Ma 1:59 i 25. u mjesecu prinošene su žrtve na velikom žrtveniku umjesto žrtvenika za žrtve paljenice.

1Ma 1:60 Prema ovom zakonu ubijali su žene čija su djeca bila obrezana,

1Ma 1:61 s bebama koje im vise o vratu; njihovi rođaci i oni koji su izvršili obrezivanje također su pogubljeni.

1Maj 1:62 Unatoč svemu tome, mnogi u Izraelu ostali su vjerni i bili dovoljno hrabri da ne jedu nečistu hranu.

1Maj 1:63 Radije bi umrli nego se onečistili hranom koja je bila u suprotnosti sa Svetim savezom, i zapravo su bili ubijeni.

1Ma 1:64 Bila je to velika kušnja za Izrael.

U ovoj priči zabilježimo stihove 45 do 47 koji potvrđuju prestanak prinosa **trajnog zagovora** i stih 54 koji svjedoči o oskvrnjenju Svetišta: **kralj je postavio Grozotu pustoši na žrtvenik za žrtve paljenice.**

Ishodište ovih zala je ovo otpadništvo Izraela : 1Ma 1:11 U to je vrijeme u Izraelu nastala generacija zavedenih ljudi koji su za sobom povukli mnoge ljude: "Sklopimo savez s narodima oko nas", rekli su, "jer otkako smo se odvojili od njih, dogodile su se mnoge nesreće nama ." Nesreće su već bile posljedica njihove nevjernosti Bogu i oni će svojim buntovnim stavom navući još više nesreća na sebe.

U ovoj krvavoj tragediji grčka je dominacija dobro opravdala svoj sveprisutni simbol grijeha u *bronci kipa* Dan.2; *pjegavi leopard* iz Dan.7; i *smrdljivi jarac* Danov.8. Ali jedan detalj ipak treba napomenuti. Osoba zadužena za kaznenu misiju koju je Antioh 4 poslao u Jeruzalem 168. godine zove se Apolonije, a ovo grčko ime koje na francuskom znači "Uništitelj" bit će izabrano od strane Duha da osudi u Apo.9:11, destruktivnu upotrebu Biblije od strane lažnog, protestantskog kršćanstva posljednjih dana; ili, upravo oni koji će organizirati konačnu **veliku konačnu nesreću** . Apolonije je došao u Jeruzalem s 22 000 vojnika i **na dan sabata**, tijekom spektakularne javne pobune, masakrirao je sve židovske gledatelje. Oskvrnili su subotu ovim profanim zanimanjem i Bog ih je dao ubiti. I njegov bijes ne jenjava jer iza te krvave činjenice stoji naručena helenizacija Židova. **Atenjanin Gerontes, kraljevski poslanik, nametnuo je cijelom**

narodu helenizaciju bogoštovlja i morala u Jeruzalemu kao iu Samariji . Jeruzalemski hram tada je posvećen olimpskom Zeusu , a onaj na brdu Gerizim gostoljubivom Zeusu. Tako vidimo kako Bog povlači svoju zaštitu iz vlastitog hrama, iz Jeruzalema i iz cijele nacije. Sveti grad pun je zločina, svaki odvratniji od prethodnog. Ali to je bila samo Božja volja koja je primjenjivala, tako je veliko bilo moralno i vjersko opuštanje nakon upozorenja koje je predstavljalo deportacija u Babilon.

Dn 11,32 *Laskanjem će zavesti izdajice Saveza. Ali oni iz naroda koji poznaju svoga Boga djelovat će postojano,*

32a- *On će laskanjem zavesti izdajice saveza*

Ovo pojašnjenje potvrđuje da je Božja kazna bila zaslužena i opravdana.

Na svetim mjestima skrnavljenje je postalo norma.

32b- *Ali oni iz naroda koji znaju svoga Boga će djelovati čvrsto,*

U ovoj tragediji iskreni i dostojni vjernici istaknuli su se svojom vjernošću i radije umrli kao mučenici negoli da se odreknu šovanja Boga stvoritelja i njegovih svetih zakona.

Još jednom, u drugom čitanju, ovo krvavo iskustvo od 1090 stvarnih dana nalikuje uvjetima papinske vladavine od 1260 dana-godina prorečenih sukcesivno u različitim oblicima u Dan.7:25, 12:7 i Otk.12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Osvrćući se na aktualna zbivanja u kontekstu antike

Kako bih jasno razumio što se događa, uzet ću sliku snimatelja koji svojom kamerom snima scenu koju je pomno pratio. U ovom trenutku on se udaljava dok dobiva na visini, a promatrano polje se sve više širi. Tako da kada se primijeni na religioznu povijest, pogled Duha nadzire cjelokupnu religioznu povijest kršćanstva, od njegovih malih početaka, sati patnje, vremena mučenika, do njegovog slavnog kraja obilježenog povratkom očekivanog Spasitelja.

Dn 11,33 *i najmudriji među njima poučit će mnoge. Ima nekih koji će nakratko podleći maču i plamenu, sužanjstvu i pljački.*

33a- *i najmudriji među njima uputit će mnoštvo*

Apostoli Isusa Krista, kao i Pavao iz Tarza kojemu dugujemo 14 poslanica novoga saveza. Ova nova vjerska pouka ima naziv "Evandjelje" ili Radosna vijest o spasenju koje božanska milost nudi odabranima. Na taj način Duh nas pomiče naprijed u vremenu, a nova ispitivana meta postaje kršćanska vjera.

33b- *Ima nekih koji će na neko vrijeme podleći maču i plamenu, zarobljeništvu i pljački.*

Neko je vrijeme rekao Duh preko anđela i ovo će vrijeme biti 1260 dugih godina prorečeno, ali pod određenim rimskim carevima Kaligulom, Neronom, Domicijanom i Dioklecijanom biti kršćanin značilo je umrijeti kao mučenik. U Otk.13:10, Duh podsjeća na vremena papinskih rimskih utjerivanja, govoreći: *Tko odvede u ropstvo, otići će u ropstvo; ako tko ubije mačem, mačem mora biti ubijen. To je ustrajnost i vjera svetaca .*

Dn 11,34 *U vrijeme kada zakažu, malo će im se pomoći, a mnogi će im se pridružiti u licemjerju.*

34a- Doista se u ovom vremenu okrutne dominacije papinstva pojavila pomoć licemjera iz ovog stiha. Njihova se identifikacija temelji na nepoštivanju

vrijednosti i zapovijedi koje je podučavao Isus Krist, au ovom slučaju za ovo ciljano doba, zabrane ubijanja mačem. Ponovnim pregledom povijesti tada možete shvatiti da je široki protestantski pokret od 15. ^{stoljeća} do našeg vremena pravedni Sudac Isus Krist ocijenio licemjernim. Njihovo potpuno napuštanje od 1843. godine stoga će biti lakše razumjeti i prihvatiti.

Dan 11:35 *Neki od mudraca će otpasti, da bi se mogli pročistiti, pročistiti i ubijeliti, do vremena svršetka, jer on neće doći do određenog vremena.*

35a- *Neki od mudraca će pasti, da bi mogli biti pročišćeni, pročišćeni i ubijeljeni, do vremena kraja*

Sudeći po ovoj izjavi, standard kršćanskog života je kušnja i selekcija, sposobnošću izdržati i trpjeti progonstvo do svršetka svijeta. Na taj način suvremeni čovjek naviknut na mir i toleranciju više ništa ne razumije. U tim porukama ne prepoznaje svoj život. Zbog toga će objašnjenja o ovoj temi biti dana u Otk.7 i 9:5-10. Dugo razdoblje vjerskog mira od 150 stvarnih godina, ili "pet proročkih mjeseci", programirao je Bog, no od 1995. to je razdoblje završilo i ponovno su započeli vjerski ratovi. Islam ubija u Francuskoj i drugdje diljem svijeta; a njegovo se djelovanje namjerava pojačati dok ne zapali cijelu zemlju.

35b- *jer će stići samo u dogovoreno vrijeme*

Ovo će biti kraj svijeta i anđeo nam govori da nijedan znak mira ili rata ne dopušta da itko vidi da dolazi. Ovisi o jednom jedinom faktoru: o " *vremenu koje je obilježio* " Bog, kraju 6000 godina posvećenih njegovom odabiru zemaljskih izabranika. I upravo zato što smo manje od deset godina od ovog roka, Bog nam je dao milost da znamo datum: 20. ožujka proljeća koje prethodi 3. travnja 2030., to jest 2000 godina kasnije od Kristove pomirbene smrti. Pojavit će se moćno i pobjednički kako bi spasio svoje odabrane i uništio ubojite pobunjenike koji su ih namjeravali ubiti.

Katolički papinski režim "kršćanskog" Rima: veliki progonitelj religijske povijesti zapadnog svijeta.

Upravo prema njemu trebao bi nas voditi model Antiochos 4. Tip je pripremio svoj antitip i što reći o ovoj usporedbi? Zacijelo u fenomenalnim razmjerima, grčki progonitelj djelovao je 1090 stvarnih dana, ali papstvo će bjesnjeti gotovo 1260 stvarnih godina, nadmašujući tako sve povijesne uzore.

Dn 11,36 *Kralj će učiniti što hoće; on će se uzvisiti, on će se hvaliti iznad svih bogova, i on će govoriti nevjerovatne stvari protiv Boga nad bogovima; napredovat će sve dok se gnjev ne završi, jer ono što je određeno bit će ispunjeno.*

36a- Riječi ovog stiha ostaju dvosmislene i još uvijek se mogu prilagoditi grčkom kralju i rimskom papinskom kralju. Razotkrivajuća struktura proročanstva mora se pažljivo skrivati od površnih čitatelja. Mali detalj ipak označava papinu metu; to je preciznost: *jer ono što je odlučeno bit će i ostvareno*. Ovaj citat ponavlja Dan.9:26: *Nakon šezdeset i dva tjedna, Pomazanik će biti odsječen i neće imati ništa za sebe. Narod vladara koji dođe uništiti će grad i sveto svetište, a kraj će im doći kao u potopu; Odlučeno je da će razaranja (ili pustošenja) trajati do kraja rata.*

Dn 11,37 *Neće poštovati bogove otaca svojih ni boga koji mile žene; on neće imati obzira ni prema jednom bogu, jer će sebe slaviti iznad svih.*

37a- *Neće poštovati bogove svojih otaca*

Evo ga, mali detalj koji razjašnjava našu inteligenciju. Ovdje imamo formalni dokaz da kralj na kojeg ciljaju njegove riječi ne može biti Antioh 4 koji je poštovao bogove svojih otaca, a među njima najvećeg, Zeusa, boga bogova s Olimpa, kojemu je ponudio židovski hram u Jeruzalemu. Time dobivamo neporeciv dokaz da je ciljani kralj doista rimski papinski režim kršćanske ere. Od sada će se sve otkrivene riječi stoga odnositi na ovog *kralja različitog* od Dan.7 i *drskog i lukavog* od Dan.8; Dodajem, ovaj *razorni ili pustoši kralj* Dan.9:27. Svi "raketni stupnjevi" podupiru *glavu papinskog čovjeka*, *malog i arogantnog* postavljenog na vrh dominacije.

Je li papinski Rim poštovao bogove svojih očeva? Službeno ne, jer ju je obraćenje na kršćanstvo navelo da napusti imena poganskih rimskih božanstava. Međutim, zadržala je oblike i stil njihova štovanja: izrezbarene, isklesane ili oblikovane slike pred kojima se njezini štovatelji klanjaju i kleče kako bi molili. Kako bi očuvala ovakvo ponašanje koje je Bog osudio u svim svojim zakonima, učinila je Bibliju nedostupnom običnim smrtnicima i uklonila drugu od deset zapovijedi živoga Boga jer zabranjuje ovu praksu i otkriva kaznu predviđenu za njezine prekršitelje. Tko može htjeti sakriti kaznu ako ne đavao? Osobnost papinskog režima stoga spada u okvir definicije predložene u ovom stihu.

37b- *niti božanstvu koje oduševljava žene*

Upravo razmišljanjem o poganskoj rimskoj religiji koju je papstvo napustilo, Duh Božji evocira ovu otrcanu temu. Zato što je okrenula leđa svom otvoreno seksualnom nasljeđu kako bi pokazala vrijednosti svetosti. Ovo predloženo božanstvo je Prijap, muški falus kojeg su poganski crkveni oci u Rimu častili kao božanstvo. To je još uvijek bilo nasljeđe grčkog grijeha. I da raskine s tim seksualnim nasljeđem, ona pretjerano brani čistoću tijela i duha.

Dn 11:38 *Ali on će poštovati boga tvrđava na njegovom pijedestalu; ovom bogu, kojega njegovi oci nisu poznavali, on će odati počast zlatom i srebrom, dragim kamenjem i dragim predmetima.*

38a- *Međutim, on će poštovati boga tvrđava na njegovom pijedestalu*

Rađa se novi poganski bog: *bog tvrđava*. Njegovo *postolje* je u ljudskim umovima i njegova visina je onolika koliki je dojam.

Poganski Rim gradio je poganske hramove otvorene svim vjetrovima; dovoljni su bili kapiteli poduprti stupovima. Ali pristupanjem kršćanstvu Rim ima za cilj zamijeniti uništeni židovski model. Židovi su imali zatvoreni hram moćnog izgleda koji im je davao slavu i ugled. Rim će se stoga ugledati na njega i zauzvrat graditi romaničke crkve nalik utvrđenim dvorcima, jer vlada nesigurnost i najbogatiji gospodari utvrđuju svoje domove. Rim čini isto. Gradila je svoje crkve u strogom stilu sve do vremena katedrala, a tu se sve promijenilo. Zaobljeni krovovi postaju strelice usmjerene prema nebu, i to sve više i više. Vanjska pročelja poprimaju izgled čipke, obogaćena su vitrajima svih boja koji u unutrašnjost unose preljevnu svjetlost koja impresionira slavljениke, pratitelje i posjetitelje.

38b- *ovom bogu, kojega njegovi oci nisu poznavali, on će odati počast zlatom i srebrom, dragim kamenjem i dragocjenim predmetima.*

Kako bi ih učinili još privlačnijim, unutarnji zidovi **ukrašeni su zlatom, srebrom, dragocjenim biserima, skupim predmetima** : prostitutka Babilon veliki iz Otk.17:5 zna kako se pokazati kako bi privukla i privukla svoje mušterije.

Pravi Bog se ne da zavesti jer mu ta veličanstvenost ne koristi. U svom proročanstvu osuđuje ovaj papinski Rim s kojim **nikada nije** imao ni najmanju vezu. Za njega su njegove romaničke ili gotičke crkve samo više poganskih božanstava koja služe samo za zavodjenje duhovnih ljudi koje odbija od njega: rađa se novi bog: bog tvrđava i zavodi mnoštvo koje vjeruje da je pronašlo Boga kako ulazi u njegove zidine pod neproporcionalno visokim stropovima.

Dan 11:39 ~~*Sa stranim bogom on će djelovati protiv utvrđenih mjesta-I radio je na utvrđivanju tvrđava sa stranim bogom i ispunit će počastima one koji ga priznaju, učinit će da dominiraju nad mnogima, podijelit će zemlje njima za nagradu.*~~

39a- *I radio je na utvrđivanju tvrđava sa stranim bogom*

Za Boga postoji samo jedan aktivan bog koji mu je suočen, to jest koji mu je stran : to je đavao, Sotona protiv kojeg je Isus Krist upozoravao svoje apostole i svoje učenike. U hebrejskom tekstu nije riječ o "djelovanju protiv", već o "činjenju". Ista poruka bit će pročitana u Otk.13:3, u obliku: *...zmaj mu dade svoju moć, svoje prijestolje i veliku vlast* . Zmaj koji je đavao u Otk.12:9 ali istovremeno i carski Rim prema Otk.12:3 .

Nadalje, prelaskom na kršćansku vjeru rimska je vlast prihvatila pravog Boga koji joj je bio stran jer je izvorno bio Bog Židova, Hebrejskih potomaka Abrahamovih.

39b- *i ispunit će počastima one koji ga prepoznaju*

Ove počasti su vjerske. Papstvo donosi kraljevima koji ga priznaju kao predstavnika Boga na zemlji, pečat božanskog autoriteta za njihovu vlastitu vlast. Kraljevi tek postaju istinski kraljevi kada ih crkva posveti u jednoj od svojih obogotvorenih tvrđava , u *Francuskoj, Saint-Denisu i Reimsu.*

39c- *on će učiniti da dominiraju nad mnogima*

Papstvo dodjeljuje carsku titulu koja označava kralja suzerena koji dominira nad ostalim vazalnim kraljevima. Najpoznatiji: Karlo Veliki, Karlo V, Napoleon I i Hitler.

39d- *podijelit će im zemlju kao nagradu.*

Ova zemaljska i nebeska svjetovna velesila, prema njegovoj tvrdnji, dobro je odgovarala kraljevima zemaljskim. Zato što je riješio njihove nesuglasice, osobito u pogledu osvojenih ili otkrivenih zemalja. Tako je 1494. Aleksandar 6. Borgia, najgori među papama, ubojica na dužnosti, bio naveden da popravi meridijansku liniju kako bi između Španjolske i Portugala podijelili atribuciju i posjed teritorija Južne Amerike ponovno otkrivenog od antike.

Treći svjetski rat ili 6. ^{truba} Otk.9.

Smanjuje čovječanstvo za trećinu stanovništva i stavljajući točku na nacionalnu neovisnost, priprema univerzalni režim koji će uspostaviti konačnu veliku nesreću

najavljenu u Apo.1. Među agresivnim akterima je i islam u muslimanskim zemljama, pa vam nudim biblijski pogled na ovu temu.

Uloga islama

Islam postoji jer je Bogu potreban. Ne spašavati, ta uloga počiva **isključivo** na milosti koju je donio Isus Krist, već udarati, ubijati, masakrirati svoje neprijatelje. Već u starom savezu, da bi kaznio nevjeru Izraela, Bog je pribjegao "filistejskom" narodu. U priči, za kažnjavanje kršćanske nevjere, on apelira na muslimane. Ishodište muslimana i Arapa je Ismael, sin Abrahama i Hagare, egipatske sluškinje Sare, njegove žene. I već u to vrijeme Jišmael je bio u svađi s Izakom, zakonitim sinom. To je toliko da je Abraham, uz Božji dogovor, na Sarin zahtjev, Hagaru i Jišmaela istjerao iz tabora. I Bog se pobrinuo za protjerani narod čiji će potomci, polubraća, zadržati neprijateljski stav prema Abrahamovom potomstvu; prvi, židovski; drugi, u Isusu Kristu, kršćanski. Evo kako je Bog prorekao o Jišmaelu i njegovim arapskim potomcima u Postanku 16:12: “ *Bit će kao divlji magarac; njegova će ruka biti protiv svih, i ruka svih bit će protiv njega; i on će stanovati nasuprot svoj svojoj braći .*” Bog želi obznaniti svoje misli i svoj sud o stvarima. Kristovi izabranici moraju znati i dijeliti ovaj plan Boga koji koristi narode i sile na zemlji prema svojoj vrhovnoj volji. Treba napomenuti da je prorok Muhamed, utemeljitelj islama, rođen krajem 6. ^{stoljeća} nakon uspostave rimokatoličkog papstva 538. Činilo se da islam napada poganski katolicizam i kršćane općenito kada ih pogodi Božje prokletstvo . I to je bio slučaj od 7. ožujka 321., otkako je car Konstantin I. ^{dao} napustiti sedmodnevni subotnji počinak u korist svog prvog dana posvećenog "nepobijeđenom suncu" (Sol Invictvs), našoj današnjoj nedjelji. Poput mnogih današnjih kršćana, Konstantin je pogrešno želio označiti raskid između kršćana i Židova. Kritizirao je kršćane svog vremena zbog židovstva štovanjem Božje svete subote. Ova neopravdana presuda koja dolazi od poganskog kralja plaćena je i nastaviti će se plaćati do kraja kaznama sa " *sedam truba* " otkrivenih u Otkrivenju 8 i 9, neprekinutim nizom nesreća i tragedija. Konačna kazna će doći u obliku strašnog razočaranja, kada se pojavi Isus Krist da ukloni svoje izabranike sa Zemlje. Ali tema koja je upravo obrađena, ona o “Trećem svjetskom ratu” je sama po sebi, šesta od ovih prorečenih božanskih kazni u kojima je islam važan akter. Jer Bog je također prorokovao o Jišmaelu, govoreći u Postanku 17:20: “ *Što se tiče Jišmaela, čuo sam te. Evo, blagoslovit ću ga, učiniti ga plodnim i vrlo ga umnožiti; on će roditi dvanaest prinčeva i ja ću od njega načiniti veliki narod .*” Zatvaram ovu zgradu kako bih nastavio proučavanje u Dan.11:40.

Dn 11,40 *U vrijeme svršetka udarit će na njega kralj juga. I kralj sjevera će se sjuriti na njega kao oluja, s bojnim kolima i konjanicima, s mnogim lađama; ući će u zemlju i raširiti se poput bujice i razliti se.*

40a- *U vrijeme svršetka*

Ovaj put je doista kraj ljudske povijesti; kraj vremena sadašnjih naroda na zemlji. Isus je najavio ovo vrijeme, govoreći u Mateju 24:24: **Ova radosna vijest o kraljevstvu propovijedat će se po svem svijetu za svjedočanstvo svim narodima. Tada će doći kraj.**

40b- *kralj juga će udariti na njega*

Ovdje se moramo diviti neizmjerne božanskoj suptilnosti koja omogućuje njegovim slugama da razumiju ono što ostaje skriveno drugim ljudskim bićima. Očigledno, ali samo naizgled, čini se da se sukob između kraljeva Seleuka i kraljeva Lagida nastavlja i nastavlja u ovom stihu, što ne može više dovesti u zabludu. Jer u stvarnosti smo napustili ovaj kontekst od stihova 34 do 36 i vrijeme kraja ovog novog sukoba tiče se kršćanske ere papinskog katoličkog režima i univerzalnog protestantizma koji je ušao u svoj ekumenski savez. Ova promjena konteksta zahtijeva od nas preraspodjelu uloga.

U ulozi " *njega* ": papinska katolička Europa i njezine savezničke kršćanske religije.

U ulozi " *kralja juga* ": osvajački islam koji mora preobratiti ljude silom ili ih staviti u ropstvo, prema akcijama koje vodi njegov utemeljitelj Muhamed.

Zabilježimo ovdje izbor glagola: *sudariti se* ; na hebrejskom, "nagah" što znači udarati rogovima. Kao pridjev označava bijesnog agresora koji obično napada. Ovaj glagol savršeno pristaje arapskom islamu koji je od kraja Drugog svjetskog rata bez prekida agresivan prema zapadnom svijetu. Mogući glagoli " *boriti se, boriti se, sudarati se* " ukazuju na vrlo blisku blizinu, otuda ideja o nacionalnom susjedstvu ili susjedstvu gradova i ulica. Obje mogućnosti potvrđuju islam, dobro utemeljen u Europi zbog vjerske nezainteresiranosti Europljana. Borbe su se intenzivirale od povratka Židova u Palestinu 1948. Nevolja Palestinaca sukobila je muslimanske narode sa zapadnim kršćanskim kolonijalistima. A 2021. islamistički napadi jačaju i stvaraju nesigurnost među europskim narodima, prije svega Francuskoj, nekadašnjem kolonizatoru sjevernoafričkih i afričkih naroda. Hoće li doći do većeg nacionalnog sukoba? Možda, ali ne prije nego što se unutarinja situacija pogorša do te mjere da proizvede brutalne sukobe grupa na grupe na tlu same metropole. Tog će dana Francuska biti u situaciji građanskog rata; u stvarnosti, autentično vjerski rat: islam protiv kršćanstva ili nevjernici bez Boga.

40c- *I kralj sjevera će se obrušiti na njega poput oluje , s bojnim kolima i konjanicima, i s mnogim lađama*

U Ezek.38:1, ovaj *kralj sjevera* zove se *Magog, princ od Rosh* (Rusija) *od Meshecha* (Moskva) *i Tubala* (Tobolsk) i čitamo u stihu 9: *I ti ćeš ići gore, ti ćeš doći kao oluja , bit ćeš kao oblak koji će prekriti zemlju, ti i sve tvoje čete, i mnogi narodi s tobom.*

Preraspodjela uloga: U ulozi " *kralja sjevera* " pravoslavna Rusija i njeni muslimanski saveznički *narodi* . I ovdje je izbor glagola " *tourera sur njega* " sugerira iznenadni masovni iznenadni napad iz zraka. Moskva, glavni grad Rusije, zapravo je prilično udaljena od Bruxellesa, europske prijestolnice, i Pariza, njenog vojnog predvodnika. Europski prosperitet učinio je njegove vođe slijepima, do te mjere da su podcijenili vojni potencijal moćne Rusije. Pokrenut će u svoju agresiju, zrakoplove i tisuće tenkova na kopnenim rutama i mnoštvo pomorskih i podmorničkih ratnih brodova. I kako bi kazna bila snažno izražena, ovi europski čelnici nisu prestali ponižavati Rusiju i njezine vođe od vatrenog Vladimira Žirinovskog do njenog novog sadašnjeg "cara", Vladimira Putina (Vladimir: princ svijeta na ruskom).

Nakon što su akteri identificirani, tri dotična "kralja" suočit će se jedan s drugim u nečemu što poprima oblik 7. "Sirijskog rata" u koji će biti uključen novi nacionalni Izrael; što će sljedeći stih potvrditi. Ali trenutno, "kralj" (*on*) kojeg je Rusija napala je Europa Rimskog ugovora.

40d- *napredovat će u zemlje, širit će se poput bujice i prelijevati.* Njezina ogromna vojna nadmoć omogućuje Rusiji da napadne Europu i okupira cijeli njezin teritorij. Suočavajući se s tim, francuske trupe nisu ravne; zgnječeni su i uništeni.

Dn 11,41 *Ući će u najljepšu zemlju i mnogi će pasti; ali Edom, Moab i glavari sinova Amonovih izbavit će se iz njegovih ruku.*

41a- *Ući će u najljepšu zemlju, a mnogi će podleći*

Ruska ekspanzija se odvija prema njenom jugu gdje se nalazi Izrael , saveznik zapadnih zemalja koji je zauzvrat napadnut od strane ruskih trupa; Židovi će i dalje umirati.

41b- *ali Edom, Moab i poglavice sinova Amonovih bit će izbačeni iz njegove ruke*

To je posljedica vojnih saveza koji će ova imena koja predstavljaju moderni Jordan staviti na rusku stranu. 2021. Rusija je već službeni saveznik Sirije, koju naoružava i štiti.

Dn 11,42 *I pružit će svoju ruku na različite zemlje, i zemlja egipatska neće umaći.*

42a- Tek je od 1979. ova politička konfiguracija potvrdila proročanstvo. Jer te je godine u Camp Davidu u SAD-u egipatski predsjednik Anwar El Sadat službeno sklopio savez s izraelskim premijerom Menachemom Beginom. Strateški i politički izbor napravljen u to vrijeme bio je prigrliti stvar najjačih dana jer je Izrael snažno podupirao SAD. U tom smislu mu Duh Božji pripisuje inicijativu da pokuša " *izbjeći* " propast i katastrofu. Ali s vremenom igra prelazi iz ruke u ruke, a Izrael i Egipat se od 2021. nalaze gotovo napušteni od strane SAD-a. Rusija nameće svoj zakon sirijskom području.

Dn 11,43 *Posjedovat će riznice zlata i srebra i sve dragocjenosti Egipta; slijedit će ga Libijci i Etiopljani.*

43a- *Postat će gospodar blaga zlata i srebra i svih dragocjenosti Egipta*

Zahvaljujući prihodima od cestarina plaćenih za korištenje Sueskog kanala, Egipat se znatno obogatio. Ali ovo bogatstvo je dobro samo u vrijeme mira jer u vrijeme rata trgovački putovi postaju pusti. Egipat se obogatio zahvaljujući turizmu. Sa četiri strane svijeta ljudi dolaze promatrati njegove piramide, njegove muzeje obogaćene neprestanim otkrićima egipatskih grobnica skrivenih pod zemljom od davnina. U tim su grobnicama, ona mladog kralja Tutankamona, otkriveni predmeti od čistog zlata nepoznate vrijednosti. Rusija će stoga u Egiptu naći nešto da zadovolji svoju želju za ratnim plijenom.

Na kraju subote 22. siječnja 2022., Duh mi je donio argument koji potvrđuje **bez mogućeg osporavanja** , tumačenje koje sam dao Danielu 11. Zabilježimo u dva stiha 42 i 43, važnost jasnog spominjanja nije kodirano, od imena " *Egipat* " koje je u ovom kontekstu drugačija zemlja od one koja se naziva " *kralj juga* ". Međutim, u stihovima od 5 do 32, *lagidni "Egipat"* Ptolemejevaca bio je maskiran, ali identificiran kao " *kralj juga* ". **Promjena povijesnog konteksta time je potvrđena i nepobitno dokazana** . Počevši od konteksta

antike, priča o Danielu 11 završava s " vremenom kraja " svijeta, u kojem je " *Egipat* ", saveznik kršćanskog i agnostičkog zapadnog tabora od 1979., meta " " *kralja juga* ", odnosno ratobornog islama, a posebno onog novog " *kralja sjevera* ", ruskog pravoslavlja.

43b- *Libijci i Etiopljani će ga slijediti*

Prevoditelj je ispravno preveo riječi " *Put i Kuš* " proročanstva koje označavaju za "Libiju", muslimanske zemlje smještene sjeverno od Sahare, obalne zemlje afričke obale i za Etiopiju, crnu Afriku, sve zemlje smještene južno od Sahara. Veliki broj njih je također prihvatio i usvojio islam; u slučaju Obale Bjelokosti, uz suučesništvo francuskog predsjednika Nicolasa Sarkozyja, kojemu dugujemo i libijski kaos.

Tako, udaren od Rusije, " *Egipat* " postaje plijen svih grabljivica, a muslimanski lešinari, njegova braća, spuštaju se na njega, da očiste njegov leš i uzmu svoj dio plijena koji je još ostao, nakon ruske punkcije.

Jasnim navođenjem " *Libije i Etiopije* " Duh označava afričke vjerske saveznike "kralja juga " koje treba poistovjetiti s Arabijom, gdje se prorok Muhamed pojavio 632. godine, kako bi od Meke širio svoju novu vjeru zvanu islam. Podržava ga moćna Turska, koja se vratila, u ovom konačnom kontekstu, fundamentalističkom, osvajačkom i osvetoljubivom muslimanskom vjerskom opredjeljenju, nakon poniženja svoje trenutne podložnosti zapadnim sekularnim vrijednostima. Ali druge muslimanske zemlje, koje se ne nalaze na " *jugu* ", poput Irana, Pakistana, Indonezije, mogu se pridružiti " *kralju juga* " u borbi protiv zapadnih naroda s moralnim vrijednostima koje mrze svi muslimanski narodi. Ova mržnja zapravo je samo mržnja pravog Boga Isusa Krista kojeg zapadni kršćani preziru. Kažnjava tako, kroz islam i pravoslavlje, židovsku, katoličku, pravoslavnu, protestantsku, pa čak i adventističku nevjeru u zapadnom svijetu; sva monoteistička vjera kriva prema njemu.

Dn 11,44 *Vijesti s istoka i sa sjevera doći će i prestrašiti ga, i on će izaći u velikom gnjevu da uništi i uništi mnoštvo.*

44a- *Vijesti s istoka i sjevera doći će da ga uplaše*

Ove dvije kardinalne točke " *istok i sjever* " tiču se samo ruske zemlje, ovisno o tome spominje li se iz papinske Europe ili iz Izraela, jer ih proročanstvo označava kao one koje Rusija uzastopno napada u stihovima 40 i 41. To znači da strah citirano dolazi s ruske teritorije, ali što može uplašiti takvog osvajača? Što se dogodilo s njegovom zemljom da ga toliko uplaši? Odgovor nije u Danielovoj knjizi, već u Otkrivenju 9, koje otkriva i cilja na protestantsku religiju čije je globalno uporište u SAD-u. Misterij će postati jasniji, uzimajući u obzir postojanje SAD-a. Od godine 1917. kada je buntovna Rusija usvojila svoj socijalistički i komunistički režim, jaz ju je trajno dijelio od imperijalističkog kapitalističkog SAD-a. Pojedinačnik se ne može obogatiti na račun bližnjega ako je komunist; zbog toga su te dvije opcije nepomirljive. Ispod pepela mira tinjaju vatre mržnje i mole da se izraze. Samo su konkurencija i nuklearna prijetnja uspjeli spriječiti najgore. Bila je to ravnoteža nuklearnog terora. Samo, bez upotrebe nuklearnog oružja, Rusija će preuzeti Europu, Izrael i Egipat. Budući da je ravnoteža poremećena, SAD će se osjećati prevarenim i ugroženim, pa će, da bi smanjio broj svojih mrtvih, ući u rat i to prvi žestokim udarom. Nuklearno

uništenje Rusije izazvat će strah među ruskim vojskama razasutim po okupiranim područjima.

44b- *i on će izaći s velikim bijesom da uništi i istrijebi mnoštvo.*

Do tog trenutka Rusija će biti u duhu osvajanja i plijena, ali iznenada će se njezino stanje svijesti promijeniti, ruska vojska više neće imati domovinu u koju bi se vratila, a njezin očaj će se transformirati u želju da " uništi i istrijebiti mnoštvo "; koji će biti " *treći od ubijenih ljudi* " ⁶. *trube Otk.9* . Sve nacije opremljene nuklearnim oružjem će tako biti prisiljene činjenicama da ga koriste protiv svojih osobnih potencijalnih neprijatelja.

Dn 11,45 *On će razapeti šatore svoje palače između mora, prema slavnoj i svetoj gori; tada će doći do kraja, bez ikoga da mu pomogne.*

45a- *On će razapeti šatore svoje palače između mora, prema slavnoj i svetoj planini*

Šatori *između mora* , jer njegovih *palača* više nema na zemlji. Očajnu situaciju ruskih trupa jasno opisuje Duh koji ih je osudio na tu sudbinu. Pod vatrom svojih protivnika potisnuti su natrag u zemlju Izrael. Mrzeni od svih, nisu imali nikakvu podršku ili sažaljenje i bili su istrijebljeni na židovskoj zemlji. Rusija će tako platiti težak spor koji joj Bog pripisuje otkad je podržavala duhovne neprijatelje Izraela u starom savezu, u vrijeme njegove deportacije u Babilon. Prodavala je konje ljudima iz Tira, grada poganske požude. Ezek.27:13-14 potvrđuje, Bog govori Tiru: *Javan, Tubal (Tobolsk) i Meshech (Moskva) trgovali su s tobom; dali su robove i mjedeno posuđe u zamjenu za vaša dobra. Oni iz kuće Togarma (Armenija) opskrbjivali su vaša tržišta konjima, jahačima i mazgama.* To je također bio komercijalni kamen spoticanja za Židove koji su također trgovali s njim: Ezek.27:17: *Juda i zemlja Izrael trgovali su s vama; dali su pšenicu Minnith, tijesto, med, ulje i balzam, u zamjenu za vaša dobra.* Tir se dakle obogatio na njihov račun. Kasnije, u Ezek.28:12, pod naslovom " *kralj Tira* ," Bog govori izravno Sotoni. Shvaćamo da je upravo on iskoristio luksuz i bogatstvo nakupljeno u velikim poganskim gradovima koji su mu služili pod krinkom više poganskih božanstava, prilično nesvjesno, ali uvijek i svugdje u kulturnim oblicima koje Bog smatra odvratnim. On na srcu nosi težinu frustracije nakupljene, također, tijekom stoljeća i tisućljeća ljudske povijesti. Ta frustracija opravdava njegov bijes koji se djelomično ispraznio u obliku ovog posljednjeg užasno destruktivnog međunarodnog sukoba.

Ali ovaj božanski gnjev protiv trgovačkog prometa drevnih vremena poziva nas da shvatimo što Bog može misliti o suvremenom međunarodnom prometu u međunarodnom kontekstu koji je u potpunosti izgrađen na tržišnoj ekonomiji. Mislim da je uništenje tornjeva Svjetskog trgovačkog centra u New Yorku 11. rujna 2001. odgovor. Tim više što u Otk 18 proročanstvo naglašava štetnu ulogu bogaćenja zbog trgovine i međunarodne razmjene pred kojom se urušava svako pravilo ili božansko vjersko pravo tako veliko bezboštvo.

Na kraju Dan 11, nasljedni protivnik SAD-a, Rusija, biva uništen. To će im stoga dati apsolutnu moć nad svim preživjelima u međunarodnom sukobu. Teško pobijedenima! On se mora pokloniti i podvrgnuti zakonu pobjednika gdje god bio na zemlji, preživjeli.

Daniel 12

Dan 12:1 *U to će vrijeme ustati Mihael, veliki knez, branitelj sinova naroda tvoga; i bit će to vrijeme nevolje, kakvog nije bilo otkako postoje narodi do tog vremena. Tada će oni od vaših ljudi koji se nađu zapisani u knjizi biti spašeni.*

1a- *U to će vrijeme Mihael ustati,*

Ovo je vrijeme smaka svijeta kada se Isus Krist, koji ima posljednju riječ, vraća u slavi i moći svog božanstva koje su se dugo osporavale konkurentne religije. Čitamo u Otk.1,7: *Evo, dolazi s oblacima. I vidjet će ga svako oko, čak i oni koji su ga proboli; i sva će plemena na zemlji tugovati zbog njega. Da. Amen!* Moramo se naviknuti na ovu ideju, jer za svaku svoju ulogu, Bog je sebi dao drugačije ime, zbog čega se u Danielu i Otkr. 12:7 predstavlja kao **Mihael**, vrhovni poglavar nebeskog života anđela. vlast nad đavlom i demonima. Njegovo ime, Isus Krist, predstavlja ga samo za izabranike zemlje koje je došao spasiti pod ovim imenom.

1b- *veliki vođa,*

Ovaj **veliki vođa** je stoga **YaHWéH Mihael Isus Krist** i njemu je u svojoj karakteriziranoj drskosti, papinski režim oduzeo za svoju korist, njegovu misiju kao **vječnog** nebeskog zagovornika do 1843. godine, to od 538. godine, datira od početka papinskog režima i njegovo postavljanje u gradu Rimu, u Lateranskoj palači na brdu Caelius. O ovoj temi govori Daniel 8.

1c- *branitelj djece svoga naroda;*

Branitelj intervenira kada dođe do napada. I tako će biti zadnjih sati ovozemaljskog života odabranika koji su ostali vjerni, čak i osuđeni na smrt od strane posljednjih buntovnika. Ovdje možemo pronaći sve modele predložene u Danielovim pričama jer se ostvaruju u konačnoj tragičnoj situaciji. U ovoj posljednjoj **velikoj nesreći** ponovno ćemo proživjeti čudesne intervencije opisane u Dan.3, *peć i njezina četiri živuća lika*, u Dan.5, zarobljavanje **Babilona velikog** od strane Boga, u Dan.6, *lavove* učinjene bezopasnima, ali također kraj **velike nesreće** nagoviještene onim što je pogodilo Židove u – 168, na Kisleu 15, to jest, 18. prosinca, na dan subotnji.

1d- *i to će biti vrijeme nevolje kakvog nije bilo otkako postoje narodi do tog vremena.*

Sudeći po ovoj izjavi, posljednja velika nesreća će nadmašiti onu Židova koju su organizirali Grci. Doista, Grci su tukli samo Židove koje su zatekli na ulicama ili u svojim domovima. Na kraju svijeta stvari su sasvim drugačije, a moderna tehnologija omogućuje apsolutnu kontrolu nad ljudima koji žive na zemlji. Koristeći tehnike ljudskog otkrivanja, stoga možemo pronaći bilo koga bilo gdje, na kojem god se mjestu skrivao. Stoga se mogu precizno utvrditi popisi ljudi koji se opiru propisanim naredbama. U ovom konačnom kontekstu, iskorijenjivanje izabranih bit će ljudski moguće. Iako puni vjere i nade u svoje izbjavljenje, izabrani će doživjeti bolne sate; za one koji će još uvijek biti slobodni, lišeni svega, ostali koji će biti u pobunjeničkim zatvorima čekajući svoje pogubljenje. Tuga će zavladati u srcima izabranih dužnosnika koji budu maltretirani ako ne i ubijeni.

1e- *U to će vrijeme biti spašeni oni tvoji ljudi koji se nađu zapisani u knjizi.*

To je knjiga života, jer je Bog bez računala također napravio popis svih stvorenja koja su stvorili Adam i Eva i njihovi potomci. Na kraju života svake osobe, konačnu sudbinu je odredio Bog koji je zadržao dva popisa: onaj izabranih i onaj palih , u skladu s dva puta predstavljena čovječanstvu u Pnz 30:19-20: *Pozivam nebo i zemlja da svjedoče protiv vas danas: stavio sam pred vas život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Izaberi život, da živiš ti i potomci tvoji, ljubiti GOSPODA, Boga svoga, slušati njegov glas i prijanjati uz njega: jer o tome ovisi vaš život i produljenje vaših dana... Prema njegovom izboru za zlo sudbina je konačnog kraja rimskog papstva , spaljen u vatri , otkriveno nam je u Dan.7:9-10; ovo zbog njegovih oholih riječi prema Bogu nad bogovima prema Dan.11:36.*

U Otk.20:5, Kristov povratak je popraćen uskrsnućem mrtvih u Kristu koje se naziva, *prvim uskrsnućem* : *Blaženi i sveti oni koji sudjeluju u prvom uskrsnuću* , jer druga smrt nema nad njima vlasti .

Dn 12,2 *Mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudit će se, neki za život vječni, a drugi na sramotu i sramotu vječnu.*

2a- *Mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudit će se, neki u vječni život,*

Prvo zapazimo da u uobičajenoj normalnosti mrtvi dobro spavaju u **prahu zemaljskom** , a ne u prekrasnom raju ili gorućem paklu kako lažne kršćanske ili poganske religije uče i vjeruju. Ovo pojašnjenje vraća pravi status mrtvih kako se uči u Propovjedniku 9:5-6-10: *Za sve koji žive ima nade; a čak je i živi pas bolji od mrtvog lava. Živi, naime, znaju da će umrijeti; ali mrtvi ne znaju ništa, i nema više plaće za njih, jer je njihov spomen zaboravljen. I njihova ljubav, i njihova mržnja, i njihova zavist već su nestale; i nikada više neće imati nikakva udjela u bilo čemu što se radi pod suncem Što god vaša ruka nađe učiniti svojom snagom, učinite to; jer nema rada, ni misli, ni znanja, ni mudrosti u paklu, kamo ideš. (Prebivalište mrtvih koje je prah zemaljski).*

Nema misli nakon smrti jer misao živi u čovjekovom mozgu, samo dok je još živ i hrani se krvlju koju šalje otkucaji njegova srca. I sama ova krv mora biti pročišćena plućnim disanjem. Bog nikada nije rekao ništa drugo, budući da je rekao Adamu koji je postao grešnik zbog neposlušna, u Postanku 3:19: *U znoju lica svoga ćeš jesti kruh dok se ne vratiš u zemlju, iz koje si uzet; jer prah si i u prah ćeš se vratiti* . Da bismo potvrdili ovo stanje ništavnosti mrtvih, čitamo u Psalmu 30:9: *Što dobivaš prolijevajući moju krv, tjerajući me da siđem u jamu? Je li te prašina pohvalila? Govori li to o vašoj lojalnosti?* Ne, jer ne može prema Psa.115:17: *Nisu mrtvi ti koji slave Gospodina, to nije nitko od onih koji silaze u mjesto tišine.* Ali to ne sprječava Boga da može ponovno pokrenuti život koji je prije postojao i ta kreativna moć ga čini Bogom, a ne anđelom ili čovjekom.

Dva puta imaju dva konačna ishoda i Otk.20 nam govori da su odvojeni tisuću godina sedmog tisućljeća. Dok sav ljudski život nestaje s lica zemlje na početku ovih tisuću godina , pali će uskrsnuti tek nakon presude koju izvrše sveci i Isus Krist u njegovom nebeskom kraljevstvu. Ovom porukom priloženom 7. ^{trubi} Otk 11:18 potvrđuje, govoreći: *Narodi su bili gnjevni; i došao je tvoj gnjev , i došlo je vrijeme da sudiš mrtvima , da nagradiš svoje sluge proroke, svece i one koji se boje tvoga imena, male i velike, i uništiti one koji uništavaju zemlju . U*

ovom stihu, *osuda mrtvima* navodi Boga da uskrsne, prvo, svoje vjerne mrtve izabranike kako bi mogli suditi zlima koji se drže u stanju smrti.

2b- *a ostali na porugu, na vječnu sramotu.*

Vječnost će pripadati samo živima. Nakon njihova konačnog uništenja na Posljednjem sudu, *prijekor* i *sramota* palih ostat će samo u vječnom sjećanju izabranika, anđela i Boga.

Dan 12,3 *Oni koji razumiju sjati će kao sjaj nebeski, a oni koji poučavaju mnoge pravednosti, sjati će kao zvijezde u vijekove vjekova.*

3a- *Oni koji su inteligentni sjat će poput sjaja neba*

Inteligencija uzdiže čovjeka iznad životinja. Otkriva se sposobnošću zaključivanja, izvlačenja zaključaka promatranjem činjenica ili jednostavnom dedukcijom. Da ljudi nisu buntovni u slobodi koju im Bog daje, inteligencija bi cijelo čovječanstvo vodila prema istom priznanju postojanja Boga i njegovih zakona. Jer od Mojsija, Bog je dao zapisati najznačajnije događaje svog otkrivenja ljudima. Ovo je put rasuđivanja koji treba slijediti. Monoteistička vjera pojavila se u povijesti hebrejskog naroda. Njegovo svjedočanstvo i njegovi spisi stoga imaju prednost nad svim drugim spisima koji se pripisuju tom istom jedinstvenom Bogu. Da se protiv Božjeg naroda treba boriti ostaje normalna mogućnost, ali da se protiv svetih spisa treba boriti postaje đavolski posao. Vjera koju je uspostavio Isus Krist uzima svoje izvore i reference iz hebrejskih spisa Starog saveza, što joj daje legitimitet. Ali rimokatolička doktrina ne poštuje ovo načelo, zbog čega ni ona ni Kuran islama ne mogu tvrditi da su živi Bog, stvoritelj svega što živi i postoji. Isus je potvrdio načelo podsjećajući u Ivanu 4,22 da *spasenje dolazi od Židova : klanjate se onome što ne poznajete; obožavamo ono što znamo, jer spasenje dolazi od Židova .*

U ovoj prvoj skupini izabranih, Bog označava ljude koji su spašeni bez posebnog znanja zbog njihove vjernosti koja se očitovala uz rizik života od Adama i Eve; i to do 1843. Oni su spašeni jer su njihova djela posvjedočila njihovu inteligenciju i njihovo primanje božanskih zakona očitovanih njihovom poslušnošću. U ovoj skupini, najvjerniji i **miroljubivi** protestanti koristili su sve do proljeća 1843. Božju strpljivost koja je samo od tog datuma učinila prakticiranje njegove svete subote obaveznim. Otkr.2:24-25 potvrdit će ovu iznimku: *Vama, svima drugima u Tijatiri, koji ne primaju ovu doktrinu , i koji nisu upoznali dubine Sotone, kako ih oni nazivaju , kažem vam: **Prihvaćam ne stavljajte na sebe nikakav drugi teret; drži samo ono što imaš dok ne dođem.***

3b- *i oni koji poučavaju pravednosti mnoštvo sjati će poput zvijezda, zauvijek i zauvijek*

Ova druga skupina izdvojena je zbog visoke razine posvećenja koju predstavlja na zemlji od 1843. Odabrana putem testa vjere, temeljenog u početku na nadi u povratak Isusa Krista, sukcesivno za proljeće 1843. i U jesen 1844., njegovo posvećenje od Boga postalo je službeno njegovom obnovom subote koju je ponovno prakticirao, nakon dugih stoljeća tame, zaborava i prezira prema njemu.

U ovoj podjeli u dvije skupine, ono što ih čini različitima je njihov položaj prema Božjoj pravdi, njihov status prema njegovih deset zapovijedi i njegovim drugim zdravstvenim i drugim uredbama. U svom izvornom tekstu Izl.20:5-6,

druga zapovijed koju je Rim izbrisao, jasno otkriva važnost koju Bog pridaje poslušnosti svojim zapovijedima i podsjeća na dva puta i dvije suprotstavljene konačne sudbine: ... ja sam *ljubomoran Bog koji kazniti krivnju otaca na djeci do trećeg i četvrtog koljena na onima koji me mrze i prekrše moje zapovijedi, i smiluj se onima koji me ljube i drže moje zapovijedi do tisuću naraštaja* .

U ovom stihu Duh otkriva razlog postojanja *zvijezda* u našoj zemaljskoj kreaciji. Imali su samo razlog postojanja da služe kao simbol zemaljskih izabranika koje je Bog izabrao; i to je Post 1:17 koji otkriva njihovu poruku: *Bog ih je postavio na prostranstvo nebesko, da obasjaju zemlju*. Zatim ih Bog koristi da pokaže Abrahamu mnoštvo *njegovih potomaka* u Postanku 15:5: *Izbroj zvijezde na nebu ako ih možeš izbrojati; takvi će biti tvoji potomci*.

Međutim, status ovih duhovnih *zvijezda* može se promijeniti ovisno o djelima koja je izvršio otkupljeni vjernik. Duhovnim padom kroz svoju neposlušnost, *zvijezda pada , pada s neba* . Slika će biti evocirana da prikaže pad protestantske vjere 1843., najavljen pravim nebeskim znakom 1833., " 6. pečatu Otk . 6:13: *i zvijezde s neba pale su na zemlju, kao kad je smokva potresena silovitim vjetrom baca svoje zelene smokve*. I opet u Otk.12:4: *Njegov rep odvukao je trećinu zvijezda s neba i bacio ih na zemlju*. Ova poruka obnavlja onu iz Dan.8:10: *Uzdigla se do vojske nebeske, spustila je dio te vojske i zvijezde na zemlju, i zgazila ih* . Duh pripisuje rimskom papinskom režimu duhovni pad trećine otkupljenih vjernika; prevareni ljudi koji će uzalud vjerovati u Kristovo spasenje i tražiti njegovu pravdu.

Dn 12,4 *Ti, Daniele, čuvaj u tajnosti ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka. Mnogi će to tada čitati, a znanje će se povećavati.*

4a- Ovo ***posljednje vrijeme*** poznaje nekoliko uzastopnih faza, ali je započelo, službeno, u proljeće 1843., stupanjem u primjenu božanskog dekreta unaprijed napisanog u Dan.8:14: Do večeri-jutra 2300. ***i svetost će biti opravdano*** . Godine 1994. drugo doba kraja obilježeno je osudom univerzalne adventističke institucije. Od 1843. čita se Danielova knjiga, ali nikada nije ispravno protumačena prije ovog djela koje još uvijek pripremam 2021., a ovo od 2020. Stoga je ovaj datum koji označava vrhunac njegova znanja i stoga ***tu*** , pravo konačno ***vrijeme kraja*** koje će završiti pravim povratkom Isusa Krista, poznatim i očekivanim, za proljeće 2030. Vidimo da je ova 2020. godina već dobro označena od Boga budući da je cijelo čovječanstvo pogođeno smrtnošću Virus Covid-19 koji se u Kini pojavio 2019., ali u papinskoj katoličkoj Europi tek od 2020. U 2021. virusi mutiraju i nastavljaју udarati krivo i buntovno čovječanstvo.

Ilustrirani adventistički test vjere

Dan 12:5 *I ja, Daniel, pogledah, i gle, druga dva čovjeka stoje, jedan s ove, a drugi s druge strane rijeke.*

5a- Upamtite! Daniel je na obalama rijeke "Hiddekel", Tigar, ovaj ljudožder. Međutim, s obje strane rijeke nalaze se dva čovjeka, što znači da je jedan uspio prijeći, a drugi se sprema to učiniti. Već u Dan 8,13 vodila se rasprava između dvojice svetaca.

Dn 12,6 *A jedan od njih reče čovjeku odjevenom u platno koji je stajao nad vodama rijeke: "Kada će biti kraj ovim čudesima?"*

6a- U Dan.8:14 pitanja svetaca dobila su od Boga odgovor 2300 večer-jutro što je odredilo datum 1843. Pristup se ovdje ponavlja i pitanje se ovaj put odnosi na kraj svijeta; trenutak kada će proročanstvo prestati biti korisno. Postavlja se pitanje Krista predstavljenog ovim *čovjekom odjevenim u platno koji stoji iznad rijeke* promatrajući kako ljudi prelaze preko nje. Bog koristi sliku prelaska Crvenog mora koje je spasilo Hebreje, ali je potopilo njihove egipatske neprijatelje.

Dan 12:7 *I čuh čovjeka odjevena u platno kako stoji nad vodama rijeke; podigao je svoju desnicu i svoju lijevu ruku prema nebu, i zakleo se njime koji živi zauvijek da će to biti u vrijeme, i vremena, i pola vremena, i da će sve ove stvari završiti kada snaga ljudi svetac će biti potpuno slomljen.*

7a- *I čuh čovjeka odjevena u platno, koji je stajao nad vodama rijeke; podigao je desnu i lijevu ruku prema nebu,*

U položaju suca, Isus Krist podiže svoju desnicu koja blagoslivlja i svoju lijevu ruku koja kažnjava prema nebu kako bi dao svečanu izjavu.

7b- *i zakleo se njime koji živi vječno da će to biti u vremenu, vremenima i pola vremena*

Navodeći proročansko trajanje papinske vladavine, Krist pokazuje i podsjeća na svoju presudu kojom je, u prošlosti, osudio njegovu crkvu da trpi zahtjeve papinskog režima i prokletstva barbarskih invazija koje su mu prethodile ; ovo zbog napuštanja subote od 7. ožujka 321. Vjernici u vrijeme adventističkih kušnji su tako upozoreni. Ali drugi razlog navodi Boga da evocira ovu papinsku vladavinu; ovo je datum njegovog početka, 538. godine. Izbor je razborit budući da će ovaj datum 538 poslužiti kao osnova za proračune koje će nam proročanstvo predložiti predstavljajući nam nova proročanska trajanja u stihovima 11 i 12.

7c- *i da će sve ove stvari završiti kada snaga svetih ljudi bude **potpuno slomljena***

Ova kratka rečenica dobro sažima ovaj put pravi trenutak kraja: onaj u kojem će se na kraju posljednje **velike nesreće** izabrani naći na rubu istrebljenja, iskorijenjenja s lica zemlje; bilježi preciznost: **posve slomljena** .

Dn 12,8 *Čuo sam, ali nisam razumio; i rekoh: "Gospodaru, kakav će biti ishod ovih stvari?"*

8a- Jadni Daniel! Ako je razumijevanje njegove knjige još uvijek misterij za one koji žive u 2021., koliko je to razumijevanje bilo izvan njegovog dosega i beskorisno za njegovo vlastito spasenje!

Dan 12:9 *On reče: Idi, Daniele, jer će ove riječi biti tajne i zapečaćene do vremena svršetka.*

9a- Odgovor anđela ostavit će Daniela gladnim, ali potvrđuje kasno ispunjenje proročanstva rezerviranog za *vrijeme kraja* kršćanske ere.

Dan 12:10 *Mnogi će biti očišćeni, izbijeljeni i pročišćeni; zli će činiti zlo, i nitko od zlih neće razumjeti, ali razumni će razumjeti.*

10a- *Mnogi će biti pročišćeni, izbijeljeni i pročišćeni*

Ponavljajući ovdje točan citat blizak riječi Dan.11:35, anđeo potvrđuje papinski identitet arogantnog i despotskog **kralja koji sebe uzdiže iznad svih bogova**, pa čak i jedinog pravog **Boga**, u stihu 36.

10b- *Zli će činiti zlo i nitko od zlih neće razumjeti,*

Anđeo evocira načelo koje će se nastaviti do kraja svijeta, produženje zla je prikazano u Danielovim proročanstvima produženjem "mjedi" *grčkog* grijeha i "željeza" rimske sile do povratka Krista. Zli će biti dvostruko spriječeni da shvate: prvo svojom osobnom nezainteresiranošću, a drugo, moći zablude *danom* od Boga koja im omogućuje da *vjeruju u laž* prema 2. Solunjanima 2:11-12: *Također im Bog šalje moć zbunjenosti, da povjeruju laži, da oni koji ne vjeruju istini, nego uživaju u nepravедnosti, mogu biti osuđeni.*

10c- *ali tko ima razumijevanja shvatit će.*

Ovaj primjer dokazuje da je duhovna *inteligencija* poseban dar od Boga, ali joj prethodi dobro korištenje osnovne *inteligencije koja je dana svim normalnim ljudima*. Jer čak i u ovom standardu, ljudi brkaju obrazovanje i njegove diplome s *inteligencijom*. Pa se sjećam ove razlike: pouka dopušta unos podataka u ljudsku memoriju, ali samo *inteligencija* dopušta njihovu dobru i mudru upotrebu.

Dn 12,11 *Od vremena kad prestane neprestano prinošenje ~~žrtava~~—i kad se uspostavi gnusna pustoš, proći će tisuću dvjesta devedeset dana.*

11a- *Od vremena kada prestane trajno prinošenje ~~žrtve~~*

Još vas moram podsjetiti, ali riječ "~~žrtva~~" ne pojavljuje se u izvornom hebrejskom tekstu. A ova je preciznost presudna jer se ovaj *trajni* odnosi na celestijalno svećeništvo Isusa Krista. Reproducirajući njegovo posredovanje na zemlji, papstvo uklanja Isusu Kristu njegovu ulogu posrednika za grijehе svojih izabranika.

Ova uzurpirana paralelna zemaljska služba počinje 538. godine; datum kada se Vigilije I. prvi papa po tituli, nastanio u Rimu, u Lateranskoj palači, na brdu Caelius (nebo).

11b- *i gdje će se uspostaviti gnusna pustoš*

papinska rimska vladavina navedena u Dan.9:27 : *i bit će na krilu gnusobe pustošenja, čak do uništenja, i bit će uništeno [prema] onome što je određeno, u pustoj [zemlji].*

U ovom stihu, ciljajući na datum 538., Duh cilja samo na papinski Rim, što objašnjava singularizaciju riječi "gnusoba". To nije bio slučaj u Dan.9:27, gdje su bile uključene obje faze Rima, poganska i zatim papinska.

Primijetimo zanimljivost i važnost grupiranja dviju stvari u ovom stihu: "*Ushićenje vječnog*" Kristu u Dan.8:11 i *papinsko "krilo"* koje nosi "*odvratnu pustoš*" citirano u Dan. 9:27. Povezujući ova dva postupka s istim datumom 538. i istim entitetom, Duh potvrđuje i dokazuje da je autor ovih nedjela doista rimsko papstvo.

U Dan.11:31, radnja koja se pripisuje grčkom kralju Antiohu 4 predstavila nam je tipičan model onoga što Bog naziva "*grozotom pustoši*". Papstvo ga reproducira, ali 1260 dugih krvavih godina.

11c- *bit će tisuću dvjesta devedeset dana.*

Kako bi citirana proročka trajanja koja se tiču posljednjeg vremena učinila nepotvorljivima, jedinica je stavljena ispred broja u svim Danielovim proročanstvima: dani 1290 ; *dana* 1335 (sljedeći stih); Dan.8:14: *večer-jutro 2300* ; a već u Dan.9:24: tjedni 70.

Imamo samo vrlo jednostavan izračun za izvesti: $538 + 1290 = 1828$.

Interes ovog datuma 1828. je dati adventističkom događaju univerzalni karakter budući da cilja na treću od pet godina adventističkih konferencija koje se održavaju u Albury Parku u Londonu u prisutnosti engleske kraljevske obitelji.

Dn 12,12 *Blago onome koji čeka i stigne do tisuću tri stotine trideset i pet dana.*

12a- Samo ovaj ajet nam daje značenje ova dva proročka trajanja. Tema je iščekivanje Kristova povratka, ali posebno iščekivanje temeljeno na numeričkim prijedlozima koje daje Biblija. Potreban je novi izračun: $538 + 1335 = 1873$. Anđeo nam predstavlja dva datuma koji označavaju početak i kraj adventističkog testa vjere postignutog između godina 1828. i 1873. Na ovaj način, naša pozornost je usmjerena na datume 1843. i 1844. koji su upravo bili uzroci dva uzastopna očekivanja slavnog povratka Isusa Krista u SAD, dakle u protestantske zemlje.

Na slici prelaska rijeke "Tigar", tigar koji jede ljudske duše su ovi datumi 1843-1844 koji tjeraju odvratnog protestanta da prijeđe iz duhovnog života u duhovnu smrt. S druge strane, onaj koji je položio ispit izlazi živ i blagoslovljen od Boga s ovog opasnog prijelaza. Od Boga dobiva posebno blaženstvo: "*Blago onome koji doživi 1873. godinu!* »

Dn 12,13 *A ti idi prema svom kraju; odmorit ćeš se i branit ćeš baštinu svoju na kraju dana.*

13a- Danijel će nakon prvog uskrsnuća u kojem će uskrsnuti otkriti značenje svega onoga što nam je prenio. Ali za adventista koji je još uvijek živ, njegovo će učenje i dalje biti dopunjeno objavama sadržanim u Ivanovoj Apokalipsi.

Danielova knjiga dobro skriva svoje ogromno bogatstvo. Tu smo zabilježili lekcije ohrabrenja koje Gospodin upućuje svojim izabranicima posljednjih dana jer će se ovi posljednji dani vratiti u normu straha i nesigurnosti koja je prevladavala kroz cijelu ljudsku povijest na zemlji. Još jednom, ali posljednji, izabrani dužnosnici bit će izdvojeni i smatrani odgovornima za nesreće koje će zadesiti pobunjene preživjele u Trećem svjetskom ratu najavljenom u Dan.11:40-45 i Otk.9:13. Ezekiel 14 predstavlja standardne modele vjere: Noa, Daniel i Job. Poput Noe, morat ćemo pobjeći i oduprijeti se svjetskoj struji mišljenja gradeći našu arku vjernosti Bogu. Poput Daniela, moramo ostati čvrsto predani izvršavanju svoje dužnosti kao izabrani dužnosnici odbijajući standarde koje je uspostavila kriva religija. I poput Joba, morat ćemo prihvatiti patnju fizički i psihički kad god Bog to dopusti, imajući prednost pred Jobom: kroz njegovo iskustvo naučili smo zašto Bog dopušta te kušnje.

Danielova knjiga također nam je omogućila da bolje razumijemo nevidljivi nebeski život. Ovo, otkrivanjem ovog lika po imenu Gabriel, ime koje znači "onaj koji vidi Božje lice". Prisutan je u svim važnijim poslanjima plana Božjeg spasenja. I moramo shvatiti da su, u nebeskom Božjem kraljevstvu, on i svi dobri anđeli bili lišeni prisutnosti Mihaela, anđeoskog izraza Boga, tijekom vremena njegova zemaljskog utjelovljenja, naime 35 godina. U velikom dijeljenju ljubavi,

Micael također dijeli svoj autoritet, pristajući biti samo “ *jedan od glavnih vođa* ”. Ali Gabrijel ga je također predstavio Danielu, izabraniku među odabranima, kao “ *Vođu tvog naroda* ”. I Dan 9 vrlo nam jasno otkriva sve što Isus dolazi postići da spasi svoje vjerne izabranike. Božanski spasonosni projekt je tako jasno najavljen, a potom i ostvaren 3. travnja 30. raspećem Isusa Krista.

Danielova knjiga nam je pokazala da vjeru može dokazati samo odrasla osoba. I da po Bogu dijete postaje punoljetno kad uđe u svoju trinaestu godinu. Stoga možemo samo vidjeti gorke plodove koje donosi krštenje dojenčadi i vjersko nasljeđivanje pri rođenju u svim krivim religijama. Isus je rekao u Marku 16,16: *Tko uzvjeruje i pokrsti se, bit će spašen; tko ne vjeruje bit će osuđen* . To dakle znači da prije krštenja vjera mora biti prisutna i pokazana. Nakon krštenja Bog ju je testirao. Također, još jedan biser otkriven u Danielu, ove Isusove riječi iz Mateja 7:13 su potvrđene: *Uđite na uska vrata. Jer široka su vrata, širok je put koji vodi u propast i mnogo ih je koji tim putem prolaze* ; i također u Mateju 22:14: *Jer mnogi su pozvani, ali je malo izabranih* ; prema Dan.7:9, *deset milijardi pozvan na odgovornost Bogu za samo jedan milijun spašenih otkupljenih izabranih*, jer će oni uistinu dobro *služiti* Bogu stvoritelju, u Kristu u Duhu Svetom.

Dvanaesto poglavlje upravo je postavilo temelje strukture knjige Apokalipsa prisjećajući se datuma 538, 1798, 1828, 1843-1844 koji su skriveni i sugerirani, ali temeljni za podjelu vremena u Apokalipsi, i 1873. Još jedan datum, 1994, bit će biti izgrađen za nesreću jednih i sreću drugih.

Uvod u proročku simboliku

U svim biblijskim parabolama Duh koristi zemaljske elemente čiji određeni kriteriji mogu simbolizirati anonimne entitete koji predstavljaju zajedničke kriterije. Stoga se svaki korišteni simbol mora ispitati u svim njegovim aspektima, kako bi se iz njega izvukle pouke koje je Bog sakrio. Uzmimo za primjer riječ " *mora* ". Prema Postanju 1:20, Bog ga je naselio životinjama svih vrsta, nebrojenim i anonimnim. Njegovo okruženje je pogubno za čovjeka koji živi od udisanja zraka. Time postaje simbol smrti za čovjeka koji se, s pravom, može bojati i njezine slanosti koja zemlju čini sterilnom. Očito, ovaj simbol nije povoljan za čovječanstvo i, zbog njegovog značenja smrti, Bog će dati svoje ime hebrejskom spremniku za pranje koji predstavlja vodu krštenja. Sada krstiti znači uroniti, umrijeti utopljen da bi ponovno živjeli u Isusu Kristu. Neopravdani starac ponovno ustaje noseći Kristovu pravednost. Tu vidimo svo bogatstvo jednog elementa božanskog stvaranja: *mora* . Pod ovim učenjem, bolje ćemo razumjeti značenje koje Bog daje ovom stihu iz Danijela 7:2-3: "... i gle, četiri vjetra nebeska udariše na veliko mora . I četiri velike zvijeri izadoše iz mora , različite jedna od druge . Znajte da " *četiri vjetra nebeska* " sugeriraju univerzalne ratove koji pobjedničke narode dovode do dominantne moći. Ovdje " *veliko mora* " simbolizira ljudske mase poganskih naroda koji su, ne poštujući Boga, u njegovim očima jednaki životinjama " *mora* " . U izrazu " *četiri vjetra nebeska* ", " *četiri* " predstavljaju 4 kardinalne točke pravaca sjever, jug, istok i zapad. " *Nebeski vjetrovi* " donose promjene u izgledu neba, nanose oblake, izazivaju oluje i donose kišu; gurajući u stranu oblake, promiču sunce. Isto tako, ratovi uzrokuju velike društvene političke promjene, goleme preokrete koji daju dominaciju novom pobjedničkom narodu izabranom od Boga, ali bez da ih on blagoslovi. Budući da je označen kao " *životinja* ", on nema pravo na blagoslove koji su namijenjeni ponudi pravim ljudima; njegovi vjerni izabranici koji hodaju u božanskom svjetlu od Adama i Eve, pa sve do svršetka svijeta. A tko su njeni izabrani dužnosnici? Oni u kojima prepoznaje svoju sliku budući da je čovjek stvoren na sliku Božju prema Postanku 1:26. Obratite pažnju na ovu razliku: čovjeka je načinio ili stvorio Bog na svoju sliku , dok je životinju proizvela njezina okolina, morska, zemaljska ili nebeska, prema nalogu koji je dao Bog. Izbor glagola označava razliku u statusu.

Kao drugi primjer, uzmimo riječ " *zemlja* ". Prema Postanku 1:9-10, ovo ime " *zemlja* " dano je suhom tlu koje je izašlo iz " *mora* "; slika koju će Bog iskoristiti u Otk.13, da simbolizira protestantsku vjeru koja je proizašla iz katoličke vjere. Ali pogledajmo druge aspekte "zemlje " . Povoljan je za čovjeka kada ga hrani, ali nepovoljan kada poprimi oblik sušne pustinje. Stoga ovisi o dobrom zalijevanju s neba da bude blagoslov čovjeku. Ovo navodnjavanje također može doći iz rijeka koje ga prelaze; to je razlog zašto se sama Božja riječ uspoređuje s " *izvorom žive vode* " u Bibliji. Prisutnost ili odsutnost ove " *vode* " je ono što određuje prirodu "zemlje " , a duhovno, kvalitetu čovjekove vjere koja se sastoji od 75% vode.

Kao treći primjer, uzmimo zvijezde na nebu. Prvo, "sunce", s pozitivne strane, ono osvjetljava; prema Postanku 1:16, to je svjetiljka "dana", grije i potiče rast biljaka od kojih čovjek pravi hranu. S negativne strane, spaljuje usjeve zbog viška topline ili nedostatka kiše. Galileo je bio u pravu, nalazi se u središtu našeg svemira i svi planeti u njegovom sustavu kruže oko njega. I iznad svega on je najveći, Biblija ga spominje kao "najvećeg" u Postanku 1:16, najtopliji i nije pristupačan. Svi ovi kriteriji čine ga savršenom slikom Boga u kojoj se nalaze sve te karakteristike. Nitko ne može vidjeti Boga i živjeti, kao što ne može staviti svoje noge na "sunce"; jedina muška zvijezda, a ostale su sve planete ili feminizirane zvijezde. Nakon njega, "mjesec", "najmanji": prema Post 1,16, to je svjetlo noći, tame kojom on vlada. "Mjesec" stoga ima samo negativnu poruku za sebe. Iako nam najbliža, ova zvijezda dugo čuva tajnu svoje skrivene strane. On ne svijetli sam za sebe, već kao i svi drugi planeti, šalje nam natrag, u progresivnom ciklusu, slabu svjetlost koju prima od "sunca". Prema svim ovim kriterijima, "mjesec" je savršen simbol za predstavljanje, prvo, judaističke religije, i drugo, lažne kršćanske religije rimokatoličkog papstva, od 538. do danas, i luteranskog protestantizma, kalvinizma i anglikanaca, od 1843. Na nebu također postoje "zvijezde" koje prema Postanku 1:14-15-17 imaju dvije uloge koje dijele sa "Suncem i Mjesecom". Onu "obilježavanja epoha, dana i godina", i ono "osvjetljavanju zemlje". Većina njih svijetli samo u mraku, noću. To je idealan simbol za predstavljanje slugu Božjih, onih pravih, sve dok im proročanstvo ne pripíše pad; što ukazuje na promjenu njihovog duhovnog statusa. Ovo će biti poruka koju će Bog upotrijebiti da dočara pad kršćanstva kao žrtve rimske laži u Dan.8:10 i Otk.12:4; i pad univerzalnog protestantizma u Otk.6:13 i 8:12. Izolirana, "zvijezda" označava katoličko papinstvo u Otk.8:10-11, protestantsku vjeru u Otk.9:1; i okupljeni u krunu do broja od 12, pobjednička Izabrana Skupština, u Otk.12:1. Dan.12:3 označava ih kao simbol "onih koji poučavaju pravednosti mnoštvo", to jest, "onih koji prosvjetljuju zemlju" svjetlošću danom od Boga.

Ovih pet simbola igrat će važnu ulogu u proročanstvu Apokalipse. Stoga možete vježbati otkrivanje skrivenih poruka koje nose kriteriji prikazanih simbola. Ali neke bi bilo teško otkriti, tako da sam Bog ukazuje na ključ misterija, u stihovima Biblije, kao što su riječi "glava i rep" koje se mogu razumjeti samo značenjem koje im Bog daje u Iza.9: 14, gdje čitamo: "Glava je sudac ili starješina, a rep je prorok koji uči laži." Ali stih 13 paralelno predlaže, stoga ima ista značenja, "palmina grana i trska"; "trska" koja će predstavljati rimsko papinstvo u Otk.11:1.

Postoji i simboličko značenje likova i brojeva. Kao osnovno pravilo, imamo u rastućem redoslijedu:

Za broj "1": jedinstvenost (božanska ili digitalna)

Za broj "2": nesavršenost.

Za broj "3": savršenstvo.

Za broj "4": univerzalnost (4 kardinalne točke)

Za broj "5": muškarac (ljudsko biće muškog ili ženskog roda).

Za broj "6": nebeski anđeo (nebesko biće ili glasnik).

Za broj "7": punoća. (Također: pečat Boga stvoritelja)

Iznad ove brojke imamo kombinacije sabiranja prvih sedam osnovnih znamenki; primjeri: 8 =6+2; 9 =6+3; 10 =7+3; 11 =6+5 i 7+4; 12 =7+5 i 6+6; 13 =7+6. Ovi izbori imaju duhovno značenje u odnosu na teme obrađene u ovim poglavljima Otkrivenja. U Danielovoj knjizi nalazimo proročke poruke koje se tiču mesijanske kršćanske ere u poglavljima 2, 7, 8, 9, 11 i 12.

U knjizi Otkrivenje objavljeno apostolu Ivanu, simbolična šifra brojeva poglavlja izuzetno je razotkrivajuća. Kršćanska era podijeljena je u dva glavna povijesna dijela.

Prvi, vezan uz broj "2", pokriva veći dio vremena doktrinarne "nesavršenosti" kršćanske vjere koju od 538. predstavlja rimokatoličko papstvo, nasljednik vjerske norme koju je od 7. ožujka 321. uspostavio poganski rimski car Konstantin^{ja} Drugo poglavlje pokriva cijelo vrijeme između 94. i 1843. godine.

Drugi dio predstavljen brojem "3" tiče se, od 1843., "adventističkog" vremena, vremena kada Bog zahtijeva apostolsko doktrinarno "savršenstvo" obnovljeno u skladu s programom prorečenim božanskom odredbom citiranom u Dan 8:14. Ovo savršenstvo će se postizati postupno do Kristova povratka koji se očekuje u proljeće 2030. godine.

Iznad broja 7, broj 8, 2+6, evocira vrijeme nesavršenosti (2) dijaboličkih djela (6). Broj 9, 3+6, označava vrijeme savršenstva (3) i jednako đavolskih djela (6). Broj 10, 3+7, proriče vrijeme savršenstva (3), puninu (7) božanskog djela.

Broj "11" ili, uglavnom, 5+6, cilja na vrijeme francuskog ateizma u kojem se čovjek (5) povezuje s đavlom (6).

Broj "12", tj. 5+7, otkriva povezanost čovjeka (5) s Bogom stvoriteljem (7 = punina i njezin kraljevski pečat).

Broj "13" ili 7+6, označava puninu (7) kršćanske religije povezane s đavlom (6); prvo papinsko (*more*) i protestantsko (*kopno*) u posljednjim danima.

Broj "14" ili 7+7 odnosi se na adventističko djelo i njegove univerzalne poruke (*Vječno evanđelje*).

Broj "15", tj. 5+5+5 ili 3x5, asocira na vrijeme ljudskog (3) savršenstva (5). To je onaj koji označava kraj vremena milosti. Duhovna " *pšenica* " je zrela za žetvu i pohranu u nebeske žitnice. Priprema izabranih je završena jer su dostigli razinu koju Bog zahtijeva.

Broj "16" se u Otkrivenju odnosi na vrijeme kada Bog izlijeva " *sedam posljednjih zdjela svog gnjeva* " na svoje vjerske neprijatelje, nevjerno kršćanstvo u 13. poglavlju.

Broj "17" ima svoje značenje, kao i prethodni, iz teme koju mu je Bog dao u svom proročanstvu: u Otkrivenju 17, simbol "suda *velikoj bludnici* " od strane Boga. U Bibliji se ovaj simbolični broj prvi put koristi za uskrsni tjedan koji počinje 10. ^{dana} prvog mjeseca u godini i završava 17. ^{dana}. Doslovno ispunjena na razini dana za smrt " *Božjeg janjeta* " Isusa Krista, Pasha je prorečena u danima-godinama u 70. ^{od} " *70 tjedana* " godina Dan.9:24 do 27. Proročanstvo 70. ^{tjedna} stiha 27 stoga pokriva vrijeme od sedam godina između datuma 26. i 33. Cilj naveden u proročanstvu je Pasha koja se nalazi u proljeće, " *u sredini* " ovih sedam godina proročkog tjedna. citirano u Dan.9:27.

Za posljednje prave "adventiste" broj 17 odnosit će se na 17 stoljeća prakticiranja Rimske nedjelje, grijeha ustanovljenog 7. ožujka 321. Datum obljetnice kraja tih 17 stoljeća, 7. ožujka 2021. otvorio je "vrijeme sv. *kraj* " prorečeno u Dan.11:40. Ovo " *vrijeme* " je povoljno za ispunjenje ove posljednje kazne upozorenja koju je, označavajući Treći svjetski rat, također prorekao Bog "šestom trubom " otkrivenom u Otk.9:13 do 21. Ekonomska propast uzrokovana Covidom -19 virus označava 2020. godinu (od 20. ožujka 2020. do 20. ožujka 2021.) kao početak božjih kazni.

Tema poglavlja "18" je kazna " *Babilona Velikog* ".

Poglavlje "19" cilja na kontekst povratka u slavi Isusa Krista i njegovog sukoba s ljudskim buntovnicima.

Poglavlje "20" evocira sedmo tisućljeće, na pustu zemlju gdje je đavo zatočen i na nebu, gdje izabrani nastavljaju suditi životima i djelima zlih mrtvih pobunjenika koje je Bog odbacio.

Poglavlje "21" nalazi simbolizam 3x7, to jest, savršenstvo (3) božanskog posvećenja (7) reproducirano u njegovim odabranima otkupljenima sa zemlje.

Vidimo dakle da proročanstvo kao svoju temu uzima izabranike adventizma u Otk 3, 7, 14 =2x7 i 21 =3x7 (rast prema savršenstvu posvećenja).

Poglavlje "22" inaugurira vrijeme kada, na regeneriranoj i obnovljenoj Zemlji, Bog postavlja svoje prijestolje i izabranike svog vječnog kraljevstva.

Adventizam

Tko su onda ti Božji sinovi i kćeri? Mogli bismo isto tako reći odmah, jer ovaj dokument će pružiti sve poželjne dokaze, ovo božansko Otkrivenje upućeno je od strane Boga "adventističkim" kršćanima. Jer htjeli mi to ili ne, Božja volja je suverena, a od proljeća 1843., kada je dekret prorečen u Danielu 8:14 stupio na snagu, standard "adventista sedmog dana" bio je isključivi kanal koji još uvijek povezuje Boga i njegove ljudske slugе. Ali oprez! Ova se norma neprestano razvija, a odbijanje te evolucije, po volji Boga, uzrokovalo je da Isus Krist izbljuva njezino službeno institucionalno predstavljanje od 1994. Što je adventizam? Ova riječ dolazi od latinskog "adventus" što znači: dolazak. Ono Isusa Krista, za njegov veliki konačni povratak u slavi Očevoj, očekivalo se u proljeće 1843., u jesen 1844. i u jesen 1994. Ova lažna očekivanja predviđena Božjim projektom, ipak su bila ozbiljna. posljedice, tragične duhovne posljedice za one koji su prezirali ove proročke najave i njihova očekivanja, jer ih je

suvereno organizirao veliki stvoritelj Bog. Dakle, svatko tko u ovom dokumentu prepozna svjetla koja je predložio Isus Krist postat će, kao izravna posljedica, "adventist", "sedmog dana", ako ne među ljudima, to će biti slučaj za Boga; ovo, čim napusti religiozni odmor prvog dana, da prakticira ostatak sedmog dana, koji se zove subota, posvećena od Boga od stvaranja svijeta. Pripadnost Bogu podrazumijeva komplementarne božanske zahtjeve; sa subotom, izabrani adventist će morati shvatiti da je njegovo fizičko tijelo također vlasništvo Boga, i kao takvo, morat će ga njegovati i brinuti se za njega kao o dragocjenom božanskom posjedu, tjelesnom svetištu. Jer Bog je propisao čovjeku, u Postanku 1:29, njegovu idealnu prehranu: " *I reče Bog: Evo, dajem vam svaku biljku koja nosi sjeme, što je na licu sve zemlje, i svako drvo koje ima u sebi plod stabla koje nosi sjeme: ovo će vam biti hrana .* "

Adventistička misao neodvojiva je od kršćanskog projekta objavljenog od Boga. Povratak Isusa Krista spominje se u brojnim biblijskim citatima: Psalam 50,3: " **Bog naš dolazi** , ne ostaje u tišini; pred njim je oganj koji proždire, oko njega silova oluja "; Psal.96:13: " ...pred Gospodinom! Jer on dolazi, **jer on dolazi suditi zemlji** ; on će suditi svijetu po pravdi i ljudima po svojoj vjernosti. » ; Izaija 35:4: " Recite onima koji su zabrinuta u srcu: Budite hrabri, ne bojte se! evo Boga tvog, doći će osveta, odmazda Božja; **On će sam doći i spasiti vas** "; Hos.6:3: " Upoznajmo, tražimo da upoznamo GOSPODA; **njegov dolazak je siguran kao i onaj zore. Doći će po nas kao kiša** , kao proljetna kiša koja natapa zemlju "; u svetim spisima Novoga saveza čitamo: Matej 21:40: " A **kad dođe Gospodar vinograda** , što će učiniti ovim vinogradarima? » ; 24:50: " ... **gospodar ovoga sluge doći će u dan u koji se ne nada**, u čas koji ne zna, "; 25:31: " **Kad Sin Čovječji dođe u slavi svojoj** , sa svim anđelima, sjest će na prijestolje slave svoje. » ; Jea.7:27: " Međutim, mi znamo odakle ovaj dolazi; **ali Krist, kad dođe** , nitko neće znati odakle je. » ; 7:31: " Mnogi iz mnoštva povjerovali su u njega i rekoše: **Hoće li Krist kad dođe učiniti moćnija djela nego što ih je ovaj učinio?** » ; Heb.10:37: " Još malo: **Onaj koji ima doći doći će i neće zakasniti** ." Posljednje Isusovo svjedočanstvo: Ivan 14,3: " I kad odem i pripravim vam mjesto , **opet ću doći i uzet ću vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. Budite i vi** "; Svjedočanstvo anđela: Djela 1:11: " I rekoše: **Ljudi Galilejci, zašto prestajete gledati u nebo? Ovaj Isus, koji je između vas uzet na nebo, doći će na isti način kako ste ga vidjeli da ide na nebo.** ". Adventistički projekt Mesije pojavljuje se u: Iza.61:1-2: " *Duh Gospodnji, YaHWéH, na meni je, jer YaHWéH me je pomazao da donesem dobru vijest siromasima; Poslao me da izliječim slomljena srca, da proglasim sužnjima slobodu i sužnjima izbavljenje; proglasiti godinu milosti YaHWéH, ...* " Ovdje, čitajući ovaj tekst u sinagogi u Nazaretu, Isus je prekinuo svoje čitanje i zatvorio knjigu, jer ostatak, koji se tiče " *dana osveta* " trebala se ostvariti tek 2003 godine kasnije, za njegov slavni božanski povratak: " **i dan osvete od našeg Boga ; utješiti sve nevoljnike;** »

Adventizam danas ima više lica, a prvo, službeni institucionalni aspekt koji je 1991. odbacio posljednja svjetla koja mu je Isus ponudio, kroz skromni ljudski instrument kakav sam ja. Pojednostiti će se pojaviti gdje je to potrebno u ovom dokumentu. Brojne disidentske adventističke skupine postoje razasute diljem svijeta. Ovo svjetlo je upućeno njima kao prioritet. Ona je "veliko svjetlo" prema

kojem je naša starija duhovna sestra, Ellen White, htjela voditi adventistički narod. Svoj je rad predstavila kao "malo svjetlo" koje vodi do "velikog". A u svojoj posljednjoj javnoj poruci, mašući Svetim pismom objema rukama, izjavila je: "Braćo, preporučujem vam ovu knjigu." Želja mu je sada ispunjena; Danijel i Otkrivenje u potpunosti su dešifrirani striktnom uporabom biblijskih kodova. Savršen sklad otkriva veliku Božju mudrost. Čitatelju, tko god da si, pozivam te da ne činiš greške iz prošlosti, ti si taj koji se moraš prilagoditi božanskom planu, jer se Svemogući neće prilagoditi tvom gledištu. Odbijanje svjetla je smrtni grijeh bez ikakvog lijeka; krv koju je prolio Isus Krist to ne pokriva. Zatvaram ovu važnu zgradu i vraćam se na najavljenju " *nesreću* ".

Prije nego što pristupim priči o Apokalipsi, moram vam objasniti zašto su, općenito, proročanstva nadahnuta od Boga za nas, ljudska bića, u najvećoj mjeri vitalna, budući da će njihovo znanje ili prezir rezultirati vječnim životom ili trajnom smrću. Razlog je sljedeći: ljudska bića vole stabilnost i kao takva se boje promjena. Posljedično, on štiti tu stabilnost i pretvara svoju vjeru u tradiciju, odbacujući sve što se predstavlja u vidu novosti. Tako su, na njihovu propast, prvi postupili Židovi starog božanskog saveza, koje Isus ne oklijeva prokazati kao " *sinagogu Sotoninu* " u Otk 2,8 i 3,9. Držeći se tradicije otaca, vjerovali su da će na taj način uspjeti zaštititi svoj odnos s Bogom. Ali što se događa u ovom slučaju? Čovjek više ne sluša Boga kada mu govori, nego traži da Bog sluša njega kako govori. U ovoj situaciji Bog više ne nalazi svoj račun, tim više što, ako je istina da se on sam ne mijenja u svom karakteru i svom sudu koji ostaje vječno isti, istina je i da njegov projekt neprestano raste i stalno se mijenja. Dovoljan je jedan stih da potvrdi ovu ideju: " *Put pravednika je kao sjajna svjetlost, čiji sjaj raste do sredine dana.* (Izr 4:18)." " *Put* " ovog stiha je ekvivalentan " *putu* " utjelovljenom u Isusu Kristu. To dokazuje da se i istina vjere u Krista razvija tijekom vremena, prema Božjem izboru, u skladu s njegovim planom. Kandidati za vječnost trebali bi dati Isusovim riječima značenje koje zaslužuju kada im je rekao: " *Onome koji čuva moja djela do kraja dat ću...* (Otk.2:26)". Mnogi ljudi misle da je dovoljno zadržati ono što ste naučili od početka do kraja; a to je već bila pogreška nacionalnih Židova i Isusova pouka u njegovoj prisposobi o talentima. Ali to znači zaboraviti da je prava vjera trajni odnos s Duhom Boga živoga koji se brine da svojoj djeci da hranu koja izlazi iz njegovih usta u svako doba i u svako doba. Riječ Božja nije ograničena na svete spise Biblije, nakon nje trajno ostaje, živi "Logos", Riječ koja je trenutačno tijelom postala, Krist koji djeluje u Duhu Svetome kako bi nastavio svoj dijalog s onima koji ga imaju. Ljube i traže ga svom dušom. O ovim stvarima mogu svjedočiti budući da sam osobno imao koristi od ovog doprinosa novog svjetla koje dijelim s onima koji ga vole jednako kao i ja. Novost primljena s neba stalno poboljšava naše razumijevanje svog otkrivenog projekta i moramo se znati odlučiti i napustiti zastarjela tumačenja kada zastare. Biblija nas poziva da to učinimo: " *Sve ispitajte; čvrsto se drži onoga što je dobro;* (1. Solunjanima 5:21)."

Božji se sud neprestano prilagođava ovoj progresivnoj evoluciji svjetla nadahnutog i otkrivenog izabranim čuvarima njegovih proročišta. Dakle, strogo poštivanje tradicije uzrokuje gubitak, jer sprječava ljudska bića da se prilagode evoluciji spasonosnog programa koji se postupno otkriva sve do kraja svijeta. Postoji izraz koji svoju punu vrijednost poprima u religioznom području, a to je: istina sadašnjeg vremena ili sadašnja istina. Da bismo bolje razumjeli ovu misao, moramo pogledati u prošlost, gdje smo u vrijeme apostola imali savršen nauk vjere. Kasnije, u prorečenim vremenima krajnje tame, nauk apostola je zamijenjen naukom dvaju "Rima"; carski i papinski, dvije faze istog božanskog projekta pripremljenog za đavla. Stoga djelo reforme opravdava svoj naziv, jer uključuje iskorijenjivanje lažnih doktrina i ponovno sađenje uništenog dobrog sjemena apostolskog nauka. Uz veliku strpljivost, Bog je dao vremena, puno vremena, da se Njegovo svjetlo obnovi do potpunog završetka. Za razliku od poganskih bogova koji ne reaguju jer ih nema, Bog stvoritelj živi vječno, a to pokazuje svojim reakcijama i neponovljivim djelovanjem; na nesreću čovjeka, pod krinkom oštrih kazni. Onaj koji zapovijeda prirodom, koji upravlja munjama, gromovima i munjama, koji budi vulkane i tjera ih da bljuju vatru na krivo čovječanstvo, koji uzrokuje potrese i izaziva razorne plimne valove, također je onaj koji dolazi šapnuti u ušne svojih izabranih dužnosnika, napredak njegovog projekta, ono što se sprema učiniti, kako je unaprijed najavio, mnogo prije. “ *Jer Gospodin BOG ne čini ništa dok ne otkrije tajnu svoju slugama svojim prorocima* ,” prema Amosu 3:7.

Prvi pogled na Apokalipsu

U svom izlaganju Ivan, apostol Gospodina Isusa Krista, opisuje nam slike koje mu Bog daje u viziji i poruke koje čuje. U izgledu, ali samo u izgledu, Otkrivenje, prijevod grčkog "apocalupsis", ne otkriva ništa, jer zadržava svoj tajanstveni aspekt neshvatljiv mnoštvu vjernika koji ga čitaju. Tajanstvenost ih obeshrabruje i svedeni su na ignoriranje otkrivenih tajni.

Bog to ne čini bez razloga. Postupajući na taj način, On nas uči koliko je njegova Objava sveta i kao takva namijenjena samo njegovim izabranicima. I tu valja biti jasan na tu temu, njegovi odabranici nisu oni koji se za to izdaju, već isključivo oni koje on sam prepoznaje kao svoje sluge, jer se oni, lažni vjernici, ističu svojom vjernošću i poslušnošću. .

*“ Otkrivenje Isusa Krista, koje mu je Bog dao da pokaže svojim slugama što se ima **brzo** dogoditi, i koje je objavio, poslavši svoga anđela, svome sluzi Ivanu, koji je posvjedočio riječ Božju i svjedočanstvo Isusa Krista. , sve što je vidio. (Otkrivenje 1:1-2).”*

Dakle, onaj koji je objavio u Ivanu 14:6, *“ Ja sam put i istina i život; nitko ne dolazi k Ocu osim po meni ”*, dolazi, kroz svoju Apokalipsu, svoje Otkrivenje, da pokaže svojim slugama put istine koji im omogućuje da dobiju vječni život ponuđen i predložen u njegovo ime. Stoga će ga dobiti samo oni koje on ocijeni dostojnima. Nakon što je kroz svoju zemaljsku službu konkretno pokazao što čini model prave vjere, Isus će prepoznati one koji su dostojni njega i njegove dobrovoljne žrtve pomirbe, po tome što su se istinski posvetili ovom uzornom putu kojim je on išao prije njih. Njegovo potpuno posvećenje službi Božjoj je predloženi standard. Ako je Učitelj rekao Pilatu: *“ ...Došao sam na svijet da svjedočim za istinu... (Ivan 18:37)”*, u ovom istom svijetu, njegovi odabranici moraju učiniti isto.

Svaka misterija ima svoje objašnjenje, ali da biste ga dobili morate koristiti ključeve koji otvaraju i zatvaraju pristup tajnama. Ali nažalost za površno znatiželjnike, glavni ključ je sam Bog, osobno. U dokolici i prema svom

nepogrešivom i savršeno pravednom sudu, on otvara ili zatvara ljudsku inteligenciju. Ova prva prepreka čini otkrivenu knjigu neshvatljivom i Sveto pismo općenito postaje, kada je podvrgnuto čitanju lažnih vjernika, zbirka članaka vjerskih alibija. I ti su lažni vjernici vrlo brojni, zbog čega je Isus na zemlji umnožio svoja upozorenja o lažnim Kristovima koji će se pojaviti do kraja svijeta, prema Mateju 24:5-11-24 i Mateju.7 :21 do 23, gdje upozorava na lažne tvrdnje onih koji galame.

Apokalipsa je dakle objava povijesti prave vjere priznate od Isusa Krista u Ocu i u Duhu Svetom koji dolazi od Oca, jedinog Boga stvoritelja. Ova prava vjera kvalificira svoje odabranike koji prolaze kroz vremena krajnje vjerske zbrke tijekom mračnih stoljeća. Ova situacija opravdava simbol *zvijezda* koje Bog pripisuje odabranima koje prepoznaje, čak i trenutačno, jer poput njih, prema Postanku 1:15, svijetle u tami, " *da osvijetle zemlju* ". »

Drugi ključ Otkrivenja je skriven u knjizi proroka Danijela, jednoj od knjiga starog zavjeta, koja predstavlja prvu od " *dva svjedoka* " Božja citirana u Otk.11:3; druga je Otkrivenje i knjige novog saveza. Tijekom svoje zemaljske službe, Isus je skrenuo pozornost svojih učenika na ovog proroka Daniela čije je svjedočanstvo klasificirano u povijesnim knjigama u svetoj židovskoj "Tori".

Božansko otkrivenje ima oblik dva duhovna stupca. Toliko je istina da su Danielova knjiga i knjiga Apokalipse dana Ivanu međusobno ovisne i komplementarne da nose, poput dva stupa, glavni grad božanskog nebeskog otkrivenja.

Otkrivenje je stoga priča o istinskoj vjeri koju Bog definira u ovom retku: " *Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi proroštva i koji čuvaju što je u njima napisano! Jer vrijeme je blizu* (Otk.1:3)."

Glagol čitati ima točno značenje za Boga koje asocira na činjenicu razumijevanja pročitane poruke. Ova je misao izražena u Izaiji 29:11-12: " *Sve je otkrivenje vama kao riječi zapečaćenog svitka koje se daju čovjeku koji zna čitati govoreći: Čitaj ovo! A tko odgovori: ne mogu, jer je zapečaćeno; ili poput knjige koju netko daje čovjeku koji ne zna čitati govoreći: Pročitaj ovo! A tko odgovara: Ne znam čitati ."* Ovim usporedbama, Duh potvrđuje nemogućnost razumijevanja božanskih poruka kodiranih za one koji ga "poštuju ustima i usnama, ali čija su srca daleko od Njega", prema Izaiji 29:13: " *Gospodin reče: Kad ovo ljudi mi se približavaju, časte me ustima svojim i usnama svojim; ali njegovo je srce daleko od mene*, a strah koji ima od mene **samo je propis ljudske tradicije** ".

Treći ključ pridružuje se prvom. Također se nalazi u Bogu koji suvereno bira između svojih izabranika, onoga kojemu će omogućiti da "pročita" proročanstvo da prosvijetli svoju braću i sestre u Isusu Kristu. Jer Pavao se toga prisjetio u 1. Korinćanima 12:28-29: " *I postavi Bog u Crkvi prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, zatim one koji imaju dar čudotvorstva, zatim one koji imaju dar iscjeljivanja, pomaganje, upravljanje, govorenje raznih jezika. Jesu li svi apostoli? Jesu li svi proroci? Jesu li svi doktori?* ".

U redu koji vodi Bog ne improvizira se kao prorok osobnom ljudskom odlukom. Sve se događa kako je Isus učio u prisposobi, ne smijemo žuriti da

zauzmemo prvo mjesto u prednjem dijelu pozornice, već naprotiv, moramo sjediti u stražnjem dijelu sobe, i čekati, ako je to potrebno. dogodi se , da nas Bog poziva da idemo u prvi red. Nisam težio nikakvoj određenoj ulozi u njegovom radu, i imao sam samo veliki apetit za razumijevanjem značenja ovih čudnih poruka koje sam pročitao u Otkrivenju. A Bog me je pozvao u viziji, prije nego sam shvatio značenje. Stoga neka vas ne iznenadi iznimno blistav karakter radova koje predstavljam; plod je autentično apostolskog poslanja.

Trenutna nemogućnost razumijevanja njegovih tajni otkrivenih u kodu stoga je normalna i očekivana u redosljedu koji je uspostavio Bog. Neznanje ne predstavlja grešku, sve dok nije posljedica odbijanja danog svjetla. U slučaju odbijanja onoga što objavljuje preko proroka koje je ovlastio za tu zadaću, božanska kazna je neposredna: to je prekid odnosa, zaštite i nade. Dakle, misionarski prorok, Ivan, primio je od Boga kodiranu viziju, u vrijeme kraja, drugi misionarski prorok danas vam predstavlja dekodirane vizije Daniela i Otkrivenja, nudeći vam sva jamstva božanskog blagoslova kroz njihovu uzvišenu jasnoću. Za ovo dekodiranje, samo jedan izvor: Biblija, ništa drugo nego Biblija, ali cijela Biblija, pod svjetlom Duha Svetoga. Božja pozornost i njegova ljubav usmjereni su na najjednostavnija ljudska stvorenja, poput poslušne djece, koja su u vremenu kraja postala rijetka. Razumijevanje božanske misli može se postići samo u bliskoj i intenzivnoj suradnji između Boga i njegovog slugu. Istina se ne može ukrasti; ona to zaslužuje. Primaju ga oni koji ga vole kao božanski emanet, plod, suštinu voljenog i obožavanog Gospodara.

Cjelovita konstrukcija velikog Otkrivenja koju na komplementaran način donose knjige Daniel i Otkrivenje je gigantska i varljivo složena. Jer u stvarnosti Bog često spominje iste teme pod različitim i komplementarnim aspektima i detaljima. Na razini znanja koju danas imam o predmetu, otkrivenu religijsku povijest zapravo je vrlo jednostavno sažeti.

Još uvijek ostaje četvrti ključ: to smo mi sami. Moramo biti izabrani, jer naša duša i cijela naša osobnost moraju dijeliti s Bogom sva njegova poimanja dobra i zla. Ako netko ne pripada njemu, sigurno je da će osporiti njegovu doktrinu u jednom ili drugom trenutku. Veličanstveno se Otkrivenje čini jasnim samo u posvećenim umovima izabranih. Istina je takva da se o njoj ne može cjenkati, o njoj se ne može pregovarati, mora se uzeti takva kakva jest ili ostaviti. Kao što je Isus učio, o svemu odlučuje "da" ili "ne". A ono što čovjek dodaje dolazi od Zloga.

Još uvijek ostaje temeljni kriterij koji Bog zahtijeva: potpuna poniznost. Ponos na djelo je legitiman, ali ponos nikada neće biti: „ *Bog se oholima opire a poniznima daje milost* (Jak.4:6).“ Budući da je oholost korijen zla koje je prouzročilo đavlov pad sa svojim monstruoznim posljedicama za njega samog i za sva Božja nebeska i zemaljska stvorenja, oholo biće nemoguće je dobiti izbor u Kristu.

Poniznost, istinska poniznost, sastoji se u prepoznavanju naše ljudske slabosti i vjerovanju Kristovim riječima kada nam kaže: „ *Bez mene ne možete učiniti ništa* (Iv 15,5)“. U tom „ *ničemu* ” nalazi se, prije svega, mogućnost razumijevanja značenja njegovih šifriranih proročkih poruka. Reći ću vam zašto i dati vam objašnjenje. U svojoj mudrosti, svojoj božanskoj razumnosti, Gospodin

je nadahnuo Daniela svojim proročanstvima u elementima odvojenim desetljećima. Prije nego što me on potaknuo na ideju da napravim usporednu sintezu svih ovih proročanstava razdvojenih u poglavlja, nitko prije mene to nije učinio. Jer samo ovom tehnikom optužbe koje je Bog iznio dobivaju preciznost i jasnoću. Tajna svjetla temelji se na sintezi svih proročkih tekstova, paralelnom proučavanju podataka iz njegovih zasebnih poglavlja, a prije svega na traženju duhovnog značenja simbola na koje nailazimo u cijeloj Bibliji. Sve dok nije korištena ova metoda, Danielova knjiga, bez koje proročanstvo Otkrivenja ostaje potpuno neshvatljivo, spomenute božanske optužbe nisu previše zabrinjavale one kojih su se ticale. Kako bih promijenio ovu situaciju, Duh Sveti Isusa Krista me nadahnuo da razjasnim ono što je do tada bilo nejasno. Identifikacija četiri glavne mete božanskog gnjeva je tako otkrivena na neosporan način. Bog ne priznaje nikakav drugi autoritet osim autoriteta svoje pisane riječi, a ona je ta koja osuđuje i optužuje, pod naslovom svoja " *dva svjedoka* " prema Otk 11,3, zemaljske i nebeske grešnike. Pogledajmo sada ukratko ovu otkrivenu proročku priču.

Prvi dio : povijest Izraela u deportaciji od – 605

Daniel stiže u Babilon (-605) Dan.1

Danielove vizije uzastopnih vladara

1-Kaldejsko carstvo: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Medsko i Perzijsko carstvo: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Grčko carstvo: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Rimsko carstvo: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Europska kraljevstva: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Papinski režim: Dan 7,8; 8:10; 9:27; 11:36.

Drugi dio : Daniel + Otkrivenje

Proročanstvo o prvom dolasku Mesije koje su Židovi odbacili: Daniel 9.

Progoni Židova od strane grčkog kralja Antioha IV Epifana (-168): najava *velike nesreće* : Dan.10:1. Ispunjenje: Dan.11:31. Rimski progoni (70): Dan.9:26.

Nakon Kaldejaca, Medijaca i Perzijanaca, Grci, dominacija Rima, carska, zatim papinska, od 538. U Rimu se kršćanska vjera susreće sa svojim smrtnim neprijateljem u svoje dvije uzastopne carske i papinske faze: Dan.2:40 do 43; 7:7-8-19 do 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Rev.2; 8:8-11; 11:2; 12:3 do 6-13 do 16; 13:1-10; 14:8.

Od 1170. (Pierre Valdo), djelo reformacije do povratka Krista: Apo.2:19-20-24 do 29; 3:1 do 3; 9:1-12; 13:11 do 18 sati.

Između 1789. i 1798., kaznena akcija francuskog revolucionarnog ateizma: Otk.2:22; 8:12; 11:7-13.

Carstvo Napoleona I : Apo.8:13.

Od 1843., ispit adventističke vjere i njegove posljedice: Danijel 8,14; 12:11-12; Rev.3. Pad tradicionalnog protestantizma: Otk.3:1 do 3; njegova kazna: Otk 9:1 do 12 (⁵ *truba*). Blaženi adventistički pioniri: Otk.3:4-6.

Od 1873., službeni blagoslov univerzalne adventističke ustanove: Daniel 12:12; Otk.3:7; *Božji pečat* : Otk.7; njegova univerzalna misija ili poruke od tri anđela: Otk.14:7 do 13.

Od 1994., podvrgnuta testu proročke vjere, institucionalna adventistička vjera je pala: Otk.3:14 na 19. Posljedica: pridružila se protestantskom taboru odbačenom od 1844.: Otk.9:5-10. Njegova kazna: Otk.14:10 (*i on će piti ...*).

Između 2021. i 2029., Treći svjetski rat: Daniel 11:40 do 45; Otk.9:13 do 19 (⁶ *truba*).

2029., kraj vremena kolektivne i pojedinačne milosti: Apo.15.

Univerzalni test vjere: nedjeljni zakon nametnuo: Otk.12:17; 13:11-18; 17:12-14; sedam posljednjih zala: Otk.16.

U proljeće 2030., “ *Harmagedon* ”: odluka o smrti i slavni Kristov povratak: Daniel 2:34-35-44-45; 12:1; Otk 13:15; 16:16. Sedma *truba* : Otk.1:7; 11:15-19; 19:11 do 19. *Posljednja sedma nevolja* : Otk.16:17. *Žetva* ili uznesenje izabranih: Otk.14:14 do 16. *Berba* ili kazna lažnih vjerskih učitelja: Otk.14:17 do 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Od proljeća 2030., sedmoga tisućljeća ili velike subote za Boga i njegove izabranike: poražen, Sotona je okovan na pustoj zemlji tisuću godina : Otk.20:1 do 3. Na nebu, izabrani sude palima: Daniel 7: 9 ; Rev.4; 11:18; 20:4-6.

Oko 3030., Posljednji sud: slava izabranih: Apo.21. *Druga smrt* na zemlji: Daniel 7:11; 20:7 do 15. Na obnovljenoj zemlji: Otk.22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Simboli Rima u proročanstvu

Opskurni aspekt proročanstava temelji se na korištenju različitih simbola iako se tiču istog entiteta. Oni stoga postaju komplementarni, umjesto da se međusobno isključuju. To omogućuje Bogu da zadrži tajanstveni aspekt tekstova i

da u skici konstruira različite aspekte ciljane teme. Tako je i s njegovom glavnom metom: Rimom.

U Dan.2, u viziji kipa, to je četvrto carstvo sa simbolom “ *noge od željeza* ”. “ *Željezo* ” odražava njegov surov karakter i njegov latinski moto “*DVRA LEX SED LEX*”, u prijevodu: “zakon je težak, ali zakon je zakon”. Osim toga, “ *željezne noge* ” podsjećaju na izgled rimskih legionara ogrnutih željeznim oklopima na torzu, na glavi, na ramenima, na rukama i na nogama, napredujući pješice u *dugim*, organiziranim i discipliniranim kolonama. .

U Dan.7, Rim je u svoje dvije poganske faze, republikanskoj i carskoj, još uvijek četvrto carstvo opisano kao “ *užasno čudovište sa željeznim zubima* ”. Željezo njezinih *zuba* spaja je s Danovim *željeznim nogama*.² . Također ima “ *deset rogova* ” koji predstavljaju deset neovisnih europskih kraljevstava koja će se formirati nakon pada Rimskog Carstva. Ovo je učenje dato u Dan.7:24.

Dan.7:8 opisuje pojavu jedanaestog “ *roga* ” koji će u proročanstvu postati glavna meta sveg božanskog gnjeva. Dobiva naziv “ *mali rog* ”, ali paradoksalno, Dan 7:20 mu pripisuje “ *izgled veći od ostalih* ”. Objašnjenje će biti dano u Dan.8:23-24, “ *ovaj drski i lukavi kralj... uspjeh će u svojim pothvatima; on će uništiti moćne i narod svetih* .” Ovo je samo dio radnji koje Bog pripisuje ovoj drugoj rimskoj dominaciji, koja je ostvarena od 538. godine, uspostavom papinskog režima koji je nametnuo rimokatoličku vjeru kroz carsku vlast Justinijana¹ . Morat ćemo uzeti u obzir sve optužbe koje Bog iznosi na raštrkan način, kroz proročanstvo, protiv ovog autokratskog i despotskog, ali religioznog režima koji predstavlja rimsko papstvo. Ako ga Dan 7:24 naziva “ *različitim od prvoga* ”, to je upravo zato što je njegova moć religiozna i što počiva na lakovjernosti moćnika koji ga se boje i strepe od njegova utjecaja na Boga; što Dan.8:25 pripisuje “ *uspjehu njegovih lukavstava* ”. Neki bi mogli smatrati nenormalnim da povezujem kralja iz Daniela 7 s kraljem iz Daniela 8. Stoga moram pokazati opravdanost ove veze.

U Dan.8 više ne nalazimo četiri carska nasljeđa Dan.2 i 7, nego samo dva od tih carstava, štoviše jasno identificirana u tekstu: Medsko i Perzijsko carstvo, označeno “*ovnom*” i Grčko carstvo prikazan “*jarcem* ” koji prethodi Rimskom carstvu. Godine 323. umro je veliki grčki osvajač Aleksandar Veliki, “ *sломio se veliki jarčev rog* ”. Ali bez nasljednika, njegovo je carstvo podijeljeno između njegovih generala. Nakon 20 godina međusobnog rata, ostala su samo 4 kraljevstva “ *četiri su se roga digla na četiri vjetra neba da ga zamijene* ”. Ova četiri roga su Egipat, Sirija, Grčka i Trakija. U ovom poglavlju 8, Duh nam predstavlja rođenje ovog četvrtog carstva koje je, u početku, bilo samo zapadni grad, prvo monarhistički, zatim republikanski od - 510. U svom republikanskom režimu Rim je postupno stekao moć transformirajući narode koji su ga zamolili za pomoć u rimskim kolonijama. Tako se u 9. stihu, pod nazivom “ *mali rog* ” koji već označava rimski papinski režim u Dan.7, dolazak republikanskog Rima u povijest Istoka gdje postoji Izrael, ostvaren njegovom intervencijom u Grčkoj, javlja u 9. stihu. “ *jedan od četiri roga* ”. Kao što sam upravo rekao, pozvana je – 214. da riješi spor između dvije grčke lige, Ahejske lige i Etolske lige, a rezultat je bio za Grčku gubitak njezine neovisnosti i kolonijalno porobljavanje Rimljana u – 146. Stih 9 evocira uzastopna osvajanja koja će ovaj mali grad u Italiji učiniti

četvrtim carstvom prikazanim " *željezom* " u prethodnim proročanstvima. Zemljopisni položaj obrazloženja je Italija gdje se nalazi Rim. Rođenje njegovih osnivača Romula i Rema prikazuje vučicu koja bi ih dojila. Na latinskom je riječ Louve "lupa" što znači vučica, ali i prostitutka. Tako je ovaj grad od svoga stvaranja bio obilježen od Boga svojom dvostrukom proročanskom sudbinom. Naći ćemo je kao vučicu u Isusovom toru, koji će je usporediti s prostitutkom u Otk.17. Zatim, njezino širenje prema njezinom " *jugu* ", ostvareno je osvajanjem južne Italije (- 496. do - 272.), potom izlaskom kao pobjednikom iz ratova vođenih protiv Kartage, današnjeg Tunisa, od 264. godine pr. Kr. Sljedeća faza prema njenom " *istoku* " je ona njene intervencije u Grčkoj kao što smo upravo vidjeli. Tamo je opisano kao " *izdiže se iz jednog od četiri roga* " razbijenog grčkog carstva naslijeđenog od Aleksandra Velikog. Sve moćniji, u – 63, Rim će završiti nametanjem svoje prisutnosti i svoje kolonijalne moći Judeji koju Duh naziva " *najljepšom zemljom* " jer je to njegovo djelo od njenog stvaranja nakon izlaska njegovog naroda iz Egipta. Ovaj izraz se ponavlja u Ezek.20:6-15. Povijesna preciznost: još jednom je Rim pozvao Hirkan da se bori protiv svog brata Aristobula. Tri opisana rimska osvajanja, u istom geografskom obliku kao i ona medo-perzijskog " *ovna* " iz istog poglavlja, u skladu su s povijesnim svjedočanstvima. Cilj koji je Bog postavio je stoga postignut: izraz " *mali rog* " u Dan.7:8 i Dan.8:9 tiče se, u oba pozivanja, rimskog identiteta. Stvar je dokazana i neosporna. Na toj sigurnosti, božanski će Duh moći dovršiti svoje učenje i svoje optužbe protiv ovog papinskog vjerskog režima, koji usredotočuje sve munje nebeske na sebe. Sukcesija od papinskog Rima do carskog Rima prikazana je u Dan.7, ovdje, u Dan.8, Duh preskače stoljeća koja ih dijele, i od stiha 10, on ponovno cilja na papski entitet, svog omiljenog smrtnog neprijatelja; i to ne bez razloga. Zato što pristupa kršćanskoj vjeri građana kraljevstva nebeskog koje je okupio Isus Krist: " *uskrsnuo je u vojsku nebesku* ". Stvar je ostvarena 538. godine carskim dekretom Justinijana I. koji je Vigiliju I. ponudio vjerski autoritet i papinsko prijestolje Vatikana. Ali naoružan ovom moći, on djeluje protiv svetaca Božjih, koje progoni u ime kršćanske vjere, kao što će to činiti njegovi povijesni nasljednici gotovo 1260 godina (između 538. i 1789.-1793.). Povijesna preciznost potvrđuje točnost ovog trajanja, znajući da je dekret napisan 533. godine. 1260 godina je dakle završilo, u ovom izračunu, 1793. godine, godine kada je u revolucionarnom "teroru" dekretirano ukidanje rimske crkve. " *Prouzročila je da neke od zvijezda padnu na zemlju i zgazila ih* ". Slika će biti preuzeta u Otk.12:4: " *Njegov rep odvuče trećinu zvijezda s neba i baci ih na zemlju* ". Ključevi su dati u Bibliji. Što se tiče *zvijezda*, one su u Postanku 1:15: " *Bog ih je postavio na prostranstvo nebesko da svijetle zemlji* "; u Postanku 15:5 uspoređuju se s Abrahamovim potomstvom: " *Pogledaj prema nebu i prebroj zvijezde, ako ih možeš nabrojati; takvo će biti tvoje potomstvo* "; u Dan.12:3: " *oni koji mnoge uče pravednosti sjati će kao zvijezde u vijeke vjekova* ". Riječ " *rep* " poprimat će veliku važnost u Apokalipsi Isusa Krista, budući da simbolizira i označava " *proroka koji naučava laži* ", kako nam otkriva Izaija 9,14, otvarajući tako naše razumijevanje šifrirane božanske poruke. Papinski režim u Rimu, dakle, kroz stoljeća svoje dominacije i od svog nastanka, vode lažni proroci, prema svetoj i pravednoj od Boga objavljenoj presudi.

U Dan.8:11, Bog optužuje papinstvo da se diže protiv Isusa Krista, jedinog " *poglavara vladara* ", kao što će biti razjašnjeno u stihu 25, koji se također navodi kao " *Kralj kraljeva i Gospodar gospodara* ", u Otk. 17:14; 19:16. Čitamo: " *Ustala je do zapovjednika vojske, oduzela mu vječni vijek i srušila podnožje njegova svetišta .* " Ovaj se prijevod razlikuje od sadašnjih prijevoda, ali ima zaslugu da strogo poštuje izvorni hebrejski tekst. I u ovom obliku Božja poruka poprima dosljednost i preciznost. Izraz " *vječno* " ovdje se ne odnosi na "žrtvu", jer ova riječ nije napisana u hebrejskom tekstu, njezina je prisutnost nedopuštena i neopravdana; štoviše, iskrivljuje smisao proročanstva. Doista, proročanstvo cilja na kršćansko doba u kojem su, prema Dan.9:26, *žrtve i prinosi* bili ukinuti. Ovaj pojam " *trajan* " odnosi se na isključivo vlasništvo Isusa Krista, a to je njegovo svećeništvo, naime, njegovu moć zagovornika u korist samo svojih izabranika koje on identificira i izabere. Međutim, prigrabivši tu tvrdnju, papinski režim blagoslivlja proklete i proklinje one od Boga blagoslovljene koje lažno optužuje za krivovjerje, postavljajući se kao uzor božanske vjere; tvrdnju koju je Bog potpuno osporavao u svom proročanskom otkrivenju koje ga optužuje, u Dan.7:25, za " *smišljanje plana za promjenu vremena i zakona* ". Krivovjerje je stoga u cijelom djelovanju papinskog režima, stoga je učinjeno nedostojnim iznošenja ili izricanja bilo kakvog vjerskog suda. Trajno je *stoga* u skladu s učenjima Heb.7:24, " *neprenosivog svećeništva* " Isusa Krista. Zbog toga papstvo ne može zahtijevati prijenos svoje moći i autoriteta od Boga u Isusu Kristu; mogao ga je dakle samo protuzakonito ukrasti sa svim posljedicama koje će takva krađa imati, za njega i one koje zavodi. Ove posljedice su otkrivene u Dan.7:11. Na posljednjem sudu pretrpjet će " *drugu smrt, živ bačen u jezero ognjeno i sumporno* ", kojom je dugo prijetio sebi, vladarima i svim ljudima, kako bi ga služili i bojali ga se. : " *Tada ja pogledao zbog oholih riječi koje je rog izgovorio, i dok sam gledao, zvijer je ubijena, a njezino tijelo uništeno, predano vatri da bude spaljena.* " S druge strane, Otkrivenje Apokalipse će potvrditi ovu rečenicu o pravednoj presudi ogorčenog i frustriranog pravog Boga, u Otk.17:16; 18:8; 19:20 sati. Odlučio sam prevesti " *i srušio temelj njegova svetišta* " zbog duhovne prirode optužbi protiv papinskog režima. Doista, hebrejska riječ "mecon" može se prevesti kao: *mjesto* ili *baza* . A u slučaju koji se pojavi, to je doista *temelj* duhovnog svetišta koji je prevrnut. Ovaj pojam " *podnožje* " odnosi se, prema Efežanima 2:20-21, na samog Isusa Krista, " *ugaoni kamen* ", ali također i na cijeli apostolski temelj u usporedbi s duhovnom građevinom, naime, "svetište " vlasništvo Isusa Krista, kojeg je Bog na njemu sagradio. Navodnu baštinu svetog Petra stoga proturječi sam Bog. Za Paperija je jedino Petrovo nasljeđe nastavak djela njegovih krvnika koji su ga razapeli nakon njegovog božanskog Učitelja. Njegov inkvizicijski režim vjerno je reproducirao početni poganski model. Nakon što je " *promijenio vremena i zakon* " koji je Bog uspostavio, ovaj netolerantni i okrutni režim, čiji su pojedini papinski poglavari bili ubojice, ozloglašeni zločinci, poput Aleksandra VI Borgije i njegovog sina Cezara, krvnika i kardinala, svjedoči o integralnoj dijaboličnoj prirodi rimokatolička papinska institucija. Ova vjerska vlast pokrenula je goleme pokolje miroljubivih ljudi, prisilnim preobraćanjima, pod prijetnjom smrtne kazne, a vjerski redovi križarskih ratova vođenih protiv muslimana koji su okupirali zemlju Izrael; zemlja prokleta od Boga od 70. godine,

gdje su Rimljani došli uništiti " *grad i svetost* ", u skladu s onim što je najavljeno, u Dan.9:26, kao rezultat odbijanja Mesije od strane Židova . " *Osnova njegova svetišta* " odnosi se na sve doktrinarne istine koje su primili apostoli koji su ih prenijeli budućim naraštajima kroz svete spise Novoga saveza; drugi od Božja " *dva svjedoka* ", prema Otk.11:3. Od ovog nijemog svjedoka, papstvo je zadržalo samo imena heroja biblijske vjere koje tjera da obožavaju i služe im u mnoštvu svojih sljedbenika. Istina prema Rimu zabilježena je, dijelom, u njegovom "misalu" (vodiču mise), koji zamjenjuje Božja " *dva svjedoka* "; spise starog i novog zavjeta koji zajedno čine Sveto pismo protiv koje se borila ubijajući svoje vjerne sljedbenike.

Stih 12 Dan.8 će nam otkriti zašto je sam Bog bio prisiljen stvoriti ovu odvratnu i odvratnu religiju. " *Vojska je predana s vječnim zbog grijeha* ." Tako su užasne i odvratne radnje ovog režima postojale, Božjom željom, kako bi se kaznio " *grijeh* " koji je, prema 1. Ivanovoj 3:4, prijestup zakona. I to je radnja koja se već može pripisati Rimu, ali u njegovoj poganskoj imperijalnoj fazi, jer je tako ozbiljan grijeh, koji zaslužuje takvu kaznu, dirnuo Boga u dvije iznimno osjetljive točke: njegovu slavu kao Boga Stvoritelja i Pobjednika u Kristu. Vidjet ćemo u Otk 8,7-8 da uspostava papinskog režima 538. godine predstavlja drugu kaznu, koju je nametnuo Bog, a prorečena simbolom upozorenja " *druge trube* " . Prethodi joj još jedna kazna, izvršena invazijom barbara na Europu koja je postala nevjerno kršćanska. Ove akcije koje su se protezale između 395. i 476. godine, uzrok nanesenih kazni nalazi se još prije 395. godine. Dakle, potvrđen je datum 7. ožujka 321. godine, u kojem je poganski rimski car Konstantin I., koji je ponudio mir kršćani carstva, naredio je dekretom napuštanje prakse subote koju je zamijenio ostatkom prvog dana. Dakle, ovaj prvi dan bio je posvećen poganskom obožavanju nepobijeđenog obogotvorenog sunca. Bog je iznenada pretrpio dvostruki bijes: gubitak njegove subote, uspomene na njegov rad kao stvoritelja i njegove konačne pobjede nad svim njegovim neprijateljima, ali također, umjesto toga, proširenje poganske časti ukazane prvog dana, u samom redovi učenika Isusa Krista. Rijetki će ljudi shvatiti važnost kvara, jer moramo shvatiti da Bog nije samo tvorac života, on je također tvorac i organizator vremena, i samo u tu svrhu je stvorio zvijezde na nebu. Sunce se pojavljuje četvrtog dana da označi dane, mjesec da označi noć, a opet sunce i zvijezde da obilježe godine. Ali tjedan nije u znaku zvijezda, on se temelji isključivo na suverenoj odluci Boga stvoritelja. Stoga će predstavljati znak njegove vlasti i Bog će se pobrinuti za to.

Svjetlo u subotu

Unutarnje ustrojstvo tjedna također je izraz njegove božanske volje i Bog će se toga podsjetiti u svoje vrijeme u tekstu svoje četvrte zapovijedi: „ *Sjeti se dana počinka da ga svetkuješ. Imaš šest dana da obaviš sav svoj posao, a sedmi je dan Jahve, Boga tvoga; u taj dan nemoj raditi nikakva posla, ni ti, ni žena tvoja, ni djeca tvoja, ni životinje tvoje, ni stranac koji je unutar tvojih vrata, jer je Jahve stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima u šest dana; zato je blagoslovio sedmi dan i posvetio ga* ”.

Pažljivo pogledajte, u ovom citatu se radi samo o brojevima “ šest i sedam ”; riječ sabbat nije ni spomenuta. I u svom “ *sedmom* ” obliku, rednom broju, Stvoritelj Zakonodavac inzistira na stavu da taj *sedmi* naporan *dan* . Zašto ovo inzistiranje? Ja ću vam dati razlog da promijenite, ako je potrebno, svoje gledište o ovoj zapovijedi. Bog je htio obnoviti poredak vremena koji je uspostavio od postanka svijeta. A ako toliko inzistira, to je zato što je tjedan konstruiran po uzoru na puno vrijeme njegovog spasonosnog projekta: 7000 godina ili točnije, 6000 + 1000 godina. Budući da je iskrivio svoj plan spasenja, dvaput udarivši u stijenu Horeb, Mojsije je bio spriječen da uđe u zemaljski Kanaan. Ovo je bila lekcija koju je Bog želio dati o njegovoj neposlušnosti. Od 1843-44, prvi dan odmora nosi iste posljedice, ali ovaj put sprječava ulazak u nebeski Kanaan, nagradu za vjeru izabranih ponudenu pomirbenom smrću Isusa Krista. Ova

božanska presuda pada na pobunjenike, jer, kao i Mojsijevo djelovanje, ostatak prvog dana nije u skladu s planom koji je programirao Bog. Imena se mogu mijenjati bez većih posljedica, ali karakter brojeva je njihova nepromjenjivost. Za Boga stvoritelja, koji nadzire svoje stvaranje, progresivni tijek vremena odvija se slijedom tjedana od sedam dana. Nepromjenjivo, prvi dan će ostati prvi dan, a " *sedmi* " će ostati " *sedmi* ". Svaki će dan zauvijek zadržati vrijednost koju mu je Bog dao od početka. A Postanak nas uči, u 2. poglavlju, da je sedmi dan predmet posebne sudbine: on je " *posvećen* ", to jest, odvojen. Do sada je čovječanstvo ignoriralo pravi uzrok ove posebne vrijednosti, ali danas, u njeno ime, dajem Božje objašnjenje. U svom svjetlu, Božji izbor je razjašnjen i opravdan: sedmi dan proriče sedmo tisućljeće božanskog globalnog projekta od 7000 solarnih godina, od kojih će posljednjih "tisuću godina" citiranih u Apo.20, vidjeti izabranike Isusa-Krista ući u radost i prisutnost svog voljenog Učitelja. A ova će nagrada biti dobivena zahvaljujući Isusovoj pobjedi nad grijehom i smrću. Posvećena subota više nije samo spomen na stvaranje našeg zemaljskog svemira od strane Boga, ona također označava svaki tjedan napredak prema ulasku u kraljevstvo nebesko gdje, prema Ivanu 14:2-3, Isus "priprema *mjesto* " za svoju voljenu izabranicu. Evo vrlo lijepog razloga da ga volimo i poštujemo na ovaj sveti sedmi dan, kada se pojavljuje da označi kraj naših tjedana, na zalasku sunca, na kraju 6. ^{dana}.

Od sada, kada čitate ili čujete riječi ove četvrte zapovijedi, morate čuti iza riječi teksta, kako Bog govori ljudskim bićima: „Imate 6000 godina da proizvedete djela vjere izabranih, jer imate dosegno kraj od ovog vremena, vrijeme od **1000 godina** sedmog **tisućljeća** više vam neće pripadati; nastaviti će se samo za moje izabrane koji su ušli u moju celestijalnu vječnost, pomoću prave vjere priznate od Isusa Krista.”

Subota se stoga pojavljuje kao simboličan i proročanski znak vječnog života rezerviranog za otkupljene zemlje. Također, Isus je to ilustrirao " *dragocjenim biserom* " iz svoje prispodobe citirane u Mateju 13:45-46: " *Kraljevstvo je nebesko još uvijek kao trgovac koji traži lijepe bisere. Našao je dragocjeni biser ; i on ode i proda sve što je imao, i kupi je .* " Ovaj stih može dobiti dva obrnuta objašnjenja. Izraz " *kraljevstvo nebesko* " označava Božji spasonosni projekt. Predstavljajući svoj projekt, Isus Krist se uspoređuje s " *biserom* " " *trgovcem* " koji traži *biser* , najljepši, najsavršeniji i samim time onaj koji postiže najveću cijenu. Kako bi pronašao ovaj *rijedak* , i stoga dragocjen, biser, Isus je napustio nebo i njegovu slavu, a na zemlji je po cijenu svoje strašne smrti otkupio te duhovne bisere kako bi postali njegovo vlasništvo za vječnost. Ali obrnuto, *trgovac* je odabranik koji žeda za apsolutom, za božanskim savršenstvom koje će biti nagrada istinske vjere. Ovdje opet, da osvoji ovu nagradu nebeskog poziva, on napušta isprazne i nepravedne zemaljske vrijednosti da bi se posvetio iskazivanja štovanja Bogu Stvoritelju koje mu je ugodno. U ovoj verziji, *biser velike vrijednosti* je vječni život koji je Isus Krist ponudio svojim izabranicima u proljeće 2030. godine.

Ovaj *dragocjeni biser* može se stoga odnositi samo na posljednju eru adventizma; onaj čiji će posljednji predstavnici živjeti do pravog povratka Isusa Krista. Zato ovaj *dragocjeni biser* spaja subotu, Kristov povratak i svetost posljednjih odabranika. Doktrinarno savršenstvo pronađeno u ovom posljednjem

razdoblju daje svecima sliku *bisera* . Njihovo specifično iskustvo ulaska živih u vječnost potvrđuje ovu *bisernu sliku* . A njihova privrženost suboti sedmog dana, za koju znaju da proriče sedmo tisućljeće, daje suboti i sedmom tisućljeću sliku jedinstvenog dragocjenog dragulja s kojim se ništa ne može usporediti osim "dragocjenog bisera " . Ova ideja će se pojaviti u Otk.21:21: “ ***Dvanaest vrata su bili dvanaest bisera ; svaka su vrata bila od jedne perle . Gradski trg bio je od čistog zlata, poput prozirnog stakla .*** ” Ovaj stih naglašava jedinstvenost standarda posvećenja koje zahtijeva Bog, i u isto vrijeme, jedinstvenu nagradu dobivanja vječnog života njihovim ulaskom u subotu sedmog tisućljeća kroz simbolična "vrata" koja prikazuju adventističke kušnje *vjere* . Posljednji otkupljeni nisu ništa bolji od onih koji su im prethodili. Samo doktrinarna istina koju im je Bog obznanio opravdava njihovu sliku bisera *koja* nasljeđuje sliku brušenog *dragog kamenja* . Bog nikada ne čini iznimku za ljude, ali, ovisno o dotičnom vremenu, zadržao je pravo napraviti iznimku u pogledu standarda svetosti potrebnog za postizanje spasenja. Kršćanska era koja se ispituje uglavnom se odnosi na vrijeme obilježeno povratkom grijeha vjerski formaliziranim od uspostave rimskog papinskog režima, to jest od 538. Također, počeci reformacije pokriveni su svojom samilošću i milosrđem, a transgresija subote nije pripisana prije nego što je dekret Dan.8:14 stupio na snagu, od proljeća 1843. U suptilnoj aluziji, kupnju bisera predlaže Isus u Otk.3:18: "Savjetujem vam ***da kupi od mene zlato prokušano u vatri, da se obogatiš, i bijele haljine, da se obučeš i da se ne vidi sramota tvoje golotinje, i melem da namažeš oči da vidiš.*** ” Ove stvari, koje Isus nudi onima kojima nedostaju, sačinjavaju elemente koji izabranom daju njegov simbolički aspekt " *bisera* " u očima i sudu Gospodina Isusa Krista. “ *Biser* ” se mora “ *kupiti* ” od Njega, ne dobiva se besplatno. Cijena je samoodricanja, temelja borbe za vjeru. U dotičnom redoslijedu, Isus predlaže prodaju vjere prokušane kušnjom koja daje odabraniku njegovo duhovno bogatstvo; njegova čista i besprijekorna pravednost koja prekriva duhovnu golotinju oproštenog grešnika; pomoć Duha Svetoga koji otvara oči i inteligenciju grešnog čovjeka za projekt koji je Bog objavio u svojim svetim pismima Biblije.

U vremenu od 6000 godina kršćanske ere, Bog je čekao kraj ovozemaljskog ciklusa da bi njegovi posljednji izabranici otkrili veličanstvenost njegovog svetog sedmog dana ili subote posvećene za njegov počinak. Izabrani dužnosnici koji razumiju njegovo značenje sada imaju sve razloge da ga vole i poštuju kao dar Isusa Krista. Što se tiče onih koji to ne vole i bore se protiv toga, oni imaju i imat će sve razloge da to mrze jer će to označiti kraj njihovog životinjskog zemaljskog postojanja.

Odredba Daniela 8:14

Dan 8:12 nastavlja, govoreći: " *rog je odbacio istinu i uspio u svojim pothvatima* ." " *Istina* " je, prema Psa.119:142, " *zakon* ". Ali to je također apsolutna suprotnost " *laži* " koja, prema Iza.9:14, karakterizira papinskog " *lažnog proroka* " izrazom " *rep* " koji ga izravno optužuje u Otk.12:4. Zapravo, ona baca istinu na zemlju kako bi na njeno mjesto postavila svoje vjerske " *laži* ". Njegovi su " *pothvati* " mogli samo " *uspjeti* ", jer je sam Bog uzrokovao njegovu pojavu da kazni kršćansku nevjeru koja se prakticira od 7. ožujka 321. godine.

Stihovi 13 i 14 poprimat će vitalnu važnost sve do kraja svijeta. U stihu 13, sveci se pitaju koliko će dugo trajati iznuđivanje " *trajnog* " i " *razarajućeg grijeha* "; stvari koje smo upravo identificirali. Ali zadržimo se malo na ovom " *razarajućem grijehu* ". U pitanju je razaranje ljudskih duša ili života. Naposljetku, cijelo desetkovano čovječanstvo napustit će, tijekom " *tisuću godina* " sedmog tisućljeća, planet Zemlju u svom izvornom " *bezobličnom i praznom* " obliku što će rezultirati, u Otk. 9:2-11, 11:7, 17. :8 i 20:1-3, naziv " *dubina* " iz Postanka 1:2.

" *Sveci* " se također pitaju dokle će *se gaziti* " *kršćanska*" " *svetost i domaćinstvo* "? ". U ovoj sceni, ovi " *sveci* " se ponašaju kao vjerni Božji sluge, animirani poput Daniela, koji je dan kao primjer u Dan 10:12, legitimne želje " *da razumjeti* »božanski projekt. Oni dobivaju za tri spomenuta predmeta, jedan odgovor dat u stihu 14.

Prema ispravicima i poboljšanjima koje me Bog naveo da napravim iz izvornog hebrejskog teksta, dani odgovor je: " *Do jutarnje večeri, dvije tisuće i tri stotine, i svetost će biti opravdana* ." Više ga nema, opskurni tekst predaje: " *Do dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara i svetište će biti očišćeno* ". Više nije riječ o *svetištu* nego o *svetosti* ; nadalje, glagol " *pročišćen* " zamijenjen je s " *opravdan* " . ", a treća promjena odnosi se na izraz " *večernje jutro* " koji je doista jednina u hebrejskom tekstu. Na taj način Bog uklanja svako opravdanje onima koji pokušavaju promijeniti ukupan broj dijeleći ga s dva, tvrdeći da odvajaju večeri od jutara. Njegov pristup sastoji se od predstavljanja jedinice izračuna " *večernje*

jutro " koja definira 24-satni dan u Gen.1. Tek tada Duh otkriva broj ove jedinice: "2300". Ukupan broj navedenih proročkih dana je tako zaštićen. Glagol "opravdan" ima kao korijen, na hebrejskom, riječ "pravda" "tsedek". Prijevod koji predlažem stoga je sam po sebi opravdan. Zatim, pogreška u vezi s hebrejskom riječi "qodesh" prevodi ovaj izraz kao "svetišće", što je na hebrejskom "miqdash". Riječ "svetišće" dobro je prevedena u stihu 11 Daniela 8, ali nema mjesta u stihovima 13 i 14 gdje Duh koristi riječ "qodesh" koja se mora prevesti kao "svetost".

Kada znamo da "razarajući grijeh" posebno cilja na napuštanje subote, koja je i sama predmet određenog božanskog **posvećenja**, ova riječ "svetost" značajno osvjetljava značenje proročke poruke. Bog najavljuje da će na kraju navedenih "2300 večeri i jutara" zahtijevati poštovanje ostatka njegovog pravog "sedmog dana" od svake osobe koja tvrdi da je svetost i "vječna pravda" dobivena od Isusa Krista. Kraj "razornog grijeha" uključuje odricanje od vjerskog štovanja nedjelje, prijašnjeg dana sunca, koje je uspostavio Konstantin I. ' poganski car. Bog tako ponovno uspostavlja, zauzvrat, doktrinarne norme spasenja koje su prevladavale u vrijeme apostola. Sam pojam "svetost" obuhvaća sve doktrinarne istine temelja kršćanske vjere. Imajući kao uzor i ishodište učenje dano Židovima, kršćanska vjera donosi samo novo, zamjenu životinjskih žrtava, krvlju koju je Isus Krist prolio na prijestolju milosti skrivenom u podzemnoj špilji koja se nalazi pod njegovim nogama na Golgoti, kao našem se Spasitelju svidjelo otkriti i pokazati svome sluzi Ronu Wyattu 1982. godine. Otkriće predmeta na koje se odnosi riječ "svetost" progresivno je i proteže se tijekom cijeloga života, ali od 2018. ovo se vrijeme računa i ograničeno, a danas, 2020. godine, preostalo je samo 9 godina za obnovu svih aspekata.

Daniel 8:14 je dekret koji ubija dušu, jer promjena Božje presude rezultira gubitkom Kristove ponude spasenja za sve praktične rimokatoličke nedjeljne kršćane. Duh naslijeđene tradicije uzrokovat će dakle vječnu smrt mnoštva, koja najčešće nisu svjesna svoje Božje osude. Upravo ovdje demonstracija ljubavi prema istini dopušta Bogu da označi "razliku" u pogledu sudbine koja pogađa "one koji mu služe i one koji mu ne služe (Mal.3:18)".

Neki buntovni duhovi će htjeti osporiti samu ideju promjene koja se može pripisati Bogu koji sam izjavljuje: "Ja se ne mijenjam", u Mal.3:6. Tada moramo shvatiti da se promjena postignuta 1843-44. sastoji samo od ponovnog uspostavljanja izvorne norme koja je dugo bila iskrivljena i transformirana. Zbog toga blagoslov izabranika reformacije, pripisan unatoč njihovim nesavršenim djelima, ima izniman karakter, čiji se doktrinarni aspekt ne može prikazati kao uzor prave vjere. Ova konkretna presuda za rane reformatore je toliko izuzetna da je Bog uzima i otkriva u Otk.2:24 gdje je rekao protestantima, prije 1843., "Ne stavljam na vas nikakav drugi teret, samo ono što imate zadržite do dolazim."

"Jao" vezan za stupanje na snagu ovog dekreta iz Dan.8:14 toliko je "velik" da ga Bog signalizira najavom tri "velike jada" u Otk.8:13. I s tako ozbiljnim posljedicama, hitno je znati datum njegovog stupanja na snagu. To je upravo bila briga "svetaca" iz Dan.8:13. Trajanje je sada otkriveno kao proročkih "2300 dana", ili 2300 stvarnih solarnih godina, prema šifri danoj Ezekielu, suvremenom Danielovom proroku (Ezek.4:5-6). Ovo poglavlje 8, čija se tema

sastoji od okončanja rimskog " grijeha ", pronaći će elemente koji mu nedostaju u Dan.9, gdje će također biti riječ o " *prekidu grijeha* ", ali ovaj put, na " istočni grijeh koji je uzrokovao gubitak vječnog života, od Adama i Eve. Operacija će se temeljiti na zemaljskoj službi Mesije Isusa i na dobrovoljnom prinošenju njegovog savršenog života, kao iskupljenje za grijeh njegovih izabranih, i ja specificiram, samo njih. Vrijeme njegova dolaska među ljude utvrđeno je proročanstvom u proročkim danima. Poruka se odnosi na prioritetni židovski narod budući da je u savezu s Bogom. On daje židovskom narodu, da " *okončaju grijeh* ", razdoblje od " *sedamdeset tjedana* " koji predstavljaju 490 stvarnih dana-godina. Ali također ukazuje na način datiranja početne točke izračuna. " *Od kada je riječ najavila da će Jeruzalem biti izgrađen, do pomazanja ima... (7 + 62 = 69 tjedana)*". Tri perzijska kralja dala su ovo ovlaštenje, ali ga je samo treći, Artakserkso I. ' u potpunosti ispunio prema Ezri 7:7. Njegov je kraljevski dekret objavljen u proljeće 458. pr. Rok od 69 tjedana stavlja početak službe Isusa Krista u 26. godinu. Osobito ciljajući na posljednjih "sedam godina" rezerviranih za Isusovo djelo, koji je svojom pomirbenom smrću uspostavio temelje novoga saveza, Duh predstavlja u stihu 27 Dan.9, ovaj " *tjedan* " dana-godina " *u sredini* " kojih, svojom dragovoljnom smrću, " *on uzrokuje prestanak žrtve i prinosa* "; ono što je prineseno do Isusa Krista, za okajanje grijeha. Ali njegova smrt dolazi prije svega kako bi " *ukinula grijeh* ". Kako bismo trebali razumjeti ovu poruku? Bog nudi demonstraciju svoje ljubavi koja će zarobiti srca njegovih izabranika koji će se uzvraćanjem ljubavi i priznanja uz njegovu pomoć boriti protiv grijeha. 1. Ivanova 3,6 potvrđuje, govoreći: " *Tko god ostaje u njemu, ne čini grijeha; tko god griješi, nije ga vidio niti ga je upoznao .*" I svoju poruku pojačava mnogim drugim citatima.

Na doktrinarnoj razini, novi savez koji je izgradio Isus Krist samo zamjenjuje stari. Dakle, oba saveza počivaju na istoj proročanskoj osnovi otkrivenoj u Dan.9:25. Datum – 458. stoga može poslužiti kao osnova za izračunavanje 70 tjedana određenih za židovski narod, ali također i za 2300 stvarnih dana-godina Dan.8:14 koji se tiču kršćanske vjere. Zahvaljujući ovoj datiranoj preciznosti, možemo utvrditi za 30. godinu Mesijinu smrt i za godinu 1843. stupanje na snagu odredbe Dan.8:14. Obje poruke dolaze da " *stanu na kraj grijehu* " s vječnim smrtnim posljedicama za one koji ih ustraju ignorirati, jednu kao drugu, sve dok ih smrt ne pogodi, ili nakon završetka vremena kolektivne i pojedinačne milosti koja će prethoditi slavni povratak Isusa Krista. Sve do ove konačne točke život dopušta iskrena obraćenja koja omogućuju pristup statusu izabranika.

Priprema za Apokalipsu

Knjigu je u potpunosti napisao Bog. On je taj koji bira riječi i u Otk.22:18-19 upozorava prevoditelje i pisare koji će biti odgovorni za prijenos ili prepisivanje izvorne priče, s koljena na koljeno, da će i najmanja promjena u riječima utjecati na njih ... bit će vrijedno gubitka spasenja. Dakle, ovdje imamo vrlo posebno djelo vrlo visoke svetosti. Mogu je usporediti s gigantskom "slagalicom" čije se sklapanje ne bi moglo dovršiti ni da se mijenja i najmanji izvorni djelić. Djelo je stoga božanski kolosalno i prema svojoj prirodi, sve što Bog kaže u njemu je istinito, ali istinito za dovršetak njegova projekta spasenja; jer ovo proročanstvo upućuje svojim "slugama", točnije " *svojim robovima* ", smaka svijeta. Proročanstvo će se moći protumačiti tek kada se prorečeni elementi budu ispunili ili, većim dijelom, ostvarili.

Ljudi su uvijek zanemarivali duljinu ukupnog vremena koje je trebao trajati božanski projekt spasenja. Tako se sluga Božji u svakom trenutku mogao nadati da će svjedočiti svršetku svijeta, a Pavao to svjedoči svojim riječima: „Ovo kažem , *braćo, da je vrijeme kratko ; da od sada oni koji imaju žene budu kao da ih nemaju, oni koji plaču kao da ne plaču, oni koji se raduju kao da se ne raduju, oni koji kupuju kao da ne posjeduju, a oni koji koriste svijet kao da ga ne koriste. obličje ovoga svijeta prolazi* (1 Kor.7:29 do 31)."

Imamo, u odnosu na Pavla, prednost što se nalazimo u ovom vremenu kada će Bog stati na kraj svom odabiru vječnih izabranika. I danas bi njegov nadahnuti savjet trebali provoditi pravi izabranici našeg posljednjeg doba. Svijet će proći, a nastaviti će se samo vječni život izabranih. Također, riječi Božje u Kristu, " *Dolazim brzo* ", u Otk.1:3, istinite su, savršeno opravdane i prilagođene ovom konačnom vremenu koje je naše; devet godina nakon povratka, u vrijeme pisanja ovog teksta.

Vidjeli smo u Dan.7:25 da je svrha Rima bila " *promijeniti vremena i božanski zakon*". Razumijevanje misterija Apokalipse Isusa Krista, koje je dao apostolu Ivanu zatočenom na otoku Patmosu, u biti se temelji na poznavanju pravog vremena koje je Bog uspostavio. Tema vremena stoga je temeljna za razumijevanje Apokalipse, koju Bog strukturira na ovom pojmu vremena. Stoga će igrati na nepreciznosti ovih podataka kako bi knjiga zadržala svoj bezopasni misteriozni karakter koji će joj omogućiti da prijeđe 20 stoljeća naše ere, a da je entiteti optuženi i prokazani ne unište. Promijenjena vremena, a posebno kalendar koji je Rim uspostavio na lažni datum povezan s Isusovim rođenjem, nisu dopustili da izabrani budu prevareni kada tumače božanska proročanstva; to zato što Bog predstavlja u svojim proročanstvima, trajanja čiji se početak i kraj temelje na povijesnim radnjama koje povjesničari stručnjaci lako identificiraju i datiraju.

Ali u Apokalipsi je pojam vremena bitan, jer na njemu počiva čitava struktura knjige. Stoga je njezino razumijevanje ovisilo o ispravnom tumačenju subote koju je Bog zahtijevao i obnovio 1844. Moja služba, započeta 1980., imala je za cilj otkriti važnost proročke uloge subote, koja proriče veliki ostatak sedmog tisućljeća, Boga i njegovih izabranika, tema Otk.20. Prema stihu 2Pe.3:8, " *jedan*

je dan kao tisuću godina, a tisuću godina je kao jedan dan ", veza uspostavljena između slike sedam dana stvaranja otkrivene u Postanku 1 i 2 i sedam tisuća godina sveukupnog vremena božanskog projekta, jedino je omogućilo moje razumijevanje sklopa strukture knjige. S tim znanjem proročanstvo postaje jasnije i otkriva, biser po biser, sve svoje tajne.

Dakle, proročanstvo postaje živo i djelotvorno samo ako se poruka može povezati s datumom u povijesti kršćanske ere. To je ono što mi je nadahnuće Duha Svetoga Božjeg u Isusu Kristu omogućilo da spoznam. Također, mogu li proglasiti ovu " *malu knjigu otvorenom* ", potvrđujući ostvarenje božanskog plana najavljenog u Otk.5:5 i 10:2.

U pogledu svoje arhitekture, vizija Apokalipse pokriva vrijeme kršćanske ere između kraja apostolskog vremena, oko 94. godine i kraja sedmog tisućljeća koje će naslijediti konačni povratak Isusa Krista 2030. godine. Stoga dijeli s Danielom poglavlja 2, 7, 8, 9, 11 i 12 pregled kršćanske ere. Za kršćane, glavno učenje dobiveno proučavanjem ove knjige ključni je datum proljeća 1843. koji je utvrdio Dan 8:14, ali također i jesen 1844. u kojoj je završila kušnja vjere. Ponovno je od jeseni 1844. Bog postavio temelje vjere adventista sedmog dana. Ova su dva datuma toliko važna da će ih Bog koristiti za strukturiranje svoje vizije Otkrivenja. Da bismo u potpunosti razumjeli vrijednost ova dva bliska datuma, moramo se povezati s 1843., početkom testa vjere za proročku riječ. Prve duhovne žrtve pale su na ovaj datum svojim prezirnim odbijanjem prve adventističke objave Williama Millera. Ali vrijeme suđenja nudi im drugu priliku sa svojom drugom najavom Isusovog povratka za 22. listopada 1844. 23. listopada suđenje završava i Božja presuda tako može biti formulirana i otkrivena. Skupni test je gotov, ali individualna konverzija je još uvijek moguća. Štoviše, zapravo, svi adventisti drže rimski nedjeljni počinak koji još nije identificiran kao grijeh. A subotu postupno prihvaćaju adventisti pojedinačno, a da njezinu glavnu ulogu ne shvaćaju svi adventisti. Ovo razmišljanje me navodi da favoriziram kraj lažne protestantske vjere, datum proljeće 1843. i početak adventizma blagoslovljen od Boga, jesenski datum 23. listopada 1844. Već su kod Hebreja proljeće i jesen bili povezani stvaranjem festivala koji su slavili dijametralno suprotne komplementarne teme; vječna pravda zaklanog "janjeta" proljetne "pashe", s jedne strane, i kraj grijeha "jarca" ubijenog za "dan pomirenja" grijeha, jeseni, negdje drugdje. Dva vjerska blagdana našla su svoje ispunjenje u Pashi 30. godine u kojoj je Mesija Isus dao svoj život. Proljeće 1843. i 22. listopada 1844. također su povezani u značenju budući da je cilj testa vjere "ukinuti *grieh* " prema Dan 7:24; ono što čini odvratnu praksu tjednog odmora prvog dana, dok ga je Bog odredio za sedmi koji je čak posvetio za ovu upotrebu, od kraja prvog tjedna stvaranja zemlje; 2021. godine, 5991 godinu prije nas.

Također možemo dati prednost datumu odredbe Daniela 8:14 koja definira datum proljeća 1843. Da bismo opravdali ovaj izbor, moramo uzeti u obzir da ovaj trenutak prekida sve odnose koji su do tada uspostavljeni između Boga i njegovih stvorenja; Bog koji je poduzeo, od ovog datuma, konačni odabir izgrađen na dvije uzastopne adventističke objave. Od proljeća 1843., subota je bila dužna, ali Bog ju nije htio dati pobjednicima testa sve do jeseni 1844., kao

blagoslovljeni i posvećeni znak da pripadaju njemu, u skladu s biblijskim učenjem o Eze.20:12-20, kao što smo vidjeli ranije.

Janje Božje " , tako skupo platio, sva božanska pomoć, sva otkrivena svjetlost bila nemoguća, i stoga, nijedna ljudska duša ne bi mogla biti spremljeno. Njegovo proročko svjetlo spašava njegove izabranike jednako kao i njegovo dobrovoljno prihvaćanje raspeća. Vjera u njegovu žrtvu pripisuje nam njegovu " *vječnu pravdu* " prema Dan 7,24, ali njegovo Otkrivenje osvjetljava naš put i pokazuje nam duhovne zamke koje je postavio đavao, kako bi nas natjerao da dijelimo njegovu strašnu sudbinu. U ovom slučaju spasenje poprima konkretan oblik.

Evo primjera ovih suptilnih zamki. Na Bibliju se ispravno gleda i smatra je pisanom Božjom Riječi. Međutim, ove su riječi napisali ljudi uronjeni u kontekst svog vremena. No, ako se Bog ne promijeni, njegov neprijatelj đavao, Sotona, s vremenom prigodno mijenja svoju strategiju i ponašanje prema izabranicima Božjim. Zbog toga je đavao, koji djeluje kao " *zmaj* " slika njegovog otvorenog progoniteljskog rata, u svoje vrijeme, ali samo za to vrijeme, Ivan mogao izjaviti u 1. Ivanovoj 4:1 do 3: " *Ljubljeni, ne vjerujte u sve duhove; ali ispitajte duhove jesu li od Boga, jer mnogi su lažni proroci izišli u svijet. Prepoznajte Duha Božjega u ovome: svaki duh koji ispovijeda Isusa Krista koji je došao u tijelu, od Boga je; a svaki duh koji ne priznaje Isusa nije od Boga, nego je od antikrista, o čijem ste dolasku čuli i koji je sada već u svijetu.* » Svojim riječima, Ivan navodi " *dođi u tijelu* " samo da identificira Krista iz svog svjedočanstva očevidca. Ali njegova tvrdnja " *svaki duh koji ispovijeda Isusa Krista koji dolazi u tijelu je od Boga* " izgubila je svoju vrijednost otkad je kršćanska religija pala u otpadništvo i grijeh od 7. ožujka 321., napuštanjem prakse prave subote pravog sedmog posvećenog dana od Boga. Praksa grijeha, sve do 1843., smanjila je vrijednost " *ispovijedanja Isusa Krista koji je došao u tijelu* ", a od tog istog datuma, lišila ga je svake vrijednosti; posljednji neprijatelji Isusa Krista tvrde da koriste **njegovo " ime "** kako je on objavio u Mateju 7:21 do 23: " *Neće svaki koji mi govori: Gospodine, Gospodine, ući u kraljevstvo nebesko, nego samo onaj koji čini volja Oca moga koji je na nebesima. Mnogi će mi reći u onaj dan: Gospodine, Gospodine, nismo li u tvoje ime prorokovali ? Nismo li tvojim imenom izgonili demone ? I nismo li mnoga čudesa učinili tvojim imenom ? Tada ću im otvoreno reći: Nikad vas nisam poznavao, odstupite od mene, koji činite nepravdu.* " " **Nikad se ne zna** " ! Ova su " *čuda* " stoga činili đavao i njegovi demoni.

Apokalipsa ukratko

U prologu 1. poglavlja, na početku Njegove slavne Objave, Duh nam predstavlja jelovnik pripremljene gozbe. Tu nalazimo temu najave slavnog povratka Isusa Krista, organiziranog već 1843. i 1844., da se ispita univerzalna i uglavnom američka protestantska vjera; ova tema je sveprisutna: stih 3, *Jer vrijeme je blizu* ; stih 7, *evo dolazi s oblacima...* ; stih 10, *Duh me obuzeo na dan Gospodnji i čuo sam iza sebe jak glas kao zvuk trube* . Nošen Duhom, Ivan se nalazi na danu Isusova slavnog povratka, Danu *Gospodnjem* , " *velikom i strašnom danu* " prema Mal.4:5, a *iza sebe ima* povijesnu prošlost kršćanske ere. predstavljen pod simbolom sedam imena posuđenih iz *sedam gradova u Aziji* (današnja Turska). Tada će, kao u Danielu, tri teme *slova, pečata i truba* paralelno

pokriti cijelu kršćansku eru, ali je svaka od njih podijeljena u dva poglavlja. Detaljno proučavanje otkrit će da se ova podjela događa na ključni datum 1843. utvrđen u Dan 8:14. Unutar svake teme, poruke prilagođene duhovnim standardima utvrđenim u Danielu, za ciljana razdoblja, obilježavaju 7 trenutaka obuhvaćenog vremena; 7, broj božanskog **posvećenja** koji služi kao njegov " pečat " i koji će biti tema Otk.7.

Objašnjenje koje dolazi nikad nije bilo djelotvorno jer se pojam vremena otkriva samo značenjem imena "sedam crkava" navedenih u prvom poglavlju. U temi pisama, Otk 2 i 3, ne nalazimo preciznost u obliku: "prvi anđeo, drugi anđeo... itd. » ; kao što će biti slučaj s " *pečatima, trubama i sedam posljednjih zala Božjeg gnjeva.* " Na taj su način neki mogli vjerovati da su poruke upućene, stvarno i doslovno, kršćanima koji žive u tim gradovima drevne Kapadokije, današnje Turske. Redoslijed kojim proročanstvo predstavlja ova imena gradova kronološki slijedi redoslijed kojim su se vjerske povijesne činjenice ispunjavale tijekom kršćanske ere. I upravo prema otkrivenjima koja su već dobivena u Danielovoj knjizi, Bog definira karakter koji daje svakoj eri značenjem imena svog grada. Sukcesivno, otkriveni poredak prevodi se na sljedeći način:

1- *Efez* : značenje: porinuča (skupštine ili Božjeg svetišta).

2- *Smirna* : značenje: miro (ugodan miris i balzamiranje mrtvih za Boga; rimski progoni vjernih izabranika između 303. i 313.).

3- *Pergamon* : značenje: preljub (od napuštanja subote 7. ožujka 321. Godine 538. uspostavljeni papinski režim vjerski je formalizirao ostatak prvog dana preimenovanog u nedjelju).

4- *Tijatira* : značenje: grozota i smrtna patnja (označava vrijeme protestantske reformacije koja je otvoreno osudila dijaboličnu prirodu katoličke vjere; vrijeme koje se odnosi na 16. stoljeće ^{kada} je zahvaljujući mehaničkom tiskanju favorizirano širenje Biblije).

5- *Sard* : dvostruko i suprotno značenje: grčevito i dragocjeni kamen. (Otkriva sud koji Bog nosi na ispitu vjere 1843-1844: grčevito značenje odnosi se na odbačenu protestantsku vjeru: "Ti si *mrtav* ", a dragi kamen označava izabrane pobjednike testa: " *oni će hodati s ja u bijeloj odjeći jer su vrijedne.* ")

6- *Philadelphia* : značenje: Bratska ljubav (dragocjenije iz *Sarda* skuplja se u instituciji adventista sedmog dana od 1863.; poruka se dodjeljuje za godinu 1873. definiranu Dan.12:12. Blagoslovljena u ovo vrijeme, ona je međutim upozoren na rizik da mu se "uzme kruna").

7- *Laodiceja* : što znači: ljudi su ocijenili: " *ni hladno ni vruće nego mlako* " (*Filadelfija* je ta koja je " *uzela svoju krunu* ": " *Ti si nesretan, bijedan, siromašan, slijep i gol* ". Institucija to nije zamišljala bit će testiran i ispitan, između 1980. i 1994., ispitom vjere identičnim onom koji je pionirima iz 1844. priskrbio njihov božanski blagoslov: 1994., institucija je pala, ali poruku su nastavili raspršeni adventisti koje Bog identificira i odabire po svojom ljubavlju prema njegovom objavljenom proročanskom svjetlu, te krotkom i pokornom prirodom koja karakterizira prave učenike Isusa Krista u svim dobima.)

" *U nastavku* " zemaljskog vremena koje je završilo slavnim povratkom Krista Boga, Apo.4 će simbolom "24 prijestolja" prikazati scenu nebeskog suda (na nebu) *gdje* će Bog okupiti svoje izabranike tako da 'oni sude zlim mrtvima.

Paralelno s Otk.20, ovo poglavlje pokriva "tisuću godina" sedmog tisućljeća. Pojašnjenje: zašto 24, a ne 12 prijestolja? Zbog podjele kršćanske ere na dva dijela na datume 1843-1844 početka i kraja testa vjere vremena.

Zatim, kao važnu stranu, Otk.5 će istaknuti važnost razumijevanja knjige proročanstava; što će biti omogućeno samo pobjedom koju je zadobio naš božanski Gospodin i Spasitelj Isus Krist.

Vrijeme kršćanske ere ponovno će se pregledati u Otk. 6 i 7 pod pogledom nove teme; ono o "sedam pečata". Prvih šest predstaviti će glavne aktere na pozornici i znakove vremena koji karakteriziraju dva dijela podjele kršćanske ere: do 1844., za Apo.6; a od 1844. za Apo.7.

Zatim dolazi tema " *truba* " koje simboliziraju upozoravajuće kazne za prvih šest iz Otk. 8 i 9, i konačnu kaznu, za " *sedmu trubu* ", uvijek izdvojenu, u Otk 11:15 na 19.

Iza Apo.9, Apo.10 cilja na vrijeme kraja svijeta, evocirajući duhovnu situaciju dvaju velikih neprijatelja Isusa Krista koji tvrde da su on: katoličke vjere i protestantske vjere, kojima se pridružuje službeni adventizam pao od 1994. Poglavlje 10 zatvara prvi dio knjiga otkrića. Ali važne glavne teme bit će obrađene i razrađene u poglavljima koja slijede.

Tako će Apo.11 obnoviti pregled kršćanske ere i razviti, uglavnom, važnu ulogu Francuske revolucije, čijim uspostavljenim nacionalnim ateizmom se Bog služi pod simboličnim imenom "zvijeri koja izlazi iz dubine" , da uništiti moć katoličkog režima " *zvijeri koja izlazi iz mora* ", u Otk.13:1. Univerzalni vjerski mir, spomenut u Apo.7, bit će tako dobiven i zabilježen 1844. Zatim, uzimajući ovaj revolucionarni ^{režim} kao sliku neizbježnog Trećeg svjetskog rata ili "6. truba" iz Apo.9:13 , koja predstavlja pravi Predstavljena je " *druga jao* " kroz najavu Otk 8,13, konačna tema " *sedme trube* ", koja se ostvaruje povratkom u slavi Isusa Krista.

U Otk.12, Duh nam predstavlja još jedan pregled kršćanske ere. On dovršava svoje podatke, posebno o situaciji đavla i njegovih anđeoskih pristaša. On nas uči da je nakon svoje pobjede na križu, u nebesko ime *Mihael* koje je već citirano u Dan.10:13, 12:1, ime koje je nosio na nebu prije svog ljudskog utjelovljenja u Isusu, naš Gospodin očistio nebo od njihovih zlu prisutnost i da su zauvijek izgubili pristup nebeskim dimenzijama koje je stvorio Bog. Evo dobrih vijesti! Isusova pobjeda imala je sretne nebeske posljedice za našu nebesku braću izbavljenu od napasti i misli demona. Oni su, od ovog protjerivanja, bili ograničeni na našu zemaljsku dimenziju, gdje će biti ubijeni sa zemaljskim neprijateljima Božjim, 2030. godine pri slavnom povratku Krista Boga. U ovom pregledu, Duh oslikava slijed " *zmaja* " i " *zmije* " koji označavaju, redom, dvije strategije đavolske borbe: otvoreni rat, prokazanog carskog ili papinskog Rima, i varljivo vjersko zavođenje rimskog Vatikansko papinstvo, bez maske, gotovo humanist. U suptilnim slikama posuđenim iz iskustava Hebreja, " *zemlja otvara svoja usta* " da proguta papinsku agresiju katoličkih liga. Kao što smo upravo vidjeli, posao će izvesti francuski ateistički revolucionari. Ali također će je pokrenuti protestantske trupe agresivnog, ratobornog lažnog kršćanstva. Pregled ćemo završiti spominjanjem " *ostatka ženskog potomstva* ". Zatim Duh daje svoju definiciju pravih svetaca posljednjeg vremena: " *Ovo je ustrajnost svetih koji drže*

Božje zapovijedi i čuvaju svjedočanstvo Isusovo ". Duh ovim pojmovima označava one koji, poput mene, drže do njegove proročke Objave i ne dopuštaju da je itko otme, skupljajući do kraja bisere darovane od neba.

Poglavlje 13 predstavlja dva agresivna vjerska neprijatelja koji nose kršćansku vjeru. Kao takve, on ih prikazuje dvjema " *zvijerima* " od kojih je druga proizašla iz prve kao što sugerira odnos riječi " *more i zemlja* " iz priče Postanka koje ih definiraju u ovom poglavlju 13. Prva je djelovala prije 1844. a drugi će se pojaviti tek u zadnjoj godini zemaljskog vremena, označavajući tako kraj vremena milosti ponuđenog ljudima. Ove dvije " *zvijeri* " su, za prvu, katolička, majka crkva, a za drugu, protestantske reformirane crkve koje su proizašle iz nje, njezine kćeri.

Pokrivajući samo drugi dio kršćanske ere od 1844., Otk. 14 evocira tri poruke istina adventista sedmog dana o vječnim uvjetima: Božju slavu koja zahtijeva obnovu prakse njegove svete subote, njegovu osudu rimokatolicizma , i njegovu osudu protestantizma koji poštuje svoju nedjelju koju on označava kao " *oznaku* " ljudske i đavolske vlasti i carskog i papinskog Rima. Kad vrijeme pripremne misije završi, redom, uznesenjem izabranih svetaca prikazanih " *žetvom* " , i uništenjem buntovnih učitelja i svih nevjernika, radnjama prikazanim " *berbom* ", zemlja će ponovno postati " *bezdan* " prvog dana stvaranja, lišen svih oblika zemaljskog života. Međutim, " *tisuću godina* " će održati na životu stanovnik po izboru, Sotonu, samog đavla, koji čeka svoje uništenje na posljednjem sudu, kao i sve ostale buntovne ljude i anđele.

Rev.15 usredotočuje se na vrijeme kraja kušnje.

Otkrivenje 16 otkriva " *sedam posljednjih zala Božjeg gnjeva* " koje pogađaju, nakon završetka vremena kušnje, posljednje nevjerničke pobunjenike koji postaju sve agresivniji, do te mjere da osude smrt promatrača pravednih božanska subota prije sedme pošasti.

Rev.17 je u potpunosti posvećen identifikaciji " *velike bludnice* " nazvane " *Babilon Veliki* ". Ovim izrazima Duh označava " *veliki grad* " carski i papinski, Rim. Time se jasno otkriva Božji sud nad njom. Poglavlje također najavljuje njezin budući sud i uništenje vatrom, jer će je Jaganjac i njegovi vjerni izabranici pobijediti.

Otkrivenje 18 cilja na vrijeme " *žetve* " ili kazne " *Babilona Velikog* ".

Otk 19 prikazuje slavni povratak Isusa Krista i njegovo suočavanje s prestravljenim zemaljskim pobunjeničkim snagama.

Rev.20 cilja na vrijeme od tisuću godina sedmog tisućljeća koje se doživljava vrlo različito, na nebu od strane izabranih, i na pustoj zemlji, u izolaciji od strane Sotone. Na kraju tisuću godina Bog će organizirati posljednji sud: uništenje nebeskom i podzemnom zemaljskom vatrom svih zemaljskih ljudi i nebeskih anđeoskih pobunjenika.

Apo.21 prikazuje slavu skupštine formirane okupljanjem izabranih otkupljenih krvlju Isusa Krista. Savršenstvo odabranih ilustrirano je usporedbama s onim što zemlja ljudima nudi najdragocjenije: zlato, srebro, bisere i drago kamenje.

Apo.22 u slici evocira povratak u izgubljeni Eden, pronađen i postavljen za vječnost na zemlji grijeha, regeneriranoj i transformiranoj da postane univerzalno

prijestolje jednog i jedinog velikog Boga, stvoritelja, zakonodavca i otkupitelja koji dominira svim svojim svemirima sa svojim zemaljskim otkupljenim.

Ovdje završava ovaj brzi pregled knjige Otkrivenje, čije će detaljno proučavanje potvrditi i osnažiti ono što je upravo rečeno.

Dodajem ovo visoko duhovno objašnjenje koje otkriva skriveno razmišljanje Božjeg uma. On isporučuje neslućene poruke kroz suptilne aluzije da će nas Biblija prosvijetliti. Slijedeći, u konstrukciji Apokalipse, iste procese koje je koristio za konstrukciju svojih otkrivenja danih Danielu, Bog potvrđuje da se "ne mijenja" i da će biti "vječno isti". Također, pronašao sam u Apokalipsi istu metodu usporedbe triju tema, a to su "pisma *skupštinama*", "*pečati*" i "*trube*". Prema Apo.5, gdje je Apokalipsa prikazana knjigom zatvorenom sa "*sedam pečata*", samo će otvaranje "*sedmog pečata*" odobriti pristup dokazima koji će potvrditi u poglavljima od 8 do 22, tumačenja i sumnje podignuto proučavanjem poglavlja od 1 do 6. Poglavlje 7 je stoga ključ za ulazak u razumijevanje otkrivenih misterija. I nemojte se iznenaditi, jer je njegova tema upravo subota, koja je napravila svu razliku između prave i lažne svetosti od 1843. Stoga nalazimo u Apo.7, veliku istinu koja je prožela protestantsku religiju u proljeće 1843. Apokalipsa će samo potvrditi ovo temeljno učenje otkriveno Danielu. Ali, za adventizam, koji je tog datuma izašao kao pobjednik, Apokalipsa će otkriti za 1994. godinu, ispit koji će ga zauzvrat prosijati. Ovo novo svjetlo će još jednom, "*opet*", napraviti "*razliku između onih koji Bogu služe i onih koji mu ne služe*", ili više.

Drugi dio: detaljna studija Apokalipse

Otkrivenje 1: Prolog – Kristov povratak – adventistička tema

Prezentacija

Stih 1: “ *Otkrivenje Isusa Krista, koje mu je Bog dao da **pokaže svojim slugama, robovima** , što se ima dogoditi **brzo** , i koje je objavio poslavši svog anđela, svome sluzi Ivanu,...* ” .

Ivan, apostol kojega je Isus volio, depozitar je ove božanske Objave koju dobiva od Oca u ime Isusa Krista. Ivan, na hebrejskom “Yohan”, znači: Bog je dao; a to je i moje ime. Nije li Isus rekao: “ *Tko ima, dat će mu se* ”? Ova poruka je “ *dana* ” od “ *Boga* ” Oca, dakle s neograničenim sadržajem. Jer od svog uskrsnuća, Isus Krist je ponovno preuzeo svoja božanska svojstva, i on kao nebeski Otac može s neba djelovati u korist svojih slugu ili točnije svojih „ *robova* “. Kao što izreka kaže, “upozoren je unaprijed naoružan”. Bog je takvog mišljenja i on to dokazuje, upućujući svojim slugama objave o budućnosti. Izraz “ *ono što se mora dogoditi **odmah*** ” može biti iznenađujući kada znamo da je poruka dana 94. godine naše ere i da smo sada u 2020.-2021., vremenu kada je ovaj dokument napisan. Ali otkrivajući njegove poruke, shvatit ćemo da je to “ ***odmah*** » poprimaju doslovno značenje, jer će njihovi primatelji biti suvremeni sa slavnim povratkom Isusa Krista. Ova će tema biti u sveprisutnom Otkrivenju, jer je Otkrivenje upućeno posljednjim “adventistima” koje je Bog izabrao, vjerom pokazanom u konačnom testu izgrađenom na podacima iz Otk.9:1-12, koji se bavi temom “ *peta truba* ”. U ovom poglavlju, stihovi 5 i 10 citiraju proročansko razdoblje od “ *pet mjeseci* ” pogrešno protumačeno do mene. U mom proučavanju teme, to je trajanje odredilo novi datum koji je trebao najaviti Isusov povratak za 1994., pravu 2000. godinu pravog Kristova rođenja. Ova kušnja vjere posljednji je put stavila na kušnju službeni adventizam koji je postao mlak i formalan i koji se spremao sklopiti pakt s onima koje Bog u svojoj Apokalipsi otkriva kao svoje

neprijatelje. Od 2018. znam datum pravog povratka Isusa Krista i on se ne temelji na nikakvim podacima iz proročanstava Daniela i Otkrivenja, čija su kvantificirana trajanja sva postignuta ispunjavanjem svoje uloge prosijavanja u određeno vrijeme. Pravi Isusov povratak može se razumjeti iz izvještaja Postanka, vjerujući da je sedam dana naših tjedana izgrađeno na slici 7000 godina cjelokupnog plana koji je osmislio Bog, da ukloni grijeh i grešnike i dovede u svoju vječnost svoju voljeni odabranici odabrani tijekom prvih 6000 godina. Poput proporcija hebrejskog svetišta ili tabernakula, vrijeme od 6000 godina sastoji se od tri trećine od 2000 godina. Početak posljednje trećine obilježen je, 3. travnja 30., pomirbenom smrću našeg Spasitelja Isusa Krista. Židovski kalendar potvrđuje ovaj datum. Stoga je njegov povratak zakazan za proljeće 2030., 2000 godina kasnije. Znajući da je Kristov povratak pred nama, tako blizu, riječ "**odmah**" » Isusovih riječi savršeno je opravdano. Tako je, iako ostala poznata i čitana kroz stoljeća, knjiga Otkrivenja ostala zatvorena, zaleđena, zapečaćena, sve do vremena kraja, koje se tiče našeg naraštaja.

Stih 2: "... koji je posvjedočio riječ Božju i svjedočanstvo Isusa Krista, sve što je vidio ."

Ivan svjedoči da je svoje viđenje dobio od Boga. Vizija koja sačinjava svjedočanstvo Isusa Krista kojega Otkrivenje 19:10 definira kao "*duh proroštva*". Poruka se temelji na "*viđenim*" slikama i čujnim riječima. Ivana je iz zemaljskih nepredviđenosti otrgnuo Božji Duh koji mu je u slikama otkrio velike teme religijske povijesti kršćanske ere; završit će njegovim slavnim i zastrašujućim povratkom za njegove neprijatelje.

Stih 3: "*Blago onome koji čita i sluša riječi proroštva i čuva ono što je u njemu napisano! Jer vrijeme je blizu .*"

Za sebe preuzimam dio koji mi pripada, blaženstvo za "*onoga koji čita*" riječi proroštva, jer Gospodin daje glagolu čitati precizno logično značenje. On daje objašnjenje u Izaiji 29:11-12: "*Sve su ti objave kao riječi zapečaćene knjige koje se daju čovjeku koji zna čitati govoreći: Čitaj ovo! A tko odgovori: ne mogu, jer je zapečaćeno; ili poput knjige koju netko daje čovjeku koji ne zna čitati govoreći: Pročitaj ovo! A tko odgovara: Ne znam čitati .*" Stih 13, koji slijedi, otkriva uzrok ove nesposobnosti: "*Gospodin reče: Kad mi se ovaj narod približi, časti me svojim ustima i svojim usnama; ali njegovo je srce daleko od mene, a strah koji ima od mene samo je propis ljudske tradicije .*" Izraz "*zapečaćen*" ili zapečaćen opisuje aspekt Apokalipse, nečitljiv jer je zapečaćen. Stoga sam ja, drugi Ivan posljednjeg vremena, pozvan od Boga da ga potpuno otvorim i otpečatim; ovo tako da svi njegovi istinski izabranici "*čuju i drže*" istine otkrivene u riječima i slikama proročanstva. Ovi glagoli znače "*razumjeti i primijeniti u praksi*". U ovom stihu, Bog upozorava svoje izabranike da će od jednog od svoje braće u Kristu, "*onog koji čita*", primiti svjetlo koje objašnjava misterije proročanstva tako da se mogu, zauzvrat, radovati i prenijeti njegovo učenje u praksi. Kao iu Isusovo vrijeme, vjera, povjerenje i poniznost bit će stoga potrebni. Ovom metodom Bog prosijava i uklanja ljude koji su previše ponosni da bi ih se poučavalo. Dakle, kažem izabranima: "Zaboravite čovjeka, ovog malog službenog prevoditelja i odašiljača, i pogledajte pravog Autora: Svemogućeg Boga Isusa Krista."

Stih 4: “ *Ivan sedam crkvama koje su u Aziji: Milost vam i mir od onoga koji jest, koji bijaše i koji dolazi, i od sedam duhova koji su pred njegovim prijestoljem, ...* ”

Spominjanje " *sedam skupština* " je sumnjivo, jer je *skupština* s velikim A, jedna, zauvijek. “ *Sedam skupština* ” stoga nužno označava ujedinjenu *skupštinu* Isusa Krista u sedam označenih i uzastopnih era. Stvar će se potvrditi, a već znamo da Bog kršćansku eru dijeli na 7 određenih vremena. Referenca na Aziju je korisna i opravdana, budući da su imena predstavljena u stihu 11 imena gradova koji postoje u Maloj Aziji, u drevnoj Anatoliji, smještenoj zapadno od današnje Turske. Duh već potvrđuje granicu Europe i početak azijskog kontinenta. Ali riječ *Azija* kao i riječ Anatolija kriju duhovnu poruku. Oni znače: **izlazeće sunce** na akademskom i grčkom, i tako sugeriraju Božji logor koji je posjetio Isus Krist, " *izlazeće sunce* ", u Luki 1:78-79: " *Zahvaljujući utrobi milosrđa našeg Boga, u čiju je krepost pohodilo nas **izlazeće sunce** s visine, da rasvijetli one koji sjede u tami i sjeni smrtnoj, da upravi naše korake putem mira.* » On je također " *sunce pravde* " Mal.4:2: " *Ali za vas koji se bojite mog imena, **sunce pravde** će izaći , i iscjeljenje će biti pod njegovim krilima; izaći ćete i skočiti kao telad iz štale.* ” Formula pozdrava u skladu je s pismima koja su kršćani izmjenjivali u Ivanovo vrijeme. Međutim, Bog je označen novim izrazom, dosad nepoznatim: “ *od onoga koji jest, koji bijaše i koji dolazi* ”. Ovaj izraz samo odražava, u izvornom grčkom jeziku i drugim prijevodima, značenje hebrejskog imena Boga: “YaHWéH”. To je glagol "biti" konjugiran u trećem licu jednine u imperfektu hebrejskog. Ovo vrijeme koje se zove imperfekt izražava ostvareno koje se proteže u vremenu, jer sadašnje vrijeme ne postoji u hebrejskoj konjugaciji. “ *i koji dolazi* ”, dodatno potvrđuje temu povratka Isusa Krista, adventizam. Time je potvrđeno otvaranje kršćanske vjere prema poganima; za njih Bog prilagođava svoje ime. Zatim se pojavljuje još jedna novost koja označava Duha Svetoga: " *sedam duhova koji su pred njegovim prijestoljem* ". Ovaj će se citat pojaviti u Otk.5:6. Broj 7 označava posvećenje, u ovom slučaju, posvećenje božanskog Duha izlivenog u njegovim stvorenjima, dakle, " *pred njegovim prijestoljem* ". U Otk.5:6, "zaklano janje " je povezano s ovim simbolima, proročanstvo tako potvrđuje božansku svemoć Isusa Krista. “ *Sedam Božjih duhova* ” simbolizira “ *svjećenjak sa sedam grana* ” hebrejskog šatora koji prorokuje Božji plan spasenja. Njegov program je tako bio jasno zacrtan. Od Adama, 4000 godina, i svojom smrću Isus iskupljuje grijeha izabranih 3. travnja 30., on tako razdire veo grijeha i otvara pristup nebu izabranima otkupljenima tijekom zadnjih dvije tisuće od šest tisuća godina programiranih za odabir odabranih raspršenih, do kraja svijeta, među narodima cijele zemlje.

Stih 5: “ *...i od Isusa Krista, svjedoka vjernog, prvorođenca mrtvih i kneza kraljeva zemaljskih! Njemu koji nas ljubi, koji nas je svojom krvlju izbavio od naših grijeha .* ”

Ime " *Isus Krist* " povezano je sa zemaljskom službom koju je Bog došao izvršiti na zemlji. Ovaj nas stih podsjeća na njegova djela koja je učinio da postigne spasenje po milosti koju nudi samo svojim izabranima. U svojoj savršenoj vjernosti Bogu i njegovim vrijednostima, Isus je bio “ *vjerni svjedok* ” predložen kao uzor za nasljedovanje svojim apostolima i učenicima svih vremena,

uključujući i naše. Njegova smrt je prorečena smrću prve životinje ubijene da obuče golotinju Adama i Eve nakon njihova grijeha. Po njemu je on dakle doista bio “ *prvorodenac mrtvih* ”. Ali on je također, zbog svoje božanske važnosti, samo njegova smrt imala djelotvornost i moć da osudi đavla, grijeh i grešnike. On ostaje “ *prvorodenac* ” iznad svih “prvorodenaca” u vjerskoj povijesti. Razmišljajući o svojoj smrti, koja je bila nužna za otkupljenje grijeha svojih izabranika, Bog je ubio sve “ *prvorodene* ” ljude i životinje pobunjenog Egipta, sliku grijeha, da “ *izbavi* ” svoj hebrejski narod iz ropstva, već simbol i slika “ *grijeha* ”. Kao “ *prvorodencu* ”, njemu pripada duhovno prvorodstvo. Predstavljajući se kao “ *knez kraljeva zemaljskih* ” Isus postaje sluga svojih otkupljenih. “ *Kraljevi zemlje* ” su oni koji ulaze u njegovo kraljevstvo otkupljeni njegovom krvlju; oni će naslijediti obnovljenu zemlju. Zapanjujuće je otkriti razinu poniznosti, suosjećanja, prijateljstva, bratstva i ljubavi nebeskih bića koja su ostala vjerna božanskim standardima nebeskog života. Na zemlji je Isus oprao noge svojim apostolima, potvrdivši da je on “ *Gospodar i Gospodin* ”. Na nebu će vječno biti “ *princ* ” njegovih “ *kraljeva* ”. Ali “ *kraljevi* ” će također biti sluge svoje braće. Također, dajući sebi titulu “ *kneza* ”, Isus sebe stavlja na razinu đavla, svog protivnika i poraženog takmaca, kojeg naziva “ *knezom ovoga svijeta* ”. Utjelovljenje Boga u Isusu bilo je motivirano licem u lice dvojice “ *prinčeva* ”; sudbina svijeta i njegovih stvorenja ovisi o moći velikog pobjednika Isusa Mihaela YaHWéH. Ali Isus svoju pobjedu samo djelomično duguje svom božanstvu, jer se borio protiv đavla pod jednakim uvjetima, u tijelu od mesa identičnom našem, 4000 godina nakon borbe koju je izgubio prvi Adam. Samo njegovo stanje uma i njegova odlučnost da pobijedi kako bi spasio svoje odabrane dali su mu pobjedu. Otvorio je put svojim odabranicima pokazujući da poslušno “ *janje* ” može pobijediti “ *vukove* ” koji proždiru tijelo i duhove, uz pomoć vjernog i pravog Boga.

Stih 6: „ *I koji nas učini kraljevstvom, svećenicima Bogu Ocu svome, njemu slava i moć u vijeke vjekova! Amen!* »

Ivan je taj koji definira što čini Skupštinu izabranih. U Isusu Kristu, drevni Izrael se nastavlja u duhovnim oblicima prorečenim u obredima starog saveza. Služeći “ *Kralju kraljeva i Gospodaru gospodara* ”, pravi izabrani dijele njegovu kraljevačku vlast i zajedno s njim čine građane kraljevstva nebeskoga. Oni su također duhovni “ *svećenici* ”, jer služe u hramu svoga tijela, u kojem služe Bogu, nudeći se u svetosti za njegovu službu. I kroz svoje molitve Bogu, oni prenose mirise ponuđene na oltaru tamjana drevnog jeruzalemskog hrama. Razdvajanje Isusa i Oca dovodi u zabludu, ali odgovara predodžbi koju mnogi lažni kršćani imaju o toj temi. Ovo je do točke tvrdnje da se “poštuje” Sin na račun Oca. To je bila pogreška, ili grijeh, kršćanske vjere od 7. ožujka 321. Za mnoge je subotnji počinak uredba koja se odnosila samo na Židove starog saveza, Očevu raspodjelu. Budući da su Otac i Isus samo jedna osoba, oni će trpjeti gnjev Isusa kojeg su mislili da poštuju. U svojoj božanskoj prirodi kao Otac, Isus ima, i zauvijek, „ *slavu i moć, zauvijek i zauvijek! Amen!* » “ *Amen* ” što znači: istina je! U istinu!

Adventistička tema

Stih 7: “ *Gle, dolazi s oblacima. I vidjet će ga svako oko, čak i oni koji su ga proboli; i sva će plemena na zemlji tugovati zbog njega. Da. Amen!* »

Upravo kada se vrati, Isus će pokazati svoju slavu i svoju moć. Prema Djelima 1:11, on će se vratiti " *na isti način kao što je uzašao na nebo* ", ali njegov povratak će biti u krajnjoj nebeskoj slavi koja će prestrašiti njegove neprijatelje; “ *oni koji su ga proboli* ” suprotstavljajući se njegovom stvarnom projektu. Budući da se ovaj izraz odnosi samo na ljudska bića koja su suvremena s njegovim dolaskom. Kad se njegovim slugama prijeti smrću ili ih pogube, Isus dijeli njihovu sudbinu jer se poistovjećuje s njima: „ *A kralj će im odgovoriti: Zaista vam kažem, kad god učinite ovo jednome od ovih najmanjih braćo moja, napravili ste ih za mene.* (Matej 25:40)." Židovi i rimski vojnici koji su ga razapeli nisu uključeni u ovu poruku. Duh Božji pripisuje ovo djelovanje svim ljudima koji ometaju Njegovo djelo spasenja i frustriraju za sebe i druge Njegovu ponudu milosti i vječnog spasenja. Navodeći " *zemaljska plemena* ", Isus cilja na lažne kršćane preko kojih bi izraelska plemena trebala biti proširena u novi savez. Otkrivši po njegovu povratku da se spremaju ubiti njegove prave izabranike, imat će opravdan razlog za žaljenje, otkrivši da su neprijatelji Boga koji ih je trebao spasiti. Pojednostosti programa za posljednje dane bit će otkrivene razasute po poglavljima knjige Otkrivenja. Ali mogu reći da Otk.6:15-16 opisuje scenu ovim riječima: " *Kraljevi zemaljski, velikaši, vojni zapovjednici, bogati, moćni, svi robovi i slobodni, sakrili su se u špiljama i u planinskim stijenama. I rekoše planinama i stijenama: Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jaganjčeva;* ".

Stih 8: „ *Ja sam alfa i omega, govori Gospodin Bog, Onaj koji jest i koji bijaše i koji dolazi, Svemogući.* »

Onaj koji se tako izražava je slatki Isus koji je svoju božansku slavu našao na nebu, on je " *Svemogući* ". Dovoljno je povezati ovaj stih s onima iz Otk.22:13-16 da imamo dokaz: “ *Ja sam alfa i omega, prvi i posljednji, početak i svršetak... /... Ja, Isus, imam poslao svog anđela da vam potvrdi ove stvari u Crkvama. Ja sam korijen i sjeme Davidovo, sjajna jutarnja zvijezda.* ” Kao u stihu 4, Isus se predstavlja pod atributima Boga stvoritelja, Mojsijevog prijatelja, čije je hebrejsko ime “YaHWéH” prema Izl.3:14. Ali preciziram da se Božje ime mijenja ovisno o tome da li je on taj koji imenuje sebe ili ga ljudi imenuju: "Ja sam" postaje "On jest" u obliku "YaHWéH".

Napomena dodana 2022.: Izraz " *alfa i omega* " sažima cjelokupno otkrivenje koje je Bog ponudio u svojoj Bibliji, od Postanka 1 do Otkrivenja 22. Međutim, od 2018. proročko značenje "šest tisuća" godina koje se daje šest dana tjedan je potvrđen bez dovođenja u pitanje njegove vrijednosti kao šest stvarnih dana, tijekom kojih je Bog stvorio Zemlju i život koji je na njoj trebao postojati. No, zadržavši svoje proročansko značenje, tih šest dana ili “6000” godina omogućilo je da se za proljeće 2030. definira konačni pobjednički povratak Isusa Krista i uznesenje njegovih vjernih svetaca. Izrazom “ *alfa i omega* ” Isus svojim svecima posljednjih dana daje ključ koji će im omogućiti da otkriju pravo vrijeme njegova drugog dolaska. Ali morali smo čekati do proljeća 2018. kako bismo shvatili kako iskoristiti tih 6000 godina, a 28. siječnja 2022. povezati ih s ovim izrazima: “*alfa i omega*”, “*početak i kraj*” .

Stih 9: “ *Ja, Ivan, brat vaš, koji s vama dijelim nevolju i kraljevstvo i ustrajnost u Isusu, bijah na otoku zvanom Patmos zbog riječi Božje i svjedočanstva Isusova.* »

Za pravog roba Isusa Krista, ove tri stvari su povezane: dio nevolje, dio kraljevstva i dio ustrajnosti u Isusu. Ivan svjedoči o kontekstu u kojem je primio svoju božansku viziju. Smatrajući ga naizgled neuništivim, Rimljani su ga konačno izolirali, u egzilu na otoku Patmosu, kako bi njegovo svjedočenje ograničili na muškarce. Tijekom svog života nije prestao svjedočiti za Božju riječ kako bi proslavio Isusa Krista. Ali također možemo razumjeti da je Ivan odveden na Patmos kako bi u miru primio Isusovo svjedočanstvo koje čini Otkrivenje, koje je tamo primio od Boga.

Napomenimo usput da su dvojica autora dvaju proročanstava Daniela i Otkrivenja bili čudesno zaštićeni od Boga; Danijel biva spašen od lavljih zuba, a Ivan neozlijeđen pušten iz bačve napunjene kipućim uljem. Njihovo iskustvo uči nas pouci: Bog čini razliku među svojim slugama štiteći na snažan i nadnaravan način one koji ga najviše slave i predstavljaju aspekt uzora koji posebno želi potaknuti. Proročka služba je stoga označena u 1. Korinćanima 12:31 kao “ *odličniji put* “. Ali ima proroka i proroka. Nisu svi proroci pozvani primati vizije ili proročanstva od Boga. Ali svi izabrani su potaknuti da prorokuju, to jest, da svjedoče istine Gospodnje svojim bližnjima da ih vode do spasenja.

Ivanov pogled na adventistička vremena

Stih 10: “ *Bio sam u duhu na dan Gospodnji, i čuo sam iza sebe jak glas, kao zvuk trube,* ”

Izraz “ *dan Gospodnji* ” favorizirat će tragična tumačenja. U svom prijevodu Biblije, JN Darby, ne oklijeva je prevesti riječju “nedjelja”, koju Bog smatra “žigom” koji uvenu “zvijeri” koju vodi đavao u Otk.13 : 16; ovo se izravno suprotstavlja njegovom kraljevskom “ *pečatu* ”, njegovom sedmom danu posvećenog odmora. Etimološki, riječ “nedjelja” znači “dan Gospodnji”, ali problem dolazi iz činjenice da je prvi dan u tjednu posvećen odmoru, što Bog nikada nije odredio, imajući sa svoje strane, vječni način, posvećen za ovu upotrebu sedmog dana. Dakle, što zapravo znači “ *dan Gospodnji* ” citiran u ovom stihu ? Ali odgovor je već dan u stihu 7, gdje se kaže: “ *Evo, dolazi s oblacima.* ” » Ovdje je „ *dan Gospodnji* “ na koji je Bog ciljao: „ *Evo, poslat ću vam Iliju proroka, prije nego dođe dan Jahve, taj veliki i strašni dan . (Mal.3:5)* ” ; onaj koji je stvorio adventizam i njegova tri “očekivanja” povratka Isusa, već ostvarenog sa svim dobrim i lošim posljedicama koje su donijela ova tri iskušenja, 1843., 1844. i 1994. Tako živeći u 94. godini, John je prebačen od strane Duha na samom početku sedmog tisućljeća, gdje se Isus vraća u svojoj božanskoj slavi. Dakle, što on ima “ *iza* ” sebe? Cjelokupna povijesna prošlost kršćanske ere; od Isusove smrti, 2000 godina kršćanske religije; 2000 godina tijekom kojih je Isus stajao među svojim izabranicima, pomažući im, u Duhu Svetom, da pobijede zlo kao što je on sam pobijedio đavla, grijeh i smrt. “ *Jaki glas* ” koji se čuje “ *iza* ” njega je onaj Isusov koji, poput “ *trube* ”, intervenira, kako bi upozorio svoje odabranike i

otkrio im prirodu đavolskih vjerskih zamki s kojima će se susresti u svojim životima tijekom svih "sedam" era koje će imenovati sljedeći stih.

Stih 11: " *Koji reče: Što vidiš, zapiši u knjigu i pošalji u sedam crkava, u Efez, u Smirnu, u Pergam, u Tijatiru, u Sard, u Filadelfiju i u Laodiceju.* " .

Čini se da prividni oblik teksta kao adresate predstavlja doslovno imenovane gradove Azije Ivanova vremena; svaki ima svoju poruku. Ali to je bio samo varljivi izgled s namjerom da prikrije pravo značenje koje Isus daje svojim porukama. U cijeloj Bibliji vlastita imena koja se pripisuju ljudima imaju skriveno značenje u svom korijenu, iz hebrejskog, kaldejskog ili grčkog. Ovo načelo vrijedi i za grčka imena ovih sedam gradova. Svako ime otkriva karakter epohe koju predstavlja. A redosljed kojim su ova imena predstavljena odgovara redosljedu napredovanja u vremenu koje je programirao Bog. Vidjet ćemo u proučavanju Otk. 2 i 3 gdje se red ovih imena poštuje i potvrđuje, značenje ovih sedam imena, ali ona prvog i posljednjeg, "Efez i Laodiceja", otkrivaju samo *njima* , kako ih Duh koristi. Što znači "pokrenuti" i "osuđene ljude", nalazimo " *alfu i omegu, početak i kraj* " ere kršćanske milosti. Nije ni čudo što se Isus predstavio u stihu 8, pod ovom definicijom: " *Ja sam alfa i omega* ". Time bilježi svoju prisutnost sa svojim vjernim robovima, kroz cijelu kršćansku eru.

Stih 12: " *Okrenuo sam se da znam koji mi se glas obraća. I kad se okrenuh, vidjeh sedam zlatnih svijećnjaka* ,

Radnja " *okretanja* " navodi Ivana da pogleda cijelu kršćansku eru budući da je on sam bio prenesen u trenutak Isusova povratka u slavi. Nakon preciznosti " *iza* ", ovdje imamo " *okrenuo sam se* ", i opet, " *i, nakon što sam se okrenuo* "; Duh snažno inzistira na tom pogledu prema prošlosti, tako da ga slijedimo u njegovoj logici. I što onda Jean vidi? " *Sedam zlatnih svijećnjaka* ". I ovdje je stvar sumnjiva poput " *sedam skupština* ". Jer model " *svijećnjak* " pronađen je u hebrejskom svetohraništu i imao je sedam grana koje su već zajedno simbolizirale posvećenje Duha Božjega i njegova svjetla. Ovo zapažanje znači da, poput " *sedam Sabora* ", " *sedam svijećnjaka* " simboliziraju posvećenje Božjeg svjetla, ali u sedam trenutaka obilježenih tijekom cijele kršćanske ere. Svijećnjak predstavlja izabranike jednoga doba, prima ulje Duha Božjega o kojem ovisi da svojim svjetlom prosvjetli odabranike.

Najava velike nesreće

Stih 13: " *I usred sedam svijećnjaka* , jedan kao sin čovječji, odjeven u dugu haljinu, sa zlatnim pojasom na grudima. »

Ovdje počinje simbolički opis Gospodina Isusa Krista. Ova scena ilustrira Isusova obećanja: Luka 17,21: " *Nitko neće reći: On je ovdje ili: On je ondje. Jer gle, kraljevstvo je Božje među vama* . » ; Matej 28:20: " *I nauči ih da drže sve što sam ti zapovjedio. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.* ". Ova je vizija vrlo slična onoj iz Daniela 10, gdje je stih 1 predstavlja kao najavu " *velike nesreće* " za židovski narod. Ono iz Otkrivenja 1 stoga također najavljuje " *veliku nesreću* ", ali ovaj put, za kršćansku skupštinu. Usporedba dviju vizija vrlo je poučna jer su detalji prilagođeni svakom od dva vrlo različita povijesna konteksta.

Simbolični opisi koji će biti predstavljeni tiču se Isusa Krista u kontekstu njegova konačnog slavnog povratka. Dvije " *nesreće* " imaju zajedničko to što se događaju na kraju dvaju saveza koje je uzastopno uspostavio Bog. Usporedimo sada dvije vizije: "... *sin čovječji* " u ovom stihu bio je " *čovjek* " u Danielu, jer se Bog još nije utjelovio u Isusu. Naprotiv, u " *sinu čovječjem* " nalazimo " *sina čovječjeg* " kojega Isus stalno imenuje kada o njemu govori u evanđeljima. Ako je Bog toliko inzistirao na ovom izrazu, to je zato što legitimira njegovu sposobnost da spasi ljude. On je ovdje " *obučen u dugu haljinu* ", " *obučen u platno* " u Danielu. Ključ značenja ove *dugačke haljine* nalazi se u Otk.7:13-14. Nose ga oni koji umiru kao mučenici prave vjere: " *I odgovori mi jedan od starješina i reče: Oni koji su obučeni u bijele haljine, ko su oni i odakle su došli? Rekoh mu: Gospodaru, ti to znaš. I reče mi: Ovo su oni koji dolaze iz velike nevolje; oprali su haljine svoje i ubijelili ih u krvi janjetoj.* ". Isus nosi " *zlatni pojas na prsima* " ili, na srcu, ali " *na bokovima* ", simbole snage, u Danielu. A " *zlatni pojas* " simbolizira **istinu** prema Efežanima 6:14: " *Stojte dakle: imajte istinu opasati oko svojih bokova ; staviti oklop pravednosti ;* ". Poput Isusa, istinu poštuju samo oni koji je vole.

Stih 14: " *Njegova glava i njegova kosa bijahu bijele kao bijela vuna, poput snijega; oči su mu bile kao plamen ognjeni; »*

Bijela, simbol savršene čistoće, karakterizira Boga Isusa Krista koji se, posljedično, užasava grijeha. Međutim, najava " *velike nesreće* " može imati samo za cilj kažnjavanje grešnika. Ovaj uzrok se odnosi na obje nesreće, tako da nalazimo, ovdje i kod Daniela, Boga, velikog Suca, čije su " *oči kao plamen ognjeni* ". Njegov pogled proždire grijeh ili grešnika, ali Isusov odabranik odlučuje se odreći grijeha, za razliku od lažnog Židova i lažnog kršćanskog buntovnika kojega će osuda Isusa Krista konačno uništiti. A konačni kontekst ove " *nesreće* " označava njezine povijesne neprijatelje, koji su svi identificirani u poglavljima ove knjige, u Danielovoj. Apo.13 predstavlja nam ih pod aspektom dviju " *zvijeri* " identificiranih njihovim imenima " *more i zemlja* " što označava katoličku vjeru i protestantsku vjeru koja proizlazi iz nje, kao što njihova imena sugeriraju prema Postanku 1:9-10 . Po njegovom povratku, dvije savezničke zvijeri postaju jedna, ujedinjene u borbi protiv njegove subote i njegovih vjernika. Njegovi će neprijatelji biti prestravljeni, prema Otk.6:16, i neće izdržati.

Stih 15: „ *Njegove noge bijahu kao užarena mjed, kao da gori u peći; a glas mu bijaše kao šum voda mnogih.* »

Isusova su stopala čista kao i ostatak njegova tijela, ali na ovoj slici postaju onečišćena gaženjem po krvi buntovnih grešnika. Kao u Dan 2:32, " *mjed* ", nečista legura metala, simbolizira grijeh. U Otk.10,2 čitamo: " *U ruci je imao malu otvorenu knjigu. Svoju desnu nogu stavio je na more , a lijevu na zemlju ;* ". Otk 14:17 do 20 ovoj radnji daje naziv " *berba grožđa* "; tema razvijena u Izaiji 63. " *Mnoge vode* " simboliziraju, u Otk 17,15, " *narode, mnoštva, narode i jezike* " koji sklapaju savez s " *bludnicom Babilonom Velikom* "; naziv koji označava papinsku rimokatoličku crkvu. Ovaj jedanaestosatni savez će ih ujediniti da se suprotstave suboti koju je posvetio Bog. Ići će toliko daleko da će odlučiti ubiti njegove vjerne promatrače. Stoga razumijemo simbole njegova pravednog gnjeva. U viziji, Isus pokazuje svojim izabranicima da je njegov jedinstveni božanski " *glas* " moćniji od glasa svih naroda na zemlji zajedno.

Stih 16: “ Imao je u desnoj ruci sedam zvijezda. Iz njegovih usta izlazio je oštar, dvosjekli mač; a lice mu bijaše poput sunca kad sja svojom snagom. »

Simbol " sedam zvijezda " koje drži " u desnoj ruci " podsjeća na njegovu stalnu dominaciju koja je jedina mogla dati Božji blagoslov; tako često i masovno pogrešno tvrdili njegovi nevjernički neprijatelji. *Zvijezda* je simbol vjerskog glasnika budući da je, poput *zvijezde* iz Postanka 1:15, njena uloga "prosvijetliti zemlju ", u njegovom slučaju, božanske pravde. Na dan svog povratka, Isus će uskrsnuti (ponovno oživjeti, ili ponovno uskrsnuti nakon potpunog trenutnog uništenja zvanog smrt) svoje izabranike iz svih razdoblja koje simboliziraju imena sedam *skupština* . U ovom slavnom kontekstu, za njega i njegove vjerne izabranike, on se predstavlja kao " *Riječ Božja* " čiji je simbol " *oštrog dvosjeklog mača* " naveden u Heb.4:12. Ovo je čas kada će ovaj *mač* dati život i smrt, prema vjeri prikazanoj u ovoj božanskoj riječi napisanoj u Bibliji koju Otk 11:3 simbolizira kao " *dva svjedoka* " Božja. Kod ljudskih bića samo ih izgled lica identificira i omogućuje njihovo razlikovanje; stoga je element identifikacije par excellence. U ovoj viziji Bog također prilagođava svoje lice ciljanom kontekstu. U Danielu, u viziji, Bog simbolizira svoje lice " *munjom* ", tipičnim simbolom grčkog boga Zeusa, jer će neprijatelj proročanstva biti grčki Seleukidski narod kralja Antioha IV, koji je ispunio proročanstvo u – 168 u u viziji Apokalipse Isusovo lice također poprima izgled njegova neprijatelja koji je ovoga puta „ *sunce kad sja u svojoj snazi* “. Istina je da ovaj posljednji pokušaj, da se sa zemlje iskorijeni svaki svetitelj svete božanske subote, predstavlja vrhunac pobunjeničke borbe u korist poštivanja "dana nepobijeđenog sunca" koji je 7. ožujka 321. godine ustanovio car Konstantin 1er . Ovaj buntovnički tabor naći će pred sobom “ *sunce božanske pravde* ” u svoj svojoj božanskoj snazi, i to na prvi dan proljeća 2030. godine.

Stih 17: “ Kad ga vidjeh, padoh k nogama njegovim kao mrtav. Položio je desnu ruku na mene govoreći: Ne boj se! »

Ovakvim reagiranjem John samo predviđa sudbinu onih koji će mu se suočiti u trenutku njegova povratka. Daniel je imao isto ponašanje, au oba slučaja Isus umiruje i jača svog vjernog slugu, svog roba. “ *Njegova desnica* ” potvrđuje njegov blagoslov i u svojoj vjernosti, za razliku od pobunjenika drugog tabora, odabranik nema razloga bojati se Boga koji ga iz ljubavi dolazi spasiti. Izraz " *ne bojte se* " potvrđuje konačni kontekst koji je od 1843. karakteriziran ovom adventističkom porukom prvog anđela iz Otk 14,7: " *Reče iza glasa: **Bojte se Boga i dajte mu slavu** jer je čas njegov stigla je presuda; i pokloni se onome koji stvori nebo i zemlju i more i izvore vode.* » ; odnosno Boga stvoritelja.

Stih 18: “ Ja sam prvi i posljednji i živi. Bio sam mrtav; i evo, živim u vijeke vjekova. Ja držim ključeve smrti i pakla. »

Doista se Isus, pobjednik nad đavlom, grijehom i smrću, izražava ovim riječima. Njegove riječi " *prvi i posljednji* " potvrđuju poruku o početku i kraju vremena obuhvaćenih proročanstvom, ali u isto vrijeme, Isus potvrđuje svoje životvorno božanstvo od svog prvog do posljednjeg stvorenja. Onaj koji " *drži ključeve smrti* " ima moć odlučiti tko treba živjeti, a tko umrijeti. Čas njegova povratka je kada će njegovi sveci uskrsnuti u " *prvom uskrsnuću* " rezerviranom za " *blažene mrtve u Kristu* " prema Otk.20:6. Otklonimo sve mitove o tradicijama

lažnog kršćanstva grčkog i rimskog nasljeđa, i shvatimo da je " *grob mrtvih* " jednostavno tlo zemlje koje je sakupilo mrtve pretvorene u prah, kao što je zapisano u Postanku 3:19: " *U znoju lica svojega kruh ćeš jesti dok se ne vratiš u zemlju s koje si uzet; jer ti si prah i u prah ćeš se vratiti.* ". Ovi ostaci nikada više neće biti ni od kakve koristi, jer će ih njihov Stvoritelj uskrsnuti sa svom njihovom osobnošću urezanom u njegovu božansku memoriju, u neraspadljivom *nebeskom tijelu* (1Kor.15,42) identičnom onom anđela koji ostaju vjerni Bogu: " *Jer ljudi se u uskrsnuću neće niti ženiti niti ženiti, nego će biti kao anđeli Božji na nebu.* Matej 22:30".

Potvrđena je proročka poruka o budućnosti

Stih 19: " *Zapiši, dakle, ono što si vidio, i ono što jest, i ono što će se dogoditi poslije toga,* "

Ovom definicijom Isus potvrđuje proročki prikaz globalnog vremena kršćanske ere koja će završiti njegovim povratkom u slavi. Apostolsko vrijeme bavi se izrazom " *koje ste vidjeli* " i Bog stoga označava Ivana kao autentičnog očevica apostolske službe. Bio je svjedok " *prve ljubavi* " Odabranog citiranog u Otk.2:4. "... *oni koji jesu* " odnosi se na kraj ovog apostolskog vremena u kojem Ivan ostaje živ i aktivan. "... , *i oni koji će doći poslije njih* " označava vjerske događaje koji će se odvijati do vremena povratka Isusa Krista, i nakon toga, do kraja sedmog tisućljeća.

Stih 20: „ *Otajstvo sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka. Sedam zvijezda su anđeli sedam Crkava, a sedam svijećnjaka su sedam Crkava.* ".

" *Anđeli sedam skupština* " su izabranici svih ovih sedam era. Jer riječ " *anđeo* ", od grčkog "aggelos", znači glasnik, a označava nebeske anđele samo ako je riječ "nebenici" pojašnjava. Isto tako, " *sedam svijećnjaka* " i " *sedam skupština* " za koje sumnjam u mom komentaru ovdje su spojeni. Duh stoga potvrđuje moje tumačenje: " *sedam svijećnjaka* " predstavlja posvećenje Božjeg svjetla u sedam era označenih imenima " *sedam skupova* ".

Otkrivenje 2: Kristova skupština od lansiranja do 1843

U temi *pisama* nalazimo u Otkrivenju 2, četiri poruke koje ciljaju na vrijeme između 94. i 1843., au Otkrivenju 3, tri poruke koje pokrivaju vrijeme od 1843-44. do 2030. Zabilježimo sa zanimanjem ovu otkrivajuću preciznost u vezi s imenima prvog i posljednjeg *slova* : " *Efez* i *Laodiceja* " što znači, redom: bacanje i suđeni ljudi; početak i kraj ere kršćanske milosti. U Otk. 2, na kraju poglavlja, Duh evocira početak "adventističke teme povratka Krista" koja cilja na datum 1828. unaprijed utvrđen u Dan.12:11. Također, slijedom vremena, početak 3. poglavlja Otkrivenja može se opravdano povezati s datumom 1843. koji je označio početak adventističke kušnje vjere. Prilagođena poruka dolazi da sankcionira dokazanu protestantsku vjeru: " *Mrtav si* ". Ova su objašnjenja bila potrebna kako bi se potvrdila povezanost poruka s datumima utvrđenim u Danielu. Ali vizija Otkrivenja donosi otkrića o početku kršćanske ere koje Daniel nije razvio. Pisma ili poruke koje Isus upućuje svojim slugama tijekom naše ere raspršuju religijsko nerazumijevanje lažnih i pogrešnih iluzija koje se tiču mnoštva kršćanskih vjernika. Tu nalazimo pravog Isusa s njegovim opravdanim zahtjevima i uvijek opravdanim prijekorima. Četiri *slova* Rev.2 ciljaju, sukcesivno, na četiri razdoblja smještena između 94. i 1843. godine.

1. razdoblje : Efez

Godine 94. posljednji svjedok pokretanja Kristove skupštine

Stih 1: " *Piši anđelu efeške skupštine : Ovako govori onaj koji drži sedam zvijezda u svojoj desnici, koji hoda među sedam zlatnih svijećnjaka: "*

Imenom *Efez* , od prvog, prijevoda grčkog "Ephesus" što znači pokrenuti, Bog govori svojim slugama od vremena pokretanja Kristove skupštine, u vrijeme rimskog cara Domicijana (81.-96.). Duh tako cilja na vrijeme kada Ivan od Boga prima objavu koju nam opisuje. On je posljednji apostol koji je čudesno ostao živ i jedini predstavlja posljednjeg očevidca pokretanja Skupštine Isusa Krista. Bog se

prisjeća svoje božanske moći; samo on " *drži u svojoj desnici* ", simbolu svoga blagoslova, život svojih izabranika, " *zvijezda* ", čija djela prosuđuje, plodove njihove vjere. Ovisno o slučaju, blagoslivlja ili proklinje. Bog " *hoda* ", shvatite da on napreduje u vremenu svog projekta prateći, generaciju za generacijom, živote svojih izabranih i događaje u svijetu koje organizira ili protiv kojih se bori: "i naučite ih da drže sve što sam *propisao tebi. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.* Matej 28:20." Sve do svršetka svijeta njegovi izabranici će morati vršiti djela koja im je on unaprijed pripremio: „ *Mi smo njegovo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja je Bog unaprijed pripremio da možemo vježbajte ih.* Efežanima 2:10." I morat će se prilagoditi određenim uvjetima koji se zahtijevaju u svakom od sedam razdoblja. Jer pouka dana u " *Efezu* " vrijedi za sedam era; " *sedam zvijezda koje drži u desnoj ruci* " može pustiti da padnu i padnu na zemlju, one koje se tiču pobunjenih kršćana. Zapamtite ideju da je " *svijećnjak* " koristan samo kada svijetli, a da bi svijetlio, mora biti napunjen uljem, simbolom božanskog Duha.

Stih 2: „ *Znam tvoja djela, tvoj trud i tvoju ustrajnost. Znam da ne podnosiš negativce; da si iskušao one koji se nazivaju apostolima i koji to nisu i da jesi pronađeni lažljivci;* »

Pažnja ! Glagolska vremena konjugacije iznimno su važna jer određuju ciljano vrijeme apostolske ere. U ovom stihu glagol konjugiran u sadašnjem vremenu odnosi se na 94. godinu, dok se oni u prošlom vremenu odnose na vrijeme progona koje je izvršio rimski car Neron, između 65. i 68. godine.

Godine 94. kršćani vole istinu koja je još uvijek netaknuta i neiskrivljena, i mrze " *zle* " pogane, a posebno među njima, dominantne Rimljane tog vremena. Za to postoji razlog, a to je zato što je apostol Ivan još živ, kao i mnogi drugi drevni svjedoci istine koju je naučavao Isus Krist. " *Lažljivci* " se tako lako razotkrivaju. Jer u svakom se dobu neobraćeni kukolj pokušava pomiješati s pšenicom, jer je strah Božji još uvijek velik, a poruka spasenja zavodljiva i privlačna. Oni uvode lažne ideje u doktrinu. Ali na testu ljubavi prema istini, oni padaju i razotkrivaju ih istinski prosvijetljeni izabranici. Isto tako, s obzirom na prošlost apostolske ere, " *ti si ispitaio* ", Duh podsjeća kako je smrtna kušnja srušila varljive maske lažnih kršćana, pravih " *lašaca* " na metu ovog stiha, između 65. i 68. godine, kada je Neron isporučio je Kristovog izabranika divljim zvijerima u svom Koloseumu, kako bi stanovnicima Rima priredio krvavi spektakl. Ali istaknimo, Isus evocira ovaj žar prošlog vremena.

Stih 3: " *da imaš strpljenja, da si trpio za ime moje i nisi se umorio.* " »

Ovdje opet obratite pozornost na vremena glagolskih konjugacija!

Ako je svjedočanstvo ustrajnosti još sačuvano, ono o trpljenju više nije. I Bog je dužan podsjetiti na prihvaćanje patnje koje se očitovale i uzvišeno poštovali oko 30 godina ranije, između 65. i 68. godine, kada je krvoločni Rimljanin Neron predao kršćane na smrt, ponuđenu kao spektakl, svom narodu izopačenom i pokvarenom. Tek u to vrijeme izabrani tabor je " *patio* " u svoje " *ime* " i nije se " *umorio* ".

Stih 4: " *Ali ono što imam protiv tebe je da si napustio svoju prvu ljubav.* »

Predložena prijetnja postaje jasnija i potvrđena. U to su vrijeme kršćani bili vjerni, ali je revnost pokazana pod Neronom oslabila ili više nije postojala; ono

što Isus naziva " *gubljenje prve ljubavi* ", sugerirajući tako za eru 94, postojanje druge ljubavi, mnogo inferiornije od prve.

Stih 5: " *Sjeti se, dakle, odakle si pao, i obrati se, i čini svoja prijašnja djela; ako ne, doći će k tebi i maknuti tvoj svijećnjak s njegova mjesta ako se ne pokaješ.* »

Samo poštovanje ili jednostavno prepoznavanje istine ne donosi spasenje. Bog traži više od onih koje spašava kako bi ih učinio svojim vječnim suputnicima. Vjera u vječni život podrazumijeva obvezujuće prvo življenje. Isusova poruka ostaje zauvijek ista prema Mateju 16:24 do 26: " *Tada Isus reče svojim učenicima: Ako tko hoće ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka preuzme odgovornost za svoj križ i neka prati me. Jer tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga. I što će čovjeku dobiti sav svijet ako izgubi dušu svoju? Ili, što bi čovjek dao u zamjenu za svoju dušu?* » Prijetnja uklanjanja njegova Duha, simbolizirana „svijećnjakom “ , pokazuje da za Boga prava vjera nije samo obična etiketa na dušu. U efeškoj eri simbolični svijećnjak Duha Božjega bio je na Istoku, u Jeruzalemu gdje je rođena kršćanska vjera i u crkvama koje je stvorio Pavao u Grčkoj i današnjoj Turskoj. Vjersko će središte uskoro biti premješteno na zapad, uglavnom u Rim u Italiji.

Stih 6: " *Ipak imate ovo, da mrzite djela nikolaita, djela koja i ja mrzim.* »

U ovom pismu, Rimljani su simbolično imenovani, prema " *zlima* ": " *Nikolaiti* ", što znači, pobjednički narod ili narod pobjede, vladari vremena. Na grčkom, izraz "Nike" je ime personificirane pobjede. Što su onda " *djela nikolaita* " koja mrze Bog i njegovi izabranici? Paganizam i religijski sinkretizam. Časte mnoštvo poganskih božanstava, od kojih najveća imaju dan u tjednu posvećen sebi. Naš trenutni kalendar, koji sedam dana u tjednu dodjeljuje imena sedam zvijezda, planeta ili zvijezda našeg sunčevog sustava, izravno je nasljeđe rimske religije. A kult prvog dana posvećenog "nepobijedenom suncu" dat će s vremenom, od 321. godine, poseban razlog Bogu stvoritelju da mrzi *vjerska "djela"* Rimljana.

Stih 7: " *Tko ima uho neka čuje što Duh govori crkvama: Onome koji pobjeđuje dat će da jede sa stabla života koje je u raju Božjem.* »

Dvije poruke u ovom stihu evociraju zemaljsko vrijeme pobjede, " *onaj koji pobjeđuje* ", i nebesko vrijeme njegove nagrade.

Ova je formula posljednja poruka koju Isus upućuje svojim slugama u jednom od sedam razdoblja na koje cilja proročanstvo. Duh ga prilagođava posebnim uvjetima svake ere. Ona efeška označava početak vremena obuhvaćenog proročanstvom, pa joj Bog daruje vječno spasenje u obliku početka zemaljske povijesti. Isusov lik evociran je ondje ispod slike *stabla života* zemaljskog vrta koji je Bog stvorio da ondje smjesti nevinog i čistog čovjeka. Apo.22 proriče ovu obnovu obnovljenog Edena za sreću pobjedničkih izabranika na novoj zemlji. Formula predstavljena svaki put odnosi se na aspekt vječnog života koji je Isus Krist ponudio samo svojim izabranicima.

2. razdoblje : Smirna

Između 303. i 313., posljednji rimski "carski" progon

Stih 8: “ *Piši anđelu zajednice Smirne : Ovako govori Prvi i Posljednji, koji bijaše mrtav i živ: ”*

Imenom " *Smirna* " drugog slova, u prijevodu grčke riječi "smurna" što znači " *smirna* ", Bog cilja na vrijeme strašnog progona koje je vodio rimski car Dioklecijan. “ *Smirna* ” je miris koji je balzamirao Isusove noge neposredno prije njegove smrti i koji su mu kao žrtvu pri rođenju donijeli mudraci s Istoka. Isus u ovom iskušenju pronalazi žar prave vjere koji više nije nalazio u 94. godini. Oni koji pristaju umrijeti u njegovo ime moraju znati da je Isus pobijedio smrt i da će ih, ponovno živi, moći uskrsnuti kao što je učinio .učinio je to za sebe. Proročanstvo je upućeno samo kršćanima čiji je Isus sam " *prvi* " predstavnik. Usklađujući svoju osobu sa životom svojih slugu, on će također biti predstavljen " *posljednjim* " kršćaninom.

Stih 9: „ *Znam tvoju nevolju i tvoje siromaštvo (iako si bogat) i klevetu onih koji sebe nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga sotonina. »*

Progonjeni od strane Rimljana, kršćani su bili lišeni imovine i najčešće ubijani. Ali to materijalno i tjelesno siromaštvo čini ih duhovno bogatima prema kriterijima vjere Božjeg suda. S druge strane, on ne skriva svoj sud i vrlo jasno otkriva vrijednost koju daje židovskoj religiji koja je odbacila božanski standard spasenja, ne priznajući Isusa Krista, kao Mesiju prorečenog u Svetom pismu. Napušteni od Boga, Židovi su preuzeti od đavla i njegovih demona i oni za Boga i njegove istinske izabranike postaju " *sinagoga Sotone* ".

Stih 10: “ *Ne boj se onoga što ćeš pretrpjeti. Evo, đavao će neke od vas baciti u tamnicu da budete iskušani i imat ćete muku deset dana. Budi vjeran do smrti, i dat ću ti krunu života. »*

U ovom stihu, đavao je nazvan Dioklecijan, ovaj okrutni rimski car i njegovi povezani "tetrarsi" imali su žestoku mržnju protiv kršćana koje su htjeli istrijebiti. Najavljeno progonstvo ili " *nevolja* " nastavilo se " *deset dana* " ili "deset godina" u stvarnosti između 303. i 313. Nekima od njih koji su bili " *vjerni do smrti* " kao veliki mučenici blagoslovljeni, Isus će dati " *krunu života* " ; vječni život znak njihove pobjede.

Stih 11: “ *Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama: Tko pobjeđuje, neće pretrpjeti druge smrti. »*

Tema poruke na kraju razdoblja je: smrt. Ovog puta Duh priziva spasenje podsjećajući nas da će oni koji ne prihvate prvu smrt mučeništva za Boga morati trpjeti, a da ne mogu izbjeći, "drugom smrt" "ognjenog jezera " *posljednjeg suda* . . “ *Druga smrt* ” koja neće dotaći izabrane jer će oni zauvijek ući u vječni život.

3. razdoblje : Pergam

Godine 538. uspostava papinskog režima u Rimu

Stih 12: “ *Piši anđelu skupštine u Pergamu : Ovo govori onaj koji ima oštar dvosjekli mač: ”*

Imenom *Pergam* Bog priziva vrijeme duhovnog *preljuba* . U nazivu *Pergam* , dva grčka korijena, “*pé*rao i *gamos*”, prevode se kao “prekršiti brak”. To je sudbonosni čas početka nesreća koje će pogađati kršćanske narode do svršetka svijeta. Ciljanjem na datum 313., prethodna era sugerirala je pristup vlasti i pogansku vladavinu cara Konstantina I. ' sina tetrarha Konstancija Klora, i

pobjednika protiv Maksencija. Carskim dekretom od 7. ožujka 321. napustio je tjedni odmor svete subote sedmog božanskog dana, naše sadašnje subote, preferirajući prvi dan posvećen, u to vrijeme, poganskom kultu boga Sunca, "Sol Invictus", Nepokoreno sunce. Poslušavši ga, kršćani su počinili "duhovni preljub", što će od 538. nadalje biti službena norma rimskog papstva vezanog uz Pergamonsko *razdoblje*. Nevjerni kršćani slijede Vigilija, novog vjerskog vođu kojeg je uspostavio car Justinijan I. Ovaj spletkaroš iskoristio je svoju vezu s Teodorom, prostitutkom koju je oženio car, kako bi dobio ovaj papinski položaj uvećan njegovom novom univerzalnom vjerskom moći, to jest katoličkom. Stoga, pod imenom **Pergam**, Bog osuđuje praksu "nedjelje", novog naziva i uzroka duhovnog **preljuba**, pod kojim nekadašnji "dan sunca" naslijeđen od Konstantina i dalje poštuje rimska kršćanska crkva. Tvrdi da je Isus Krist i tvrdi da je, prema tituli svog papinskog poglavara, "vikar Sina Božjeg" (Zamjena ili nadomjestak Sina Božjeg), na latinskom "VICARIVS FILII DEI", broj slova od što je "666"; broj koji je u skladu s onim koji Otkr.13:18 pripisuje vjerskom elementu "zvijeri". Doba zvano *Pergamos* stoga počinje s netolerantnom i uzurpatorskom papinskom vladavinom koja oduzima Isusu Kristu, svemogućem utjelovljenom Bogu, njegovu titulu Glave Skupštine, prema Dan 8:11; Ef.5:23: "Jer muž je glava ženi, kao što je i Krist glava Crkve, koja je njegovo tijelo, i čiji je on Spasitelj. „Ali oprez! Ova akcija je nadahnutu od samog Boga. Zapravo, on je bio taj koji se povukao i predao papinskom režimu kršćansku vjeru koja je postala službeno nevjerna. Drskost ovog režima, osuđena u Dan 8:23, ide toliko daleko da ga tjera da preuzme inicijativu za "promjenu vremena i zakona" koje je uspostavio Bog, osobno, prema Dan 7:25. I nadalje, ne obazirući se na njegovu upozorenje da nijedno ljudsko biće ne naziva duhovno "ocem", on sebe čini obožavanim titulom "Presvetog Oca", uzdižući se tako iznad Boga stvoritelja, zakonodavca, i to će mu jednog dana biti korisno: "I nikoga na zemlji ne zovi svojim ocem; jer jedan je vaš Otac, koji je na nebesima. (Matej 23:9)." Ovaj ljudski kralj ima nasljednike preko kojih će se režim i njegovi ekscesi nastaviti do sudnjeg dana programiranog od strane najvećeg, najjačeg i najpravednijeg, istinskog "Presvetog Oca Nebeskog".

Car Justinijan I. ^{stoga} je uspostavio ovaj vjerski režim koji je Bog smatrao "preljubom" prema njemu. Važnost uvrede stoga mora biti obilježena i urezana u povijest. Zabilježili smo 535. i 536. godine, tijekom njegove vladavine, dvije ogromne vulkanske erupcije koje će zamračiti atmosferu i uzrokovati 541. smrtonosnu epidemiju kuge koja neće izumrijeti sve do 767. godine, s vrhuncem najvećeg napada, 592. godine. Božansko prokletstvo moglo bi neće poprimiti strašniji oblik, a detalji o ovoj temi bit će dati u ajetu koji slijedi.

Stih 13: „Znam gdje prebivaš, znam da je ondje Sotonino prijestolje. Vi se sjećate moga imena i niste se odrekli moje vjere ni u vrijeme Antipe, mog vjernog svjedoka, koji je ubijen među vama, gdje je sotona stan. »

Proročanstvo naglašava "prijestolje" i mjesto na kojem se nalazi zbog njegove slave i počasti koje mu grješnici i danas iskazuju. Ponovno je "Rim" taj koji nastavlja svoju dominaciju, ovaj put, pod ovim lažno kršćanskim i potpuno poganskim vjerskim aspektom. Onaj tko tvrdi da je njegova "zamjena" (ili namjesnik), papa, ne natjera ni Boga da mu se osobno obrati. Primatelj

proročanstva je odabran, a ne pali, niti uzurpator koji veliča poganske obrede. Ovo visoko mjesto rimokatoličke vjere ima svoje papinsko *prijestolje* u Rimu, u Lateranskoj palači koju je, velikodušno, Konstantin I. ^{ponudio} rimskom biskupu. Ova lateranska palača nalazi se na brdu Caelius, jednom od "sedam brežuljaka Rima" koje se nalazi na jugoistoku grada; Ime Caelius znači: nebo. Ovo brdo je najduže i najveće od sedam, po površini. U blizini Lateranske crkve, koja i danas za papinstvo i njegov kler predstavlja najvažniju katoličku crkvu na svijetu, nalazi se najveći obelisk koji postoji u Rimu, a ima ih čak 13, jer doseže visinu od 47 metara. Otkriven ispod 7 metara zemlje i razbijen na tri dijela, postavio ga je 1588. papa Siksto V. koji je u isto vrijeme organizirao dominaciju države Vatikan u sljedećem proročanskom dobu zvanom *Tijatira*. Ovaj simbol egipatskog solarnog kulta ima veliki natpis na steli koja ga nosi koji podsjeća na Konstantinovu ponudu. Zapravo, njegov sin Konstancije II. ga je nakon očeve smrti donio iz Egipta u Rim, kako bi dijelom ispunio želju svog oca koji ga je želio donijeti u Carigrad. Ova posveta u slavu Konstantina I. više ^{je} zbog Božje želje nego zbog Konstantinova sina. Jer cijeli obelisk sa svojim visokim pijedestalom potvrđuje prorečenu poveznicu, koja Konstantina I. čini ^{civilnim} autoritetom koji postavlja ostatak "dana sunca", a papu, u to vrijeme jednostavnog biskupa kršćanske crkve u Rimu, vjerski autoritet, koji će vjerski nametnuti ovaj poganski dan pod nazivom "nedjelja" ili, dan Gospodnji. Na vrhu ovog obeliska nalaze se četiri otkrivajuća simbola koji slijede jedan za drugim ovim uzlaznim redoslijedom: 4 lava koji sjede na njegovom vrhu, orijentirani prema četiri kardinalne točke, iznad kojih su četiri planine nadvišene sunčevim zrakama, a iznad njih zajedno dominira kršćanski križ. Usmjeren na četiri kardinalne točke, simbol lavova označava kraljevsku vlast u svojoj univerzalnoj snazi; što potvrđuje, njegov opis otkriven u Dan.7 i 8. Otkr.17:18 će potvrditi govoreći o Rimu: " *A žena koju si vidio, to je veliki grad koji ima kraljevstvo nad kraljevima zemlje.* » Osim toga, egipatska kartuša ugravirana na obelisku evocira "nečistu želju koju kralj upućuje Amonu", bogu sunca. Sve ove stvari otkrivaju pravu prirodu kršćanske vjere koja je dominirala u Rimu od Konstantina I. ' od 313. godine, datuma njegove pobjede. Ovaj obelisk i simboli na njemu svjedoče o "*uspjehu*" đavolskog sluge prorečenog u Dan 8,25, koji je, preko Konstantina I. ' uspio kršćanskoj vjeri dati izgled sinkretizma religije koju je Bog čvrsto osudio u Isusu Kristu. Sažimam poruku ovih simbola: "križ": kršćanska vjera; "sunčeve zrake": štovanje sunca; "planine": zemaljska moć; "četiri lava": univerzalna vlast i snaga; "obelisk": Egipat budi, grijeh, od pobune faraona izlaska, i za grijeh koji predstavlja idolopokloničko obožavanje solarnog boga Amona. Bog pripisuje ove kriterije rimokatoličkoj vjeri koju je razvio Konstantin ¹ I tim simbolima, kroz egipatsku kartušu, on dodaje svoj sud o vjerskom opredjeljenju rimskih biskupa, koje obojicu smatra nečistima; već ih redovnička braća grada nazivaju "papama". Povezivanje kršćanske vjere sa solarnim kultom koji je već prakticirao i poštovao sam Konstantin, izvor je strašnog prokletstva koje će čovječanstvo plaćati, neprestano, sve do kraja svijeta. Ovo lateransko *prijestolje* nije konkurencija rimskim carevima, jer od Konstantina I. ^{oni} više ne borave u Rimu, već na istoku carstva, u Carigradu. Stoga, ignorirajući proročansku objavu koju je Isus Krist dao Ivanu, mnoštvo ljudskih bića postaje žrtva najveće vjerske prijevare svih vremena.

Ali njihovo neznanje je grešno jer ne vole istinu i stoga su, od samog Boga, predani lažima i lažljivcima svih vrsta. Nedostatak obrazovanja stanovništva Pergamonskog *razdoblja* objašnjava uspjeh papinskog režima koji su nametnuli i podržavali uzastopni rimski carevi tog vremena. Što ne sprječava određene istinski izabrane dužnosnike da odbiju i odbace ovu novu nelegitimnu vlast; što navodi Isusa da ih prepozna kao svoje prave sluge. Nakon što je utvrđena rimska lokacija izabranih, imajte na umu da je Duh tamo pronađen u 538 slugu koji su zadržali vjeru u ime Isusovo dok su slavili nedjelju. Međutim, na ovom mjestu u Rimu, posljednji mučenici ili "vjerni svjedoci" viđeni su samo za vrijeme Nerona, 65.-68. i Dioklecijanova između 303. i 313. Ciljajući na grad Rim, Duh podsjeća na vjernost "Antipa" njegov "vjerni svjedok" minulih vremena. Ovo grčko ime znači: protiv svih. Čini se da označava apostola Pavla, prvog navjestitelja Evanđelja Isusa Krista u ovom gradu gdje je umro kao mučenik, obezglavljen, 65. godine, pod carem Neronom. Bog tako osporava lažnu i zavaravajuću titulu "namjesnika Sina Božjega" papa. Pravi namjesnik bio je vjerni Pavao, a ne nevjerni Vigilije, niti bilo koji od njegovih nasljednika.

Svemogući Bog stvoritelj urezao je u prirodu važne trenutke religijske povijesti kršćanske ere; trenuci kada prokletstvo poprima intenzivan karakter s ozbiljnim posljedicama za kršćanski narod. Već tijekom svoje zemaljske službe, Isus Krist je svojoj dvanaestorici zadivljenih i zaprepaštenih apostola dao dokaz da kontrolira oluju na Galilejskom jezeru; oluju koju je smirio u trenu, na njegovu zapovijed. Tijekom naše ere, razdoblje između 533. i 538. poprimilo je ovaj posebno prokleti karakter, budući da je uspostavljen papinski režim od strane cara Justinijana I. Bog ^{želio} kazniti kršćane koji su se pokoravali dekretu koji je proglasio car Konstantin I. , a koji je odmor učinio obaveznim na "dan nepobijeđenog sunca" prvog dana u tjednu, od 7. ožujka 321. U ovom od njega prokletom razdoblju Bog je izazvao buđenje dvaju vulkana koji su zagušili hemisferu sjeverno od planeta i ostavili tragove na Južna hemisfera također do Antarktika. U razmaku od nekoliko mjeseci, smješteni na antipodima jedan drugome u području ekvatora, širenje tame bilo je vrlo učinkovito i vrlo smrtonosno. Milijarde tona prašine proširile su se u atmosferu, uskraćujući ljudima svjetlost i njihove uobičajene usjeve za hranu. Sunce u zenitu nudi isto svjetlo kao i pun mjesec koji je sam potpuno nestao. Povjesničari su zabilježili ovo svjedočanstvo prema kojem je Justinijanova vojska preotela Rim od Ostrogota zahvaljujući snježnoj mećavi sredinom srpnja. Prvi vulkan nazvan "Kakatoa" nalazi se u Indoneziji i probudio se u listopadu 535. godine s nezamislivom magnitudom pretvarajući planinsko područje u morsko područje preko 50 km. A drugi, nazvan "Ilopango" nalazi se u Srednjoj Americi i erupcija je u veljači 536. godine.

Stih 14: " *Ali imam nešto protiv tebe, jer imaš tamo ljude koji se drže Bileamove nauke, koji je poučio Balaka da stavi kamen spoticanja pred sinove Izraelove, tako da su jeli stvari žrtvovane idolima i činili spolni nemoral . »*

Duh opisuje duhovnu situaciju uspostavljenu u Rimu. Od 538. vjerni izabrani dužnosnici toga vremena svjedočili su uspostavi vjerskog autoriteta kojeg Bog uspoređuje s prorokom " Bilaamom ". Ovaj je čovjek služio Bogu, ali je dopustio da bude zaveden mamcem dobiti i zemaljskih dobara; sve stvari koje je

dijelio rimski papinski režim. Nadalje, " *Bilaam* " je prouzročio pad Izraela otkrivajući " *Balaku* " način na koji ga može srušiti: bilo je dovoljno da ga gurne da prihvati brakove između Židova i pogana; stvari koje je Bog strogo osudio. Uspoređujući ga s " *Bilaamom* ", Bog nam daje skicu papinskog režima. Odabranik tada shvaća značenje radnji koje sam Bog navodi na izvršenje đavla i njegovih nebeskih i zemaljskih partnera. Prokletstvo kršćanske crkve počiva na prihvaćanju poganskog "dana nepobijeđenog sunca", koji su nevjerni kršćani slavili od 321. godine. A papinski će režim, poput " *Bilaama* ", raditi na njihovom padu i pojačati njihovo božansko prokletstvo. " *Meso žrtvovano idolima* " samo je slika u usporedbi s poganskim "danom sunca". Rim unosi poganstvo u kršćansku religiju. Ali ono što morate razumjeti je da su iste prirode i da snose iste ozbiljne posljedice pod Božjim sudom.... Pogotovo jer će se prokletstva uzrokovana " *Bilaamom* " kršćanske ere nastaviti do kraja svijeta, obilježenog povratkom u slavi Isusa Krista. Nevjera kršćana također se uspoređuje s onom Hebreja koji su se predali "bludu " nakon što im je Bog dao da razumiju njegovih deset zapovijedi. Između 321. i 538. nevjerni kršćani postupali su poput njih. I ta akcija traje do danas.

Stih 15: „ *Usprkos tome, imate i ljude koji se drže doktrine nikolaita.* »

U ovoj poruci, ime " *Nikolaita* " citirano u *Efezu* ponovno se pojavljuje u ovom pismu. Ali " *djela* " koja ih se tiču u *Efezu* ovdje postaju " *doktrina* ". Određeni Rimljani su zapravo, od *Efeza* , postali kršćani, zatim nevjerni kršćani od 321., i to, na službeni vjerski način od 538., poštujući rimokatoličku " *doktrinu* ".

Stih 16: " *Obratite se dakle; ako ne, brzo ću doći k tebi i borit ću se protiv njih mačem usta svojih.* »

Evocirajući " *borbu* " koju vodi njegova "Riječ", " *mač njegovih usta* ", Duh priprema kontekst za četvrtu poruku koja dolazi. Bit će to u 16. ^{stoljeću}, gdje će Biblija, njena sveta pisana riječ, njena " *dva svjedoka* " prema Otk 11:3, propagirati božansku istinu i razotkriti lažnu rimokatoličku vjeru.

Stih 17: " *Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama: Onome koji pobjeđuje dat ću skrivenu manu i dat ću mu bijeli kamen; a na ovom kamenu je napisano novo ime, koje nitko ne zna osim onoga koji ga prima.* »

Kao i uvijek, Duh priziva aspekt vječnog života. Ovdje nam ga predstavlja u slici koju je prorekla mana darovana gladnim Hebrejima u sušnoj, neplodnoj i suhoj pustinji. Bog je tada učio da može zaštititi i produžiti živote svojih izabranika svojom kreativnom moći; što će postići dajući vječni život svojim otkupljenim izabranicima. To će biti vrhunac cijelog njegovog projekta spašavanja.

Odabranik vremena imat će kao nagradu vječni život koji Duh opisuje slikama. " *Mana* " slika nebeske hrane skrivena je u kraljevstvu nebeskom, čiji je proizvođač sam Bog. U antičkoj simbolici mana se nalazila na svetinji nad svetinjama koja je već simbolizirala nebo gdje Bog suvereno vlada na svom prijestolju. U rimskoj praksi, " *bijeli kamenčić* " predstavljao je glas "da", crni je označavao "ne". " *Bijeli kamen* " također označava čistoću života odabranika koji je postao vječan. Njegov vječni život je božansko da koje odražava entuzijastičnu i masovnu dobrodošlicu od Boga. Budući da odabranik uskrsava u nebeskom

tijelu, njegovo se novo stanje uspoređuje s " *novim imenom* ". A ta je nebeska priroda za svoje odabranike vječno tajanstvena i individualna: " *nitko to ne zna* ". Stoga ćemo morati naslijediti i ući u ovu prirodu kako bismo otkrili što ona jest.

4. ^{doba} : Tijatira

Između 1500. i 1800., vjerski ratovi

Stih 18: " *Piši anđelu zajednice u Tijatiri : Ovo govori Sin Božji, čije su oči kao plamen ognjeni, a noge kao užarena mjed:* "

Četvrto pismo evocira pod imenom " *Tijatira* " vrijeme kada je kršćanska vjera katoličke i protestantske lige ponudila gnusan spektakl kroz svoje krvave sukobe. Ali ova poruka krije velika iznenađenja. U imenu *Thyatira* , dva grčka korijena " *thua*, *téiro* " prevode " *gnusoba i donijeti smrt s patnjom* ". Grčki izraz koji opravdava ovo tumačenje odvratnosti označava, u grčkom rječniku Bailly, svinju ili divlju svinju kada su u tijeku. I tu su potrebna pojašnjenja. 16. ^{stoljeće} obilježeno je buđenjem protestanata koji su osporavali autoritet rimskog papinskog režima. Također, kako bi ojačao svoju svjetovnu vlast, papinstvo koje je predstavljao papa Siksto V. uspostavilo je svoju državu Vatikan koja će mu dati građanski legitimitet povezan s njegovim vjerskim autoritetom. Zbog toga je od 16. ^{stoljeća} papinski režim prenio svoje sjedište, prethodno smješteno u Lateranskoj palači, na svoje imanje u Vatikanu, koji je već tada činio samostalnu papinsku državu. Ali ovaj prijenos je samo prijevara, jer onaj koji tvrdi da je iz države Vatikan i dalje sjedi u Lateranskoj palači; jer tamo, u Lateranu, pape dočekuju izaslanike stranih država koji ga posjećuju. I tako je 1587. ispod 7 metara zemlje i u tri dijela otkriven popravljani obelisk koji je ponovno podignut u blizini Lateranske palače od 3. kolovoza 1588. Država Vatikan nalazi se izvan Rima, na brdu Vatikan, na zapadnoj obali Tiber koji graniči s gradom od sjevera prema jugu. Dok smo gledali plan ovog vatikanskog grada, bio sam zapanjen kada sam otkrio oblik svinjske glave, uši na sjeveru, a njuška na jugozapadu. Poruka grčkog " *thua* " tako je dvostruko potvrđena i opravdana od strane Boga, organizatora ovih stvari. Katolička vjera naslijeđena iz *Pergama* doseže vrhunac svoje odvratnosti. Ona burno reagira s mržnjom i okrutnošću protiv onih koji su, prosvijetljeni Biblijom, konačno rašireni zahvaljujući tiskari, osudili njezine grijeha i njezine zloporabe. Štoviše, do tada čuvajući Sveto pismo koje su reproducirali njezini redovnici u samostanima i opatijama, progonila je Bibliju koja je osuđivala njezinu nepravdu. I ona ubija denuncatore snagom slijepih i samozadovoljnih monarha; poslušni izvršitelji njegove oporuke. Izrazi pod kojima se Isus predstavlja citirajući: " *Onaj koji ima oči kao plamen vatre a čije su noge poput užarene mjedi* ", otkrivaju njegovu kaznenu akciju prema svojim vjerskim neprijateljima koje će uništiti po povratku na zemlju. To su upravo dvije kršćanske ideologije koje su se međusobno borile do smrti " *mačem* " i vatrenim oružjem u ovom povijesnom kontekstu Tijatirske *ere* . " *Njegove noge* " će tada počivati na " *moru i na zemlji* " simbolu katoličke vjere i protestantske vjere u Otk.10:5 i Otk.13:1-11. Katolicizam i protestantizam, oboje grešni (grijev = *mjed*), nepokajnički, opisani su kao " *goruća mjed* " koja privlači gnjev suda Boga Isusa Krista. Preuzimajući ovu sliku kojom najavljuje veliku " *nesreću* " u Otk 1,15, Bog otkriva čas kada su se posljednji progonitelji ujedinjeni protiv njegove

vjerne djece međusobno borili do smrti poput divljih "zvijeri" koje će ih simbolizirati u cijelo proročanstvo. Od Françoisa 1. ^{do} Luja XIV. vjerski su se ratovi redali jedan za drugim. I moramo primijetiti kako Bog otkriva prokletstvo francuskog naroda, naoružanu potporu papinstva od Klodviga, prvog franačkog kralja. Kako bi obilježio vrhunac ovog prokletstva, Bog je postavio mladog Luja XIV, starog "pet" godina, na prijestolje Francuske. Ovaj biblijski stih iz Propovjednika 10:16 izražava svoju poruku: " *Teško tebi, zemljo čiji je kralj dijete, a knezovi jedu ujutro!* » Luj XIV. uništio je Francusku svojim rasipnim trošenjem na palaču Versailles i svojim skupim ratovima. Iza sebe je ostavio Francusku uronjenu u siromaštvo, a njegov nasljednik Luj XV. živio je samo za slobodoljubivost koju je dijelio sa svojim nerazdvojnim suputnikom u razvratu, kardinalom Duboisom. Odvratan lik, Louis Ciljajući nježnog i miroljubivog čovjeka kao metu ovog gnjeva, Bog je otkrio svoju namjeru da udari nasljedni monarhijski režim, zbog slijepog povjerenja koje je nepravедno polagao papinskim vjerskim pretenzijama od Klovisa.

Stih 19: " *Poznajem tvoja djela, tvoju ljubav, tvoju vjeru, tvoju vjernu službu, tvoju postojanost, i tvoja posljednja djela su veća od prvih.* »

Ove riječi Bog upućuje svojim slugama " *vjernima do smrti* ", prinoseći se na žrtvu na sliku svoga Gospodara; njihova su " *djela* " prihvaćena od Boga jer svjedoče njihovu autentičnu " *ljubav* " prema svom Spasitelju. Njihova " *vjera* " bit će opravdana budući da je popraćena " *vjernom službom* ". Ovdje citirana riječ " *konstantnost* " poprima primjetnu povijesnu važnost. Marie Durand je u "Konstanzskoj kuli" u gradu Aigues-mortes proživjela svoje zatočeništvo 40 dugih i teških godina, kao uzor vjere. Mnogi drugi kršćani dali su isto svjedočanstvo, često ostajući nepoznati povijesti. To je zato što se broj šehida vremenom povećavao. Najnoviji radovi tiču se vremena vladavine (1643. do 1715.) kralja Ljudevita Zapazite jasno otkrivajuću ulogu imena " *zmaj* " koji označava "vraga" i otvorenu agresivnu akciju carskog i papinskog Rima u Otk.12:9-4-13-16. Onaj koji je sebe nazivao "kraljem sunca" doveo je do vrhunca borbu za katoličanstvo, branitelja "dana sunca" naslijedenog od Konstantina ¹. Međutim, kako bi svjedočio protiv njega, Bog je cijelo vrijeme njegove duge vladavine uronio u tamu, uskrativši mu toplinu i punu svjetlost pravog sunca s ozbiljnim posljedicama za prehranu francuskog naroda.

Stih 20: „ *Ali ono što imam protiv tebe je to što si dopustio ženi Jezabeli, koja sebe naziva proročicom, da poučava i zavodi moje sluge da počine spolni nemoral i jedu meso žrtvovano idolima.* »

Godine 1170. Bog je dao prevesti Bibliju na provansalski jezik od strane Pierrea Vaudèsa. Bio je prvi kršćanin koji je ponovno otkrio doktrinu cjelovite apostolske istine, uključujući poštivanje istinske subote i prihvaćanje vegetarijanstva. Poznat pod imenom Pierre Valdo, on je podrijetlom "Vaudoisa" koji su se naselili u talijanskom alpskom Pijemontu. Djelu reformacije koje su predstavljali suprotstavilo se papeštvo i poruka je nestala. Toliko da je Bog cijelu Europu izručio ubojitoj mongolskoj najezdi praćenoj strašnom epidemijom kuge koju su izazvali Mongoli koja je od 1348. uništila trećinu i gotovo polovicu njezina stanovništva. Poruka ovog stiha, " *ostavljaš ženu Izebelu...* ", prijekor je upućen reformatorima koji djelu Pierrea Valda nisu dali važnost koju zaslužuje,

jer je bilo savršeno. Između 1170. i 1517. ignorirali su savršeni nauk o istini kršćanskog spasenja i njihova je reforma poduzeta na kraju ove ere djelomična i vrlo nepotpuna.

Napomena : doktrinarna savršenost koju je razumio i primijenio Pierre Valdo pokazuje da je u njemu Bog predstavio potpuni program reformacije koji je trebalo provesti. Zapravo, stvari su postignute u dvije faze, zahtjev za subotom nije započeo sve do 1843.-1844., u skladu s vremenom označenim dekretom Dan.8:14.

Da bi opisao papinsku rimokatoličku vjeru, Bog je uspoređuje sa stranom ženom kralja Ahaba, strašnom " *Izebelom* " koja je ubijala Božje proroke i proljevala nevinu krv. Kopija je u skladu s modelom, a ima i nedostatak što duže traje u radu. Nazivajući je " *proročicom* ", Bog cilja na ime novog mjesta svog "prijestolja": Vatikan, što na starofrancuskom i latinskom znači "vaticinare": *proricati*. Povijesni detalji o mjestu su vrlo otkrivajući. Izvorno je ovo mjesto bilo obilježeno prisustvom rimskog hrama posvećenog bogu " *zmiji* " Eskulapu. Ovaj simbol će označavati đavla i papin režim u Otk.12:9-14-15. Car Neron je ondje smjestio svoje trkaće kočije, a na tamošnjem je groblju pokopan "Šimun Čarobnjak". To su, čini se, njegovi ostaci, koji bi bili poštovani kao oni apostola Petra razapetog u Rimu. I ovdje je kršćansku slavu slavila bazilika koju je dao Konstantin. Područje je izvorno bilo močvarno. Ovako iskonstruirana laž opravdat će novi naziv ove vatikanske bazilike koja će, proširena i dotjerana u 15. ^{stoljeću}, ponijeti zavaravajuće ime "Bazilika Svetog Petra Rimskog". Ova čast, koja je zapravo dana čarobnjaku i "zmiji" Eskulapu, opravdat će naziv " *magija* " koji Duh pripisuje rimokatoličkim vjerskim obredima u Otk.18:23 gdje nam biblijska Darbyjeva verzija kaže: " *I svjetlo svjetiljke više neće svijetliti u tebi; i glas zaručnika i zaručnice neće se više čuti u tebi; jer tvoji trgovci bijahu velikaši na zemlji; jer su tvojom magijom svi narodi zavedeni na krivi put.* » Upravo dovršetak radova na ovoj bazilici "Saint-Pierre de Rome", koji su iziskivali goleme novčane iznose, navest će prelata Tetzela da proda svoje "indulgencije". Vidjevši kako se oprost grijeha prodaje za novac, redovnik učitelj Martin Luther otkrio je pravu prirodu svoje Rimokatoličke crkve. Tako je osudio svoju dijaboličnu prirodu i neke svoje pogreške izloživši svojih poznatih 95 teza 1517. godine na vratima njemačke crkve u Augsburgu. Time je formalizirao djelo reformacije koju je Bog predložio Pierreu Valdu od 1170. godine.

Obraćajući se izravno svojim reformiranim slugama tog vremena, pravim, resigniranim mirnim žrtvama, Duh im prebacuje što su dopustili *Izabeli da poučava i zavodi njegove sluge*. U ovom prijekoru možemo iščitati svu doktrinarnu nesavršenost ovog početka reforme. Ona " *poučava i zavodi* " svoje " *sluge* ", Isusove, što je čini kršćanskom crkvom. Ali njegovo učenje je ono iz *Pergamonskog razdoblja* gdje su optužbe za " *blud* " i slika " *mesa* " žrtvovani *idolima* " već su bili prokazani. Unatoč varljivom izgledu, u ovom stihu važan entitet nije " *žena Izebela* ", već sam protestantski kršćanin. Od početka, govoreći mu " *ostavi ženu Izebelu...* " Duh sugerira greške koje dijele prvi protestanti. Zatim otkriva karakter ove greške: pogansko idolopoklonstvo. Čineći to, on otkriva prirodu " *tereta* " koji mu tada još nije nametnuo, ali će ga zahtijevati od 1843. I u ovoj poruci Bog stvoritelj cilja na rimsku " *nedjelju* " čija je praksa je u

njegovim očima pogansko idolopokloničko djelo koje poštuje lažno solarno božanstvo najstarijeg poganstva u ljudskoj povijesti. Od 1843. morat će se odreći "nedjelje" ili svog odnosa s Isusom Kristom, jedinim Spasiteljem zemaljskih grešnika.

Stih 21: " *Dao sam joj vremena da se pokaje, a ona se neće pokajati za svoj blud.* »

Ovo vrijeme je otkriveno od Dan 7:25 i potvrđeno je u tri oblika u Apokalipsi u poglavljima 11, 12 i 13. Ovo su izrazi: " *vrijeme vremena i pola vremena; 1260 dana, ili 42 mjeseca* " što sve označava netolerantnu papinsku vladavinu na djelu između 538. i 1798. Širenje istine putem Biblije i propovijedanje pravih reformatora ponudilo je katoličkoj vjeri posljednju priliku za obraćenje i napuštanje vlastitog grijesi. Nije učinila ništa, a progonila je i mučila, u ime svoje istraživačke moći, miroljubive glasnike Boga živoga. Dakle, reproducira buntovna djela židovskog naroda dajući Isusovoj prispodobi drugo ispunjenje: to je prispodoba o vinogradarima koji ubijaju prve koje je poslao Bog, a zatim ubijaju, kada im dođe, Učiteljev sin. vinograda da mu ukrade baštinu.

Stih 22: " *Evo, bacit ću je na postelju i poslat ću veliku nevolju na one koji počine preljub s njom, ako se ne pokaju za svoja djela.* »

Bog će s njom postupati kao s " *prostitutkom* " " *bačenom na postelju* ", što nam omogućuje da povežemo " *ženu Izebelu* " ove teme s " *bludnicom Babilonom velikom* " iz Otk.17:1. Predviđena " *velika nevolja* " doći će nakon neuspjeha biblijske objave. Ova ista poruka potvrdit će poistovjećivanje ove " *velike nevolje* " sa " *zvijeri koja izlazi iz bezdana* " u Otk.11:7. Uzdiže se nakon djelovanja Božja " *dva svjedoka* " koji su spisi starog i novog božanskog saveza Svete Biblije. Duhovni " *preljub* " je potvrđen i imenovan, a " *oni* " koje Bog optužuje da su ga počinili s " *Izebelom* " su francuski monarsi i monarhisti. Uz katoličke svećenike, monarhisti će postati glavne mete gnjeva revolucionarnog nacionalnog ateizma koji je bio samo izraz gnjeva svemogućeg Boga Isusa Krista. Nisu se pokajali, pa ih je dvostruki gnjev pogodio u vrijeme koje je Bog odredio za kraj papinske vladavine između 1793. i 1798. godine.

Riječ " *nevolja* " označava posljednicu božanskog prokletstva prema Rimljanima 2:19: " *Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovječju koja čini zlo, prvo na Židova, a onda na Grka!* " ". Ali " *nevolja* " koja kažnjava grijeh katoličke monarhije i njezine saveznice Rimokatoličke crkve simbolizirana u Otk.17:5 pod nazivom " *Babilon velika* ", logično je " *velika nevolja* ".

Stih 23: " *Smrću ću njezinu djecu pobiti; i sve će crkve znati da sam ja onaj koji ispituje umove i srca, i naplatit ću svaku prema djelima tvojim.* »

" *Umrjeti smrću* " je izraz koji Duh koristi da bi evocirao dva "terora" revolucionarnog režima 1793. i 1794. Ovim izrazom on odbacuje svaku ideju jednostavne duhovne smrti koja bi zabrinjavala protestante u 1843. u poruci predanoj anđelu vremena " *Sardes* " u Otk.3:1. Čovječanstvo nikada nije upoznalo takav krvavi rad koji su obavljali strojevi za ubijanje, koje je izumio doktor Louis, ali ih je cijenio doktor Guillotin čije je ime pripisano samom instrumentu koji se od tada naziva giljotina. Kratkim presudama tada je izrečeno mnoštvo smrtnih naloga, uz dodatak načela da se suci i tužitelji prethodnog dana udare smrću. Prema tom principu, činilo se da je čovječanstvo moralo nestati i zbog toga je Bog

ovaj istrebljujući revolucionarni režim nazvao " *bezdanom* ". U konačnici, on bi napravio Zemlju, " *bezdan* " bez ikakvog oblika života od prvog dana stvaranja, prema Postanku 1:2. Ali tek će, na nebu, tijekom nebeskog suda koji provode okupljeni izabrani " *sve Crkve (ili skupštine)* ", izabrani sedam era, otkriti ove povijesne činjenice sa značenjem koje im je Bog dao. Božja je pravda savršena; oni koji su krivo sudili bili su pogođeni njegovom pravednošću, " *prema svojim* " vlastitim " *djelima* ". Oni su prouzročili nepravedno umiranje ljudi i zauzvrat bili pogođeni smrću po savršenoj božanskoj pravdi: " *i ja ću svakome od vas vratiti prema djelima njegovim .* "

Stih 24: " *Tebi i svim ostacima Tijatire, koji ne primaju ovu doktrinu, i koji nisu upoznali dubine Sotone, kako ih oni nazivaju, kažem vam: Neću na vas staviti drugi teret; »*

Oni koji denunciraju katoličku vjeru i daju njezinim vjerskim obredima naziv " *dubina Sotone* " mogu biti samo reformatori koji su se pojavili od oko 1200. do Francuske revolucije 1789. Kakvo god da su se ponašali, njihova je doktrina bila vrlo daleko od čiste istine koju su naučavali Duha apostolima i učenicima Isusa Krista. Napominjemo da su u njihovu korist samo tri pozitivne stvari: vjera samo u Isusovu žrtvu, povjerenje dano samo Bibliji i dar svoje osobe i svog života; sve ostale doktrinarnе točke bile su naslijeđene iz katolicizma i stoga podložne ispitivanju. Dakle, iako nesavršeni na razini nauka o istini kršćanske vjere, izabrani reformatori znali su predati svoje živote prinesene Bogu u živim žrtvama i čekajući 1844. godinu, datum stupanja na snagu dekreta sv. Dan 8:14, Bog je privremeno odobrio njihovu službu. On to vrlo jasno izražava kada kaže: " *Ne stavljam na vas nikakav drugi teret .* " Situacija iznimnog Božjeg suda jasno se pojavljuje u ovim riječima.

Stih 25: " *Samo ono što imaš, drži dok ne dođem.* " »

Razlozi koji dopuštaju Bogu da blagoslovi nesavršenu protestantsku vjeru moraju biti sačuvani i prakticirani od strane izabranih do povratka Isusa Krista.

Stih 26: " *Onome koji pobjeđuje i čuva djela moja do kraja, dat ću vlast nad narodima.* »

Ovaj stih otkriva što će uzrokovati gubitak spasenja od ovog vremena reformacije do Kristova povratka. Izabrani moraju do kraja držati djela koja je pripremio i objavio Isus Krist neprekidno do svršetka svijeta. Pozvani padaju odbijanjem novih Božjih zahtjeva. Međutim, on nikada nije skrivao svoju namjeru da postupno povećava svoje svjetlo do vremena svog dolaska u slavi. " *Put je pravednika poput sjajne svjetlosti, čiji sjaj raste do sredine dana (Pro.4:18)* "; ovaj biblijski stih to dokazuje. I stoga je unutar okvira njegovog projekta, da će se od 1844. božanski zahtjevi pojaviti na datume planirane i prorečene njegovom jedinstvenom biblijskom proročanskom riječi. Samo u svojstvu nebeskog suca odabrani će od Boga dobiti "vlast nad narodima".

Stih 27: " *On će njima vladati željeznom palicom, kao što se razbijaju glinene posude, kao što sam i ja primio moć od svoga Oca.* »

Ovaj izraz sugerira pravo na osudu na smrt. Pravo da će izabrani dijeliti s Isusom Kristom u njihovoj presudi nad zlima utvrđenoj za posljednji sud, tijekom " *tisuću godina* " velike subote sedmog tisućljeća.

Stih 28: " *I dat ću mu zvijezdu jutarnju.* »

Bog će mu dati njegovu punu božansku svjetlost koju na našoj sadašnjoj Zemlji simbolizira svjetlost sunca. Ali Isus je rekao: "Ja sam svjetlost." Time naviješta svjetlost nebeskog života, gdje je sam Bog izvor svjetlosti koja više ne ovisi o nebeskoj zvijezdi poput našeg sunca.

Stih 29: “ *Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!* »

Izgradnja Apokalipse je poput kule sastavljene od sedam katova, sedmi će biti vrijeme susreta s Bogom. U ovoj konstrukciji, poglavlja 2 i 3 sačinjavaju osnovni okvir cijele kršćanske ere između 94. i 2030. Sve teme spomenute u Apokalipsi nalaze svoje mjesto u ovom osnovnom okviru. Ali u ovom okviru prvi katovi igraju samo ulogu stepenica koje vode na gornji kat. Važnost otkrivenja pojavljuje se na razini 3 koja se zove *Pergamon*. Ova važnost dodatno je pojačana na razini 4 koja se naziva *Tijatira*. Upravo u ovom razdoblju kršćanska vjera postaje zbunjena i dovodi u zabludu. Božji sud nad duhovnom situacijom ovoga doba imat će posljedice do kraja svijeta. Zbog toga ću, kako bih učvrstio vaše razumijevanje ove presude, sažeti ovu poruku koju je Bog uputio svojim izabranim protestantima za vrijeme vladavine Luja XIV.

Sažetak : U vrijeme reformacije kršćanska su ponašanja bila višestruka. Nalazimo prave svece progonjene, ali uvijek mirne, i ljude koji miješaju vjeru i politiku, koji se naoružavaju i uzvraćaju udarac za udarac kraljevskim katoličkim vojskama. U Danielu 11:34, Duh ih označava kao "licemjere". Malo je religioznih ljudi shvatilo da biti kršćanin znači nasljedovati Isusa u svemu, slušati njegove naredbe i podvrgavati se njegovim zabranama; upotreba oružja jedna je od njih, a ovo mu je bila posljednja lekcija koju je održao u trenutku uhićenja. Isusov prijekor opravdan je činjenicom da, nastavljajući prakticirati katoličko nasljeđe, sami protestanti svojim primjerom promiču nauk i zavođenje koje pripada katoličkoj Izebeli. Njihova nesavršena vjerska praksa diskreditira ih na Božjem sudu kojeg obeščašćuju pred njegovim neprijateljima. Ova faza na početku reformacije dovela ga je do iznimnih prosudbi; što naglašava govoreći: “ *Ne stavljam ti nikakav drugi teret, samo čuvaj ono što imaš dok ja ne dođem.* ” Ali doktrinarna nesavršenost je legitimna na ovom početku i Bog prihvaća službu onih koji prihvaćaju progon i smrt u njegovo ime. Nisu mogli dati više, dajući maksimum: svoje živote. Bog naglašava ovaj duh žrtve koji označava kao “ *djela brojnija od prvih* (stih 19)”. Poganstvo rimokatolicizma uspoređuje se s *mesom žrtvovanim idolima*. Osuđivanje rimske prijevare započelo je savršeno prosvijetljenim djelima Pierrea Valda (Vaudés) koji je od 1170. napisao verziju Biblije na provansalskom jeziku koji nije latinski. Njegovo znanje i razumijevanje božanskih zahtjeva bilo je zapanjujuće potpuno i nakon njega je protestantska vjera propala. Protestantska je vjera pod nadahnućem Johna Calvina čak i očvrstnula, poprimajući sliku svog katoličkog protivnika. A izraz “vjerski ratovi” svjedoči o odvratnosti prema Bogu, jer izabranici Isusa Krista, oni pravi, ne uzvraćaju udarce koji su im zadani. Njihova će osveta doći od samog Gospodina. Naoružavanjem su protestanti, čiji je moto bio “sola scriptura”, “samo Sveto pismo”, pokazali prijezir prema Bibliji koja je zabranjivala njihovo nasilje. Isus je na tom području otišao jako daleko poučivši svoje učenike da trebaju okrenuti “drugi obraz” onome tko ih udari.

Ovo razdoblje kada je katolički progon uzrokovao smrt vjernih Isusovih slugu trostruko je naglašeno u Apokalipsi, ovdje u ovom razdoblju *Tijatire*, ali u ⁵ pečat poglavlja 6 i u ³ truba poglavlja 8. Ovdje, u stihu 22, Isus ohrabruje svoje mučeničke sluge, objavljujući im svoju namjeru da osveti njihovu smrt ili patnju koju su nanijeli Rim i njegovi kraljevski sluge. Ključna riječ skrivena u imenu *Pergamum* jasno se pojavljuje, katolička je religija kriva za *preljub* protiv Boga, a oni koji to počine s njom, katolički monarsi, njihove lige i njihovo lažno plemstvo platit će, pod giljotinom francuskih revolucionara, krv nepravedno prolivena. Otk.2:22-23: “ *Evo, bacit ću je na postelju i poslati veliku nevolju na **one koji počine preljub s njom**, ako se ne pokaju za svoja djela. Ja ću njezinu djecu usmrtiti; i sve će crkve znati da sam ja onaj koji ispituje umove i srca, i naplatit ću svakoga od vas prema djelima njegovim.* ” Ali oprez! Jer će nakon 1843. godine i “ *oni koji s njome čine preljub* ” biti **protestanti**, pa će Bog nuklearnim “trećim svjetskim ratom” pripremiti novu kaznu za katoličke, pravoslavne, anglikanske, protestantske i ostale preljube.. Adventističke. Paralelno, Duh kaže u ⁵ pečat : Otk 6,9 do 11: “ *Kad je otvorio peti pečat, vidio sam pod žrtvenikom duše onih koji su bili zaklani zbog Božje riječi i zbog svjedočanstva kojim su bili. Povikaše iza glasa govoreći: Dokle, Učitelju sveti i istiniti, odgađаш suditi i osvetiti našu krv onima koji žive na zemlji? Svakome od njih dana je bijela haljina; i rečeno im je da ostanu mirovati još neko vrijeme, dok se ne popuni broj njihovih suslugu i njihove braće koji su trebali biti ubijeni poput njih.* ”.

Ova scena iz 5. pečata može biti zbunjujuća i dovesti u zabludu za neprosvijetljeni um. Neka stvari budu jasne, ova slika nam otkriva tajnu Božju misao, jer prema Ecc.9:5-6-10, mrtvi u Kristu *spavaju* u stanju u kojem je njihovo sjećanje zaboravljeno, ne sudjelujući više u svemu što se radi pod suncem . Biblija daje prvoj smrti značenje uništenja cijelog bića; umrla osoba kao da nikada nije ni postojala s tom razlikom što postojavši, cjelokupna njegova egzistencija ostaje urezana u Božju misao. Stoga Bog upućuje ovu poruku utjehe svojim živućim slugama kako bi ih ohrabrio. On ih podsjeća da je, prema njegovim obećanjima, nakon smrtnog sna određeno vrijeme za njihovo buđenje, kada će po njemu uskrsnuti. Tada će imati priliku suditi, pod pogledom i sudom Božjim u Isusu Kristu, svojim jednako uskrslim mučiteljima, ali na kraju tisuću godina . U poruci iz *Tijatire*, smrt najavljena za *one koji počine preljub s Izebelom* Katolkinjom imat će dvostruko ispunjenje. Na zemlji, rad revolucionara je prva faza, ali nakon nje će doći, u svoje vrijeme u drugoj fazi, *druga smrt* posljednjeg suda, čas kada će “ *sve skupštine* ” kršćanski nevjernici ili vjernici svih epoha Kršćanske ere vidjet će pravednu Božju presudu primijenjenu protiv duhovnog *preljuba* .

U svojoj simboličnoj slici, ⁴ truba u 8. poglavlju potvrđuje djelovanje “ *velike nevolje* ” programirane za kažnjavanje *preljuba* papstva i monarhista koji su ga podržavali. *Sunce*, božansko svjetlo, *mjesec*, mračna katolička vjera, i *zvijezde*, religiozni ljudi, *pogođeni su trećinom* ili djelomično progonom ateizma francuskih revolucionara 1793. i 1794. godine.

Na kraju poruke upućene miroljubivim protestantima, Duh potvrđuje svoju osudu uporabe oružja podsjećajući da će se samo za posljednji sud koji se priprema tijekom nebeskog suda sedmog tisućljeća osvetiti odabrani. Stoga nije

ovlašten da se sam osveti, prije ovog nebeskog suda na kojem će potom s Isusom Kristom suditi svojim progoniteljima i sudjelovati u izricanju njihove smrtno presude. " *Upravljat će njima željeznom palicom, kao što se razbijaju glinene posude* ." Svrha ove presude bit će odrediti vrijeme trpljenja krivaca osuđenih na drugu smrt posljednjeg suda. Stih 29 spominje: *jutarnju zvijezdu* . " *I dat ću mu jutarnju zvijezdu* ." Ovaj izraz označava sunce, sliku božanske svjetlosti. Pobjednik će ući u božansko svjetlo za vječnost. Ali prije ovog vječnog konteksta, ovaj pojam priprema peto pismo koje dolazi. *Zvijezda jutarnja* citirana je u 2. Petrovoj 1:19-20-21: " A mi držimo **proročansku riječ** još sigurnijom , na koju dobro činite da pazite, kao na svjetiljku koja svijetli u tamnom mjestu, sve dok dan svane i **jutarnja zvijezda** izlazi u vašim srcima; znajući prije svega sami da nijedno proročanstvo iz Pisma ne može biti predmetom privatnog tumačenja, jer proročanstvo nije bilo ljudskom voljom, već je potaknuto Duhom Svetim da su ljudi govorili od Boga . Ovaj stih naglašava važnost proročke riječi jer će kontekst nadolazeće ere biti duhovno uvjetovan ulaskom u primjenu božanske odredbe prorečene u Dan.8:14. " *Do 23:00 popodne i svetost će biti potvrđena .* " Ali u to je vrijeme ovaj stih bio poznat samo u prijevodu: " *Do 2300 večeri i jutro i svetište će biti očišćeno* ." I u ovom prijevodu Božja je poruka bila ista, ali manje precizna, mogla bi se u ovom obliku protumačiti kao najava smaka svijeta kroz povratak u slavi našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista. Bog je upotrijebio američkog protestanta Williama Millera da provede dva adventistička ispitivanja vjere u proljeće 1843. i jesen 1844. Kao što nas Daniel 12:11-12 uči, između ova dva datuma, 1843., božanski dekret se povlači od palih protestanata spasonosna pravda koju nudi Isus Krist; jer više ne zadovoljavaju standard nove svetosti koju zahtijeva Bog. Isusova je pravda vječna, ali koristi samo istinskim izabranicima koje je sam Isus izabrao, i to u sva vremena i do svršetka svijeta.

Ovdje, između *Tijatire* i *Sarda* , prvog dana proljeća 1843. godine, dekret Dan.8:14 stupa na snagu i otkrit ćemo njegove posljedice u porukama koje je Duh uputio kršćanima tog datuma.

Otkrivenje 3: Skupština od 1843. – obnovljena apostolska kršćanska vjera

5. ^{doba} : Sard

Presuda koju je izrekao Isus Krist nakon adventističkih suđenja u proljeće 1843. i 22. listopada 1844.

Stih 1: „ *Piši anđelu zajednice u Sardu : Ovako govori onaj koji ima sedam Božjih duhova i sedam zvijezda: Znam tvoja djela. Znam da se misli da si živ, a ti si mrtav.* »

“ *Sarda* ”, tema pete poslanice, iznijet će dva ponašanja protestantskih kršćana, koja se pripisuju suprotnostima: palima, kojima Isus izjavljuje: “ *Smatraju vas živima, a mrtvim ste* ”; i izabranima, u 4. stihu: " *hodat će sa mnom u bijelim haljinama jer su dostojni* ." Kao i sadržaj njegovih dviju poruka, naziv “ *Sard* ” nosi dvostruko značenje čija su značenja apsolutno suprotna. Zadržavam

glavne ideje ovog grčkog korijena: grčevito i drago kamenje, smrt i život. Grimasiran i grčevit definira sardonijan smijeh; u grčkom, sardonion je gornji konop mreže za lov; sardina je riba; i u suprotnom smislu, sardo i sardoniks su drago kamenje; sardoniks je vrsta smeđeg kalcedona. Na početku ove poslanice Isus se predstavlja kao " *onaj koji ima sedam Božjih duhova i sedam zvijezda* ", to jest posvećenje Duha i sud nad njegovim slugama sedam era. Kao u Dan 12, on stoji iznad rijeke ubijanja, testa adventističke vjere, i ovdje donosi svoju presudu. Uočimo familijarnost koja ukazuje da je sugovornik jedan u kolektivnom smislu. U pitanju je cjelokupna protestantska norma. Isus stavlja točku na protestantsku iznimku zabilježenu u *Tijatirskoj poruci* . Novi " *teret* " (kako ga shvaćaju buntovni vjernici) sada je nametnut i tražen. Praksa rimske nedjelje mora se napustiti i zamijeniti subotom subotom. Ovaj dekret Dan.8:14 preokreće situaciju koju je od 7. ožujka 321. uspostavio car Konstantin ¹ Godine 1833., 11 godina prije 1844., kroz kontinuirani pljusak zvijezda padalica, koji je trajao od ponoći do 5 ujutro, i bio vidljiv diljem Sjedinjenih Država, Bog je ilustrirao i prorekao masovni pad protestantskih kršćana. Da bi te uvjerio u ovo tumačenje, Bog je Abrahamu pokazao zvijezde na nebu, rekavši mu: " *Tako će biti tvoje potomstvo* ." Pad zvijezda 1833. stoga je prorekao masovni pad ovog Abrahamovog potomstva. Ovaj nebeski znak citiran ^{Je} u temi *6. pečata* u Otk.6:13. Isus je rekao: " *Kažu da si živ, a ti si mrtav* ". Onaj o kojem govori stoga ima reputaciju predstavnika Boga, a taj detalj odgovara protestantizmu koji, vjerujući u svoju reformaciju, misli da se pomirio s Bogom. Pada božanska presuda: " *Znam tvoja djela* ", " *i ti si mrtav* ". Ovaj sud dolazi od samog Boga, velikog Suca. Protestant može ignorirati ovu presudu, ali ne može izbjeći njezine posljedice. Godine 1843. stupio je na snagu dekret iz Daniela 8:14 i od kršćanina se ne očekuje da ne poznaje zakon živoga Boga. Ovo neznanje je zbog prezira prema biblijskoj proročkoj riječi kojoj nas apostol Petar potiče da posvetimo punu pozornost u 2. Petr . *paziti, kao na svjetiljku koja svijetli u tamnom mjestu, sve dok dan ne svane i jutarnja zvijezda ne izađe u vašim srcima; znajući prije svega sami da nijedno proročanstvo Svetog pisma ne može biti predmetom privatnog tumačenja*. » Prolazeći nezapaženo usred svih tekstova Biblije Novoga saveza, ovi stihovi čine, osobito od 1843. godine, razliku između života i smrti.

Stih 2: " *Budi budan i ojačaj ostatak koji će umrijeti; jer nisam našao tvoja djela savršena pred svojim Bogom*. »

Ako ne zadovolje novi standard svetosti, " *ostatak* " protestantizma će " *umrijeti* ". Jer, Bog ga osuđuje iz dva razloga. Prva je praksa rimske nedjelje osuđena stupanjem na snagu dekreta Dan.8:14; drugi je nezainteresiranost za proročku riječ, jer ne uzimajući u obzir pouku koju je Bog dao kroz adventističko iskustvo, protestantski potomci nosit će krivnju naslijeđenu od svojih očeva. U obje točke, Isus je rekao: " *Nisam našao tvoja djela savršena pred mojim Bogom* ." Govorom " *pred mojim Bogom* " Isus podsjeća protestante na normu deset zapovijedi ispisanih prstom Božjim, Ocem kojeg oni preziru u korist Sina koji bi ih trebao spasiti. Njegova savršeno poslušna vjera, koju je dao kao uzor, nema ništa zajedničko s protestantskom vjerom, baštinicom brojnih katoličkih grijeha, uključujući prije svega tjedni odmor prvoga dana. Vrata spasa zauvijek se

zatvaraju na kolektivnoj protestantskoj vjerskoj normi, padaju "zvijezde" "šestog pečata".

Stih 3: "Sjeti se dakle kako si primio i čuo, i čuvaj i obrati se. Ako ne budeš bdio, doći će kao lopov i nećeš znati u koje će vrijeme doći na tebe. »

Ovaj glagol, "sjećati se", implicira kritičku meditaciju o djelima prošlosti. Ali samo su istinski odabrani dovoljno ponizni da kritiziraju vlastita djela. Nadalje, ova zapovijed "sjeti se" evocira "sjeti se" na početku četvrte zapovijedi koja zapovijeda posvećeni odmor sedmog dana. I ovdje je, dvostruko više, službeni protestantizam pozvan da preispita prijem koji je dao proročanskim porukama Williama Millera u proljeće 1843. i jesen 1844., ali i tekstu 4. od 10 Božjih zapovijedi da je prešao u smrtni grijeh od 1843. Najozbiljnija posljedica njegovog prekida s Isusom Kristom formulirana je: „Ako ne bdijete, doći će kao tat i nećete znati u koji će čas doći. vas. » Vidjet ćemo kako je od 2018. ova poruka postala živa stvarnost. Bez bdijenja, bez pokajanja i ploda pokajanja, protestantska je vjera definitivno mrtva.

Stih 4: "Ipak imaš ljudi u Sardu koji nisu okaljali svoje haljine; hodit će sa mnoom u bijelim [haljinama], jer su dostojni. »

Nastat će nova svetost. U ovoj poruci, Isus je zadovoljan posvjedočenjem o postojanju "nekolicine ljudi", prema detaljima otkrivenim Ellen.G.White koja je bila među njima, samo je 50 muškaraca dobilo Božje odobrenje. Ovo "nekoliko muškaraca" označava muškarce i žene koji su odobreni i blagoslovljeni, pojedinačno, za svjedočanstvo svoje vjere u skladu s Gospodinovim očekivanjem. Isus je rekao: "Ipak, u Sardu imate ljudi koji nisu okaljali svoju odjeću; i hodit će sa mnoom u bijeloj [odjeći], jer su dostojni." Tko može osporiti dostojanstvo koje je priznao sam Isus Krist? Pobjednicima testova vjere 1843. i 1844. Isus obećava vječni život i potpuno zemaljsko priznanje koje će dobiti službeni oblik u nadolazećoj poruci iz *Philadelphije*. Oskvrnjenje "odjeće" pripisuje se slobodnom ponašanju ljudskih bića. „Odjeća“ je pravednost koju je pripisao Isus Krist, u ovom slučaju „bijela“, njezino oskvrnjivanje označava gubitak ove pravednosti za tradicionalni protestantski tabor. Ovdje, naprotiv, odsutnost onečišćenja označava nastavak pripisivanja "vječne pravednosti" Isusa Krista prema Dan.9:24. Uskoro će im znanje i prakticiranje subote dati pravu svetost, plod i znak udijeljene pravde Isusa Krista. Ovaj razborit i inteligentan izbor uskoro će ih učiniti vječnima u posvećenju i nebeskom slavljenju prikazanom "bijelom odjećom" iz stiha 5 koji dolazi. Duh će ih proglasiti "neporočnima": "i u njihovim se ustima ne nađe laž, jer oni su besprijekorni (Otk.14,5)". Naći će "mir sa svima i posvećenje, bez kojega nijedno tijelo neće vidjeti Gospodina", prema Pavlu, u Heb.12:14. Konkretno, ove "bijeke haljine" poprimat će oblik uklanjanja grijeha koji čini praksu Rimske nedjelje. Budući da su ga dva puta vjerno čekali, umjesto njega, kao znak njegove naklonosti, Božji pečat daje im subota koja dolazi da izbijeli izabranike Gospodnje koji čuvaju njegovu pravednost. Tako je izvršeno "čišćenje Svetišta", oblik u kojem je Daniel 8:14 preveden u to vrijeme. Pod tim pogledom, od 23. listopada 1844., Isus je u nebeskoj viziji odabranim pobjednicima dao sliku svog prijelaza iz Svetinje u Svetinju nad svetinjama zemaljskog Svetišta. Tako je u ilustraciji podsjetio na trenutak kada je umirući na križu grijeh njegovih izabranika okajan, čime je

ispunjen „dan pomirenja“, hebrejski „*Jom kipur*“. Budući da se ovaj događaj već dogodio, obnova djelovanja u viziji imala je samo za cilj dovesti u pitanje prvo postignuće vječne pravde dobiveno Isusovom smrću. Što je doslovno postignuto za pali narod Sarda čija iskazana vjera nije zadovoljavajuća za Boga stvoritelja. Iz dva razloga, Bog ih može odbaciti zbog nedostatka ljubavi prema njegovoj proglašenoj proročanskoj istini, i zbog kršenja subote koja je postala dužna od 1843. godine stupanjem na snagu dekreta Daniela 8:14.

Stih 5: “ *Tko pobjeđuje bit će odjeven u bijele haljine; Neću izbrisati njegovo ime iz knjige života, nego ću priznati njegovo ime pred svojim Ocem i pred njegovim anđelima.* »

Izabrani kojeg je Isus Krist otkupio je poslušno biće, svjesno da svoj život i svoju vječnost duguje Stvoritelju, dobrom, mudrom i pravednom Bogu. To je tajna njegove pobjede. S njim se ne može svađati, jer odobrava sve što on kaže i učini. I on sam je radost svoga Spasitelja koji ga prepoznaje i zove svojim imenom od postanka svijeta gdje ga je vidio svojim predznanjem. Ovaj stih pokazuje kako su lažne tvrdnje lažnih religioznih ljudi isprazne i zavaravajuće čak i za one koji ih iznose. Posljednja će riječ pripasti Isusu Kristu koji svima kaže: “ *Poznajem vaša djela* ”. Prema tim djelima, on dijeli svoje stado, stavljajući s desne strane *svoje ovce*, a s lijeve strane *buntovne jarce i vukove grabljivice* namijenjene vatri *druge smrti posljednjeg suda*.

Stih 6: “ *Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!* »

Ako svatko može doslovno čuti proročke riječi Duha, naprotiv, samo njegovi izabranici, koje on nadahnjuje i obrazuje, mogu razumjeti njihovo značenje. Duh se odnosi na precizne činjenice, ostvarene u povijesnom vremenu, stoga se odabranik mora zanimati za vjersku i svjetovnu povijest, te za cijelu Bibliju sastavljenu od priča svjedočanstava, pohvala i proročanstava.

Napomena : U stihu 3, Isus Krist je rekao palom protestantu: “ *Sjeti se dakle kako si primio i čuo, i čuvaj i obrati se. Ako ne budeš bdio, doći ću kao lopov i nećeš znati u koje ću vrijeme doći na tebe.* ” Nasuprot tome, za nasljednike pobjednika, od proljeća 2018., ova poruka je pretvorena u: "Ako budete gledali, neću doći kao lopov, i znat ćete u koje vrijeme ću doći k vama ". I Gospodin je održao svoja obećanja, budući da je danas, 2020., njegovi izabranici imali saznanje o datumu svog pravog povratka otkrivenog za proljeće 2030. Ali, protestantska je vjera osuđena ignorirati ovu preciznost, rezerviranu, samo kroz Isusa, svojim izabranicima. Jer za razliku od njegovog ponašanja prema zlim slugama, " *Gospodin ne čini ništa a da ne upozori svoje sluge proroke* " Amo.3:7.

6. ^{doba} : Philadelphia

Adventizam ulazi u sveopće poslanje

Između 1843. i 1873., božanska subota, pravi sedmi dan koji je odredio Bog, obnovili su i prihvatili pioniri adventizma sedmog dana koji je uzeo oblik službene američke kršćanske vjerske institucije koja se od 1863. naziva: "Sedmi-dan adventističke crkve. U skladu s učenjem pripremljenim u Dan 12:12, Isusova poruka je upućena njegovim izabranima posvećenim subotnjim počinkom, na datum godine 1873. U isto vrijeme, ti izabrani imaju koristi od blaženstva Dan 12. :12: “ *Blago onom koji čeka do 1335 dana!* ”.

Novi standardi uspostavljeni od 1843. godine postali su univerzalni 1873. godine

Stih 7: “ *Piši anđelu zajednice u Philadelphiji : Ovo govori Sveti, Istiniti, koji ima ključ Davidov, koji otvara i nitko neće zatvoriti, koji zatvara i nitko ne zatvara. otvoren : »*

Imenom “ *Filadelfija* ” Isus pokazuje svoju Odabranicu. Rekao je: “ *Po tome će svi ljudi znati da ste moji učenici, ako budete imali ljubavi jedni za druge. Ivan 13:35*” A ovo je slučaj *Philadelphije* čiji grčki korijeni znače: bratska ljubav. Odabrao je izabranike koji ga sastavljaju, stavljajući njihovu vjeru na kušnju, a prema tim pobjednicima njegova ljubav preplavljuje. On se predstavlja u ovoj poruci, govoreći: “ *Ovo govori Sveti, Istiniti* “. *Sveto* , jer je to vrijeme kada se posvećenje subote i subote izabranih zahtijeva dekretom Dan.8:14 koji je stupio na snagu od proljeća 1843. Istinito, jer u ovom proročkom času, zakon istine je obnovljen; Bog ponovno otkriva svetost svoje 4. ^{zapovijedi} koju su kršćani gazili od 7. ožujka 321. Opet kaže: “ *onaj koji ima ključ Davidov* ”. Ovo nisu ključevi Svetog Petra za koje se tvrdi da su u posjedu Rima. “ *Davidov ključ* ” pripada “ *Davidovom sinu* ”, Isusu, osobno. Nitko osim njega ne može podariti vječno spasenje, jer on je stekao ovaj ključ noseći ga “ *na ramenu* ” u obliku svog križa, prema Izaiji 22:22: “ *Stavit ću mu na rame ključ od kuće Davidov: kad se otvori, nitko neće zatvoriti; kad se zatvori, nitko neće otvoriti .*” Ovaj ključ koji označava križ njegove muke, u ispunjenju ovog stiha, čitamo ovdje: “ *Tko otvori, nitko neće zatvoriti, tko zatvori, nitko neće otvoriti .*” Vrata spasenja bila su otvorena za izgradnju adventizma sedmog dana i zatvorena za vjerske pristaše Rimske nedjelje od proljeća 1843. Budući da su pristali podložiti se predstavljenim doktrinarnim istinama i svojom vjerom poštovali njegovu riječ proročki, Duh sv. Isus je rekao svecima filadelfijskog doba : “ *Znam vaša djela. Gle, budući da imaš malo moći, i održao si moju riječ, i nisi se odrekao mog imena, stavio sam pred tebe otvorena vrata, koja nitko ne može zatvoriti.* ” Ova mala vjerska skupina bila je, službeno, samo američka od 1863. Ali 1873., tijekom opće konferencije održane u Battle Creeku, Duh je otvorio univerzalna misionarska vrata koja su se trebala nastaviti do istinskog povratka Isusa, Krista. Nitko to neće spriječiti i Bog će se pobrinuti za to. Moramo primijetiti činjenicu da sve dobro što Isus vidi među pravim svecima također definira uzroke zbog kojih je protestantska vjera pala 1843. Ova je poruka upravo suprotna od one koju Isus upućuje palima Sarda u stihu 3 , jer ciljani radovi sami su obrnuti.

12 plemena iz Rev.7 raste

Stih 8: “ *Znam tvoja djela. Gle, budući da imaš malo moći, i održao si moju riječ, i nisi zanijekao moje ime, stavio sam pred tebe otvorena vrata, koja nitko ne može zatvoriti.* »

Odabranik vremena povoljno se ocjenjuje na temelju njegovih djela koja mu Isus pripisuje kao pravdu. Njegova “ *mala moć* ” potvrđuje rođenje grupe temeljene na “ *nekolicini ljudi* ” iz stiha 4. Godine 1873., Isus je najavio adventistima njihov napredak prema njegovom povratku simbolom otvorenih nebeskih vrata koja će se otvoriti u proljeće 2030. godine, odnosno za 157 godina.

U poruci koja slijedi, onoj upućenoj Laodiceji, Isus će stajati pred ovim vratima, naznačujući time skoro blizinu svog povratka: “ *Evo, stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori mi vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.* Otkr.3:20 »

Pristup kršćanskoj vjeri dopušten Židovima

Stih 9: “ *Evo, dajem vam one iz Sotonine sinagoge, koji kažu da su Židovi, a nisu, ali lažu; evo, učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama i znaju da sam te ljubio.* »

Navodeći ulazak pravih Židova prema rasi i tijelu u adventističku skupinu, ovaj stih potvrđuje obnovu subotnjeg počinka; Nedjelja više nije zapreka njihovom obraćenju. Jer od 321. godine njezino je napuštanje za posljedicu imalo i sprječavanje iskrenih Židova da prihvate kršćansku vjeru. Njegov sud o rasnim Židovima nije bio osobno mišljenje Pavla, vjernog svjedoka; Isus Krist je taj koji to potvrđuje u ovom Otkrivenju, već u Otk.2:9, u poruci upućenoj njegovim slugama koje su klevetali Židovi i progonili Rimljani iz doba *Smirne*. Imajte na umu da će rasni Židovi morati prepoznati kršćansko spasenje u adventističkom standardu kako bi imali koristi od Božje milosti. Jedinu univerzalnu adventizam nosi božansko svjetlo čiji je **ekskluzivni službeni depozitar** od 1873. Ali budite oprezni! Ovo svjetlo, njegov nauk i njegove poruke isključivo su vlasništvo Isusa Krista; nijedan čovjek i nijedna institucija ne može odbiti njegovu evoluciju a da ne ugrozi svoje spasenje. Posljednje u ovom stihu, Isus izjavljuje “ *da sam te ljubio* “. Može li to značiti da je nakon ovog vremena blagoslova možda više neće voljeti? Da, i to će biti značenje poruke koja se pripisuje “ *Laodiceji* ”.

Zapovijedi Božje i vjera Isusova

Stih 10: „ *Budući da si u meni održao riječ strpljivosti, i ja ću tebe čuvati u času kušnje koji će doći na poznatu zemlju, da iskuša one koji žive na zemlji.* »

Izraz strpljivost potvrđuje kontekst adventističkog čekanja spomenutog u Danijelu 12,12: “ *Blago onome koji čeka i koji stigne do tisuću tri stotine trideset i pet dana!* “. Test se odnosi na vjeru “stanovnika zemlje”, onih koji nastanjuju “ *poznatu Zemlju* ”, to jest koju priznaje Isus Krist, Bog Stvoritelj. Dolazi da iskuša ljudsku volju i razotkrije buntovnički duh “ekumenskog” tabora koji grčkim “oikomèné” označava “ *poznatu zemlju* ” ovog stiha.

Ovo obećanje obvezuje Isusa samo pod uvjetom da institucija očuva kvalitetu vjere od početka. Ako se adventistička poruka treba nastaviti do vremena konačnog univerzalnog testa vjere prorčenog u ovom stihu, to neće nužno biti u institucionalnom obliku. Jer prijetnja lebdí u ovoj poruci u stihu 11 koji slijedi, do tada potpuno pozitivna i blagoslovljena od Boga. Isusovo obećanje odnosit će se na njegovo potomstvo koje je ostalo na životu 2030. U to će vrijeme pravi izabranici iz 1873. zaspati “ *u Gospodinu* ” prema Otk 14,13: “ *I čuh glas s neba kako govori: Napiši : Blaženi od sada mrtvi koji umiru u Gospodinu! Da, govori Duh, da se odmore od svojih trudova, jer njihova ih djela prate.* » Ovo je dakle drugo blaženstvo koje je Isus Krist podijelio ovom uzornom Izabraniku. Ali ono što Isus blagoslivlja je ponašanje koje se pokazuje djelima. Nasljednici “ *Philadelphije* ” vjerno će reproducirati, 2030. godine, njena djela, njenu vjeru,

njeno prihvaćanje istina koje je dao Bog neba u najnovijim oblicima koje im je dao; jer će doživjeti velike promjene do kraja kada će razumijevanje božanskog plana biti savršeno.

Adventističko obećanje Isusa Krista i njegovo upozorenje

Stih 11: “ *Dolazim brzo. Drži što imaš, da ti nitko ne uzme krunu.* »

Poruka “ *Dolazim brzo* ” je adventističkog tipa. Isus time potvrđuje napuštanje svake druge vjerske ispovijesti. Očekivanje njegova povratka u slavi ostat će do kraja svijeta, jedan od glavnih kriterija koji identificira njegove prave izabranike. Ali ostatak poruke predstavlja tešku prijetnju: “ *Zadrži ono što imaš, da ti nitko ne uzme krunu.* » A tko mu može uzeti krunu osim njegovih neprijatelja? Njegovi potomci će ih stoga prvo morati identificirati, a upravo zato što to nisu učinili, oni će, žrtve njihovog humanističkog duha, s njima sklopiti savez, počevši od 1966. godine.

Stih 12: “ *Tko god pobijedi, učinit ću ga stupom u hramu Boga svojega i neće izaći nikada; Napisat ću na njemu ime Boga svojega i ime grada Boga svojega, novi Jeruzalem koji silazi s neba od Boga mojega i novo ime svoje.* »

U svojim posljednjim riječima blagoslova posvećenim pobjednicima Isus sažima sve slike dobivenog spasenja. “ *Stup u hramu Boga moga* ” znači : čvrst oslonac za nošenje moje istine u mojoj Skupštini, Izabrani. “ *...i neće izaći više* ”: njegovo će spasenje biti vječno. “ *...; Napisat ću na njemu ime Boga svoga* ”: urezat ću u njega sliku Božjeg karaktera izgubljenog u Edenu. “ *...i ime grada Boga moga* ”: on će sudjelovati u slavljenju Izabranog opisanog u Otk.21. “ *... novog Jeruzalema koji silazi s neba od mog Boga,* ”: “ *Novi Jeruzalem* ” je naziv skupa proslavljenih izabranih koji su postali potpuno nebeski poput nebeskih anđela Božjih. Otk 21 opisuje ga u simboličnoj slici dragog kamenja i bisera što svjedoči o snazi ljubavi koju Bog osjeća za svoje otkupljene sa zemlje. Ona silazi na obnovljenu zemlju kako bi vječno živjela u prisutnosti Boga koji ondje postavlja svoje prijestolje. “ *... i moje novo ime* ”: Isus povezuje promjenu svog imena sa svojim prelaskom iz zemaljske prirode u nebesku. Spašeni odabranik, ostavši na životu ili uskrsnuvši, proživjet će isto iskustvo i primiti nebesko tijelo, proslavljeno, neraspadljivo i vječno.

U ovom stihu, inzistiranje na usporedbi s Bogom opravdava se činjenicom da su samoga Isusa izabrani pronašli u njegovom božanskom aspektu.

Stih 13: “ *Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!* »

Odabranik je shvatio lekciju, ali je on jedini koji je može razumjeti. Istina je da je ova poruka bila pripremljena samo za njega. Ova poruka potvrđuje činjenicu da tumačenje i razumijevanje objavljenih misterija ovisi isključivo o Bogu koji ispituje i bira svoje sluge.

Službeni adventizam posljednjih vremena nije naučio lekciju i Isus mu je sudio, izbljuvan je zbog svog odbijanja poruke očekivanja 3. ^{adventista}

“ *Doći ću brzo. Drži ono što imaš, da ti nitko ne uzme krunu.* ” Nažalost, za tadašnji službeni adventizam kraj je još daleko, a umorom vremena, 150 godina kasnije, vjera više neće biti ista. Isusovo upozorenje bilo je opravdano, ali nije bilo zapaženo niti shvaćeno. A 1994. adventistička institucija će zapravo izgubiti

svoju " *krunu* ", odbacivanjem posljednjeg "velikog svjetla" koje je prorekla Ellen G. White, glasnica Isusa Krista u svojoj knjizi "Prvi spisi" u poglavlju "Prvo viđenje" , na stranicama 14 i 15: Sljedeći tekst je izvadak s ovih stranica. O njemu dalje navodim da on proriče sudbinu adventističkog djela **i sažima u sebi sva učenja predstavljena od strane tri skupštine Otk 3: 1843-44 Sard , 1873 Philadelphia , 1994 Laodicea .**

Sudbina adventizma **otkriveno u prvoj viziji Ellen G. White**

“Dok sam molio na obiteljskom bogoslužju, Duh Sveti je počivao na meni, i činilo se da se sve više uzdižem iznad ovog svijeta tame. Okrenuo sam se da vidim svoju braću adventiste koji su ostali na ovom svijetu, ali ih nisam mogao pronaći. Glas mi je tada rekao: "Pogledaj ponovno, ali malo više." Podigao sam pogled, i vidio strmu i usku stazu, daleko iznad ovog svijeta. Tu su adventisti napredovali prema svetom gradu. Iza njih, na početku staze, bilo je jarko svjetlo, za koje mi je anđeo rekao da je ponoćni krik. Ovo je svjetlo obasjavalo cijelu dužinu staze da im noge ne posrću. Isus im je išao na čelu da ih vodi; i sve dok su ga gledali, bili su sigurni.

Ali ubrzo su se neki od njih umorili i rekli da je grad još jako daleko i da su mislili prije stići tamo. Tada ih je Isus ohrabrio podižući svoju slavnu desnicu iz koje je izbijala svjetlost koja se širila nad adventistima. Vikali su: “Aleluja! » Ali neki od njih drsko su odbacili to svjetlo govoreći da ih nije vodio Bog. Svjetlo iza njih konačno se ugasilo, a oni su se našli u dubokoj tami. Posrnuli su i izgubili iz vida i cilj i Isusa, zatim pali sa staze i utonuli u zao svijet ispod sebe. ”.

Priča o ovoj prvoj viziji koju je Bog dao mladoj Ellen Gould-Harmon predstavlja šifrirano proročanstvo koje je jednako vrijedno kao Danielovo ili Otkrivenje. Ali da bismo od njega imali koristi, moramo ga ispravno protumačiti. Pa ću dati objašnjenje.

Izraz "ponoćni krik" označava najavu dolaska zaručnika u "prisposobi o deset djevice" od Mateja 25:1 do 13. Kušnja čekanja Kristova povratka u proljeće 1843. i ona od Jesen 1844. predstavljala je prvo i drugo postignuće; zajedno, ova dva očekivanja predstavljaju “prvo svjetlo” priče postavljene “iza” grupe “adventista sedmog dana” koji su napredovali u vremenu, na putu ili stazi koju je blagoslovio Isus Krist. Za adventističke pionire 1844. je predstavljala datum smaka svijeta i posljednji biblijski datum koji je proročka riječ mogla predložiti izabranicima tog vremena. Nakon što su prošli ovaj konačni datum, čekali su Isusov povratak misleći da je neizbježan. Ali vrijeme je prolazilo, a Isus se i dalje nije vraćao; što vizija dočarava govoreći: “utvrdili su da je grad vrlo daleko i da su mislili stići prije”; odnosno 1844. ili nedugo nakon tog datuma. Također, obeshrabrenje ih je pobijedilo sve do godine 1980. kada sam stupio na scenu, primajući ovo novo i veličanstveno svjetlo koje gradi **treće adventističko očekivanje** . Ovoga puta Isusov povratak zakazan je **za jesen 1994. godine** . Zasiurno, navještaj ove poruke odnosio se samo na mikrokozmos univerzalnog

adventizma koji se nalazi u Francuskoj u Valence-sur-Rhône. Božji izbor za ovaj gradić na jugoistoku Francuske ima svoje objašnjenje. Tamo je papa Pio VI. umro u pritvoru 1799., ispunjavajući činjenicu prorečenu u Otk.13:3. Nadalje, Valencia je bila grad u kojem je Bog uspostavio svoju prvu adventističku crkvu na tlu Francuske. Stoga je ondje donio svoje božansko slavno posljednje svjetlo i na kraju 2020. potvrđujem da sam neprestano i vjerno od njega primao njegova najnovija i najdragocjenija otkrivenja koja predstavljam u ovom dokumentu. Adventistički valentijanski mikrokozmos služio je kao univerzalna pozornica za ostvarenje dijela koji se odnosi na posljednje veličanstveno svjetlo u viziji naše sestre Ellen. Ova nam vizija otkriva sud koji Isus donosi o iskustvu proživljenom u Valenciji, trećem ispunjenju prispodobe o deset djevica. Isus prepoznaje pravog adventista po njegovom ponašanju prema prikazanom svjetlu. Pravi adventist izražava svoju radost s "Aleluja!" » ; blagoslovljen Duhom, napuni svoju posudu uljem. Suprotno tome, lažni adventisti "drsko odbacuju ovo svjetlo". Ovo odbacivanje božanskog svjetla za njih je kobno, jer ih je Bog upozorio na ovu negativnu reakciju u nadahnutim porukama, namijenjenim njima, svom glasniku; postat će prazne posude lišene ulja koje proizvodi "svjetlost" svjetiljke. Najavljuje se neizbježna posljedica: "svjetlo koje je bilo iza njih na kraju se ugasi"; poriču osnovni temelj adventizma. Isus primjenjuje svoje načelo: „ *Jer onome tko ima dat će se i obilovati će onome tko ima, a onome tko nema oduzet će se i ono što ima. Matej 25:29.*” "...na kraju su izgubili iz vida i cilj i Isusa", postaju neosjetljivi na adventističke poruke koje najavljuju povratak Krista ili poriču cilj adventističkog pokreta sadržan u samom nazivu "adventist"; "tada pali s puta i potonuli u opaki svijet koji je ležao dolje", 1995. službeno su se obvezali na protestantski savez i ekumenizam. Time su izgubili Isusa, i ulazak u nebo što je bio cilj adventističke vjere. Udružili su se prema Dan 11:29, " *licemjerima* " i " *pijanicama* ", kao što je Isus najavio u Mateju 24:50; stvari prikazane na početku rada.

Danas su se ove proročke riječi ispunile. Ostvareni su između 1844., datuma prvog svjetla "koje se nalazi iza njih", i 1994., datuma velikog proročanskog svjetla koje je odbacila prva adventistička crkva osnovana u Francuskoj, u gradu Valence-sur-Rhône, koji Bog koristio za svoju demonstraciju. Danas je službeni adventizam u "dubokoj tami" ekumenizma s neprijateljima istine, protestantima i katolicima.

7. ^{doba} : Laodiceja

Kraj institucionalnog adventizma – odbacivanje trećeg adventističkog očekivanja.

Stih 14: " *Piši anđelu zajednice Laodiceje : Ovako govori Amen, svjedok vjerni i istiniti, početak stvaranja Božjeg: "*

Laodicea je ime sedme i posljednje ere; onaj o kraju blagoslova institucionalnog adventizma. Ovo ime ima dva grčka korijena "laos, dikéia" što znači: "suđeni narod". Prije mene, adventisti su prevodili: "ljudi suda", ali institucija nije znala da će ovaj sud započeti s tim, kao što 1. Petrova 4:17 uči: "Jer

ovo je trenutak kada će sud započeti s **kućom Bog**. Sada, ako počne od nas, kakav će biti kraj onih koji ne slušaju evanđelje Božje? » Isus se predstavlja govoreći: “ Ovo govori Amen, svjedok vjerni i istiniti, početak stvaranja Božjeg: “ Riječ Amen znači na hebrejskom: u istinu. Prema svjedočanstvu apostola Ivana, Isus ga je često koristio (25 puta), ponovivši ga dva puta, na početku, prije svojih izjava. Ali u tradicionalnoj religijskoj praksi to je postao izraz za interpunkciju na kraju molitvi ili izjava. Tada se često tumači u smislu "neka tako bude" naslijeđenom iz katolicizma. A Duh koristi ovaj koncept " u istini " kako bi riječi *Amen* dao njeno savršeno opravdano dvostruko značenje. *Laodiceja* je čas kada Isus nudi veliko svjetlo da u potpunosti osvjetli proročanstva pripremljena za posljednje vrijeme. Djelo koje čitate je dokaz za to. Ono što će uzrokovati raskid između Isusa i službene adventističke institucije jest odbijanje njegovog svjetla. U logičnom i opravdanom izboru, Bog je između 1980. i 1994. adventizam podvrgao ispitivanju vjere po uzoru na uzor koji je za posljedicu imao gubitak protestanata i blagoslov adventističkih pionira. Test se već temeljio na vjeri u Isusov povratak najavljen za proljeće 1843., zatim za jesen 1844. Sa svoje strane, od 1983., počeo sam dijeliti najavu Isusovog povratka za 1994., upotrijebivši “ *pet mjeseci* ” citiranih u poruci o “ *petoj trubi* ” u Otk.9:5-10. Pripisujući ovu temu prokletstvu protestantizma iz 1844., navedeno razdoblje od “ *pet mjeseci* ”, tj. 150 stvarnih godina, dovelo je do 1994. Vidjevši samo povratak Isusa Krista koji označava kraj ovog razdoblja, i djelomično zaslijepljen od Boga na jednom detalju teksta, branio sam ono što sam držao božanskom istinom. Nakon službenih upozorenja, institucija je u studenom 1991. izrekla moj otkaz; ovo, dok su još tri godine ostale da se dokažu i demantiraju moje najave. Tek kasnije, oko 1996. godine, postalo mi je jasno pravo značenje tog iskustva. Riječi koje je Isus izrekao u svom pismu “ *Laodiceji* ” upravo su se ispunile i sada su dobile točno značenje. Do 1991. mlaki adventisti više nisu voljeli istinu onoliko koliko su je voljeli 1873. Moderni svijet ih je također oslabio zavodeći ih i osvajajući njihova srca. Kao u eri “ *Efeza* ”, službeni adventizam je izgubio svoju “ *prvu ljubav* ”. A Isus joj “ *oduzima svijećnjak i krunu* ”, jer ni ona toga više nije dostojna. U svjetlu ovih činjenica, poruka postaje blistava i jasnoća. Riječ “ *Amen* ” potvrđuje zahtjev za potpunom istinom i završetkom blagoslovljene veze. “ *Svjedok _ vjeran i istinit* ” odbacuje nevjernog i lažljivog Odabranika. “ *Načelo Božjeg stvaranja* ”, dakle Stvoritelj, dolazi da kolektivno zatvori inteligenciju nedostojnih i individualno otvori inteligenciju svojih izabranih za istine sadržane i skrivene u priči o Postanku. U isto vrijeme, pozivajući se na “ *načelo Božjeg stvaranja* ” koju povezuje s riječju “ *Amen* ”, Duh potvrđuje vrlo blizak konačni povratak Isusa Krista: “ **odmah** ”. No, od 1994. do 2030. godine, datuma kraja čovječanstva na zemlji, ipak će proći 36 godina.

Ubilačna mlakost

Stih 15: “ *Znam tvoja djela. Znam da ti nije ni hladno ni vruće. Neka ti je hladno ili vruće!* »

Neformalna adresa je naslovljena na instituciju. Ovo je plod religija koje se nasljeđuju s oca na sina i kćer, gdje vjera postaje tradicionalna, formalistička, rutinska i strah od svega novoga; stanje u kojem je Isus više ne može blagosloviti kada ima toliko novog svjetla da podijeli s njom.

Stih 16: “ *Budući da si mlak, a nisi ni hladan ni vruć, izbljuvat ću te iz svojih usta.* »

Promatranje je ustanovio Isus u studenom 1991., kada je službena institucija uklonila proroka koji je nosio njegovu poruku. U proljeće 1994. bit će isповraćana, kako je Isus najavio. To je i sama dokazala ulaskom 1995. u ekumenski savez koji je organizirala Katolička crkva, gdje se pridružila pobunjenim protestantima, budući da sada dijeli njihovo prokletstvo.

Varljive iluzije temeljene na duhovnom nasljeđu

Stih 17: “ *Zato što govoriš: Bogat sam, obogatio sam se i ništa mi ne treba, i zato što ne znaš da si bijedan, bijedan, siromašan, slijep i gol,* ”

“... bogata ”, bila je adventistička izabranica 1873. godine, a brojna otkrivenja dana Ellen G. White dodatno su je duhovno obogatila. Ali na proročkoj razini, tumačenja tog vremena brzo su zastarjela, kako je s pravom mislio James White, muž Gospodnjeg glasnika. Isus Krist, živi Bog, osmislio je svoja proročanstva za njihovo savršeno i besprijekorno konačno ispunjenje. Zbog toga protok vremena, donoseći goleme promjene svijetu, opravdava trajno propitivanje primljenih i podučavanih tumačenja. Blagoslov Gospodnji je zadržan; Isus je rekao: “ *Onome koji će čuvati moja djela do kraja.* ” Međutim, 1991. godine, datuma kada je odbacio svjetlo, kraj je još bio daleko. Stoga je morala biti pozorna na svako novo svjetlo koje je Gospodin predložio sredstvima koje je sam izabrao. Kakav kontrast između iluzija institucije i stanja u kojem je Isus vidi i prosuđuje! Od svih citiranih izraza, riječ “ *gol* ” je najozbiljnija za instituciju, jer znači da je Isus iz nje povukao svoju vječnu pravdu, ona je u njegovim ustima, osuda na smrt i druga smrt posljednjeg suda; prema onome što je napisano u 2. Korinćanima 5:3: „ *Tako uzdišemo u ovom šatoru, želeći obući svoj nebeski dom, samo da se nađemo odjeveni , a ne goli.* ” »

Savjeti vjernika i istinitog svjedoka

Stih 18: “ *Savjetujem ti da od mene kupiš zlata prokušanog u vatri, da se obogatiš, i bijele haljine, da se obučeš, i da se ne vidi sramota tvoje golotinje, i melem za pomazanje oči, da vidite.* »

Nakon otkrića iz 1991. godine, institucija je imala još tri godine da se popravi i donese plod pokajanja koji nije došao. Naprotiv, njegove veze s palim protestantima ojačale su do te mjere da su sklopili službeni savez objavljen 1995. Isus se predstavlja kao isključivi trgovac prave vjere, "zlata prokušanog vatrom" *muke* . Dokazi njegove osude crkve pojavljuju se u nedostatku " *bijele odjeće* " koje su njeni pioniri bili " *dostojni* " u Otk.3:4. Ovom usporedbom Isus ilustrira činjenicu da je, prije 1994., adventiste iz “ *Laodiceje* ” podvrgao adventističkim očekivanjima identičnima onima koja su prethodila datumima 1843. i 1844.; kako bi se ispitala vjera u tri iskustva, kako se uči u poruci upućenoj 1844. adventistima iz “ *Sarda* ”. U zatvorenom buntovničkom stavu, institucija nije mogla shvatiti što joj Isus prebacuje; bila je " *slijepa* ", poput farizeja Isusove zemaljske službe. Stoga nije mogla razumjeti Kristov poziv da kupi " *dragocjeni biser* " iz prispodobе Mateja 13:45-46 koja postavlja sliku standarda vječnog života koji Bog zahtijeva. otkrivenog u ovom stihu 18 Otk.3 .

Milosrdni poziv

Stih 19: “ *Koje ljubim, grdim i kažnjavam. Zato budi revan i pokaj se.* »

Kazna je za one koje Isus *voli* dok ih ne ispovraća. Upućeni poziv, poziv na pokajanje, nije poslušan. A ljubav se ne nasljeđuje, ona se zaslužuje dostojanstvom. Nakon što je institucija očvrstnula, Isus upućuje pojedinačni apel kandidatima za nebesko zvanje:

Univerzalna privlačnost

Stih 20: “ *Evo, stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori mi vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.* ”

U Otkrivenju, riječ " *vrata* " pojavljuje se u Otk.3:8, ovdje u Otk.3:20, u Otk.4:1 i u Otk.21:21. Otk.3:8 podsjeća nas da *vrata* otvaraju i zatvaraju pristup. Oni tako postaju simbolom ispita vjere koji otvaraju ili zatvaraju pristup Kristu, njegovoj pravdi i njegovoj milosti.

U ovom stihu 20, riječ " *vrata* " poprima tri različita, ali komplementarna značenja. On ukazuje na samog Isusa: “ *Ja sam vrata* . Ivan 10,9”; *otvorila su se vrata raja* u Otk 4,1: “ *Otvorila su se vrata na nebu.* » ; i *vrata* ljudskog srca na koja Isus dolazi pokucati da pozove odabranika da mu otvori svoje srce kako bi dao dokaz svoje ljubavi.

Dovoljno je da njegovo stvorenje otvori svoje srce njegovoj objavljenoj istini da bi se omogućilo intimno zajedništvo između njega i njegovog božanskog stvoritelja. Večera se dijeli navečer, kada dođe noć da završi dnevni posao . Čovječanstvo će uskoro ući u ovu vrstu noći " *gdje nitko više ne može raditi.*" (Ivan 9:4)." Kraj vremena milosti zauvijek će zamrznuti posljednje vjerske izbore ljudskih bića, muškaraca i žena jednako odgovornih i strogo komplementarnih na razini tijela.

U usporedbi s porukom iz *Filadelfije*, odabrani je u *laodicejskom dobu* , u neposrednoj blizini povratka Isusa Krista. „ *Otvorena vrata na nebu* ” otvorit će se kao nastavak ove poruke u Otk.4:1.

Posljednji poticaj Duha

Pojedinačnom pobjedniku Isus izjavljuje:

Stih 21: “ *Tko god pobijedi, dat ću mu da sjedne sa mnom na moje prijestolje, kao što sam ja pobijedio i sjeo sa svojim Ocem na njegovo prijestolje.* »

On tako najavljuje djelovanje nebeskog suda koji slijedi nakon ove poruke i koji će biti tema Otk 4. Ali ovo ga obećanje obvezuje samo na istinski izabranog pobjednika.

Stih 22: “ *Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!* »

Tema " *pisama* " završava ovim novim institucionalnim neuspjehom. Posljednji, jer od sada će svjetlo nositi nadahnuti čovjek, zatim mala skupina. Prenosit će se pojedinačno od osobe do osobe i putem interneta koji će sam Isus usmjeriti vodeći svoje izabranike prema izvoru širenja njegovih najnovijih istina, svetih kao i njegova božanska osoba. Na ovaj način, gdje god bio na zemlji: " *Tko ima uho neka čuje što Duh govori crkvama!*" »

Sljedeća tema imat će kao kontekst nebesko tisućljeće presude zlima koju su izvršili sveci. Cijeli predmet se temelji na učenjima raspršenim u Otk. 4, 11 i 20. Ali Otk. 4 jasno potvrđuje nebeski kontekst ove aktivnosti koja kronološki slijedi posljednju epohu zemaljskih Odabranih.

Otkrivenje 4: Nebeski sud

Stih 1: “ *Poslije toga pogledah, i gle, otvoriše se vrata na nebu . Prvi glas koji sam čuo, poput zvuka trube , koji mi se obratio, rekao je: Dodi gore , i pokazat ću ti što će se dogoditi poslije .*

Govoreći: " Prvi glas koji sam čuo, kao zvuk trube ", Duh definira poruku ove " laodicejske " ere kao onu u koju je prenio Ivana u Otk 1:10: " Bio sam u duhu na dan Gospodnji, i čuh iza sebe jak glas, kao zvuk trube ." Laodiceja je stoga doba čiji je kraj obilježen " danom Gospodnjim ", danom njegova velikog slavnog povratka.

Po njegovim riječima, Duh snažno podupire ideju naslijeđa ove teme s porukom Laodiceje . Ovo pojašnjenje je važno, jer institucija nikada nije uspjela dokazati svojim protivnicima svoje doktrine nebeskog suda. Danas pružam dokaz za to, što je omogućeno točnom definicijom datuma priloženih porukama iz Otk. 2 i 3. Između Laodiceje i Otk. 4, uz " sedmu trubu " iz Otk. 11, Isus oduzeo đavlu i buntovnim ljudima njihovu zemaljsku " vlast nad kraljevstvom svijeta ". S " žetvom " iz Otk. 14, on je svoje izabranike uzeo na nebo i povjerio im zadatak da zajedno s njim sude prošli zemaljski život zlih mrtvih. Tada će " onaj koji pobjeđuje vladati narodima željeznom palicom " kao što je najavljeno u Otk.2:27. Kad bi progonitelji bili, poput mene, sigurni u sudbinu koja im je namijenjena, nema sumnje da bi promijenili svoje ponašanje. No, upravo njihova žestoka želja da ignoriraju svako upozorenje dovodi ih do najgorih postupaka i time sebi pripremaju najgoru kaznu koja se u sadašnjim zemaljskim uvjetima ne može reproducirati. Vratimo se onda na tekst ovog poglavlja 4. " Prvi glas koji sam čuo, poput zvuka trube, i koji mi se obratio, rekao je: Dodi gore, i pokazat ću ti što se mora dogoditi poslije. " Ivan se poziva na stih 10 iz Otk. 1: " Bio sam u Duhu na dan Gospodnji, i čuo sam iza sebe jak glas, kao zvuk trube ." Ova tema Kristova povratka u slavi već se spominje u stihu 7 gdje stoji: " Evo, dolazi s oblacima. I vidjet će ga svako oko, čak i oni koji su ga proboli; i sva će plemena na zemlji tugovati zbog njega. Da. Amen! » Sugerirana veza ova tri teksta potvrđuje konačni slavni kontekst dana povratka Gospodina Isusa, kojeg su njegovi izabrani inicirani i njegovi vjerni anđeli također nazivali Mihaelom . Ako se Isusov glas usporedi s trubom , to je zato što, poput ovog zvučnog instrumenta vojski, na čelu svojih nebeskih anđeoskih vojski, Isus trubi svojim trupama da započnu borbu. Štoviše, poput trube , njegov glas nije prestao upozoravati svoje izabrane da ih upozori kako bi ih pripremio za pobjedu kao što je on sam pobijedio grijeh i smrt. Pozivajući se na ovu riječ " truba ", Isus nam pokazuje najtajnovitiju i najvažniju

temu cijele svoje Objave. I istina je da je za njegove posljednje sluge ova tema skrivala eliminacijski ispit. Ovdje, u Otk.4:1, opisana scena je nepotpuna jer cilja samo na njegove odabranike koje on dolazi spasiti od smrti. Ponašanje zlih u ovom istom kontekstu bit će opisano u Otk.6:16 ovim razotkrivajućim izrazima: “ *I rekoše planinama i stijenama: Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi na prijestolje, i pred gnjevom janjeta; jer je došao veliki dan gnjeva njegova, i tko može opstati?* » Na ovo pitanje suspendirano, očito, bez odgovora, Bog će predstaviti u 7. poglavlju koje slijedi one koji se mogu oduprijeti: zapečaćene izabrane simbolizirane brojem 144 000, mnoštvom od 12 na kvadrat ili 144. Ali on je samo izabrani koji su ostali živi na povratku Krista djelovati tamo. Sada, u ovom kontekstu Otk. 4, uznesenje u nebo također se odnosi na izabrane koji su umrli nakon Abela, koje Isus uskrisava kako bi i njima dao nagradu obećanu za njihovu vjeru: vječni život. Također, kada je Isus rekao Ivanu: “ *Dođi gore!* “, Duh samo anticipira, ovom slikom, uzlazak prema nebeskom kraljevstvu Božjem svih izabranih otkupljenih krvlju Isusa Krista. Taj uspon na nebo označava kraj ljudske zemaljske naravi, izabrani uskrsavaju slično vjernim Božjim anđelima, u skladu s Isusovim naukom Mt.22,30. Tijelu i njegovom prokletstvu je kraj, ostavljaju ih bez žaljenja. Ovaj trenutak u ljudskoj povijesti toliko je poželjan da ga se Isus neprestano prisjeća u svom otkrivenju od Daniela. Poput zemlje, proklete zbog čovjeka, pravi izabranici žude za svojim izbavljenjem. Čini se da je stih 2 prepisan iz Otk.1:10; zapravo, Duh snažnije potvrđuje vezu dva koja se odnose na isti događaj u povijesti Božjeg projekta, njegov povratak u njegov “ *veliki dan* ” prorečen u Otk.16:16.

Stih 2: “ *Odmah sam bio u duhu. I gle, bijaše prijestolje na nebu, i na prijestolju sjedi jedan .* ”

Kao u Ivanovom iskustvu, uzdizanje odabranih na “ *nebo* ” “ *oduševljava ih u duhu* ” i projiciraju se u nebesku dimenziju koja ostaje trajno nedostupna ljudima, jer Bog tamo kraljuje i on je vidljiv.

Stih 3: “ *Onaj koji je sjedio izgledao je poput kamena od jaspisa i sardonika; a prijestolje je bilo okruženo dugom poput smaragda .* ”

Tamo se nalaze pred Božjim prijestoljem, na kojem slavno sjedi jedini Bog Stvoritelj. Ta neopisiva nebeska slava ipak je izražena dragim kamenjem na koje su ljudi osjetljivi. “ *Kamenje jaspisa* ” poprima vrlo različite aspekte i boje, predočavajući tako mnogostrukost božanske prirode. Crvene boje, “ *sardoina* ” podsjeća na nju. “ *Duga* ” je prirodni fenomen koji je oduvijek zadivljavao ljude, ali ipak se moramo prisjetiti njenog porijekla. Bio je to znak saveza kojim je Bog obećao čovječanstvu da ga nikada više neće uništiti vodama potopa, prema Postanku 9:9 do 17. Također, svaki put kad kiša sretne sunce, simbolična slika Boga, duga, čini se da umiruje njegova zemaljska stvorenja. Ali evocirajući potop vode, Petar podsjeća da je “ *potop vatre i sumpora* ” u božanskom planu (2. Petr. 3:7). Upravo s obzirom na ovu istrebljujuću “ *ognjenu poplavu* ”, Bog organizira, u svom nebu, sud zlima, čiji će suci biti otkupljeni izabrani i Isus, njihov Otkupitelj.

Stih 4: “ *Oko prijestolja vidjeh dvadeset i četiri prijestolja , a na tim prijestoljima sjediše dvadeset i četiri starješine , odjeveni u bijele haljine, a na glavama im krune od zlata .* ”

Ovdje, dakle, simbolizirana s *24 starca*, otkupljena dva proročka razdoblja otkrivena prema sljedećem principu: između 94. i 1843., utemeljenje 12 apostola; između 1843. i 2030., duhovni "adventistički" Izrael od "12 plemena" zapečaćen "Božjim pečatom", na 7. dan subote u Apo.7. Ova će konfiguracija biti potvrđena, u Otk.21, u opisu "Novog Jeruzalema koji silazi s neba" da se nastani na obnovljenoj zemlji; "12 plemena" je predstavljeno sa "12 vrata" u obliku 12 "bisera". Tema suda definirana je u Otk 20,4, gdje čitamo: "**I vidjeh prijestolja; a onima koji su tamo sjedili dana je moć sudjenja**. I vidjeh duše onih kojima su glave bile odrubljene zbog svjedočanstva Isusova i zbog riječi Božje, i onih koji se nisu poklonili zvijeri ni kipu njezinu, i nisu primili žig na svoja čela i na svoje ruke. Oživjeli su i kraljevali s Kristom tisuću godina." Vladavina izabranih je vladavina sudaca. Ali kome sudimo? Otk.11:18 daje nam odgovor: "Narodi su bili gnjevni; i došao je tvoj gnjev, **i došlo je vrijeme da sudiš mrtvima**, da nagradiš svoje sluge proroke, svece i one koji se boje tvog imena, male i velike, i da uništiš one koji uništavaju zemlju." U ovom stihu, Duh podsjeća na slijed triju tema otkrivenih za vrijeme kraja: "šesta truba" za "ljute narode", vrijeme "sedam posljednjih zala" za "došao je tvoj gnjev", i nebeski sud od "tisuću godina" jer je "došlo vrijeme da se sudi mrtvima". Na kraju stiha iznosi se konačni program koji će se izvršiti konačnom sudom nad jezerom od vatre i sumpora koje će uništiti zle. Svi će oni sudjelovati u drugom predloženo uskrsnuće, na kraju "tisuću godina", prema Otk 20,5: "Ostali mrtvi nisu oživjeli dok se nije navršilo tisuću godina". Duh nam daje svoju definiciju zlih: "oni koji uništavaju zemlju". Iza ovog postupka stoji "razoran ili pustošeci grijeh" citiran u Dan.8:13; grijeh koji uzrokuje smrt i pustošenje zemlje; koji je vodio Boga da isporuči kršćanstvo okrutnom rimskom papinskom režimu između 538. i 1798.; koji izbacuje trećinu ljudi nuklearnoj vatri nakon ili 2021. Nitko ne bi mogao zamisliti da će, od 7. ožujka 321., kršenje svete subote pravog sedmog dana donijeti toliko strašnih i tragičnih posljedica. *24 starješine* razlikuju se samo na razini dekreta Daniela 8:14, jer im je zajedničko da su spašeni istom krvlju Isusa Krista. Zato, proglašeni dostojnima, prema Otk.3:5, svi oni nose "bijelu odjeću", i "krunu života" obećanu pobjednicima u bitci vjere, u Otk.2:10. "Zlato" kruna simbolizira vjeru pročišćenu kušnjom prema 1. Petr.1:7.

U ovom 4. poglavlju izraz "sjedenje" pojavljuje se 3 puta. Budući da je broj 3 simbol savršenstva, Duh stavlja ovu temu suda sedmog tisućljeća pod znak savršenog odmora osvajača, kao što je napisano: "Sjedi mi zdesna dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje tvojim nogama" Psa.110:1 i Mat.22:44. On i oni koji sjede **miruju** i ovom slikom, Duh dobro predstavlja, sedmo tisućljeće, kao veliku subotu ili počinak prorečen, od stvaranja, posvećenim ostatkom sedmog dana naših tjedana.

Stih 5: "**Iz prijestolja izlaze munje, glasovi i gromovi. Pred prijestoljem gori sedam ognjenih svjetiljki, koje su sedam Božjih duhova**."

Manifestacije koje "dolaze s prijestolja" izravno se pripisuju samom Bogu stvoritelju. Prema Izlasku 19:16, ti su fenomeni već označili, u užasu hebrejskog naroda, prisutnost Boga na planini Sinaj. Ova sugestija stoga podsjeća na ulogu koju će deset Božjih zapovijedi imati u ovoj akciji osude zlih mrtvih. Ovaj podsjetnik također evocira činjenicu da nevidljivog u opasnosti od

neizbježne smrti za svoja stvorenja u prošlosti, Boga koji nije promijenio svoju narav vide bez opasnosti njegovi otkupljeni uskrsli i proslavljeni izabranici. **Pažnja ! Ova kratka rečenica, sada protumačena, postat će orijentir u strukturi knjige Otkrivenje. Svaki put kada se pojavi, čitatelj mora shvatiti da proročanstvo evocira kontekst početka suda sedmog tisućljeća koji će biti obilježen izravnim i vidljivim Božjim zahvatom u Mihaelu, Isusu Kristu.** Na taj način, struktura cijele knjige ponudit će nam uzastopne preglede kršćanske ere pod različitim temama odvojenim ovim ključnim izrazom: "Bile su *munje, glasovi i gromovi*". Pronaći ćemo ga u Otk.8:5 gdje je "*potres*" dodan ključu. Razdvojit će temu trajnog nebeskog zagovora Isusa Krista od teme *truba*. Zatim, u Otk.11:19, "*jaka tuča*" će biti dodana ključu. Objašnjenje će se pojaviti u Otk.16:21 gdje ova "*velika tuča*" zatvara temu sedme *od sedam posljednjih Božjih zala*. Isto tako, "*potres*" postaje, u Otk.16:18, "*veliki potres*". Ovaj ključ je temeljan za učenje upravljanja učenjima knjige Otkrivenja i razumijevanje načela njezine strukture.

Vraćajući se našem 5. stihu, primjećujemo da je, ovaj put postavljeno "*pred prijestoljem*", "*sedam ognjenih svjetiljki koje gore*". Oni simboliziraju "*sedam Božjih duhova*". Broj "*sedam*" ovdje simbolizira posvećenje Duha Božjega. Preko svog Duha koji sadrži sav život Bog kontrolira sva svoja stvorenja; on je u njima, i stavlja ih "*pred svoje prijestolje*", jer ih je stvorio slobodnima, nasuprot sebi. Slika "*sedam gorućih svjetiljki*" simbolizira posvećenje božanske svjetlosti; njegovo savršeno i intenzivno svjetlo eliminira svaku mogućnost tame. Jer nema mjesta za tamu u vječnom životu otkupljenih.

Stih 6: "*I dalje je pred prijestoljem more od stakla, poput kristala. U sredini prijestolja i oko prijestolja nalaze se četiri živa bića puna očiju naprijed i iza.*"

Duh nam govori svojim simboličnim jezikom. Što je "*prije prijestolje*" označava njegova nebeska stvorenja koja pomažu, ali ne sudjeluju u sudu. U velikom broju, oni poprimaju izgled mora *čija* je čistoća karaktera toliko čista da ga on uspoređuje s *kristalom*. To je osnovni karakter nebeskih i zemaljskih stvorenja koja su ostala vjerna Bogu stvoritelju. Tada Duh poziva drugi simbol koji se tiče Boga, usred prijestolja, i njegovih nebeskih stvorenja iz drugih svjetova i drugih dimenzija, *oko prijestolja*; *okolo* označava stvorenja razbacana pod pogledom Boga koji sjedi na *prijestolju*. Izraz "*četiri živa bića*" odnosi se na univerzalni standard živih bića. Mnoštvo *očiju* opravdava se riječju mnoštvo, a njihov položaj "*sprijeda i straga*" simbolizira nekoliko stvari. Prvo, tim *živim bićima* daje višesmjerni, višedimenzionalan izgled. Ali duhovno gledano, izraz "*ispred i iza*" odnosi se na božanski zakon ugraviran Božjim prstom na planini Sinaj, na četiri lica dviju kamenih ploča. Duh uspoređuje univerzalni život s univerzalnim zakonom. I jedno i drugo djelo je Boga koji urezuje u kamen, u tijelo ili u duhove mjerilo savršenog života za sreću svojih stvorenja koja ga razumiju i vole. Ova mnoštva očiju promatraju i prate sa strašću i suosjećanjem što se događa na zemlji. U 1. Korinćanima 4:9, Pavao izjavljuje: "*Jer Bog je, čini mi se, učinio nas, apostole, najnižim ljudima, na neki način osuđenim na smrt, budući da smo bili prizor svijetu, anđelima i ljudima.*" Riječ "*svijet*" u ovom stihu je grčki "kosmos". Upravo taj kozmos definiram kao višedimenzionalne

svjetove. Na zemlji izabrane i njihove bitke prate nevidljivi promatrači koji ih vole istom božanskom ljubavlju koju je otkrio Isus Krist. Raduju se svojoj radosti i plaču s onima koji plaču jer je borba tako teška i mučna. Ali ovaj kozmos također označava nevjernički svijet poput rimskog naroda, gledatelja ubijanja vjernih kršćana u njihovim arenama.

Otkrivenje 5 će nam predstaviti ove tri skupine nebeskih promatrača: *četiri živa bića, anđeli i starješine*, svi pobjednici, oni su ujedinjeni pod pogledom punom ljubavi velikog Boga Stvoritelja za vječnost.

Poveznica koja povezuje " *mnoštvo očiju* " s božanskim zakonom je u nazivu " *svjedočanstvo* " koje Bog daje svom zakonu od deset zapovijedi. Sjećamo se da se ovaj zakon držao u "svetinji nad svetinjama" isključivo rezerviranoj za Boga i zabranjenoj ljudima osim za blagdan "Dana pomirenja". Zakon je ostao kod Boga kao " *svjedočanstvo* " i njegove " *dvije ploče* " dat će drugo značenje simboličnim " *dva svjedoka* " citiranim u Otk 11:3. » U ovoj lekciji " *mnoštvo očiju* " otkriva postojanje mnoštva nevidljivih svjedoka koji su svjedočili zemaljskim događajima. U božanskoj misli, riječ svjedok je neodvojiva od riječi vjernost. Grčka riječ "martus" prevedena kao "mučenik" to savršeno definira, jer vjernost koju Bog zahtijeva nema granica. I kao minimum, Isusov "svjedok" mora poštovati božanski zakon njegovih deset zapovijedi s kojima ga Bog uspoređuje i sudi mu.

BOŽANSKI ZAKON prorokuje

Ovdje otvaram zgradu, kako bih evocirao božansko svjetlo primljeno u proljeće 2018. Odnosi se na zakon deset Božjih zapovijedi. Duh me naveo da shvatim važnost sljedećeg pojašnjenja: " *Mojsije se vratio i sišao s brda s dvije ploče svjedočanstva u ruci; **tablice su bile ispisane s obje strane**, ispisane su s **jedne i s druge strane**. Ploče su bile Božje djelo, a pismo je bilo Božje pismo, urezano na ploče (Izl.32:15-16).*" Isprva sam se iznenadio da nitko nikada nije uzeo u obzir ovo pojašnjenje prema kojem su izvorne tablice zakona bile ispisane na njihova četiri lica, to jest "sprijeda i straga" kao "oči *četiri živa bića* " prethodni proučeni ajet. Ovo ustrajno citirano pojašnjenje imalo je razlog koji mi je Duh dopustio otkriti. Cjelokupni tekst izvorno je ravnomjerno raspoređen i uravnotežen na četiri strane dviju kamenih ploča. Na prednjoj strani prve prikazana je prva zapovijed i polovica druge; njena stražnja strana nosila je drugi dio druge i cijelu treću. Na drugoj tablici, na prednjoj strani prikazana je četvrta zapovijed u cijelosti; na poleđini je bilo šest posljednjih zapovijedi. U ovoj konfiguraciji, dvije vidljive strane predstavljaju nam prvu zapovijed i drugu, polovicu, i četvrtu koja se tiče posvećenog odmora sedmog dana. Pogled na ove stvari naglašava ove tri zapovijedi koje su znakovi svetosti 1843. godine, kada je subota obnovljena i zahtijevana od Boga. Na ovaj datum protestanti su postali žrtve naslijeđene rimske nedjelje. Posljedice izbora adventista i izbora protestanata tako će biti prikazane na poleđini dviju tablica. Čini se da je, bez poštivanja subote, od 1843. prekršena i treća zapovijed: " *Ime Božje uzalud se uzima* ", doslovno " *lažno* ", od onih koji ga zazivaju bez Kristove pravednosti ili

nakon izgubili. Oni tako obnavljaju grešku koju su počinili Židovi čija je tvrdnja da pripadaju Bogu otkrivena kao laž od strane Isusa Krista u Otk 3,9: " *oni iz Sotonine sinagoge, koji sebe nazivaju Židovima, a nisu, ali koji lažu* ". " Godine 1843. to je bio slučaj s protestantima, nasljednicima katolika. Ali prije treće zapovijedi, drugi dio druge otkriva presudu koju Bog izriče nad dva glavna suprotstavljena tabora. Protestantskim nasljednicima rimokatolicizma Bog kaže: " *Ja sam ljubomoran Bog, koji kažnjavam nepravdu očeva na djeci do trećeg i četvrtog koljena onih koji me mrze,* "; na njegovu žalost, službeni adventizam " *izbljuvan* " 1994. podijelit će njihovu sudbinu; ali on također kaže, obrnuto, svecima koji će svetkovati njegovu svetu subotu i njegovo proročko svjetlo od 1843. do 2030.: " *I koji se do tisuću naraštaja smiluju onima koji me ljube i koji drže moje zapovijedi* ". Navedeni broj " *tisuću* " suptilno evocira " *tisuću godina* " sedmog tisućljeća Otk.20 koji će biti nagrada odabranim pobjednicima koji su ušli u vječnost. Pojavljuje se još jedna lekcija. Kao rezultat toga, lišeni pomoći Duha Svetoga Isusa Krista, protestanti i adventisti koje je Bog uzastopno pustio 1843. i 1994. neće moći poštovati zadnjih šest zapovijedi napisanih na poleđini tablice 2, uključujući prednju posvećen božanskom odmoru sedmog dana. S druge strane, promatrači ovog počinka dobit će pomoć Isusa Krista da poštuju ove zapovijedi koje se tiču dužnosti čovjeka prema njegovom ljudskom bližnjemu. Božja djela još od predaje ploča zakona Mojsiju poprimaju značenje, ulogu i upotrebu jednako iznenađujuće koliko i neočekivana u vrijeme kraja, 2018. godine. A poruka o obnovi subote time je ojačana i potvrđena od strane Svemogućeg Boga Isusa Krista.

Evo sada oblika u kojem se pojavljuje deset zapovijedi.

Tablica 1 – Prednja strana: recepti

Bog se predstavlja

" *Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva* ." (Uključeni su svi izabrani spašeni od grijeha i spašeni pomirbenom krvlju koju je prolio Isus Krist; *kuća ropstva* je grijeh; imitirani plod đavla).

1. zapovijed: Katolički grijeh od 538. · protestantski od 1843., a adventistički od 1994.).

" *Nemoj drugih bogova uz mene* ."

2. zapovijed: ^{1. dio} Katolički grijeh od 538. godine.

" *Nemoj praviti sebi lika rezana niti ikakva prikaza onoga što je gore na nebu, i što je dolje na zemlji, i što je u vodama ispod zemlje. Ne klanjaj im se, niti im služi;* ".

Tablica 1 – Natrag: Posljedice

2. zapovijed: ^{2. dio}

"... jer ja, *YaHWéH*, tvoj Bog, ljubomoran sam Bog, koji kažnjavam nepravdu očeva na djeci do trećeg i četvrtog koljena onih koji me mrze, **(katolici od 538.; protestanti od 1843.; adventisti od 1994.)** i koji iskazuje milosrđe do *tisuću naraštaja onima koji me ljube i drže moje zapovijedi* . **(Adventisti sedmog dana, od 1843.; najnoviji, od 1994.)** .

3. zapovijed: krše je katolici od 538., protestanti od 1843., a adventisti od 1994.)

„ *Ne uzimaj lažno imena Jahve, Boga svojega; jer YaHWéH neće ostaviti nekažnjelog onoga koji lažno uzima njegovo ime .* »

Tablica 2 – Lice: recept

4. zapovijed: njezino kršenje od strane kršćanske skupštine od 321. godine čini je " *razornim grijehom* " ^{Dan.8}:13; bio je prekršen katoličkom vjerom od 538. godine, a protestantskom od 1843. Ali on je čašćen vjerom Adventista sedmog dana od 1843. i 1873. godine.

“ *Sjeti se subotnjeg dana da ga svetkuješ. Radite šest dana i obavite sav svoj posao. A sedmi dan je subota Jahvi, Bogu tvome: ne radi nikakva posla, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni čovjek tvoj, ni sluškinja tvoja, ni stoka tvoja, ni stranac koji je na tvojim vratima. Jer Jahve je u šest dana stvorio nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počinio; zato je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotnji .* »

Tablica 2: Naličje: posljedice : Kršćanska je vjera prekršila ovih posljednjih šest zapovijedi od 321. godine; katoličkom vjerom od 538.; protestantskom vjerom, od 1843., i "izbljuvanom " adventističkom vjerom 1994. Ali oni se poštuju u vjeri adventista sedmog dana blagoslovljenih Duhom Svetim Isusa Krista, od 1843. i 1873.; "posljednji" od 1994. do 2030. godine.

5. zapovijed -

„ *Poštuj oca svoga i majku svoju da dugo živiš u zemlji koju ti daje Jahve, Bog tvoj.* »

6. zapovijed -

“ ~~Ne smiješ ubiti.~~ *Nemoj počinuti ubojstvo .*” (tipa zločinačkog ubojstva ili u ime krive vjere)

7. zapovijed -

“ *Ne čini preljub.* »

8. zapovijed -

“ *Ne kradi.* »

9. zapovijed -

“ *Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga .* »

10. zapovijed -

“ *Ne poželi kuće bližnjega svojega; ne poželi ženu bližnjega svoga, ni slugu njegovu, ni sluškinju njegovu, ni vola njegovu, ni magarca njegovu, ni bilo čega što je bližnjega tvojega.* »

Ovdje zatvaram ovu uzvišenu i životno važnu zgradu.

Stih 7: “ *Prvo živo biće je poput lava, drugo živo biće je poput teleta, treće živo biće ima lice čovječje, a četvrto živo biće je poput orla koji leti.* ”

Recimo odmah, ovo su samo simboli. Ista je poruka predstavljena u Ezek.1:6 s varijacijama u opisu. Postoje četiri identične životinje, svaka s četiri različita lica. Ovdje još uvijek imamo četiri životinje, ali svaka ima samo jedno

lice, različito u četiri životinje. Ova čudovišta dakle nisu stvarna, ali je njihova simbolička poruka uzvišena. Svaki od njih predstavlja standard vječnog univerzalnog života koji se tiče, kao što smo vidjeli, samog Boga i njegovih višedimenzionalnih univerzalnih stvorenja. Onaj koji se utjelovio u svojoj božanskoj savršenosti, ova četiri kriterija univerzalnog života, je Isus Krist, u kome se nalazi kraljevska vlast i snaga *lava* prema Sud.14:18; duh žrtvovanja i služenja *teletu* ; čovjekova slika Boga; i vlast vrhovnog nebeskog uzvišenja *letećeg orla* . Ova četiri kriterija nalaze se u cijelom univerzalnom vječnom nebeskom životu. Oni čine normu koja objašnjava uspjeh božanskog projekta protiv kojeg se bore buntovni duhovi. A Isus je predstavio savršeni model svojim apostolima i učenicima tijekom svoje tekuće zemaljske službe; otišao tako daleko da je oprao noge svojim učenicima, prije nego što je predao svoje tijelo mučenju razapinjanja, kako bi umjesto njih, poput "teleta " , okajao grijeha svih svojih izabranih. Također, neka se svatko ispita kako bi znao je li odricanje od ove norme vječnog života u skladu s njegovom naravi, njihovim težnjama i njihovim željama. Ovo je standard ponude spasenja koju treba prihvatiti ili odbiti.

Stih 8: “ *Svaka četiri živa bića imaju po šest krila i puna su očiju posvuda i iznutra. Ne prestaju dan i noć govoriti: Svet, svet, svet je Gospodin Bog, Svemogućí, koji bijaše, i jest, i dolazi!* »

U pozadini nebeskog suda, ova scena ilustrira načela koja se neprestano primjenjuju na nebu i na zemlji od strane bića koja ostaju vjerna Bogu.

Nebeska tijela stvorenja iz drugih svjetova nemaju potrebu za krilima za kretanje jer ne podliježu zakonima zemaljske dimenzije. Ali Duh usvaja zemaljske simbole koje čovjek može razumjeti. Pripisujući im “ *šest krila* ” otkriva nam simboličku vrijednost broja 6 koji postaje broj nebeskog karaktera i anđela. Odnosi se na svjetove koji ostaju bez grijeha i anđele od kojih je Sotona, pobunjeni anđeo, prvi stvoren. Budući da je Bog sebi dodijelio broj "sedam" kao svoj osobni kraljevski "pečat", broj 6 se može smatrati "pečatom", ili u slučaju đavla, "žigom" njegove osobnosti, ali dijeli ovo broj 6 sa svjetovima koji ostaju čisti i svim anđelima koje je Bog stvorio, dobrim i lošim. Ispod anđela dolazi čovjek čiji će broj biti “5”, što je opravdano njegovih 5 osjetila, 5 prstiju njegove ruke i 5 prstiju njegove noge. Ispod dolazi broj 4 univerzalnog karaktera označen s 4 kardinalne točke, sjever, jug, istok i zapad. Ispod dolazi broj 3 savršenstva, zatim 2 nesavršenosti i 1 jedinstva ili savršenog sjedinjenja. Oči četiri živa bića su " *svuda okolo i iznutra* ", i nadalje, " *ispred i iza* ". Ništa ne može izbjeći pogledu ovog nebeskog višedimenzionalnog univerzalnog života koji božanski Duh ispituje u njegovoj cjelovitosti jer je njegovo porijeklo u njemu. Ovo učenje je korisno jer, na današnjoj zemlji, zbog grijeha i zloće grešnika, držeći ih " *unutar* " sebe, čovjek može sakriti svoje tajne misli i zloću od drugih ljudi.projekata usmjerenih protiv njegovih bližnjih. U nebeskom životu takve stvari su nemoguće. Nebeski je život proziran poput kristala budući da je iz njega protjerana zloća, zajedno s đavlom i njegovim zlim anđelima, bačena na zemlju, prema Otk.12,9, nakon Isusove pobjede nad grijehom i mrtvima. Naviještanje Božje svetosti ostvareno je u njegovoj savršenosti (3 puta: *sveti*) od strane stanovnika ovih čistih svjetova. Ali ovaj se navještaj ne provodi riječima; to je savršenstvo njihove pojedinačne i zajedničke svetosti koja u trajnim djelima naviješta savršenstvo

svetosti Boga koji ih je stvorio. Bog otkriva svoju prirodu i ime u obliku citiranom u Otk 1,8: " *Ja sam alfa i omega, govori Gospodin Bog, koji jest i koji bijaše i koji dolazi, Svemogući .* " Izraz " *tko jest, tko je bio i tko će doći* " savršeno definira vječnu prirodu Boga stvoritelja. Odbijajući ga zvati imenom koje je sam sebi dao, "YaHWéH", ljudi ga nazivaju "Gospodin". Istina je da Bogu nije trebalo ime, budući da je jedinstven i bez božanskog takmaca, ne treba mu ime da bi ga razlikovalo od drugih bogova koji ne postoje. Bog je ipak pristao odgovoriti na zahtjev Mojsija kojeg je volio i koji je volio njega. Stoga si je dao ime "YaHWéH" koje se prevodi glagolom "biti", konjugiranim u trećem licu jednine hebrejskog imperfekta. Ovo "nesavršeno" vrijeme označava postignuće koje se proteže u vremenu, dakle, vrijeme veće od naše budućnosti, oblik "koji jest, koji je bio i koji će biti" savršeno prevodi značenje ove hebrejske nesavršenosti. Formula " *onaj koji jest, koji je bio i koji će doći* " je stoga Božji način na koji prevodi svoje hebrejsko ime "YaHWéH", kada ga mora prilagoditi zapadnim jezicima ili bilo kojem drugom osim hebrejskog. . Dio "i koji dolazi" označava konačnu adventističku fazu kršćanske vjere, uspostavljenu u Božjem planu dekretom Dan.8:14 od 1843. Stoga je u tijelu izabranih adventista navještaj trostruke svetosti. Božje je ostvareno. Božanstvo Isusa Krista često je osporavano, ali je neosporivo. Biblija o tome kaže u Heb.1:8: " *A on reče Sinu: Prijestolje je tvoje, Bože, vječno; žezlo tvoje vladavine je žezlo pravednosti;* ". A Filipu koji traži od Isusa da mu pokaže Oca, Isus odgovara: „ *Toliko sam vremena s vama i nisi me upoznao, Filipe! Tko je vidio mene, vidio je i Oca ; kako se kaže: Pokaži nam Oca?* (Ivan 14:9)."

Stihovi 9-10-11: " *Kada živi daju slavu, čast i zahvalnost Onome koji sjedi na prijestolju, Onome koji živi u vijekove vjekova, dvadeset i četiri starješine padaju pred Onim koji sjedi na prijestolju i klanjaju se i klanjaju se pred njim koji živi u vijekove vjekova, i bacaju svoje krune pred prijestolje, govoreći: Dostojan si, Gospodine naš i Bože naš, da primiš slavu i čast i moć; jer ti si stvorio sve stvari i tvojom voljom one postoje i stvorene su .* "

Četvrto poglavlje završava prizorom slavljenja Boga stvoritelja. Ova scena pokazuje da su božanski zahtjev, " *boj se Boga i daj mu slavu ...* ", izražen u poruci prvog anđela iz Otk.14:7, čuli i dobro razumjeli posljednji izabrani dužnosnici od 1843.; ali iznad svega, po izabranima koji su ostali živi u vrijeme povratka u slavi Isusa Krista; jer samo za njih je otkrivenje Apokalipse bilo pripremljeno i potpuno osvjetljeno u vrijeme koje je Bog izabrao, od proljeća 2018. godine. Otkupljeni tako iskazuju u obožavanju i slavljenju, svu svoju zahvalnost prema Isusu Kristu, obliku u kojem, Svemogući ih je posjetio da ih spasi od grijeha i smrti, svoje plaće. Nevjerno čovječanstvo vjeruje samo onome što vidi, poput apostola Tome, a budući da je Bog nevidljiv, osuđeno je ignorirati njegovu krajnju slabost koja ga samo čini igračkom kojom manipulira prema svojoj božanskoj volji. Ona barem ima izgovor, koji je neće opravdati, da nije poznavala Boga, izgovor koji Sotona nema, budući da je poznavao Boga, odlučio je ući u borbu protiv njega; teško je vjerovati, ali istinito, a tiče se i zlih anđela koji su ga pratili. Paradoksalno, višestruki različiti pa čak i suprotstavljeni plodovi slobodnog izbora svjedoče o autentičnoj i potpunoj slobodi koju je Bog dao svojim nebeskim i zemaljskim stvorenjima.

Otkrivenje 5: Sin Čovječji

Kad je Isusa predstavio gomili, Pilat je rekao: " *Evo Čovjeka* ." Sam Bog je morao doći i uzeti oblik tijela, kako bi se " *Čovjek* " mogao pojaviti u skladu sa svojim srcem i svojim željama. Smrt je pogodila prvi par ljudskih bića zbog grijeha neposlušnosti Bogu. Kao znak njihovog novog sramotnog stanja, Bog im je dao otkriti svoju tjelesnu golotinju koja je bila samo vanjski znak njihove unutarnje duhovne golotinje. Od tog početka, prva najava njihovog otkupljenja je napravljena davanjem odjeće od životinjske kože. Tako je ubijena prva životinja u ljudskoj povijesti, zbog simbolike možemo misliti da je to bio mladi ovan ili janje. 4000 godina kasnije, Jaganjac Božji, koji odnosi grijeh svijeta, došao je ponuditi svoj pravno savršeni život kako bi otkupio izabrane među čovječanstvom. Ovo spasenje ponuđeno u čistoj milosti od Boga stoga u potpunosti počiva na Isusovoj smrti koji dopušta svojim izabranima da imaju koristi od njegove savršene pravde; a u isto vrijeme, svojom smrću okajava njihove grijeha kojih je sebe učinio dobrovoljnim nositeljem. Od tada je Isus Krist postao jedino ime koje može spasiti grešnika na cijeloj našoj zemlji, a njegovo spasenje vrijedi od Adama i Eve.

Zbog svih ovih razloga, ovo 5. poglavlje, koje je stavljeno pod lik " *Čovjeka* ", posvećeno je njemu. Ne samo da Isus spašava svoje izabranike svojom pomirbenom smrću, već ih spašava štiteći ih tijekom njihova putovanja zemaljskog života. I upravo u tu svrhu on ih upozorava na duhovne opasnosti koje im je davao stavio na put. Njegova se tehnika nije promijenila: kao u vrijeme apostola, Isus im govori u prisposodobama, tako da svijet čuje, ali ne razumije; što nije slučaj s njegovim izabranicima koji, poput apostola, njegova objašnjenja primaju izravno od njega. Njegovo otkrivenje "Apokalipsa" ostaje pod tim neprevedenim grčkim nazivom, ova gigantska parabola koju svijet ne smije razumjeti. Ali za njegove odabranike ovo je proročanstvo doista njegovo " **Otkrivenje** ".

Stih 1: " *Tada vidjeh u desnici onoga koji sjedi na prijestolju knjigu napisanu iznutra i izvana, zapečaćenu sa sedam pečata .* "

Na prijestolju stoji Bog i u desnici ima, dakle pod svojim blagoslovom, knjigu ispisanu " *iznutra i izvana* ". Ono što je napisano " *unutar* " je dešifrirana poruka rezervirana za njegove odabranike koja ostaje zatvorena i neshvaćena od strane ljudi svijeta, neprijatelja Boga. Ono što je napisano " *vani* " je šifrirani tekst, vidljiv, ali nerazumljiv ljudskom mnoštvu. Knjiga Otkrivenja zapečaćena je

sa " *sedam pečata* ". U ovom pojašnjenju, Bog nam govori da će samo otvaranje " *sedmog pečata* " omogućiti njegovo potpuno otvaranje. Sve dok postoji pečat koji bi je zapečatio, knjiga se ne može otvoriti. Cijelo otvaranje knjige će stoga ovisiti o vremenu koje je Bog odredio za temu " *sedmog pečata* ". Spomenut će se pod naslovom " *pečat živoga Boga* " u Otk. otvaranje " *sedmog pečata* " koji u pedagogiju knjige unosi temu " *sedam truba* ", tako važnu za nas, njezine odabranike.

Stih 2: " *I vidjeh moćnog anđela kako viče iza glasa: Tko je dostojan otvoriti knjigu i razbiti njezine pečate?* »

Ova scena je zagrada u montaži proročanstva. Knjiga Otkrivenja ne bi trebala biti otvorena na nebu, u kontekstu prethodnog poglavlja 4. Izabranima je to potrebno prije povratka Isusa Krista, dok su izloženi zamkama đavla. Moć je u Božjem taboru, a moćni anđeo je anđeo YaHWéH, Bog u svom anđeoskom obliku Mihaela. Zapečaćena knjiga iznimno je važna i sveta jer zahtijeva vrlo visoko dostojanstvo da se njezini pečati razbiju i otvore.

Stih 3: " *I nitko na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom nije mogao otvoriti svitak niti pogledati u njega.* »

Napisana od samog Boga, knjigu ne može otvoriti niti jedno od njegovih nebeskih ili zemaljskih stvorenja.

Stih 4: " *I jako sam plakao jer se nitko nije našao dostojan otvoriti knjigu ili pogledati je.* »

Ivan je, kao i mi, zemaljsko stvorenje i njegove suze izražavaju užasnutost čovječanstva suočenog sa zamkama koje postavlja đavao. Čini se da nam govori: "tko može biti spašen bez objave?". Time otkriva visok tragični stupanj nepoznavanja svog sadržaja i kobnu posljedicu: dvostruku smrt.

Stih 5: " *I jedan od staraca reče mi: Ne plači; gle, lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, pobijedio je da otvori svitak i njegovih sedam pečata.* »

" *Starci* " koje je Isus otkupio sa zemlje u dobroj su poziciji da uzdignu ime Isusa Krista iznad svih živih bića. Oni u njemu prepoznaju vlast za koju je sam izjavio da ju je primio od Oca i nebeskih bića u Mateju 28:18: " *Isus pristupi i ovako im reče: Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji* ". Ciljajući na njegovo utjelovljenje u Isusu, Bog je nadahnuo Jakova koji je, prorokujući svojim sinovima, rekao o Judi: „ *Juda je mladi lav. Vratio si se iz pokolja, sine moj! Klekne koljena, legne kao lav, Kao lavica: tko će ga ustati? Žezlo se neće odmaknuti od Jude ni štap državni od nogu njegovih dok ne dođe Šilo i narodi mu se ne pokore. On veže svog magarca za lozu, i svoje magare za najbolju lozu; Svoju haljinu pere u vinu, svoj ogrtač u krvi grožđa. Oči su mu crvene od vina, a zubi bijeli od mlijeka* (Post 49,8 do 12)." *Krv grožđa* bit će tema " *berbe* " najavljene u Otk.14:17 do 20, koja je također prorečena u Izaiji 63. Što se tiče " *Davidova korijena* ", čitamo u Izaiji 11:1 do 5 : " *Tada će grana izaći iz debla Jišajeva i izdanak će izniknuti iz njegova korijena. Na njemu će počivati Duh Gospodnji: Duh mudrosti i razuma, Duh savjeta i snage, Duh znanja i straha Gospodnjega. Udahnut će strah Gospodnji; Neće suditi po izgledu, Neće odlučivati po rekla-reklama. Ali on će suditi siromasima po pravdi, i on će po pravdi suditi siromasima zemlje; Udarit će zemlju svojom riječju kao štapom, i dahom svojih usana ubit će bezbožnike. Pravednost će mu biti pojas na bokovima,*

a vjernost pojas na bokovima njegovim .” Isusova pobjeda nad grijehom i smrću, njegova plaća, daje mu legalno i legitimno pravo da otvori knjigu Otkrivenja, kako bi njegovi izabranici bili upozoreni i zaštićeni od smrtonosnih vjerskih zamki koje postavlja, od đavla, kako bi zavesti nevjernike. Knjiga će stoga biti potpuno otvorena u vrijeme kada dekret Daniela 8:14 stupi na snagu, naime, prvog dana proljeća 1843. godine; čak i ako će njegovo nesavršeno razumijevanje zahtijevati preispitivanje tijekom vremena, do 2018.

Stih 6: “ *I vidjeh, usred prijestolja i četiri živa bića i usred starješina, janje koje bijaše ondje kao zaklano. Imao je sedam rogova i sedam očiju, što je sedam Božjih duhova poslanih po cijeloj zemlji.* »

Moramo primijetiti prisutnost janjeta " usred prijestolja ", jer on je Bog u svom višestrukom posvećenju, budući da je sve odjednom, jedinstveni Bog stvoritelj, arhanđeo Mihael, Isus Krist, Jaganjac Božji, i Sveti Duh ili “ *sedam duhova Božjih poslanih po svoj zemlji* ”. Njegovih " *sedam rogova* " simboliziraju posvećenje njegove moći i njegovih " *sedam očiju* ", posvećenje njegova pogleda, koji duboko ispituje misli i postupke njegovih stvorenja.

Stih 7: “ *On pristupi i uze svitak iz desnice onoga koji sjedi na prijestolju.*

»

Ova scena ilustrira riječi iz Otk. 1:1: " **Otkrivenje Isusa Krista koje mu je Bog dao da pokaže svojim robovima što se ima dogoditi brzo**, i koje je obznanio, poslavši svog anđela, svome robu Ivanu ." Ova nam poruka želi reći da će sadržaj **Otkrivenja** biti neograničen jer ga je dao sam Bog, Otac; i to tako što je na nju stavio sav svoj blagoslov naznačen svojom " *desnicom* ".

Stih 8: “ *Kad je uzeo svitak, četiri živa bića i dvadeset i četiri starješine padoše ničice pred Jaganjcem, svaki imajući harfu i zlatne posude s tamjanom, što su molitve svetih.* »

Zadržimo iz ovog stiha ovaj simbolički ključ: “ *zlatne čaše napunjene mirisima, koje su molitve svetaca* ”. Sva nebeska i zemaljska stvorenja izabrana svojom vjernošću padaju ničice pred "janjetom " Isusom Kristom da mu se poklone. Harfi simboliziraju univerzalni sklad kolektivnog slavljenja i štovanja .

Stih 9: “ *I zapjevaše novu pjesmu govoreći: Dostojan si uzeti svitak i otvoriti njegove pečate; jer si bio ubijen, i svojom krvlju si otkupio za Boga ljude iz svakog plemena, jezika, naroda i nacije;* »

Ova “ *nova pjesma* ” slavi izbavljenje od grijeha i, privremeno, nestanak huškača pobune. Jer oni će tek nakon posljednjeg suda zauvijek nestati. Otkupljeni Isusa Krista dolaze iz svih podrijetla, svih boja i ljudskih rasa, “ *iz svakog plemena, jezika, naroda i nacije* ”; što dokazuje da je spasonosni projekt samo predložen u ime Isusa Krista, u skladu s onim što Djela 4:11-12 izjavljuju: “ *Isus je kamen koji ste odbacili vi koji gradite, a koji je postao glavni ugaoni . Ni u jednom drugom nema spasa; jer nema drugoga imena pod nebom dana ljudima po kojem se možemo spasiti.* ". Sve druge religije su stoga nelegitimne i đavolske iluzorne prijevare. Za razliku od lažnih religija, pravu kršćansku vjeru Bog je organizirao na logički koherentan način. Zapisano je da Bog nikome nije stranac; njegovi zahtjevi su isti za sva njegova stvorenja, a spasenje koje je ponudio imalo je cijenu koju je on sam morao platiti. Nakon što je patio za ovo otkupljenje, on će

spasiti samo one ljude za koje smatra da su dostojni imati koristi od njegovog mučeništva.

Stih 10: " *Učinio si ih kraljevstvom i svećenicima Bogu našem, i oni će kraljevati na zemlji .*"

Kraljevstvo nebesko koje je Isus propovijedao dobilo je oblik. Primanje „ *prava na sudac* ”, izabrani se uspoređuju s kraljevima prema Otk.20:4. U svojim starozavjetnim aktivnostima, " *svećenici* " su nudili simbolične životinjske žrtve za grijeh. Tijekom " *tisuću godina* " nebeskog suda, izabrani će također, svojim sudom, pripremiti posljednje žrtve velike univerzalne žrtve, koja će uništiti, u jednom potezu, sva pala nebeska i zemaljska stvorenja. Vatra " *ognjenog jezera druge smrti* " će ih eliminirati na dan suda. Tek će nakon ovog uništenja, obnovljena od Boga, obnovljena Zemlja primiti otkupljene izabrane. Tek tada će s Isusom Kristom, *Kraljem kraljeva i Gospodarom gospodara* iz Otk. 19:16, " *oni kraljevati na zemlji* " .

Stih 11: " *Pogledah i čuh glas mnogih anđela oko prijestolja i živih bića i starješina, a njihov broj bijaše na tisuće tisuća i tisuće tisuća.* ”

Ovaj stih predstavlja nam, ujedinjene, tri skupine gledatelja koji svjedoče zemaljskim duhovnim bitkama. Duh ovoga puta jasno spominje anđele kao posebnu skupinu čiji je broj vrlo velik: " *mirijade mirijada i tisuće tisuća* ”. Anđeli Gospodnji trenutačno su bliski borci, stavljeni u službu njegovih otkupljenih, njegovih zemaljskih izabranika, koje čuvaju, štite i poučavaju u njegovo ime. Na prvoj liniji, ti prvi svjedoci za Boga bilježe pojedinačnu i zajedničku povijest života na zemlji.

Stih 12: " *Rekoše iza glasa: Janje zaklano dostojno je primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i hvalu.* »

Anđeli su na zemlji pomagali službu svog vođe Mihaela koji se lišio svih svojih božanskih moći kako bi postao savršeni Čovjek koji se na kraju svoje službe ponudio kao dobrovoljnu žrtvu kako bi otkupio grijeha koje su počinili njegovi izabrani dužnosnici. Na kraju njegove ponude milosti, izabranici su uskrsnuli i ušli u obećanu vječnost, anđeli vraćaju božanskom Kristu Božjem sve osobine koje je imao u Mihaelu: " *moć, bogatstvo, mudrost, jakost, čast, slavu , i pohvale.* »

Stih 13: " *I sva stvorenja koja su na nebu i na zemlji i pod zemljom i u moru i sve što je u njima, čuo sam ih gdje govore: Onome koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu hvala, čast, slava i snaga u vijeke vjekova!* »

Božja su stvorenja jednodušna. Svi su voljeli demonstraciju njegove ljubavi koja se očitovala darom njegove osobe u Isusu Kristu. Projekt koji je Bog osmislio veličanstven je uspjeh. Njegov odabir bića ljubavi je završen. Stih ima oblik poruke prvog anđela iz Otk 14,7: " *On reče jakim glasom: Bojte se Boga i dajte mu slavu jer je došao čas suda njegova; i pokloni se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vode .*" Posljednji odabir napravljen od 1843. temeljio se na razumijevanju ovog stiha. A izabrani su čuli i odgovorili obnovivši u kršćanskoj vjeri praksu sedmog dana odmora koju su prakticirali apostoli i Isusovi učenici sve do njenog napuštanja od 7. ožujka 321. Stvoritelj Bog je bio počašćen poštovanjem četvrte zapovijedi koja je blizu njegovog srca. Rezultat je prizor nebeske slave gdje sva njegova stvorenja, slijedeći slovo poruke prvog

anđela iz Otk 14,7, govore: “ Onomu koji sjedi na *prijestolju i Jaganjcu neka je hvala, čast, slava i snaga, u vijeke vjekova!* ”. Imajte na umu da riječi ponavljaju, obrnuto, riječi koje su anđeli naveli u prethodnom stihu 13. Od svog uskrsnuća, Isus je ponovno stekao svoj nebeski život: svoju božansku “ *moć, svoje bogatstvo i svoju mudrost* ”. Na zemlji njegovi posljednji neprijatelji odbili su mu “ *hvalu, čast, slavu i snagu* ” koje su mu pripadale kao Bogu stvoritelju. Pozivajući se na “ *svoju snagu* ”, na kraju ih je sve porazio i satio pod svoje noge. Također, ispunjeni ljubavlju i zahvalnošću, zajedno, njegova sveta i čista stvorenja legitimno mu vraćaju njegove podanike slave.

Stih 14: “ *I rekoše četiri živa bića: Amen! I starci su pristupili i poklonili se.* ”

Stanovnici čistih svjetova odobravaju ovu restituciju, govoreći: “Uistinu! To je istina ! » I zemaljski odabranici otkupljeni sublimiranom ljubavlju padaju ničice pred svojim Svemogućim Bogom Stvoriteljem koji se došao utjeloviti u Isusu Kristu.

Otkrivenje 6: Glumci, božanske kazne i znakovi vremena kršćanske ere

Sjećam se lekcije dane u Otk.5: knjiga se može otvoriti tek kada se ukloni “ *sedmi pečat* ”. Da bi napravio ovo otvaranje, Kristov odabranik mora **apsolutno** odobriti praksu sedmog dana subote; i ovaj ga duhovni izbor osposobljava da primi od Boga koji ga odobrava, njegovu mudrost i njegovo duhovno i proročko

razlučivanje. Dakle, bez da sam tekst to specificira, odabrani će poistovjetiti "Božji pečat" citiran u Otk.7:2, sa "sedmim pečatom", koji još uvijek zatvara knjigu Otkrivenja, i povezat će ih s tim dva "pečata", sedmi dan odmora posvećen od Boga. Vjera čini razliku između svjetla i tame. Dakle, za svakoga tko ne odobrava posvećenu subotu, proročanstvo će ostati zatvorena, hermetična knjiga. On može dobro prepoznati određene očite teme, ali neće razumjeti vitalna i oštra otkrića koja čine razliku između života i smrti. Važnost "sedmog pečata" pojavit će se u Otk 8,1-2 gdje mu Duh daje ulogu otvaranja teme "sedam truba". Sada će Božji projekt postati jasan upravo u porukama ovih "sedam truba". Budući da tema truba iz Otk. 8 i 9 dolazi, paralelno, kako bi dovršila istine prorečene u temama "pisama" Otk. 2 i 3; i "pečate", iz Otk. 6 i 7. Božanska strategija je identična onoj koju je koristio za konstruiranje svog proročkog otkrivenja danog Danielu. Budući da sam bio kvalificiran za ovu službu mojim prihvaćanjem prakse posvećene subote i njegovim suverenim izborom, Duh mi je otvorio knjigu svojih Otkrivenja otpečativši "sedmi pečat". Otkrijmo sada identitet njegovih "pečata".

Stih 1: "Gledao sam, kad je Jaganjac otvorio jedan od sedam pečata, i čuo sam jedno od četiri živa bića kako govori kao glasom groma: Dođi. »

Ovo prvo "živo biće" označava kraljevsku vlast i snagu "lava" iz Otk.4:7, prema Sud.14:18. Ovaj glas groma je božanski i dolazi s Božjeg prijestolja u Otk.4:5. Dakle, Svemogući Bog je taj koji govori. Otvaranje svakog "pečata" je poziv od Boga meni da vidim i razumijem poruku vizije. Isus je već rekao Filipu: "Dođi i vidi" kako bi ga potaknuo da ga slijedi.

Stih 2: "Pogledah, i gle, pojavi se bijeli konj. Onaj koji ga je vozio imao je luk; dana mu je kruna i on je krenuo kao pobjednik i u osvajanje."

Bijela označava njegovu savršenu čistoću; konj je slika izabranog naroda kojeg vodi i poučava prema Jakovu 3,3: "Ako konjima stavimo udove u usta da nas slušaju, vladamo i cijelim njihovim tijelom"; njegov "luk" simbolizira strijele njegove božanske riječi; njegova "kruna" je "kruna života" dobivena njegovim mučeništvom koje je dobrovoljno prihvatio; njegova je pobjeda bila odlučna otkako je stvorio prvi vis-à-vis; nema sumnje da je ovaj opis opis Svemogućeg Boga Isusa Krista. Njegova konačna pobjeda je izvjesna jer je već na Golgoti pobijedio đavla, grijeh i smrt. Zaharija 10:3-4 potvrđuje ove slike govoreći: "Raspalio se gnjev moj na pastire i kaznit ću jarce; jer Jahve nad vojskama pohodi svoje stado, dom Judin, i učinit će ih svojim konjem slave u boju; od njega će doći kut, od njega čavao, od njega luk rata; od njega će doći svi vođe zajedno. » Pobjeda božanskog Krista naviještena je "posvećenjem sedmoga dana" naših tjedana, od stvaranja svijeta; subotu, proričući ostatak "sedmog" tisućljeća, nazvanog "tisuću godina" u Otk.20:4-6-7, u koji će, svojom pobjedom, Isus dovesti svoje izabranike za vječnost. Uspostava subote od osnutka zemaljskog svijeta potvrđuje ovaj izraz: "počeo kao pobjednik". Subota je proročanski navjestitelj ove božanske i ljudske pobjede protiv grijeha i đavla i kao takva, na njoj Bog temelji cijeli svoj program "posvećenja" onoga što mu pripada i što on grabi đavla.

Stih 3: "Kad otvori drugi pečat, čuh drugo živo biće gdje govori: Dođi."

“ *Drugo živo biće* ” odnosi se na “ *tele* ” žrtava iz Otk.4:7. Duh žrtve potaknuo je Isusa Krista i njegove istinske učenike kojima je izjavio: “ *Hoće li tko ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe i uzme svoj križ, neka uzme svoj križ, slijedi .* ”

Stih 4: “ *I izađe drugi konj, riđi. Onaj koji je sjedio na njemu dobio je vlast da uzme mir sa zemlje, tako da će ljudi jedni drugima klati grkljane; i dan mu je veliki mač .* ”

“ *Crveno* ”, ili “ *vatreno crveno* ”, označava grijeh potaknut od strane Glavnog Razarača koji je Sotona, u slici “ *Abadonskog Apoliona* ” iz Otk.9:11; “ *vatra* ” je sredstvo i simbol uništenja. On također vodi svoj zli tabor sastavljen od loših palih anđela i zavedenih i izmanipuliranih zemaljskih sila. On je samo stvorenje koje “ *prima* ” od Boga “ *moć da uzme mir sa zemlje, tako da ljudi mogu ubijati jedni druge .* ” Ova će se radnja pripisati Rimu, “ *bludnici Babilonu velikom* ” u Otk 18,24: “ *i jer se u njemu našla krv proroka i svetaca i svih pobijenih na zemlji* ”. Stoga je identificiran “ *Uništitelj* ” vjernih kršćana, kao i njegove žrtve. “ *Mač* ” koji prima označava prvu od četiri strašne božanske kazne navedene u Eze.14:21-22: “ *Da, ovako govori Gospodin, YaHWéH: Iako šaljem protiv Jeruzalema svoje četiri strašne kazne , 'mač, glad , divlje zvijeri i kuga, da unište ljude i zvijeri, ipak će biti ostatak koji će pobjeći, koji će izaći iz toga, sinovi i kćeri...'* ”.

Stih 5: “ *Kad otvori treći pečat, čuh treće živo biće gdje govori: Dođi! Pogledah, i gle, pojavi se crni konj. Onaj koji ga je vozio držao je vagu u ruci .* ”

“ *Treće živo biće* ” je “ *čovjek* ” stvoren na sliku Božju iz Otk.4:7. Ovaj lik je izmišljen, ali on predstavlja drugu božansku kaznu za grijeh prema Ezek.14:20. Djelujući protiv prehrane muškaraca, ovoga puta riječ je o *gladi* . Tijekom naše ere bit će nametnuto i doslovno i duhovno. U obje primjene nosi smrtno posljedice, ali u svom duhovnom smislu lišavanja božanskog svjetla, njegova izravna posljedica je smrt “*druge smrti* ” rezervirane za pale, na posljednjem sudu. Poruka ovog trećeg jahača sažeta je na sljedeći način: budući da čovjek više nije na sliku Božju, nego na sliku životinja, ja ga lišavam onoga što mu daje život: njegovu tjelesnu hranu i njegovu duhovnu hranu. Vaga je simbol pravde, ovdje Boga koji sudi djela vjere kršćana.

Stih 6: “ *I čuh glas usred četiri živa bića gdje govori: Mjera pšenice za denar i tri mjere ječma za denar; ali ne naškodite ulju i vinu .* ”

Ovaj glas je glas Krista prezrenog i frustriranog nevjerom lažnih vjernika. Za istu cijenu vidimo manju količinu pšenice nego za ječam . Iza ove velikodušne ponude ječma krije se poruka vrlo visoke duhovne razine. Doista, u Brojevima 5:15, zakon predstavlja žrtvu “ *ječma* ” za rješavanje problema *ljubomore* koju muž osjeća prema svojoj ženi. Dakle, pročitajte detaljno, u potpunosti, ovaj postupak opisan u stihovima 12 do 31 ako želite razumjeti. U tom sam svjetlu shvatio da sam Bog, *Zaručnik* u Isusu Kristu Skupštine, njegova *zaručnica* , podnosi tužbu zbog “ *sumnje na ljubomoru* ”; što će biti potvrđeno spominjanjem “ *gorkih voda* ” navedenih u “ *trećoj trubi* ” u Otk.8:11. U postupku iz Brojeva 5, žena je trebala piti prašnjavu vodu, bez posljedica, ako je nevinna, ali ako postane ogorčena ako je kriva, bit će pogođena prokletstvom. *Preljub* Žene je osuđen u Otk.2:12 (maskiran imenom *Pergam*: kršenje braka) i Otk.2:22, i stoga će biti

ponovno potvrđen vezom uspostavljenom između 3. pečata i 3. trube . - Već je u Danielu isti pristup doveo do toga da Daniel 8 "potvrđi" rimski identitet " *malog roga* " Dan.7 predstavljen kao "hipoteza". Ova usporedba Daniela 2, 7 i 8 bila je novost koja mi je omogućila da dokažem rimsku identifikaciju; ovo prvi put od postojanja adventizma. Ovdje u Otkrivenju stvari izgledaju na isti način. Demonstriram pregled paralelne kršćanske ere tri glavne teme, slova, pečata i trublje. A u Otkrivenju, tema " *truba* " ispunjava istu ulogu kao Daniel 8 za Danielovu knjigu. Ova dva elementa pružaju dokaze bez kojih bi proročanstvo ponudilo samo " *sumnju* " koju sam nazvao "hipotezom" u proučavanju Daniela. Stoga se ove riječi, " *sumnja na ljubomoru* " otkrivene u Brojevima 5:14, odnose na Boga i Skupštinu od Otk. 1 do Otk. 6; zatim s otvaranjem knjige koje je omogućeno poistovjećivanjem " *sedmog pečata* " sa sedmim danom subotom, *temom Otk .* poglavlja od 10 do 22 koja ga slijede. Duh stoga u 7. poglavlju daje ulogu carinarnice, gdje se mora dobiti dopuštenje za ulazak. U slučaju Otkrivenja, taj autoritet je sam Isus Krist, Svemogući Bog i Duh Sveti. Otvorena su vrata pristupa onome, kaže, koji " *čuje moj glas* " , *koji mi otvara kad pokucam na njegovu vrata* (vrata srca), *i koji večera sa mnom i ja s njim* " , prema Apo. .3:20. " *Vino i ulje* " su odgovarajući simboli krvi koju su prolili Isus Krist i Duh Božji. Osim toga, oboje se koriste za zacjeljivanje rana. Zapovijed dana " *ne čini im zla* " znači da Bog kažnjava, ali On to i dalje čini s mješavinom svoje milosti. To neće biti slučaj za " *sedam posljednjih zala* " njegovog " *gnjeva* " posljednjih zemaljskih dana prema Otk 16:1 i 14:10.

Stih 7: " *Kad otvori četvrti pečat, čuh glas četvrtog živog bića gdje govori: Dođi!* »

" *Četvrto živo biće* " je " *orao* " najvišeg nebeskog uzvišenja. On najavljuje pojavu četvrte Božje kazne: smrtnosti.

Stih 8: " *Pogledah, i gle, pojavi se blijedi konj. Onaj koji ga je vozio zvao se Smrt, a pratio ga je Had. Dana im je vlast nad četvrtinom zemlje, da unište ljude mačem, glađu, smrću i divljim zvijerima zemaljskim .* "

Najava je potvrđena, to je doista " *smrt* " , ali u smislu smrtnosti nametnute u posrednim kaznama. Smrt pogađa cijelo čovječanstvo od istočnog grijeha, ali ovdje je njome pogođena samo " *četvrtina zemlje* " , " *mačem, glađu, smrtnošću* " zbog epidemija bolesti i " *divljim zvijerima* " , kako životinjama tako i ljudima. Ova " *četvrtina zemlje* " cilja na nevjernu kršćansku Europu i moćne nacije koje će iz nje proizaći oko 16. stoljeća : dva američka kontinenta i Australiju.

Stih 9: " *Kad je otvorio peti pečat, vidio sam pod žrtvenikom duše onih koji su bili zaklani za riječ Božju i za svjedočanstvo koje su iznijeli.* "

To su žrtve " *zvjerskih* " radnji počinjenih u ime krive kršćanske vjere. Naučava ga rimski papinski katolički režim, već simboliziran u Otk.2:20, ženom *Izebelom* kojoj Duh pripisuje djelovanje *poučavanja* svojih slugu ili doslovno: " *njenih robova* ". Postavljeni su " *ispod oltar* " , dakle pod okriljem Kristova križa koji im omogućuje da imaju koristi od njegove " *vječne pravde* " (vidi Dan 9,24). Kao što će Otkrivenje 13:10 pokazati, izabrani su žrtve mučenici, a nikada krvnici, niti ubojice ljudskih bića. Izabrani o kojima je riječ u ovom retku, koje je Isus prepoznao, nasljedovali su ga čak i u smrti kao mučenici: " *zbog Božje riječi i svjedočanstva koje su dali* " ; zato što je prava vjera aktivna, nikad obična lažno

umirujuća etiketa. Njihovo se “ *svjedočanstvo* ” sastojalo upravo u predaji svojih života za slavu Božju.

Stih 10: “ *Vikali su iza glasa govoreći: Dokle, Učitelju sveti i istiniti, odgadaš suditi i osvetiti našu krv onima koji žive na zemlji? »*

Neka vas ova slika ne zavara, jer samo njihova krv prolivena na zemlji vapi za osvetom u Božjim ušima, kao što je učinila krv Abela kojeg je ubio njegov brat Kajin prema Postanku 4:10: “I reče Bog : *Što si učinio? Glas krvi brata tvoga više sa zemlje k meni.* ”. Pravo stanje mrtvih otkriveno je u Prop.9:5-6-10. Osim Henoha, Mojsija, Ilije i svetaca koji su uskrsnuli u vrijeme smrti Isusa Krista, ostali “nemaju više udjela u svemu što se čini pod suncem, jer je njihovo razmišljanje i njihovo pamćenje nestalo”. “ *U paklu nema ni mudrosti ni razuma ni znanja. jer je njihovo sjećanje zaboravljeno.* ” **To su kriteriji koje je Bog nadahnuo u pogledu smrti.** Lažni vjernici su žrtve lažnih doktrina naslijeđenih iz poganstva grčkog filozofa Platona čije mišljenje o smrti nema mjesta u kršćanskoj vjeri vjernoj Bogu istine. Vratimo Platonu ono što mu pripada, a Bogu ono što mu pripada: istinu o svemu, i budimo logični, jer smrt je apsolutna suprotnost životu, a ne novi oblik postojanja.

Stih 11: “ *Svakome od njih dana je bijela haljina; i rečeno im je da ostanu mirovati još neko vrijeme, dok se broj njihovih susluga i njihove braće koji su trebali biti ubijeni poput njih ne bude potpun.* ”

“ *Bijela haljina* ” simbol je čistoće mučenika koju je Isus prvi nosio u Otk.1:13. “ *Bijela haljina* ” je slika njegove pripisane pravde u vrijeme vjerskog progona. Vrijeme mučenika ide od Isusovog vremena do 1798. Na kraju ovog razdoblja, prema Otk.11:7, “ *zvijer koja se diže iz ponora* ”, simbol Francuske revolucije i njezinih strahota ateisti 1793. i 1794., okončat će progone koje su organizirali monarhija i katoličko papstvo, koji su sami označeni kao “ *zvijer koja izlazi iz mora* ” u Apo.13:1. Nakon revolucionarnog masakra uspostaviti će se vjerski mir u kršćanskom svijetu. Ponovno čitamo: “ *I rečeno im je da ostanu mirni još neko vrijeme, dok se ne navrši broj njihovih susluga i njihove braće koji su trebali biti pogubljeni poput njih.* ” Počinak mrtvih u Kristu nastaviti će se do njegova konačnog slavnog povratka. Pod pretpostavkom da je poruka ovog “ *petog pečata* ” upućena protestantima koje je progonila katolička papinska inkvizicija iz doba “ *Tijatira* ”, vrijeme ubijanja izabranih će prestati zbog francuske revolucionarne akcije koja će uskoro, između 1789. 1798., uništivši agresivnu moć koalicije papinstva i francuske monarhije. “ *Šesti pečat* ” koji će se otvoriti stoga će se odnositi na ovaj francuski revolucionarni režim koji Otk 2:22 i 7:14 nazivaju “ *velikom nevoljom* ”. U doktrinarnoj nesavršenosti koja je karakterizira, protestantska će vjera također biti žrtva netolerancije ateističkog revolucionarnog režima. Njegovim djelovanjem doći će do broja onih koji su trebali biti ubijeni.

Stih 12: “ *Gledao sam kad je otvorio šesti pečat; i dogodi se veliki potres, sunce posta crno kao kostrijet, sav mjesec posta kao krv.* ”

“ *Potres* ” dan kao oznaka vremena “ *6. pečata* ” dopušta nam da radnju smjestimo u subotu 1. studenog ^{1755.} oko 10 sati. Njegovo geografsko središte bio je izrazito katolički grad Lisabon u kojem je bilo 120 katoličkih crkava. Bog je tako pokazao mete svog gnjeva koje je ovaj “ *potres* ” također preorekao u duhovnoj

slici. Prorečeno djelo izvršit će se 1789. godine ustankom francuskog naroda protiv svoje monarhije; Bog je osudio nju i njezinog saveznika rimokatoličko papstvo, oboje ubijeni na smrt 1793. i 1794.; datumi "dva revolucionarna terora". U Otk.11:13 francuska revolucionarna akcija se uspoređuje s " *potresom* ". Uz mogućnost datiranja navedenih radnji, proročanstvo postaje preciznije. "... *sunce je postalo crno kao vreća konjske dlake* ", 19. svibnja 1780. godine, a ova pojava doživljena u Sjevernoj Americi dobila je naziv "mračni dan". Bio je to dan bez sunčeve svjetlosti koji je također preokao akciju koju je proveo francuski revolucionarni ateizam protiv svjetla pisane Božje riječi koju ovdje simbolizira "sunce " ; Sveto pismo je spaljeno u auto-da-fé. " *Cijeli mjesec postao je kao krv* ", na kraju ovog mračnog dana, gusti oblaci otkrili su mjesec u naglašeno crvenoj boji. Kroz ovu sliku Bog je potvrdio sudbinu rezerviranu za papinsko-kraljevski tabor tame, između 1793. i 1794. Njihova će krv biti obilno prolivena oštrom oštricom revolucionarne giljotine.

Napomena : U Otk.8:12, pogađajući " *trećinu sunca, trećinu mjeseca i trećinu zvijezda* ", poruka " *četvrte trube* " potvrdit će činjenicu da su žrtve revolucionara bit će pravi izabrani i pali koje je Bog odbacio u Isusu Kristu. Ovo također potvrđuje značenje poruke " *petog pečata* " koju smo upravo vidjeli. Kroz djelovanje ateizma bit će izvršena posljednja ubojstva vjernih izabranih.

Stih 13: " *I zvijezde s neba pale su na zemlju, kao kad smokva koju zatrese jak vjetar odbaci svoje zelene smokve.* »

Ovaj treći znak vremena, ovoga puta nebeski, doslovno se ispunio 13. studenog 1833., vidljiv diljem Sjedinjenih Država između ponoći i 5 ujutro. Ali kao i prethodni znak, navijestio je duhovni događaj nezamislive veličine. Tko bi mogao izbrojati broj tih zvijezda koje su u obliku kišobrana pale na cijelo nebo od ponoći do 5 ujutro? Ovo je slika koju nam Bog daje o padu protestantskih vjernika 1843. godine, kada su bili žrtve dekreta Dan.8:14 koji je stupio na snagu. Između 1828. i 1873., djelovanje rijeke "Tigar" (Dan.10:4), ime zvijeri koja ubija čovjeka, potvrđeno je u Dan.12:5 do 12. U ovom stihu slike "smokve " vjernosti naroda Božjega, osim što je ta vjernost dovedena u pitanje slikom " *zelenih smokava* " bačenih na zemlju. Isto tako, Bog je primio protestantsku vjeru s rezervama i privremenim uvjetima, ali prezir prema proročanskim porukama Williama Millera i odbacivanje obnove subote doveli su do njezine propasti 1843. Upravo kroz to odbijanje ostala je " *smokva* " " *zelena* ", odbijajući sazrijeti prihvaćanjem Božjeg svjetla, umrijet će. Ona će ostati u ovom statusu, otpala od milosti Gospodnje do vremena svog slavnog povratka, 2030. godine. Ali budite oprezni, svojim odbijanjem posljednjih svjetala, od 1994. godine, službeni adventizam je postao, "to također " , " *zelena smokva* " kojoj je suđeno da umre dva puta.

Stih 14: " *Nebo je otišlo kao svitak smotan; i sve su planine i otoci bili pomaknuti sa svojih mjesta.* »

Ovaj potres je ovaj put univerzalan. U času svoje slavne pojave, Bog će prodrmati zemlju i sve što ona sadrži u ljudima i životinjama. Ova radnja će se dogoditi u vrijeme " *sedme od sedam posljednjih zala Božjeg gnjeva* ", prema Otk.16:18. Bit će to za istinski izabrane čas njihova uskrsnuća, " *prvi* ", čas " *blaženih* ", prema Otk.20:6.

Stih 15: “ *Kraljevi zemaljski, velikaši, vojskovođe, bogati, moćni, svi robovi i slobodni, sakrili su se u pećine i u stijene planinske.* »

Kad se Bog Stvoritelj pojavi u svoj svojoj slavi i moći, nikakva ljudska moć ne može izdržati i nikakvo sklonište ne može zaštititi njegove neprijatelje od njegova pravednog gnjeva. Ovaj ajet na to ukazuje: Božja pravda terorizira sve krive kategorije čovječanstva.

Stih 16: “ *I rekoše planinama i stijenama: Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jaganjčeva;* »

Janje je to koje sjedi na božanskom prijestolju, ali u ovom trenutku više nije zaklano janje ono koje im se predstavlja, to je "Kralj kraljeva i Gospodar gospodara " koji dolazi slomiti svoje neprijatelje posljednjih dana.

Stih 17: “ *Jer je došao veliki dan gnjeva njegova, i tko može opstati?* »

Izazov je doista " *preživjeti* ", to jest, preživjeti nakon Božje sudske intervencije.

Oni koji mogu " *preživjeti* " u ovom strašnom času su oni koji su trebali umrijeti, u skladu s planom nedjeljne uredbe spomenute u Otk 13:15, prema kojoj su svetkovatelji božanske svete subote trebali biti uništeni na zemlji. Objašnjen je teror onih koji su ih namjeravali ubiti, otkriven u prethodnom ajetu. I tako će oni koji će moći preživjeti na dan povratka u slavi Isusa Krista biti tema Otk.7, u kojoj će nam Bog otkriti dio svog projekta koji se njih tiče.

Otkrivenje 7: Adventizam sedmog dana **zapečaćena Božjim pečatom: subota**

Stih 1: “ *Poslije toga vidjeh četiri anđela gdje stoje na četiri strane zemlje; Zadržali su četiri zemaljska vjetra, tako da nije puhao vjetar na zemlju, ni na more, ni na koje drvo.* »

Ova " *četiri anđela* " su nebeski Božji anđeli uključeni u univerzalnu akciju koju simboliziraju " *četiri strane zemlje* ". " *Četiri vjetra* " simboliziraju univerzalne ratove, sukobe; oni su tako " *sputani* ", spriječeni, blokirani, što rezultira univerzalnim vjerskim mirom. „ *More* “ simbol katolicizma i „ *zemlja* “ simbol reformirane vjere su u miru jedan s drugim. A taj se mir također tiče " *staba* ", slike čovjeka kao pojedinca. Povijest nas uči da je taj mir bio nametnut slabljenjem papinske moći slomljene francuskim nacionalnim ateizmom između 1793. i 1799. godine, datuma kada je papa Pio VI. umro zatočen u zatvoru Citadela u Valence-sur-Rhône, gdje sam rođen i gdje živim. Ova se radnja pripisuje " *zvijeri koja izlazi iz dubine* " u Otk.11:7. Također se naziva " *4. truba* " u Otk.8:12. Nakon nje, u Francuskoj, imperijalni režim Napoleona I. simboliziran " *orlom* " u Apo.8:13, zadržat će svoju vlast nad katoličkom vjerom rehabilitiranom Konkordatom.

Stih 2: “ *I vidjeh drugog anđela gdje se penje prema izlazećem suncu, držeći pečat Boga živoga; povika iza glasa četiri anđela kojima je dano da naude zemlji i moru, i reče :*

“ *Izlazeće sunce* ” odnosilo se na Boga koji je posjećivao svoje zemaljsko stado u Isusu Kristu u Luki 1:78. “ *Pečat Boga živoga* ” pojavljuje se u nebeskom taboru Isusa Krista. Uz " *jaki glas* " koji potvrđuje svoju vlast, anđeo izdaje naredbu univerzalnim demonskim anđeoskim silama koje su dobile ovlaštenje od Boga " *da čine zlo* ", " *zemlji* " i " *moru* ", protestantima vjeri i na rimokatoličku vjeru. Ova duhovna tumačenja ne sprječavaju doslovnu primjenu koja će se odnositi na " *zemlju, more i drveće* " našeg stvaranja; što bi bilo teško izbjeći uporabom nuklearnog oružja u vrijeme " *šeste trube* " iz Otk.9:13 do 21.

Stih 3: “ *Ne činite zla ni zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo čela slugu našega Boga.* »

Ovaj detalj nam omogućuje da početak radnje pečaćenja izabranih smjestimo od proljeća 1843. do jeseni 1844. Nakon 22. listopada 1844. prvi adventist, kapetan Joseph Bates, bio je zapečaćen usvajanjem, pojedinačno, subotnji počinak sedmog dana. Uskoro će ga, postupno, oponašati sva njegova adventistička braća i sestre tog trenutka. Pečaćenje je započelo nakon 22. listopada 1844. i nastavit će se za " *pet mjeseci* " prorečenih u Otk.9:5-10; " *pet mjeseci* " ili 150 stvarnih godina u skladu s šifrom dan-godina Ezé.4:5-6. Ovih 150 godina prorečeno je za vjerski mir. Uspostavljeni mir pogodovao je naviještanju i sveopćem razvoju poruke " *adventista sedmog dana* ", zastupljene danas u svim zapadnim zemljama i gdje god je to moguće. Adventistička misija je univerzalna i kao takva ovisi isključivo o Bogu. Stoga nema što primiti od drugih kršćanskih vjeroispovijesti i mora se, da bi bila blagoslovljena, oslanjati isključivo na nadahnuće koje je dao Isus Krist, njen nebeski Poglavar, koji daje razumijevanje čitanja " *Svete Biblije* "; Biblija, pisana Božja riječ koja predstavlja njegova " *dva svjedoka* " u Otk.11:3. Započelo 1844., vrijeme mira zajamčeno od Boga završit će u jesen 1994. kao što će pokazati studija Otk.9.

Važna napomena u vezi s “Božjim pečatom”: Subota sama po sebi nije dovoljna da opravda svoju ulogu “ *Božjeg pečata* ”. Pečaćenje implicira da je popraćeno djelima koja je Isus pripremio za svoje svece: ljubav prema istini i **proročka istina** , te svjedočanstvo ploda prikazano u 1. Korinćanima 13. Mnogi koji svetkuju subotu, a ne ispunjavaju ove kriterije, napustit će je kada se pojavi prijetnja smrću zbog njezine prakse. Subota se ne nasljeđuje, već je Bog daje odabraniku, kao znak **da mu pripada** . Prema Eze.20:12-20: “ *Dao sam im i svoje subote kao znak između mene i njih, da znaju da sam ja GOSPODIN koji ih posvećujem.../...svetite moje subote, i neka budu znak između mene i tebe po kojem će se znati da sam ja Jahve, Bog tvoj .* ”. Ne proturječeći onome što je upravo rečeno, već radije da to potvrdimo, čitamo u 2 Tim.2,19: „Usprkos tome , *Božji čvrsti temelj stoji, s ovim riječima koje mu služe kao pečat : Gospodin poznaje one koji pripadaju njemu ; i: Tko zaziva ime Gospodnje, neka se kloni nepravde.* »

Stih 4: “ *I čuh broj zapečaćenih, stotinu četrdeset i četiri tisuće, iz svih plemena sinova Izraelovih:* ”

Apostol Pavao pokazao je u Rim.11, kroz sliku, da su obraćeni pogani nacijepljeni na korijen patrijarha Abrahama za kojeg Židovi tvrde da jesu. Spašeni vjerom, poput njega, ovi obraćeni pogani duhovni su produžetak 12 izraelskih plemena. Tjelesni Izrael, čiji je znak bilo obrezanje, pao je, predan đavlu, zbog svog odbijanja Mesije Isusa. Kršćanska vjera koja je pala u otpad od 7. ožujka 321. također je duhovni Izrael koji je pao od tog datuma. Ovdje nam Bog predstavlja autentični duhovni Izrael kojeg je blagoslovio iz 1843. godine. On je nositelj univerzalne misije adventizma. I već navedena brojka, “ *144.000* ”, zaslužuje objašnjenje. Ne može se shvatiti doslovno, jer usporedivši Abrahamovo potomstvo sa “ *zvijezdama na nebu* ”, broj se čini premalen. Za Boga Stvoritelja brojevi govore isto koliko i slova. Tada moramo shvatiti da izraz “ *broj* ” u ovom stihu ne treba tumačiti kao brojčanu količinu, već kao duhovni kod koji označava religiozno ponašanje koje Bog blagoslivlja i izdvaja (koje posvećuje). Stoga se “ *144.000* ” objašnjava na sljedeći način: $144 = 12 \times 12$, i $12 = 7 + 5$, broj čovjeka = savez između Boga i čovjeka. Kocka ovog broja simbol je savršenstva, a kvadrat, površine. Ove proporcije bit će one novog Jeruzalema opisanog u Otk.21:16 u duhovnom kodu. Izraz “ *tisuću* ” koji slijedi simbolizira nebrojeno mnoštvo. Zapravo “ *144 000* ” znači mnoštvo savršenih otkupljenih ljudi koji su sklopili savez s Bogom. Ovo pozivanje na izraelska plemena ne bi nas trebalo iznenaditi jer Bog nije napustio svoj projekt unatoč uzastopnim neuspjesima njegovih saveza s ljudima. Židovski model predstavljen od izlaska iz Egipta nije se bez razloga proširio na Krista. I kroz njegovu kršćansku istinu i poštivanje svih njegovih zapovijedi, uključujući posebno onu o suboti, i njegovim obnovljenim moralnim, zdravstvenim i drugim uredbama, Bog pronalazi, u vjernom disidentskom adventizmu posljednjih dana, model Izraela u skladu s njegovim idealan. Dodajmo da u tekstu 4. ^{zapovijedi} Bog svojim Odabranicima o suboti kaže: “ *Imaš šest dana da obaviš sve svoje poslove ... ali sedmi ^{je} dan Jahve, Boga tvog*”. Ispada da 6 dana od 24 sata zbroji 144 sata. Stoga možemo zaključiti da su 144 000 zapečaćenih vjerni promatrači ove božanske uredbе. Njihovi su životi isprekidani tim poštovanjem šest dana odobrenih za njihove

svjetovne poslove. Ali sedmog ^{dana} oni časte posvećeni predmet odmora ove zapovijedi. Duhovni karakter ovog "adventističkog" Izraela bit će prikazan u stihovima 5 do 8 koji slijede. Imena navedenih hebrejskih patrijarha nisu oni koji su sastavili tjelesni Izrael. Oni koje je Bog odabrao tu su samo da nose skrivenu poruku u opravdanju svog porijekla. Kao i kod imena " *sedam skupova* ", ona od " *dvanaest plemena* " nose dvostruku poruku. Najjednostavnije otkriva njihov prijevod. Ali najbogatiji i najsloženiji temelji se na izjavama svake majke kada opravdava davanje imena svom djetetu.

Stih 5: " *od plemena Judina dvanaest tisuća opečaćenih; od plemena Rubenova dvanaest tisuća; od plemena Gadova dvanaest tisuća; »*

Za svako ime, broj " *dvanaest tisuća zapečaćenih* " znači: mnoštvo ljudi povezanih s Bogom zapečaćenih subotom.

Juda : Hvaljen budi YaHWéH; majčinske riječi Postanja 29:35: " *Hvalit ću Jahve* ”.

Ruben : Vidjeti sina; majčinske riječi iz Postanka 29:32: " *YHWéH je vidio moje poniženje* ”

Gad : Sreća; majčinske riječi iz Postanka 30,11: „ *Kakva sreća!* »

Stih 6: " *od plemena Ašerova dvanaest tisuća; od plemena Naftalijeva dvanaest tisuća; od plemena Manasehova dvanaest tisuća; »*

Za svako ime, broj " *dvanaest tisuća zapečaćenih* " znači: mnoštvo ljudi povezanih s Bogom zapečaćenih subotom.

Asher : Sretan; majčinske riječi iz Postanka 30:13: " *Kako sam sretan!* »

Naftali : Borba; majčinske riječi iz Postanka 30:8: " *Božanski sam se borio protiv svoje sestre i pobijedio sam.* ”

Manaše : Zaborav; očinske riječi iz Postanka 41:51: " *Bog mi je dao da zaboravim sve svoje jade* ”.

Stih 7: " *od plemena Simeonova dvanaest tisuća; od Levijeva plemena dvanaest tisuća; od Jisakarova plemena dvanaest tisuća; »* Za svako ime, broj " *dvanaest tisuća zapečaćenih* " znači: mnoštvo ljudi povezanih s Bogom zapečaćenih subotom.

Simeon : Čuj; majčinske riječi iz Postanka 29:33: " *Jahve je čuo da nisam voljena* ”.

Levi : Priloženo; majčinske riječi iz Postanka 29:34: " *Za ovaj put, moj muž će se vezati za mene.* ”

Isakar : Plaća; majčinske riječi iz Postanka 30:18: " *Bog mi je dao moju plaću* ”.

Stih 8: " *od plemena Zebulunova dvanaest tisuća; od plemena Josipova dvanaest tisuća; iz plemena Benjaminova dvanaest tisuća zapečaćenih.* »

Za svako ime, broj " *dvanaest tisuća zapečaćenih* " znači: mnoštvo ljudi povezanih s Bogom zapečaćenih subotom.

Zebulun : Stan; majčinske riječi Postanka 30:20: " *Ovaj put će moj muž živjeti sa mnom* ”.

Josip : On uklanja (ili dodaje); majčinske riječi iz Postanka 30:23-24: " *Bog je uklonio moju sramotu... / (... neka mi YaHWéH doda još jednog sina)* ”

Benjamin : Sin desnice: majčinske i očinske riječi iz Postanka 35:18: “ *I dok je bila na izdisaju jer je umirala, dala mu je ime Ben-oni (Sin moje tuge), ali otac ga je nazvao Benjamin (Sin Desnice).*”

Ovih 12 imena, te riječi majke i oca, izražavaju iskustvo koje je proživjela posljednja skupština adventista odabranih od Boga; “ *zaručnica je bila pripravljena* ” za svog zaručnika Krista u Otk.19:7. Pod prikazanim prezimenom, imenom “ *Benjamin* ”, Bog proriče konačnu situaciju svog Odabranika, kojemu pobunjeni ljudi prijete smrću. Promjena imena koju je nametnuo otac, Izrael, proriče Božju intervenciju u korist njegovih izabranika. Njegov slavni povratak preokreće situaciju. Oni koji su trebali umrijeti bivaju proslavljeni i uzneseni na nebo gdje se pridružuju Isusu Kristu, svemogućem i slavnom Bogu Stvoritelju. Izraz “Sinovi desnice” poprima svoje puno proročko značenje: desnica je bila Izabrani, ili posljednji duhovni Izrael, i njegovi sinovi, otkupljeni izabrani koji ga sačinjavaju. Također, ovo su ovce koje se nalaze s desne strane Gospodina (Matej 25:33).

Stih 9: “ *Poslije toga pogledah, i gle, bijaše veliko mnoštvo, kojega nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika. Stajali su pred prijestoljem i pred Jaganjcem, obučeni u bijele haljine, s palminim grančicama u rukama.* »

Ovo “ *veliko mnoštvo, koje nitko nije mogao izbrojiti* ” potvrđuje duhovno kodiranu simboličnu prirodu “ *brojeva* ” “144 000” i “12 000” navedenih u prethodnim stihovima. Nadalje, aludira se na Abrahamovo potomstvo izrazom: “ *nitko ih nije mogao izbrojiti* ”; što se tiče “ *zvijezda nebeskih* ” koje mu je Bog pokazao govoreći: “ *takvi će biti tvoji potomci* ”. Njihovo podrijetlo je višestruko, *iz svakog naroda, svakog plemena, svakog naroda i svakog jezika*, i iz svakog doba. Međutim, tema ovog poglavlja posebno cilja na najnoviju adventističku poruku o Bogom danoj univerzalnosti. Oni nose “ *bijele haljine* ” jer su bili spremni umrijeti kao mučenici, osuđeni na smrt dekretom koji su proglasili posljednji pobunjenici prema Otk.13:15. “ *Palme* ” koje drže u rukama simboliziraju njihovu pobjedu protiv tabora grešnika.

Stih 10: “ *I povikaše iz sveg glasa govoreći: Spasenje pripada našem Bogu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu.* »

Radnja evocira kontekst povratka u slavi Isusa Krista, paralelno s opisom reakcija pobunjeničkog tabora opisanih u Otk.6,15-16. Ovdje su primjedbe spašenih izabranih dužnosnika apsolutne suprotnosti onima pobunjenika. Daleko od toga da ih uplaši, Kristov povratak ih raduje, umiruje i spašava. Pitanje koje su postavili pobunjenici “ *Tko može preživjeti?* ” » ovdje dobiva svoj odgovor: adventisti koji su do svršetka svijeta ostali vjerni poslanju koje im je Bog povjerio riskirajući, ako treba, i život. Ta se vjernost temelji na njihovoj privrženosti poštivanju svete subote koju je Bog posvetio od postanka svijeta i njihovoj ljubavi očitovanoj prema njegovoj proročkoj riječi. To tim više jer sada znaju da subota prorokuje veliki ostatak sedmog tisućljeća u koji će, pobjednički nakon Isusa Krista, moći ući primajući vječni život obećan u njegovo ime.

Stih 11: “ *I svi anđeli stajahu oko prijestolja i starješina i četiri živa bića; i pokloniše se ničice pred prijestoljem, pred Bogom,*”

Prizor koji nam se prikazuje dočarava ulazak u veliki Božji nebeski počinak. Nalazimo slike iz poglavlja 4 i 5 koje se bave ovom temom.

Stih 12: “ govoreći: Amen! Hvala, slava, mudrost, zahvala, čast, moć i moć Bogu našem u vijeke vjekova. Amen! »

Sretni ovim prekrasnim završetkom iskustva zemaljskog spasenja, anđeli iskazuju svoju radost i svoju zahvalnost Bogu dobrote koji je naš Stvoritelj, njihov, naš, onaj koji je preuzeo inicijativu u otkupljenju grijeha izabranih zemaljskih, dolazeći utjeloviti se u slabosti ljudskog tijela, pretrpjeti okrutnu smrt koju zahtijeva njegova pravda. To mnoštvo nevidljivih očiju pratilo je svaku fazu ovog plana spasenja i divilo se uzvišenom iskazu Božje ljubavi. Prva riječ koju kažu je " Amen!" U istinu! To je istina ! Jer Bog je Bog istine, Onaj Istiniti. Druga riječ je " the hvala " to je također bilo prvo ime 12 plemena: " Juda " = Slava. Treća riječ je " the slava " i Bog je s pravom zabrinut za svoju slavu jer će se prisjetiti u Apo.14:7 da je zahtijeva, pod naslovom jedinstvenog Boga stvoritelja, od onih koji su tvrdili da je njegovo spasenje od 1843. Četvrta riječ je " mudrost " . Proučavanje ovog dokumenta ima za cilj da ga otkriju svi njegovi izabrani dužnosnici. Ova božanska mudrost nadilazi našu maštu. Suptilnost, igre uma, sve je tu u božanskom formatu. Peto dolazi " zahvalnost ". To je religijski oblik zahvaljivanja koji se ostvaruje *svetim riječima i djelima*. Na šestom mjestu dolazi "čast". To je ono čime su pobunjenici najviše frustrirali Boga. Odnosili su se prema njemu s prezirom osporavajući njegovu objavljenu volju. Naprotiv, izabranici su mu, u mjeri u kojoj su to mogle, odali počast koja mu legitimno pripada. U sedmom i osmom dolaze " moć i snaga ". Ove dvije obvezujuće stvari bile su potrebne da se sruše tirani zemlje, da se slome arogantni pobunjenici dok su još vladali zemljom. Bez ove moći i snage, posljednji odabrani umrli bi poput mnogih drugih mučenika tijekom kršćanske ere.

Stih 13: “ I jedan od starješina odgovori mi i reče: Ovi koji su obučeni u bijele haljine, tko su oni i odakle su došli? »

Postavljeno pitanje ima za cilj otkriti nam posebnost simbola “ bijelih haljina ” u odnosu na “ bijele ” haljine iz Otk.3:4 i “ fini lan ” koji označava, u Otk.19:8, “ pravedna djela svetaca ” posljednjeg vremena “ pripremljena nevjesta ” budi, vjeran adventizam posljednjeg vremena spreman za svoje uznesenje u nebo.

Stih 14: “ Rekoh mu: Gospodaru, ti to znaš. I reče mi: Ovo su oni koji dolaze iz velike nevolje; oprali su haljine svoje i ubijelili ih u krvi janjetoj. »

" bijele haljine " nose određeni starci, Jean se zapravo može nadati odgovoru jednog od njih. I dolazi očekivani odgovor: “ To su oni koji dolaze iz velike nevolje ”, odnosno odabranici, žrtve i mučenici vjerskih ratova i ateizma kako nam ih otkriva “ 5. pečat ”, u Otk.6:9 do 11: “ Svakome od njih dana je bijela haljina; i rečeno im je da ostanu mirovati još neko vrijeme, dok se ne popuni broj njihovih suslugu i njihove braće koji su trebali biti ubijeni poput njih. » U Otk.2:22, “ velika nevolja ” označava pokolj francuskog ateističkog revolucionarnog režima koji je izvršen između 1793. i 1794. Kao potvrdu, u Otk.11:13, čitamo: “... sedam tisuća ljudi je ubijeno u ovom potres ”; “ Sedam ” za vjerske, a “ tisuću ” za mnoštvo. Francuska revolucija je poput zemljotresa koji također ubija sluge Božje. Ali ova " velika nevolja " bila je samo prvi oblik ovog

postignuća. Njegov drugi oblik bit će postignut " 6. trubom " iz Otk. 9, a suptilnost uređivanja u Otk. 11 otkrit će tu činjenicu. Mnoštvo nevjernih kršćana bit će pobijeno tijekom Trećeg svjetskog rata što " 6. truba " simbolizira i potvrđuje. Ali od 1843. godine Bog je odabrao izabrane koje posvećuje, a posljednji koje je izdvojio previše su dragocjeni u njegovim očima da bi bili uništeni. On ih priprema za posljednje svjedočanstvo povijesti zemaljskog spasenja; svjedočanstvo vjernosti koje će mu pružiti ostajući vjerni njegovom sedmom danu subote, čak i kad im pobunjenički tabor prijeti smrću. Ovaj posljednji test Božjeg plana otkriven je u poruci isporučenoj " *Philadelphiji* " u Otk.3:10 i u Otk.13:15 (odredba o smrti). Za Boga je namjera vrijedna akcije, i u onoj mjeri u kojoj, stavljeni na kušnju, prihvate rizik smrti, on ih izjednačuje sa skupinom mučenika i tako im pripisuje "bijelu halju" pravim *mučenicima* . Oni će izbjeći smrt samo zahvaljujući spasonosnom zahvatu Isusa Krista. U ovom posljednjem iskušenju, nakon druge " *velike nevolje* ", oni će, svjedočanstvom svoje vjernosti, zauzvrat " *oprati svoje haljine i izbijeliti ih u krvi janjetoj* ", ostajući vjerni do kraja. smrti s kojom bit će ugroženi. Na kraju ove posljednje kušnje vjere, broj onih koji su tako trebali umrijeti kao mučenici bit će potpun i smrtni "počinak" svetaca *mučenika* " *petog pečata* " završit će njihovim uskrsnućem. Od 1843., a posebno od 1994., djelo posvećenja koje je poduzeo Bog čini beskorisnim, smrt istinskih izabranika koji su ostali živi i vjerni do časa njegova povratka i kraja vremena milosti koje mu prethodi čini ga još većim. beskoristan.

Stih 15: „ *Zato su pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u hramu njegovu. Onaj koji sjedi na prijestolju razapet će nad njima svoj šator;* »

Shvaćamo da za Boga ova vrsta izabranih predstavlja posebno visoku elitu. Odavat će mu posebne počasti. U ovom stihu Duh koristi dva vremena konjugacije, sadašnjost i budućnost. Glagoli konjugirani u sadašnjem vremenu " *oni su* " i " *služiti mu* " otkrivaju kontinuitet njihovog ponašanja u njihovom tijelu od mesa koje je hram Boga koji prebiva u njima. I ovo djelovanje će se nastaviti na nebu nakon njihovog uznesenja od strane Isusa Krista. U budućem vremenu, Bog daje svoj odgovor na njihovu vjernost: " *Onaj koji je na prijestolju razapet će svoj šator nad njima* " zauvijek.

Stih 16: " *Neće više gladovati, niti žeđi, niti će ih sunce udarati, niti ikakva vrućina.* »

Ove riječi znače za izabrane adventiste kraja da su bili " *gladni* " jer im je uskraćena hrana i " *žeđni* " jer su im njihovi mučitelji i tamničari uskratili vodu. " *Sunčeva vatra* ", čija je " *vrućina* " pojačana u četvrtoj od posljednjih sedam Božjih zala, spalit će ih i uzrokovati njihovu patnju. Ali to je bila i vatra lomača papinske inkvizicije, druge vrste " *vrućine* " na kojoj su mučenici " *petog pečata* " bili spaljeni ili mučeni. Riječ " *toplina* " također se odnosi na vatru konvencionalnog i atomskog oružja korištenog u kontekstu *šeste trube* . Preživjeli iz ovog posljednjeg sukoba proći će kroz vatru. Te se stvari nikada više neće dogoditi u vječnom životu, u koji će ući samo odabrani.

Stih 17: „ *Jer Jaganjac koji je usred prijestolja hranit će ih i voditi na izvore voda života, i Bog će obrisati svaku suzu s njihovih očiju.* »

“ *Janje* ” je zapravo i Dobri pastir koji će pasti svoje ljubljene ovce. Njegovo božanstvo ovdje je ponovno potvrđeno njegovim položajem “ *u sredini prijestolja* ”. Njegova božanska moć vodi njegove izabranike “ *na izvore voda života* ”, simboličnu sliku vječnog života. A ciljajući na konačni kontekst u kojem će, po povratku, u suzama biti njegovi posljednji odabranici, on će “ *obrisati svaku suzu s njihovih očiju* ”. Ali suze su također bile dio svih njegovih odabranika zlostavljanih i proganjanih kroz povijest kršćanske ere, često do posljednjeg daha.

Napomena : Usprkos zavaravajućem pojavljivanju uočenom u našem vremenu 2020., u kojem se čini da je prava vjera nestala, Bog prorokuje obraćenje i spasenje “mnoštva” koji dolaze iz svih rasnih, etničkih i jezičnih podrijetla na zemlji. Prava je privilegija koju on daje svojim izabranim dužnosnicima znati da je, prema Otk 9:5-10, vrijeme razumijevanja i univerzalnog vjerskog mira programirao samo na “150” godina. (ili *pet* proročanskih mjeseci) između 1844. i 1994. Ovaj karakteristični kriterij pravih izabranih navodi Duh u svojoj poruci Otk.17:8: “ *Zvijer koju si vidio bijaše i nema je više . Ona mora uzaći iz ponora i otići u propast. I oni koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u knjizi života od postanka svijeta, čudit će se kad vide zvijer , jer bijaše i nema je više, i da će se opet pojaviti.* » **Istinski izabrani neće biti iznenađeni** kad vide da se ostvaruju stvari koje im je Bog navijestio kroz svoju proročku riječ.

Otkrivenje 8: Prve četiri trube **Prve četiri Božje kazne**

Stih 1: “ *Kad je otvorio sedmi pečat, na nebu je vladala tišina oko pola sata.* »

Otvaranje “ *sedmog pečata* ” je izuzetno važno, jer autorizira potpuno otvaranje knjige Otkrivenja “ *zapečaćene sa sedam pečata* ” prema Otk.5:1. Tišina koja obilježava ovo otvaranje radnji daje iznimnu svečanost. Ima dva opravdanja. Prva je ideja o prekidu odnosa između neba i zemlje, uzrokovanom napuštanjem subote 7. ožujka 321. Druga je objašnjena na sljedeći način: vjerom poistovjećujem ovaj “sedmi pečat” s “ *pečat Boga živoga* ” u 7. poglavlju koje označava, po mom mišljenju, svetu subotu koju je Bog posvetio od postanka svijeta. Podsjetio je na njenu važnost tako što ju je učinio predmetom četvrte od svojih deset zapovijedi. I tamo sam otkrio dokaze koji otkrivaju njegovu iznimnu važnost za Boga, našeg uzvišenog Stvoritelja. Ali već u izvješću Postanka primijetio sam da je sedmi dan predstavljen zasebno u 2. poglavlju. Prvih šest dana obrađuje se u 1. poglavlju. Nadalje, sedmi dan nije zatvoren, kao prethodni, formulom “ *bilo je večer i jutro* ”. Ta se posebnost opravdava njegovom proročkom ulogom u sedmom tisućljeću Božjeg spasenjskog projekta. Smješteno pod znakom vječnosti izabраниh otkupljenih krvlju Isusa Krista, sedmo tisućljeće samo je kao dan bez kraja. Kao potvrdu ovih stvari, u svojoj prezentaciji u hebrejskoj Bibliji, Tori, tekst četvrte zapovijedi odvojen je od ostalih i prethodi mu znak koji zahtijeva vrijeme šutnje pune poštovanja. Ovaj znak je slovo "Pé" iz hebrejskog i tako izolirano označavajući prekid u tekstu, nosi naziv "pétuhot". Subotnji odmor sedmog dana stoga ima puno opravdanje da ga Bog obilježi na

poseban način. Od proljeća 1843. uzrokovao je gubitak tradicionalne protestantske vjere, nasljednice katoličke "nedjelje". I od iste kušnje, ali u jesen 1844., ponovno je postao znak pripadnosti Bogu koji mu daje Ezé.20:12-20: " *Dao sam im i svoje subote kao znak između sebe i njih, oni mogu znati da sam Ja YaHWéH koji ih posvećujem.../...Posvetite moje subote, i da oni mogu biti znak između mene i vas po kojem se može znati da sam Ja YaHWéH, vaš Bog.* » Samo po njemu odabrani tada može ući u Božju tajnu i otkriti točan program njegova objavljenog projekta.

Uz to, u 8. poglavlju, Bog evocira sekvence kletvi. Što me navodi da sagledam istinu o suboti s aspekta prokletstva koja su kršćani od 7. ožujka 321. napustili njezino napuštanje, koje je izazvalo okove tijekom cijele kršćanske ere. To je također ono što će stih koji dolazi potvrditi povezujući temu subote sa " *sedam truba* ", simbolima "sedam božanskih kazni" koje će pogoditi kršćansku nevjeru 7. ožujka 321. godine.

Stih 2: " *I vidjeh sedam anđela gdje stoje pred Bogom, i dadoše im sedam truba.* »

Prva od povlastica dobivenih posvećenjem sedmog dana subote, koji je i sam posvećen od Boga, jest razumjeti značenje koje on daje temi "sedam truba ". Formom pristupa, ova tema u potpunosti otvara inteligenciju odabranika. Zato što pruža dokaz optužbe za " *grijev* " citirane u Dan.8:12 protiv kršćanske skupštine, od strane Boga. Zaista, ovih "sedam kazni" Bog ne bi naložio da ovaj grijeh ne postoji. Nadalje, u svjetlu Levitskog zakonika 26, te su kazne opravdane mržnjom prema njegovim zapovijedima. U starom savezu, Bog je već usvojio isto načelo, kako bi kaznio nepravdu nevjernog i pokvarenog tjelesnog Izraela. Bog stvoritelj i zakonodavac koji se ne mijenja, daje nam lijep dokaz za to. Oba saveza podliježu istim zahtjevima poslušnosti i vjernosti.

Pristup temi " *truba* " omogućit će demonstraciju uzastopnih osuda svih kršćanskih religija: katoličke, pravoslavne, protestantske od 1843., ali i adventističke od 1994. Također otkriva univerzalnu kaznu "šeste trube" koja će udari ih zajedno prije isteka roka kušnje. Tako možemo mjeriti njegovu važnost. " *Sedma truba* " povezana s Kristovim ponovnim dolaskom, izravnim Božjim djelovanjem, bit će odvojeno obrađena, kao i subota, u 11. poglavlju, zatim će biti široko razvijena u 18. i 19. poglavlju.

Tijekom posljednjih 17 stoljeća od 321, točnije 1709 godina, 1522 godine obilježene su prokletstvima uzrokovanim kršenjem subote do njezine obnove predviđene za 1843. godinu u dekretu Dan.8:14. A od tog datuma svoje obnove do povratka Isusa Krista 2030. godine, subota je nudila svoj blagoslov samo 187 godina. Subota je stoga dulje vrijeme donosila štetu nevjernim ljudima nego korist vjernim izabranima. Prokletstvo pobjeđuje i ova tema stoga ima svoje mjesto u ovom 8. poglavlju koje predstavlja božanska prokletstva.

Stih 3: " *I dođe drugi anđeo i stade na žrtvenik, držeći zlatnu kadionicu; i dadoše mu mnogo tamjana da ga prinese, s molitvama svih svetih, na zlatnom žrtveniku koji je ispred prijestolja.* »

U Danielu 8:13, nakon navođenja " *opustošnog grijeha* ", sveci iz vizije evocirali su " *trajno* " koje se odnosilo na " *nepriopćivo* " nebesko " *svećenstvo* " Isusa Krista, prema Heb.7:23. Na zemlji je od 538. papinski režim oduzeo prema

Dan.8:11. Godine 1843. pomirenje s Isusom Kristom zahtijevalo je njegovu obnovu. To je svrha teme kojom se bavimo u ovom stihu 3 koji otvara nebo i pokazuje nam Isusa Krista u njegovoj simboličnoj ulozi nebeskog velikog svećenika zagovornika za grijehе svojih izabranih, i samo njih. Imajte na umu da su na zemlji, između 538. i 1843., ova scena i ova uloga parodirane i uzurpirane djelovanjem rimokatoličkih papa koji se smjenjuju tijekom vremena, neprekidno frustrirajući Boga u pogledu njegovog legitimnog vrhovnog suverenog prava.

Budući da je predstavljena u ovom 8. poglavlju i budući da je prestala u isto vrijeme kad i napuštanje subote, ova tema zagovora Isusa Krista također nam je predstavljena pod aspektom prokletstva prestanka ovog zagovora za kršćane mnoštvo nesvjesnih žrtava poganskog rimskog "dana sunca"; ovo, čak i posebno, nakon svoje varljive i zavodljive promjene imena: "Nedjelja": dan Gospodnji. Da, ali od kojeg gospodara? Ja! Ovaj ispod.

Stih 4: " *Dim tamjana dizao se s molitvama svetaca iz ruke anđela pred Bogom.* »

" *Mirisi* " koji prate " *molitve svetaca* " simboliziraju ugodan miris žrtve Isusa Krista. Njegovo iskazivanje ljubavi i vjernosti čini molitve Njegovih izabranih prihvatljivima Njegovom božanskom sudu. U ovom stihu moramo primijetiti važnost povezanosti riječi " *dim* " i " *molitve svetaca* ". Ovaj detalj će se koristiti u Otk.9:2 za označavanje molitava lažnih protestantskih kršćana, budući da je nova situacija uspostavljena 1843. godine.

Ono što Bog evocira u ovom stihu je situacija koja je prevladavala između apostolskog vremena i prokletog datuma 7. ožujka 321. Prije napuštanja subote, Isus je primio molitve izabranih i zauzeo se u svoje ime za njih. To je poučna slika koja označava da se održava vertikalni odnos između Boga i njegovih izabranika. Bit će tako sve dok svjedoče vjernost njegovoj osobi i njegovu učenju istine, sve do 321. Godine 1843. Isusovo će svećeništvo *obnoviti* svu svoju blagoslovljenu djelatnost u korist izabranih adventističkih svetaca. Međutim, između 321. i 1843. reformatori su imali koristi od njegovog oprosta, poput onih iz *Tijatirske ere* .

Stih 5: " *I anđeo uze kadionicu, napuni je vatrom sa žrtvenika i baci je na zemlju. I nastaje glasovi, i gromovi, i munje, i potres.* »

Opisana radnja je vidljivo nasilna. To je onaj Isusa Krista na kraju njegove zagovorničke službe kada dođe vrijeme za kraj vremena milosti. Uloga " *oltara* " završava, a " *vatra* ", slika pomirbene smrti Isusa Krista, " *bačena je na zemlju* ", zahtijevajući kaznu od onih koji su je podcijenili, a za neke i prezreli. Kraj svijeta obilježen izravnom Božjom intervencijom evociran je ovdje ključnom formulom otkrivenom u Otk.4:5 i Izl.19:16. Pregled kršćanske ere završava ovim "adventističkim" dolaskom Isusa Krista.

Kao i sa subotom, tema nebeskog posredovanja Isusa Krista predstavljena je pod aspektom prokletstva njegove presude između 321. i 1843. Sveci koji propituju Duha u vezi s tim, u Dan.8:13, imali su dobre razloge za želeći znati vrijeme kada će " *trajno* " svećeništvo preuzeti Isus Krist.

Napomena : Bez dovođenja u pitanje prethodnog tumačenja, drugo objašnjenje ima smisla. U ovom drugom tumačenju, kraj teme posredovanja Isusa Krista može se povezati s datumom 7. ožujka 321., trenutkom kada je napuštanje

subote od strane kršćana navelo Boga da uđe u gnjev koji će zapadnjaci iskupiti Kršćanstvo, pomoću " *sedam truba* " koje dolaze iz stiha 6 koji slijedi. Ovo dvostruko objašnjenje je tim više opravdano jer napuštanje subote ima posljedice sve do kraja svijeta, 2030. godine, godine u kojoj će svojim slavnim vidljivim povratkom Isus Krist zauvijek ukloniti iz rimskog papinskog režima i njegovog posljednjeg američkog Protestantska podrška, njihova lažna tvrdnja da mu služe i zastupaju ga. Isus će tada ponovno preuzeti svoju titulu " *Glave* " Crkve koju je uzurpiralo papinstvo. Doista, za razliku od vjernih izabranih, pali nevjerni kršćani će ignorirati dekret Dan.8:14 i njegove posljedice do kraja svijeta; što opravdava njihov teror kad se Isus vrati prema učenju Otk.6:15-16. Prije 2030. godine, prvih šest " *truba* " bit će izvršeno između 321. i 2029. godine. " *Šestom trubom* ", posljednjom kaznom upozorenja prije konačnog istrebljenja, Bog vrlo strogo kažnjava pobunjene kršćane. Nakon ove šeste kazne, on će organizirati uvjete za posljednji sveopći test vjere iu tom kontekstu, objavljeno svjetlo će biti naviješteno i poznato svim preživjelima. Suočeni s pokazanom istinom, izabrani i pali će tada, svojim slobodnim izborom, napredovati pred prijetnjom smrti prema svojoj konačnoj sudbini koja će biti: vječni život za izabrane, konačna i apsolutna smrt za pale..

Stih 6: " *I sedam anđela koji su imali sedam truba spremalo se zatrubiti.* »

Iz ovog stiha, Duh nam nudi novi pregled kršćanske ere, uzimajući za temu " *sedam truba* ", to jest, "sedam uzastopnih kazni" raspoređenih kroz kršćansku eru od 7. ožujka 321., godine u kojoj je " *grieh* " bila službeno i **civilno** uspostavljena. Podsjećam da je u prologu Otkrivenja 1 sam Kristov " *glas* " već uspoređen sa zvukom " *trube* ". Ovaj instrument koji se koristi za upozorenje ljudima u Izraelu nosi u sebi puno značenje objave Apokalipse. Upozorenje upozorava na zamke koje postavlja neprijatelj.

Stih 7: " *Prvo je zvonilo. I tuča i oganj pomiješani s krvlju prosuše se na zemlju; i trećina zemlje je izgorjela, i trećina drveća je izgorjela, i svako zeleno bilje je izgorjelo.* »

Prva kazna : izvršena je između 321. i 538. godine, raznim invazijama na Rimsko Carstvo od strane takozvanih "barbarskih" naroda. Posebno se sjećam naroda "Huna" za kojega je vođa Atila rekao da je s pravom "bič božji". Pošast koja je zapalila dio Europe; sjeverna Galija, sjeverna Italija i Panonija (Hrvatska i zapadna Ugarska). Njegov moto je bio, O kako je poznat! "Gdje moj konj prođe, trava više ne raste." Njegovi postupci savršeno su sažeti u ovom stihu 7; ništa ne nedostaje, sve je tu. " *Tuča* " je simbol uništenja usjeva, a " *vatra* " je simbol uništenja potrošnog materijala. I naravno, " *krv prolivena na zemlji* " je simbol nasilno ubijenih ljudskih života. Glagol " *baciti* " ukazuje na gnjev Boga stvoritelja, zakonodavca i spasitelja koji nadahnjuje i usmjerava djelovanje nakon "bacanja *vatre sa žrtvenika* " u stihu 5.

U isto vrijeme, u Lev.26:14 do 17, čitamo: " *Ali ako me ne budeš slušao i ne budeš vršio sve ove zapovijedi, ako budeš prezirao moje zakone i ako se tvoja duša bude gnušala mojih sudova, ako ne izvršiš sve moje zapovijedi i prekršiš moj savez, onda ću ti učiniti ovo. Poslat ću na vas strah, iscrpljenost i groznicu, od koje će vaše oči klonuti i vaša duša patiti; i uzalud ćeš sijati svoje sjeme: tvoji će ga neprijatelji proždrijeti. Okrenut ću lice svoje protiv tebe, i bit ćeš poražen pred*

svojim neprijateljima; oni koji te mrze, vladat će tobom, a ti ćeš bježati bez progona. »

Stih 8: “ *Drugo zvonilo. I bačeno je u more nešto poput velike planine koja gori ognjem; i trećina mora posta krv,*

Druga kazna : Ključ za ove slike je u Jer.51:24-25: “ *Ja ću vratiti Babilonu i svim stanovnicima Kaldeje za svo zlo koje su učinili Sionu pred vašim očima, kaže YaHWéH. Evo, ja sam protiv tebe, brdo propasti, govori Jahve, ti koji si uništio svu zemlju! Ispružit ću svoju ruku na tebe, skotrljat ću te sa stijena i načinit ću od tebe goru ognjenu.* » Upravo u ovom stihu 8 Duh evocira rimski papinski režim pod njegovim simboličnim imenom “ *Bavilon* ” koji će se pojaviti u obliku “ *Bavilon velik* ” u Otk.14:8, 17:5 i 18:2. “Vatra” se lijepi za njezinu osobnost, prizivajući ono što će je progutati na Kristovom povratku i posljednjem sudu, kao i ono što koristi da rasplamsa mržnjom one koji je odobravaju i podržavaju: europske monarhe i njihove katoličke narode . Ovdje kao i kod Daniela, “ *more* ” predstavlja čovječanstvo koje se bavi proročkim pokrovom; čovječanstvo anonimnih naroda koji su u biti ostali pogani unatoč očitim kršćanskim obraćenjima. Prva posljedica uspostave papinskog režima 538. godine bila je napad na ljude kako bi se oružanom vojnom silom preobratali. Riječ “ *planina* ” označava snažnu geografsku poteškoću. Ona je prikladna za definiranje papinskog režima koji je, Božji neprijatelj, ipak pobuđen njegovom božanskom voljom; ovo kako bi se očvrstio vjerski život nevjernih kršćana što je rezultiralo progonima, patnjama i smrću među njima i izvan naroda različitih vjera. Obavezna vjera je novost zbog kršenja svete Božje subote. Njemu dugujemo beskorisne masakre prisilnog pokršćavanja koje je provodio Karlo Veliki i naredbe križarskih ratova usmjerenih protiv muslimanskih naroda, koje je pokrenuo papa Urban II.; sve stvari prorečene u ovoj “ *drugoj trubi* ”.

Stih 9: “ *I umrla je trećina stvorenja koja su bila u moru koja su imala život, i trećina lađa je propala.* ”

Posljedice su univerzalne i trajat će do kraja svijeta. Riječi “ *more* ” i “ *brodovi* ” naći će svoje značenje u sukobima s muslimanima Sredozemnog mora, ali i s afričkim i južnoameričkim narodima gdje će nametnuta osvajačka katolička vjera iznjedriti strašne masakre starosjedilačkog stanovništva.

U isto vrijeme čitamo u Lev.26:18 do 20: “ *Ako me unatoč tome ne poslušáš, kaznit ću te sedam puta više za tvoje grijehe. Slomit ću ponos vaše snage, učinit ću vaše nebo poput željeza, a vašu zemlju poput bronce. Uzalud će se vaša snaga iscrpljivati, vaša zemlja neće dati svoj rod, a drveće zemaljsko neće dati svoj plod.* » U ovom stihu Bog najavljuje vjersko otvrdnjavanje koje je u kršćanskoj eri postignuto prelaskom Rima iz poganstva u papstvo. Zabilježimo zanimljivost da je prigodom ove promjene rimska dominacija napustila "Kapitol" da bi papinstvo postavila u lateransku palaču koja se nalazi upravo na "Caeliusu", odnosno nebu. Oštri papinski režim potvrđuje prorečeno vjersko otvrdnuće. Plod kršćanske vjere je promijenjen. Kristovu blagost zamjenjuju agresija i okrutnost; a vjernost istini pretvara se u nevjernost i revnost za vjersku laž.

Stih 10: “ *Treće zvonilo. I pade s neba velika zvijezda koja je gorjela poput baklje; pade na trećinu rijeka i na izvore vode.* »

Treća kazna : Stvoreno zlo se pojačava i doseže svoj vrhunac krajem srednjeg vijeka. Napredak mehaničkog tiska pogodovao je izdavanju Svetog pisma. Čitajući je, izabrani dužnosnici otkrivaju istine koje ona podučava. Ona tako opravdava ulogu " *dva svjedoka* " koje joj Bog daje u Otk 11,3: " *Svojoj dvojici svjedoka dat ću moć da prorokuju, odjeveni u kostrijet, tisuću dvjesto šezdeset dana* . » Favorizirajući vlastite vjerske dogme, katolička se vjera oslanja samo na Bibliju kako bi opravdala imena svetaca koje tjera da obožavaju svoje podanike. Zato što se posjedovanje Biblije njome osuđuje i izlaže posjednika mučenju i smrti. To je otkriće biblijske istine koja opravdava sliku danu u ovom stihu: " *I pade s neba velika zvijezda koja je gorjela poput baklje* ." Vatra se i dalje drži slike Rima koju ovaj put simbolizira " *velika vatrena zvijezda* " poput " *velike goreće planine* ". Riječ " *zvijezda* " otkriva svoju tvrdnju da " *osvijetli Zemlju* " religiozno prema Postanku 1:15; i to u ime Isusa Krista, za kojeg ona tvrdi da je slika istinske " *baklje* ", svjetlonoše s kojim se uspoređuje u Apo.21:23. Ona je još uvijek " *sjajna* " kao i kad je počela, ali njezina progoniteljska vatra se pojačala, prelazeći iz stanja " *gorenja* " u stanje " *gori* ". Objašnjenje je jednostavno, prokazano Biblijom, njezin bijes je tim veći što je prisiljena otvoreno se suprotstaviti Božjim odabranicima. Što ga prema Otk.12:15-16 prisiljava da se pomakne sa strategije lukave i prijevarne " *zmije* " *na onu otvoreno progoniteljskog* " *zmaja* ". Njegovi protivnici nisu samo miroljubivi i poslušni izabranici Božji, tu je i prije svega lažni protestantizam, više politički nego vjerski, jer ignorira zapovijedi Isusa Krista i uzima oružje, ubija i pokolje koliko i katolički logor. " *Trećina rijeka* ", odnosno dio pučanstva kršćanske Europe, pretrpjela je katoličku agresiju kao i " *izvori voda* ". Uzor ovih izvora vode je sam Bog prema Jer.2:13: „ *Jer moj narod počini dvostruki grijeh: ostaviše mene, koji sam izvor vode žive, da sebi kopam čatrnje, čatrnje napukle, koji ne zadržavaju vodu.* » U množini, u ovom stihu, Duh označava " *izvorima voda* " odabrane oblikovane na sliku Božju. Ivan 7:38 potvrđuje, govoreći: " *Tko god vjeruje u mene, iz njega će poteći rijeke žive vode, kao što kaže Pismo.*" » Ovaj izraz također ukazuje na praksu krštenja djece koja od rođenja, bez savjetovanja, dobivaju vjersku oznaku koja će ih učiniti subjektima neodabrane vjerske svrhe. Kako odrastu, jednog će dana uzeti oružje u ruke i ubijati protivnike jer to od njih zahtijeva njihov vjerski bonton. Biblija osuđuje ovo načelo jer kaže: " *Tko uzvjeruje i pokrsti se, bit će spašen, a tko ne uzvjeruje, bit će osuđen* (Marko 16,16).”

Stih 11: " *Ime ove zvijezde je Pelin; i treći dio vode pretvori se u pelin, i mnogi ljudi pomriješ od vode, jer postadoše gorke.* »

Nasuprot čistoj vodi koja gasi žeđ, koja označava Bibliju, pisanu riječ Božju, katolički nauk se uspoređuje s " *pelinom* ", gorkim, otrovnim, pa čak i smrtonosnim pićem; ovo je opravdano jer će konačni ishod ovog učenja biti vatra " *druge smrti posljednjeg suda* ". Dio, " *trećina* " ljudi, preobražava se primljenim katoličkim ili lažno protestantskim učenjem. " *Vode* " su i ljudi i biblijsko učenje. U 16. ^{stoljeću} naoružane protestantske skupine zlopotrijebile su Bibliju i njezino učenje, a prema slici ovog stiha, muškarce su ubijali muškarci i lažno vjersko učenje. To je zato što su ljudi i vjerska učenja postali ogorčeni. Objavljujući da su " *vode postale gorke* ", Bog daje odgovor na optužbu za " *sumnju u ljubomoru* "

koja je ostala nerazriješena od Otk.6:6 u 3. pečatu . On potvrđuje, u vrijeme kada njegova pisana riječ dolazi da to učini, optužbu za preljub koju iznosi protiv Skupštine od 7. ožujka 321. godine, što je prethodilo vremenu službenog preljuba religiozno nazvanog Pergam u Apo. 2:12 za 538. godinu.

U isto vrijeme, čitamo u Lev.26:21-22: „ *Ako mi se usprotiviš i ne poslušas me, udarit ću te sedam puta više za tvoje grijehе. Poslat ću na vas zvijeri poljske, koje će vam otimati djecu, uništiti vašu stoku i koje će vas svesti na malobrojne; a tvoji će putovi biti pusti.* » Paralelno proučavanje Lev.26 i 3. trube iz Otkrivenja otkriva sud koji Bog provodi na početku vremena reformacije. Njegovi istinski izabranici ostaju mirni i rezignirani, prihvaćajući smrt ili zatočeništvo kao pravi mučenici. Ali osim njihovog uzvišenog primjera, on vidi samo okrutne “ *zvijeri* ” koje se međusobno sukobljavaju, najčešće iz osobnog ponosa, i koje ubijaju ljude žestinom divljih životinja mesoždera. Ova će ideja poprimiti oblik u Otk.13:1 i 11. To je vrhunac vremena kada, u normi **nevolje**, Odabrani bude odveden “ *u pustinju* ” (= kušnja) u Otk.12:6 - 14 s pisanim biblijskim “ *dva svjedoka* ” *Božja iz Otk.11:3*. Netolerantna vladavina papinstva proricana 1260 godina doći će kraju.

Stih 12: “ *Četvrti je zvonio. I trećina sunca je bila poražena, i trećina mjeseca, i trećina zvijezda, tako da je trećina potamnijela, a dan je izgubio trećinu svoje svjetlosti, a isto tako i noć.* »

Četvrta kazna : Duh ovdje oslikava “ *veliku nevolju* ” najavlјenu u Otk.2:22. U simbolima nam otkriva svoje djelovanje: djelomično je pogođeno “ *sunce* ”, simbol Božjeg svjetla. Također, dijelom je pogođen i “ *mjesec* ”, simbol vjerskog tabora tame koji se 1793. godine odnosio na licemjerne katolike i protestante. Pod simbolom “ *zvijezda* ” pojedinačno je udaren i dio kršćana pozvanih *prosvijetliti zemlju* . Tko onda može tako udariti pravo i lažno kršćansko vjersko svjetlo? Odgovor: ideologija ateizma smatrana je velikim svjetlom vremena. Njegovo svjetlo zasjenjuje sve ostale. pisci koji pišu knjige o ovoj temi visoko su cijenjeni i sami nazivani “prosvjetiteljima”, poput Voltairea i Montesquieua. No, ta svjetlost lančano razara prvo ljudske živote, prolijevajući potoke krvi. Nakon glave kralja Luja XVI. i glave njegove supruge Marie-Antoinette, one katoličkih i protestantskih praktikanata redom su pale pod giljotine revolucionara. Ovaj čin božanske pravde ne opravdava ateizam; ali cilj opravdava sredstvo, a Bog može srušiti tirane samo tako da im se suprotstavi nadmoćnijom, moćnijom i jačom tiranijom. “ *Snaga i moć* ” je Gospodinova u Otk.7:12.

U isto vrijeme, čitamo u Lev.26:23 do 25: “ *Ako te ove kazne ne poprave i ako mi se budeš odupirao, i ja ću se tebi oduprijeti i udarit ću te sedam puta više za tvoje grijehе. Donijet ću mač na tebe, koji će osvetiti moj savez ; Kad se okupite u svojim gradovima, poslat ću kugu među vas i bit ćete predani u ruke neprijatelju.* ”. “ *Mač koji će osvetiti moj savez* ” doista je uloga koju je Bog dao francuskom nacionalnom ateističkom režimu predajući mu glave krive za duhovni preljub počinjen protiv njega. Poput pošasti stihova, ovaj ateistički režim pokrenuo je načelo masovnog pogubljenja tako da su jučerašnji krvnici postali sutrašnje žrtve. Prema ovom principu, činilo se da će ovaj pakleni režim potopiti cijelo čovječanstvo u smrt. Zbog toga će mu Bog dati ime “ *bezdan* ”, “ *zvijer koja*

izlazi iz bezdana ", u Otk 11,7 gdje razvija svoju temu. To je zato što u Postanku 1:2 ovo ime označava Zemlju bez života, bez oblika, kaotičnu i koju bi dugoročno sustavno uništavanje koje je poduzeo ateistički režim reproduciralo. Kao primjer, nalazimo sudbinu katoličke i monarhističke Vendée koju su revolucionari preimenovali u "Venge" čiji je projekt bio da od nje naprave pustu i nenaseljenu zemlju.

Stih 13: " *I pogledah i čuh orla gdje leti usred neba i govori jakim glasom: Jao, jao, jao onima koji žive na zemlji zbog drugih zvukova truba tri anđela koja će zvoniti!* »

Francuska revolucija proizvela je svoje ubojite posljedice, ali je postigla cilj koji je Bog želio. Njime je okončana vjerska tiranija, a nakon njega je prevladala tolerancija. To je vrijeme kada je, prema Otk.13:3, *katolička "zvijer mora "* bila " *nasmrt ranjena ali izliječena "* zbog moćnog autoriteta *napoleonskog "orla "*, prikazanog u ovom stihu, koji ju je rehabilitirao kroz svoj Konkordat. " *... orao koji leti usred neba "* simbolizira vrhunac dominacije cara Napoleona ¹ Proširio je svoju dominaciju nad svim europskim narodima i doživio neuspjeh protiv Rusije. Ovaj izbor nudi nam veliku preciznost u datiranju događaja, stoga se sugerira razdoblje od 1800. do 1814. godine. Ogromne posljedice ove vladavine čine čvrsto mjerilo koje stoga opravdava dolazak na ključni datum Daniela 8:14, 1843. Ovaj važan režim u povijesti zemlje Francuske postaje, za Boga, nositelj strašne objave, od nakon njega će univerzalna kršćanska vjera ući u vrijeme kada će je od Boga udariti tri velika " *nesreće* ". Ponovljeno tri puta, govori o savršenstvu " *nesreće* "; to zato što ulaskom u godinu 1843., kao što Otkr.3:2 uči, Bog zahtijeva od kršćana, koji tvrde da su spasili Isusa Krista, da konačno dovrše reformaciju započetu od 1170., datuma kada je Pierre Valdo u potpunosti obnovio biblijsku istinu, i oni su proizveli „ *savršeno radi* "; ovo savršenstvo se zahtijeva u Otkr.3:2 i po odredbi Daniela 8:14. Posljedice njegovog ulaska u primjenu ovdje se pojavljuju u obliku tri velike " *nedaće* " koje ćemo sada posebno proučavati. Želio bih ponovno istaknuti da je ono što čini ovo razdoblje vjerskog mira, paradoksalno, velikom " *nesrećom* ", nasljeđe francuskog nacionalnog ateizma koje prožima i prožimat će, do kraja svijeta, umove zapadnih ljudi. To im neće pomoći da ostvare reforme koje je Bog zahtijevao od 1843. Ali već je " *šesti pečat* " iz Otk.6:13 ilustrirao prvu od ovih " *nesreća* " slikom " *zvijezda padalica* " u usporedbi s " *zelene smokve* ", dakle ne prihvativši potpuno duhovno sazrijevanje koje je Bog zahtijevao od 1843. A nebeski znak Božjeg upozorenja dan je 13. studenoga 1833. paralelno s predloženim vremenom objave velike trojke " *nesreće* " proučenog stiha.

U svom otkrivenju, Duh evocira izraz " *stanovnici zemlje* " kako bi označio ljude na koje cilja velika trojica *proreka* " *nesreće* ". Budući da su odsječeni od Boga i odvojeni svojom nevjerom i grijehom, Duh ih povezuje sa " *zemljom* ". Nasuprot tome, Isus označava svoje istinske vjerne izabranike izrazom " *građani kraljevstva nebeskog* "; njihova domovina nije " *zemlja* " nego " *nebo* " gdje je Isus " *pripremio mjesto* " za njih prema Ivanu 14:2-3. Dakle, svaki put kada se ovaj izraz " *stanovnici zemlje* " navodi u Apokalipsi, to je da označi buntovno čovječanstvo odvojeno od Boga u Isusu Kristu.

Otkrivenje 9: 5. i 6. truba
“ Prva ” i “ Druga velika nesreća ”

Peta truba : “ Prvi veliki jad ”
za protestante (1843.) i adventiste (1994.)

Napomena : U prvom čitanju, ova tema “ 5. trube ” predstavlja u simboličnim slikama presudu koju Bog provodi nad protestantskim religijama koje su pale u nemilost od proljeća 1843. Ali donosi dodatna učenja koja potvrđuju proročke najave dane ^{našu} sestru adventisticu sedmog dana, gospođu Ellen Gould White, koju je Isus izabrao za svoju glasnicu. Njegovo proročko djelovanje posebno je osvijetlilo vrijeme posljednje konačne kušnje vjere; njegova će predviđanja biti potvrđena u ovoj poruci. Ali ono što naša sestra nije znala je da je Bog isplanirao treće adventističko očekivanje da testira samu adventističku crkvu. Zasigurno, ovo treće očekivanje nije zauzelo javni razvoj prethodna dva, ali veličina novih otkrivenih istina povezanih s njim kompenzira ovu očitu slabost. To je razlog zašto je, nakon što je Isus Krist ispitan između 1983. i 1991. u Valence-sur-Rhône, u Francuskoj, i na Mauricijusu, nakon što je odbacio njegova posljednja proročka svjetla, službeno institucionalno adventističko učenje "izbljuvano" od strane Spasitelja *duša* u 1994., datum konstruiran korištenjem proročkih " *pet mjeseci* " iz stihova 5 i 10 ovog poglavlja 9. To je razlog zašto se,

u drugom čitanju, ova slikovita presuda koju je Gospodin iznio protiv različitih aspekata protestantske vjere odnosi na institucionalni adventizam sedmog dana pao je u otpadništvo, zauzvrat, kroz odbijanje božanskog proročkog svjetla; ovo, usprkos upozorenjima koja je dala Ellen G. White u poglavlju "Poricanje svjetla" svoje knjige upućene adventističkim učiteljima "Evandeoska služba". Godine 1995. službeni savez adventizma i protestantizma potvrdio je pravedni sud koji je Bog prorekao. Obratite pažnju na činjenicu da dva pada imaju isti uzrok: odbacivanje i prezir prema proročkoj riječi koju je predložio Bog, od strane sluge kojega je izabrao za ovu zadaću.

"*Nesreća*" je čas zla čiji je poticatelj i nadahnuće Sotona, neprijatelj Isusa i njegovih izabranih svetaca. Duh će nam u slikama otkriti što postaje učenik Isusa Krista kada ga on odbaci da ga preda đavlu; što onda predstavlja doista veliku "*nesreću*".

Stih 1: "*Zazvonio je peti. I vidjeh zvijezdu koja je pala s neba na zemlju. Njemu je dan ključ od jame bezdana* ,

"*Peto*" , ali veliko upozorenje upućeno je Kristovim izabranicima odijeljenima od 1844. "*Zvijezda koja je pala s neba*" nije "*zvijezda Apsint*" iz prethodnog poglavlja koji nije "*pao*" , "*na tamo zemlja*" , ali „*na THE rijeke I THE izvori vodama*". To je ono iz doba "*Sarda*" gdje Isus podsjeća da "*drži sedam zvijezda u svojim rukama*". Zbog svojih "*djela*" proglašenih "*nesavršenim*", Isus je bacio "*zvijezdu*" protestantskog glasnika na zemlju.

Adventistička muka obilježena je u proljeće 1843. krajem prvog očekivanja povratka Isusa Krista. Drugo čekanje za ovaj povratak završilo je 22. listopada 1844. Tek na kraju ovog drugog testa Bog je pobjednicima dao znanje i praksu njegove svete subote. Ova subota je tada preuzela ulogu "*Božjeg pečata*" koji je citiran u stihu 4 ovog poglavlja 9. Pečaćenje njegovih slugu je stoga započelo nakon završetka drugog testa, u jesen 1844. Ideja je kao slijedi: izraz "*koji je pao*" cilja na datum proljeća 1843., termin dekreta Dan.8:14 i kraj prvog adventističkog suđenja, u suprotnosti s onom u jesen 1844. koja označava početak pečaćenja odabranih pobjednika i teme ove "*5. trube*", čiji je cilj za Boga otkriti pad protestantske vjere i one adventizma koji će sklopiti savez s njim nakon 1994., kraj "*pet mjeseci*" prorečenih u stihovima 5 i 10. Dakle, dok "*pet mjeseci*" ove teme počinje u jesen 1844., kontekst početka pečaćenja, u glavnoj temi, protestantska je vjera "*pala*" prije ovog datuma , *od* proljeće 1843. Zatim vidimo kako božanska objava upravo poštuje ostvarene povijesne činjenice. Svaki od dva datuma 1843. i 1844. ima posebnu ulogu.

Napuštena od Isusa koji ju je predao đavlu, protestantska je vjera pala u katolički "*zdenac*" ili "*dubine Sotone*" koje su sami reformatori osudili u vrijeme reformacije u Otk 2,24. Suptilno, govoreći da pada "*na zemlju*" , Duh potvrđuje identitet protestantske vjere simbolizirane riječju "*zemlja*" koja podsjeća na njezin izlazak iz katolicizma nazvan "*more*" u Otk.13 i 10:2. U "*filadelfijskoj*" poruci , Isus predstavlja "*vrata*" koja su otvorena ili zatvorena. Ovdje im ključ otvara sasvim drugačiji put budući da im omogućuje pristup simbolu "*bezdana*" nestanka života. Ovo je čas kada za njih "*svjetlo* postaje *tama*" i "*tama* postaje *svjetlo*". Prihvaćajući kao baštinu načela republikanske filozofske misli, oni gube iz vida stvarnu svetost vjere pročišćene krvlju Isusa

Krista. Zabilježimo preciznost " *dano mu je* ". Onaj koji tako daje svakome prema njegovim djelima jest Isus Krist, božanski Sudac. Jer on je i čuvar ključeva; " *Davidov ključ* " za blažene izabranike 1873. i 1994., prema Otk.3:7, i " *ključ Bezdana* " za pale 1843. i 1994. godine.

Stih 2: " *I otvorila je jamu bezdanu. I diže se dim iz studenca, kao dim iz velike peći; a sunce i zrak potamnjeni su od dima iz bunara.* »

Protestantska vjera mijenja gospodara i sudbinu, a mijenjaju se i njezina djela. Ona tako pristupa nezavidnoj sudbini da mora pretrpjeti uništenje posljednjeg suda "vatrom " " *druge smrti* " koja će biti spomenuta u Otk 19,20 i 20,10. Uzimajući sliku " *jezera vatre i sumpora* " ova " *vatra* " posljednjeg suda bit će " *velika peć* " koja prijete prekršiteljima Božjih zapovijedi od njihovog proglašenja na brdu Sinaj prema Izl.19:18: " *Gora Sinaj bila je sva u dimu, jer je Gospod sišao onamo usred vatre; ovaj se dim dizao kao dim iz peći , i cijela se planina snažno zatresla.* » Duh zatim koristi kinematografsku tehniku zvanu "flashback", flashback, koja otkriva djela nastala još za života, pali su služili đavlu. Riječ " *dim* " ovdje ima dvostruko značenje: značenje vatre iz " *peći velike* " o kojoj čitamo u Otk 14,11: " *I dim njihove muke uzdiže se u vijekove vjekova; i nemaju odmora ni danju ni noću, oni koji se klanjaju Zvijeri i kipu njezinu, i koji god prime žig imena njezina*", ali i onaj " *molitve svetih* " prema Otk.5:8, ovdje, oni lažni sveci. Jer obilno vjersko djelovanje koje se očituje molitvama opravdava ove riječi koje mu je Isus uputio u *Sardu* , 1843. godine: „ *Smatraju te živim; a ti si mrtav.* " Smrt, i to dva puta mrtav, budući da je predložena smrt " *druga smrt* " " *posljednjeg suda* ". Ova vjerska aktivnost vara sve osim Boga i njegovih izabranika koje prosvjetljuje. Ova raširena obmana je "prevara" kako kaže moderni svijet. I doista je ideja o opijenosti koju Duh sugerira kroz sliku " *dima* " koji se širi " *zrakom* " do točke zaklanjanja " *sunca* ". Ako je potonji simbol istinske božanske svjetlosti, onaj " *zraka* " označava rezerviranu domenu đavla, nazvanog " *knez vlasti zraka* " u Efežanima 2:2, a koga Isus naziva " *knezom ovoga svijeta* " u Ivanu 12:31 i 16:11. U svijetu je cilj dezinformacija sakriti istine koje moraju ostati tajne. Na vjerskoj razini to je isto: istina je samo za odabrane. Umnožavanje protestantskih grupa je zapravo imalo učinak maskiranja postojanja vjere adventista sedmog dana; sve do 1995. godine kada su je primili u svoje redove zbog njezine " *velike nesreće* ". U ovoj novoj duhovnoj situaciji, oni će biti žrtve *druge smrti* koja će pretvoriti površinu zemlje u užarenu *peć* . Poruka je zastrašujuća i možemo razumjeti zašto je Bog nije jasno ponudio. Rezervirano je za odabrane da shvate kakvoj su sudbini izbjegli.

Stih 3: " *Skakavci su izašli s dimom i razišli se po zemlji; i dana im je moć kao vlast škorpiona zemaljskih.* »

Molitve simbolizirane " *dimom* " dolaze iz usta i umova palih protestanata, dakle muškaraca i žena simboliziranih " *skakavcima* " zbog njihovog velikog broja. To je zapravo mnoštvo ljudskih stvorenja koja su pala 1843. godine, a podsjećam vas, 1833. godine, deset godina ranije, Gospodin je dao predodžbu o tom mnoštvu "padanjem zvijezda" koje se dogodilo u noći 13. studenoga. , 1833. između ponoći i 5 ujutro, prema svjedočenju povijesnih očevidaca. Još jednom, izraz " *na zemlji* " nosi dvostruko značenje zemaljskog proširenja i protestantskog identiteta. Tko voli harajuće i razorne " *skakavce* "? Ne poljoprivrednici, a Bog

ne cijeni vjernike koji ga izdaju i rade s protivnikom kako bi uništili njegov usjev izabranih, pa se ovaj simbol primjenjuje na njih. Zatim, u Ezekielu 2, ovom kratkom poglavlju od 10 stihova, riječ " *buntovnik* " citira se 6 puta da označi židovske " *buntovnike* " koje Bog naziva " *trnjem, trnjem i škorpionima* ". Ovdje se izraz " *škorpion* " odnosi na protestantske pobunjenike. U stihu 3, aluzija na njegovu moć priprema upotrebu najvažnijeg suptilnog simbola. Moć " *škorpiona* " je da smrtonosno ubode svoje žrtve žalcem svog " *repa* ". A ova riječ " *rep* " poprima temeljno značenje u božanskoj misli otkrivenoj u Izaiji 9:14: " *prorok koji naučava laži je rep* ". Životinje koriste svoje " *repeve* " kako bi otjerale i bičevale muhe i druge parazitske insekte koji im smetaju. Ovdje nalazimo sliku lažne " *proročice Izebele* " koji provodi svoje vrijeme kudeći i nanoseći patnju Bogu i njegovim prevarenim nevjernim slugama. Praksa dobrovoljnog bičevanja radi okajanja za grijeh također je dio učenja katoličke vjere. U Otk.11:1 Duh potvrđuje ovu usporedbu koristeći riječ " *trska* " kojoj ključ Izaija 9:14 daje isto značenje kao i riječ " *rep* ". Ova slika papinske crkve također se primjenjuje, od 1844., na pale protestantske vjernike koji su postali Božji proroci koji naučavaju laži, ili lažni proroci. Predložena riječ " *rep* " bit će jasno navedena u stihu 10.

Izgradnja 3. ^{adventističkog} očekivanja **(ovaj put od sedmog dana)**

Stih 4: " *Rečeno im je da ne nanose štetu travi zemaljskoj, niti ikakvom zelenilu, niti ikakvom drvetu, nego samo onima koji nemaju **Božji pečat na svojim čelima** . »*

Ovi " *skakavci* " ne proždiru zelenilo, ali su štetni za ljude koji nisu zaštićeni " *Božjim pečatom* ". Ovo spominjanje " *Božjeg pečata* " potvrđuje kontekst vremena koji je već pokriven u Otk.7. Poruke su stoga paralelne, poglavlje 7 koje se odnosi na izabrane zapečaćene i poglavlje 9, pali napušteni. Podsjećam vas da je prema Mateju 24,24 nemoguće zavesti autentičnog izabranika. Lažni proroci dakle varaju jedni druge.

Preciznost, " *Božji pečat na čelu* ", ukazuje na početak pečačenja izabranih adventističkih slugu Božjih, 23. listopada 1844. Detalj se spominje neposredno prije citata proročanskih "pet mjeseci" razdoblja *od* stih koji slijedi; trajanje od 150 stvarnih godina koje će se temeljiti na ovom datumu.

Stih 5: " *Dano im je, ne da ih ubiju, nego da ih muče **pet mjeseci** ; a muka koju su prouzročili bila je kao muka koju prouzroči škorpion kad ubode čovjeka. »*

Božja poruka okuplja u svoju sliku djela izvršena u različitim vremenima; što zbunjuje i otežava slikovito tumačenje. Ali kada se ova tehnika razumije i primi, poruka postaje vrlo jasna. Ovaj stih 5 bio je temelj moje najave povratka Isusa Krista za 1994. Tu nalazimo dragocjenih proročanskih " *pet mjeseci* " koji, počevši od 1844., omogućuju utvrđivanje datuma 1994. Međutim, za provedbu projekta Bože, apsolutno sam morao povezati slavni povratak Isusa Krista s ovim datumom. Tako sam, djelomično zaslijepljen preciznošću u tekstu koja bi tu nadu

onemogućila, ustrajao u smjeru koji je želio moj Stvoritelj. Naime, tekst precizira: “*dato im je, ne da ih ubijaju, nego da ih muče pet mjeseci*”. Pojašnjenje “*ne ubijati ih*” nije dopuštalo temu “*6 truba*”, monstruozi ubilački rat, u vremenu obuhvaćenom “*5 truba*”; vrijeme od 150 stvarnih godina. Ali u svoje vrijeme, William Miller je već bio djelomično zaslijepljen kako bi izvršio akciju koju je Bog želio; otkriti pogrešku koja nam omogućuje oživljavanje nade u Kristov povratak za jesen 1844.; lažna pogreška, budući da su početni izračuni koji utvrđuju proljeće 1843. danas potvrđeni u našim posljednjim izračunima. Volja i moć Božja su suverene i na sreću njegovih izabranika, ništa i nitko ne može spriječiti njegov projekt. Činjenica je da je ova pogreška najave navela službeni adventizam da pokaže, 1991., stav prezira prema nadi u povratak Isusa Krista najavljenom za 1994. A najgore za adventiste je to što su bili lišeni posljednjeg proročanskog svjetla koje osvjetljava, u cijelosti, 34 poglavlja knjiga Daniela i Otkrivenja, kao što svatko danas može imati dokaz čitajući ovaj dokument. Pritom su također lišeni drugih novih svjetala koja mi je Bog dao od proljeća 2018. o svom zakonu i o povratku Krista koji će se vratiti, sada znamo, u proljeće 2030.; i to na novim osnovama odvojenim od proročke konstrukcije Daniela i Otkrivenja. Između 1982. i 1991. za mene je tih *pet mjeseci* bilo povezano s aktivnošću lažnih proroka koja se trebala nastaviti do povratka Isusa Krista. Uvjeren ovim obrazloženjem, štoviše opravdanim, nisam vidio vremensko ograničenje koje nameće zabrana “*ubijanja*”. A u to vrijeme datum 1994. predstavljao je 2000. godinu od pravog rođenja Isusa Krista. Dodajem da nitko prije mene nije otkrio uzrok moje pogreške; koji potvrđuje ostvarenje u skladu s Božjom voljom. Obratimo sada pažnju na pojašnjenje “*ali da ih mučimo pet mjeseci*”. Formula je krajnje varljiva jer dotične “*muke*” žrtve ne trpe tijekom prorečenih “*pet mjeseci*”. “*Muka*” na koju Duh aludira bit će nanosena palima na posljednjem sudu, gdje će biti uzrokovana spaljivanjem “*ognjenog jezera*”, kaznom “*druge smrti*”. Ova “*muka*” je najavljena u poruci trećeg anđela iz Otk.14:10-11 koju je prethodni stih evocirao navodeći “*dim*” “*njihove muke*”; poruka koju adventisti dobro poznaju budući da čini element njihove univerzalne misije. Znajući unaprijed pad ovog službenog adventizma, Duh suptilno kaže u ovoj poruci “*i on će piti vino Božjeg gnjeva nepomiješano uliveno u čašu njegova gnjeva, i bit će mučen u vatri i sumporu pred sveti anđeli i pred Jaganjcem*.” Ovo pojašnjenje “*i on*” cilja, sukcesivno, na protestantsku vjeru, zatim na službeni nevjernički adventizam koji je 1994. odbacio sam Isus Krist. Od ovog datuma, u potvrdu svoje kletve, ovaj novi “*pobunjenik*” pridružio se ekumenskom savezu koji okuplja katolike i protestante već odsječene od Boga. Ali prije pada službenog adventizma, formula “*i on*” se odnosila na pale protestante, jer nakon što su pali 1844., sada će dijeliti sudbinu katolika, pravoslavaca i lažnih Židova. Zapravo, “*i on*” se odnosi na sve nekatolike koji poštuju Katoličku crkvu u Rimu, ulaskom u njezin ekumenski savez, i poštujući uredbu Konstantina I.: njegovu ^{nedjelju} i natalni “dan sunca”, (Božić na 25. prosinca). Odabirom oblika jednine “*i njega*”, a ne množine “*i njih*”, Duh nas podsjeća da je vjerski izbor individualni izbor koji čovjeka čini odgovornim, opravdava ili čini krivim prema Bogu, pojedincu, a ne zajednica; poput “*Noe, Daniela i Joba koji nisu htjeli spasiti sinove ili kćeri*” prema Ezek.14:18.

Muke druge smrti posljednjeg suda

Stih 6: “ *U one dane ljudi će tražiti smrt, ali je neće naći; željet će umrijeti, a smrt će bježati od njih.* »

Ideje teku vrlo logično. Upravo evocirajući " *muke druge smrti* ", Duh prorokuje u ovom stihu 6, o danima njegove primjene, koji će doći na kraju 7. tisućljeća, ciljano izrazom " *u one dane* ". Zatim nam otkriva posebnosti ove krajnje strašne konačne kazne. “ *Ljudi će tražiti smrt, ali je neće naći; željet će umrijeti, a smrt će bježati od njih.* ” Ono što ljudi ne znaju je da će uskrsnuće tijelo zlih imati karakteristike vrlo različite od onih današnjih tjelesnih tijela. Za njihovu konačnu kaznu, Bog stvoritelj će ponovno stvoriti njihov život tako da ga učini sposobnim da se nastavi u svjesnom stanju do uništenja njihovog posljednjeg atoma. Nadalje, duljina vremena trpljenja prilagodit će se pojedinačno svakom pojedincu, ovisno o presudi izrečenoj o njihovoj individualnoj krivnji. Marko 9:47-48 potvrđuje ovim riječima: “ *... da budu bačeni u pakao, gdje njihov crv ne umire i oganj se ne gasi.* » Također treba napomenuti da protestantska vjera s Katoličkom crkvom dijeli mnoge lažne vjerske dogme, osim nedjelje, prvog dana posvećenog odmora, postoji i vjera u besmrtnost duše, što navodi protestante da vjeruju u postojanje pakla naučavaju katolici. Dakle, katolička prijetnja paklom u kojem se vječno muče prokleti u vatri, prijetnja koja je podvrgla sve monarhe kršćanskih zemalja, imala je malo istine, ali prije svega mnogo laži. Jer, prvo, pakao koji je Bog pripremio tek će poprimiti oblik na kraju " *tisuću godina* " nebeskog suda nad zlima od strane svetaca. I drugo, patnja neće biti vječna, iako dugotrajna, u usporedbi sa sadašnjim zemaljskim uvjetima. Među onima koji će vidjeti kako smrt bježi od njih bit će sljedbenici i gorljivi branitelji poganske grčke dogme o besmrtnosti duše. Bog će im tako ponuditi iskustvo zamišljanja kakva bi bila njihova sudbina da je njihova duša doista besmrtna. Ali iznad svega, štovatelji "dana nepobijeđenog sunca" su ti koji će susresti svoje božanstvo; sama zemlja koja ih je nosila, postavši "sunce" spajanjem magme vatre i sumpora.

Smrtonosno varljiv izgled

Stih 7: “ *Ovi skakavci bijahu kao konji spremni za boj; Na glavama su im bile krune poput zlata, a lica su im bila kao lica ljudi.* »

Sa svojim simbolima, stih 7 ilustrira plan djelovanja palog protestantskog tabora. Vjerske skupine (*konji*) okupljene su za duhovnu " *bitku* " koja će se ostvariti tek na kraju vremena milosti, ali konačni cilj je tu. Ova bitka dobiva naziv " *Harmagedon* " u Otk 16:16. Zatim je prikladno primijetiti inzistiranje Duha na njegovoj usporedbi sa stvarnošću stvari; što on čini umnažanjem upotrebe izraza “ *kao* ”. Ovo je njegov način da negira lažne tvrdnje dotičnih religioznih ljudi. Sve je samo varljiva pojava: i " *kruna* " obećana pobjedniku vjere, i sama vjera (*zlato*) koja ima samo " *sličnost* " s pravom vjerom. “ *Lica* ” ovih lažnih vjernika su sama po sebi varljiva jer sve što im je ostalo je ljudski izgled. Onaj koji izriče ovaj sud ispituje uzde i srca. On zna tajne misli ljudskih bića i dijeli svoju viziju stvarnosti sa svojim odabranima.

Stih 8: “ *Imali su kosu kao kosa žena, a zubi su im bili kao zubi lava.* »

Prema 1. Korinćanima 11:15, ženska kosa služi kao veo. A uloga vela je da sakrije lice, identitet zastrtog subjekta. Ovaj stih 8 svojim simbolima osuđuje lažan izgled kršćanskih vjerskih skupina. Oni stoga imaju vanjski izgled (*kosa*) crkava (*žene* , u Efežanima 5:23-32), ali njihove duhove pokreće žestina (*zubi*) " *lavova* ". Bolje razumijemo zašto njihova lica imaju samo ljudski izgled. Isus ih nije bez razloga uspoređivao s lavovima. Time podsjeća na stanje duha rimskog naroda koji je prve kršćane proždirao lavovima u arenama. I ta je usporedba opravdana jer će se na kraju svijeta ponovno htjeti usmrtni posljednjeg pravog izabranika Isusa Krista.

Stih 9: " *Imali su oklope poput oklopa željeznih, a zvuk njihovih krila bio je kao zvuk bojnih kola s mnogo konja koji jure u boj.* »

Ovaj stih cilja na krivotvorenje opreme pravog vojnika Isusa Krista koji nosi " *oklop* " pravde (Efež.6:14), ali ovdje je ova pravda tvrda poput " *željeza* " već simbola rimskog carstva u Daniel. " *Skakavci* " stvaraju buku " *svojim krilima* " kada su aktivni. Usporedba koja dolazi stoga se tiče akcije. Sljedeće pojašnjenje potvrđuje vezu s Rimom čije su utrke bojnih kola s " *nekoliko konja* " oduševljavale Rimljane na njihovim krugovima. Na ovoj slici, " *mnogi konji* " znači: nekoliko vjerskih skupina okupljenih da vuku rimska " *kočija* ", da veličaju autoritet Rima; Rim koji je znao kako manipulirati drugim vjerskim vođama da ih svojim zavodjenjem pokori. Ovako Duh sažima djelovanje pobunjeničkog tabora. I to okupljanje u korist Rima priprema ih za konačnu " *bitku Armagedon* " usmjerenu protiv protivnika nedjelje, vjernih svetkovatelja od Boga posvećene subote, i nesvjesno, protiv Krista, njihovog Branitelja zaštitnika.

Stih 10: " *Imali su repove poput škorpiona i žaoke, au njihovim repovima bila je moć da naude ljudima pet mjeseci.* »

Ovaj stih podiže veo stiha 3, gdje je riječ " *rep* " predložena pod naslovom "moć škorpiona ". Citiran je jasno iako njegovo značenje nije jasno onome tko ga ne traži u Izaiji 9:14. Ovo nije moj slučaj, pa se sjećam ovog važnog ključa: " *prorok koji uči laži je rep* ". Pojašnjavam šifriranu poruku u ovim terminima: ove grupe su imale lažljive (*repovi*) i buntovne (*škorpioni*) proroke i lažljive jezike (žaoći), i upravo u tim lažnim prorocima (*repovi*) bila je *moć da nanose štetu ljudima* , zavesti ih i uvjeriti da poštuju Rimsku nedjelju za 150 godina (*pet mjeseci*) vjerskog mira zajamčenog od Boga; koji ih nepopravljivo izlaže "mukama *druge smrti* " posljednjeg suda na kraju 7. ^{tisućljeća} . Kad pomislim da mnoštvo ne vidi važnost dana odmora! Kad bi vjerovali u ovu dekodiranu objavljenu poruku, promijenili bi svoje mišljenje.

Stih 11: " *Imali su za kralja anđela bezdana, nazvanog na hebrejskom Abadon, a na grčkom Apolion.* »

Sve preciznije, božanska optužba doseže svoj vrhunac: ove vjerske skupine imaju za kralja Sotonu, " *anđela bezdana* " koji će biti vezan u pustoši " *tisuću godina* " prema Otk.20:3. Riječ " *duboko* " u Postanku 1:2 odnosi se na zemlju prije nego što pokaže i najmanji znak života. Ovaj izraz stoga označava zemlju koja je opustošena, svi oblici života koji su izbrisani slavim Kristovim povratkom. Ona će biti u ovom stanju " *tisuću godina* ", a jedini stanovnik bit će anđeo koji je Sotona drži u zarobljeništvu. Onaj koga Bog naziva u Otk. 12, " *zmajem* ", a *zmiju* , *đavlom* i *Sotona* ", dobiva ovdje naziv Uništitelj, što znači

riječi “ *hebrejski i grčki* , *Abadon i Apolion* ”. Suptilno, Duh nam govori kako ovaj anđeo ide okolo uništavajući Božje djelo protiv kojeg se bori. “ *hebrejski i grčki* ” su jezici izvornog biblijskog pisma. Tako, budući da je protestantska vjera pala, 1844., početak teme ove “ ⁵ *truba* ”, vratio joj je vrug svojim dobro poznatim zanimanjem za Sveto pismo. Ali za razliku od slavni početak reformacije, sada se koristi za uništavanje Božjeg plana. Sotona s palom reformiranom vjerom primjenjuje, ovaj put uspješno, ono što je uzalud pokušavao učiniti da sam Krist padne, u času njegova testa otpora.

Stih 12: “ *Prvi jad je prošao. Evo nakon ovoga još dvije nesreće .* »

Ovdje završava, u stihu 12, ova vrlo posebna tema “ ⁵ *truba* .” Ovaj trenutak ukazuje da je čovječanstvo ušlo u 1994. godinu svog uobičajenog kalendara. Do tada je postojao vjerski mir između svih monoteističkih religija. Nitko nije ubijen iz duhovnog motiva vjerskog opredjeljenja. Zabrana ubijanja u stihu 5 je stoga poštovana i ispunjena kako je Bog najavio.

Ali 3. kolovoza 1994., prvi muslimanski vjerski napad od strane GIA-e ubio je pet francuskih dužnosnika u blizini francuskog veleposlanstva u Alžiru, nakon čega je uoči kršćanskog Božića 24. prosinca 1994. uslijedio napad na francuski zrakoplov, koji je ubio troje ljudi u Alžiru, uključujući Francuza. Sljedećeg su ljeta naoružane islamističke skupine alžirske GIA-e izvele smrtonosne napade na RER u Parizu, glavnom gradu Francuske. A 1996., 7 francuskih katoličkih svećenika je obezglavljeno u Tibhirineu u Alžiru. Ova svjedočanstva stoga pružaju dokaz da je progovorenih “ *pet mjeseci* ” premašeno. Vjerski ratovi se stoga mogu nastaviti i nastaviti do kraja svijeta obilježenog povratkom proslavljenog Krista.

Šesta ^{truba} : Druga velika “ *nesreća* ” Šesta kazna sve lažne kršćanske svetosti

Treći svjetski rat

Stih 13: “ *Šesto je zvonilo. I čuh glas od četiri roga zlatnog žrtvenika koji je pred Bogom ,*

Ova šesta kazna upozorenja predstavlja "drugu" veliku " *jao* " najavljenju u Otk 8:13. Ona prethodi kraju vremena kolektivne i individualne milosti i stoga će se ostvariti između 2021. i 2029. S ovim stihom 13, ulazak u temu “ ⁶ *truba* ” će potvrditi povratak rata i ovlaštenje “ *da se ubija* ”. Ova nova tema tiče se istih vjerskih skupina kao i one iz “ ⁵ *truba* »prethodni. Korišteni simboli su identični. Također se stvari mogu objasniti ovako: narodi “ ⁵ *truba* ” su se navikli “ *ne ubijati* ”, idući toliko daleko da su zabranili smrtnu kaznu, u Europi i u pojedinim državama u SAD-u. Pronašli su način da međunarodna trgovina funkcionira povoljno, što ih je obogatilo. Oni dakle više nisu pobornici rata, nego branitelji mira pod svaku cijenu. Rat između kršćanskih naroda stoga se čini isključenim, ali

nažalost treća monoteistička religija je mnogo manje miroljubiva, to je islam koji hoda na dvije noge: onoj terorista koji djeluju i onoj drugih sljedbenika koji plješču njihovim ubilačkim akcijama. Ovaj sugovornik, dakle, onemogućuje izgledu na trajni mir, a bit će dovoljno da Bog stvoritelj "oglasi" svoje ovlaštenje da dođe do sukoba civilizacija i religija s nemalim smrtonosnim posljedicama. Na ostatku zemlje svaki će narod također imati svog tradicionalnog neprijatelja, podjele koje su pripremili đavao i njegovi demoni za cijeli planet.

Međutim, ovdje proročanstvo cilja na određeni teritorij, nevjerni kršćanski Zapad.

Posljednja kazna, prije " *sedam posljednjih zala* " koje prethode Kristovom povratku, dolazi u ime " ⁶ *truba* ". Već prije nego što uđemo u detalje teme, znamo da je ova tema doista druga od " *velikih nesreća* " koje je najavio " *orao* " Napoleonova carstva u Apo.8:13. Međutim, u montaži prilagođenoj s ovom namjerom, proročanstvo Apo.11 pripisuje ovo ime " *drugi jad* " Francuskoj revoluciji nazvanoj " *zvijer koja se diže iz ponora* ". To je također tema " ⁴ *trube* " iz Otk.8. Duh nam stoga sugerira postojanje bliskog odnosa između događaja na koje se odnosi " ⁴ i ⁶ *truba* ". Saznat ćemo koji su to odnosi.

Kada je " ⁶ *trublja* ", glas Krista, zagovornika pred *kadionim oltarom* izriče nalog. (Prema slici zemaljskog šatora koja je prorekla njegovu buduću nebesku ulogu zagovornika za molitve izabranih).

Zapadna Europa meta gnjeva Isusa Krista

Stih 14: " *I govoreći šestom anđelu koji je imao trubu: Odriješi četiri anđela koji su svezani u velikoj rijeci Eufratu.* »

Isus Krist izjavljuje: " *Odriješite četiri anđela koji su vezani na velikoj rijeci Eufrat* ": oslobađa univerzalne demonske moći usredotočene na Europu simboliziranu imenom Eufrat; Zapadna Europa i njeni američki i australski proizvođači gdje su zadržani od 1844., prema Otk.7:2; Ovo su *četiri anđela kojima je dano da naude zemlji i moru*. Ključevi za tumačenje su jednostavni i logični. "Eufrat" je rijeka koja je navodnjavala Danielov drevni Babilon. U Otkrivenju 17, " *bludnica* " nazvana " *Bavilon veliki* " sjedi " *na mnogim vodama* ", simbolima " *naroda, nacija i jezika* ". " *Bavilon* " označava Rim, dotični narodi su europski narodi. Određujući Europu kao glavnu metu svog ubilačkog gnjeva, Krist Bog namjerava kazniti one koji ga izdaju i obraćaju tako malo pažnje na patnju koju je podnio na svom bolnom križu, na što je prethodni stih upravo podsjetio, citirajući riječ "oltar". " , koji je to prorekao u simboličkim obredima staroga zavjeta.

Ciljajući na Europu, Duh usmjerava svoju osvetu protiv dviju država koje svoju krivnju koncentriraju na njega. Riječ je o katoličkoj vjeri, majci crkvi i najstarijoj kćeri, kako ona naziva Francusku, koja ju je toliko podržavala kroz stoljeća, od njezina početka, od Klodviga, prvog franačkog ^{kralja}.

Prva poveznica s " ⁴ *truba* ", to je Francuska, revolucionarni narod koji je posijao svoje sjeme nevjere među svim kršćanskim narodima na zemlji, šireći spise svojih filozofa, ateističkih slobodnih mislilaca. Ali Francuska je revolucija također trebala uništiti i ušutkati Papinski Rim. Usporedna studija truba s upozoravajućim kaznama predstavljenim Hebrejima u Levitskom zakoniku 26 daje četvrtoj ulogu božanskog " *mača* " koji " *osvetuje njegov savez* ". Ovaj put do

“⁶ truba”, Isus će sam osvetiti svoj savez udarivši dva kriva naroda i njihove europske saveznike. Jer prema Apo.11, francuski ateizam se “*obradovao*” i bacio okolne ljude u “*radost*”: “*slat će darove jedni drugima*” čitamo u Apo.11:10. Zauzvrat će im božanski Krist donijeti svoje darove: konvencionalne i atomske bombe; Svemu je prethodio smrtonosni zarazni virus koji se krajem 2019. godine pojavio u Europi. Među vrijednim darovima je ponuda Kipa slobode od strane Francuske gradu New Yorku u SAD-u. Model je bio toliko divan da su nakon Francuske i druge europske zemlje postale republike. Godine 1917. Rusija će ponoviti model s istim klanjem.

Globalni nuklearni rat

Stih 15: “*I četiri anđela, koji bijahu spremni za čas, i dan, i mjesec, i godinu, bili su odriješeni da pobiju trećinu ljudi.*»

Spremni da “*naude zemlju i more*” prema Otk.7:2, “*četiri anđela su puštena da ubiju trećinu ljudi*” i akcija je planirana i dugo očekivana, kao što ukazuje ovaj detalj: “*koji bili spremni za sat, dan, mjesec i godinu*”. Otkad je ova kazna postala neophodna? Od 7. ožujka 321. godine, datuma kada je izvršeno ^{usvajanje} dana sunca koje je nametnuo Konstantin I. Prema Otk.17, čija je tema “*suda bludnici Babilon Veliki*”, broj 17 simbolizira božanski sud. Primijenjen na broj stoljeća od 7. ožujka 321., ovaj broj 17 rezultira 7. ožujka 2021.; od ovog datuma, posljednjih 9 godina božanskog prokletstva omogućit će ostvarenje “⁶ truba” Otk.9:13.

Primijetimo spominjanje “*trećeg od ljudi*” što nas podsjeća da koliko god bio užasan, ovaj destruktivni sukob trećeg svijeta zadržava djelomičan (*treći*) karakter upozorenja; stoga je korisno u donošenju vjerskih obraćenja i vodećih izabranih dužnosnika da se potpuno posvete adventističkom djelu koje vodi Isus Krist. Ovo uništenje dolazi da kazni i pozove na pokajanje čovječanstvo koje je imalo koristi od “150 stvarnih godina” vjerskog mira, prorečenog u “pet mjeseci” “*pete trube*”.

Da bismo u potpunosti razumjeli značenje ove kazne, treće u svjetskim ratovima od 1914., moramo je usporediti i usporediti s trećim protjerivanjem Židova u Babilon. U ovoj posljednjoj ratnoj intervenciji, 586. godine, kralj Nabukodonozor uništio je kraljevstvo Judeje, posljednji ostatak izraelskog naroda; Jeruzalem i njegov sveti hram postali su ruševine. Ruševine koje je ostavio Treći svjetski rat pružit će dokaz da je kršćanski savez odstupio jednako kao i židovski savez hebrejskog naroda. Dakle, nakon ove demonstracije, preživjeli nevjernici ili religiozni bit će podvrgnuti posljednjem univerzalnom testu vjere koji daje konačnu priliku za spasenje vjernicima svih monoteističkih religija; ali Bog Stvoritelj uči samo jednu istinu koja se tiče Isusa Krista i njegove svete subote, subote, jedinog pravog sedmog dana.

Pokolj najavljen za ovaj univerzalni rat predstavlja još jedan aspekt “*druge nesreće*” koji je povezuje s onim francuskog revolucionarnog ateizma “*četvrte trube*”. Francuska, a posebno njezin glavni grad, Pariz, na nišanu je Svemogućeg Boga. U Otk.11:8, on mu pripisuje imena “*Sodoma i Egipat*”, imena drevnih neprijatelja koje je na primjer uništio Bog na nezaboravan način, jednog vatrom s neba, drugoga svojom zasljepljujućom moći. To nam omogućuje da shvatimo da

će on djelovati protiv nje na isti užasan i definitivni način. Moramo shvatiti našu golemu odgovornost u nestanku prave vjere. Nakon što je mrzio vjeru, republikanski je režim pao u despotske ruke Napoleona I. ^{kojemu} je religija bila samo korisna folija za njegovu osobnu slavu. Njegovom ponosu i oportunizmu katolička vjera duguje svoj opstanak uspostavljanjem Konkordata koji je uništio načelo božanske istine.

Demografska preciznost: dvjesto milijuna boraca

Stih 16: “ *Broj konjanika u vojsci bio je dvije mirijade mirijada: čuo sam njihov broj.* »

Stih 16 daje nam važno pojašnjenje o broju boraca koji sudjeluju u uključenom sukobu: “ *dvije mirijade mirijada* ” ili dvjesto milijuna vojnika. Do 2021. godine, kada pišem ovaj dokument, niti jedan rat nije dostigao ovoliki broj u svojim sukobima. Međutim, danas, s globalnom populacijom od sedam i pol milijardi ljudskih bića, proročanstvo se može ispuniti. **Preciznost koju daje ovaj stih osuđuje sva tumačenja koja ovaj sukob pripisuju prošlim djelima.**

Ideološki rat

Stih 17: “ *I tako sam vidio konje u viziji, i one koji su sjedili na njima, koji su imali oklope boje vatre, zumbula i sumpora. Glave konja bijahu kao glave lavova; a iz njihovih usta izlazio je oganj i dim i sumpor.* »

U ovom stihu 17, broju božanske presude, nalazimo simbole "5. ^{trube} " : skupine (*konje*) i one koji im zapovijedaju (*konjanici*). Njihova jedina pravda (*prsnik*) je radnja spaljivanja vatrom, i to kakvom! Nuklearna vatra usporediva s vatrom zemaljske podzemne magme. Duh im pripisuje karakteristike zumbula što u ponavljanju izraza na kraju stiha odgovara *dimu* . Ovo već simbolizira molitve svetaca u prethodnoj temi, karakter njegovog mirisa je ono čega se moramo sjetiti, i tu razumijemo što njegovo spominjanje znači. Ova biljka je otrovna, nadražuje kožu, a od njenog mirisa boli glava. Ovaj skup kriterija definira molitve uključenih boraca. Nijednu od ovih molitvi Bog stvoritelj ne prima; izazivaju mu mučninu i izazivaju duboko gađenje. Treba shvatiti da su u ovaj suštinski vjerski i ideološki sukob uključene samo religije, potpuno odsječene od njega, ali ipak uglavnom monoteističke: judaizam, katolicizam, protestantizam, pravoslavlje, islam. Ovdje se navodi novi ključni simbol iz Izaije 9:14: " *glava je sudac ili starješina* ." Na čelu skupina koje se međusobno sukobljavaju stoje dakle suci koji se danas u republikama nazivaju "predsjednici". A ovi predsjednici su obdareni snagom " *lava* ", kralja životinja i kralja džungle. Značenje snage daje mu se u Suciima 14:18. U svojoj poruci, Duh prorokuje ratnu predanost kojom upravljaju na daljinu vrlo moćni, autoritarni i vjerski predani šefovi država, budući da je iz njihovih " *usta* " puštaju svoje molitve ilustrirane riječju " *dim* ". Iz njihovih istih " *usta* " dolaze naredbe o uništenju " *vatrom* ", molitve " *dimom* " i uništenju mnoštva, naređujući upotrebu nuklearnih bombi prikazanih " *sumporom* ". Očito, Duh želi istaknuti važnost te nuklearne sile kojom raspolaže jedan jedini čovjek. Nikada u povijesti Zemlje takva razorna moć nije ovisila o odluci jedne osobe. Stvar je doista izvanredna i vrijedna isticanja. Ali, za nas koji živimo u ovakvoj

političkoj organizaciji, te strahote više niti ne šokiraju. Svi smo mi žrtve neke vrste kolektivnog ludila.

Stih 18: “ *Trećina ljudi pobijena je od ova tri zla, od vatre, od dima i od sumpora, što je izlazilo iz njihovih usta.* »

Stih 18 naglašava ovu činjenicu iz prethodnog stiha precizirajući da " *vatra* , *dim* i *sumpor* " predstavljaju pošasti koje želi Bog; što je stih potvrdio pripisujući Kristu osvetniku naredbu da ubije trećinu ljudi.

Nuklearna moć glavara naroda

Stih 19: “ *Jer snaga konja bijaše u ustima njihovim i u repovima njihovim; repovi im bijahu kao zmije koje imaju glave i njima su činili zlo.* »

Stih 19 potvrđuje vjerski ideološki karakter sukoba govoreći: Jer moć borbenih skupina (konja) bila je u njihovoj riječi (njihovim *ustima*) i u njihovim lažnim prorocima (*repovima*) koji su naizgled bili varalice (*zmije*) utjecajni na glavare država, magistrate (poglavare) preko kojih su oni (borci) činili štetu. Tako definirano načelo točno odgovara organizaciji naroda koja danas prevladava u vremenu kraja.

Ovaj Treći svjetski rat tko dolazi zatvaranje teme " *truba* " ili upozoravajućih kazni toliko je važno da ga je Bog prvo objavio Židovima starog saveza, sukcesivno u Dan.11:40-45 i Ezekiel 38 i 39, a zatim, kršćanima novog saveza. savez, u ovoj knjizi Otkrivenje kao " *šesta truba* ", kao posljednje božansko upozorenje prije kraja vremena milosti. Pronađimo ovdje ove bogate dopunske lekcije.

Daniel 11:40-45

Izraz " *vrijeme kraja* " navodi nas na proučavanje ovog posljednjeg sukoba naroda, otkrivenog i razvijenog u proročanstvu Dan 11:40 do 45. Tu otkrivamo glavne faze njegove organizacije. Izvorno, većinom postavljen na teritoriju zapadne Europe, agresivni islam zvan " *kralj juga* " sukobio se s većinom katoličkim europskim narodom; papina katolička vjera kao predmet na koji proročanstvo cilja od Dan.11:36. Rimski papski vođa o kojemu je do sada riječ predstavljen je pod izrazom " *on* "; u tituli " *kralja* ", napada ga " *kralj juga* ", islam koji će se " *sukobiti protiv njega* ". Odabir glagola " *sudariti* " je precizan i razborit, jer se " *suče* " samo oni koji su na istom teritoriju . Tada će iskoristiti ponuđenu blagodat, jer je situacija gurnula Zapadnu Europu u potpuni nered i paniku, " *kralj sjevera* " (ili sjever) će se " *zavrtati poput oluje* " nad ovim plijenom u teškoćama, da ga zgrabi i zauzeti ga. Koristi " *mnoge brodove* ", " *tenkove* " i lovce koji nisu ništa više od " *konjanika* " i živi na sjeveru, i to ne na sjeveru zapadne Europe, već na sjeveru euro-azijskog kontinenta. I točnije na sjever Izraela, što sugerira stih 41 nazivajući ga " *najljepšom zemljom* ". Dotična Rusija je narod " *konjanika* " (Kozaka), uzgajivača i dobavljača konja povijesnim neprijateljima Izraela. Ovaj put, na temelju svih ovih podataka, postaje lako poistovjetiti ovog " *kralja sjevera* " s moćnom pravoslavnom Rusijom, istočnim vjerskim protivnikom zapadnog papinskog romanizma od službenog kršćanskog vjerskog raskola 1054. godine.

Upravo smo pronašli neke od ratobornih aktera Trećeg svjetskog rata. Ali Europa ima moćne saveznike koji su je pomalo zanemarili zbog ekonomske konkurencije koja je postala katastrofalna od dolaska virusa, covid-19. Beskrvne, ekonomije se bore za svoj opstanak, svaki narod se sve više okreće prema sebi. Međutim, kada sukob započne u Europi, američki saveznik će čekati svoje vrijeme da djeluje.

U Europi se ruske trupe suočavaju s malim otporom. Jedan za drugim, europski narodi sjevera bili su okupirani. Francuska je sama pružila slab vojni otpor, a ruske vojske su bile zadržane u sjevernom dijelu zemlje. Južni dio ima ozbiljne probleme s islamom koji je već u velikom broju uspostavljen na ovom području. Neka vrsta sporazuma od zajedničkog interesa povezuje muslimanske borce i Ruse. Obojica su pohlepni za plijenom, a Francuska je bogata zemlja, čak i ekonomski uništena. Arapi su pljačkaši po tradicionalnom nasljeđu.

S izraelske strane situacija je katastrofalna, zemlja je okupirana. Muslimanski arapski narodi koji ga okružuju su pošteđeni: Edom, Moab, Amonova djeca: današnji Jordan.

Nešto što se nije moglo ostvariti prije datuma 1979. godine kada je Egipat napustio arapski tabor i sklopio savez s Izraelom, izbor napravljen u to vrijeme, uz snažnu potporu SAD-a, okrenuo se na njegovu štetu; zauzimaju ga Rusi. I precizirajući " *ona neće pobjeći* ", Duh otkriva oportunističku prirodu izbora napravljenog 1979. Stavljajući se na stranu najjačih u to vrijeme, vjerovala je da će izbjeći nesreću koja ju je snašla. A nesreća velika, bogatstvo joj otimaju okupatorski Rusi. I kao da to nije dovoljno, za Rusima ga pljačkaju i Libijci i Etiopljani.

Nuklearna faza svjetskog sukoba

Stih 44 označava veliku promjenu u situaciji stvari. Dok okupiraju zapadnu Europu, Izrael i Egipat, ruske trupe su preplašene " *vijestima* " koje se tiču njihovog vlastitog ruskog teritorija. Duh navodi " *istok* " u odnosu na okupaciju zapadne Europe, ali također i " *sjever* " u odnosu na okupaciju Izraela; Rusija je " *istočno* " od prve i " *sjeverno* " od druge. Vijest je toliko ozbiljna da izaziva ubojito ludilo. Tu SAD ulazi u bitku, odlučivši uništiti ruski teritorij nuklearnom vatrom. Tada je započela nuklearna faza sukoba. Smrtonosne gljive se pojavljuju na mnogim mjestima, da unište i " *istrijebe* ". *mnoštvo* " ljudskog i životinjskog života. Upravo u ovoj akciji " *strada trećina ljudi* " u skladu s najavom " *6. trube* ". Potisnute natrag u " *planine* " Izraela, ruske trupe " *kralja sjevera* " bile su uništene bez ikakve pomoći: " *a da mu nitko nije došao u pomoć* ".

Ezekiel 38 i 39

Ezekiel 38 i 39 također na svoj način evociraju ovaj posljednji sukob u povijesti. Postoje zanimljivi detalji kao što je ova preciznost koja otkriva Božju namjeru da ruskom kralju " *stavi kopču u čeljust* " *kako bi ga uvukao i uključio u sukob*. Ova slika ilustrira primamljivu priliku da se obogati sa svojim ljudima, kojim on neće moći odoljeti.

U ovom dugom proročanstvu, Duh nam daje imena kao referentne točke: *Gog, Magog, Rosch* (ruski), *Meshech* (Moskva), *Tubal* (Tobolsk). Kontekst

posljednjih dana potvrđuje pojedinost o napadnutim narodima: “ *Reći ćeš: Ići ću na pučinu, doći ću na ljude koji su mirni, sigurni u svojim stanovima, sve u nastambama bez zidova, bez zasuna ni vrata* (Ezek.38:11).” Moderni gradovi doista su potpuno *otvoreni*. A suprotstavljene snage tragično su nejednake. Duh stavlja ovdje u usta “ *kralja sjevera* ” Daniela, ovaj put glagol “ *doći ću* ” koji sugerira masivnu, brzu i zračnu agresiju prema glagolu i slici “ *kovitlat će se poput oluje* ” Dan .11:40, s prilično udaljene lokacije. U ovom Ezekielovom proročanstvu nema misterija o uključenim zemljama; Rusija i Izrael su jasno identificirani. Tajna je bila samo u Dan.11:36 do 45 gdje se ticala rimskog papinstva i njegovog europskog teritorija. I dajući naziv “ *kralj sjevera* ” Rusiji koja napada papinsku katoličku Europu, Bog se poziva na svoju objavu danu Ezekielu. Budući da vas podsjećam, uglavnom je u odnosu na zemljopisni položaj Izraela da se Rusija nalazi na “sjeveru ”. Zapravo, to je “istočno ” od položaja rimokatoličke papinske zapadne Europe. Stoga Duh locira dolazak loših vijesti s “istoka ” kako bi potvrdio položaj ruskih trupa u ovoj papinskoj Europi koju okupiraju i kojom dominiraju. “ *Sipat ću vatru i sumpor na njega i njegove trupe* (Ezek.38:22)”; “ *Poslat ću vatru u Magog* ”, čitamo u Eze.39:6. Ovdje je, dakle, uzrok loših vijesti koje razbjesne “ *kralja sjevera* ” iz Dan.11:44. Kao u Danielu, ruski agresor će biti stjeran u kut i uništen na planinama Izraelovim: “ *Ti i sve tvoje čete pasti ćete na planinama Izraelovim* (Ezek.39:4)”. No, misterij pokriva identitet SAD-a u postanku ove akcije. Nalazim u Eze.39:9 vrlo zanimljiv detalj. Tekst evocira mogućnost loženja vatre “ *sedam godina* ” spaljivanjem oružja korištenog u ovom strašnom globalnom sukobu. Drvo više nije sirovina za moderno oružje, ali navedenih “ *sedam godina* ” odražavaju žestinu ovog rata i količinu oružja. Od 7. ožujka 2021. ostalo je još samo devet godina do Kristova povratka; posljednjih 9 godina Božjeg prokletstva tijekom kojih će se dogoditi posljednji međunarodni sukob; rat koji je užasno uništavao živote i imovinu. Prema 12. stihu, ruski će leševi biti pokopani “ *sedam mjeseci* ”.

Strašna i neumoljiva božanska pravda

Bit će mnogo leševa i Bog nam u Ezekielu 9 daje ideju o divljaštvu masakra koje će on organizirati. Jer treći svjetski rat koji se očekuje za razdoblje između 2021. i 2029. je antitip 3. ^{rata} koji je vodio Nabukodonozor protiv drevnog Izraela u – 586. Evo što je veliki Bog stvoritelj naredio, frustriran i prezren od svog naroda u Ezek.9: 1 do 11:

“Eze.9:1 *Tada je povikao jakim glasom u moje uši: Pristupite, vi koji morate kazniti grad, svaki sa svojim oruđem uništenja u ruci!*

Eze.9:2 *I gle, šest ljudi prođe kroz gornja vrata na sjevernoj strani, svaki sa svojim oružjem za uništavanje u ruci. Među njima je bio čovjek odjeven u platno, a za pojasom je nosio kovčeg za pisanje. Došli su i stali blizu mjedenog žrtvenika.*

Ezek.9:3 *Slava Boga Izraelova diže se s kerubina na kojem je bila i priđe pragu Doma; i on pozva čovjeka odjevena u platno, s kovčegom za pisanje u pojasu.*

Eze.9:4 *Jahve mu reče: Prođi posred grada, posred Jeruzalema, i načini znak na čelima ljudi koji uzdišu i uzdišu zbog svih gadosti koje se ondje čine.*

Ezek.9:5 *I dok sam čuo, rekao je ostalima: Idite za njim u grad i udarite; neka tvoje oko bude nemilosrdno i nemoj imati milosti!*

Ezek.9:6 *Pobijte i uništite starce, mladiće, djevice, djecu i žene; ali ne prilazi nikome na kome je biljeg; i počni s mojim utočištem! Počeli su sa starješinama koji su bili ispred kuće.*

Eze.9:7 *I reče im: Oskvrnite kuću i napunite dvorišta ubijenima; Izađi!... Izašli su i udarili po gradu.*

Eze.9:8 *Dok su udarali, a ja sam još ostao, pao sam ničice i povikao: Ah! Gospodine Bože, hoćeš li uništiti sve što je ostalo od Izraela izlivajući svoj gnjev na Jeruzalem?*

Eze.9:9 *I reče mi: Velika je krivnja doma Izraelova i Judina, vrlo velika; zemlja je puna ubojstava, grad je pun nepravde, jer govore: Jahve je ostavio zemlju, Jahve ne vidi ništa.*

Eze.9:10 *Neću imati samilosti i neću imati milosti; Dovest ću njihova djela na njihove glave.*

Eze.9:11 *I gle, čovjek odjeven u platno, s pisaćim kovčegom za pojasom, reče ovako: Učinio sam kako si mi zapovjedio. »*

Nije svatko tko je ubijen iz vjerskih razloga mučenik vjere. U ovoj kategoriji ima mnogo fanatika spremnih dati svoje živote, moguće, za svoju vjeru, ali i za bilo koju političku ili drugu ideologiju. Pravi mučenik vjere je, prvo i isključivo, u Isusu Kristu. Zatim, to je nužno izabranik čiji je život prinesen na žrtvu ugodan samo Bogu stvoritelju, ako je njegovoj smrti prethodio život u skladu s njegovim objavljenim zahtjevima za njegovo vrijeme.

Pronađimo sada, u temi “⁶ truba” evociranje moralnog konteksta vremena nakon rata.

Nepokajanje preživjelih

Suprotno onome što većina ljudi misli i strahuje, koliko god destruktivno bilo, nuklearno oružje neće uništiti čovječanstvo; jer će “preživjeli” ostati nakon završetka sukoba. U vezi s ratovima, Isus je rekao u Mateju 24:6: “Čut ćete za ratove i glasine o ratovima: pazite da se ne uznemirite, jer to se mora dogoditi. Ali to još neće biti kraj. » Uništenje čovječanstva bit će posljedica djelovanja Boga stvoritelja nakon njegova slavnog povratka u osobi Isusa Krista. Jer preživjeli moraju biti podvrgnuti konačnoj kušnji vjere. Od 1945. godine, datuma prve uporabe atomskog oružja, izvršeno je više od dvije tisuće eksplozija koje su zemaljske sile koje ih posjeduju izvršile radi testiranja; istina, sukcesivno, tijekom vremenskog razdoblja od 75 godina i zemlja je ogromna, iako ograničena, podnosi i podržava udarce koje joj čovječanstvo nanosi. U nadolazećem nuklearnom ratu, naprotiv, dogodit će se mnoštvo eksplozija u kratkom razdoblju, a raspršivanje radioaktivnosti onemogućit će nastavak života na zemlji. Svojim povratkom, božanski Krist će okončati patnju umirućeg buntovnog čovječanstva.

Stih 20: “Ostali ljudi koji nisu bili ubijeni ovim pošastima nisu se pokajali od djela svojih ruku, da se ne klanjaju demonima i idolima od zlata, srebra, bronce, kamena i drveta, koji ne vide, niti čuti, niti hodati; »

U stihu 20, Duh prorokuje otvrdnuće preživjelih naroda. “Drugi ljudi koje ove pošasti nisu ubile nisu se pokajali od djela svojih ruku.” “Druga nevolja”

najavljena u vrijeme carstva doista predstavlja božansku " kugu ", ali prethodi " posljednjih sedam " koje će pasti na krive grešnike, nakon završetka razdoblja milosti iz Otk. 15. Ovdje nas je ipak potrebno podsjetiti da su sve te " pošasti " kažnjavale rimsku agresiju protiv poretka vremena koji je stvorio Svemogući Bog Stvoritelj.

"... nisu prestali obožavati demone i idole od zlata, srebra, bronce, kamena i drveta, koji ne mogu vidjeti, niti čuti, niti hodati. "

U ovom nabrajanju, Duh cilja na kultne slike katoličke vjere koje su predmet obožavanja od strane sljedbenika ove idolopokloničke religije. Ove likove predstavljaju, prvo, "Djevicu Mariju", a iza nje, u velikom broju, više ili manje anonimne svece, jer svakome ostavlja veliku slobodu izbora omiljenog sveca. Velika tržnica radi 24 sata dnevno. U ponudi su ulošci za sve pazuhe, u svim stilovima i veličinama. A ovakva praksa posebno iritira onoga koji je patio na golgotskom križu; također, njegova će osveta biti strašna. I već, nakon što je 2018. obznanio svojim izabranim dužnosnicima svoj snažan i veličanstven povratak 2030. godine, od 2019. udario je grešnike na zemlji smrtonosnim zaraznim virusom. Ovo je samo vrlo mali znak njegovog gnjeva koji dolazi, ali on već ima učinkovitost na svojoj strani, budući da mu već dugujemo ekonomsku propast bez presedana u povijesti izvornog Zapada. A kad propadnu, narodi se svađaju, pa tuku i tuku.

Prijekor upućen od strane Boga je tim više opravdan jer je u pojavi Isusa Krista, pravi Bog došao u tijelu, među ljude i tamo kao jedan od njih, on je "vidio, čuo i ponudio", za razliku od rezbarenih ili *oblikovanih* idola koja to ne može.

Stih 21: " *I nisu se pokajali od svojih ubistava, ni od svojih čaranja, ni od svog bluda, ni od svojih krađa.* »

Sa stihom 21, tema se zatvara. Podsjećajući na " njihova ubojstva ", Duh prikazuje smrtonosni nedjeljni zakon koji će u konačnici zahtijevati smrt vjernih štovatelja svete subote koju je posvetio Bog. Navodeći " njihove čari " cilja na katoličke mase koje časte oni koji opravdavaju njegovu "nedjelju", ovaj lažni dan Gospodnji i autentični poganski "dan sunca". Podsjećajući na " njihovu drskost ", Duh ističe protestantsku vjeru kao nasljednicu katoličkog " bluda " lažne " proročice Izebele " iz Otk 2,20. I imputirajući im " njihove krađe ", on sugerira duhovne krađe počinjene, prvo, protiv samog Isusa Krista, kojemu je, prema Dan 8,11, papinski kralj "oduzeo vječno" svećeništvo i njegov legitimni naslov opravdano iz " Glave Skupštine " iz Efežana 5:23; ali također, njegov red " vremena i njegov zakon ", prema Dan.7:25. Ova visoko duhovna tumačenja ne isključuju obične doslovne primjene, ali ih daleko nadilaze u Božjem sudu i njegovim posljedicama za krivce.

Otkrivenje 10: mala otvorena knjiga

Povratak Krista i kazna pobunjenika

Mala otvorena knjiga i njezine posljedice

Povratak Krista na kraju četvrtog adventističkog čekanja

Stih 1: " *Vidio sam drugog moćnog anđela kako silazi s neba, obavijen oblakom; iznad njegove glave bijaše duga, a lice mu bijaše poput sunca, a noge poput vatrenih stupova.* »

Poglavlje 10 jednostavno potvrđuje duhovnu situaciju uspostavljenu do sada. Krist se pojavljuje pod aspektom Boga svete božanske alijanse, pod slikom "duge" darovane nakon potopa Noe i njegovim potomcima. Bio je to znak Božjeg obećanja da nikada više neće uništiti život na zemlji bujičnim vodama. Bog će održati svoje obećanje, ali je kroz Petrova usta objavio da je zemlja sada "sačuvana za vatru"; poplava vatre. Stvar će se ostvariti tek za posljednji sud sedmog tisućljeća. Međutim, vatra nije prestala uništavati živote jer je to oružje koje je Bog već upotrijebio protiv gradova u dolini Sodome i Gomore. U ovom poglavlju, Duh ukratko ilustrira događaje nakon " 6 truba ." Poglavlje počinje slikom slavnog povratka Krista osvetnika.

Proročanstvo potpuno nezapečaćeno

Stih 2: " *U ruci je imao malu otvorenu knjigu . Desnu nogu stavi na more, a lijevu na zemlju;* »

Od početka knjige, prema Otk 1,16, Isus dolazi boriti se protiv štovatelja pobožanstvenjenog " sunca ". Uloga simbola postaje jasnija: " *lice mu je bilo kao sunce* ", a što će biti s njegovim neprijateljima, štovateljima "sunca " ? Odgovor: njegovi koraci, i teško njima! Jer *su mu "noge kao vatreni stupovi* ". Tada će se ispuniti ovaj biblijski stih: " *Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim* (Psa.110:1; Mat.22:44)". Njihova je krivnja povećana

činjenicom da je prije svog povratka Isus " *otvorio malu knjižicu* " Otkrivenja opečativši, od 1844., " *sedmi pečat* " koji ju je još uvijek držao zatvorenom u Otk.5:1 do 7. Između 1844. i 2030. godine konteksta koji se razmatra u ovom 10. poglavlju, razumijevanje i značenje subote evoluiralo je u puno svjetlo. Također, ljudi ovog doba nemaju isprike kada odluče da ga ne poštuju. " *Knjižicu* " je tada " *otvorio* " Kristov Sveti Duh i štovatelji *sunca* nisu imali ništa s tim. U stihu 2 ilustrirana je njihova sudbina. Da bismo razumjeli značenje simbola " *more i kopno* " koji se nalaze u ovom stihu, moramo proučavati Otk 13 u kojem ih Bog povezuje s dvije duhovne " *zvijeri* " koje će se pojaviti u 2000 godina kršćanske ere. Prva " *zvijer, koja izlazi iz mora* ", simbolizira neljudski, dakle bestijalni, režim koalicije građanskih i vjerskih sila, u njihovom prvom povijesnom obliku monarhija i rimokatoličkog papstva. Te su monarhije simbolizirane s " *deset rogova* " povezanih sa simbolom koji označava Rim u Dan.7 s " *malim rogom* " i Otk.12, 13 i 17 sa " *sedam glava* ". Ova " *zvijer* ", prema prosudbi božanskih vrijednosti, prikazuje simbole navedene u Danielu 7: carstva prethodnika Rimskog carstva, obrnutim redoslijedom od Dan.7: leopard, *medvjed, lav* . " *Zvijer* " je stoga sama po sebi rimsko čudovište iz Dan.7:7. Ali ovdje, u Otk. 13, simbol papinskog " *malog roga* ", koji je naslijedio " *deset rogova* ", zamijenjen je simbolom " *sedam glava* " rimskog identiteta. A Duh mu pripisuje " *blasfemiju* ", *to jest vjerske laži*. Prisutnost " *kruna* " na " *deset rogova* " ukazuje na vrijeme kada je " *deset rogova* " iz Dan.7:24 zavlдалo. To je stoga i vrijeme kada je sam " *mali rog* " ili " *različiti kralj* " aktivan. " *Zvijer* " identificirana, nastavak najavljuje njenu budućnost. Ona će djelovati slobodno " *vrijeme, vremena (2 puta) i pola vremena* ". Ovaj izraz označava 3 i pol proročke godine, ili 1260 stvarnih godina, u Dan.7:25 i Otk.12:14; nalazimo ga u obliku " *1260 dana* "-godina ili proročka " *42 mjeseca* " u Otk.11:2-3, 12:6 i Otk.13:5. Ali u stihu 3 ovog poglavlja 13, Duh najavljuje da će ona biti pogođena i " *kao da je ranjena na smrt* ", upravo od strane francuskog ateizma između 1789. i 1798. I zahvaljujući Konkordatu Napoleona I. " *njena će smrtna rana biti izliječen* ." Tako će oni koji ne ljube božansku istinu moći i dalje poštovati laži koje ubijaju dušu i tijelo.

pojavit će se slika prve " *zvijeri koja je izašla iz mora* ". Ova nova *zvijer* se ističe činjenicom da će ovaj put " *ustati sa zemlje* ". Oslanjajući se na sliku Postanka, gdje " *zemlja* " izlazi iz " *mora* ", suptilno, Duh nam govori da je ova druga " *zvijer* " izašla iz prve, označavajući tako tzv. reformiranu Katoličku Crkvu; točna definicija protestantske reformirane vjere. U 2021. već predstavlja najveću vojnu silu na planeti zemlji i autoritet je od svoje pobjede protiv Japana i nacističke Njemačke 1944.-45. Ovo je naravno SAD, izvorno većinom protestantski, ali danas uglavnom katolički, zbog snažne latinoameričke emigracije koja je dobrodošla. Optužujući ga da je napravio " *prvo štovanje zvijeri u njegovoj prisutnosti* ", Duh osuđuje njegovo naslijeđe Rimske nedjelje. Ovo pokazuje da su religijske oznake zavaravajuće. Moderna protestantska vjera toliko je privržena ovom rimskom naslijeđu da će ići toliko daleko da će objaviti obvezujući zakon, koji će nedjeljni odmor učiniti obveznim pod prijetnjom sankcija: komercijalni bojkot u početku, a na kraju smrtna kazna. . Nedjelja je označena kao " *žig* " autoriteta *rimske "zvijeri* ", prve " *zvijeri* ". A broj " *666* " je

zbroj dobiven slovima naslova "VICARIVS FILII DEI", što Duh naziva " brojem zvijeri ". Izračunajte, broj je tu:

VICIVILIIDI

$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$

$112 + 53 + 501 = 666$

Važno pojašnjenje: Žig se prima samo " na ruci " ili " na čelu " u onoj mjeri u kojoj " ruka " simbolizira rad, djelovanje, a " čelo " označava osobnu volju svakog stvorenja slobodnog izbora kao što nam govori Ezé.3:8: " Otvrdnut ću čelo tvoje da ga suprotstaviš njihovom čelu ".

Ovdje su jasno identificirana buduća " podnožja " Isusa Krista, Pravednog božanskog suca. I suptilno, ukazujući na prioritet " desne noge " ili " lijeve noge ", Duh ukazuje koga smatra većim krivcem. Goruća " desna noga " je za papinsku katoličku vjeru kojoj Bog pripisuje prolijevanje krvi " svih koji su ubijeni na zemlji ", prema Otk.18:24. Stoga je njegov prioritet ljutnje zaslužen. Zatim, jednako kriva, jer ju je zauzvrat oponašala, stvarajući "sliku " prve katoličke " zvijeri ", protestantska vjera, zvana " zemlja ", prima vatru iz " lijeve noge " Isusa Krista koji tako osvećuje krv posljednjih izabranih svetaca koja je trebala biti prolivena bez njegova spasiteljskog zahvata.

Stih 3: " I povika iza glasa kao lav ričući. Kad je povikao, oglasilo se sedam gromova. »

Tajna skrivena ili zapečaćena u stihovima 4 do 7, objavljena " glasom sedam gromova " sada je otkrivena. " Glas " Božji se stoga uspoređuje sa zvukom " groma " koji je povezan s brojem " sedam " koji simbolizira njegovo posvećenje. Ovaj glas objavljuje poruku koju su ljudi dugo skrivali i ignorirali. Ovo je godina povratka u slavi našeg božanskog i uzvišenog Gospodina Isusa Krista. Datum je otkriven svojim izabranim dužnosnicima 2018.; Ovo je proljeće 2030. godine u kojem će, od Isusove pomirbene smrti 3. travnja 30. godine, završiti treća trećina od 2000 godina od 6000 godina koje je Bog programirao za svoj odabir izabranih.

Stih 4: " I kad je sedam gromova oglasilo svoje glasove, otišao sam pisati; i čuh glas s neba kako govori: Zapečati ono što je sedam gromova reklo i ne zapisuj. »

U ovoj sceni Bog ima dva cilja. Prvi je da njegovi izabranici moraju znati da je Bog doista odredio vrijeme za kraj svijeta; nije istinski skriveno, budući da ovisi o našoj vjeri u program od 6000 godina prorečen u šest profanih dana naših tjedana. Drugi cilj je obeshrabriti traženje ovog datuma do vremena kada on sam otvori put razumijevanju. To je postignuto, za svaki od tri adventistička testa korisna za provjeru i odabir izabranih za koje se smatra da su dostojni iskoristiti vječnu pravdu koju je ponudio Isus Krist, 1843., 1844. i 1994. godine.

Stih 5: " I anđeo, kojega vidjeh gdje stoji na moru i na zemlji, podiže desnicu svoju prema nebu, ".

U ovom stavu velikog pobjedničkog suca, s nogama postavljenim na svoje neprijatelje, Isus Krist će formulirati svečanu zakletvu koja ga božanski obvezuje.

Stih 6: " *I zakleo se Onim koji živi u vijeke vjekova, koji je stvorio nebo i stvari na njoj, zemlju i stvari na njoj, i more i stvari u njoj, da će 'biti više vremena ,* "

Zakletva Isusa Krista je dana u ime Boga stvoritelja i upućena je njegovim izabranicima koji poštuju red prvog anđela iz Otk.14:7; ovo, pokazujući kroz svoju poslušnost, svoj " *strah* " od Boga, poštivanjem njegove četvrte zapovijedi koja daje slavu njegovom stvaralačkom činu. Izjava " *da više neće biti vremena* " potvrđuje da je Bog u svom programu isplanirao tri uzaludna adventistička očekivanja 1843., 1844. i 1994. Kao što sam već rekao, ta uzaludna očekivanja bila su korisna u prosijavanju kršćanskih vjernika. Jer dok su bile isprazne, njihove su posljedice bile za one koje su doživjeli dramatične i duhovno smrtne ili, za izabrane, uzroci njihovog blagoslova i njihovog posvećenja od strane Boga.

Najava 3. ^{velike} nesreće prorečene u Otk.8:13.

Stih 7: „ *Ali u danima glasa sedmog anđela, kad on zatrubi (truba), izvršit će se Božja tajna, kako je navijestio svojim slugama prorocima.* »

Vrijeme za konstruiranje proročkih datuma je prošlo. Oni koji su utvrđeni prorečenim podacima izvršili su svoju ulogu, da testiraju, sukcesivno, vjeru protestanata 1843-44., i onu adventista 1994. Stoga od sada više neće biti lažnih datuma, nema više lažnih očekivanja ; vijesti, pokrenute od 2018., bit će dobre, a izabrani će čuti, za svoje spasenje, zvuk " *sedme trube* " koja će označiti intervenciju Krista božanske Pravde; vrijeme kada je prema Otk 11,15: " *kraljevstvo svijeta predano Gospodinu našem i Kristu njegovu* " i stoga uzeto od đavla.

Posljedice i vremena proročke službe

Stih 8: " *I glas koji sam čuo s neba opet mi progovori i reče: Idi, uzmi otvorenu knjižicu iz ruke anđela koji stoji na moru i na zemlji.* »

Stihovi 8 do 11 ilustriraju iskustvo misije sluge zaduženog za predstavljanje šifriranog proročanstva jednostavnim jezikom.

Stih 9: " *I otišao sam do anđela, rekavši mu da mi da knjižicu. A on mi reče: Uzmi i progutaj; bit će ti gorak u nutrini, ali u ustima tvojim bit će sladak kao med.* "

Kao prvo, " *utrobni bolovi* " vrlo dobro oslikavaju patnju i nevolju uzrokovanu odbijanjem predloženog svjetla od strane pobunjenih kršćana. Te će patnje dosegnuti svoj vrhunac za posljednjeg testa vjere, u vrijeme nedjeljnog zakona, gdje će životi izabranih biti ugroženi smrću. Jer do kraja će se protiv svjetla i njegovih depozitara boriti đavao i njegovi nebeski i zemaljski demoni, svjesni ili nesvjesni saveznici ovog „Uništitelja“, „Abadona ili Apoliona “ iz Otk.9:11. " *Slatkoća od dušo* " također savršeno oslikava sreću razumijevanja Božjih misterija koje dijeli sa svojim pravim izabranicima žednim istine. Nijedan drugi proizvod na svijetu ne koncentrira svoju prirodno slatku slatkoću kao on. Normalno, ljudska bića cijene i traže ovaj slatki okus koji im je ugodan. Također, Kristov odabranik traži u Bogu slast ljubavnog i mirnog odnosa kao i njegove upute.

Dajući svojoj objavi "Apokalipsi" (= Otkrivenju) " *slatkoću meda* ", Duh Božji je uspoređuje s " *nebeskom manom* " koja je imala " *okus meda* " i koja je hranila Hebreje, u pustinji, tijekom 40 godina prije njihova ulaska u obećanu zemlju oduzetu Kanaancima. Baš kao što Hebrej ne bi mogao preživjeti bez konzumiranja ove " *mane* ", od 1994. godine, kraja " *pet mjeseci* " prorečenih u Otk.9:5-10, adventistička vjera preživljava samo hraneći se ovim posljednjim proročkim duhovnim " *hrana* " (Matej 24:45) " *pripremljena za pravo vrijeme slavnog dolaska*" Isusa Krista. Ovo učenje koje mi Bog istine daje da shvatim tek ovog subotnjeg jutra u 4. ^{sat} 16. siječnja 2021. (ali 2026. za Boga) bilo bi korisno da odgovorim onome koji me jednog dana pitao o proučavanju proročanstava " Što tu ima za mene?" » Isusov odgovor je kratak i jednostavan: duhovni život kako bi se izbjegla duhovna smrt. Ako Duh ne preuzima sliku "kolača " , već samo " *slatkoću meda* ", to je zato što se fizički život Hebreja bavio ovom hranom " *mana* ". Što se tiče Objave, hrana je samo za duhove izabranih. No, u ovoj usporedbi ono se čini nužnim, prijeko potrebnim i zahtijevanim od živog Boga kao uvjet za održanje duhovnog života. I ovaj zahtjev ima smisla, jer Bog nije pripremio ovu hranu da je ignoriraju i preziru Njegovi sluge posljednjih dana. Sačinjava najsvetiji element od žrtve Isusa Krista i posljednjeg oblika i konačnog ispunjenja Svete večere"; Isus daje svoje odabranike za hranu, svoje tijelo i svoju proročku uputu.

Stih 10: „ *Uzeo sam mali svitak iz ruke anđelove i progutao ga; u ustima mi je bila slatka poput meda, ali kad sam je progutao, utroba mi je bila ispunjena gorčinom.* »

U proživljenom iskustvu, sluga je u samoći otkrio blistavu svjetlost koju je Isus preokao i zapravo je prvo pronašao " *slatkoću meda* ", ugodan užitak usporediv sa slatkim slatkoćom meda. Ali hladnoća koju su pokazali adventistički članovi i učitelji kojima sam to želio predstaviti proizvela je u mom tijelu autentične bolove u trbuhu zvane kolitis. Stoga svjedočim o duhovnom i doslovnom ispunjenju ovih stvari.

Međutim, jedno drugo objašnjenje odnosi se na konačnu epohu u kojoj je proročansko svjetlo osvijetljeno. Počinje u vrijeme mira, ali će završiti u vrijeme rata i ubilačkog terora. Dan.12:1 preokao ga je kao " *vrijeme nevolje kakvog nije bilo od postanka naroda do ovoga vremena* "; to je dovoljno da izazove " *bol u crijevima* ". Pogotovo jer čitamo u Lam.1:20: " *Jahve, pogledaj moju nevolju! Moja nutrina ključa, moje srce je uznemireno u meni, jer sam bio buntovan. Izvana je mač napravio svoju pustoš, unutar smrti.* » Također u Jer.4:19: " *Utroba moja ! Moja nutrina : u srcu patim, srce mi kuca, ne mogu šutjeti; jer čuješ, dušo moja, zvuk trube, ratni krik.* » Gorčina " *utrobe* " povlači usporedbu između konačnog adventističkog poslanja i onoga koje je bilo povjereno proroku Jeremiji. U oba iskustva, izabrani dužnosnici rade u ambijentu neprijateljstva buntovnih vladara svog vremena. Jeremija i posljednji pravi adventisti osuđuju grijehe koje su počinili civilni i vjerski vođe njihovog vremena i čineći to, gnjev krivaca se okreće protiv njih, sve do kraja svijeta obilježenog povratkom u slavi Isusa Krista, " *Kralj kraljeva i Gospodar gospodara* " iz Otk.19:16.

Kraj prvog dijela Otkrivenja

U ovom prvom dijelu nalazimo prolog i tri paralelne teme, Pisma upućena anđelima sedam Crkava, sedam pečata ili znakova vremena i šest truba ili kazni upozorenja izazvanih Božjim gnjevom.

Stih 11: “ *I rekoše mi: Moraš opet prorokovati o mnogim narodima, i narodima, i jezicima, i kraljevima.* »

Stih 11 potvrđuje cijelu pokrivenost zadnjih 2000 od 6000 godina Božjeg pripremljenog programa. Dolazeći u vrijeme slavnog povratka Isusa Krista, evociranje proročanstva nastaviti će pregled kršćanske ere u 11. poglavlju pod drugom temom: "Morate *ponovno prorokovati o mnogim narodima, nacijama, jezicima i kraljevima* ."

Otvaranje drugog dijela Otkrivenja

U ovom drugom dijelu, u paralelnom pregledu kršćanske ere, Duh će se usmjeriti na važne događaje koji su već spomenuti u prvom dijelu knjige, ali će nam ovdje, u drugom dijelu, na razvijeniji način otkriti svoj sud o svaku od ovih

tema. I ovdje će svako poglavlje koristiti različite, ali uvijek komplementarne simbole i slike. Kroz grupiranje svih ovih učenja proročanstvo identificira ciljane subjekte. Od Danielove knjige, ovo načelo usporedbe poglavlja proročanstava je primjenjivano od strane Duha Otkrivenja, kao što možete vidjeti.

Otkrivenje 11, 12 i 13

Ova tri poglavlja paralelno pokrivaju vrijeme kršćanske ere, osvjetljavajući različite događaje, ali koji uvijek ostaju vrlo komplementarni. Sažet ću, a zatim detaljno opisati teme.

Otkrivenje 11

Papinska vladavina – Nacionalni ateizam – Sedma truba

Stihovi 1 do 2: 1260-godišnja vladavina katoličkog papinskog lažnog proroka: Progonitelj.

Stihovi 3 do 6: tijekom ove netolerantne i progoniteljske vladavine " dva Božja svjedoka", sveti spisi dva saveza, bit će pogođeni i progonjeni od strane " zvijeri ", rimske vjerske koalicije u savezu s monarhijama zapadne Europe .

Stihovi od 7 do 13 imaju za temu " *zvijer koja se diže iz ponora* " ili "Francusku revoluciju" i njen nacionalni ateizam koji se pojavljuje po prvi put u povijesti čovječanstva.

Stihovi od 15 do 19 imat će kao temu djelomični razvoj " *sedme trube* ".

Uloga papinske vladavine

Stih 1: " *I dadoše mi trsku kao štap govoreći: Ustani i izmjeri hram Božji, žrtvenik i one koji se u njemu klanjaju.* »

Ciljano vrijeme je vrijeme kazne koje otkriva riječ " šiba ". Kazna je opravdana " zbog grijeha " vraćena građanski od 321. i vjerski od 538. Od ovog drugog datuma, grijeh je nametnut od strane papinskog režima koji je ovdje simboliziran " trskom " koja označava " lažnog proroka koji uči laži " u Isa .9:13-14. Ova poruka oslikava onu iz Dan.8:12: " *vojski je predana vječna zbog grijeha* ", u kojoj " *vojska* " označava kršćansku skupštinu, " *vječnu* ", Isusovo svećeništvo oduzeto od strane papinski režim i " *grijeh* ", napuštanje subote od 321. godine. Ovo je samo ponavljanje poruke koja se ponavlja mnogo puta u različitim aspektima i simbolima. Potvrđuje kaznenu ulogu koju je Bog dao uspostavi rimskog papinskog režima. Glagol " *mjeriti* " znači "suditi". Kazna je stoga rezultat Božje osude nad " *hramom* ". *Boga* ", kolektivna Kristova skupština, simbol " *oltara* " križa njegove žrtve, i " *oni koji se tamo klanjaju* ", naime kršćani koji tvrde da je spasen.

Stih 2: " *Ali vanjsko dvorište hrama, napusti ga vani, i ne mjeri ga; jer je dano narodima i oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca.* »

Važna riječ u ovom stihu je " *izvan* ". Samo to označava površnu vjeru dotičnog rimokatolicizma u sliku njegove vladavine od 1260 dana-godina predstavljenih ovdje kao " *42 mjeseca* ". " *Sveti grad* " slika pravih izabranika " *gazit će narodi* " koji su povezani s režimom papinskog despota ili kraljevi europskih kraljevstava " *koji počine preljub s* " katoličkom " *Jezebel* " tijekom njene duge netolerantne vladavine 1260. stvarne godine između 538. i 1798. U ovom stihu Bog označava razliku između prave i lažne vjere oslanjajući se na simboliku hebrejskog svetišta: Mojsijev šator i hram koji je sagradio Salomon. Nalazimo u oba slučaja, na " *dvorištu, izvan hrama* ", tjelesne religiozne obrede: oltar za žrtve i zdjelu za pranje. Prava duhovna svetost nalazi se unutar hrama: u svetom mjestu gdje se nalaze: svijećnjak sa sedam svjetiljki, stol s 12 kruhova postavljenih i kadioni oltar postavljen ispred zavjese koja skriva Svetinju nad svetinjama, slika neba gdje Bog sjedi na svom kraljevskom prijestolju. Iskrenost kandidata za kršćansko spasenje poznata je samo Bogu, a na zemlji je čovječanstvo zavedeno " *vanjskom* " fasadnom religijom koju rimokatolička vjera predstavlja kao prvu u povijesti kršćanske religije naše ere.

Sveto pismo, riječ Božja, progonjena

Stih 3: " *Svojoj dvojici svjedoka dat ću moć da, obučeni u kostrijet, prorokuju tisuću dvjesto šezdeset dana.* »

Tijekom ove duge vladavine potvrđene ovdje u obliku " *1260 dana* ", Biblija koju simboliziraju " *dva svjedoka* " bit će djelomično zanemarena sve do vremena reformacije kada će je čak progoniti katoličke lige naklonjene papama koje podržavaju mačevima. Slika " *odjevena u kostrijet* " označava stanje patnje koje će Biblija izdržati do 1798. Budući da će je na kraju tog razdoblja francuski revolucionarni ateizam spaliti na javnim mjestima, također pokušavajući je uništiti, učiniti da u potpunosti nestane.

Stih 4: " *Ovo su dvije masline i dva svijećnjaka što stoje pred Gospodarom zemlje.* »

Ove " *dvije masline i dva svijećnjaka* " simboli su dvaju uzastopnih saveza koje je Bog organizirao u svom planu spasenja. Dvije uzastopne religiozne dispencije noseći njegov Duh čija je ostavština Biblija i njezini tekstovi dvaju saveza. Projekt dvaju saveza prorečen je u Zec.4:11 do 14, pomoću " *dvije masline postavljene s desne i lijeve strane svijećnjaka* ". I već, prije " *dva svjedoka* " u stihu 3, Bog je rekao o njima u svjedočanstvu Zaharije: " *Ovo su dva sina ulja koji stoje pred Gospodarom cijele zemlje.* » U ovoj simbolici " *ulje* " označava božanskog Duha. " *Svijećnjak* " proriče Isusa Krista koji će u ljudskom tijelu donijeti svjetlo Duha u svom posvećenju (= 7) i širiti znanje o njemu među ljudima, baš kao što simbolični svijećnjak raspršuje svjetlost izgaranjem ulja sadržanog u njegovom " *sedam* " vaza.

Napomena: " *Svijećnjak* " sa " *sedam* " svjetiljki je u središtu srednje vaze; ovo, poput sredine tjedna koja čini, 4. ^{dan} uskrsnog tjedna, dan na koji je, svojom pomirbenom smrću, Isus Krist učinio da prestanu " *žrtva i prinos* ", hebrejski vjerski obred, u skladu s božanski plan prorečen u Dan.9:27. " *Svijećnjak* " sa sedam svjetiljki stoga je nosio i proročansku poruku.

Stih 5: “ *Hoće li im tko nauditi, oganj izlazi iz usta njihovih i proždire neprijatelje njihove; a ako im tko hoće nauditi, neka se tako ubije.* »

Ovdje, kao u Otk 13,10, Bog potvrđuje svojim pravim izabranicima svoju zabranu da sami sebe kažnjavaju za štetu učinjenu Bibliji i njenom uzroku. To je radnja koju zadržava isključivo za sebe. Zla će izlaziti iz usta Boga stvoritelja. Bog se poistovjećuje s Biblijom koju nazivamo “ *Božja riječ* ”, tako da tko god mu naudi, napada ga izravno.

Stih 6: “ *Imaju moć zatvoriti nebo, tako da kiša ne pada u dane njihova proroštva; i oni imaju moć pretvoriti vode u krv i udariti zemlju svakom vrstom kuge, kad god to žele.* »

Duh navodi činjenice iznesene u Bibliji. U svoje je vrijeme prorok Ilija izdejstvovao od Boga da kiša ne padne osim na njegovu riječ; prije njega Mojsije je od Boga primio moć da pretvori vodu u krv i da udari zemlju s 10 zala. Ova su biblijska svjedočanstva tim važnija jer će u posljednjim danima prezir prema pisanoj i nadahnutoj Božjoj riječi biti kažnjen pošastima iste vrste, prema Otk.16.

Nacionalni ateizam Francuske revolucije

Tamna svjetla

Stih 7: “ *Kad završe svoje svjedočanstvo, zvijer koja izlazi iz dubine zaratit će protiv njih, pobijedit će ih i ubit će ih.* »

Duh nam ovdje otkriva važnu stvar koju treba uočiti; datum 1793. označava kraj biblijskog svjedočanstva, ali za koga? Za njegove neprijatelje tog vremena koji su progonili Bibliju odbacujući njezin božanski autoritet u pitanjima podrške vjeri; to jest, monarsi, monarhistički aristokrati, rimokatolički papinski režim i sav njegov kler. Na ovaj datum Bog osuđuje i lažne protestantske vjernike koji u praksi već ne uzimaju u obzir njegova učenja. U Dan.11:34, po svom sudu, Bog im pripisuje “ **licemjerje** ”: “ *U vrijeme kad padnu, malo će im se pomoći, a mnogi će im se pridružiti u licemjerju .* » To je samo prvi dio svjedočanstva Biblije koji je dovršen, jer će 1843. godine njena uloga ponovno dobiti vitalnu važnost pozivajući izabrane da otkriju adventistička proročanstva. Uspostava nacionalnog ateizma u Francuskoj ciljati će na Bibliju i pokušati učiniti da nestane. Obilna krvava upotreba “njegove giljotine” čini je novom “ *zvijeri* ” koja je ovaj put trebala “ *ustati iz ponora* ”. Ovim izrazom posuđenim iz priče o stvaranju u Postanku 1,2, Duh nas podsjeća da Bog, njegov Stvoritelj, ne postoji, život se ne bi razvio na zemlji. “ *Bezdan* ” je simbol zemlje lišene stanovnika, kada je “ *bezoblična i prazna* ”. Tako je bilo “ *u početku* ”, prema Postanku 1:2, i to će ponovno postati “ *tisuću godina* ”, na kraju svijeta, nakon slavnog povratka Isusa Krista, što je tema koja slijedi ovo u ovom 11. poglavlju. Ova usporedba s izvornim kaosom dobro je zaslužena za republikanski režim koji se rađa u političkom kaosu i najvećem neredu. Jer buntovnici znaju kako se ujediniti da bi uništili, ali su vrlo podijeljeni oko oblika koje treba dati obnovi. Ovo svjedočanstvo zatim nudi demonstraciju ploda koji čovječanstvo može donijeti kada je potpuno odsječeno od Boga; lišen svog blagotvornog djelovanja.

Ali nazivajući ga “ *bezdan* ” Duh Boga stvoritelja također sugerira kontekst i stanje izvornog stvaranja naše zemlje. Stoga, ciljajući na prvi dan ovog stvaranja, on nam pokazuje Zemlju uronjenu u apsolutnu “ *tamu* ” budući da u tom

trenutku Bog još nije dao zemlji svjetlost nijedne zvijezde. I ova ideja duhovno povezuje ovu " *zvijer koja se diže iz ponora* " s " *četvrtim pečatom* " iz Otk.6:12 opisanom kao " *sunce crno kao kostijet* ". Veza je također uspostavljena s " *4. trubom* " iz Otk. 8:12 opisanom " *udarцем trećine sunca, trećine mjeseca i trećine zvijezda* ". Preko ovih slika, Duh mu pripisuje posebno " **mračan** " karakter. Međutim, upravo u tom aspektu i tom „ **mračnom**“ stanju Francuska će veličati svoje slobodne mislioce dajući im titulu „ **prosvjetitelja** “. Zatim se sjećamo riječi Isusa Krista navedenih u Mateju 6:23: „ *Ali ako ti je oko loše, cijelo će ti tijelo biti u tami. Ako dakle svjetlost koja je u tebi bude tama, kolika će biti samo tama!* » Tako mračna slobodna misao ide u rat protiv religioznog duha i ovaj novi **slobodarski duh** proširit će se tijekom vremena i proširiti zapadnim svijetom... koji se zove kršćanski i zadržat će svoj zao utjecaj do kraja svijeta. S Francuskom revolucijom, "tama" se zauvijek nastanila s grijehom. Jer, s njim se pojavljuju knjige koje su napisali filozofi slobodne misli; što ga povezuje s "grijehom" koji karakterizira Grčku u proročanstvima Daniela 2-7-8. Ove će se nove knjige natjecati s Biblijom i uspjeh će je ugušiti, u enormnoj mjeri. Osuđeni " *rat* " je stoga prije svega ideološki. Nakon revolucije i nakon Drugoga svjetskog rata taj će mrak poprimiti aspekt najvišeg humanizma suprotstavljajući se i tako raskinuvši s izvornom netolerancijom, ali ideološki " *rat* " se nastavlja. Zapadni ljudi će biti spremni žrtvovati sve za ovu "slobodu". Zapravo, oni će žrtvovati svoje nacije, svoju sigurnost i neće izbjeći smrt koju je Bog planirao.

Stih 8: " *I njihova će mrtva tijela biti na trgu velikog grada, koji se u duhovnom smislu zove Sodoma i Egipat, čak i tamo gdje je njihov Gospodin bio razapet.* »

" *leševa* " su " *dva svjedoka* " čiji su prvi napadači također pogubljeni na " *trgu* " istog " *grada* ". Ovaj " *grad* " je Pariz, a navedeno " *mjesto* " je nazvano, sukcesivno, "mjesto Luja XIV", "mjesto Luja XV", "mjesto revolucije", i označava sadašnji "place de la Concorde". Ateizam nijednom religijskom obliku ne čini uslugu. Giljotinirane žrtve su batine upravo zbog vjerske pripadnosti. I kao što poruka " *4. trube* " uči, mete su pravo svjetlo (sunce), lažni kolektiv (mjesec) i bilo koji pojedinačni vjerski glasnik (zvijezda). Nadalje, određeni iskvareni vjerski oblici prihvaćaju se pod uvjetom da su u skladu s normama dominantnog ateizma. Neki svećenici stoga dobivaju naziv "razriješeni" u znak poruge. Duh uspoređuje Pariz, glavni grad Francuske, sa " *Sodomom* " i " *Egiptom* ". Prvi plodovi slobode bili su seksualni ekscesi popraćeni slomom tradicionalnih društvenih i obiteljskih konvencija. Ova će usporedba s vremenom imati tragične posljedice. Duh nam govori da će ovaj grad doživjeti sudbinu " *Sodome* " i " *Egipta* " koji je za Boga postao tipičan simbol grijeha i pobune protiv njega. Gore uspostavljena veza s " grčkim" filozofskim " *grijehom* " osuđenim u Danielu 2-7-8 ovdje je potvrđena. Da bismo u potpunosti razumjeli ovu božansku stigmatizaciju grčkog grijeha, uzmimo u obzir činjenicu da, pokušavajući filozofskim riječima predstaviti Evandjelje stanovnicima Atene, apostol Pavao nije uspio i bio je otjeran s mjesta. Zbog toga će filozofska misao zauvijek ostati neprijatelj Boga stvoritelja. Tijekom vremena i sve do svog kraja, ovaj grad zvani "Pariz" će čuvati, i ovim djelovanjem svjedočiti, točnost svoje usporedbe s ova dva imena, simbola spolnog i vjerskog grijeha. Iza imena "Pariz" krije se naslijeđe

"Parisii", riječi čije keltsko porijeklo znači "oni iz kotla", dramatično proročanskog imena. U rimsko doba mjesto je bilo uporište poganskih štovatelja Izide, upravo egipatske božice, ali i pozornice i cinične slike Parisa, sina trojanskog kralja, starog Prijama. Autor preljuba s lijepom Helenom, ženom grčkog kralja Menelaja, bit će odgovoran za rat s Grčkom. Nakon neuspješne opsade, Grci su se povukli, ostavivši ogromnog drvenog konja na plaži. Misleći da je grčki bog, Trojanci su doveli konja u grad. A usred noći, kad su vino i gozba bili gotovi, grčki su vojnici izašli s konja i otvorili vrata grčkim trupama koje su se tiho vraćale; i masakrirani su svi stanovnici grada, od kralja do najnižeg podanika. Ova trojanska akcija uzrokovat će gubitak Pariza u posljednjim danima jer će, ignorirajući lekciju, ponoviti svoje pogreške tako što će se njegovi neprijatelji koje je kolonizirao naseliti na njegovu teritoriju. Prije nego što je uzeo ime Pariz, grad se zvao "Lutèce" što znači "smrdljiva močvara"; cijeli program njegove tužne sudbine. Usporedba s " *Egiptom* " je opravdana jer Francuska preuzimanjem republikanskog režima službeno postaje prvi grešni režim u zapadnom svijetu. Ovo tumačenje će biti potvrđeno u Otk.17:3 " *grimiznom* " bojom " *zvijeri* ", slikom monarhijskih i republikanskih koalicija posljednjih dana, izgrađenih po uzoru na Francusku. Govoreći: " *čak i tamo gdje je njihov Gospodin bio razapet* ", Duh uspostavlja usporedbu između odbacivanja kršćanske vjere francuskog ateizma i židovskog nacionalnog odbacivanja Mesije Isusa Krista; jer su dvije situacije identične i nosit će iste posljedice i iste plodove bezbožnosti i bezakonja. Ova usporedba će se nastaviti u stihovima koji slijede.

Nazvavši svoj glavni grad " *Egipat* ", Bog uspoređuje Francusku s faraonom, tipičnim uzorom ljudskog otpora koji se suprotstavlja njegovoj volji. Zadržat će ovaj buntovnički položaj do svog uništenja. S njegove strane nikada neće biti pokajanja. Nazivajući " *zlo dobrim, a dobro zlim* ", ona će počinuti najgore grijehe koje je Bog prokleo; to nazivajući "svjetlima", "mračnim" misliocima koji su utemeljili "njegova ljudska prava", koji se suprotstavljaju Božjim pravima. A uzor će mu mnogi narodi oponašati, čak 1917. godine, moćna Rusija koja će ga uništiti atomskom eksplozijom u vrijeme "šeste trube", što mu je ime "Parisii" na keltskom prorokovalo. jeziku, što znači "oni u kotlu". Stoga će do kraja ostati nesposobna vidjeti Boga u kušnjama koje će je upropastiti do te mjere da će je uništiti. Zato što se namjerio na nju i neće je pustiti dok je više ne bude.

Stih 9: " *Tri i pol dana ljudi iz naroda, plemena, jezika i nacija gledat će njihova mrtva tijela i neće dopustiti da njihova mrtva tijela budu položena u grob.*

»

U Francuskoj su ljudi ušli u revoluciju 1789., a 1793. pogubili su svog kralja, a potom i svoju kraljicu, obojici su javno odrubili glave na velikom središnjem trgu grada zvanom redom "Place Louis XV", "Place de la Révolution" i trenutno, "place de la Concorde". Pripisujući " *tri i pol dana* " vremenu razorne akcije, čini se da Duh uključuje bitku kod Valmyja gdje su se 1792. revolucionari suočili i porazili rojalističke vojske europskih kraljevstava koje su napale republikansku Francusku uključujući Austriju, domovinu porijeklom iz obitelji kraljice Marie Antoinette. Da bismo razumjeli podrijetlo te mržnje, moramo imati na umu da je 1260 godina zlostavljanja svih vrsta od strane papinsko-kraljevske koalicije završilo iritirajući francuski narod koji je bio iskorištavan, maltretiran,

progonjen i potpuno uništen. Posljednje dvije vladavine Luja Pažnja ! Republika nije i neće biti blagoslov za Francusku. Ona će do svog kraja, u svom petom obliku, nositi Božja prokletstva i sama činiti pogreške koje će uzrokovati njen pad. Ovaj krvoločni režim, od svojih početaka, postat će zemlja "ljudskih prava" i humanizma koja će završiti obranom krivaca i frustrirati svojom nepravdom žrtvu. On će čak poželjeti dobrodošlicu svojim neprijateljima i postaviti ih na svoj teritorij, oponašajući, u najgorem slučaju, poznati primjer trojanskog grada poznatog po uvođenju drvenog konja koji su ostavili Grci, kao što smo vidjeli ranije.

Stih 10: " *I zbog njih će se radovati i veseliti stanovnici zemlje i slat će darove jedni drugima, jer su ova dva proroka mučili stanovnike zemlje.* »

U ovom stihu, Duh cilja na vrijeme kada će se, poput gangrene ili raka, francusko filozofsko zlo raširiti i proširiti poput kuge drugim zapadnim narodima. *Označava "znak vremena" sa " 6. pečatom "; ona u kojoj „ sunce postaje crno kao vreća konjske dlake ”: nestaje svjetlost Biblije, zagašena filozofskim knjigama slobodnih mislilaca.*

U duhovnom čitanju, za razliku od " *građana kraljevstva nebeskog* " koji definira Isusove izabranike, " *stanovnici zemlje* " označavaju američke protestante i općenito, ljude buntovne prema Bogu i njegovoj istini. Narod europskih i još više američkih kraljevstava gleda prema Francuskoj. Tamo jedan narod slama svoju monarhiju i katoličku kršćansku religiju koja ljudima koji čitaju Bibliju, "dva svjedoka", prijeti "mukama" svog "pakla"; prave "muke" koje su, međutim, samo rezervirane za posljednji sud, kako bi se uništili lažni religiozni ljudi koji se i sami prijevarno služe ovom vrstom prijetnje, prema Otk 14,10-11. I stranci, žrtve istih zlostavljanja izvan Francuske, nadaju se da će imati koristi od ove inicijative. Ovo tim više, jer su uz francusku potporu Luja XVI. u svijetu, nekoliko godina ranije, nove Sjedinjene Države Sjeverne Amerike pronašle svoju neovisnost, oslobodivši se dominacije Engleske. Sloboda je u pokretu i uskoro će osvojiti mnoge ljude. Kao znak tog prijateljstva, " *poslat će darove jedni drugima* ". Jedan od tih darova bio je francuski poklon Amerikancima "Kipa slobode" podignutog 1886. na otoku nasuprot New Yorka. Amerikanci su mu uzvratili gestom ponudivši mu repliku koja se, podignuta 1889. godine, nalazi u Parizu na otoku usred Seine u blizini Eiffelovog tornja. Bog cilja na ovu vrstu dara koji otkriva dijeljenje i razmjenu koja čini prokletstvo **pretjerane slobode** koja ima za cilj ignorirati svoje duhovne zakone.

Stih 11: " *I nakon tri i pol dana duh života od Boga uđe u njih, i oni stadoše na noge svoje; i veliki strah obuze one koji ih vidješe.* »

Dana 20. travnja 1792. Francuskoj su prijetile Austrija i Pruska i ona je svrgnula svog kralja Luja XVI. 10. kolovoza 1792. Revolucionari su pobijedili kod Valmyja 20. rujna 1792. Kralj Luj XVI. giljotiniran je 21. siječnja 1793. Diktator Robespierre i njegovi prijatelji redom su giljotinirani 28. srpnja 1794. "Konvencija" je zamijenjena "Direktorijem" 25. listopada 1795. Dva "terora" iz 1793. i 1794. zajedno su trajala samo jednu godinu. Između 20. travnja 1792. i 25. listopada 1795. smatram da je to razdoblje od " *tri i pol dana* " prorečeno ili "tri i pol" stvarne godine. Ali mislim da to trajanje nosi i duhovnu poruku. Ovo razdoblje predstavlja pola tjedna, što može izazvati aluziju na zemaljsku službu

Isusa Krista koja je trajala upravo "tri i pol proročka dana" i završila smrću Mesije Isusa Krista. Duh uspoređuje svoje djelovanje s djelovanjem Biblije, njezina "dva svjedoka", koji su također djelovali i poučavali prije nego što su spaljeni na Place de la Révolution u Parizu. Ovom usporedbom, Biblija, ova vjera, poistovjećuje se s Isusom Kristom koji je u njoj ponovno razapet i "proboden" kao što je naznačeno u Otkrivenju 1:7. Poplava krvoprolića završila je užasnuvši francuski narod. Također, nakon pogubljenja njegovog vođe Krvoločne konvencije, Maximiliena Robespierrea i njegovih prijatelja Couthona i Saint-Justa, prestala su brza i sustavna pogubljenja. Duh Božji probudio je duhovnu žeđ ljudi i prakticiranje vjere ponovno je postalo legalno, a iznad svega besplatno. Ponovno se pojavio spasonosni "strah od Boga" i ponovno se očitovao interes za Bibliju, no do kraja svijeta protiv njega će se boriti i natjecati filozofske knjige slobodnih mislilaca u kojima prednjači grčki uzor. izvor svega njegovi različiti oblici.

Stih 12: " *I čuše glas s neba kako im govori: Popnite se ovamo! I uzidoše na nebo u oblaku; i njihovi neprijatelji su ih vidjeli.* »

Ova božanska izjava odnosi se na biblijska "dva svjedoka" nakon 1798.

Nastavlja se usporedba s Isusom, jer su upravo njega njegovi odabranici vidjeli (nakon proroka Ilije) kako pred njihovim očima uzlazi na nebo. Ali, zauzvrat, tako će postupiti i njegovi izabranici posljednjeg vremena. Njihovi neprijatelji također će ih vidjeti kako se penju na nebo u oblaku gdje će ih Isus privući k sebi. Podrška koju Bog daje njegovoj stvari je ista, za Isusa Krista, njegove izabranike, i u ovom kontekstu Francuske revolucije, Biblija nakon 1798. Da potvrdi kraj prorečenog trajanja od "1260 dana" - godina, u 1799. papa Pio VI. umro je zatočen u Valence-sur-Rhône, čime je između 1843-44. i 1994. omogućeno dugo razdoblje mira od 150 godina prorečeno u obliku "pet mjeseci" u Apo.9 : 5 -10 . Smrt Luja XVI., prestanak monarhije i smrt pape zatvorenika zadaje smrtni udarac vjerskoj netoleranciji "zvijeri koja izlazi iz mora" u Otk.13:1-3. Konkordat Direktorija liječi njezinu ranu, ali ona više nema koristi od uništene kraljevske potpore, neće više progoniti do vremena kraja kada će se protestantska nesnošljivost pojaviti pod imenom "zvijeri koja se diže iz zemlje" u Apo 13:11.

Stih 13: " *U onaj čas nastade veliki potres i sruši se desetina grada; sedam tisuća ljudi poginu u ovom potresu, a ostali se uplašiše i dadoše slavu Bogu nebeskom.* »

U ovoj epohi (*ovaj sat*) ostvaren je, u duhovnom obliku, " *potres* " koji je već prorečen ostvarenjem onog u Lisabonu 1755., koji se odnosi na temu " *šestog pečata* " iz Apo. 6:12. Prema Duhu Božjem, grad Pariz izgubio je „ *desetinu* ” svog stanovništva. Ali drugo značenje se može odnositi prema Dan.7:24 i Otk.13:1, deseti dio " *deset rogova* " ili zapadnih kršćanskih kraljevstava podložnih rimskom papinskom katolicizmu. Francuska, koju je Rim smatrao "najstarijom kćeri" Rimokatoličke crkve, pala je u ateizam, lišila je podrške i otišla toliko daleko da je uništila njen autoritet. Četvrta ^{truba} je to otkrila, " *treći dio sunca je udaren* "; poruka " *sedam tisuća ljudi ubijeno je u ovom potresu* " potvrđuje stvar govoreći: mnoštvo (*tisuću*) religioznih " *ljudi* " (*sedam*: vjersko posvećenje vremena), ubijeno je u ovom društveno političkom potresu.

Stih 14: " *Drugi jad je prošao. Evo, brzo dolazi treći jad* ".

Tako je intenzivno prolijevanje krvi oživjelo strah od Boga, a "Teror" je pretao, zamijenjen carstvom Napoleona I. " *orao* " koji najavljuje posljednje tri " *trube* ", tri " *velike nesreće* ". » za stanovnike zemlje. S obzirom da objava slijedi nakon Francuske revolucije od 1789. do 1798., " *druga nesreća* " koja joj se pripisuje u stihu 14 ne može je se izravno ticati. Ali za Duha, to je način da nam se kaže da će se novi oblik Francuske revolucije pojaviti neposredno prije povratka u slavi Isusa Krista. Međutim, prema Otk.8:13, " *drugo jao* " jasno se odnosi na temu 6 *truba* Otk.9:13 koja će, upravo, " *ubiti trećinu ljudi* " prije nego što se Isus Krist vrati osvetiti nepravednu osudu svojih svetih vjernih slugu istrebljujući njihove smrtno neprijatelje, posljednje buntovnike. Možemo razumjeti da poput pokolja koji su prouzročili francuski revolucionari, Bog organizira pokolj Trećeg svjetskog rata, ovaj put nuklearnog, koji će znatno smanjiti broj stanovnika Zemlje, prije nego što bude eliminiran. dovršen koji će je vratiti na njezino izvornog izgleda " *bezdana* ", nakon posljednje razorne intervencije Isusa Krista.

Dvostruko značenje " *drugog jada* " povezuje *četvrtu trubu* sa *šestom* iz duhovnog razloga. Struktura Otkrivenja dijeli vrijeme kršćanske ere na dva dijela. U prvom, " *nesreća* " kažnjava krivce kažnjene prije 1844. godine, a u drugom, one koji su kažnjeni nakon 1844. godine, pred sam kraj svijeta. Sada, dvije kaznene akcije dijele značenje koje Bog daje svojoj četvrtoj kazni u Levitskom zakoniku 26:25: " *Poslat ću mač koji će osvetiti moj savez* ." Prva kazna pala je na ljude **koji nisu primili** poruku reformacije, djelo koje je Isus pripremio za svoje izabranike, a druga na one koji nisu odgovorili na Božji zahtjev **da dovrše** ovu reformaciju od 1843. godine. koju Bog konstruira, ova trajna reformacija bit će predstavljena do časa kada završi vrijeme milosti.

Uzimajući u obzir stvari i radnje koje je Bog pripisao ljudima Francuske revolucije od 1789. do 1795., nalazimo one koje on može pripisati zapadnim ljudima posljednjih dana. Nalazimo isti prijezir, istu bezbožnost i mržnju prema vjerskim uredbama i prema onima koji ih poučavaju; ponašanje koje je ovaj put rezultat izvanrednog razvoja znanosti i tehnologije. Tijekom godina mira, ateizam i kriva religija preuzeli su zapadni svijet. Bog stoga ima dobar razlog ponuditi nam, za ovu temu, dvostruko čitanje; ponašanje " *preživjelih* " čini glavnu razliku između revolucionarnog doba i znanstvenog vremena posljednjih dana čovječanstva. Da budemo jasniji, prema Otk 11,11 do 13, " *preživjeli* " prvog čitanja koje se odnosi na " *četvrtu trubu* " su se " *pokajali* ", dok su se " *preživjeli* " drugog čitanja koje se tiče " *šeste trube* " " *pokajali ne* ", prema Otk.9:20-21.

Treći " *veliki jao* " (za grešnike): Slavni povratak Krista Pravednika

Stih 15: " *Sedmi anđeo zatrubi. I začuše se jaki glasovi na nebu: Kraljevstva svijeta predana su Gospodinu našem i Kristu njegovu; i on će kraljevati u vijekove vjekova.* »

Posljednja tema poglavlja je ona o " *sedmoj trubi* " koja označava, podsjećam vas, trenutak kada se nevidljivi stvoritelj Bog čini vidljivim očima svojih neprijatelja potvrđujući Apo.1:7: "Evo, *dolazi s oblaci i svako oko će to vidjeti; čak i oni koji su ga probili.*" " *Oni koji su ga proboli* ", koji su proboli Isusa, njegovi su neprijatelji iz svih razdoblja kršćanske ere, uključujući i one

posljednje. Proboli su ga, progoneći njegove vjerne učenike, za koje je izjavio: "Što učinite jednome od ove moje najmanje braće, meni učinite" (Mt 25,40). S neba se dižu glasni glasovi u znak proslave događaja. To su oni stanovnici neba koji su se već izrazili da slave istjerivanje đavla i njegovih demona s neba od strane pobjedničkog Krista, nazvanog "Mihovil" u Otk 12:7 do 12. Oni sudjeluju u radosti izabran, zauzvrat oslobođen i pobjednik Isusa Krista. Povijest zemaljskog grijeha će prestati zbog nedostatka grešnika uništenih ustima božanskog Krista. Đavao, "knez ovoga svijeta" prema Isusu, gubi vlasništvo nad grešnim svijetom koji je uništio Bog. Ostat će još tisuću godina na pustoj zemlji ne povrijediš nikoga, dok će čekati svoju potpunu eliminaciju na posljednjem sudu sa svim drugim grešnicima koje će Bog uskrsnuti u tu svrhu.

Velika nebeska sreća izabranih otkupljenih krvlju Isusa Krista

Stih 16: "I dvadeset i četiri starješine, koji su sjedili pred Bogom na svojim prijestoljima, padoše ničice i pokloniše se Bogu,"

Izabrani su ušli u nebesko kraljevstvo Božje, sjedeći na prijestoljima u prisutnosti Božjoj, oni će vladati ili suditi zlima prema Otk.20:4. Ovaj stih evocira kontekst nebeskog početka otkupljenih u Otk.4. Ovaj stih predstavlja oblik koji treba imati pravo štovanje Boga. Prostracija, klečanje, licem prema dolje, je oblik koji je Bog ozakonio.

Stih 17: "Govoreći: Zahvaljujemo ti, Gospodine Bože Svemogući, koji jesi i koji si bio, što si preuzeo svoju veliku moć i posjedovao svoje kraljevstvo. »

Otkupljeni obnavljaju svoju zahvalnost i padaju ničice pred Isusom Kristom, "Svemogućim Bogom koji jest i koji je bio" " **i koji je došao**", kao što je najavljeno Otk.1:4. "Uhvatio si svoju veliku moć" koje si se odrekao da spasiš svoje izabrane i svojom smrću okajao cijenu njihovih grijeha u svojoj "janjećoj" službi; "Janje Božje koje odnosi grijeha svijeta." Vi ste "zaposjeli svoje kraljevstvo"; predloženi kontekst je doista onaj gdje je Duh odnio Ivana u Otk.1:10; povijest Kristove skupštine na zemlji je u prošlosti. U ovoj fazi iza izabranih dužnosnika stoji "sedam skupština". Isusovo kraljevanje, predmet nade vjere izabranih, postalo je stvarnost.

Stih 18: "Narodi su bili gnjevni; i došao je tvoj gnjev, i došlo je vrijeme da sudiš mrtvima, da nagradiš svoje sluga proroke, svece i one koji se boje tvog imena, male i velike, i da uništiš one koji uništavaju zemlju. »

U ovom stihu 18 nalazimo vrlo korisne informacije o slijedu prorečenih događaja. 6 - truba ubijena - trećina muškaraca kaže: "Narodi su bili razdraženi", a pred našim očima, u 2020.-2021., svjedočimo uzrocima te iritacije: Covid-19 i prouzročena ekonomska propast, islamska agresija i odmah ruska ofenziva sa svojim saveznicima. Nakon ovog užasnog i razornog sukoba, nakon proglašenja nedjeljnog zakona od strane "zvijeri zemaljske", to jest protestantske i katoličke koalicije američkih i europskih preživjelih, Bog je izlio na njih "sedam posljednjih zala svog gnjeva" opisano u Otk.16. U vrijeme sedmog Isus se pojavio da spasi svoje izabrane i uništi pale. Zatim dolazi program pripremljen za "tisuću godina" sedmog tisućljeća. Na nebu će se, prema Otk.4:1, dogoditi sud nad zlima: "i došlo je vrijeme da se sudi mrtvima". Sveci dobivaju svoju nagradu: vječni život koji je Isus Krist obećao svojim izabranicima. Napokon

dobivaju jutarnju zvijezdu i krunu obećanu izabranima koji su pobjednici u bitci vjere: " *da nagradi tvoje sluge proroke*". Bog ovdje podsjeća na važnost proroštva za sva vremena (Prema 2. Pet. 1,19), a posebno u posljednje dane. "Sveci i oni koji se boje tvoga imena" su oni koji su pozitivno odgovorili na poruke tri anđela iz Otk.14:7 do 13; od kojih prva podsjeća na mudrost koja se sastoji od toga da ga se bojimo, da mu se pokoravamo i da ne osporavamo njegove zapovijedi, govoreći: " *Bojte se Boga i dajte mu slavu*", u njegovom aspektu Boga stvoritelja, " *jer došao je čas njegova suda, i klanjajte se Onome koji je stvorio nebo i more i zemlju i izvore vode*".

Stih 19: " *I otvori se hram Božji na nebu, i Kovčeg saveza njegova pojavi se u hramu njegovu. I nastase munje, i glasovi, i gromovi, i potres, i velika tuča.* »

Sve teme evocirane u ovoj knjizi Otkrivenja konvergiraju prema ovom povijesnom trenutku velikog slavnog povratka našeg božanskog Gospodina Isusa Krista. Ovaj stih cilja na kontekst u kojem se ispunjavaju i zaključuju sljedeće teme:

Rev.1: Adventizam:

Stih 4: " *Ivan sedam crkvama koje su u Aziji: Milost vam i mir od onoga koji jest, koji bijaše i koji dolazi, i od sedam duhova koji su pred prijestoljem njegovim,* »

Stih 7: " *Gle, dolazi s oblacima. I vidjet će ga svako oko, čak i oni koji su ga proboli; i sva će plemena na zemlji tugovati zbog njega. Da. Amen!* »

Stih 8: " *Ja sam alfa i omega, govori Gospodin Bog, Onaj koji jest, i koji je bio, i koji će doći, Svemogući.* »

Stih 10: " *Bio sam u duhu na dan Gospodnji, i čuo sam iza sebe jak glas, kao zvuk trube,* »

Apo.3: Sedma skupština: kraj " *laodicejske*" ere (= suđeni ljudi).

Otkr. 6:17: Veliki dan Božjeg gnjeva protiv buntovnih ljudi " *jer je došao veliki dan njegova gnjeva, i tko može opstati?* »

Apo.13: " *zvijer koja se diže iz zemlje*" (protestantska i katolička koalicija) i njezin nedjeljni zakon; stih 15: " *I dano mu je da oživi kip zvijeri, da bi kip zvijeri mogao govoriti, i da svi oni koji se ne klanjaju kipu zvijeri budu ubijeni.* »

Apo.14: Dvije teme " *žetve*" (kraj svijeta i zanos odabranih) i " *berbe*" (masakri lažnih pastira od strane njihovih zavedenih i prevarenih sljedbenika).

Rev.16: Stih 16: " veliki dan bitke Armagedon"

U ovom stihu 19 nalazimo ključnu formulu izravne i vidljive Božje intervencije, " *i nastaju munje, glasovi, gromovi, potres*", već citiran u Otk.4:5 i 8:5. Ali ovdje Duh dodaje " *i tuču tešku*"; " *tuča*" s kojom završava tema sedme **od** " *sedam posljednjih zala*" u Otk.16:21.

Kontekst povratka Isusa Krista obilježen je, dakle, posljednjom adventističkom temom koja ovaj put donosi, u proljeće 2030., istinsko spasenje

ponuđeno odabranima, dobiveno krvlju koju je prolio Isus Krist. To je čas njegova obračuna s pobunjenicima koji se spremaju ubiti njegove odabranike koji odbijaju Rimsku nedjelju i čuvaju vjernost suboti koju je Bog posvetio od prvoga tjedna svoga stvaranja svijeta. "Šesti pečat" iz Otk. 6 ilustrira ponašanje i užas ovih pobunjenika koje je Gospodin uhvatio u činu namjernog genocida nad svojim blagoslovljenim i ljubljenim izabranicima. Predmet neslaganja je pokrenut u ovom stihu 19. On se odnosi na božanski zakon sačuvan u "Kovčegu svjedočanstva" u Svetinji nad svetinjama u Šatoru i hebrejskom "hramu". Kovčeg duguje svoj ugled i svoju vrlo visoku svetost samo zato što sadrži ploče zakona koje je urezao prst samog Boga, osobno, u prisutnosti Mojsija, njegova vjernog sluga. Biblija nam omogućuje da shvatimo što uzrokuje teror pobunjenika u vrijeme povratka Isusa Krista. Jer ovo je ono što stihovi 1 do 6 Psalma 50 izjavljuju:

"Psalam Asafov. Bog, Bog, YaHWéH, govori, i doziva zemlju, od izlaska sunca do zalaska sunca. Sa Siona, savršena ljepota, Bog sja. On dolazi, Bog naš, ne ostaje u tišini; **pred njim je oganj koji proždire, oko njega silova oluja**. On viče nebu gore i zemlji **da sudi svome narodu**: Sakupite mi moje vjerne koji su sa mnom sklopili savez žrtvom! -I **nebesa će objaviti njegovu pravdu**, jer Bog je taj koji je sudac. »

U kontekstu terora, pobunjenici će vidjeti tekst četvrte od deset Božjih zapovijedi prikazan na nebu plamenim slovima. I kroz ovo božansko djelovanje, oni će znati da ih Bog osuđuje na prvu i "drugu smrt".

Ovaj posljednji stih teme "sedme trube" otkriva i potvrđuje važnost koju Bog daje svom zakonu osporenom od strane buntovnog lažnog kršćanstva. Božanski zakon je omalovažavan pod izlikom navodne suprotnosti zakona i milosti. Ova pogreška proizlazi iz pogrešnog tumačenja riječi apostola Pavla u njegovim pismima. Dakle, ovdje ću odagnati sumnju dajući jasna i jednostavna objašnjenja. U Rim.6, Pavao suprotstavlja one "pod zakonom" onima "pod milošću" samo zbog konteksta njegovog vremena kada počinje novi savez. Formulom "pod zakonom" on označava Židove staroga saveza koji odbijaju novi savez temeljen na savršenoj pravdi Isusa Krista. A izabrane dužnosnike koji ulaze u ovaj novi savez on označava formulom "sa zakonom". Jer to je korist koju donosi milost, u ime koje Isus Krist u Duhu Svetome pomaže svome izabraniku i uči ga ljubiti i poštivati sveti božanski zakon. Slušajući ga, on je tada "zakon" i budući "pod milošću", nije ni "pod zakonom". Ponovno se sjećam da Pavao kaže za božanski zakon da je "svet i da je zapovijed pravedna i dobra"; što dijelim s njim u Isusu Kristu. Dok Pavao osuđuje grijeh, nastojeći uvjeriti svoje čitatelje da više ne smiju griješiti dok su u Kristu, suvremeni buntovnici koriste njegove tekstove da mu proturječe tako što od Isusa Krista, za kojeg tvrde da jesu, postaju "služnik grijeha". 7. ožujka 321. Dok je Pavao izjavio u Gal.2:17: "Ali dok tražimo da se opravdamo kroz Krista, kad bismo se i sami našli grešnicima, bi li Krist bio poslužitelj grijeha?" **Daleko od toga!** » Napomenimo važnost preciznosti, **daleko od toga**, koja osuđuje religioznu koncepciju lažne moderne kršćanske buntovne vjere, i to od 7. ožujka 321., datuma kada je rimski "grijeh" ušao u zapadnu i istočnu kršćansku vjeru autoritetom poganskog rimskog cara Konstantina¹ _

U ovom kontekstu " *sedme trube* " prvih šest tisuća godina koje je Bog odvojio za svoj odabir zemaljskih izabranika dolazi kraju, u njegovom ukupnom projektu od sedam tisuća godina. Tada počinje sedmo tisućljeće, ili " *tisuću godina* " Otk. 20, posvećeno nebeskom sudu pobunjenika od strane izabranih koje je otkupio Isus Krist, tema Otk. 4.

Otkrivenje 12: Veliki središnji plan

Žena – Rimski agresor – Žena u pustinji – Zagrada: borba na nebu – Žena u pustinji – Reformacija – Ateizam- Adventistički ostatak

Žena pobjednica, Kristova zaručnica, Jaganjče Božji

Stih 1: " *Velik se znak pojavio na nebu: žena obavijena suncem, s mjesecom pod nogama, a na glavi joj kruna od dvanaest zvijezda.* »

I ovdje se nekoliko tema niže jedna za drugom u nekoliko slika ili prizora. Prva tablica ilustrira Izabranu skupštinu koja će imati koristi od pobjede Isusa Krista, svoje jedine Glave, prema Efežanima 5:23. Pod simbolom " *žene* ", Kristova " *Nevjesta* " je obavijena " *Suncem pravde* " prorečenim u Mal.4:2. U dvostrukoj primjeni, " *mjesec* " simbol tame je " *pod njegovim nogama* ". Ovi neprijatelji su povijesno i kronološkim redom, Židovi starog saveza, i pali kršćani, katolici, pravoslavci, protestanti i adventisti, novog. Na njegovoj glavi " *kruna od dvanaest zvijezda* " simbolizira njegovu pobjedu u savezu s Bogom, 7, s čovjekom, 5, što znači broj 12.

Progonjena žena prije konačne pobjede

Stih 2: " *Bila je trudna i vikala je u trudovima i bolovima.* »

U stihu 2, " *porođajne muke* " evociraju zemaljsko progonstvo koje je prethodilo vremenu nebeske slave. Ovu je sliku upotrijebio Isus u Ivanu 16,21-22: " *Žena kad rađa tuguje jer je došao njezin čas; ali kada je rodila dijete, više se ne sjeća patnje, od radosti koju ima zbog činjenice da se čovjek rodio na svijet. I vi ste dakle sada u tuzi; ali ja ću te opet vidjeti, i srce će ti se radovati, i radost ti nitko neće uzeti.* »

Poganski progonitelj žena: Rim, veliki carski grad

Stih 3: " *I još se jedan znak pojavi na nebu; i gle, bijaše to veliki crveni zmaj sa sedam glava i deset rogova, a na glavama mu sedam dijadema.* »

Stih 3 identificira njegovog progonitelja: đavla, naravno, ali on djeluje kroz tjelesne zemaljske moći koje progone izabrane, prema njegovoj volji. U svom djelovanju koristi dvije uzastopne strategije; onaj od " *zmaja* " i onaj od " *zmiје* ". Prvi, onaj " *zmaja* ", je otvoreni napad kojim se služi poganski carski Rim. Stoga nalazimo simbole koje smo već vidjeli u Dan.7:7 gdje se Rim pojavio u obliku četvrte čudovišne životinje s " *deset rogova* ". Poganski kontekst potvrđuje prisutnost " *dijadema* " koje su ovdje postavljene na " *sedam glava* ", simbol rimskog grada prema Apo.17. Ova preciznost zaslužuje našu punu pozornost, jer nam, svaki put kada se ova slika prikazuje, mjestom na kojem se nalaze " *tijare* ", ukazuje na prorečeni povijesni kontekst.

Vjerski progonitelj žena: papinski katolički Rim

Stih 4: " *Njegov rep odvuкао je trećinu zvijezda s neba i bacio ih na zemlju. Zmaj je stao pred ženu koja je trebala roditi, kako bi proždrao njezino dijete kad se porodi.* »

Ovaj stih preuzima, pod novim simbolima, poruku iz Otk 11,1 do 3 gdje je papin Rim ovlašten od Boga, pod naslovom " *šiba* ", da " *gazi sveti grad 42 mjeseca* ".

U Danielu, " *deset rogova* " Rimskog Carstva trebao je naslijediti papin " *mali rog* " (od 538. do 1798.). Ovo naslijeđe je potvrđeno ovdje u Otk.12, u stihu 4.

Izraz " *rep* " koji cilja na lažne " *proročica Izebela* " iz Otk.2:20, ilustrira ovo naslijeđe lažno kršćanskog papinskog vjerskog Rima. Optužba navedena u Dan 8:10 ovdje je obnovljena. Žrtve njegovih trikova i zavodjenja, dostojne " *zmiје* " iz Postanka, gaze se pod simbolom " *zvijezda nebeskih* " ili pod titulom " *građana kraljevstva nebeskog* " koju Isus pripisuje svojim učenicima. " *Treća strana je uvučena u svoj pad.* " Treći se ne navodi zbog svog doslovnog značenja, već, kao i svugdje u proročanstvu, kao važan dio ukupnog broja ispitanih kršćana. Žrtve čak mogu premašiti ovaj udio za doslovno trećinu.

Stih 5: " *Rodila je sina koji će vladati svim narodima željeznom palicom. I njezino dijete bijaše uzneseno Bogu i njegovu prijestolju.* »

U dvostrukoj primjeni, proročanstvo podsjeća kako se đavao borio protiv Mesije od njegova rođenja do njegove pobjedničke smrti. Ali ova pobjeda je pobjeda prvorođenca nakon kojega će uspjeti svi njegovi odabranici, nastaviti istu

borbu do konačne pobjede. U tom trenutku, primivši nebesko tijelo, podijelit će s njim, njegovu osudu zlih i tu je, da zajedno, " *oni će pasti narode sa štapom željeznim* " koji će dati presudu "mukama " *druga smrt* " posljednjeg suda. Iskustvo Krista i iskustvo njegovih izabranika stapaju se u jedno zajedničko iskustvo, a slika " *djeteta uznesenog Bogu i na njegovo prijestolje* ", dakle na nebo, jest slika zemaljskog "oslobođenja" izabranih. ostvarit će se 2030., prilikom povratka Krista osvjetnika. Oni će biti oslobođeni " *bolova* ". *porođaj* ." Dijete je simbol uspješnog i pobjedonosnog autentičnog kršćanskog obraćenja .

Stih 6: " *A žena pobježe u pustinju, gdje joj je Bog pripremio mjesto, da se ondje hrani tisuću dvjesto šezdeset dana.* »

Progonjena Skupština je mirna i razoružana, jedino oružje joj je Biblija, Božja riječ, mač Duha, može samo bježati pred svojim agresorima. Stih 6 podsjeća na vrijeme progoniteljske papinske vladavine za proročanskih " *1260 dana* ", ili 1260 stvarnih godina prema šifri Ezé.4:5-6. Ovo vrijeme je za kršćansku vjeru vrijeme bolne kušnje na koju upućuje spominjanje riječi " *pustinja* " gdje je "vodi Bog". Ona stoga dijeli nevolju " *dva svjedoka* " iz Otk. 11:3. U Dan.8:12, ova je božanska rečenica ovako formulirana: " *vojska je predana s vječnim zbog grijeha* "; grijeh počinjen napuštanjem poštivanja dana subotnjeg odmora od 7. ožujka 321.

Otvaranje zgrade: borba na nebu

Stih 7: " *I bi rat na nebu. Mihael i njegovi anđeli borili su se protiv zmaja. I borili su se zmaj i njegovi anđeli ,*

Najavljeno uznesenje svetaca zaslužuje objašnjenje koje nam Duh predstavlja u nekoj vrsti zgrade. To će biti moguće zahvaljujući pobjedi Isusa Krista nad grijehom i smrću. Ta je pobjeda potvrđena nakon njegova uskrsnuća, ali Duh nam ovdje otkriva kakve je to posljedice imalo za stanovnike neba koji su se sve do ovoga trenutka trčali s demonima i samim Sotonom.

Vrlo važno : ovaj nebeski sukob koji je ostao nevidljiv ljudskim očima baca svjetlo na značenje zagonetnih riječi koje je Isus izgovorio dok je bio na zemlji. U Ivanu 14,1-3 Isus je rekao: " *Neka se ne uznemiruje vaše srce. Vjeruj u Boga i vjeruj u mene. Mnogo je stanova u kući moga Oca. Da nije, rekla bih ti. Ja ću ti pripremiti mjesto . A kad odem i pripravim vam mjesto , opet ću doći i uzeti vas k sebi, da i vi budete gdje sam ja.* » Značenje dano " pripremi " ovog " mjesta " pojavit će se u stihu koji slijedi.

Stih 8: „ *Ali nisu bili jaki i više im se nije našlo mjesta na nebu.* »

Ovaj nebeski rat nema ništa zajedničko s našim zemaljskim ratovima; ne uzrokuje odmah smrt, a dva suprotstavljena tabora nisu jednaka. Veliki Bog Stvoritelj koji se predstavlja u poniznom i bratskom obliku arkanđela " *Mihovila* " ipak je svemogućí Bog pred kojim se sva njegova stvorenja trebaju klanjati i slušati. Sotona i njegovi demoni su ona buntovna stvorenja, koja se pokoravaju samo pod prisilom, i konačno, ne mogu se oduprijeti i prisiljeni su na poslušnost, kada ih veliki Bog svojom svemoći istjera s neba. Tijekom njegove zemaljske službe, Isusa su se bojali zli anđeli koji su ga poslušali i svjedočili da je on doista "Sin Božji " božanskog projekta, označavajući ga tako.

U ovom stihu Duh precizira: " *njihovo mjesto više nije bilo na nebu* ". Ovo " *mjesto* " koje su zauzeli nebeski pobunjenici u Božjem kraljevstvu moralo je biti oslobođeno kako bi ovo nebesko kraljevstvo moglo biti " *pročišćeno* " i " *pripremljeno* " da primi Kristove izabranike na dan njegove posljednje bitke protiv zemaljskih pobunjenika tijekom njegova dolaska u slavi. Tada će, vodeći svoje izabranike sa sobom, " oni uvijek biti s njim, gdje god on bio " ili, na pročišćenom nebu tako " *pripremljenom* " da ih primi. Dio zemlje će tada biti pustoš tipa prorečenog riječju " *dubina* " od Postanja 1:2. U svjetlu ove borbe osvjetljen je božanski spasonosni projekt i svaka ključna riječ njegova plana otkriva svoje značenje. Ovo je slučaj s ovim stihovima citiranim u Heb.9:23: " *Bilo je dakle potrebno, budući da slike stvari koje su na nebesima trebale su biti pročišćene na ovaj način, bilo da su same nebeske stvari bile uzvišenije žrtve od ovih. » Stoga je potrebna „ odličnija žrtva “ bila dragovoljna smrt Mesije po imenu Isus, ponuđena da otkupi grijehе svojih izabranika, ali iznad svega, da za svoja stvorenja i za sebe dobije legitimno zakonsko pravo osuđivati do smrti nebeski i zemaljski buntovnici. Na taj je način najprije " *očišćeno* " " *nebesko svetište Božje* ", a zatim će, po povratku Krista pobjednika, doći na red i zemlja koju on označava kao " *podnožje nogama* ", a ne kao " *svoje* " svetište" u Iza.66:1-2: " *Ovako govori Jahve: Nebo je prijestolje moje, a zemlja podnožje nogama mojim. Kakvu biste kuću mogli sagraditi za mene i koje biste mi mjesto dali da živim? Sve je to moja ruka stvorila i sve je postalo, govori Jahve. Ovo je onaj na koga ću gledati: na onoga koji pati i slab je duhom, na onoga koji se boji moje riječi. » ; ili, prema Ezek.9:4, o " *onima koji uzdišu i uzdišu zbog počinjenih gadosti*".**

Stih 9: „ *I zbačen bi veliki zmaj, stara zmija, koja se zove đavao i sotona, zavodnik cijele zemlje; zbačen je na zemlju, a s njim su zbačeni i anđeli njegovi. »*

Nebeska bića prva su imala koristi od duhovnog čišćenja koje je poduzeo Krist pobjednik. Istjerao je s neba đavla i njegove anđeoske demone koji su bili " *bačeni* " dvije tisuće godina na zemlju. Đavao tako zna " *vrijeme* " koje njemu osobno i njegovim demonima preostaje da djeluju protiv izabranih svetaca i božanske istine.

Napomena : Isus ne samo da je otkrio karakter Boga čovječanstvu, on je također predstavio ovaj zastrašujući karakter koji je đavao o kojem je Stari zavjet malo govorio, ostavljajući ga gotovo ignoriranim. Od Isusove pobjede protiv đavla, borba između dva tabora se zaoštrila zbog zatvaranja demona koji sada žive na nevidljiv način među ljudima na zemlji i u cijeloj našoj zemaljskoj dimenziji koja uključuje planete i zvijezde na nebu. Ovo su jedini izvanzemaljski u našoj zemaljskoj dimenziji.

Ovdje vas moram podsjetiti da je ispravno razumijevanje sveukupnog projekta spasenja programa koji je osmislio Bog isključiva privilegija rezervirana za njegove izabranike. Jer lažna vjera se prepoznaje u tome što je uvijek u krivu u svojim tumačenjima svog projekta. To se pokazalo jer su Židovi koji su Mesiji prorekli u Svetom pismu ulogu donošenja tjelesnog izbavljenja, dok je Bog planirao samo duhovno izbavljenje; ono grijeha. Isto tako, danas lažna kršćanska vjera čeka s povratkom Isusa Krista, uspostavu njegova kraljevstva i njegove moći na zemlji; stvari koje Bog nije stavio u svoj program kako nas uči njegovo

proročko Otkrivenje. Naprotiv, njegov će slavni dolazak označiti kraj njihova života, koji ostaje nositelj njihovih grijeha i svih njihovih krivnji prema njemu.

Izabranik Kristov zna da je slobodan život započeo na nebu i da će nakon zemaljske zgrade koja je učinjena nužnom za savršeno očitovanje njegove ljubavi i njegove pravde, Bog stvoritelj produžiti život svojim stvorenjima koja ostaju vjerna na nebu i na zemlji, vječno u svom nebeskom obliku. Tada će nebeski i zemaljski pobunjenici biti suđeni, uništeni i uništeni.

Kraljevstvo nebesko je oslobođeno

Stih 10: “ *I čuh jak glas na nebu kako govori: Sada je došlo spasenje i snaga i kraljevstvo Boga našega i vlast Krista njegova; jer je zbačen tužitelj naše braće, koji ih je dan i noć tužio pred našim Bogom.* »

Ovo “ *Sada* ” cilja na datum 7. 30. travnja, prvi dan u tjednu nakon srijede, 3. travnja, u kojem je prihvaćanjem križa Isus pobijedio đavla, grijeh i smrt. Tog prvog dana u tjednu, rekao je Mariji: “ *Ne dotiči me se; Još nisam uzašao svome Ocu.* ” Njegova pobjeda još je morala biti službena na nebu i od tada je, u svojoj potpunoj božanskoj moći, pod svojim anđeoskim imenom “ *Mihovil* ” ponovno otkriven, on je progonio đavla i njegove demone s neba. Moramo obratiti pažnju na citat “ *tužitelj naše braće, onaj koji ih je dan i noć optuživao pred našim Bogom* ”. Otkriva nam ogromno univerzalno bratstvo Božjeg tabora koji svoje odbacivanje pobunjeničkog tabora dijeli s izabranima zemlje. Tko su ta “ *braća* ”? Oni na nebu i oni na zemlji, poput Joba koji je djelomično predan đavlu kako bi mu dokazao da su njegove “ *optužbe* ” neutemeljene.

Stih 11: “ *Oni su ga pobijedili zbog krvi Jaganjčeve i zbog riječi svoga svjedočanstva, i nisu toliko voljeli svoje živote da bi se bojali smrti.* »

Uzorak o kojem se govori u ovom stihu nalazi se u poruci iz doba “ *Smirne* ”, a ova poruka ukazuje na standard vjere koji je zahtijevao Isus Krist za sva prorečena doba do njegovog slavnog povratka.

Pobjeda “ *Mihovila* ”, nebeskog božanskog imena našeg Spasitelja Isusa Krista, opravdava njegove svečane izjave dane u Mateju 28:18 do 20: “ *Isus dođe i ovako im reče: Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih držati sve što sam vam zapovjedio. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.* »

Dakle, na temelju svog prvog saveza, Bog je otkrio Mojsiju povijest podrijetla naše zemaljske dimenzije, ali samo nama koji živimo posljednje dane čovječanstva on otkriva razumijevanje njegovog sveukupnog projekta spasenja, po zatvarajući zgradu iskustva zemaljskog grijeha koji će trajati šest tisuća godina. Stoga s Bogom dijelimo očekivanje vječnog ponovnog sjedinjenja svih njegovih vjernih nebeskih i zemaljskih izabranika. Stoga je izabrana privilegija usmjeriti svoju pozornost na nebo i njegove stanovnike. Sa svoje strane, nisu prestali biti zainteresirani za sudbinu izabranih i našu zemaljsku povijest, od stvaranja do svršetka svijeta, kao što je zapisano u 1 Kor 4, 9: “ *Za Boga, čini mi se, učinio nas, apostole, posljednjim ljudima, na neki način osuđenima na smrt, budući da smo bili prizor svijetu, anđelima i ljudima.* »

Situacija na Zemlji se pogoršava

Stih 12: „ *Radujte se, dakle, nebesa i vi koji prebivate na nebesima! Jao zemlji i moru! Jer đavao je sišao k vama u velikom gnjevu, znajući da ima malo vremena.* »

“ *Stanovnici neba* ” prvi su se “ *radovali* ” Kristovoj pobjedi. Ali pandan ovoj radosti je pojačavanje “ *nesreće* ” za “ *stanovnike zemlje* ”. Jer đavao zna da je uvjetno osuđen na smrt i da ima “ *malo vremena* ” da djeluje protiv svog plana spasenja. Radnje koje je 2000 godina provodio demonski logor zatvoren na zemlji otkrio je Isus Krist u svom Otkrivenju ili Apokalipsi. To je tema ovog rada koji pišem za vas. A od 2018. izabranici Isusa Krista dijele ovo znanje o kraju vremena rezerviranog za đavla za njegovo djelo zavodjenja; završit će u proljeće 2030. slavnim povratkom njihovog božanskog Učitelja. Zagrada ove teme završava stihom 12.

Zatvaranje zgrade borbe na nebu

Nastavak teme žene koja vozi u pustinji

Stih 13: “ *Kad je zmaj vidio da je bačen na zemlju, potjerao je ženu koja je rodila muško dijete.* »

Ova zagrada omogućuje Duhu da preuzme temu papinske vladavine iz stiha 6. Izraz “ *zmaj* ” u ovom stihu još uvijek označava đavla, samog Sotonu. Ali njegova borba protiv “ *žene* ” odvija se kroz rimsko djelovanje, sukcesivno, carsko, pa papinsko.

Stih 14: “ *I dana su ženi dva krila velikog orla da odleti u pustinju, na svoje mjesto, gdje se hrani jedno vrijeme, i vremena, i pola vremena, daleko od lice zmije.* »

U ovom stihu 14, on nastavlja poruku ukazujući na trajanje papinske vladavine u obliku “ *tri i pol godine* ”, “ *vrijeme, vremena i pol vremena* ”, već korišteno u Dan.7:25. U ovom nastavku bit će otkriveni novi detalji u kronološkom slijedu događaja. Mora se primijetiti jedan detalj: “ *zmaj* ” iz stiha 4 zamijenjen je “ *zmijom* ” na isti način na koji je “ *zmaj* ” iz stiha 3 zamijenjen “ *repom* ”. Izrazi “ *zmija i rep* ” otkrivaju nam promjenu u aktivnim taktikama koje Bog, “ *veliki orao* ”, nadahnjuje đavlu i njegovim demonima. Nakon otvorene agresije “ *zmaja* ” slijedi smicalica i vjerska laž “ *zmije* ” koja se ostvaruje papinskom vladavinom od 1260 prorečenih godina. Spominjanje “ *zmije* ” dopušta Bogu da nam sugerira usporedbu s okolnostima istočnog grijeha. Kao što je Evu zavela “ *zmija* ” kroz koju je progovorio đavao; “ *žena* ”, “ *zaručnica* ” Kristova, podvrgnuta je testu lažnih riječi koje joj đavao iznosi kroz “ *usta* ” svojih agenata papinskog rimokatolicizma.

Stih 15: “ *I pusti zmija vodu iz svojih usta kao rijeku za ženom, da je odvuče rijekom.* »

Stih 15 ilustrira katolički progon kojemu je izvrgnuta nevjerna kršćanska vjera; poput “ *vode rijeke* ” koja “ *odnosi* ” sve što joj je nadohvat ruke. Rimokatolička papinska “ *usta* ” pokrenula su svoje fanatične i okrutne katoličke lige protiv njihovih vjerskih protivnika. Savršeno ostvarenje ove akcije je stvaranje korpusa “ *zmajeva* ” od strane Luja XIV, a savjetovao ga je biskup Le

Tellier. Ovo vojno tijelo, stvoreno za progon mirnog protestantskog otpora, imalo je za cilj " *uvježbavanje* " svih slabih i krotkih Kristovih izabranika njegovim dogmama, prisiljavajući ih da biraju između obraćenja na katoličanstvo ili odvođenja u zarobljeništvo ili u smrt nakon užasnog zlostavljanja i mučenja.

Stih 16: " *I zemlja je pomogla ženi, i zemlja je otvorila svoja usta i progutala rijeku koju je zmaj ispustio iz svojih usta.* »

Duh nam nudi dva međusobno postavljena tumačenja za ovaj jedan stih. Imajte na umu da su " *žena* " i " *zemlja* " ovdje dva različita entiteta i da " *zemlja* " može simbolizirati protestantsku vjeru ili doslovnu zemlju, tlo našeg planeta. Ovo će ovom stihu dati dva tumačenja koja slijede jedno drugo kronološki u božanskom Otkrivenju.

1. poruka: lažni bestijalni protestantizam : ^{Kronološkim} redom, prvo, " *žena* " odgovara slikovitom opisu miroljubivih protestanata reformacije čija su službena " *usta* " (usta Martina Luthera 1517.) osudila grijeh katolika; što je opravdalo njihov naziv: "Protestanti" su oni koji prosvjeduju protiv katoličke vjerske nepravde koja griješi protiv Boga i ubija njegove istinske sluge. Još jedna licemjerna komponenta protestantizma simbolizirana riječju " *zemlja* " također je otvorila svoja " *usta* " da osudi katoličku vjeru, ali je uzela oružje i svojim silovitim udarima "progutala " značajan dio boraca katoličkih liga. Riječ " *zemlja* " ovdje simbolizira slavne "Hugenate", protestantske borce iz Cévennesa i one iz vojnih uporišta poput La Rochellea tijekom "ratova religija" u kojima dvije skupine ljudi nisu niti služile niti su ga poštovali. borci.

2. ^{poruka} : osvetnički mač francuskog nacionalnog ateizma . U drugom čitanju, i kronološkim redom, ovaj stih 16 otkriva kako će Francuska revolucija potpuno progutati papinsku agresiju katoličkih monarhija. Ovo je glavna poruka ovog stiha. I to je onaj koji Bog daje uloži " ⁴ *truba* " iz Otk. 8:12, i " *zvijer koja izlazi iz ponora* " iz Otk. 11:7, u analogiji s Lev. 26:25, dolazi, kaže Bog, poput " *mača, da osveti moj savez* " koju su izdali buntovni katolički grešnici. Ova se slika temelji na kažnjavanju pobunjenika " *Koraha* " u Brojevima 16:32: " **Zemlja otvori usta svoja i proguta njih i njihove kuće, sa svim Korahovim narodom i svim njihovim blagom .** " U savršenom skladu s božanskim Otkrivenjem i povijesnim postignućima, ova usporedna slika podsjeća na odbacivanje božanskog zakona od strane pobunjenika u obje situacije.

Zmajev posljednji neprijatelj : Adventistički ostatak žena

Stih 17: „ *I zmaj se razgnjevi na ženu, te ode da ratuje protiv ostatka njezina potomstva, koji drže Božje zapovijedi i koji imaju svjedočanstvo Isusovo.* »

Prešavši u tišini 150 godina djelovanja protestanata pogođenih božanskim prokletstvom, tema " *5. trube* ", Duh nam evocira posljednju zemaljsku borbu đavla i njegovih nebeskih i zemaljskih poslušnika, te nam pokazuje mete njihovu zajedničku mržnju. Ove posljednje mete bit će Izabrani, posljednji potomci i nasljednici adventističkih pionira iz 1873. godine kojima je ovaj posljednji test najavljen prema Otk.3:10. Pioniri čiju će misiju dovršiti, noseći svoj isti božanski blagoslov. Morat će čvrsto i vjerno podupirati djelo koje im je Isus povjerio: odbijanje da na bilo koji način poštuju " *žig Zvijeri* " na Rimsku nedjelju, vjerno držeći se, bez obzira na cijenu, prakse subotnjeg odmora, tijekom subote, pravi

sedmi dan u tjednu, vrijeme koje je organizirao i uspostavio veliki i svemoćni Bog stvoritelj. To je istina koja se pojavljuje u ovom opisu "ostatka *sjemena žene* " u ovom stihu: " *oni koji drže Božje zapovijedi* ", deset, a ne devet; " *i koji čuvaju svjedočanstvo Isusovo* ", jer ne dopuštaju da im ga itko oduzme; ni " *zmajevi* ", ni " *zmije* ". A ovo " *svjedočanstvo Isusovo* " je ono što je najdragocjenije, jer je, prema Otk 19,10, " *svjedočanstvo Isusovo duh proroštva* ". To je proročko svjedočanstvo koje čini " *nemogućim da đavao zavede prave izabranike* " Krista, Boga istine, kao što Matej 24:24 uči: " *Jer ustat će lažni Kristovi i lažni proroci; oni će činiti velika čuda i čudesa, do točke zavoda, ako je moguće, čak i izabranih* . "

Gotovo... potpuna pobjeda Sotone

Stih 18: " *I on stade na pijesak morski.* "

Ovaj posljednji stih pokazuje nam trijumfalnog đavla koji je uspio sa sobom u svom padu i smrtnoj osudi povući sve kršćanske vjerske institucije kojima dominira i koje drži pod svojom vlašću. U Izaiji 10:22 Bog izjavljuje: " *Iako je narod tvoj, Izraele, kao pijesak morski, samo će se ostatak vratiti; uništenje je riješeno, to će izazvati pravdu.* » Dakle, prema ovom proročanstvu, na kraju svijeta samo disidenti adventisti, koji čine " *ostatak žene* ", " *Odabranicu, Kristovu zaručnicu* ", i duhovni " *Izrael* " Božji, bježe u ovaj sotonske dominacije. Podsjećam da pod imenom "adventist" Duh definira standard vjere za spasenje posljednjih odabranih od 1843.; 2020., to je religiozno ponašanje, ali ne više institucija koju je Bog osudio, osudio i odbacio (" *izbljuvao* ") 1994.

Otkrivenje 13: Lažna braća kršćanske religije

Zvijer mora – Zvijer zemlje

Broj 13 za praznovjerne idolopokloničke ljude predstavlja amajliju za sreću ili amajliju za nesreću, ovisno o mišljenju svake osobe i zemlji. Ovdje, u svom veličanstvenom Otkrivenju, Bog nam otkriva svoj brojčani kod, temeljen na

brojevima od 1 do 7 i njihovim različitim kombinacijama. Broj 13 dobiva se zbrajanjem broja "6", broja anđela Sotone, i broja "7", broja Boga, a time i legitimne religije koja je dana Bogu stvoritelju u Isusu Kristu. Stoga ćemo u ovom poglavlju pronaći "lažnu braću kršćanske religije", ali stvarne smrtne neprijatelje istinski izabranih. Ovaj " tarš " se krije usred " *dobrog žita* " ispod obmanjujućih vjerskih pojava koje ovo poglavlje razotkriva.

Prva zvijer : koja izlazi iz mora

zmaja zmije

Stih 1: " *Tada sam vidio zvijer kako izlazi iz mora, koja je imala deset rogova i sedam glava , i na svojim rogovima deset dijadema , i na svojim glavama bogohulna imena .*

Kao što smo vidjeli u proučavanju Otk. 10, u ovom poglavlju nalazimo dvije takozvane kršćanske " *zvijeri* " naše ere. Prvi, " *koji izlazi iz mora* ", kao u Dan.7:2, tiče se katoličke vjere i njene progoniteljske vladavine od proročkih " *42 mjeseca* ", ili 1260 stvarnih godina. Uzimajući u obzir simbole carstava koja su mu prethodila u Dan.7, nalazimo vladavinu " *malog roga* " koji se trebao pojaviti nakon što je " *deset rogova* " primilo svoja kraljevstva prema Dan.7:24. " *Tijare* " postavljene na " *deset rogova* " pokazuju da je ovaj povijesni kontekst cilj. Ovdje je papinski Rim simboliziran sa " *sedam glava* " koje ga posebno karakteriziraju u dvostrukom smislu. Najdoslovniji je onaj o " *sedam brežuljaka* " na kojima je Rim sagrađen prema Otk.17:9. Drugi, duhovniji, ima prednost; izraz " *sedam glava* " označava posvećenje sudije: " *sedam* " je broj posvećenja, a " *glave* " označavaju suca ili starješinu u Iza.9:14. Ova viša magistrata može se pripisati papinskom Rimu jer ima oblik neovisne države, građanske i vjerske, čiji je glava papa. Duh precizira: " *i na njegovim glavama imena bogohulna* ". Riječ " *blasfemija* " je u jednini i moramo je prevesti kao: " *imena laži* ", prema značenju riječi " *blasfemija* ". Isus Krist pripisuje " *laž* " rimskom papinskom režimu. Stoga mu pripisuje titulu " *otac laži* " kojom je označio đavla, samog Sotonu u Ivanu 8,44: " *Vaš je otac đavao i vi hoćete vršiti želje svoga oca. On bijaše ubojica od početka i ne stoji u istini, jer istine nema u njemu. Kad laže, govori iz svoga srca; jer je lažac i otac laži* ."

Stih 2: " *Zvijer koju sam vidio bila je slična leopardu ; noge su mu bile kao u medvjeda , a usta kao usta u lava . Zmaj mu je dao svoju moć, svoje prijestolje i veliku vlast. »*

" *Četvrta zvijer* " iz Dan.7:7, za koju se kaže da je " *užasna, strašna i neobično jaka* " ovdje dobiva precizniji opis. Zapravo samo ono predstavlja kriterije triju carstava koja su mu prethodila od Kaldejskog carstva. Posjeduje okretnost "leoparda", neodoljivu moć "medvjeda" i okrutnu mesoždersku snagu "lava". U Otkrivenju 12:3, " *zmaj* " iz 3. stiha, gdje su " *dijademe* " bile na " *sedam glava* ", predstavljao je Rim u njegovoj poganskoj carskoj fazi progona ranih kršćana. Stoga, kao što " *mali rog* " iz Dan.7:8-24 nasljeđuje onaj iz Dan.8:9, ovdje papinstvo dobiva svoju moć od Rimskog carstva; što povijest potvrđuje carskim dekretom zbog Justinijana I. ⁵³³. (pisanje) i 538. (prijava). Ali oprez! " *Zmaj* " se također odnosi na " *đavla* " u Otk 12:9, što znači da papinstvo

prima svoju moć, " svoju moć, svoje prijestolje i svoju veliku vlast " od samog đavla. Razumijemo zašto Bog dva entiteta čini " očevima laži " u prethodnom stihu.

Napomena : Na vojnoj razini papinski Rim zadržava snagu i moć svog imperijalnog oblika, jer mu europske kraljevske vojske služe i zadovoljavaju njegove odluke. Kao što Dan 8:23 do 25 uči, njegova snaga počiva na " uspjehu njegovih lukavstava " koja se sastoje od tvrdnje da predstavljaju Boga na zemlji, i kao takva, da mogu otvoriti ili zatvoriti pristup predloženom vječnom životu. Kristovo evanđelje: " *Na kraju njihove vladavine, kad grješnici budu uništeni, ustat će drzak i lukav kralj . Njegova moć će se povećati, ali ne njegovom vlastitom snagom ; on će izazvati nevjerojatnu pustoš, on će uspjeti u svojim pothvatima , on će uništiti moćnike i narod svetaca. Zbog svog blagostanja i uspjeha svojih trikova , on će imati oholost u svom srcu, uništiti će mnoge ljude koji su živjeli mirno, i on će ustati protiv poglavara vladara; ali će se slomiti, bez napora bilo koje ruke. »*

Krajem 1260-ih ateizam Francuske revolucije dokrajčio je njezinu despotsku moć uspostavljenu od 538. godine .

Stih 3: " *I vidjeh jednu od njegovih glava kao nasmrt ranjenu; ali mu je smrtna rana zacijelila. I sva je zemlja bila u strahu od zvijeri. »*

Nikada ne pokajavši se u cijeloj svojoj povijesti, papinska će se vlast zbog prisile morati odreći svoje progoniteljske moći. To će se postići od 1792. godine kada monarhiju, njenu oružanu potporu, francuski ateizam sruši i obezglavi. Kao što je najavljeno u Otk.2:22, ova ateistička " *velika nevolja* " želi uništiti rimsku vjersku moć " *žene Izebele* " i njene mete su " *oni koji počine preljub s njom* "; monarsi, monarhisti i katolički svećenici. Ovako je morala biti " *kao nasmrt ranjena* ". Ali iz oportunističkih razloga, car Napoleon I. ^{ponovno ga je uspostavio} 1801. godine u ime svog Konkordata. Nikada više neće izravno progoniti. Ali njegova zavodljiva moć nastavit će se za mnoštvo katoličkih vjernika koji će svi vjerovati u njegove laži i pretenzije do povratka u slavi Isusa Krista: "I cijela se zemlja *divila iza zvijeri* ". " *Cijela je zemlja slijedila zvijer* ", a ova riječ *zemlja* , u dvostrukom smislu, tiče se planete, ali i reformirane protestantske vjere koja je proizašla iz nje. Ekumenski savez (= zemałjski, na grčkom) sklopljen od tada potvrđuje ovu najavu. Da je Duh htio izraziti ovu poruku jasnim jezikom, pročitali bismo: " *cijela protestantska religija slijedila je netolerantna katolička religija* . Ova izjava će biti potvrđena proučavanjem druge " *zvijeri* " koja ovaj put " *izlazi sa zemlje* " u stihu 11 ovog poglavlja 13.

Stih 4: " *I pokloniše se zmaju, jer je dao vlast zvijeri; klanjali su se zvijeri govoreći: Tko je kao zvijer i tko se može boriti protiv nje? »*

Označavajući i carski Rim ali i Sotonu, prema Otk 12,9, *zmaja*, dakle samog *đavla* , *štiju* oni koji poštuju papin režim; ovo kao rezultat iu potpunom neznanju, budući da je on taj koji je " *dao svoju moć zvijeri* ". Dakle, papin " *uspjeh pothvata* " prorečen u Dan 8:24 potvrđen je poviješću. Ona vlada nad kraljevima svojom vjerskom moći, na apsolutan način, dugo neosporan. Ona dodjeljuje zemlje i časti s titulama one koji joj služe kako bi ih nagradila, kao što možemo pročitati u Dan.11:39: "Sa *stranim bogom će djelovati protiv utvrđenih*

mjesta; i ispunit će čašću one koji ga priznaju, postaviti će ih vladarima nad mnogima, podijeliti će im zemlje kao nagradu.” Stvar je ostvarena doslovce na dobro poznat način kada je papa Aleksandar VI Borgia (zloglasni ubojica) 1494. godine podijelio zemlju i dodijelio je Portugalu, istočnoj naprednoj točki Brazila i Indije, te Španjolskoj, sav ostatak novootkrivenog zemlje. Duh inzistira. **Odabranik Isusa Krista mora biti potpuno uvjeren da je katolička vjera đavolska, te da su sva njena agresivna ili humanistička djelovanja usmjerena od strane Sotone, protivnika Boga i izabranika.** Ovaj naglasak je opravdan jer on prorokuje u Dan 8:25, " *uspjeh njegovih pothvata i uspjeh njegovih lukavstava* ". Njezin vjerski autoritet priznat od kraljeva, moćnika i kršćanskih naroda Europe daje joj prestiž temeljen na povjerenju, stoga u stvarnosti izuzetno krhak. Ali kad Bog i davao udruže snage za kaznenu akciju, gomile, ljudske mase ljudi poslušno slijede zacrtani i prije svega nametnuti lažni put. Na zemlji, moć traži moć, jer se ljudi vole osjećati moćnima, au ovom području papin režim, koji tvrdi da predstavlja Boga, majstor je žanra. Kao u Otk. 6, tema postavlja pitanje: " *Tko je kao zvijer i tko se može boriti protiv nje?* " ". Poglavlja 11 i 12 daju odgovor: Bog u Kristu koji će 1793. izazvati francuski revolucionarni ateizam koji će ga progutati u krvoproliću. Ali do pojave ovog " *osvetničkog mača* " (uloga pripisana 4. ^{kazni} u Lev.26:25), naoružani protestanti su se već borili protiv njega, ali ga ipak nisu uspjeli poraziti. Muškarci, protestanti, Francuzi i Nijemci i anglikanci, svi čvrsti poput nje, borit će se s njom od 16. ^{stoljeća}, uzvraćajući joj smrtne udarce, jer njihova je vjera iznad svega politička.

Stih 5: " *I dana su mu usta koja govore ohole riječi i hule; i dana mu je moć da djeluje četrdeset i dva mjeseca.* »

Ove su riječi identične onima koje čitamo u Dan.7:8 koje se tiču rimskog papinskog " *malog roga* " koji se uzdiže nakon " *deset rogova* " europskih kraljevstava. Ovdje nalazimo njegovu " *oholost* ", ali ovdje Duh dodaje " *blasfemije* " ili lažne pretenzije i vjerske laži na kojima je izgrađen " *njegov uspjeh* ". Bog potvrđuje svoju vladavinu od " *1260* " stvarnih godina predstavljenih u biblijskom proročkom obliku " *četrdeset i dva mjeseca* ", prema šifri " *dan za godinu* " Eze.4:5-6.

Stih 6: " *I ona otvori usta svoja da huli na Boga, da huli na njegovo ime, na njegov šator i na one koji žive na nebu.* »

Ovdje moram skrenuti pozornost na uobičajeno značenje koje čovječanstvo daje riječi " *blasfemija* " ili uvreda. Ovo shvaćanje je pogrešno jer označavanje laži, " *bogohuljenja* " uopće ne poprimaju vid uvrede, a što se tiče onih koje Bog pripisuje papinskom Rimu, one imaju, naprotiv, izgled lažne i varljive svetosti.

Papinska usta " *izgovaraju hule na Boga* "; što potvrđuje njegov identitet u Dan.11:36 gdje čitamo: " *Kralj će učiniti što želi; on će se uzvisiti, on će se hvaliti iznad svih bogova, i on će govoriti nevjerovatne stvari protiv Boga nad bogovima; napredovati će sve dok se gnjev ne završi, jer ono što je određeno bit će ispunjeno.* » Duh pripisuje papinskom režimu laži, ili " *blasfemije* ", koje obilježavaju sve njegove vjerske doktrine; " *protiv Boga, da huli na njegovo ime* ", ona uzima Božje ime uzalud, iskrivljuje njegov karakter, pripisujući mu njegova ubilačka đavolska djela; " *njegov tabernakul* ", to jest njegovo duhovno svetište koje je njegova skupština, njegov izabranik; " *i oni koji žive na nebu* ", jer

predstavlja nebo i njegove stanovnike na svoj varljiv način, evocirajući u svojim dogmama, nebeske paklove, nasljeđe Grka koji su ih smjestili ispod zemlje, raja i čistilišta. "Stanovnici neba", čisti i sveti, pate i ogorčeni su što im se nepravедno pripisuje uzor opačine i okrutnosti koji u ljudima nadahnjuje zemaljski demonski tabor.

Stih 7: "I dano mu je da ratuje protiv svetih i da ih pobijedi. I dana mu je vlast nad svakim plemenom, narodom, jezikom i nacijom." »

Ovaj stih potvrđuje poruku Dan.7:21: "Vidio sam ovaj rog kako ratuje protiv svetaca i nadvlada ih." Europsko i globalno kršćanstvo doista je meta, budući da je rimokatolička vjera nametnuta svim europskim narodima sastavljenima, zapravo, od "plemena, naroda, jezika i nacija" koji su bili građanski neovisni. Njezina "vlast nad svakim plemenom, narodom, jezikom i nacijom" potvrđuje njezinu sliku kao "bludnice Babilona velikoga", iz Otk 17:1 koji je predstavlja "kako sjedi na mnogim vodama"; "vode" koje simboliziraju "narode, mnoštva, narode i jezike" prema Otk.17:15. Sa zanimanjem možemo primijetiti odsutnost riječi "pleme" u ovom 17. poglavlju. Razlog je konačni kontekst ciljane ere koji se tiče Europe i zapadnog kršćanstva u kojem je plemenski oblik zamijenjen različitim nacionalnim oblicima.

S druge strane, u kontekstu početka uspostave papinskog režima, europsko stanovništvo je u osnovi bilo organizirano u "plemena" poput rimske Galije, razjedinjena i podijeljena različitim "jezicima" i dijalektima. Kronološki, Europa je bila naseljena "plemenima", zatim "narodima" podložnim kraljevima, i konačno, s 18. stoljećem, republičkim "nacijama", poput Sjedinjenih Država Sjeverne Amerike, koje čine njen važan izdanak. Konstitucija "naroda" je zbog podložnosti rimskom papinskom režimu, jer on je taj koji priznaje i uspostavlja autoritet kraljeva kršćanske Europe, od Klodviga 1. kralja ^{Franaka}.

Stih 8: "I poklonit će se njemu svi koji žive na zemlji, čije ime nije zapisano od postanka svijeta u knjizi života Jaganjca koji bijaše zaklan." »

U posljednjem vremenu, gdje simbol "zemlja" označava protestantsku vjeru, ova poruka poprima točno značenje: svi će protestanti štovati katoličku vjeru; svi, ~~osim~~ izabranih kojima Duh suptilno daje ovu definiciju: „oni čije ime nije zapisano od postanka svijeta u knjizi života Jaganjca koji je zaklan." » I ovdje vas podsjećam, njeni izabrani predstavnici su „građani kraljevstva nebeskog“ za razliku od buntovnika koji su „zemljari“. Činjenice svjedoče o istinitosti ove proročke najave koju je formulirao Duh Božji. Jer od početka reformacije, osim u slučaju Pierrea Valda 1170., protestanti su obožavali katoličku vjeru poštujući njezinu "nedjelju" naslijedenu od poganskog cara Konstantina 1. od 7. ožujka 321. Ova optužba priprema ^{temu} o druga "zvijer" predstavljena u stihu 11.

Stih 9: "Ako tko ima uši, neka čuje!" »

Tko ima "uho" razlučivanja koje je Bog otvorio, razumjet će poruku koju je predložio Duh.

Najava kazne koju je izvršio osvetnički mač francuskog nacionalnog ateizma

Stih 10: "Tko odvede u ropstvo, u ropstvo će ići; ako tko ubije mačem, mačem mora biti ubijen. To je ustrajnost i vjera svetaca." »

Isus Krist podsjeća na miroljubivu poslušnost koju zahtijeva od svojih izabranika u svakom trenutku. Poput prvih mučenika, izabrani dužnosnici okrutne papinske vladavine moraju prihvatiti sudbinu koju im je Bog pripremio. Ali on najavljuje kakva će biti njegova pravda koja će u svoje vrijeme kazniti vjerske zahtjeve kraljeva i papa kao i njihova svećenstva. Nakon što su izabrane dužnosnike “ odveli ” u zatočeništvo, i sami će otići u zatvore francuskih revolucionara. A pošto su “ mačem ubili ” odabrane koje je Isus volio, i sami će biti ubijeni *osvetničkim* “mačem” Božjim čiju će ulogu izvršiti giljotina istih francuskih revolucionara. Upravo kroz Francusku revoluciju Bog će odgovoriti na želju za *osvetom* izraženu krvlju mučenika u Otk 6,10: “ *Vikali su iza glasa govoreći: Dokle ćeš, Učitelju sveti i istiniti, odgađati suditi i osvetiti se za našu krv onima koji žive na zemlji?* ”. A revolucionarna giljotina će “ ubiti smrću katoličku djecu” monarhije i papinskog rimskog svećenstva kao što je najavljeno u Otk.2:22. Ali među njezinim žrtvama naći ćemo i licemjerne protestante koji su pobrkali vjeru s građanskim političkim stajalištima i s “ mačem ” u ruci branili svoja osobna stajališta te svoju vjersku i materijalnu baštinu. To je bilo ponašanje Johna Calvina i njegovih zlokobnih i krvavih suradnika u Ženevi. Evocirajući radnje izvršene 1793. i 1794., proročanstvo nas dovodi u kontekst dugog vjerskog mira uspostavljenog za "150" godina prorečenih u proročkim "pet mjeseci" iz Otk.9:5-10. Ali nakon 1994. godine, kraja ovog razdoblja, od 1995. godine, ponovno je uspostavljeno pravo na “ubijanje ” iz vjerskih razloga. *Potencijalni neprijatelj tada jasno postaje islamska religija do njezinog ratnog produžetka koji će dovesti do “Trećeg svjetskog rata” između 2021. i 2029. Nedugo prije Kristova povratka koji se očekuje u proljeće 2030. pojavit će se druga “zvijer” .* u ovom poglavlju 13.

Druga zvijer: koja izlazi iz zemlje

The Last Stand of the Dragon-Lamb

Stih 11: “ *Tada sam vidio drugu zvijer kako izlazi iz zemlje, koja je imala dva roga kao u janjeta, i koja je govorila kao zmaj.* »

Ključ za prepoznavanje riječi “ *zemlja* ” nalazi se u Postanku 1:9-10: “ *Reče Bog: neka se vode pod nebom skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno. Tako je i bilo. Bog je suho kopno nazvao zemljom, a vodenu masu nazvao je morem. Bog je vidio da je dobro.* »

Dakle, kao što je *suha "zemlja "* izašla iz " *mora* " drugog dana stvaranja zemlje, ova druga " *zvijer* " je izašla iz prve. Ova prva " *zvijer* " koja označava katoličku vjeru, druga, koja iz nje proizlazi, tiče se protestantske vjere, odnosno reformirane crkve. Ovo iznenađujuće otkriće, međutim, više nas ne bi trebalo iznenađivati, budući da su nam proučavanja prethodnih poglavlja otkrila, na komplementaran način, duhovni status koji Bog u svom božanskom sudu daje ovoj protestantskoj religiji koja je, nakon razdoblja zvanog " Tijatira", *ne* pristaje dovršiti poduzetu reformu. Ipak, ovaj je završetak zahtijevao dekret iz Dan.8:14, kojemu ona duguje Božju poruku iz Otk.3:1: “ *Kaže se da si živ; a ti si mrtav .* ” Ova duhovna smrt baca je u ruke đavla koji je svojim nadahnućem priprema za svoju " *bitku Armagedon* ", iz Otk 16,16, posljednjeg časa zemaljskog grijeha. Upravo u času ovog posljednjeg testa vjere, prorečenog u poruci upućenoj

njezinim tadašnjim adventističkim slugama u *Philadelphiji*, ona će poduzeti netolerantne inicijative koje će je učiniti " *zvijeri koja ustaje iz zemlje*". Ona ima " *dva roga*" što će sljedeći stih 12 opravdati i identificirati. Jer ujedinjene u ekumenskom savezu, protestantska i katolička religija su ujedinjene u svojoj borbi protiv dana počinka koji je Bog posvetio autentičnog sedmog dana u tjednu; subota ili šabat Židova, ali i Adama, Noe, Mojsija i Isusa Krista koji to nije dovodio u pitanje tijekom svoje službe i svog učenja na zemlji jer su optužbe za kršenje subote koje su protiv Isusa iznijeli buntovni Židovi bile neutemeljene i neopravdano. Namjernim izvođenjem čuda subotom, njegova je motivacija bila redefinirati pravi Božji koncept subotnjeg odmora. Ove dvije religije, koje tvrde da je spasenje dobiveno " *janjetom koje odnosi grijeh svijeta*", zaslužuju, za svoje opisne kriterije, sliku " *janjeta koje govori kao zmaj*". Jer zagovaranje netrpeljivosti prema svetkovateljima subote koje će ići toliko daleko da osude na smrt, to je doista otvoreni rat, strategija " *zmaja*", koji se ponovno pojavljuje.

Stih 12: " *Ona je vršila svu vlast prve zvijeri u njezinoj prisutnosti, i učinila je da zemlja i njezini stanovnici obožavaju prvu zvijer, čija je smrtonosna rana bila zacijeljena.* »

Svjedoci smo svojevrsne štafete, katolička vjera više ne dominira, već svoju nekadašnju vlast daje protestantskoj vjeri. Ovo zato što je ova protestantska religija službeno religija najmoćnije zemlje na svijetu: Sjedinjenih Država Sjeverne Amerike ili SAD-a. Spoj europskih i američkih protestantskih religija već je postignut, čak uključujući i adventističku instituciju. sedmog dana, od 1995. Novi " *Babel*" zemlje prisiljeni su na vjersko miješanje budući da su izgrađeni primanjem imigranata različitih vjerskih vjeroispovijesti. Ako ljudi smatraju ove stvari normalnima, zbog svojih površnih umova i svoje vjerske nezainteresiranosti, sa svoje strane, Bog stvoritelj koji se ne mijenja, ne mijenja ni svoje mišljenje, i on kažnjava ovu neposlušnost koja ignorira njegove povijesne lekcije posvjedočene u Bibliji. . Braneći redom rimsku nedjelju prvog dana, dan odmora koji je uspostavio Konstantin I. druga protestantska " *zvijer*" " *napravila je prvu katoličku štovanje zvijeri*", koja ju je priznala kao službeni vjerski status i dala joj svoje ime " *Nedjelja*" dovodi u zabludu. Duh nas podsjeća da je ovo najnovije savezništvo između protestanata i katolika postalo moguće jer je " *smrtna rana*" koju je nanijela " *zvijer koja izlazi iz bezdana*" bila " *iscijeljena*". Poziva ga natrag jer druga zvijer neće imati ovu priliku da bude izliječena. Bit će uništen slavnim dolaskom Isusa Krista.

Stih 13: " *Činila je velika čuda, čak je učinila da siđe oganj s neba na zemlju pred ljudima.* »

Od svoje pobjede protiv Japana 1945., protestantska Amerika postala je prva nuklearna sila na zemlji. Njegova vrlo visoka tehnologija neprestano se oponaša, ali nikad nije ravna; uvijek je korak ispred svojih konkurenata ili protivnika. Ovaj primat će biti potvrđen u kontekstu " *Trećeg svjetskog rata*" gdje će prema Dan.11:44 uništiti svog neprijatelja, Rusiju, zemlju " *kralja sjevera*" u ovom proročanstvu. Njegov će ugled tada biti golem, a preživjeli sukoba, zapanjeni i divljeni, povjerit će mu svoje živote i priznati njegovu vlast nad svim ljudskim životima. " *Oganj s neba*" pripadao je samo Bogu, ali od 1945. Amerika

ga posjeduje i kontrolira. Njemu duguje svoju pobjedu i sav svoj trenutni prestiž koji će dodatno rasti njezinom pobjedom u nadolazećem nuklearnom ratu.

Stih 14: “ *I zavela je one koji žive na zemlji znamenjima koja joj je bilo dano činiti u prisutnosti zvijeri, govoreći onima koji žive na zemlji da naprave kip zvijeri koja je imala ranu od mača. i koji je živio.* »

tehnička " čuda " su bezbrojna. “ *Stanovnici zemlje* ” postali su ovisni o svim njezinim izumima koji apsorbiraju njihove živote i misli. Sve dok Amerika od njih ne traži da se liše ovih naprava koje im okupiraju dušu, poput ovisnika o drogama, "zemaljci " su spremni legitimizirati vjersku netrpeljivost prema "vrlo maloj skupini", "ostatku žene" ” Otk.12:17. “... *pravljenje kipa zvijeri* ” uključuje kopiranje djela katoličke religije i njihovu reprodukciju pod protestantskim autoritetom. Ovaj povratak grubosti uma temeljit će se na dva postupka. " *Preživjeli* " će preživjeti užasna ratna djela, a Bog će ih neprestano i postupno udarati sa " *sedam posljednjih zala svog gnjeva* ", opisanih u Otk.16.

Nedjeljni smrtni dekret

Stih 15: “ *I dano mu je da oživi kip zvijeri, da progovori kip zvijeri, i da svi oni koji se ne poklone kipu zvijeri budu ubijeni.* »

Đavolji plan, nadahnut od Boga, poprimit će oblik i biti ostvaren. Duh otkriva oblik krajnje mjere koja će biti poduzeta u šestoj od “sedam posljednjih zala”. Službenim dekretom koji prihvaćaju svi preživjeli pobunjenici na zemlji, bit će odlučeno da će na datum između ranog proljeća i 3. travnja 2030. biti ubijeni posljednji preostali adventisti koji su držali subotu. Logično, ovaj datum označava godinu povratka u slavi Isusa Krista. Proljeće ove 2030. godine nužno je trenutak kada on intervenira kako bi spriječio izvršenje pogubnog plana pobunjenika protiv njegovih izabranika koje dolazi spasiti tako što će im “skratiti dane” njihove “velike nevolje ” (Mt.24). :22).

Stih 16: “ *I učinila je da svi, i mali i veliki, bogati i siromašni, slobodni i robovi, prime žig na svoju desnicu ili na svoje čelo.* ”

Usvojena mjera dijeli preživjele epohe u dva tabora. Ona pobunjenika prepoznaje se po " *oznaci* " ljudske vlasti koja označava katoličku "nedjelju", drevni "dan nepobijedenog sunca" koji je nametnuo jedan od njegovih štovatelja, rimski car Konstantin I., ^{od} 7. ožujka 321. godine. “ *Žig* ” se prima “ *na ruku* ”, jer predstavlja ljudsko “djelo” koje Isus sudi i osuđuje. Također se prima “ *na čelo* ” što simbolizira osobnu volju svakog ljudskog stvorenja čija je odgovornost tako potpuno angažirana pod pravednim sudom Boga stvoritelja. Kako bi se iz Biblije potvrdilo ovo tumačenje simbolike “ *ruke* ” i “ *čela* ”, postoji ovaj stih iz Pnz.6:8, gdje Bog kaže o svojim zapovijedima: “ *Zaveži ih kao znak na svojim rukama , i bit će vam poput parapeta među očima.* »

Prethodne odmazde

Stih 17: “ *i da nitko ne može kupiti ili prodati bez žiga, imena zvijeri ili broja njezina imena.* »

Iza ove riječi “ *osoba* ” krije se tabor adventističkih svetaca koji su ostali vjerni suboti koju je posvetio Bog. Budući da su odbili poštovati “ *žig* ”, u nedjelju, ostatka prvog poganskog dana, oni su stavljeni na stranu. U početku su

bili žrtve "bojkota" dobro poznatog u američkim mjerama protiv protivnika koji su im se opirali. Da bi netko imao pravo trgovati, mora poštovati " žig ", nedjelju, što se tiče protestanata, " ime zvijeri ", "namjesnika Sina Božjega", što se tiče katolika, ili " broj njegovih ime ", odnosno broj 666.

Stih 18: " Ovo je mudrost. Tko ima razuma, neka izračuna broj zvijeri. Jer to je broj čovjeka, a njegov broj je šest stotina šezdeset i šest. »

Ljudska mudrost nije dovoljna da se shvati poruka Duha Božjega. Mora se naslijediti od njega, kao u slučaju Salomona čija je mudrost nadmašila mudrost svih ljudi i stekla ugled diljem poznate zemlje. Prije usvajanja arapskih brojeva, kod Hebreja, Grka i Rimljana, slova njihove abecede također su imala vrijednost šifre, tako da se zbrajanjem vrijednosti slova koja čine riječ određuje njezin broj. Dobivamo ga "proračunom" kao što ajet precizira. "... broj njegova imena " je " 666 ", to jest broj dobiven zbrajanjem brojčane vrijednosti rimskih slova sadržanih u njegovom latinskom imenu "VICARIVS FILII DEI"; nešto što je pokazano u proučavanju poglavlja 10. Ovo ime samo po sebi predstavlja najveću " blasfemiju " ili " laž " njegovih tvrdnji, jer Isus ni na koji način nije sebi dao "zamjenu", što znači riječ "vikar".

Otkrivenje 14: Vrijeme adventizma sedmog dana

Poruke tri anđela – berba – berba

Ovo je poglavlje koje cilja na vrijeme između 1843. i 2030. godine.

Godine 1843. posebna upotreba proročanstva Dan 8:14 navela je "adventiste" da čekaju povratak Isusa Krista određen za proljeće tog datuma. Ovo je početak niza testova vjere gdje će kršćani koji tvrde da pripadaju Isusovom spasenju pojedinačno pokazati zanimanje za duh proroštva, naime, "svjedočanstvo Isusovo" prema Otk 19,10. Krist pod više religijskih oznaka. Sami demonstrirani "**djela**" dopuštaju odabir ili ne. Ova djela mogu se sažeti u dva moguća izbora: prihvaćanje ili odbijanje primljenog svjetla i njegovih božanskih zahtjeva.

Godine 1844., nakon novog očekivanja postavljenog za jesen 1844., Isus će povesti svoje odabrane izabranike prema misiji dovršetka djela reformacije koja počinje obnovom prakse subote koju je Bog posvetio od stvaranja svijeta. . Ovo je najvažnija tema "svetosti" koja je "opravdana" od 1844., kada je ovaj prijestup skrenut pozornosti njegovih slugu. Ovaj prijevod Dan.8:14, preveden do moje službe kao: "dvije tisuće i tri stotine uvečer ujutro i Svetište će biti očišćeno", je autentičan, u skladu s izvornim hebrejskim tekstom: "dvije tisuće i tri stotine uvečer ujutro i svetost će biti opravdana". Svatko može otkriti da je kršenje božanske subote od 321. godine popraćeno brojnim drugim napuštanjima doktrinarnih istina koje je Bog uspostavio u vrijeme apostola. Nakon 1260 godina lažljivih vladavina, destruktivni nasljednici vjere, papstvo su u protestantskoj doktrini ostavili mnoge laži nepodnošljive za Boga istine. Zbog toga, u ovom 14. poglavlju, Duh predstavlja tri glavne teme koje su, sukcesivno: adventističko poslanje ili poruka "tri anđela"; "žetva" kraja svijeta, razvrstavanje i ushićenje odabranih; "berba grožđa" grožđa gnjeva, konačna kazna lažnih pastira, lažnih vjeroučitelja kršćanstva.

Učen od 1844. kako bi zaštitio izabrane od božanskog gnjeva, posljednji test je rezerviran za krajnji kraj vremena danog čovječanstvu da se pozicionira između otkrivene božanske volje i buntovnog ljudskog zahtjeva koji je pao u najpotpunije otpadništvo. Ali, napravljeni izbor ima posljedice za sve one koji su umrli od 1844. Samo prosvijetljeni i vjerni izabrani "umiru u Gospodinu" prema učenju stiha 13 gdje su proglašeni "blaženima", to jest, korisnicima milosti Krist, sa svim svojim blagoslovom koji je već potvrđen u poruci upućenoj anđelu "Filadelfije" koja se tiče njih, jer nije dovoljno biti kršten "adventist" da bi vas Bog smatrao izabranima.

S druge strane, ako pojedinosti o napuštanju treba otkriti, bitne točke su podvučene i sažete od strane Duha u obliku "poruka tri anđela" iz stihova 7 do 11. Ove poruke slijede jedna drugu u slijed posljedica.

Podsjećam ovdje, nakon bilješke na naslovnici na stranici 2 ovog djela, ove tri poruke ističu tri poruke koje su već otkrivene u simboličnim slikama u knjizi Daniela u Dan.7 i 8. Njihov podsjetnik, u ovom 14. poglavlju Otkrivenja, naglašava i potvrđuje iznimnu važnost koju im Bog daje.

Spašeni adventisti pobjednici

Stih 1: “ *Pogledah, i gle, Jaganjac stoji na brdu Sionu, i s njim sto četrdeset i četiri tisuće [ljudi], koji su imali njegovo ime i ime njegova Oca napisano na svojim čelima.* »

“ *Brdo Sion* ” odnosi se na mjesto u Izraelu gdje je izgrađen Jeruzalem. Simbolizira nadu u spasenje i oblik koji će to spasenje poprimiti na kraju kušnji zemaljske i nebeske vjere. Ovaj će projekt biti u potpunosti ostvaren obnovom svega što se tiče *zemlje i neba* prema Otk.21:1. “ *144.000 [ljudi]* ” simbolizira Kristove izabranike odabrane između 1843. i 2030., naime kršćane adventiste koje je Isus Krist ispitaao, dokazao i odobrio čija se presuda primjenjuje kolektivno i pojedinačno. Kolektivni sud prosuđuje instituciju, a pojedinačni sud se odnosi na svako stvorenje. “ *144.000 [ljudi]* ” predstavlja izabranike koje je izabrao Isus Krist među sljedbenicima adventističke vjere. Ovaj broj je strogo simboličan, a stvarni broj odabranih tajna je koju Bog poznaje i čuva. Razlog za njihov odabir možemo razumjeti iz definicije predložene slike. “ *Na njihovim čelima* ”, simbolu njihove volje i njihovih misli, ispisano je “ *ime Jaganjčevo* ”, Isus, i “ *ime njegova Oca* ”, Bog objavljen u starom savezu. To znači da su pronašli i reproducirali sliku Božju koju je stvoritelj Bog dao prvom čovjeku prije grijeha, kada ga je oblikovao i dao mu život; a ova slika je slika njegovog lika. Oni predstavljaju plod koji je Bog želio dobiti otkupivši u Isusu Kristu grijeh svojih jedinih vjernih izabranika. Čini se da se na čelu odabranih izabranika, ili u njihovom duhu, njihovoj misli i njihovoj volji, nalazi Božji pečat iz Otk.7:3 ili, subota četvrte zapovijedi Dekaloga i neodvojivi karakter o janjetu Isusu Kristu io njegovoj objavi u starom savezu kao Oca, Boga Stvoritelja. Stoga se istinska kršćanska vjera ne suprotstavlja vjerskim normama vezanim uz Sina i Oca kako tvrde sljedbenici Rimske nedjelje, ako ne riječima, a ono barem djelom.

Stih 2: “ *I čuh glas s neba, kao šum voda mnogih, kao zvuk grmljavine velike; a glas koji sam čuo bio je kao glas harfista koji sviraju na svojim harfama.* »

Kontradiktorni likovi spomenuti u ovom stihu u stvarnosti su komplementarni. “ *Velike vode* ” simboliziraju mnoštvo živih bića koja, kada se izraze, poprimaju izgled “ *velike grmljavine* ”. Naprotiv, kroz sliku “ *harfe* ” Bog otkriva savršeni sklad koji ujedinjuje njegova pobjednička stvorenja.

Stih 3: “ *I zapjevaše novu pjesmu pred prijestoljem i pred četiri bića i pred starješinama. I nitko nije mogao naučiti pjesmu, osim onih sto četrdeset i četiri tisuće, koji su otkupljeni sa zemlje.* »

Bog ovdje potvrđuje i naglašava vrlo visoko posvećenje “adventističke” vjere uspostavljene od 1843-44. Njegovi izabrani predstavnici razlikuju se od drugih simboliziranih skupina; “ *prijestolje, četiri živa bića i starješine* ”; potonji označava sve otkupljene od iskustva proživljenog na zemlji. Ali božansko Otkrivenje zvano Otkrivenje cilja samo na dvije tisuće godina kršćanske vjere koje dekret Dan.8:14 dijeli u dvije uzastopne faze. Do 1843.-44., izabrane je simboliziralo 12 “ *starješina* ” od “ *24* ” citiranih u Otk.4:4. Ostalih 12 “ *starješina* ” su “ *zapečaćenih* ” adventističkih “ *12 plemena* ” u Otk.7:3-8 iz 1843-44.

Stih 4: “ *Ovo su oni koji se nisu oskvrnili ženama, jer su djevice; prate janje kamo god ide. Oni su bili otkupljeni između ljudi, kao prvina za Boga i za Jaganjca; »*

Riječi ovog stiha primjenjuju se samo u duhovnom smislu; riječ " žene " označava kršćanske crkve koje su pale u otpad od svog nastanka, kao što je rimokatolička vjera, ili od 1843.-44., za protestantsku vjeru, i od 1994., za adventističku institucionalnu vjeru. Spomenuta " oskvrnjenost " cilja na grijeh koji proizlazi iz prijestupa božanskog zakona i čija je " *plaća smrt* ", prema Rimljanima 6:23. Da bi ih spasio od prakse grijeha, Isus Krist je posvetio, osim simboličnih " *144.000 [ljudi]* ". Njihovo " *djevičanstvo* " također je duhovno i ono ih označava kao "čista" bića čija je pravda izbijeljena krvlju koju je Isus Krist prolio u njihovo ime. Nasljednici grijeha i njegove kaljanja, kao i svi potomci Adama i Eve, njihova vjera priznata od Isusa Krista savršeno ih je "pročistila". Ali da bi ovu vjeru učinkovito priznao Isus Krist, ovo pročišćenje mora biti stvarno i konkretizirano u njihovim " *djelima* ". To stoga podrazumijeva napuštanje grijeha naslijeđenih iz lažnih kršćanskih ili židovskih ili, šire, monoteističkih religija. A u svojoj proročkoj objavi Bog posebno cilja na nepoštivanje poretka vremena koji je uspostavio od prvog tjedna svog stvaranja Zemlje i njezina nebeskog sustava.

Iza slike " *pjevanja nove pjesme* " stoji specifično iskustvo koje je doživjelo samo " *144.000 [ljudi]* " zapečaćenih. Nakon " *Mojsijeve pjesme* " koja je slavila slavni izlazak iz Egipta, simbola grijeha, " *pjesma* " " *144 000* " izabranih slavi njihovo oslobođenje od grijeha jer su poslušali odredbu Dan.8:14 i surađivali u njihovom posvećenju koje je Bog želio, pa čak i zahtijevao od 1843-44. Na ovaj datum, nebeska vizija podsjetila je na pročišćenje grijeha izvršeno na golgotskom križu smrću Isusa Krista. Ova je poruka predstavljala i prijekor i učenje koje je Bog predstavio vrsti protestantskog vjernika koji je bio nasljednik Rimske nedjelje i nekih njegovih drugih lažnih grijeha. U tipologiji hebrejskih obreda, ovo " *očišćenje od grijeha* " bio je vjerski festival u jesen tijekom kojeg se krv ubijenog jarca donosila u svetinju nad svetinjama na prijestolju milosti postavljenom na ovom nepristupačnom mjestu i zabranjenom za ostatak svijeta. godina doba godine. Krv ovog jarca, simbolična slika grijeha, prorekla je krv Isusa Krista koji je sam postao nositelj grijeha svojih izabranika kako bi umjesto njih iskupio kaznu koju zaslužuju; Sam Isus je učinjen grijehom. U ovoj ceremoniji jarac predstavlja grijeh, a ne Krista koji ga nosi. Na ovo fizičko kretanje velikog svećenika od ovlaštenog svetog mjesta do zabranjenog svetinje nad svetinjama tijekom ostatka godine aludira ovaj stih kada kaže: "oni slijede janje kamo god ide ." Prisjećajući se ove scene u viziji od 23. listopada 1844., Kristov je Duh podsjetio svoje odabrane nesvjesne nasljednike na doktrinarne laži, zabranu griješenja. Dakle, od 1844. prakticirani **grijeh svojevoljnog podrijetla** , kao što je slučaj Rimske nedjelje, čini odnos s Bogom nemogućim , a napušteni grijeh dopušta proširenje ovog odnosa koji dotičnog odabranika vodi do punine njegova posvećenja kroz primanje, razumijevanje i provođenje objavljene božanske istine.

Budući da se smatraju " *prvinama za Boga i za Janje* ", oni čine najbolje što je Bog pronašao u svom odabiru zemaljskih izabranika. U hebrejskim obredima, " *prvine* " su proglašene " *svetima* ". Prinosi tih životinjskih ili biljnih

prvina bili su rezervirani za Boga kako bi mu se odala počast i označila ljudska zahvalnost prema njegovoj dobroti i darežljivosti. Drugi razlog, zapravo za " *svete prvine* ", je njihovo primanje božanske svjetlosti koja im se u cijelosti otkriva jer žive u vremenu kraja gdje objavljena svjetlost doseže svoj vrhunac, svoj duhovni zenit.

Stih 5: " *I nije se našla laž u njihovim ustima, jer oni su besprijeekorni.* »

Istinski izabrani, onaj rođen od istine po novom rođenju, može samo mrziti " *laž* " u kojoj ne nalazi zadovoljstva. Laž je odvratna jer donosi samo štetne posljedice i čini da dobri ljudi pate. Onaj tko vjeruje u " *laž* " tada doživljava bol razočaranja, gorčinu prevarenosti. Nitko koga je Krist izabrao ne može uživati u zavodjenju i obmanjivanju svojih bližnjih. S druge strane, istina umiruje, ona pozitivno izgrađuje odnose s istinskom braćom, ali prije svega s Bogom Stvoriteljem i Otkupiteljem našega spasenja koji tvrdi i uzdiže svoje ime kao "Bog istine ". Stoga, ne prakticirajući više doktrinarni grijeh, slušajući objavljenu istinu, izabrani su suđeni " *neopravdanim* " od strane samog Boga istine.

Poruka od prvog anđela

Stih 6: " *Vidjeh drugog anđela gdje leti posred neba, imajući vječno evanđelje, da ga propovijeda onima koji žive na zemlji, svakom narodu, svakom plemenu, svakom jeziku i svakom narodu.* »

" *Drugi anđeo* " ili drugi glasnik naviješta punu božansku svjetlost simboliziranu " *sredinom neba* " ili zenitom sunca. Ovo svjetlo je povezano s " *Evanđeljem* " ili " *dobrom viješću* " spasenja koje je donio Isus Krist. Nazivaju ga " *vječnim* " jer je njegova poruka autentična i ne mijenja se tijekom vremena. Na taj način Bog potvrđuje da je u skladu s onim što su poučavali apostoli Isusa Krista. Ovaj povratak istini došao je od 1843. nakon brojnih iskrivljenja naslijeđenih iz rimokatoličke vjere. Proglas je univerzalan u analogiji s porukom predstavljenom u Danielu 12:12 koja otkriva božanski blagoslov adventističkog rada. " *Vječno evanđelje* " ovdje se spominje pod aspektom pravog ploda vjere, slijedeći božanski zahtjev otkriven dekretom Daniela 8:14. Zanimanje za proročku riječ legitiman je plod norme " *vječno evanđelje* ".

Stih 7: " *On reče jakim glasom: Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas suda njegova; i klanjajte se onome koji stvori nebo i zemlju i more i izvore vode.* »

U stihu 7, prvi anđeo osuđuje prijestup subote koji veliča, u božanskom dekalogu, slavu Boga stvoritelja. Stoga je zahtijevao njegovu obnovu od listopada 1844., ali je za svoj prijestup okrivio protestante od proljeća 1843.

Poruka drugog anđela

Stih 8: " *I slijedio ga je drugi, drugi anđeo, govoreći: Babilon veliki je pao, napojio je sve narode vinom gnjeva svoga bluda.* »

U stihu 8, drugi anđeo otkriva ogromnu krivnju rimske papinske katoličke crkve koja je zavela i prevarila ljude preimenujući poganski "dan sunca" Konstantina I. prema prijevodu "dan Gospodnji" latinskog ^{montaže} koji je podrijetlo njegove "nedjelje": dies dominica. Dva puta ponovljen izraz, " *Babilon Veliki je pao, pao,* " potvrđuje da je za nju i one koji je naslijede vrijeme božanske

strpljivosti definitivno završilo. Pojedinačno, obraćenje ostaje moguće, ali samo po cijenu stvaranja plodova ili " **djela** " pokajanja.

Podsjetnik: " *pao je* " znači: uzeo ga je i porazio Bog **istine** kao što grad pada u ruke svog neprijatelja. On podiže i rasvjetljava nakon 1843., između 1844. i 1873., za svoje vjerne sluge adventiste sedmog dana, "misterij " koji ga karakterizira u Otk.17:5. Zavodljivost njegovih **laži** gubi svoju učinkovitost.

U stihu 8, presuda izrečena u prethodnim porukama je potvrđena, sa strašnim upozorenjem. Svjestan i **dobrovoljan izbor** dana odmora koji je uspostavio Konstantin I. 321. ^{godine}, od 1844. godine, čini buntovnike koji ga opravdavaju pasivnima prema božanskoj osudi muka *druge smrti* posljednjeg suda. Kako bi prikrio svoju optužbu protiv nedjelje, Bog je skriva pod imenom zloglasnog " *žiga* " koji se suprotstavlja njegovom vlastitom božanskom " *pečatu* ". Ovaj znak ljudskog autoriteta, koji dovodi u pitanje svoj poredak vremena, predstavlja golemu uvredu vrijednu da bude kažnjen od strane Njega. A najavljena kazna bit će, naime, strašna: " *mučit će ga ognjem i sumporom* " koji će uništiti buntovnike, ali tek u trenutku posljednjeg suda.

Poruka trećeg anđela

Stih 9: " *I drugi, treći anđeo ih je slijedio govoreći jakim glasom: Ako se tko pokloni (pokloni) zvijeri i kipu njezinu i primi žig na čelo ili na ruku svoju, »*

Komplementarna i sukcesivna priroda ove treće poruke s dvije prethodne specificirana je formulom " *oni su slijedili* ". " *Jaki glas* " potvrđuje vrlo visok božanski autoritet onoga koji ga naviješta.

Prijetnja je upućena ljudskim pobunjenicima koji podržavaju i odobravaju vladavinu " *zvijeri koja se diže iz zemlje* " i koji usvajaju i poštuju, svojom poslušnošću, u nedjelju, "žig " njezine vlasti, citiran u Otk. 13 : 16 što je, trenutno, cjelokupno kršćansko stanovništvo.

Izravna suprotnost ovog " *znaka* " " *Božjem pečatu* ", to jest od nedjelje prvog dana do subote sedmog dana, potvrđuje činjenica da su oba primljena " **na pročelju** ", sjedištu će, prema Otk.7:3 i 13:16. Imajte na umu da " *Božji pečat* " iz Otk.7:3 postaje u Otk.14:1: " *ime Jaganjca i Oca njegova* ". Primanje " **na ruku** " pojašnjeno je ovim stihovima od Pnz.6:4 do 9:

" *Slušaj, Izraele! YaHWéH, naš Bog, jedini je YaHWéH . **Ljubi Jahvu, Boga svojega, svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom snagom svojom . I ove zapovijedi, koje ti danas dajem, bit će u tvom srcu .** Usađuj ih u svoju djecu i govori o njima kad si u svojoj kući, kad ideš na put, kad liježeš i kad ustaješ. Priveži ih **kao znak na svoje ruke** i neka ti budu **kao povež između očiju** . Napiši ih na stupove svoje kuće i na svoja vrata. »* " *Ruka* " označava djelovanje, praksu, a " *prednja strana* ", volju misli. U ovom stihu, Duh kaže: " **Ljubi Jahvu, Boga svojega, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom** "; što Isus navodi u Mateju 22:37 i što predstavlja kao " *prvu i najveću zapovijed* ". Izabrani dužnosnici koji nose " *Božji pečat* " stoga moraju ispunjavati ova tri kriterija: " *Voljeti Boga svim svojim srcem* "; poštovati prakticiranjem subotnjeg odmora njegovog posvećenog sedmog dana; i imajući " *ime Jaganjca* " Isusa Krista " i

njegovog Oca " YaHWÉH u svom umu. Određivanjem " i imena njegova Oca ", Duh potvrđuje potrebu da se sluša deset Božjih zapovijedi te zapovijedi i uredbе koje promiču svetost izabranih u starom savezu. Čak je i u svoje vrijeme apostol Ivan potvrdio ove stvari rekavši u 1. Ivanovoj 5:3-4:

„ Jer ovo je ljubav prema Bogu, čuvati njegove zapovijedi. A zapovijedi njegove nisu teške jer sve što je rođeno od Boga pobjeđuje svijet; a pobjeda koja pobjeđuje svijet je naša vjera. »

Stih 10: „ I on će piti vino gnjeva Božjega, nepomiješano izliveno u čašu gnjeva njegova, i bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Jaganjcem. »

Božji gnjev će biti dovoljno opravdan jer oni koji prime " žig zvijeri " poštuju ljudski grijeh dok tvrde da je pravednost Isusa Krista. U Otk.6:15-17, Duh je prikazao posljedice njihovog konačnog suočavanja s razornim pravednim gnjevom Isusa Krista.

Izuzetno važna napomena : Da bismo bolje razumjeli ovaj božanski gnjev, moramo shvatiti zašto nepoštivanje svete subote toliko izaziva Božji gnjev. Postoje laki grijesi, ali Biblija nas upozorava protiv grijeha počinjenog protiv Duha Svetoga, govoreći nam da više nema žrtve za dobivanje božanskog oprostа. U vrijeme apostola, jedini primjer ove vrste grijehа koji nam je dan bio je odbacivanje Krista od strane obraćenog kršćanina. Ali ovo je samo primjer, jer se u stvarnosti hula na Duha Svetoga sastoji od poricanja i odbijanja svjedočanstva koje je dao Duh Božji. Da bi uvjerio i poučio ljudska bića, Duh je nadahnuo svete spise Biblije. Stoga tko god osporava svjedočanstvo koje daje Duh u Bibliji, već čini hulu na Duha Božjega. Može li Bog učiniti bolje u obznanjivanju svoje volje nego dovesti pozvane do Biblije i njezinih spisa? Može li jasnije izraziti svoju volju, svoje misli i svoj suvereni sud? U 16. ^{stoljeću}, ovaj prezir prema Bibliji protiv koje se vodilo rat označio je definitivni kraj Božjeg strpljenja za rimokatoličku religiju; kraj njegova strpljenja za doktrinu koju nikada nije prepoznao. Zatim, 1843. godine, prezir prema proročkoj riječi označio je kraj primanja protestantske vjere u svim njezinim višestrukim oblicima, nasljednicima Rimske nedjelje, to jest "žiga zvijeri ". I konačno, zauzvrat, adventizam je počinio bogohuljenje protiv Duha Svetoga odbacujući konačnu proročku objavu koju mu je Isus predstavio preko svog poniznog slugе kojeg sam Ja utjelovio; bogohuljenje koje je potvrđeno i pojačano njihovim savezom s nedjeljnim promatračima od 1995. Hula protiv Duha svaki put dobiva od Boga pravedan odgovor koji zaslužuje; pravednu kaznu osude na prvu i " drugu smrt " potvrđenu u ovom stihu 10.

Stih 11: “ I diže se dim njihove muke u vijeke vjekova; i nemaju odmora ni danju ni noću oni koji se klanjaju Zvijeri i kipu njezinu i koji prime žig imena njezina. »

" Dima " će biti samo u vrijeme posljednjeg suda, u času kada će pobunjeni pali biti " mučeni u vatri i sumporu " "ognjenog jezera " iz Otk 19:20 i 20:14; ovo, na kraju sedmog tisućljeća. Ali već prije ovog strašnog trenutka, čas slavnog povratka Isusa Krista potvrdit će njihovu konačnu sudbinu. Poruka ovog stiha dotiče se teme " odmora ". Sa svoje strane, izabrani su pažljivi na vrijeme odmora koje je posvetio Bog, ali pali, s druge strane, nemaju istu brigu, jer ne daju božanskim izjavama važnost i ozbiljnost koju zaslužuju. Stoga, kao odgovor na

njihov prezir, u času njihove konačne kazne, Bog im neće dati odmora da im olakša patnju.

Stih 12: “ *Ovo je ustrajnost svetih, koji čuvaju zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.* »

Riječi " *ustrajnost ili strpljivost* " karakteriziraju prave svece božanskog Mesije Isusa od 1843.-44. do njegova povratka u slavi. U ovom retku, " *ime Oca* " iz retka 1 postaje " *zapovijedi Božje* ", a " *ime Jaganjca* " zamijenjeno je s " *vjerom Isusovom* ". Mijenja se i redoslijed prioriteta. U ovom stihu, Duh prvo navodi " *Božje zapovijedi* ", i drugo, " *Isusovu vjeru* "; što je povijesno i vrijednosno poredak koji je odobrio Bog u svom projektu spasenja. Stih 1 dao je prednost " *imenu Janje* " za povezivanje " *144.000* " izabranih s kršćanskom vjerom.

Stih 13: “ *I čuh glas s neba kako govori: Napiši: Blago od sada mrtvima koji umiru u Gospodinu! Da, govori Duh, da se odmire od svojih trudova, jer njihova ih djela prate.* »

Izraz " *od sada nadalje* " zaslužuje detaljno objašnjenje jer je toliko važan. Jer cilja na datum proljeća 1843. i jesen 1844. kada dekret Daniela 8:14 stupa na snagu, a dva adventistička suđenja koja je organizirao William Miller dolaze kraju.

S vremenom je službeni institucionalni adventizam izgubio iz vida implikacije ove fraze " *sada* ". Samo su začetnici adventističke vjere razumjeli posljedice Božjeg zahtjeva za subotom od 1843. Da bi usvojili ovu praksu sedmog dana, bili su dovedeni do spoznaje da je nedjelja koja se do tada prakticirala bila prokleta od Boga. Nakon njih, naslijeđeni adventizam postao je tradicionalan i formalan, a za veliku većinu sljedbenika i učitelja nedjelja i subota su nepravedno stavljeni na razinu jednakosti. Ovaj gubitak osjećaja za sveto i istinsku svetost rezultirao je nezainteresiranošću za proročansku riječ i treću adventističku poruku koju sam iznio između 1983. i 1994. Budući da se ovaj prijezir očitovao u adventizmu u Francuskoj, institucija adventističkog svijeta ušla je u savez s ekumenski klan 1995. godine, za svoje najveće prokletstvo. Prijetnja " *mukama* " u stihu 10 zauzvrat se tiče nje, sugestijom izraza " *i on će piti* "; od 1994., institucionalni adventizam, nakon protestantske vjere, sudio i osuđivao od 1843. godine.

Kao što sugerira ovaj stih, dekret iz Daniela 8:14 uzrokuje razdvajanje protestantskih kršćana iz 1843. u dva tabora uključujući adventističku skupinu, dobitnike blaženstva izrečenog: “Blagoslovljeni od sada mrtvi koji umiru u Gospodinu! ” ". Nije potrebno spominjati da Isus najavljujući u " *Laodiceji* " da će je " *povraćati* ", adventistička institucija, službeni Kristov glasnik 1991., datum službenog odbacivanja svjetla, nazvanog " *goli* " više ne može koristiti od ovog blaženstva.

Vrijeme žetve

Stih 14: “ *Pogledah, i gle, bijeli oblak, a na oblaku sjedi kao sin čovječji, sa zlatnom krunom na glavi, a u ruci oštar srp.* »

Ovaj opis evocira Isusa Krista u trenutku njegova slavnog povratka. “ *Bijeli oblak* ” podsjeća na uvjete svog odlaska i uspona u nebo doživljene dvije

tisuće godina ranije. “ *Bijeli oblak* ” označava njegovu čistoću, njegova “ *zlatna kruna* ” simbolizira njegovu pobjedničku vjeru, a “ *oštar srp* ” predstavlja “ *sjekuću riječ* ” Božju iz Heb.4:12, koju provodi “ *njegova ruka* ”.

Stih 15: “ *I drugi anđeo iziđe iz hrama, vičući iza glasa Onome koji sjedi na oblaku: Zamahni srpom svojim i žanji; jer je došao čas žetve, jer je žetva na zemlji sazrela.* »

Pod aspektom “ *žetve* ”, kao u svojoj prispodobi, Isus podsjeća da će u ovom trenutku doći vrijeme da se definitivno odvoji “ *žito od kukolja* ”. Svojom objavom otkriva nam tu temu koja razdvaja dva tabora: subotu izabranih i nedjelju palih, jer se iza tog religijskog naziva krije štovanje i autoritet poganskog solarnog božanstva. I usprkos evoluciji ljudskog vremena, Bog ga i dalje gleda onakvim kakav on za njega stvarno jest. Različita mišljenja ljudi ne utječu na njegovu prosudbu; u svom vremenskom poretku, prvi dan je profan, on nikako ne može poprimiti božansku svetost. Ovo je povezano isključivo s posvećenim sedmim danom u njegovom vremenskom poretku urezanom od početka vječnog zemaljskog vremena; ovo u trajanju od 6000 solarnih godina.

Stih 16: “ *I Onaj koji sjedi na oblaku baci srp svoj na zemlju. I zemlja je bila požnjvena.* »

Duh potvrđuje buduće ispunjenje “ *žetve zemaljske* ”. Krist Spasitelj i Osvetnik će bdjeti nad tim i ostvariti to u skladu sa svojom objavom u usporedbi, svojim apostolima, u Mateju 13:30 do 43. “ *Žetva* ” se *uglavnom* odnosi na uznesenje na nebo izabranih svetaca koji su ostali vjeran Bogu Stvoritelju.

Vrijeme žetve (i osvete)

Stih 17: “ *I drugi anđeo iziđe iz hrama koji je na nebu, držeći također oštar srp.* »

Ako je *prethodni “anđeo”* imao misiju koja je pogodovala izabranima, naprotiv, ovaj “ *drugi anđeo* ” ima kaznenu misiju usmjerenu protiv palih pobunjenika. Ovaj drugi “ *srp* ” također simbolizira “ *sjekuću riječ Božju* ” koja se provodi njegovom voljom, ali ne njegovom rukom jer, za razliku od berbe, za berbu grožđa nema izraza “ *u njegovoj ruci* ”. Kaznena akcija bit će stoga povjerena agentima koji izvršavaju božansku volju; zapravo, žrtve njegovih zavodenja.

Stih 18: “ *I drugi anđeo, koji je imao vlast nad vatrom, iziđe iz žrtvenika i progovori jakim glasom onome koji je imao oštar srp, rekavši: Izmlati svoj oštar srp i poberi grožđe. loza zemlje; jer je grožđe na zemlji zrelo.* »

Zatim dolazi, nakon uznesenja izabranika u nebo, trenutak “ *berbe grožđa* ”. U Iza.63:1 do 6, Duh razvija djelovanje na koje cilja ovaj simbolički izraz. U Bibliji se sok od crvenog grožđa uspoređuje s ljudskom krvlju. To što ga je Isus koristio na Svetoj večeri potvrđuje ovu ideju. No, “ *berba* ” je povezana s “ *gnjevom Božjim* ” i odnosit će se na one koji su radili nedostojno pod krinkom njegovih slugu, jer krv koju je Krist dobrovoljno prolio nije zaslužila njihove brojne izdaje. Zato što se Isus može osjećati izdanim od strane onih koji iskivljuju njegov spasonosni projekt do te mjere da opravdaju grijeh za koji je dao svoj život i podnio patnju kako bi njegovo prakticiranje prestalo. Namjerni prekršitelji njegova zakona stoga moraju odgovarati pred njim. U svom slijepom

ludilu, oni će ići tako daleko da će htjeti ubiti svoje istinske izabranike, kako bi iskorijenili sa Zemlje, praksu sedmog dana subote koju je Bog posvetio i zahtijevao od 1843-44. Izabrani nisu imali Božje ovlaštenje koristiti silu protiv svojih vjerskih neprijatelja; Bog je ovu akciju rezervirao isključivo za sebe. " *Osveta je moja, odmazda je moja,* " izjavio je svojim izabranim dužnosnicima i došlo je vrijeme da se ta osveta izvrši.

U ovom 14. poglavlju, stihovi 17 do 20 evociraju ovu temu " *žetve* ". Grešno grožđe se proglašava zrelim jer je svojim djelima u potpunosti pokazalo svoju pravu prirodu. Njihova će krv poteći kao sok od grožđa u bačvu kada ih gaze noge berača grožđa.

Stih 19: " *I baci anđeo svoj srp na zemlju. I obrao je zemaljski trs i bacio berbu u veliku tijesak Božjeg gnjeva.* »

Akcija je potvrđena ovom objavom koju otkriva ova scena. Bog sa sigurnošću proriče kaznu katoličkoj i protestantskoj oholosti. Oni će trpjeti posljedice Božjeg gnjeva, što ilustrira bačva u kojoj se ubrano grožđe gnječi nogama muljača.

Stih 20: " *I tijesak je izgažen iz grada; i krv je potekla iz bačve do konjskih uzda u daljini od tisuću i šest stotina stadija.* »

Izaija 63:3 precizira: " *Sam sam gazio tijesak; nijedan muškarac nije bio sa mnom...* ". Berba ispunjava kaznu gradu Babilonu Velikom u Otk.16:19. Napunila je čašu božanskog gnjeva koju sada mora ispiti do temelja. " *Vinska tijesak je gažena izvan grada* ", to jest, bez prisutnosti izabranih koji su već uzneseni na nebo. U Jeruzalemu su pogubljenja osuđenih na smrt vršena izvan zidina svetog grada kako ga ne bi oskvrnili. To je bio slučaj s raspećem Isusa Krista koji ovom porukom podsjeća na cijenu koju moraju platiti oni koji su podcijenili njegovu smrt. Došlo je vrijeme da njegovi neprijatelji zauzvrat proliju svoju krv kako bi okajali svoje brojne grijeha. " *I krv je potekla iz bačve do konjskih udova.* " Mete gnjeva su kršćanski vjerski učitelji, a Bog ih upućuje slikom "žila " koju jahači stavljaju " *konjima u usta* ", kako bi ih usmjerio. Ova slika je predložena u Jakovu 3:3, čija je tema upravo: vjerski učitelji. Jakov precizira na početku 3. poglavlja: " *Braćo moja, neka mnogi među vama ne počnu poučavati, jer znate da ćemo biti strože osuđeni.* " Radnja " *žetve* " opravdava ovo mudro upozorenje. Precizirajući " *do konjskih uzda* ", Duh sugerira da se bačva prvenstveno odnosi na rimokatoličko svećenstvo " *Babilona Velikog* ", ali da se proteže na protestantske učitelje koji, od 1843., "destruktivno" koriste Sveto pismo prema optužbi koju je iznio Duh u Otk.9:11. Ovdje nalazimo primjenu upozorenja danog u Otk 14,10: " *ī on će piti vino gnjeva Božjega nepomiješano uliveno u čašu gnjeva njegova...* ".

Za poruku " *preko tisuću šest stotina stadija* ", u kontinuitetu s prethodnom porukom, kazna se proteže na reformiranu vjeru od 16. ^{stoljeća} na koju aludira broj 1600. Ovo je vrijeme kada je Martin Luther formalizirao optužbu protiv katoličke vjere 1517. Ali također je u ovom 16. ^{stoljeću} formirana protestantska doktrina " *lažnih Kristova* " i *lažnih kršćana* koja je legitimizirala nasilje i mač koji je zabranio Isus Krist . Apokalipsa nudi svoje vlastite ključeve za tumačenje i ovo 16. ^{stoljeće} označeno je u Otk 2,18 do 29 pod simboličnim nazivom ere " *Tijatira* ". Riječ " *stadion* " otkriva njihovu vjersku aktivnost, njihovo sudjelovanje u utrci čija je nagrada na kocki kruna pobjede obećana pobjedniku. Ovo je Pavlovo

učenje u 1. Korinćanima 9:24: “ *Ne znate li da svi trče na stadionu, ali jedan dobiva nagradu? Trči tako da pobijediš .*” Nagrada nebeskog zvanja stoga se ne osvaja na bilo koji način; vjernost i ustrajnost u pokornosti jedini je način pobjede u borbi vjere. Potvrđuje u Fi.3:14 govoreći: “ *Hurim prema cilju za nagradu gornjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu .*” U vrijeme “ *žetve* ” ove će se Isusove riječi potvrditi: “ *Jer mnogo je zvanih, ali malo izabranih (Mat.22,14)*”.

Otkrivenje 15: Kraj kušnje

Prije završetka " *žetve i berbe* " dolazi strašni trenutak, kraj vremena milosti. Onaj gdje su ljudski izbori uklesani u kamenu vremena, bez mogućnosti poništavanja tih izbora. U tom trenutku završava ponuda spasenja u Kristu. Ovo je tema ovog vrlo kratkog 15. poglavlja Apokalipse Isusa Krista. Kraj vremena milosti događa se nakon prvih šest " *truba* " u 8. i 9. poglavlju, a prije " *sedam posljednjih Božjih zala* " u 16. poglavlju. Nije potrebno spominjati da ono slijedi posljednji izbor puta koji je Bog daje čovjeku da radi. Pod autoritativnim okriljem " *zvijeri koja izlazi iz zemlje* " iz Otk 13,11 do 18, posljednja dva puta vode, jedan, do posvećene subote ili subote od Boga, drugi, do nedjelje, rimskog papinskog autoriteta . Nikada izbori između života i dobra, smrti i zla nisu bili tako jasni. Koga se čovjek najviše boji? Bog ili čovjek? Ovo je datost situacije. Ali mogu reći i: Koga čovjek najviše voli? Bog ili čovjek? Izabrani će odgovoriti u oba slučaja: Bog, koji kroz svoje proročansko otkrivenje zna detalje o kraju svog projekta. Vječni život tada će biti vrlo blizu, na dohvat ruke.

Stih 1: " *Tada vidjeh drugi znak na nebu, velik i divan: sedam anđela koji drže sedam posljednjih zala, jer se na njima ispuni gnjev Božji.* »

Ovaj stih predstavlja " *sedam posljednjih zala* " koje će pogoditi lažne vjernike zbog njihovog izbora dana rimske nedjelje. Tema ovog poglavlja, kraj vremena kušnje, otvara vrijeme " *sedam posljednjih zala Božjeg gnjeva* ".

Stih 2: " *I vidjeh kao da je stakleno more, pomiješano s vatrom, i one koji su pobijedili zvijer, i njezin lik, i broj njezina imena, kako stoje na staklenom moru, imajući božje harfe.* »

Kako bi ohrabrio svoje sluge, svoje odabranike, Gospodin zatim predstavlja scenu koja evocira njihovu skoriju pobjedu kroz različite slike preuzete iz drugih odlomaka proročanstva. " *Na staklenom moru, pomiješanom s vatrom, oni stoje* ", jer su prošli kroz kušnju vjere u kojoj su bili progonjeni (*pomiješani s vatrom*) i izašli kao pobjednici. " *More od stakla* " odnosi se na čistoću izabranog naroda, kao u Otk.4:1.

Stih 3: " *I zapjevaše pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Jaganjčevu, govoreći: Velika su i čudesna djela tvoja, Gospodine Bože Svemogući; Pravedni su i istiniti putovi tvoji, Kralju naroda!* »

" *Pjesma o Mojsiju* " slavila je slavni izlazak Izraela iz Egipta, zemlje i tipičnog simbola grijeha. Ulazak u zemaljski Kanaan koji je uslijedio 40 godina kasnije nagovijestio je ulazak posljednjih izabranih u nebeski Kanaan. Zauzvrat, nakon što je dao svoj život za okajanje za grijeh izabranih, Isus, " *Janje* ", uzašao je na nebo, u svojoj slavi i svojoj nebeskoj božanskoj moći. Posljednji vjerni Isusovi svjedoci, svi adventisti po vjeri i radu, redom doživljavaju uznesenje na nebo kada se Isus vraća da ih spasi. Uzdižući njegova " *velika i divljenja vrijedna djela* ", izabrani odaju slavu Bogu stvoritelju koji je utjelovio svoje vrijednosti u Isusu Kristu: svoju savršenu " *pravdu* " i svoju " *istinu* ". Evokacija riječi " *istiniti* " povezuje kontekst radnje s krajem " *laodicejske* " ere u kojoj se on predstavio

kao " *Amen i Istiniti* ". Tada je sat " *izbavljenja* " koji označava kraj vremena " *žene koja rađa* " iz Otk.12:2. " *Dijete* " je doneseno na svijet u obliku čistoće nebeskog karaktera otkrivenog u i kroz Isusa Krista. Izabrani mogu hvaliti Boga za njegovu " *svemoćnu* " državu jer upravo toj božanskoj sili duguju svoje spasenje i izbavljenje. Sakupivši i odabravši svoje otkupljene između svih zemaljskih naroda, Isus Krist je doista " *Kralj naroda* ". Nema više onih koji su bili protiv njega i njegovih izabranika.

Stih 4: " *Tko se neće bojati, Gospodine, i proslaviti ime tvoje? Jer ti si jedini sveti. I svi će narodi doći i pokloniti ti se, jer su se tvoji sudovi objavili.* »

Jednostavno rečeno, to znači: Tko bi se odbio bojati tebe, Bože Stvoritelju, i usudio te lišiti tvoje pravedne slave odbijajući poštivati tvoj sveti sedmi dan Šabat? Jer **samo si ti svet** i jedini si posvetio svoj sedmi dan i one kojima si ga dao, u znak njihova odobravanja i pripadnosti tvojoj svetosti. Doista, evocirajući " *njegov strah* ", Duh aludira na poruku prvog " *anđela* " iz Otk 14,7: " *Bojte se Boga i dajte mu slavu jer je došao čas njegova suda; i klanjajte se (klanjajte se) onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vode.* " U Božjem planu, uništeni buntovni narodi će uskrsnuti za dvostruku svrhu: da se ponize pred Bogom i daju mu slavu, i da pretrpe njegovu pravednu posljednju kaznu koja će ih definitivno uništiti, u "jezeru ognjenom" . *sumpor* " posljednjeg suda, najavljen u poruci " *trećeg anđela* " iz Otk.14:10. Prije nego što se ove stvari ostvare, izabrani će morati proći kroz vrijeme božanskih osuda koje će se očitovati djelovanjem " *sedam zala* " najavljenih u prvom stihu.

Stih 5: " *Poslije toga pogledah, i otvori se hram Šatora svjedočanstva na nebu.* »

Ovo otvaranje nebeskog " *hrama* " označava prestanak zagovora Isusa Krista, jer vrijeme poziva spasenja završava. " *Svjedočanstvo* " se odnosi na deset Božjih zapovijedi koje su stavljene u sveti Kovčeg. Dakle, od ovog trenutka nadalje, razdvajanje između odabranih i izgubljenih je konačno. Na zemlji, pobunjenici su upravo odlučili, dekretom zakona, obvezu poštivanja tjednog odmora prvog dana koju su civilno i vjerski potvrdili sukcesivno rimski carevi, Konstantin I. i Justinijan I. koji su Vigilija ¹ prvi papa, privremeni poglavar univerzalne kršćanske vjere, točnije katoličke, 538. Posljednji dekret o smrti prorečen je u Otk 13,15 do 17 i stavljen pod dominantno djelovanje američke protestantske vjere koju podržava europska katolička vjera .

Stih 6: " *I sedam anđela koji su imali sedam zala iziđoše iz hrama, odjeveni u čisti, svijetli lan, i sa zlatnim pojasevima oko grudi.* »

U simboličkom proročanstvu, " *sedam anđela* " predstavljaju samog Isusa Krista ili " *sedam anđela* " vjernih svom taboru sličnom njemu. " *Fini, čisti, svijetli lan* " predočava " *pravedna djela svetaca* " u Otk.19:8. " *Zlatni pojas oko prsa* ", dakle u visini srca, evocira ljubav prema istini već citiranu u slici Krista prikazanoj u Otk.1:13. Bog istine sprema se kazniti tabor laži. Ovim podsjetnikom Duh sugerira " *veliku nesreću* " čiji je oblik otkrio lice u usporedbi sa " *Suncem kad sja u svojoj snazi* ". Došao je čas konačnog sukoba između Isusa Krista i poganskih pobunjenika obožavatelja sunca.

Stih 7: " *I jedno od četiri živa bića dade sedam anđela sedam zlatnih zdjela, punih gnjeva Boga koji živi u vijeke vjekova.* »

Sam Isus je bio model prikazan u " *četiri živa bića* " iz Otk.4. On je također, " *Bog koji živi u vjeke vjekova* " koji se " *razgnjevi* ". Njegovo mu božanstvo tako pripisuje sve uloge: Stvoritelja, Otkupitelja, Zagovornika i trajno Suca, a zatim prekidajući njegov zagovor, postaje Bog pravednik koji udara i kažnjava smrću svoje pobunjene protivnike, jer su ispunili " *čaha* " njegovog pravednog " *gnjeva* ". " *Šalica* " je sada puna, a ovaj gnjev će poprimiti oblik " *sedam posljednjih* " kazni u kojima božanska milost više neće imati svoje mjesto.

Stih 8: " *I napuni se hram dima zbog slave Božje i moći njegove; i nitko nije mogao ući u hram dok se nije ispunilo sedam zala sedam anđela.* »

Kako bi ilustrirao ovu temu prestanka milosti, Duh u ovom stihu predstavlja sliku "hrama *ispunjenog dimom zbog* " prisutnosti " *od Boga* " i precizira: " *i nitko nije mogao ući u hram, dok se nije ispunilo sedam zala sedam anđela* ". Bog stoga upozorava svoje odabranike da će ostati na zemlji za vrijeme " *sedam posljednjih zala* " njegova gnjeva. Posljednji odabrani ponovno će proživjeti iskustvo Hebreja u vrijeme " *deset zala* " koje su pogodile pobunjeni Egipat. Pošasti nisu za njih, već za pobunjenike, mete božanskog gnjeva . Ali neminovnost njihova ulaska u " *hram* " time je potvrđena, mogućnost će biti dana, od kraja " *sedam posljednjih zala* ".

Otkrivenje 16: Sedam posljednjih zala Božjeg gnjeva

Šesnaesto poglavlje predstavlja izlivanje ovih “*sedam posljednjih zala*” kroz koje se izražava “*srdžba Božja*”.

Proučavanje cijelog poglavlja će to potvrditi, ali mora se primijetiti da će mete “*gnjeva Božjeg*” biti identične onima koje su pogodile kazne prvih šest “*truba*”. Duh tako otkriva da kazne “*sedam posljednjih zala*” i one “*sedam truba*” kažnjavaju isti grijeh: prijestup subotnjeg odmora “*sedmog dana*” *posvećen*” od Boga od postanka svijeta.

Ovdje otvaram zgradu, sa zakašnjenjem. Obratite pažnju na razliku koja karakterizira božanske “*trube*” i “*pošasti ili pošasti*”. “*Trube*” su sva ljudska ubojstva koja su izvršili ljudi, ali naredila ih je Bog, peto biće duhovne prirode. “*Pošasti*” su neugodne radnje koje je izravno nametnuo Bog kroz prirodna sredstva Njegovog živog stvorenja. Otkrivenje 16 predstavlja nam “*sedam posljednjih zala*” što nam suptilno sugerira da su im prethodile druge “*pošasti*” koje su ljudi pretrpjeli prije kraja vremena milosti koje razdvaja, duhovno, na dva dijela, “*vrijeme kraja*” citirano u Dan.11:40. U prvom je to kraj vremena nacija, a u drugom je kraj vremena univerzalne svjetske vlade organizirane pod nadzorom i inicijativom SAD-a. U ovom ažuriranju, obavljenom u subotu 18. prosinca 2021., mogu potvrditi ovo objašnjenje, budući da je od početka 2020. cijelo čovječanstvo pogođeno ekonomskom propašću zbog zaraznog virusa, Covid-Coronavirusa. 19. prvi put se pojavio u Kini. U kontekstu globalističkih razmjena i znanja, mentalno pojačavajući svoje stvarne učinke, u panici su vođe naroda zaustavile razvoj i kontinuirani rast cjelokupne zapadnoeuropske i američke ekonomije. Smatran, nepravedno, pandemijom, Zapad, koji je mislio da će jednog dana pobijediti smrt, užasnut je i izbezumljen. U panici, Bezbožnici su predali tijelo i dušu novoj religiji koja ih zamjenjuje: svemoćnoj medicinskoj znanosti. A zemlja prevaranata, najbogatija na svijetu, iskoristila je priliku da ljude učini zarobljenima i robovima svojih dijagnoza, svojih cjepiva, svojih lijekova i svojih korporativnih odluka. Istovremeno, u Francuskoj čujemo direktive, u najmanju ruku paradoksalne, koje sažimam na sljedeći način: “preporučljivo je provjetravati stanove i satima nositi zaštitnu masku, iza koje se nositelj guši.” Istaknite “zdrav razum” mladih vođa Francuske i drugih zemalja koje ih oponašaju. Sa zanimanjem primjećujemo da je zemlja koja je vodila ovo destruktivno ponašanje prvo bio Izrael; prva zemlja prokleta od Boga, u religijskoj povijesti. Nošenje maske, koja je prvo bila zabranjena kada nije bila dostupna, zatim je postala obvezna, radi zaštite od bolesti koja utječe na dišni sustav. Božje prokletstvo donosi neočekivane, ali razorno vrlo učinkovite plodove. Uvjeren sam da će između 2021. i početka “*šeste trube*”, Trećeg svjetskog rata, druge “*pošasti Božje*” pogoditi krivo čovječanstvo na raznim mjestima na zemlji, a posebno na Zapadu. “pošasti” kao što je “*glad*” i druge stvarne univerzalne pandemije, već

poznate kao kuga i kolera. Bog zahtijeva ovu vrstu kazne u Eze.14:21: "Da, ovako govori Gospodin, *YaHWéH*: Iako šaljem protiv Jeruzalema svoje četiri strašne kazne, mač, glad, divlje zvijeri i kugu, da istrijebe ljude i zvijeri . Imajte na umu da ovaj popis nije konačan, jer u modernim vremenima božanske kazne imaju više oblika: rak, SIDA, Chikungunya, Alzheimerova bolest... itd. Također bilježim pojavu straha zbog globalnog zatopljenja. Mase čovječanstva su uplašene i uspaničene pri pomisli na topljenje leda i poplave koje bi mogle uslijediti. Opet, plod božanskog prokletstva koje pogađa ljudske umove i gradi zidove razdvajanja i mržnje. Zatvaram ovu zgradu kako bih nastavio proučavanje u ovom kontekstu kraja milosti koji karakterizira " *sedam posljednjih zala Božjeg gnjeva* " .

Još jedan razlog opravdava izbor meta. " *Sedam posljednjih zala* " postižu uništenje stvorenog na kraju svijeta. Za Boga, Stvoritelja, došlo je vrijeme za uništenje njegova djela. Dakle, on prati proces stvaranja, ali umjesto da stvara, on uništava. Sa " *sedmom posljednjom kugom* " , na zemlji, ljudski život će biti ugašen, ostavljajući za sobom, zemlja će ponovno postati "bezdan " u kaotičnom stanju, s jedinim stanovnikom, Sotonom, autorom grijeha; pusta zemlja bit će njegov zatvor " *tisuću godina* " do posljednjeg suda gdje će on i svi ostali pobunjenici biti uništeni prema Otk.20.

Stih 1: " *I začuh jak glas kako dolazi iz Hrama kako govori sedmorici anđela: Idite i izlijte sedam čaša gnjeva Božjega na zemlju.* »

Ovaj " *glasan glas koji je došao iz hrama* " glas je Boga stvoritelja frustriranog u njegovom najlegitimnijem pravu. Kao Boga stvoritelja, njegov autoritet ima vrhovni karakter i nije ni pravedno ni mudro osporavati njegovu želju da bude obožavan i slavljén svetkovanjem dana odmora koji je on "posvetio" u tu svrhu. U svojoj velikoj i božanskoj mudrosti, Bog je osigurao da će svatko tko osporava njegova prava i autoritet zanemariti njegove najvažnije tajne prije nego što u "drugoj smrti " iskupi cijenu svojih bijesa protiv Svemogućeg Boga.

Stih 2: " *Prvi je otišao i izlio svoju zdjelu na zemlju. I zloćudni i bolni čir pogodio je ljude koji su imali žig zvijeri i koji su se klanjali njezinoj slici.* »

Budući da je dominantna sila i vodeći autoritet posljednje pobune, prioritetna meta u ovom kontekstu je " *zemlja* " simbol pale protestantske vjere.

Prva pošast je " *zloćudni čir* " koji uzrokuje fizičku patnju tijelima pobunjenika koji su odlučili poštovati dan odmora koji su nametnuli ljudi. Mete su katolici i protestanti koji su preživjeli nuklearni sukob koji su, s ovim izborom prvog dana, Rimske nedjelje, " *žig zvijeri* ."

Stih 3: " *Drugi izli svoju zdjelu u more. I posta krv, kao u mrtvacu; i sve živo je umrlo, sve što je bilo u moru.* " »

" *Sekunda* " pogađa " *more* " koje pretvara u " *krv* " , kao što je to učinila s egipatskim Nilom u Mojsijevo vrijeme; " *more* " , simbol rimokatolicizma, koji cilja na Sredozemno more. U tom trenutku Bog briše sav životinjski svijet u " *moru* " . Uključuje proces stvaranja obrnutim redom, u konačnici, " *zemlja* " će ponovno postati " *bez oblika i prazna* " ; vratit će se u svoje prvobitno stanje " *bezdana* " .

Stih 4: " *Treći je izlio svoju zdjelu u rijeke i izvore vode. I postali su krv.* »

“ Treći ” pogađa svježnu “ vodu ” “ rijeka i izvora ” koja odjednom postaje “ krv ”. Više vode za utaživanje žeđi. Kazna je teška i zaslužena jer su se spremali proliti “krv” izabranih. Ova je kazna bila prva koju je Bog preko Mojsijeve palice izrekao Egipćanima, “krvopijama ” Hebreja koji su bili tretirani kao životinje u teškom ropstvu gdje su mnogi umrli.

Stih 5: “ *I čuh anđela vode kako govori: Pravedan si ti koji jesi i koji bijaše; ti si svet, jer si izvršio ovaj sud.* »

Zapazite već, u ovom stihu, izraze “ *pravedan* ” i “ *svet* ” koji potvrđuju moj ispravan prijevod teksta dekreta Dan.8:14: “ *2300 večer jutro i svetost će biti opravdani* ”; “ *svetost* ” koja obuhvaća sve što Bog drži svetim. U ovom konačnom kontekstu, napad na njegovu “ *posvećenu* ” subotu s pravom zaslužuje osudu od Boga koji “ *vodu* ” koju treba piti pretvara u “ *krv* ”. Riječ “ *vode* ” simbolično i dvostruko označava ljudske mase i vjersko učenje. Izopačeno od Papinskog Rima, u Otk.8:11 oba su promijenjena u “ *pelin* ”. Govoreći “ *pravedan si... jer si izvršio ovaj sud* ” anđeo opravdava mjeru koju zahtijeva prava savršena pravda koju samo Bog može postići. Suptilno i vrlo precizno, Duh čini da oblik “ *i koji dolazi* ” nestane iz Božjeg imena , jer je on došao; a njegova pojava otvara trajnu sadašnjost za njega i njegove otkupljene, bez zaborava, svjetove koji su ostali čisti i svete anđele koji su mu ostali vjerni.

Stih 6: „ *Jer su prolili krv svetaca i proroka, a ti si im dao krv da piju: dostojni su.* »

Budući da su buntovnici spremni ubiti izabranike koji svoje spasenje zahvaljuju samo Isusovoj intervenciji, Bog im pripisuje i zločine koje su namjeravali počinuti. Zbog istih razloga, prema njima se postupa kao prema Egipćanima iz Egzodusa. Ovo je drugi put da Bog kaže: “ *Oni su dostojni.* ” U ovoj završnoj fazi nalazimo kao agresora adventističkih izabranika glasnika iz Sarda kojemu je Isus rekao: “ *Misle se da si živ, a ti si mrtav* ”. Ali u isto vrijeme, rekao je o izabranim dužnosnicima 1843.-1844.: “ *oni će hodati sa mnom, u bijeloj odjeći, jer su dostojni* ”. Dakle, svaka osoba ima dostojanstvo koje joj dolazi u skladu s djelima vjere: “ *bijelu odjeću* ” za vjerne izabrane, “ *krv* ” za piće za pale, nevjerne buntovnike.

Stih 7: “ *I čuh drugog anđela sa žrtvenika kako govori: Da, Gospodine Bože Svemogući, istiniti su i pravedni sudovi tvoji.* »

Ovaj glas koji dolazi s “ *oltara* ”, simbola križa, glas je raspetoga Krista koji ima poseban razlog odobriti ovu presudu. Jer oni koje on kažnjava u ovom trenutku usudili su se tražiti njegovo spasenje, dok su opravdavali gnusni grijeh, preferirajući poslušanje čovjekove zapovijedi; ovo usprkos upozorenjima Svetoga pisma: u Iza.29:13 “ *Gospodin reče: Kad mi se ovaj narod približi, časti me svojim ustima i svojim usnama; ali njegovo je srce daleko od mene, a strah koji ima od mene samo je propis ljudske tradicije* . Mat.15:19: “ *Uzalud me časte učeći zapovijedima koje su zapovijedi ljudske.* »

Stih 8: “ *Četvrti je izlio svoju bočicu na sunce. I dano mu je da ljude spali vatrom;* »

Četvrti djeluje " *na sunce* " i zagrijava ga više nego inače. Meso pobunjenika je " *sprženo* " ovom intenzivnom vrućinom. Nakon što je kaznio prijestup " *svetosti* ", Bog će sada kazniti idolopoklonstvo "dana sunca" naslijeđeno od Konstantina¹. " *Sunce* " koje mnogi časte i ne znajući upravo počinje " *pržiti* " kožu buntovnicima. Bog okreće idola protiv idolopoklonika. Ovo je vrhunac " *velike nesreće* " najavljene u Otk.1. Trenutak kada onaj koji zapovijeda " *suncu* " njime kažnjava svoje štovatelje.

Stih 9: " *I ljudi su bili spaljeni velikom vrućinom, i pohulili su ime Boga koji ima vlast nad ovim poštastima, i pokajali su se da mu ne daju slavu.* »

U stupnju tvrdoće koju su dostigli, buntovnici se ne kaju za svoju krivnju i ne ponižavaju se pred Bogom, već ga vrijeđaju "huleći" *njegovo " ime "*. To je već bilo u njihovoj naravi uobičajeno ponašanje, koje se nalazi među površnim vjernicima; ne žele spoznati njegovu istinu i tumače njegovu prezirnu šutnju u svoju korist. A kada se pojave poteškoće, proklinju njegovo " *ime* ". Nemogućnost " *pokajanja* " potvrđuje kontekst " *preživjelih* " " *šeste trube* " iz Otk.9:20-21. Buntovni nevjernici su ljudi, religiozni ili ne, koji ne vjeruju u Svemogućeg Boga stvoritelja. Njihove su oči za njih bile smrtna zamka.

Stih 10: " *Peti je izlio svoju čašu na prijestolje zvijeri. I njegovo kraljevstvo prekrila je tama; a ljudi su se od boli grizli za jezike,*

„ *Peti* “ kao svoju specifičnu metu uzima „ *prijestolje zvijeri* “, odnosno područje Rima u kojem se nalazi Vatikan, mala vjerska država papstva u kojoj se nalazi bazilika Svetog Petra. No, kao što smo vidjeli, pravo papinsko " *prijestolje* " *nalazi se u starom Rimu, na brdu Caelius u crkvi majci svih crkava svijeta, bazilici Svetog Ivana Lateranskog.* Bog ga uranja u tamnu *tamu* koja svakoga čovjeka koji vidi stavlja u položaj slijepca. Učinak je užasno bolan, ali za ovo polazište vjerske laži predstavljene pod naslovom svjetla Boga jedinoga i u ime Isusa Krista, sasvim je zaslužno i opravdano. " *Pokajanje* " više nije moguće, ali Bog naglašava otvrdnuće uma svojih živih meta.

Stih 11: " *I hulili su na Boga nebeskog zbog svojih bolova i čireva i nisu se pokajali od svojih djela.* »

Ovaj stih nam omogućuje da shvatimo da se pošasti dodaju i da ne prestaju. Ali inzistirajući na odsutnosti " *pokajanja* " i na kontinuitetu " *huljenja* ", Duh nam daje razumjeti da se gnjev i zloća pobunjenika samo povećavaju. Cilj koji Bog traži je taj koji ih gura do krajnjih granica, tako da određuju smrt izabranih.

Stih 12: " *Šesti je izlio svoju čašu na veliku rijeku Eufrat. I njegova voda presuši, da se pripremi put kraljevima koji dolaze s Istoka.* »

" *Šesta* " cilja na Europu, označenu simboličnim imenom "Rijeka *Eufrat* " koja tako označava, u svjetlu slike iz Otk. 17,1-15, narode koji štiju " *prostitutku Babilon Veliki* ", katolički papin Rim. " *Presušivanje njegove vode* " moglo bi značiti uništenje stanovništva, koje je doista neizbježno, ali je još prerano za to. Zapravo, stvar je povijesni podsjetnik, jer je upravo djelomičnim presušivanjem "rijeke *Eufrat* " medski kralj Darije zauzeo kaldejski " *Babilon* ". Poruka Duha je dakle najava skorog potpunog poraza rimokatoličkog " *Babilona* " koji još uvijek

ima oslonce i branitelje, ali nakratko. " *Veliki Babilon* " ovaj će put uistinu " *pasti* ", poražen od strane Svemogućeg Boga Isusa Krista.

Savjetovanje triju nečistih duhova

Stih 13: " *I vidjeh kako iz usta zmaja, iz usta zvijeri i iz usta lažnog proroka izlaze tri nečista duha, slična žabama.* »

Stihovi od 13 do 16 ilustriraju pripreme za " *bitku Armagedon* " koja simbolizira odluku da se pogube neposlušni svetkovatelji subote koji su beskompromisno vjerni Bogu stvoritelju. Izvorno se kroz spiritualizam đavao, simulirajući osobu Isusa Krista, pojavio kako bi uvjerio pobunjenike da je njihov izbor nedjelje opravdan. Stoga ih potiče da oduzmu živote vjernim borcima otpora koji poštuju subotu. Dijabolični trojac stoga u istoj borbi spaja vruga, katoličku vjeru i protestantsku vjeru, naime, " *zmaja, zvijer i lažnog proroka* ". Ovdje je postignuta " *bitka* " spomenuta u Otk.9:7-9. Spominjanje " *usta* " potvrđuje verbalne razmjene konzultacija koje vode do donošenja odluke o ubijanju istinski izabranih; što ignoriraju ili potpuno osporavaju. " *Žabe* " su nedvojbeno, za Boga, životinje koje su klasificirane kao nečiste, ali u ovoj poruci Duh aludira na velike skokove koje je ova životinja sposobna učiniti. Između *europske "zvijeri "* i *američkog "lažnog proroka"* nalazi se široki Atlantski ocean, a susret njih dvoje uključuje pravljenje velikih skokova. Među Englezima i Amerikancima, Francuzi su karikirani kao "žabe" i "žabojedi". Nečistoća je specijalitet Francuske, čije su se moralne vrijednosti s vremenom urušile, od njene revolucije 1789. godine gdje je slobodu stavljala iznad svega. Nečisti duh koji pokreće trio je duh slobode koji ne želi "ni Boga ni Gospodara". Svi su se oni opirali Božjoj volji i autoritetu, te su stoga jedinstveni po ovom pitanju. Spajaju se jer su slični.

Stih 14: " *Jer oni su duhovi demona, koji čine čuda, i koji dolaze kraljevima cijele zemlje, da ih okupe za bitku velikog dana Boga Svemogućeg.* »

Od prokletstva odredbe Dan.8:14, duhovi demona su se s velikim uspjehom očitovali u Engleskoj i SAD-u. Spiritualizam je u to vrijeme bio moderan i ljudi su se navikli na ovu vrstu odnosa s nevidljivim, ali aktivnim duhovima. U protestantskoj vjeri mnoge vjerske skupine održavaju odnose s demonima, vjerujući da imaju odnos s Isusom i njegovim anđelima. Demonima je vrlo lako prevariti od Boga odbačene kršćane, a ipak će ih lako moći uvjeriti da se okupe kako bi ubili, do posljednjeg, pobožne kršćane i Židove koji svetkuju subotu. Ova ekstremna mjera koja prijeti smrću objema skupinama ujedinjit će ih u blagoslovu Isusa Krista. Za Boga, ovo okupljanje ima za cilj *okupiti* pobunjenike " *za bitku na veliki dan Svemogućeg Boga* ". Ovo okupljanje ima za cilj dati pobunjenicima namjeru ubijanja koja će ih učiniti dostojnima trpljenja smrti od ruku onih koji su zavedeni i prevareni njihovim vjerskim lažima. Glavni razlog vođene bitke bio je upravo izbor dana odmora, a Duh suptilno ukazuje da predloženi dani nisu jednaki. Jer ono što se tiče svećene subote po svojoj prirodi nije ništa manje od " *velikog dana Svemogućeg Boga* ". Dani nisu jednaki, a ni suprotstavljene sile. Kao što je protjerao đavla i njegove demone s neba, Isus Krist će u moćnom " *Mihovilu* " nametnuti svoju pobjedu svojim neprijateljima.

Stih 15: " *Evo, dolazim kao tat. Blago onome koji pazi i čuva svoje haljine, da ne hodi gol i da se ne vidi sramota njegova!* »

Tabor koji se bori protiv svetkovatelja božanske subote je onaj nevjernih lažnih kršćana uključujući one protestantizma kojima je Isus rekao, u Otk 3,3: "Sjeti se dakle onoga što si *primio i čuo, čuvaj i obrati se . Ako ne budeš bdio, doći ću kao lopov i nećeš znati u koje ću vrijeme doći na tebe ."* Nasuprot tome, Duh izjavljuje adventističkim izabranicima koji imaju koristi od njegovog punog proročkog svjetla u posljednjoj epohi " *Laodiceje* ": " *Blago onome koji bdije i čuva svoje haljine* ", i aludirajući na adventističku instituciju izbljuvanu od 1994., on također kaže: " *Da ne hoda gol i da ne vidimo njegovu sramotu!*" ". Proglašena i ostavljena "golom", po Kristovom povratku, ona će biti u taboru srama i odbačenosti, u skladu s 2. Korinćanima 5:2-3: "Tako uzdišemo u ovom šatoru želeći obući svoje nebesko kući, **ako se barem** nademo obučeni, a **ne goli**."

Stih 16: " *Okupili su ih na mjesto koje se hebrejski zove Harmagedon.* »

Dotično "okupljanje" ne tiče se zemljopisnog položaja, jer je to duhovno "okupljanje" koje u svom smrtnom projektu okuplja tabor neprijatelja Božjih. Nadalje, riječ "har" znači planina i ispada da doista postoji dolina Megiddo u Izraelu, ali ne i planina s tim imenom.

Ime " *Harmagedon* " znači: "dragocjena planina", ime koje označava, za Isusa Krista, njegovu skupštinu, njegove odabranike koji okupljaju sve svoje izabranike. A stih 14 nam je gotovo jasno otkrio o čemu se radi u bitci " *Harmagedon* "; za pobunjenike, cilj je božanski Šabat i njegovi svetkovatelji; ali za Boga, meta su neprijatelji njegovih vjernih izabranika.

Ova "dragocjena planina" označava, ujedno, "brdo Sinaj" s koje je Bog prvi put objavio svoj zakon Izraelu nakon izlaska iz Egipta. Zato što je meta pobunjenika i sedmi dan subota posvećen svojom četvrtom zapovijedi i njegovi vjerni obdržavatelji. Za Boga je "dragocjenost" ove "planine" neosporna, jer joj nema premca u čitavoj ljudskoj povijesti. Kako bi ga zaštitio od ljudskog idolopoklonstva, Bog je dopustio ljudima da ignoriraju njegovu stvarnu lokaciju. Lažno lociran na jugu egipatskog poluotoka u tradiciji, zapravo je, sjeveroistočno od " *Midjana* ", gdje je živio " *Jitro* ", otac " *Sefore* ", Mojsijeve žene, recimo u sjever današnje Saudijske Arabije. Njegovi stanovnici daju pravoj planini Sinaj ime "al Lawz" što znači "Zakon"; opravdani naziv koji svjedoči u prilog biblijskom izvještaju koji je napisao Mojsije. Ali neće se pobunjenici suočiti sa slavnim i božanskim Kristom Pobjednikom na ovom geografskom " *mjestu* ". Jer ova riječ " *mjesto* " dovodi u zabludu i u stvarnosti poprma univerzalni aspekt, budući da su izabrani, u ovom trenutku, još uvijek raspršeni po cijeloj zemlji. Živuće izabrane i one koji su uskrsnuli bit će "sakupljeni" od strane dobrih anđela Isusa Krista da se pridruže Isusu na oblacima nebeskim.

Stih 17: " *Sedmi je izlio svoju bočicu u zrak. I izađe iz hrama, s prijestolja, jak glas govoreći: Svršeno je!* »

Pod znakom " *sedme pošasti izlivena u zrak* ", prije nego pobunjenici izvrše svoj zločinački naum, Isus Krist, onaj pravi, pojavljuje se svemoćan i slavan, u neponovljivoj nebeskoj slavi, praćen mirijadama anđela. **Nalazimo trenutak " *sedme trube* "** gdje prema Otk.11:15, Isus Krist, Svemoguća Bog, oduzima kraljevstvo svijeta od đavla. U Efežanima 2:2, Pavao govori o Sotoni kao o " *knezu vlasti u zraku* ". " *Zrak* " je zajednički element cijelog zemaljskog čovječanstva nad kojim ono dominira do povratka u slavi Isusa Krista. Trenutak

njegova slavnog dolaska je kada njegova božanska moć otrgne ovu vlast i moć nad ljudskim bićima od đavla i stavi joj kraj.

Shvatite strpljivost Boga koji je 6000 godina čekao trenutak kada će reći: "Učinjeno je!" » i onda razumjeti vrijednost koju on daje "posvećenom sedmom danu" koji proriče dolazak ovog trenutka kada će prestati sloboda ostavljena njegovim nevjernim stvorenjima. Buntovna stvorenja će ga prestati frustrirati, iritirati, prezirati i obeščaćavati jer će biti uništena. U Dan.12:1 Duh je prorekao ovaj slavni dolazak koji pripisuje " **Mihovilu** ", nebeskom anđeoskom imenu Isusa Krista: " U to će vrijeme uskrsnuti **Mihael** , veliki vođa, branitelj sinova tvoga naroda; i bit će to vrijeme nevolje, kakvog nije bilo otkako postoje narodi do tog vremena. U to će vrijeme biti spašeni oni iz vašeg naroda koji se nađu zapisani u knjizi ." Bog ne olakšava razumijevanje svog projekta spasenja jer Biblija ne spominje ime "Isus" da označi Mesiju i daje mu simbolična imena koja otkrivaju njegovo skriveno božanstvo: "Emanuel" (Bog s nama) Iz.7 : 14 : " Zato će ti sam Gospodin dati znak: evo, djevojka će začeti i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel " ; " **Otac vječni** " u Iza.9:5: " Jer dijete nam se rodilo, sin nam je dan, i vlast je na ramenu njegovu; zvat će se Divni, Savjetnik, Bog jaki, **Otac vječni** , Knez mira ."

Stih 18: " I nastase munje, i glasovi, i gromovi, i velik potres kakvog nije bilo otkako je čovjek na zemlji, tako silno potresanje. »

Ovdje nalazimo frazu iz ključnog referentnog stiha Otk.4:5 obnovljenu u Otk.8:5. Bog je izašao iz svoje nevidljivosti, nevjerni vjernici i nevjernici, ali i izabrani vjerni adventisti, mogu vidjeti Boga stvoritelja Isusa Krista u slavi njegova povratka. Otk 6 i 7 otkrili su nam suprotstavljena ponašanja dvaju tabora u ovom strašnom i slavnom kontekstu.

I doživjevši snažan potres, oni užasnuti svjedoče prvom uskrsnuću rezerviranom za Kristove izabranike, prema Otk 20:5, i njihovom uznesenju na nebo gdje se pridružuju Isusu. Stvari se događaju onako kako su bile prorečene u 1. Solunjanima 4:15-17: „ Ovo vam navješćujemo po riječi Gospodnjoj : mi živi koji ostajemo za dolazak Gospodnji, nećemo otići ispred onih koji su mrtvi. Jer sam će Gospodin sići s neba na zapovijed, na glas arkandela i uz trubu Božju, i mrtvi u Kristu uskrsnut će prvi. Tada ćemo i mi živi i ostali biti zajedno s njima poneseni na oblake u susret Gospodinu u zraku i tako ćemo uvijek biti s Gospodinom ." Koristim ovaj stih kako bih istaknuo apostolsko poimanje stanja "mrtvih " : " mi živi, ostali za dolazak Gospodnji, **nećemo naprijed oni koji su umrli** ." Pavao i njegovi suvremenici nisu mislili poput današnjih lažnih kršćana da su " mrtvi " izabrani u Kristovoj prisutnosti, jer njegovo promišljanje pokazuje da su naprotiv svi mislili da će "živi " izabrani ući u nebo prije " mrtvih " .

Stih 19: " I veliki se grad razdijeli na tri dijela, i gradovi naroda padoše, i Bog se sjeti Babilona velikog da mu dade čašu vina svog žestokog gnjeva. »

" Tri dijela " tiču se " zmaja, zvijeri i lažnog proroka " prikupljenih u stihu 13 ovog poglavlja. Drugo tumačenje temelji se na ovom tekstu iz Zac.11:8: " Uništiti ću tri pastira u jednom mjesecu; moja je duša bila nestrppljiva prema njima, a njihove duše su mi se također gadile ." U ovom slučaju, " tri pastira " predstavljaju tri komponente izraelskog naroda: kralja, svećenstva i proroka. Uzimajući u obzir konačni kontekst, u kojem su protestantska vjera i katolička

vjera udružene i ujedinjene, " *tri dijela* " su identificirana sa: " *zmaj* " = đavao; " *zvijer* " = zavedeni katolički i protestantski narodi; " *lažni prorok* " = katoličko i protestantsko svećenstvo.

U poraženom taboru prestaje dobro razumijevanje, " *veliki grad je podijeljen na tri dijela* "; među prevarenim i zavedenim žrtvama, logorima zvijeri i lažnog proroka, mržnja i ogorčenost potiču osvetu protiv varljivih zavodnika odgovornih za njihov gubitak spasenja. Tada se tema " *žetve* " nadopunjuje krvavim obračunom čija su glavna meta, po svoj logici i pravdi, vjeroučitelji. Ovo upozorenje iz Jakovljeve 3,1 tada dobiva svoje puno značenje: " *Braćo moja, neka mnogi među vama ne počnu poučavati, jer znate da ćemo biti strože suđeni* ". U ovo vrijeme " *pošasti* " ovu akciju dočarava ovaj citat: " *I sjeti se Bog Babilona Velikog da mu dade čašu vina svoga žestokog gnjeva* ". Apo.18 bit će u cijelosti posvećen evociranju ove kazne za bezbožne religiozne ljude.

Stih 20: " *I svi su otoci pobjegli, a planine se ne nadoše.* »

Ovaj stih sažima promjenu Zemlje koja, podvrgnuta golemim podrhtavanjima, poprima oblik univerzalnog kaosa, već „ *bez oblika* " i uskoro „ *prazan* " ili „ *opustošen* ". To je rezultat, posljedica " *grijeha* ". *pustoš* " osuđen u Danielu 8:13 i čija je konačna kazna prorečena u Dan.9:27.

Stih 21: " *I velika tuča, čije je zrno tuče bilo teško jedan talent , pade s neba na ljude; i ljudi su hulili na Boga zbog biča tuče , jer je bič bio vrlo velik.* »

Nakon što je njihov zlokobni zadatak izvršen, stanovnici zemlje će sa svoje strane biti zbrisani od pošasti od koje će im biti nemoguće pobjeći: kamenje "tuče" padat će na njih . Duh im pripisuje težinu " *jednog talenta* ", tj. 44,8 kg. Ali ova riječ " *talent* " više je duhovni odgovor temeljen na "prisposobi o *talentima* ". Na taj način, on palima pripisuje ulogu onih koji nisu ostvarili "talent " , to jest darove, koje im je Bog dao u prisposobi. I to ih je loše ponašanje na kraju koštalo života, prvo i drugo koje je bilo dostupno samo istinski izabranima. Sve do posljednjeg daha života nastavljaju " *huliti* " (vrijedati) " *Boga* " nebeskog koji ih kažnjava.

"Prisposoba o *talentima* " tada će se doslovno ispuniti. Bog će svakome dati, prema svjedočanstvu djela njegove vjere; nevjernim kršćanima, on će dati smrt i pokazat će se grubim i okrutnim kako su oni mislili i sudili mu. A vjernim izabranima dat će vječni život prema vjeri koju su položili u njegovu savršenu ljubav i vjernost uvećanu u Isusu Kristu za njih; sve to u skladu s načelom koje je Isus citirao u Mat.8:13: " *po tvojoj vjeri neka ti bude* ".

Nakon ove posljednje pošasti, zemlja postaje pusta, lišena svih oblika ljudskog života. Tako pronalazi " *bezdan* " karakterističan za Post 1:2.

Poglavlje 17: Prostitutka je razotkrivena i identificirana

Stih 1: “ *Tada dođe jedan od sedam anđela koji su držali sedam zdjela i progovori mi govoreći: Dođi, pokazat ću ti sud velikoj bludnici koja sjedi na mnogim vodama.* »

Iz ovog prvog stiha, Duh ukazuje na cilj ovog poglavlja 17: " suda " " *velikoj bludnici* " koji " *sjedi na mnogim vodama* " ili, koji dominira, prema stihu 15, " *narodima, mnoštvima, narodima i jezicima* " koji su pod simbolom " *Eufrata* " već označili Europu i njezine planetarne ekstenzije kršćanske religije u " *šesta truba* " iz Otk.9:14: SAD, Južna Amerika, Afrika i Australija. Djelo suda povezano je s kontekstom " *sedam posljednjih zala* ", ili " *sedam zdjela* " koje je izlilo " *sedam anđela* " u prethodnom 16. poglavlju.

" *Suda* " o kojoj je riječ je ona koju je donio Svemogući Bog kojemu je i bit će odgovorno svako stvorenje na nebu i na zemlji; Ovo pokazuje je li ovo poglavlje važno. Vidjeli smo u poruci 3. ^{anđela} u 14. poglavlju da ova identifikacija rezultira vječnim životom ili smrću. Kontekst ove " *presude* " je stoga kontekst " *zvijeri koja ustaje iz zemlje* " u 13. poglavlju.

Unatoč povijesnim i proročanskim upozorenjima, zauzvrat, protestantska vjera 1843., i službena adventistička vjera 1994., od Boga su proglašene nedostojnima spasenja koje je ponudio Isus Krist. U potvrdu ove presude, obje su ušle u ekumenski savez koji je predložila rimokatolička vjera, dok su pioniri obiju skupina osudili njegovu đavolsku prirodu. Da bi se izbjegla ova pogreška, odabranik mora biti apsolutno uvjeren u identitet glavnog neprijatelja Isusa Krista: Rim, u svoj njegovoj poganskoj i papinskoj povijesti. Krivnja protestantske i adventističke religije tim je veća jer su pioniri obje osudili i naučavali ovu đavolsku prirodu rimokatolicizma. Ova promjena mišljenja obojice predstavlja čin izdaje Isusa Krista, jedinog Spasitelja i velikog Suca. Kako je to postalo moguće? Objе vjere davale su važnost samo zemaljskom miru i dobrom razumijevanju među ljudima; isto tako kada katolička vjera više ne progoni, ona im postaje, česta ili još bolje, asociativna do točke sklapanja pakta i sklapanja saveza s njom. Otkriveno mišljenje i pravedni Božji sud tako su prezreni i gaženi. Pogreška je bila vjerovati da Bog u biti traži mir među ljudima, jer on uistinu osuđuje nepravde koje se čine njegovoj osobi, njegovom zakonu i njegovim načelima dobra otkrivenim u njegovim uredbama. Činjenica je tim ozbiljnija jer se Isus vrlo jasno izrazio o ovoj temi govoreći u Mat.10:34 do 36: “Ne mislite *da sam došao donijeti mir na zemlju; Nisam došao donijeti mir, nego mač. Jer ja sam došao razdvojiti čovjeka od njegova oca, između kćeri i njezine majke, između snahe i njezine svekrve; a čovjekovi će neprijatelji biti ukućani* .” Sa svoje strane, službeni adventizam nije čuo Duha Božjega koji mu je, svojom obnovom sedmog dana subote između 1843. i 1873., pokazao rimsku nedjelju koju je nazvao "žigom zvijeri" od svog ustanovljenja u ožujku 7, 321. Misija institucionalnog adventizma nije uspjela jer je, kako je vrijeme odmicalo, njegov sud o Rimskoj nedjelji postao prijateljski i bratski, za razliku od Božjeg koji ostaje nepromjenjivo isti, kršćanska nedjelja naslijeđena iz solarnog poganstva predstavlja glavni uzrok njegova gnjeva . Jedini važan sud je Božji i njegovo proročko Otkrivenje ima za cilj da nas poveže s njegovim sudom. Kao rezultat toga, mir ne smije prikriti opravdanu iritaciju živoga Boga. I mi moramo suditi kao što on sudi i identificirati građanske

ili vjerske režime prema njegovom božanskom pogledu. Kao rezultat ovog pristupa, vidimo " *zvijer* " i njezina djela, čak iu vremenima varljivog mira.

Stih 2: " *S njom su blud činili kraljevi zemaljski, i vinom bluda njezina opijali su se stanovnici zemlje.* »

U ovom je stihu uspostavljena veza s postupcima " *žene Izebele* " koju je Isus Krist optužio da tjera svoje sluge da piju duhovno " *vino bluda (ili razvrata)* " u Otk.2:20; stvari potvrđene u Otk.18:3. Ovi postupci također povezuju " *bludnicu* " sa " *zvijezdom Pelina* " iz Otk.8:10-11; pelin biti njegovo otrovno vino s kojim Duh uspoređuje svoj rimokatolički vjeronauk.

U ovom stihu, prijekor koji Bog upućuje protiv katoličke vjere opravdan je čak iu naše vrijeme mira jer prijekor koji se prijeti napada njegov božanski autoritet. Spisi Svete Biblije koji čine njezina " *dva svjedoka* ", svjedoče protiv krivog vjerskog učenja ove rimske religije. Ali istina je da će njegovo krivo učenje imati najgore posljedice za njegove zavedene žrtve: vječnu smrt; koji će opravdati njihovu osvetničku akciju " *žetve* " iz Otk.14:18 do 20.

Stih 3: " *Odvede me u duhu u pustinju. I vidjeh ženu gdje sjedi na grimiznoj zvijeri, punoj bogohulnih imena, koja ima sedam glava i deset rogova.* »

" *... u pustinji* ", simbolu testa vjere, ali i "sušne" duhovne klime konteksta našeg " *posljednjeg vremena* (Dn.11:40)", ovoga puta, posljednjeg testa vjere zemaljske povijesti, Duh slika duhovnu situaciju koja prevladava u ovom konačnom kontekstu. " *Žena dominira grimiznom zvijeri* ". Na ovoj slici Rim dominira nad " *zvijeri koja se diže iz zemlje* " koja označava protestantske SAD u trenutku kada tjeraju katolike da " *obožavaju žig zvijeri* " namećući im dan odmora naslijeđen od cara Konstantina ¹ U tom konačnom kontekstu nema više dijadema, ni na " *sedam glava* " vjerskog Rima, ni na simbolima " *deset rogova* ", u ovom slučaju, građanskih vladara europskih i svjetskih kršćanskih naroda kojima ona manipulira. Ali cijela ova asocijacija je na boju grijeha: " *grimiz* ".

U Otk.13:3 čitamo: " *I vidjeh jednu od njegovih glava kao nasmrtno ranjenu; ali mu je smrtna rana zacijelila. I cijela je zemlja bila u strahu pred zvijeri.* " Znamo da je ovo iscjeljenje zasluga Konkordata Napoleona ¹ Od ovog trenutka rimokatoličko papstvo više ne progoni, ali, zapazimo u važnosti, Bog ga nastavlja nazivati " *zvijer* ": " *I sva se zemlja divila zvijeri* ". Ovo potvrđuje gore dano objašnjenje. Neprijatelj Božji ostaje njegov neprijatelj jer njezini grijesi protiv njegova zakona ne prestaju, ni u vrijeme mira ni u vrijeme rata. A neprijatelji Božji su stoga i njegovi vjerni izabranici u vrijeme mira ili rata.

Stih 4: " *Žena je bila odjevena u purpur i grimiz, ukrašena zlatom, dragim kamenjem i biserjem. U ruci je držala zlatnu čašu, punu odvratnosti i nečistoće njezine prostitucije.* »

Ovdje opet, prikazani opis cilja na pogreške duhovne doktrine. Bog osuđuje njegove vjerske obrede; njezine mise i njezine odvratne euharistije i prije svega, njezin ukus za luksuz i bogatstvo koji je vodi do kompromisa koje žele kraljevi, plemići i svi bogataši svijeta. " *Prostitutka* " mora zadovoljiti svoje " *kljente* " ili svoje ljubavnike.

" *grimizna* " boja potječe od same " *prostitutke* ": " *purpur i grimiz* ". Izraz " *žena* " označava " *crkvu* ", vjersku skupštinu, prema Efežanima 5:23, ali također, " *veliki grad koji ima kraljevstvo nad kraljevima zemlje* ", kao što stih 18 ovog

poglavlja uči 17. U Ukratko, možemo prepoznati boje odora "kardinala i biskupa" rimskog Vatikana. Bog prikazuje katoličke mise, uz korištenje "zlatnog" kaleža u kojem alkoholno vino treba predstavljati krv Isusa Krista. Ali što Gospodin misli o tome? Kaže nam: umjesto svoje otkupiteljske krvi, on vidi samo "gnusobe i nečistoće svoje prostitucije". U Dan.11:38, "zlato" je spomenuto kao ukras njegovih crkava koje Duh pripisuje "bogu tvrđava".

Stih 5: "Na njezinu čelu bijaše napisano ime, misterij: Babilon veliki, majka bludnika i gnusoba zemaljskih. »

"Misterij" koji se navodi u ovom stihu je "misterij" samo za one koje Duh Isusa Krista ne prosvjetli; ujedno su, nažalost, i najbrojniji. Jer, "uspjeh i uspjeh lukavstava" papinskog režima najavljen od Dan 8:24-25 bit će potvrđen do časa njegova suda, na kraju svijeta. Za Boga, to je "otajstvo bezakonja" koje je davao najavio i već proveo u vrijeme apostola, prema 2. Solunjanima 2:7: "Jer otajstvo bezakonja već djeluje; potrebno je samo da je nestao onaj koji ga još drži." "Misterij" je povezan sa samim imenom "Babilon", što ima smisla, budući da drevni grad tog imena više ne postoji. Ali Petar je već duhovno dao ovo ime Rimu, u 1. Petrovoj 5:13 i nažalost za prevarene gomile, samo su izabrani pažljivi na ovu preciznost koju nudi Biblija. Pazite na dvostruko značenje riječi "zemlja" koja također ovdje označava protestantsku poslušnost, jer koliko god je katolička vjera jedinstvena, protestantska vjera je višestruka, da se označi kao "prostitutke", kćeri svojih katoličkih "majka". Djevojke dijele "gadosti" svoje "majke". A glavna od tih "gnusoba" je nedjelja, "žig" njezinog vjerskog autoriteta koji je uz nju povezan.

Doslovno značenje riječi "zemlja" također je opravdano jer je katolička vjerska netolerancija pokretač velikih međunarodnih vjerskih agresija. Oskvrnila je i omrazila kršćansku vjeru potičući kraljeve da obrate narode zemlje na njezinu poslušnost. Ali nakon što je izgubio svoju moć, njegove "gadosti" su se nastavile blagoslivljajući one koje Bog proklinje i proklinjući one koje blagoslivlja. Njezina poganska priroda dolazi do izražaja kada muslimane naziva "braćom" čija vjera Isusa Krista predstavlja kao jednog od najmanjih proroka.

Stih 6: "I vidjeh ženu pijanu od krvi svetaca i od krvi svjedoka Isusovih. I kad sam je ugledao, uhvati me veliko čuđenje. »

Ovaj stih preuzima citat iz Dan.7:21, specificirajući ovdje da su "sveci" protiv kojih se ona bori i kojima dominira, doista "svjedoci Isusovi". Ovo uvelike baca svjetlo na misterij "Babilona Velikog". Rimska religija pije "krv" izabranih do točke opijenosti. Tko bi posumnjao da je kršćanska crkva, poput današnjeg papinskog Rima, ta "prostitutka" koja se "opija krvlju koju su prolili Isusovi svjedoci"? Izabrani dužnosnici, ali samo oni. Jer, kroz proročanstvo, Duh im je obznanio ubojite planove njihovog neprijatelja. Ovaj povratak njegovoj zloj i okrutnoj naravi bit će vidljiva posljedica kraja vremena milosti. Ali ta će zloća biti iznad svega, na još zapanjujući način, priroda dominantne protestantske vjere ovog vremena kraja svijeta. Duh odvojeno citira "svete" i "Isusove svjedoke". Prvi "sveci" trpjeli su poganske rimske republikanske i carske progone; "Isusovi svjedoci" su pogođeni carskim i papinskim poganskim Rimom. Za bludnicu je grad: Rim; "veliki grad koji ima kraljevstvo nad kraljevima zemlje" od svog dolaska u Izrael, u Judeju u – 63, prema Dan.8:9: "najljepša među zemljama".

Povijest spasenja završit će kušnjom vjere u kojoj će se pojaviti " *Isusovi svjedoci* " i djelovati da opravdaju ovaj izraz; tako će Bogu dati dobar razlog da intervenira kako bi ih spasio od planirane smrti. Ivan je u svoje vrijeme imao dobar razlog da bude zaprepašten "tajnom " koja se ticala grada Rima. Poznao ju je samo u njezinom oštrou i nemilosrdnom poganskom carskom izgledu koji ga je poslao u pritvor na otoku Patmosu. Vjerski simboli poput " *zlatne čaše* " koju je držala " *prostitutka* " mogli su ga stoga s pravom začuditi.

Stih 7: " *I reče mi anđeo: Zašto se čudiš? Reći ću ti tajnu žene i zvijeri koja je nosi, koja ima sedam glava i deset rogova.* »

" *Misterij* " nije namijenjen da traje vječno, a od stiha 7, Duh će dati detalje koji će omogućiti Ivanu i nama da uklonimo "misterij " i jasno identificiramo grad Rim i njegovu ulogu u slici stiha 3 čiji su simboli, ponovno, navedeni.

" *Žena* " označava religioznu prirodu papinskog Rima, njegovu tvrdnju da je " *žena Jaganjca* ", Isusa Krista. Ali Bog poriče ovu tvrdnju nazivajući je " *prostitutkom* ".

" *Zvijer koja ga nosi* " predstavlja režime i narode koji priznaju i legitimiraju njegove vjerske zahtjeve. Oni imaju svoje povijesno podrijetlo u " *deset rogova* " kraljevstava formiranih u Europi nakon što su oslobođeni dominacije carskog Rima prema slici danoj u Dan.7:24. Oni nasljeđuju carski Rim " *četvrte životinje* ". A ovi dotični teritoriji ostaju isti do kraja. Granice se pomiču, režimi se mijenjaju, prelazeći iz monarhije u republike, ali norma lažnog rimskog papinskog kršćanstva ujedinjuje ih na gore. Tijekom 20. ^{stoljeća} ovu uniju pod rimskim okriljem konkretizirala je Europska unija uspostavljena "Rimskim ugovorima" od 25. ožujka 1957. i 2004. godine.

Stih 8: " *Zvijer koju si vidio bila je i više je nema. Ona mora uzaći iz ponora i otići u propast. I oni koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u knjizi života od postanka svijeta, čudit će se kad vide zvijer, jer bijaše i nema je više, i da će se opet pojaviti.* »

" *Zvijer koju si vidio bila je i više je nema.* " Prijevod: Kršćanska vjerska netrpeljivost postojala je od 538., a više je nema, od 1798. Duh sugerira trajanje prorečeno u različitim oblicima za netolerantnu papinsku vladavinu od Dan.7:25: "vrijeme, vremena i pola otkućaja ; 42 mjeseca; 1260 dana ." Iako je njezina netolerancija okončana djelovanjem " *zvijeri koja izlazi iz dubine* ", što se odnosi na Francusku revoluciju i njezin nacionalni ateizam u Otk 11,7, ovdje je izraz " *dubina* " predstavljen kao aktivnost povezana s đavao, " *Uništitelj* ", koji uništava živote i dehumanizira planet Zemlju, a kojeg Otk.9:11 naziva " *anđelom bezdana* ". Otk.20:1 dat će objašnjenje: " *đavo* " će biti vezan " *tisuću godina* " na dehumaniziranoj zemlji zvanoj " *bezdan* ". Pripisujući mu svoje podrijetlo u " *bezdanu* ", Bog otkriva da ovaj grad **nikada nije** imao odnos s njim; da li, tijekom njegove poganske dominacije, što je vrlo logično, ali također, kroz njegovu papinsku vjersku aktivnost, suprotno onome što mnoštvo prevarenih ljudskih bića vjeruje za svoju propast, budući da će s njom sudjelovati, ovdje se otkriva njegova konačna " propast ". Prezrevši proročku riječ, žrtve zavodjenja Rima bit će zaprepaštene jer će se vjerska netolerancija " **ponovno pojaviti** " u ovom konačnom kontekstu najavljenom i otkrivenom. Bog nas tako podsjeća da zna

imena izabranih od " *postanka svijeta* ". Njihova " *imena* " zapisana su u " *knjizi života Jaganjca* " Isusa Krista. A da bi ih spasio, otvorio im je um za tajne svojih biblijskih proročanstava.

Ovdje predlažem drugu analizu ovog stiha u vezi s riječi " *bezdan* ". U ovom razmišljanju, uzimam u obzir konačni kontekst na koji je Duh ciljao prema njegovom opisu " *grmizne zvijeri* " iz stiha 3. Vidjeli smo to, odsutnost " *dijadema* " na " *deset rogova* " i " *sedam glava* " stavlja ga u " *vrijeme kraja* "; tog našeg vremena. Dugo sam smatrao da se pojam " *glup* " može odnositi samo na netolerantnu i despotsku akciju, a koja se prema tome može pripisati samo netolerantnom režimu posljednjih dana obilježenih posljednjim testom univerzalne vjere. Ali zapravo, na kraju zime 2020. u božanstveno vrijeme, još jedna ideja me inspirira. " *Zvijer* " zapravo neprestano ubija ljudske duše, a žrtve njezinih pretjeranih i nečuvenih humanističkih učenja daleko su brojnije od onih njezine netolerancije. Odakle dolazi to novo zavodljivo i varljivo humanističko ponašanje? To je plod naslijeđa slobodne misli od revolucionarnih filozofa na koje Bog cilja u Otk 11,7 pod imenom " *zvijeri koja se diže iz bezdana* ". " *Grimizna* " boja koja se pripisuje " *zvijeri* " našeg vremena, iz stiha 3 ovog poglavlja, osuđuje grijeh koji je proizašao iz viška slobode koju je čovjek sebi dao. Koga ona predstavlja? Zapadne dominante kršćanskog podrijetla čije su vjerske osnove naslijeđene od europskog katoličanstva: SAD i Europa potpuno zavedena katoličkom vjerom. " *Zvijer* " koju nam Bog pokazuje krajnji je rezultat postupaka prorečenih u poruci " *peta truba* ". Protestantska vjera, zavedena katoličkom vjerom koja je postala miroljubiva, spaja protestantizam i katoličanstvo prokleta od Boga, pridruženo službenom institucionalnom adventizmu 1994., za " *pripremu za bitku* " Otk.9:7-9, " *Harmagedon* ", prema Otk.16:16, koju idu zajedno, nakon " *šeste trube* ", da povedu protiv posljednjih vjernih slugu Božjih, koji drže i prakticiraju njegovu subotu; sedmi dan odmora naređen četvrtom od njegovih deset zapovijedi. U vrijeme mira njihovi govori veličaju bratsku ljubav i slobodu savjesti. Ali ova nečuvena i lažna sloboda koja je postala libertarijanska dovodi do " *druge smrti* " mnoštva koja nastanjuju zapadni svijet; koje karakterizira, dijelom, ateizam, dijelom ravnodušnost, a manjim dijelom, vjerske obveze koje su postale bezvrijedne, jer ih je Bog osudio zbog svojih lažnih vjerskih učenja. Na taj način, ova humanistička " *zvijer* " ima svoje podrijetlo u " *bezdanu* ", kako Duh otkriva u ovom stihu, u smislu da je kršćanska religija postala slika i primjena humanističke misli. filozofi, Grci, Francuzi ili strani revolucionari . **Kao Judin poljubac za Isusa, zavodljiva lažna humanistička ljubav prema miru ubija više od mača** . " *Zvijer* " našeg mirnodopskog vremena također nasljeđuje karakter " *tame* " koji joj daje riječ " *dubina* " u Postanku 1:2: " *Zemlja bijaše bez oblika i prazna: tama bijaše nad bezdanom , a Duh Božji kretao iznad voda* . A ovaj karakter " *mraka* " društava kršćanskog podrijetla sam je paradoksalno naslijeđen od " **prosvjetiteljstva** ", imena danog francuskim revolucionarnim slobodnim misliocima.

Predlažući ovu sintezu, Duh postiže svoj cilj koji se sastoji u tome da svojim vjernim slugama otkrije svoj sud o našem zapadnom svijetu i prijekore koje mu upućuje. On tako osuđuje svoje brojne grijeha i svoje izdaje prema Isusu Kristu, jedinom Spasitelju kojega svojim djelima obeščašćuju.

Stih 9: “ *Ovo je razum koji ima mudrost: sedam glava sedam je gora na kojima žena sjedi.* »

Ovaj stih potvrđuje izraz kojim je Rim dugo označavan: “ Rim, grad sedam brežuljaka ”. To sam ime našao citirano u starom školskom geografskom atlasu iz 1958. godine. Ali stvar nije sporna; “ *sedam planine* ” zvane "brda" i danas nose imena: Kapitolin, Palatin, Caelius, Aventin, Viminal, Eskvilin i Kvirinal. U svojoj poganskoj fazi, sva ta brda "uzvišice" su podržavala hramove posvećene obogotvorenim idolima koje je Bog osudio. A u čast " *boga tvrđava* ", katolička je vjera sa svoje strane podigla svoju baziliku, na Caeliju što označava "nebo" prema Rimu. Na Kapitolu, “glavi”, uzdiže se palača Gradske vijećnice, civilni aspekt pravosuđa. Istaknimo da saveznik posljednjih dana, Amerika, također dominira s “Kapitola” smještenog u Washingtonu. I ovdje je simbol "glave" opravdan ovom visokom magistraturom koja će zamijeniti Rim, i zauzvrat dominirati nad stanovnicima Zemlje, " *u njegovoj prisutnosti* " prema Otk.13:12.

Stih 10: “ *Ima i sedam kraljeva: pet je palo, jedan je, drugi još nije došao, a kad dođe, ostat će kratko vrijeme.* »

U ovom stihu, izrazom " *sedam kraljeva* ", Duh pripisuje Rimu " *sedam* " režima vlasti koji su sukcesivno, za prvih šest: monarhija od – 753. do – 510.; Republika, Konzulat, Diktatura, Trijumvirat, Carstvo od Oktavijana, Cezar August pod kojim je rođen Isus i Tetrarhija (4 pridružena cara) na sedmom mjestu između 284. i 324., što potvrđuje preciznost " *on mora trajati kratko vrijeme* "; zapravo 30 godina. Novi car Konstantin ¹ brzo će napustiti Rim i nastaniti se na istoku u Bizantu (Konstantinopol su Turci preimenovali u Istanbul). Ali od 476. godine, zapadno carstvo Rima se raspalo i “ *deset rogova* ” Daniela i Apokalipse stekli su svoju neovisnost formiranjem kraljevstava zapadne Europe. Od 476. Rim je ostao pod okupacijom Ostrogotskih barbara, od kojih ga je 538. oslobodio general Belizar kojeg je sa svojom vojskom poslao car Justinijan koji je boravio na Istoku u Carigradu.

Stih 11: “ *A zvijer koja je bila i koje više nema, sama je osmi kralj, i pripada broju sedam, i ide u propast.* »

538. povoljnim carskim dekretom cara Justinijana ¹ Time je odgovorio na zahtjev svoje supruge Théodore, bivše "prostitutke", koja je intervenirala u ime Vigilea, jednog od svojih prijatelja. Kao što 11. stih precizira, papinski režim pojavljuje se u vrijeme "sedam" navedenih vladavina dok predstavlja novi oblik bez presedana koji je Daniel naznačio kao "drugog" *kralja* . Ono što prethodi vremenu "sedam" prethodnih kraljeva je naslov rimskog vjerskog vođe koji se već pripisuje njegovim carevima i od samog podrijetla: "Pontifex Maximus", latinski izraz preveden kao "Suvereni papa", koji je također, od 538, službena titula rimokatoličkog pape. Rimski režim koji postoji u vrijeme kada Ivan prima viziju je Carstvo, šesta rimska vladavina; a u njegovo vrijeme titulu “suverenog pontifeksa” nosio je sam car.

Za povratak Rima na povijesnu scenu zaslužan je franački kralj Klodvig I. koji se 496. godine “obratio” na lažnu kršćansku vjeru tog vremena; to jest, rimokatolicizmu koji je bio poslušan Konstantinu I. ¹ koji je već bio pogođen Božjim prokletstvom od 7. ožujka 321. Nakon carske dominacije, Rim je bio napadnut i njime su dominirali strani narodi koji su pristizali u masovnoj seobi.

Nerazumijevanje različitih jezika i kultura temelj je nemira i unutarnjih borbi koje su uništile rimsko jedinstvo i snagu. Ovu akciju Bog danas primjenjuje u Europi kako bi je oslabio i predao njezinim neprijateljima. Prokletstvo iskustva "Kule babilonske" tako kroz stoljeća i tisućljeća zadržava sve svoje učinke i svoju učinkovitost u vođenju čovječanstva u nesreće. Što se tiče Rima, konačno, došao je pod dominaciju arijanskih Ostrogota koji su se doktrinarno protivili rimokatoličkoj vjeri koju su podržavali bizantski carevi. Stoga ga je trebalo osloboditi ove dominacije kako bi na njegovu tlu bila moguća uspostava rimskog papinskog režima 538. Da bi se to postiglo prema Dan 7:8-20, " *tri roga bili su nisko* pred papom (*mali rog*); zabrinuti su narodi neprijateljski raspoloženi prema rimokatolicizmu rimskih biskupa, redom, 476. Heruli, 534. Vandali, a 10. srpnja 538., "snježnom olujom", oslobođeni od okupacije Ostrogota od strane generala Belizar kojeg je poslao Justinijan I. Rim je mogao ući u svoj isključivi, dominantni i netolerantni papinski režim, koji je uspostavio ovaj car, na zahtjev intriganta Vigilija, prvog pape po tituli. Od ovog trenutka, Rim je **postao " veliki grad koji ima kraljevstvo nad kraljevima zemlje "**, od stiha 18, **koji ide do " propasti "**, kako Duh specificira, ovdje, drugi put, nakon stiha 8.

Papstvo stoga ne seže do Svetog Petra kako on tvrdi, već do dekreta Justinijana I., ^{bizantskog} cara koji mu je dao titulu i vjerski autoritet. Tako je nedjelju naredio rimski car Konstantin I. ^{7.} ožujka 321., a papstvo koje to opravdava postavio je bizantski car Justinijan I. 538. godine dva datuma s najstrašnijim posljedicama za cijelo čovječanstvo. Također je 538. rimski biskup prvi put uzeo titulu pape.

Stih 12: „ *Deset rogova koje si vidio su deset kraljeva, koji još nisu primili kraljevstvo, ali koji primaju vlast kao kraljevi za jedan sat sa zvijeri.* »

Ovdje, za razliku od Dan.7:24, poruka cilja na vrlo kratko vrijeme koje se nalazi na kraju " *posljednjeg vremena* ".

Kao u Danielovo vrijeme, u Ivanovo vrijeme, " *deset rogova* " Rimskog Carstva još nije steklo ili ponovno steklo svoju neovisnost. Ali, budući da je kontekst koji je ciljan u ovom 17. poglavlju onaj o smaku svijeta, uloga koju " *deset rogova* " igra u ovom preciznom kontekstu je evocirana od strane Duha, kao što će potvrditi stihovi koji slijede. Prorečeni "sat" odnosi se na vrijeme posljednjeg testa vjere najavljenog, u Otk 3,10, vjernim pionirima adventizma 1873. godine. Poruka je bila za nas, njihove nasljednike, vjernike adventista svjetlo koje je Isus Krist dao svojim izabranicima 2020.

Prema proročkom kodu danom proroku Ezekielu (Ezek.4:5-6), *proročki "dan"* vrijedi kao stvarna " *godina* ", i prema tome, *proročki "sat"* vrijedi 15 stvarnih dana. Velika upornost poruke Duha koja će tri puta citirati izraz " *u jednom jedinom satu* " u 18. poglavlju, navodi me na zaključak da ovaj " *sat* " cilja na vrijeme između početka 6. ^{od} " *sedam posljednjih zala* " " i povratak u slavi našeg božanskog Gospodina Isusa koji se vraća u slavi arkandela " *Mihaela* " da izbavi svoje izabranike od programirane smrti. Ovaj " *sat* " je dakle onaj tijekom kojeg traje " *armagedonska bitka* ".

Stih 13: " *Imaju jednu svrhu, i svoju moć i svoju vlast daju zvijeri.* »

Ciljajući na vrijeme ove posljednje kušnje, Duh kaže o " *deset rogova* ": " *Oni imaju jednu svrhu, i svoju moć i svoju vlast daju zvijeri.* " Njihov zajednički

cilj sastoji se od toga da svi preživjeli iz Trećeg nuklearnog svjetskog rata poštuju nedjeljni odmor. Propast je znatno smanjila vojnu moć starih europskih naroda. No, pobjednici sukoba, američki protestanti, dobili su od preživjelih potpuno odustajanje od svog suvereniteta. Motiv je đavolski, ali pali toga nisu svjesni, a njihovi duhovi predani Sotoni mogu samo ispuniti njegovu volju.

Tek iz koalicije "zmaja", "zvijeri" i "lažnog proroka" "deset rogova" predaju svoju vlast "zvijeri". A to je odricanje uzrokovano žestinom patnje koju im nanose Božji bičevi. Između proglašenja dekreta o smrti i njegove primjene, dano je razdoblje od 15 dana svetkovateljima subote da prihvate "žig zvijeri", njegovu rimsku "nedjelju" oskvrnjenu poganskim obožavanjem sunca. Budući da je povratak Isusa Krista planiran za proljeće prije 3. travnja 2030., osim ako postoji pogreška u tumačenju izraza "sat", dekret o smrti treba biti objavljen za ovaj datum ili datum koji se nalazi između njega i dana proljeća 2030. po našem trenutnom uobičajenom kalendaru.

Da biste u potpunosti razumjeli kakva će biti konačna vremenska situacija, razmotrite sljedeće činjenice. Kraj vremena milosti mogu identificirati samo izabrani dužnosnici koji ga povezuju s proglašenjem nedjeljnog zakona; točnije, nakon nje. Za zbirku nevjernih i buntovnih naroda koji još žive, proglašenje nedjeljnog zakona pojavljuje se samo kao mjera od općeg interesa bez posljedica za njih. I tek nakon što su pretrpjeli prvih pet pošasti, njihov osvetnički gnjev navodi ih da u potpunosti prihvate odluku da "ubiju" one koji su im predstavljeni kao odgovorni za njihovu nebesku kaznu.

Stih 14: "Oni će se boriti protiv Jaganjca, i Jaganjac će ih pobijediti, jer on je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva, i oni koji su pozvani i izabrani i vjerni koji su s njim također će ih pobijediti. »

"Oni će se boriti protiv Jaganjca, i Jaganjac će ih pobijediti ...", jer on je Svemogućí Bog kojemu se nikakva sila ne može oduprijeti. "Kralj kraljeva i Gospodar gospodara" nametnut će svoju božansku silu najmoćnijim kraljevima i gospodarima na zemlji. I odabrani koji to razumiju pobijedit će s njim. Duh ovdje podsjeća na tri kriterija koje Bog zahtijeva od onih koje spašava i koji su se posvetili putu spasenja koji za njih počinje duhovnim statusom "pozvanih" i koji se zatim, kada je to slučaj, transformira u "izabrani" status, "vjernošću" očitovanom prema Bogu stvoritelju i svom njegovom biblijskom svjetlu. Bitka o kojoj se govori je bitka "Harmagedon", iz Otk.16:16; "čas" kada je "vjernost" "izabranih" "pozvanih" stavljena na kušnju. U Otk.9:7-9, Duh je otkrio pripremu protestantske vjere za ovaj duhovni "rat". Osuđeni na smrt, zbog svoje vjernosti suboti, izabrani svjedoče o povjerenju položenom u obećanja koja je Bog prorekao i ovo svjedočanstvo koje mu je dano daje mu "slavu" koju zahtijeva u poruci prvog anđela iz 'Otkrivenja 14:7. Branitelji i pobornici obvezne nedjelje naći će u ovom iskustvu smrt koju će se pripremiti dati izabranicima Isusa Krista. Podsjećam ovdje, one koji su skeptični i sumnjaju da Bog daje toliku važnost danima odmora, da je naše čovječanstvo izgubilo svoju vječnost zbog važnosti koju je dao "dva stabla" zemaljskog vrta. "Harmagedon" se temelji na istom principu u zamjeni "dva stabla" danas imamo "dan spoznaje dobra i zla", nedjelju, i "dan posvećenog života", subotu ili subotu.

Stih 15: “ *I reče mi: Vode koje si vidio, na kojima sjedi bludnica, to su narodi, i mnoštva, i plemena, i jezici.* »

vodama " na kojima " *sjedi bludnica* " pripišemo identitet europskih naroda koji se nazivaju "kršćani", ali prije svega, lažno i prijevarno "kršćani". Europa ima karakteristiku okupljanja naroda koji govore različitim " *jezicima* "; što slabi sklopljene unije i saveze. Ali u novije vrijeme engleski jezik služi kao most i promiče međunarodne razmjene; široko rasprostranjeno obrazovanje ljudskih bića smanjuje učinkovitost oružja božanskog prokletstva i suprotstavlja se nacrtu njegova Stvoritelja. Njegov će odgovor stoga biti još strašniji: smrt u ratu i na kraju, u sjaju njegova slavnog dolaska.

Stih 16: „ *Deset rogova koje si vidio i zvijer mrzit će bludnicu, svući je i svući do gola, pojesti njezino meso i spaliti je vatrom.* »

Stih 16 najavljuje program nadolazećeg poglavlja 18. On potvrđuje okretanje “ *deset rogova i zvijer* ” koji, nakon što su je podržali i odobrili, na kraju su uništili “ *prostitutku* ”. Ovdje podsjećam da je " *zvijer* " režim udruživanja građanskih i vjerskih moći i da u ovom kontekstu označava moć službeno protestantskog američkog naroda i katoličkih i protestantskih europskih naroda, dok " *prostitutka* " označava svećenstvo, odnosno učiteljski autoriteti katoličke vjerske vlasti: redovnici, svećenici, biskupi, kardinali i papa. Tako, u preokretu, katolički europski narodi i protestantski američki narod, dvije žrtve rimske laži, stoje protiv klera rimskog papinskog katolicizma. I oni će je “ *ognjem spaliti* ” kada Isus svojim slavnim zahvatom skine svoju đavolsku varljivu zavodljivu masku. " *Deset rogova* " će je " *skinuti i razgoliti* ", jer je živjela u raskoši, bit će svučena, i jer se zaodjenula izgledom svetosti, pojavit će se i " *gola* ", u duhovnom sramu, bez ikakvih nebeska pravednost da ga obuče. Preciznost, " *jest će njegovo meso* ", izražava krvavu žestinu njegove kazne. Ovaj stih potvrđuje temu " *berbe* " iz Otk 14:18 do 20: *Ja o grožđu gnjeva!*

Stih 17: “ *Jer im je Bog stavio u srce da izvrše njegovu namjeru i da izvrše jednu namjeru, i da daju svoje kraljevstvo zvijeri, dok se ne ispune riječi Božje.* »

Stih 17, pod brojem presude, otkriva nam važnu misao nebeskog Boga koju ljudi pogrešno preziru ili se prema njoj odnose ravnodušno. Bog ovdje inzistira, kako bi njegovi odabranici bili uvjereni, da je on jedini Gospodar “strašne igre” koja će se u očekivano vrijeme uspostaviti. Program nije osmislio vrag, nego sam Bog. Sve što je objavio u svojoj velikoj i uzvišenoj Objavi, a tiče se Daniela i Objave, ili je već izvršeno, ili tek treba da se ostvari. I budući da je “ *svršetak stvari bolji od njezina početka* ” prema Propovjedniku 7:8, Bog cilja za nas, ovaj posljednji test vjernosti koji će nas odvojiti od lažnih kršćana i učiniti nas dostojnima ulaska u njegovu nebesku vječnost nakon nuklearno uništenje u trećem svjetskom ratu. Stoga samo moramo čekati s povjerenjem budući da je sve što će biti organizirano na zemlji “ *dizajn* ” koji je dizajnirao sam Bog. I ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas, ako ne oni čiji će se ubilački " *planovi* " okrenuti protiv njih?

znači " *dok se ne ispune riječi Božje* " ? Duh upućuje na konačnu sudbinu rezerviranu za papinski “ *mali rog* ” kao što je već prorečeno, u Dan.7:11: “ *Tada sam pogledao zbog oholih riječi koje je rog govorio; i dok sam gledao, životinja je ubijena, a njezino tijelo uništeno, predano u vatru da bude spaljeno* ”; u

Dan.7:26: “ Tada će doći sud, i njegova će vlast biti oduzeta od njega, i bit će uništena i uništena zauvijek ”; i Dan.8:25: “ Zbog svog blagostanja i uspjeha svojih lukavstava, on će imati oholost u svom srcu, i on će uništiti mnoge koji su živjeli mirno, i on će ustati protiv Poglavarara nad poglavarima; ali bit će slomljeno, bez napora bilo koje ruke. ” Ostatak " Božjih riječi " o kraju Rima bit će predstavljen u Otk. 18, 19 i 20.

Stih 18: “ A žena koju si vidio, ona je veliki grad koji ima vlast nad kraljevima zemaljskim. »

Stih 18 nudi nam najuvjerljiviji dokaz da je " veliki grad " doista Rim. Shvatimo, anđeo se osobno obraća Ivanu. Također, govoreći mu: “ A žena koju si vidio veliki je grad koji vlada nad kraljevima zemaljskim ”, Ivan je naveo da shvati da anđeo govori o Rimu, “gradu na sedam brežuljaka”, koje je u svoje vrijeme imperijalistički dominiralo različitim kraljevstvima cijelog svog golemog kolonijalnog Carstva. U svom imperijalnom aspektu, već ima " kraljevstvo nad kraljevima zemlje " i zadržat će je pod svojom papinskom dominacijom.

U ovom 17. poglavlju, možete vidjeti, Bog je koncentrirao svoja otkrivenja koja nam omogućuju da sa sigurnošću identificiramo "prostitutku " , njegovog neprijatelja kršćanske "tragedije stoljeća". On tako broju 17 daje autentičan smisao svoje prosudbe. To je zapažanje koje me dovelo do vrednovanja godišnjice 17. ^{stoljeća} od uspostave grijeha koja predstavlja usvajanje dana sunca 7. ožujka 321. (službeni datum, ali 320. za Boga) koji smo doživjeli ove 2020. godine. koja je sada prošla. Vidimo da ga je Bog doista obilježio prokletstvom bez presedana u povijesti kršćanske ere (Covid-19) koje je uzrokovalo globalni ekonomski kolaps katastrofalniji od Drugog svjetskog rata. Ostala prokletstva božanskog pravednog suda dolaze na red, otkrivat ćemo ih, iz dana u dan.

Otkrivenje 18: bludnica prima svoju kaznu

Nakon otkrivanja pojedinosti koje omogućuju identifikaciju prostitutke, 18. poglavlje će nas odvesti u vrlo poseban kontekst kraja “bitke Armagedon ”. Njegov sadržaj otkrivaju riječi: “ čas kazne Babilona velikoga, majke bludnica zemaljskih ”; vrijeme krvave “ žetve ”.

Stih 1: “ Poslije toga vidjeh drugog anđela gdje silazi s neba s velikom vlašću; i zemlja je bila obasjana slavom njegovom. »

Anđeo koji nosi veliki autoritet je na Božjoj strani, zapravo sam Bog. Mihael, poglavica anđela, drugo je ime koje je Isus Krist nosio na nebu prije svoje zemaljske službe. Pod tim je imenom i ovlasti koju su mu priznali sveti anđeli

istjerao đavla i njegove demone s neba nakon pobjede na križu. Stoga se pod ova dva imena vraća na zemlju, u Očevoj slavi, da povuče s nje svoje dragocjene izabranike; dragocjeni jer su vjerni i ta provjerena vjernost je dokazana. Upravo u ovom kontekstu on dolazi počastiti svojom vjernošću one koji su mudro poslušali dajući mu "slavu" koju je zahtijevao od 1844. prema Otk.14:7. Obdržavanjem subote, njegovi izabranici su ga proslavili kao Boga stvoritelja kojeg on jedini legitimno posjeduje od svog stvaranja nebeskih i zemaljskih života.

Stih 2: " *On povika iza glasa govoreći: Pao je Babilon veliki, pao je! Postade prebivalište demona, jazbina svakog nečistog duha, jazbina svake nečiste i mrske ptice,* "

" *Ona pao je, pao je, Babilon veliki!* ". Nalazimo citat iz Otk 14:8 u ovom retku 2, ali ovaj put, on nije izrečen proročanski, to je zato što su dokazi njegovog pada dani preživjelim ljudima u ovom posljednjem trenutku njezine varljive zavodničke aktivnosti. Pada i maska svetosti rimskog papinskog Babilona. To je zapravo " *prebivalište demona, jazbina svakog nečistog duha, jazbina svake nečiste i odvratne ptice* ". Spominjanje " *ptice* " podsjeća nas da iza zemaljskih djela leže nebeska nadahnuća zlih anđela iz tabora Sotone, njihovog vođe i prvog buntovnika božanskog stvaranja.

Stih 3: „ *Jer su svi narodi pili vino gnjeva njezina bluda, i kraljevi zemaljski su počinili blud s njom, i trgovci zemaljski obogatili su se snagom njezine raskoši.* »

"... *jer su svi narodi pili vino bijesa bluda njegova,*..." Vjerska agresija pojavila se na poticaj rimokatoličke papinske vlasti koja je, tvrdeći da je u službi Isusa Krista, iskazivala potpuni prezir prema lekcijama ponašanja koje je poučavao svoje učenike i apostole na zemlji. Isus pun blagosti, pape puni bijesa; Isus, uzor poniznosti, pape, uzori taštine i oholosti, Isus koji živi u materijalnom siromaštvu, pape koji žive u raskoši i bogatstvu. Isus je spašavao živote, pape su nepravедno i bespotrebno usmratile nebrojeno mnoštvo ljudskih života. Ovo rimsko papinsko katoličko kršćanstvo stoga nije imalo nikakve sličnosti s vjerom koju je Isus dao kao uzor. U Danielu je Bog prorekao " *uspjeh svojih lukavstava* ", ali zašto je taj uspjeh postignut? Odgovor je jednostavan: jer mu je to Bog dao. Jer moramo zapamtiti da je pod naslovom kazne " *druge trube* " iz Otk. 8:8, on potaknuo ovaj okrutni i oštri režim da kazni kršenje subote koja je napuštena od 7. ožujka 321. U usporedbi proučavajte pošasti koje će pogoditi Izrael zbog njihove nevjernosti Božjim zapovijedima, u Lev.26:19, Bog je rekao: "Slomit ću *oholost vaše snage, obnovit ću vaše nebo kao željezo, i tvoja zemlja kao mjed.*" U novom savezu, papinski režim je podignut da ispuni ta ista prokletstva. U njegovom projektu Bog je u isto vrijeme žrtva, sudac i krvnik kako bi zadovoljio zahtjeve svog zakona ljubavi i svoje savršene pravde. Od 321. godine kršenje subote skupo je koštalo čovječanstvo, koje je svoju cijenu platilo u nepotrebnim ratovima i masakrima, te u razornim smrtonosnim epidemijama koje je stvorio Bog stvoritelj. U ovom stihu, " *blud* " (ili " *razvrat* ") je duhovan i opisuje nedostojno vjersko ponašanje. " *Vino* " simbolizira njezino učenje koje destilira, u ime Krista, " *bijes* " i đavolsku mržnju među svim ljudima koji su zbog nje postali žrtve napada ili agresori.

Krivnja katoličkog nauka ne bi smjela sakriti krivnju cijelog čovječanstva, koje gotovo svo ne dijeli vrijednosti koje je uzdigao Isus Krist. Ako su kraljevi zemlje pili " vino bluda " (*razvrata*) iz " Babilona ", to je zato što je kao " prostitutka ", njezina jedina briga bila zadovoljiti klijente; to je pravilo, mušterija mora biti zadovoljna inače se ne vraća. A katolicizam je do najviše razine uzdigao pohlepu, do zločina, i ljubav prema bogatstvu i luksuznom životu. Kao što je Isus učio, kao stado zajedno. Opaki i ponosni ljudi bili bi izgubljeni u svakom slučaju s njom ili bez nje. Podsjetnik: zloća je u ljudski život ušla preko Kajina, ubojice brata Abela od početka zemaljske povijesti. " *Trgovci na zemlji obogatili su se snagom njezina luksuza .*" To objašnjava uspjeh rimokatoličkog papinskog režima. Zemaljski trgovci vjeruju samo u novac, nisu vjerski fanatici, ali ako ih religija obogati, postaje prihvatljiv, pa čak i vrijedan partner. Konačni kontekst teme navodi me da uglavnom identificiram američke protestantske trgovce budući da zemlja duhovno označava protestantsku vjeru. Od 16. ^{stoljeća}, Sjeverna Amerika, u osnovi protestantska po svom podrijetlu, prihvaća hispanoameričke katolike i od tada je katolička vjera jednako zastupljena kao i protestantska. Za ovu zemlju, u kojoj se računa samo "posao", vjerske razlike više nisu važne. Osvojeni zadovoljstvom bogaćenja koje je poticao ženevski reformator John Calvin, protestantski trgovci pronašli su u katoličkoj vjeri način bogaćenja koji izvorna protestantska norma nije nudila. Protestantski hramovi su prazni s golim zidovima, dok su katoličke crkve pretrpane relikvijama od dragocjenih materijala, zlata, srebra, bjelokosti, svih materijala koje ova tema navodi u stihu 12. Bogatstvo katoličkog bogoslužja je stoga, za Gospodina Boga, objašnjenje slabljenja američke protestantske vjere. Dolar, novi Mamon, došao je zamijeniti Boga u srcima, a tema doktrina izgubila je svaki interes. Opozicija postoji, ali samo u političkom obliku.

Stih 4: " *I čuh drugi glas s neba kako govori: Izđite iz njegove sredine, narode moj, da ne budete sudionici u njezinim grijesima i da ne budete sudionici u njezinim zalama.* »

Stih 4 evocira trenutak konačnog odvajanja: " *Iziđite iz njegove sredine, narode moj* "; to je čas kada će izabrani biti uzneseni na nebo, da se susreću s Isusom. Ono što ovaj stih ilustrira je vrijeme " *žetve* ", tema Otk 14:14 do 16. Oni su preuzeti, jer kao što stih precizira, ne smiju "sudjelovati" u "žetvi". " koja će pogoditi papinski Rim i njegovo svećenstvo. No, tekst precizira da netko ne smije " *sudjelovati u njegovim grijesima* " , da bi bio među odabranima koji su odvedeni . A budući da je primarni grijeh nedjeljni počinak, " *žig zvjeri* " koji katolici i protestanti časte u konačnom testu vjere, vjernici u ove dvije velike religijske skupine ne mogu sudjelovati u uznesenju izabranih. **Potreba da se "izade iz Babilona" je stalna**, međutim u ovom stihu Duh cilja na trenutak kada se pojavi posljednja prilika da se poslušava ova Božja zapovijed jer objavljivanje nedjeljnog zakona označava kraj vremena milosti. Ovaj proglas promiče svijest među svim preživjelima o " *šestoj trubi* " (Treći svjetski rat), koja osnažuje njihov izbor pod budnim okom Boga stvoritelja.

Stih 5: " *Jer se njezini grijesi nakupiše do neba, i Bog se sjeti njezinih bezakonja.* »

Po njegovim riječima, Duh sugerira sliku "kule babilonske" čije je ime ukorijenjeno u nazivu "Babilon". Od 321. i 538. Rim, " *veliki grad* " u kojem " *prostitutka* " ima svoje " *prijestolje* ", svoje "sveto" papinsko sjedište od 538., umnožio je svoje grijehе protiv Boga. S neba je brojao i bilježio svoje nakupljene grijehе 1709 godina (od 321.). Svojim slavnim povratkom Isus je raskrinkao papinski režim i za Rim i njegovu lažnu svetost vrijeme je da plati za svoje zločine.

Stih 6: " *Vratite joj kako je platila, i vratite joj dvostruko prema djelima njezinim. U šalicu u koju je ulila, ulijte joj dvostruko.* »

Slijedeći razvoj tema Rev.14, nakon *žetve* dolazi *berba* . I najzločestijim katoličkim i protestantskim žrtvama laži katolicizma Bog upućuje svoje riječi: " *Plati joj kako je platila i vrati joj dvostruko prema djelima njezinim* ". Iz povijesti se sjećamo da su njegova djela bila uložila i torture njegovih inkvizicijskih sudova. Ovakvu će, dakle, sudbinu katolički vjeroučitelji doživjeti duplo više, ako je moguće. Ista se poruka ponavlja u obliku: " *U čašu u koju je ulila, ulij joj dvostruko.* " Slikom čaše za piće Isus je označio mučenje koje će proći njegovo tijelo, sve do konačne agonije na križu, koji je Rim već podigao u podnožju gore Golgote. Time Isus podsjeća da je katolička vjera pokazala odvratno prezir prema patnjama koje je on pristao podnijeti, pa je na njemu red da ih iskusi. Stara će poslovice na ovome mjestu dobiti svoju punu vrijednost: nikad ne čini drugima ono što ne bi volio da drugi čine tebi. U tom djelovanju Bog ispunjava zakon odmazde: oko za oko, zub za zub; savršeno pravedan zakon kojemu je pridržao individualnu uporabu. No na kolektivnoj razini njegova je primjena bila dopuštena ljudima, koji su je ipak osudili, misleći da mogu biti pravedniji i bolji od Boga. Posljedica je katastrofalna, zlo i njegov buntovnički duh pogoršali su i zavladao zapadnim narodima kršćanskog podrijetla.

U Otkrivenju 17:5, " *Babilon veliki,* " " *bludnica,* " " *držala je zlatnu čašu punu svojih gadosti.* " Ovo pojašnjenje cilja na njegovu vjersku aktivnost i njegovu posebnu uporabu čaše euharistije. Njegovo nepoštivanje ovog svetog obreda koji je naučavao i posvetio Isus Krist donijelo mu je jednako posebnu kaznu. Bog ljubavi ustupa mjesto Bogu pravde i ljudima se jasno otkriva misao o njegovoj presudi.

Stih 7: " *Koliko god se proslavila i u raskoš uronila, toliko joj daj muke i žalosti. Jer govori u srcu svome: sjedim kao kraljica, nisam udovica i neću vidjeti žalosti!* »

U stihu 7, Duh naglašava suprotnost života i smrti. Život netaknut nesrećom smrti je vedar, bezbrižan, neozbiljan, u potrazi za novim užicima. Papski rimski "Babilon" tražio je bogatstvo koje omogućuje luksuzan život. A da bi ga dobila od moćnika i kraljeva, koristila se i još uvijek koristi ime Isusa Krista da proda oprost grijeha kao "oprost". To je detalj koji preteže na vagi Božjeg suda za koji se sada mora psihički i fizički okajati. Prijekor za to bogatstvo i raskoš počiva na činjenici da su Isus i njegovi apostoli živjeli siromašno, zadovoljavajući se onim što je bilo potrebno. " *Muka* " i " *žalost* " stoga zamjenjuju " *bogatstvo i raskoš* " rimskog papinskog katoličkog klera.

Tijekom svoje prijevarne aktivnosti, Babilon je rekao u svom srcu, " *Sjedim kao kraljica* "; koji potvrđuje " *njegovo kraljevanje nad kraljevima zemlje*

" iz Otk.17:18. A prema Otk.2:7 i 20, njegovo " *prijestolje* " je u Vatikanu (vaticinate = prorokovati), u Rimu. " *Nisam udovica* "; njezin muž, Krist, čija žena ona tvrdi da je, živ je. " *I neću vidjeti žalost* ." Izvan Crkve nema spasa, poručila je svim svojim protivnicima. Toliko je to ponavljala da je na kraju povjerovala. I doista je uvjerenjena da će njezina vladavina trajati vječno. Otkako je tamo boravila, nije li Rim dobio naziv "vječni grad"? Štoviše, budući da su je podržavale zapadne sile na zemlji, imala je dobar razlog vjerovati da je ljudski nedodirljiva i neranjiva. Niti se bojala Božje moći jer je tvrdila da mu služi i predstavlja ga na zemlji.

Stih 8: " *Zbog toga će u jedan dan doći njezine pošasti, smrt, žalost i glad, i ona će biti spaljena u vatri. Jer silan je Gospodin Bog koji joj je sudio.* »

Ovaj stih stavlja točku na sve njegove iluzije: " *zbog ovoga, u jednom danu* "; onu gdje se Isus vraća u slavi, " *stići će njegove pošasti* " ili, stići će kazna Božja; " *smrt, žalost i glad* " zapravo se stvari postižu suprotnim redoslijedom. Ne umiremo od gladi u jednom danu, pa je, prvo, duhovna " *gladovanje* " *gubitak kruha života koji je temelj kršćanske vjerske vjere*. Tada se " *žalošću* " obilježava smrt bliskih nam ljudi, s kojima dijelimo obiteljske osjećaje. I konačno, " *smrt* " pogađa krivog grešnika, budući da je " *plaća za grijeh smrt* ", prema Rimljanima 6:23. " *I spalit će ga vatra* ", u skladu s proročanskim najavama ponovljenim u Danielu i Otkrivenju. **Ona je sama uzrokovala da tolika stvorenja budu spaljena na njezinim lomačama, nepravedno, da je po savršenoj božanskoj pravdi da ona sama nestane u vatri.** " *Jer silan je Gospodin koji joj je sudio* "; tijekom svog zavodničkog djelovanja katolička je vjera štovala Mariju, Isusovu majku koja se ukazivala samo u liku malog djeteta koje je držala u naručju. Ovaj aspekt privlačio je ljudske umove sklone sentimentalnosti. Žena, još bolje, majka, kako je religija postala umirujuća! Ali to je čas istine, a Krist koji je sudio upravo se pojavio u slavi Svemogućeg Boga; i ova božanska sila Isusa Krista, koja ga je razotkrila, uništava ga, predajući ga osvetničkom bijesu njegovih prevarenih žrtava.

Stih 9: " *I svi kraljevi zemaljski, koji su s njom činili blud i raskoš, plakat će i naricati zbog nje kad vide dim njezine gori.* »

Ovaj stih otkriva ponašanje "kraljeva zemaljskih koji su se predali bludu i raskoši ". Uključeni su kraljevi, predsjednici, diktatori, svi vođe naroda koji su promicali uspjeh i djelovanje katoličke vjere, i koji su u posljednjoj kušnji odobrili odluku da se ubijaju svetkovatelji subote. Oni će " *zaplakati i naricati zbog nje, kad vide dim njezine gori* ." Očito, kraljevi zemlje vide kako im situacija izmiče. Oni više nikoga ne vode i samo bilježe vatru Rima koju su zapalile prevarene žrtve, izvršna oruđa božanske osvete. Njihove suze i jadikovke opravdavaju činjenicom da se vrijednosti svijeta koje su ih dovele do najviše moći naglo urušavaju.

Stih 10: " *Odmaknuvši se, u strahu od njegove muke, reći će: Jao! Nesreća! Veliki grad, Babilon, moćni grad! Za jedan sat došao je tvoj sud!* »

"Vječni grad" umire, gori, a kraljevi zemlje klone se Rima. Sada se boje da će morati dijeliti njegovu sudbinu. Ono što se događa **za njih je ogromna nesreća** : „ *Nesreća! Nesreća! Veliki grad, Babilon* ,” jao se ponavlja dva puta kao, " *ona je pala, ona je pala, Babilon veliki* ." " *Moćni grad!* " » ; toliko moćna da je

vladala svijetom svojim utjecajem na vođe kršćanskih naroda; Upravo zbog ove od Boga osuđene poveznice, kralj Luj XVI. i njegova austrijska supruga Marija-Antoaneta popeli su se na oder giljotine, kao i njihovi pristaše, žrtve "velike nevolje", kako je to objavio *Duh* . , u Otk.2:22-23. " *Za jedan sat dolazi tvoj sud!*" » ; Isusov povratak označava vrijeme kraja svijeta. Posljednji test označio je *simboličan "sat"* prorečen u Otk.3:10, ali bit će dovoljno da se Isus Krist pojavi da se cijela trenutna situacija preokrene, a ovaj put će " *sat* " u doslovnom smislu biti dovoljno za postizanje ove zapanjujuće promjene.

Stih 11: " *I trgovci zemaljski plaču i tuguju zbog nje, jer nitko više ne kupuje njihov teret.* "

Duh ovoga puta cilja na " *zemaljske trgovce* ", posebno ciljajući na američki trgovački duh koji su usvojili preživjeli diljem svijeta, kao što je spomenuto u proučavanju prethodnog poglavlja 17. I oni " *plaču i tuguju zbog nje, jer nitko više ne kupuje njihov teret ; ...*". Ovaj stih naglašava krivnju naklonosti protestanata prema katoličkoj vjeri za kojom on tuguje , svjedočeći tako njihovu osobnu privrženost njoj *iz ekonomskog interesa*. Zatim, da je u apsolutnoj suprotnosti, djelo reformacije podignuto od Boga da osudi rimsku papinsku katoličku krivnju i obnovi shvaćene istine; što su pravi reformatori učinili u svoje vrijeme kao što su Pierre Valdo, John Wicleff i Martin Luther. Trgovci također s tugom gledaju kako im se pred očima ruše vrijednosti koje vole, jer žive samo za zadovoljstvo bogaćenja kroz svoje trgovačke aktivnosti; poslovanje sažima radosti njihova postojanja.

Stih 12: " *tovar zlata, srebra, dragog kamenja, bisera, finog lana, purpura, svile, grimiza, svake vrste slatkog drveta, svih vrsta predmeta, predmeta od slonovače, svih vrsta predmeta od vrlo dragocjenog drva, mesinga, željeza i mramora ,*

Prije nabiranja različitih materijala koji su osnova rimokatoličke idolopokloničke religije, ovdje se prisjećam ove posebne točke prave vjere koju je podučavao Isus Krist. On je rekao Samarijanki: " *Ženo,* " *reče joj Isus,* " *vjeruj mi, dolazi čas kad se nećeš klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Obožavate ono što ne poznajete; obožavamo ono što znamo, jer spasenje dolazi od Židova . Ali dolazi čas, i već je došao, kada će se pravi klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini; jer to su štovatelji koje Otac traži. Bog je Duh i oni koji mu se klanjaju moraju ga štovati u duhu i istini .* (Ivan 4:21-23)." Dakle, prava vjera ne treba nikakve materijale niti građu, jer se temelji samo na stanju duha. I posljedično, ova istinska vjera je od malog interesa za pohlepni i lopovski svijet, jer ne obogaćuje nikoga osim, duhovno, izabranih. Izabrani štiju Boga u duhu, dakle u svojim mislima, ali iu istini , što znači da njihove misli moraju biti izgrađene na standardu koji je Bog ukazao. Sve izvan ovog standarda je oblik idolopokloničkog poganstva gdje se pravi Bog služi kao idol. Tijekom svojih osvajanja, republikanski Rim je prihvatio religije poraženih zemalja. I velik dio njegovih vjerskih dogmi bio je grčkog podrijetla, prve velike civilizacije antike. U našem dobu, u papinskom obliku, nalazimo svu tu baštinu pridruženu novim "kršćanskim" "svetcima", počevši od 12 Gospodnjih apostola. Ali, otišavši tako daleko da potisne drugu Božju zapovijed koja osuđuje ovu idolopokloničku praksu, katolička vjera održava obožavanje izrezbarenih, naslikanih slika ili

pojavljivanja u demonskim vizijama. Stoga u obredima njegovih kultova nalazimo ove isklesane idole koji zahtijevaju materijale da poprime oblik; materijali čiji popis sam Bog predstavlja: "...; ... tovar zlata, srebra, dragog kamenja, bisera, finog platna, purpura, svile, grimiza, svih vrsta slatkog drva, svih vrsta predmeta od bjelokosti, svih vrsta predmeta od vrlo dragocjenog drva, mjedi, željeza i mramora,...". "Zlato, srebro, drago kamenje i skupocjeni predmeti" "odajte počast bogu tvrđava" papinskog kralja Dan.11:38. Zatim, "purpur i grimiz" odijevaju bludnicu Babilon Veliki u Otk.17:4; "Zlato, drago kamenje i biseri" njih su ukrasi; "fini lan" označava njegovu tvrdnju o svetosti, prema Otk 19:8: "Jer fini lan su pravedna djela svetih." Ostali citirani materijali su oni od kojih je napravila svoje rezbarene idole. Ovi luksuzni materijali izražavaju visoku razinu odanosti idolopokloničkog katoličkog štovatelja.

Stih 13: "cimet, mirodije, mirise, smirnu, tamjan, vino, ulje, fino brašno, pšenicu, volove, ovce, konje, kola, tijela i ljudske duše. »

"Parfemi, smirne, tamjana, vina i ulja", citirano sugeriraju njegove vjerske obrede. Druge stvari su hranjive tvari i dobra koja aludiraju na vladavinu Salomona, sina Davidova, graditelja prvog hrama sagrađenog za Boga, prema 1. Kraljevima 4:20 do 28. Na ovaj način, Duh osuđuje njegov nelegitimni pokušaj da reproducirati konstrukciju "Božjeg hrama" koji "huli", u Otk.13:6, i koji "ruši", u Dan.8:11. Konačna preciznost stiha, koja se tiče "tijela i duša ljudi", osuđuje njezinu suradnju s monarsima s kojima nezakonito dijeli svjetovnu vlast. U ime Krista vjerski je opravdavala odvratne postupke, poput ropstva, mučenja i ubijanja Božjih stvorenja; nešto što Bog čuva za sebe u religioznoj domeni; ovo do te mjere da on sažima svoja djela ovim riječima: "krv svih onih koji su pobijeni na zemlji nađena je u njoj", u stihu 18 ovog poglavlja 18. Citirajući "duše ljudi", Bog mu pripisuje gubitak "duša" predanih đavlu njegovom aktivnošću i njegovim lažnim vjerskim pretenzijama.

Podsjetnik: U Bibliji i božanskoj misli riječ "duša" označava osobu u svim njezinim aspektima, njeno fizičko tijelo i njezinu mentalnu ili psihičku misao, njezin intelekt i njezine osjećaje. Teorija koja predstavlja "dušu" kao element života, koji se odvaja od tijela u trenutku smrti i preživljava ga, čisto je grčkog poganskog podrijetla. U Starom savezu, Bog poistovjećuje "dušu s krvlju" svojih ljudskih ili životinjskih stvorenja: Lev.17:14: "Jer duša svakog tijela je njegova krv koja je u njoj. Zato rekoh sinovima Izraelovim: Ne jedite krvi nijednoga mesa; jer je duša svakoga tijela njegova krv: tko god je jede bit će istrijebljen." On tako zauzima suprotno gledište o budućim grčkim teorijama i priprema biblijsku paradu protiv filozofskih misli koje će se roditi među poganskim narodima. Život ljudi i životinja ovisi o funkcioniranju krvi. Prolivena ili zaprljana gušenjem, krv više ne opskrbljuje kisikom elemente fizičkog tijela uključujući mozak, oslonac misli. A ako potonji nije oksigeniran, princip mišljenja prestaje i ništa ne ostaje živo nakon ove završne faze; ako ne i sjećanje na sastav mrtve "duše" u vječnoj Božjoj misli s pogledom na njegovo buduće "uskrsnuće", kada će je on "oživjeti" ili, kada će je "uskrisiti", prema slučaju, za vječni život ili za konačno uništenje "druge smrti".

Stih 14: "Plodovi koje je duša tvoja željela udaljili su se od tebe; i sve delikatne i lijepe stvari izgubljene su za vas, i nikada ih više nećete pronaći. »

Kao potvrdu onoga što je objašnjeno u prethodnom stihu, Duh pripisuje "želje" papinskog Rima njegovoj "duši", njegovoj zavodljivoj i varljivoj osobnosti. Nasljednica grčke filozofije, katolička je vjera prva postavila pitanje pripisivanja duše životinjama i ljudima otkrivenim u novim zemljama. Zapravo pitanje ima svoj odgovor; temelji se na izboru pravog pomoćnog glagola: čovjek nema **dušu**, jer **je** duša.

Duh sažima posljedice prave smrti koje je ustanovio i otkrio u Prop.9:5-6-10. Ovi detalji neće biti obnovljeni u spisima novog saveza. Stoga uviđamo važnost proučavanja cijele Biblije. Uništen, "Babilon" će zauvijek "izgubiti" "plodove koje je njezina duša željela" i "sve delikatne i veličanstvene stvari" koje je cijenila i tražila. Ali Duh također navodi: "za vas"; jer će izabrani, za razliku od nje, moći zauvijek proširiti poštovanje čuda koja će Bog podijeliti s njima.

Stih 15: "Trgovci ovim stvarima, koji su se time obogatili, držat će se daleko, u strahu od njegovih muka; oni će plakati i tugovati,"

U stihovima od 15 do 19, Duh cilja na "trgovce koji su se njime obogatili". Ponavljanja otkrivaju naglasak na izrazu "u jednom jedinom satu", ponovljenom tri puta u ovom poglavlju, kao i uzvik "Jao! Nesreća!". Broj 3 simbolizira savršenstvo. Bog stoga inzistira, da potvrdi neopozivi karakter proročke najave; ova će kazna biti izvršena u svom svom božanskom savršenstvu. Uzvik: "Jao! Nesreća!", koji su pokrenuli trgovci, odjekuje krik upozorenja koji su pokrenuli njegovi odabranici u Otk 14,8: "Pala je! Pala je! Babilon Veliki." Ti trgovci izdaleka promatraju njegovo uništenje, "u strahu od njegovih muka". I s pravom se boje ovog ploda pravednog gnjeva živoga Boga, jer žaleći za njegovim uništenjem, stavljaju se u njegov tabor, a zauzvrat će biti uništeni ubojitim ljudskim gnjevom neutješnih žrtava vjerske prijevare. Ovaj nas stih čini svjesnima goleme odgovornosti komercijalnih interesa za uspjeh Rimokatoličke crkve. "Trgovci" su podržali prostitutku i njezine najokrutnije i despotske odluke, čisto iz apetita za financijskim i materijalnim bogaćenjem. Zažmirili su na sva njegova krajnje odvratna zlostavljanja i zaslužuju podijeliti njegovu konačnu sudbinu. Povijesni primjer tiče se Parižana koji su stali na stranu katoličke vjere protiv reformirane vjere od početka reformacije u vrijeme kralja Franje I. ¹ nakon njega.

Stih 16: "I reći će: Jao! Nesreća! Veliki grad, koji je bio odjeven u fini lan, purpur i grimiz, i ukrašen zlatom, dragim kamenjem i biserjem! U jednom je satu uništeno toliko bogatstva! »

Ovaj stih potvrđuje cilj; "Babilon veliki, odjeven u fini lan, purpur i grimiz"; boje ogrtača kraljeva, budući da su upravo iz tog razloga podrugljivi rimski vojnici pokrili Isusova ramena plaštom „ljubičaste boje“. Nisu mogli zamisliti značenje koje je Bog dao njihovom djelovanju: kao žrtva iskupljenja, Isus je postao nositelj grijeha svojih izabranika označenih ovim bojama, grimiznom ili ljubičastom, prema Iza.1:18. "Jedan jedini sat" bit će dovoljan da uništi Rim, njegovog papu i njegovo svećenstvo, nakon povratka u slavi Isusa Krista koji dolazi spriječiti smrt svojih izabranika. U ovom posljednjem ispitu njihova će vjernost biti presudna, tako da možemo razumjeti zašto Bog posebno inzistira na jačanju njihove vjere i apsolutnog povjerenja koje mu moraju naviknuti pokazivati. Čovjek je dugo mogao biti samo uvjeren da je takvo uništenje "u

jednom satu " bilo čudo i stoga izravna Božja intervencija, kao u slučaju Sodome i Gomore. U naše vrijeme kada je čovjek ovladao nuklearnom vatrom, to je manje iznenađujuće.

Stih 17: *" I svi piloti, svi oni koji plove do ovog mjesta, mornari i svi oni koji rade na moru, stajahu daleko, "*

Ovaj stih posebno cilja na *" one koji iskorištavaju more, pilote, mornare koji plove do ovog mjesta, a svi se drže daleko "*. Iskorištavanjem želje kraljeva da se obogate obogatila se i sama papinska crkva. Podržavala je i opravdavala osvajanje zemalja nepoznatih ljudima sve do vremena njihova otkrića kada su njezine katoličke sluge izvršile užasne masakre stanovništva u ime Isusa Krista. To je uglavnom bio slučaj Južne Amerike i krvavih ekspedicija koje je vodio general Cortés. Zlato izvađeno s ovih teritorija vratilo se u Europu kako bi se obogatili katolički kraljevi i papinstvo u tome. Nadalje, inzistiranje na morskom aspektu podsjeća nas da je upravo kao režim *"zvijeri koja izlazi iz mora "* njegova veza s *" mornarima "* ojačana za njihovo zajedničko bogaćenje.

Stih 18: *" I povikaše kad vidješe dim od njegove paljevine: Koji je grad sličan gradu velikom? »*

*" Koji je grad bio kao veliki grad? »*viču mornari kad ugledaju *» dim njegove vatre «*. Odgovor je brz i jednostavan: nijedan. Jer nijedan grad nije koncentrirao toliko moći, građanske kao carski grad, zatim vjerske od 538. Katoličanstvo je izvezeno u sve zemlje na planeti osim u Rusiju gdje ga je istočna pravoslavna vjera odbacila. Nakon što ga je dočekala, Kina se također borila i progonila ga. Ali danas još uvijek dominira cijelim Zapadom i njegovim izrascima Amerike, Afrike i Australije. To je prvo vjersko turističko mjesto na svijetu koje privlači posjetitelje iz cijelog svijeta. Jedni dolaze vidjeti *"drevne ruševine"*, drugi idu tamo vidjeti mjesto gdje stanuju papa i njegovi kardinali.

Stih 19: *" I posipaju prahom svoje glave, i plaču, i tuguju, i viču, i govore: Jao! Nesreća! Veliki grad, u kojem su se svi oni koji su imali brodove na moru obogatili njegovom raskoši, uništen je u jednom času! »*

Ovo je treće ponavljanje gdje se spajaju svi prethodni izrazi, kao i pojašnjenje *" u jednom satu je uništeno "*. *" Veliki grad u kojem su se svi oni koji imaju brodove na moru obogatili njegovom raskoši ."* Optužba postaje vrlo jasna, zahvaljujući raskoši papinskog režima pomorski su se brodovlasnici obogatili donoseći bogatstva svijeta u Rim. Rim se obogatio dijeljenjem imovine svojih protivnika koje je ubio njegov vječni saveznik, civilna monarhijska vlast, njegovo oružano krilo. Kao povijesni primjer imamo smrt *"templara"*, čija je imovina podijeljena između krune Philippea Le Bela i rimokatoličkog klera. Kasnije će to biti slučaj s *"protestantima"*.

Stih 20: *" Nebo, raduj joj se! I vi, sveci, apostoli i proroci, radujte se! Jer Bog ti je učinio pravdu kad si je osudio. »*

Duh poziva stanovnike neba i prave svece, apostole i proroke na zemlji, da se raduju uništenju rimskog Babilona. Radost će dakle biti razmjerna bolima i patnjama koje je učinila ili htjela učiniti da podnose sluge Boga istine, s obzirom na posljednje odabrane vjerne svetoj suboti.

Stih 21: “ *Tada moćni anđeo uze kamen poput mlinskoga kamena i baci ga u more govoreći: Tako će Babilon, veliki grad, biti bačen silom i neće ga se više naći.* »

Usporedba Rima s " *kamenom* " upućuje na tri ideje. Prvo, papstvo se natječe s Isusom Kristom koji je sam simboliziran " *kamenom* " u Dan.2:34: " *Vi ste gledali, kad se kamen oslobodio bez ičije pomoći i udario u stopala od željeza i gline sliku, i razbio ih u komade.* » Drugi stihovi Biblije također mu pripisuju ovaj simbol " *kamena* " u Zac.4:7; " *glavni kut* " u Psa.118:22; Matej 21:42; i Djela 4:11: " *Isus je kamen koji ste vi koji gradite odbacili i koji je postao glavni ugao* ". Druga ideja je aluzija na papinu tvrdnju da naslijedi apostola " *Petra* "; glavni uzrok " *uspjeha njegovih pothvata i uspjeha njegovih lukavstava* ", stvari koje je Bog osudio u Dan.8:25. Tim više što apostol Petar nikada nije bio poglavar kršćanske crkve jer taj naslov pripada samom Isusu Kristu. Papinska " *varalica* " je stoga također " *laž* ". Treći prijedlog odnosi se na naziv papinskog vjerskog uporišta, njegove prestižne bazilike nazvane "Sveti Petar Rimski", čija je vrlo skupa gradnja dovela do prodaje "oprosta" što ju je razotkrilo u očima redovnika reformatora Martina Luthera. Ovo objašnjenje ostaje usko povezano s drugom idejom. Mjesto u Vatikanu služilo je kao groblje, ali pretpostavljena grobnica Petra, apostola Gospodnjeg, u stvarnosti je bila grobnica "Šimuna Petra Čarobnjaka", štovatelja i svećenika boga zmije po imenu Eskulap.

Vraćajući se u naše vrijeme, Duh prorokuje protiv rimskog " *Babilona* ". On uspoređuje njegovo buduće uništenje sa slikom " *velikog mlinskog kamena* " od " *kamena* " koji " *anđeo baca u more* ". Ovom ilustracijom on iznosi optužbu protiv Rima identificiranu u Mateju 18:6: " *Ali ako tko sablazni jednoga od ovih najmanjih koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo da mu se objesi **mlinski kamen o vrat** . **i baci ga na dno mora** .* I u njegovom slučaju nije sablaznila samo jednog od ovih malenih koji vjeruju u njega, nego mnoštvo. Jedno ostaje sigurno, a to je da jednom " *uništeno, više nikada neće biti pronađeno* ". Nikada više neće povrijediti nikoga.

Stih 22: " *I neće se više čuti među vama zvuci harfi, svirača, frula i truba; nitko od zanatlija neće se naći među vama; 'neće više čuti zvuk mlinskog kamena u domu vašem,* ' "

Duh tada evocira glazbene zvukove koji su izražavali bezbrižnost i veselje stanovnika Rima. Nakon što budu uništeni, više ih se tamo neće čuti. U duhovnom smislu aludira na Božje glasnike čije su se riječi čule s istim učinkom kao i glazbeni zvukovi " *flaute ili trubača* "; slika dana u paraboli u Mateju 11:17. Spominje i " *buku* " koju su stvarali obrtnici pretrpani radnim naložima, jer iz drevnog grada dopirala je samo " *buka* " *profesionalnih aktivnosti, uključujući " buku mlinskog kamena "* koji se okretao da melje zrna žitarica, ili da oštri instrumenti za rezanje kao što su srp i kosa, noževi i mačevi; ovo, već u drevnom Kaldejskom Babilonu, prema Jer.25:10.

Stih 23: " *Svjetlost svjetiljke neće više sjati među vama, niti će se više čuti među vama glas zaručnika i žene, jer trgovci vaši bijahu velikaši na zemlji, jer svi narodi bijahu zaveden tvojim čarima ,*

" *Svjetlost svjetiljke više neće sjati u vašem domu.* » Duhovnim jezikom, Duh upozorava Rim da svjetlo Biblije više neće doći da mu pruži priliku da bude

prosvijetljen kako bi spoznao istinu po Bogu. Slike iz Jer.25,10 se ponavljaju, ali " *pjesme zaručnika i zaručnice* " ovdje postaju " *glas zaručnika i zaručnice koji se više neće čuti u tvojoj kući* ". Duhovno, oni su glasovi poziva koje su Krist i njegova Izabrana skupština uputili izgubljenim dušama da se obrate i spase. Ova mogućnost će zauvijek nestati nakon njegovog uništenja. " *Jer su vaši trgovci bili velikani na zemlji .* " Rim je svojim zavodjenjem velikih ljudi na zemlji uspio proširiti svoju katoličku religiju na mnoge narode na zemlji. Koristila ih je kao predstavnike svog vjerskog posla. A rezultat je da su " *svi narodi bili prevareni tvojim čarima .* " Ovdje Bog opisuje katoličke mise kao " *čarolije* " koje karakteriziraju poganske kultove zlih čarobnjaka i vještica. Istina je da korištenjem ponavljajućih formalističkih formula, ispraznih ponavljanja, katolička religija ostavlja malo prostora Bogu stvoritelju da se izrazi. On to čak i ne pokušava učiniti, jer joj pripisuje " *stranog boga* " u *Dan.11:39* i *nikada je nije prepoznao kao sluškinju*; "namjesnik Sina Božjega", papina titula, dakle nije njegov namjesnik. Sljedeći stih će dati razlog.

Stih 24: " *I jer se u njoj našla krv proroka i svetaca i svih pobijenih na zemlji.* »

"... i zato što je u njemu pronađena krv proroka, svetaca "": Oštar, nepopustljiv, bezosjećajan i okrutan kroz svoju povijest, Rim se probijao kroz krv svojih žrtava. To je vrijedilo za poganski Rim, ali također i za papinski Rim koji je natjerao kraljeve da ubijaju njegove protivnike, sluge prosvijetljene od Boga koji su se usudili osuditi njegovu đavolsku prirodu. Neke je Bog zaštitio poput Valda, Wyclifa i Luthera, druge nije i završili su svoje živote kao mučenici vjere, na stupovima, blokovima, stupovima ili vješalima. Proročki izgled da će njegovo djelovanje konačno prestati može samo radovati stanovnike neba i istinske svece zemlje. "... i svih onih koji su ubijeni na zemlji "": Tko god donosi ovu prosudbu, zna o čemu govori, jer prati djelovanje Rima od njegova osnutka 747. pr. Svjetska situacija posljednjih dana posljednji je plod koji je donio osvajački i dominantni Zapad nad ostalim narodima na zemlji. Monarhijski pa republikanski Rim proždirao je narode zemlje koje je pokorio. Model ovog društva ostao je model 2000 godina pravog i lažnog kršćanstva. Poslije je poganski Rim, papinski Rim uništio sliku Kristova mira i oduzeo čovječanstvu uzor koji je donosio sreću narodima. Opravdavajući klanje pravih učenika janjeta Isusa Krista, otvorio je put vjerskim sukobima koji vode čovječanstvo u zastrašujući genocidni treći svjetski rat. Nije bez razloga norma rezanja grkljana javno prikazana od strane naoružanih islamskih skupina. Ova mržnja prema islamu kasni je odgovor na ratove križarskih ratova koje je pokrenuo Urban II iz Clermont-Ferranda 27. studenog 1095. godine.

Otkrivenje 19: Bitka Harmagedon Isusa Krista

Stih 1: “ *Poslije toga čuh kao jak glas velikoga mnoštva na nebu kako govori: Aleluja! Spasenje, slava i moć pripadaju našem Bogu.* ”

Nastavljajući s prethodnim 18. poglavljem, otkupljeni i spašeni izabrani nalaze se na nebu, nositelji " *novog imena* " koje označava njihovu novu nebesku prirodu. Radost i veselje vlada i vjerni nebeski anđeli uzvisuju Boga spasitelja. Ova “ *gužva "mnoštvo* ” se razlikuje od “ *mnoštva koje nitko nije mogao izbrojiti* ” citiranog u Otk.7:9. Predstavlja okupljanje svetih nebeskih anđela Božjih koji uzvisuju njegovu “ *slavu* ” jer će u 4. stihu zemaljski izabranici koje simboliziraju “ *24 starješine* ” odgovoriti i potvrditi svoju privrženost iznesenim primjedbama, govoreći: “ *Amen!* » Što znači: Uistinu!

Redosljed izraza “ *spasenje, slava, moć* ” ima svoju logiku. “ *Spasenje* ” je dano zemaljskim izabranicima i svetim anđelima koji su dali “ *slavu* ” Bogu stvoritelju koji je, da ih spasi, pozvao svoju božansku “ *silu* ” da uništi zajedničke neprijatelje.

Stih 2: “ *jer su njegovi sudovi istiniti i pravedni; jer on je presudio velikoj bludnici koja je iskvarila zemlju svojim bludom, i on je osvetio krv njezinih slugu tražeći je od svoje vlastite ruke.* »

Izabrani dužnosnici kojima je bila zajednička žeđ za istinom i istinskom pravdom sada su potpuno zadovoljeni i ispunjeni. U svom slijepom ludilu, čovječanstvo odsječeno od Boga mislilo je da može donijeti sreću posljednjim narodima omekšavanjem standarda svoje pravde; samo je zlo iskoristilo ovaj izbor i poput gangrene, napalo cijelo tijelo čovječanstva. Dobri i milosrdni Bog pokazuje u svojoj presudi “ *Babilonu velikom* ” da onaj koji daje smrt mora trpjeti smrt. Ovo nije čin zlobe, već čin pravde. Tako, kada više ne zna kazniti krivce, pravda postaje nepravda.

Stih 3: “ *I rekoše drugi put: Aleluja! ...i njegov se dim diže u vijeke vjekova.* »

Slika je varljiva, jer će " dim " od požara koji je uništio Rim nestati nakon njegovog uništenja. " Eoni vjekova " označavaju načelo vječnosti koje se tiče samo pobjednika univerzalnih nebeskih i zemaljskih kušnji. U ovom izrazu riječ " dim " sugerira uništenje, a izraz " stoljeća stoljeća " daje joj vječni učinak, to jest konačno uništenje; ona više nikada neće ustati. Zapravo, u najgorem slučaju, " dim " se može uzdići u umovima živih kao sjećanje na slavnu božansku akciju koju je Bog izvršio protiv Rima, krvavog neprijatelja.

Stih 4: " *I dvadeset i četiri starješine i četiri živa bića padoše ničice i pokloniše se Bogu koji sjedi na prijestolju, govoreći: Amen! Aleluja!* »

U istinu! Slava YaHWéH! ... kažu zajedno otkupljeni zemlje i svjetova koji su ostali čisti. Štovanje Boga obilježeno je sedždom; legitiman oblik rezerviran isključivo za njega.

Stih 5: " *I dođe glas s prijestolja govoreći: Hvalite Boga našega, sve sluge njegove, koji ga se bojite, mali i veliki!* »

Ovaj glas je glas " Mihovila ", Isusa Krista, dva nebeska i zemaljska izraza pod kojima se Bog otkriva svojim stvorenjima. Isus kaže: " *vi koji ste ga se bojali* ", on tako podsjeća na " strah " od Boga koji je zahtijevan u poruci prvog anđela iz Otk.14:7. " *Strah Božji* " samo sažima inteligentan stav stvorenja prema svom Stvoritelju koji ima moć života i smrti nad njim. Kao što Biblija uči u 1. Ivanovo 4,17-18: " *savršena ljubav izgoni strah* ": " *Kakav je on, takvi smo i mi na ovome svijetu: u tome je ljubav savršena u nama, da imamo pouzdanje u dan prosudbe. Strah nije u ljubavi, ali savršena ljubav izgoni strah; jer strah uključuje kaznu, a onaj tko se boji nije savršen u ljubavi.* " Dakle, što odabranik više voli Boga, to mu se više pokorava, a ima manje razloga da ga se boji. Izabranike Bog bira između malenih, poput apostola i poniznih učenika, ali i među velikima poput velikoga kralja Nabukodonozora. Ovaj kralj kraljeva svoga vremena savršen je primjer da je, koliko god velik bio među ljudima, kralj samo slabo stvorenje pred Svemogućim Bogom Stvoriteljem.

Stih 6: " *I čuh kao glas mnoštva velikoga, kao šum voda mnogih i kao zvuk grmljavine jake, kako govore: Aleluja! Jer Gospodin Bog naš Svemogući uđe u svoje kraljevstvo.* »

Ovaj stih spaja već viđene izraze. " *Mnogo mnoštvo* " u usporedbi s " *šumom mnogih voda* " predstavljeno je njegovim Stvoriteljem u Otk.1:15. " *Glasovi* " koji se izražavaju toliko su " *brojni* " da se mogu usporediti samo s tutnjavom, " *bukom grmljavina.* " " *Aleluja! Jer Gospodin Bog naš Svemogući uđe u svoje kraljevstvo.* » Ova je poruka označila djelovanje " *sedme trube* " u Otk 11,17: " *govoreći: Zahvaljujemo ti, Gospodine Bože svemogući, koji jesi i koji si bio, jer si uhvatio svoju veliku moć i zauzeo svoje kraljevstvo.* "

Stih 7: " *Radujmo se i veselimo se i dajmo mu slavu; jer došla je svadba Janjetova, i njegova se zaručnica pripremila,*

" *Radovanje* " i " *radost* " su potpuno opravdani, jer vrijeme " *borbe* " je prošlo. U nebeskoj " *slavi* ", " *zaručnici* ", Skupština otkupljenih izabranika zemlje pridružila se svom " *Zaručniku* ", Kristu, živom Bogu " *Mihovilu* ", YaHWéH. U prisutnosti svih svojih nebeskih prijatelja, otkupljeni i Isus Krist proslavit će " *svadbu* " koja ih spaja. " *Nevjesta se pripremila* " obnavljajući sve božanske istine koje je katolička vjera učinila da nestanu u svojoj verziji

kršćanske vjere. " *Priprema* " je bila duga, građena kroz 17 stoljeća religijske povijesti, ali posebno od 1843. godine, datuma početka božanskog zahtjeva za raznim restauracijama koje su postale bitne, tj. svih istina koje nisu obnovili progonjeni protestantski reformatori. Završetak ove priprave postigli su posljednji disidentski adventisti koji su ostali u naklonosti Bogu i svjetlu koje mu je Isus dao do kraja i već do početka 2021. godine kada pišem ovu verziju njegovih svjetala.

Stih 8: " *I dano mu je da se obuče u fini lan, svijetao i čist. Jer fini je lan pravedna djela svetaca.* »

" *Fini lan* " označava " pravedna djela "pravih posljednjih" svetaca . " Ova " *djela* " koja Bog naziva " *pravednim* " plod su božanskih otkrivenja donesenih uzastopno od 1843. i 1994. Ovo djelo je najnoviji plod koji otkriva božanska nadahnuća dana od 2018. onima koje voli i blagoslivlja i " *priprema* " za " *vjenčanje* " spomenuto u ovom ajetu. Ako Bog blagoslivlja " *pravedna djela* " svojih pravih " *svetaca* ", naprotiv, proklinjao je i borio se, sve dok ga nije uništio, tabor lažnih svetaca čija su " *djela* " bila "nepravedna".

Stih 9: " *I reče mi anđeo: Napiši: Blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jaganjčevu! I rekao mi je: Ove riječi su istinite riječi Božje* " »

Ovo blaženstvo dodjeljuje se svecima otkupljenima krvlju Isusa Krista čiji su pioniri bili zabrinuti onom iz Dan.12:12 (Blagoslovljeni oni koji čekaju do 1335 dana) pionira koji će upravo biti simbolizirani sa " 144.000 " ili 12 X 12 X 1000 od Apo.7. Ulazak u raj za vječnost doista je razlog za veliku sreću koja će one koji imaju tu priliku učiniti božanski " *sretnima* ". Sreća nije jedini čimbenik u korist ove povlastice, već nam je ponudu spasenja ponudio Bog kao "drugu priliku" nakon naslijeđa i osude istočnog grijeha. Obećanje spasenja i budućih nebeskih radosti potvrđeno je kao Božje usmeno opredjeljenje dostojno naše vjere jer se trajno drži svojih obveza. Kušnje posljednjih dana zahtijevat će sigurnost u kojoj sumnji više neće biti mjesta. Izabrani će se morati osloniti na vjeru izgrađenu na objavljenim Božjim obećanjima jer ono što je zapisano je prethodno rečeno. Zato se Biblija, Sveto pismo, naziva: Riječ Božja.

Stih 10: " *I padoh mu pred noge da mu se poklonim; ali mi reče: Pazi da to ne učiniš! Ja sam vaš susluga i vaše braće koji imaju svjedočanstvo Isusovo. Štovati Boga. Jer svjedočanstvo Isusovo je duh proroštva.* »

Bog iskorištava Ivanovu pogrešku kako bi nam otkrio njegovu osudu katoličke vjere koja svoje članove uči ovoj vrsti obožavanja stvorenja. Ali također cilja na protestantsku vjeru koja također čini ovu grešku poštujući poganski "dan sunca" naslijeđen iz Rima. Anđeo koji mu govori nedvojbeno je "Gabrijel", božanski vođa misije blizak Bogu koji se već ukazao Danielu i Mariji, Isusovoj "surogat" majci. Koliko god bio visoko rangiran, "Gabrijel" pokazuje istu poniznost kao Isus. On samo tvrdi da je Ivanov " *suradnik u službi* " do posljednjeg izabranog adventista posljednjeg vremena koji se nije slagao s njim. Od 1843. izabrani imaju sa sobom " *Isusovo svjedočanstvo* " koje, prema ovom retku, označava "duh proroštva". Adventisti su, na vlastiti gubitak, ograničili ovaj " *duh proroštva* " na djelo koje je izvršila Ellen G. White, Gospodnji glasnik između 1843. i 1915. Oni su tako sami postavili granicu svjetlu koje je dao Isus. Međutim, " *duh proroštva* " je trajni dar koji proizlazi iz autentičnog odnosa između Isusa i njegovih učenika i koji se temelji prije svega na njegovoj odluci da

povjeri poslanje sluzi kojega izabere sa svim autoritetom svoga božanstva. Ovo djelo svjedoči o tome: "*duh proroštva*" je još uvijek vrlo aktivan i može trajati do kraja svijeta.

Stih 11: "*Tada vidjeh nebo otvoreno, i gle, pojavi se bijeli konj. Onaj koji je jahao na njemu zove se Vjerni i Istiniti, i on sudi i bori se po pravdi.*" »

U ovoj sceni, Duh nas vraća na zemlju prije konačne pobjede i uništenja "*Bavilona Velikog*". Duh ilustrira trenutak kada se slavni Krist, po svom povratku, suočava sa zemaljskim buntovnicima. U proslavljenom Isusu Kristu Bog izlazi iz svoje nevidljivosti: „*nebo je otvoreno*". Pojavljuje se u slici "*prvog pečata*" iz Otk. 6:2, kao jahač, Vođa, koji kreće "*kao pobjednik i osvaja*" jašući na "*bijelom konju*" sliku svog tabora obilježenog čistoćom i svetošću. Ime "*vjeran i istinit*" koje si daje u ovoj sceni smješta radnju u produžetak posljednjeg vremena prorečeno imenom "*Laodiceja*" u Otk.3:14. Ovo ime znači "sudeći ljudi" što je ovdje potvrđeno preciznošću: "*On sudi*". Precizirajući da se "*bori s pravdom*", Duh evocira trenutak "*bitke Armagedona*" iz Otk 16,16, u kojoj se bori protiv tabora nepravde predvođenog davlom i ujedinjenog čašću danom "dan sunca" naslijeden od Konstantina I. ¹ rimokatoličkih papa.

Stih 12: "*Oči su mu bile kao plamen ognjeni; na glavi joj je bilo nekoliko dijadema; imao je zapisano ime, koje nitko ne zna osim njega samoga;*" »

Poznavajući kontekst prizora, možemo shvatiti da "*njegove oči*" u usporedbi s "*plamenom vatre*" gledaju na mete njegova gnjeva, ujedinjene pobunjenike "*spremne za bitku*" od Otk.9:7-9, tj. 1843. Značenje "*nekoliko dijadema*" koje nosi "*njegova glava*" bit će dano u stihu 16 ovog poglavlja: on je "*Kralj kraljeva i Gospodar gospodara*". Njegovo "*pisano ime koje nitko ne zna osim njega samog*" označava njegovu vječnu božansku prirodu.

Stih 13: "*I bio je obučen u haljinu obojenu krvlju. Njegovo ime je Riječ Božja.*" »

Ova "*okrvavljena odjeća*" označava dvije stvari. Prva je njegova pravda koju je postigao prolijevanjem vlastite "*krvi*" za otkupljenje svojih izabranika. Ali ova žrtva koju je on dobrovoljno podnio da spasi svoje odabranike zahtijeva smrt njihovih agresora i progonitelja. Njegovo "*odjeće*" ponovno će biti prekriveno "*krvlju*", ali ovaj put će to biti ono njegovih neprijatelja "*ugaženih u tijesku grožđa Božjeg gnjeva*" prema Izaiji 63 i Otk 14:17 do 20. Ovaj naziv "*Riječ Božja*" otkriva vitalnu važnost Isusove zemaljske službe i njegovih otkrivenja danih uzastopno na zemlji i s neba nakon njegova uskrsnuća. Naš Spasitelj bio je sam Bog skriven u zemaljskoj pojavi. Njegovo trajno učenje koje primaju njegovi izabrani dužnosnici učinit će svu razliku između spašenog i izgubljenog logora.

Stih 14: "*Vojske koje su na nebu išle su za njim na bijelim konjima, obučene u fini lan, bijeli, čisti.*" »

Slika je veličanstvena, "*bijelina*" čistoće karakterizira svetost Božjeg tabora i njegovih mnoštva anđela koji su ostali vjerni. "*Fini lan*" otkriva njihova "pravedna" i čista djela.

Stih 15: "*Iz njegovih usta iziđe oštar mač da udari narode; on će ih pasti željeznom palicom; i gazit će tijesak žestokog gnjeva Svemogućeg Boga.*" »

“ *Božja riječ* ” označila je Bibliju, njenu svetu “ *riječ* ” koja je objedinila njezino učenje koje je vodilo izabrane u svojoj božanskoj istini. Na dan njegova povratka, “ *Riječ Božja* ” dolazi poput “ *oštroga mača* ” da ubije njegove buntovne, prosvjedujuće, svadljive neprijatelje, spremne proliti krv njegovih posljednjih odabranika. Uništenje njegovih neprijatelja osvjetljava izraz “ *vladat će njima željeznom palicom* ” koji također označava djelo suda koje će izvršiti izabrani koji će pobijediti prema Otk.2:27. Plan božanske osvete nazvan “ *berba* ” u Otk 14,17 do 20 ovdje je ponovno potvrđen. Ova je tema razvijena u Iz.63 gdje Duh precizira da Bog djeluje sam bez ikakvog čovjeka s njim. Razlog je taj što izabrani dužnosnici koji su već uzneseni na nebo ne svjedoče drami koja pogađa pobunjenike.

Stih 16: “ *Imao je na svojoj odjeći i na bedru napisano ime: Kralj kraljeva i Gospodar gospodara.* »

“ *Odjeća* ” označava djela živog bića, a “ *njegovo bedro* ” sugerira njegovu snagu i njegovu moć, jer važan detalj, pojavljuje se kao jahač, a da stoji na konju, mišići “ *bedara* ”, većina ljudi, stavljeni su na kušnju i čine djelovanje mogućim ili ne. Njegov imidž konjanika bio je značajan u prošlosti budući da je to bio izgled koji su poprimali borci ratnici. Danas nam je ostala simbolika ove slike koja nam govori da je jahač učitelj koji dominira skupinom ljudskih bića koju simbolizira uzjahani “ *konj* ”. Ona koju Isus uzdiže tiče se njegovih odabranika koji su trenutno raspršeni po cijeloj zemlji. Njegovo ime “ *Kralj kraljeva i Gospodar gospodara* ” predstavlja predmet istinske utjehe za njegove voljene izabranike podvrgnute nepravednom diktatu kraljeva i gospodara zemlje. Ova tema zaslužuje pojašnjenje. Model zemaljskog kraljevanja nije bio osmišljen na temelju načela koje je Bog odobrio. Doista, Bog je dao Izraelu, **prema njegovom zahtjevu**, da njime na zemlji vlada kralj, citiram, “ *poput ostalih poganskih naroda* ” koji su postojali u to vrijeme. Bog je samo odgovorio na zahtjev njihovih zlih srca. Jer na zemlji, najbolji od kraljeva je samo “ *odvratno* ” biće koje “ *žanje gdje nije sijao* ”, a onaj koji poznaje Boga ne čeka da ga njegov narod svrgne prije nego što se reformira. Model koji je Isus predstavio osuđuje model koji su glupi, neuki i zli ljudi prenosili na Zemlju s koljena na koljeno. U Božjem nebeskom svijetu, vođa je sluga svog naroda i svu svoju slavu crpi od njih. Ključ savršene sreće je tu, jer nijedno živo biće ne pati zbog svojih bližnjih. U svom slavnom povratku, Isus dolazi uništiti zle kraljeve i gospodare i njihovu zloću koju mu pripisuju tvrdeći da je njihova vladavina božansko pravo. Isus će ih poučiti da to nije tako; njima, ali i ljudskim masama koje opravdavaju njihovu nepravdu. Ovo je objašnjenje “ *prispodobe o talentima* ” koja se zatim ispunjava i primjenjuje.

Nakon sučeljavanja

Stih 17: “ *I vidjeh anđela gdje stoji na suncu. I povika iza glasa govoreći svim pticama koje su letjele posred neba: Dođite, okupite se na veliku večeru Božju,*

Isus Krist “ *Mihovil* ” dolazi u liku sunca simbola božanske svjetlosti da se bori protiv lažnih kršćana štovatelja boga Sunca koji opravdava promjenu dana odmora koju je napravio car Konstantin¹ U svom suočavanju s Kristom Bogom otkrit će da je živi Bog strašniji od njihovog boga sunca. Isus Krist jakim glasom saziva skup ptica grabljivica.

Napomena : Ovdje moram ponovno navesti da pobunjenici ne žele štovati solarno božanstvo na svjestan i dobrovoljan način, ali podcjenjuju činjenicu da za Boga, prvi dan koji oni časte za svoj tjedni odmor zadržava oskvrnjenost njegovog poganskog upotreba prošlog vremena. Isto tako, njihov izbor otkriva veliki prezir prema poretku vremena koji je uspostavio od početka svog stvaranja zemlje. Bog broji dane obilježene rotacijom Zemlje oko svoje osi. Tijekom svojih intervencija za svoj narod Izrael, podsjetio je na redosljed u tjednu naznačujući, imenujući ga, sedmi dan koji se naziva "subota". Mnogi vjeruju da ih Bog može opravdati zbog njihove iskrenosti. Ni iskrenost ni uvjerenje nemaju vrijednost za one koji osporavaju istinu koju je jasno izrazio Bog. Njegova je istina jedini standard koji dopušta pomirenje kroz vjeru u dobrovoljnu žrtvu Isusa Krista. Stvoritelj Bog ne čuje i ne priznaje osobna mišljenja, Biblija potvrđuje ovo načelo ovim stihom iz Izaije 8:20: “ *Zakonu i svjedočanstvu! Ako ne govorimo ovako, neće biti zore za ljude .*”

Dvije su “ *gozbe* ” pripremljene od Boga: “ *svadbena gozba Jaganjčeva* ” čiji su uzvanici sami odabranici pojedinačno, budući da zajedno predstavljaju “ *Zaručnicu* ”. Druga “ *gozba* ” je makabričnog tipa i od nje uživaju samo “ *ptice* ” grabljivice, lešinari, kondori, zmajevi i druge vrste tog žanra.

Stih 18: “ *Jesti meso kraljeva, meso vojnih zapovjednika, meso moćnih ljudi, meso konja i onih koji jašu na njima, meso svih, slobodnih i robova, malih i velikih.*” »

Nakon uništenja cijelog čovječanstva, više neće biti nikoga tko bi tijela stavio pod zemlju i prema Jer.16:4, “ *oni će biti rašireni kao gnoj po zemlji .*” Pronađimo cijeli stih koji nas uči sudbini koju Bog čuva za one koje proklinje: „ *Umrijet će izjedani bolešću; neće im biti dane suze ni ukop; bit će kao gnoj na zemlji; izginut će od mača i gladi; a njihova će strvina biti hrana pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim .*” Prema nabrajanju koje je Duh predstavio u ovom stihu 18, nitko ne može izbjeći smrt. Podsjećam da “ *konji* ” simboliziraju ljude predvođene njihovim građanskim i vjerskim vođama prema Jakovu 3:3: “ *Ako stavimo konjima ud u usta da nas slušaju, usmjeravamo i cijelo njihovo tijelo.*” »

Stih 19: “ *I vidjeh zvijer, i kraljeve zemaljske, i njihove vojske okupljene da ratuju protiv onoga koji sjedi na konju i protiv njegove vojske.* »

Vidjeli smo da je “ *bitka Armagedon* ” bila duhovna i da se na zemlji njen aspekt sastojao od donošenja odluke o smrti svih posljednjih pravih robova Isusa Krista. Ova je odluka donesena prije povratka Isusa Krista i pobunjenici su bili sigurni u svoj izbor. Ali u trenutku kada je stupio na snagu, nebo se otvorilo otkrivajući božanskog Krista osvetnika i njegove anđeoske vojske. Stoga više nije moguća borba. Nitko se ne može boriti protiv Boga kada se on pojavi, a rezultat je ono što nam je Otkrivenje 6:15-17 otkrilo: “ *Kraljevi zemaljski, velikaši, vojskovođe, bogati, moćni, svi robovi i slobodni ljudi skrivali su se u špiljama i u stijenama planina. I rekoše planinama i stijenama: Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jaganjčeva; jer je došao veliki dan gnjeva njegova, i tko može opstati?* » Na posljednje pitanje odgovor je: izabrani dužnosnici koje su pobunjenici namjeravali ubiti; izabrani posvećeni

svojom vjernošću svetoj suboti koja je prorekla Isusovu pobjedu nad svim njegovim neprijateljima i onima njegovih otkupljenih.

Stih 20: “ *I zvijer bi uhvaćena, a s njom i lažni prorok, koji je pred njom činio znamenja, kojima je zaveo one koji su uzeli žig zvijeri i štovali se njezinu liku. Obojica su živi bačeni u jezero koje gori od vatre i sumpora.* »

Pažnja ! Duh nam otkriva konačnu sudbinu posljednjeg suda kako ga Bog priprema za " *zvijer i lažnog proroka* " tj. katoličku vjeru i protestantsku vjeru kojoj su se pridružili lažni adventisti od 1994. Za " *jezero koje gori ognjem i od sumpor* " će prekriti Zemlju tek na kraju sedmog tisućljeća da uništi i uništi grešnike, definitivno, nakon posljednjeg suda. Ovaj stih otkriva nam prekrasan osjećaj savršene pravde našeg Boga stvoritelja. Utvrđuje razliku između stvarnih počinitelja i žrtava koje su prevarene, ali krive jer su odgovorne za svoj izbor. Vjerski vladari su “ *živi bačeni u ognjeno jezero* ” jer su, prema Otkrivenju 14:9, poticali muškarce i žene na zemlji da poštuju “ *žig zvijeri* ” čija je kazna bila najavljena.

Stih 21: “ *A ostali su pobijeni mačem koji je izlazio iz usta onoga koji je sjedio na konju; i sve su ptice bile zadovoljne svojim mesom* ”

Ovi “ *ostali* ” odnose se na nekršćane ili nevjernike koji su slijedili međunarodni pokret i pokoravali se općem redu bez osobnog sudjelovanja u akciji koju su provodili kršćanski vjerski pobunjenici. Budući da nisu pokriveni pravednošću krvi koju je prolio Isus Krist, oni ne preživljavaju Kristov povratak, ali su ipak ubijeni njegovom riječju koju simbolizira " *mač koji je izlazio iz njegovih usta* ". Ova pala bića koja su očevici pojave pravog Boga doći će na posljednji sud, ali neće trpjeti patnju produžene smrti "ognjenog jezera" rezerviranog za velike vjerske krivce koji su aktivni u pobuni. Nakon što se suoče sa slavom velikog Boga stvoritelja, Velikog suca, bit će iznenada uništeni.

Otkrivenje 20: **tisuću godina sedmog tisućljeća** **i posljednji sud**

Đavolja kazna

Stih 1: “ *Tada vidjeh anđela gdje silazi s neba, s ključem od bezdana i velikim lancem u ruci.* »

“ *Anđeo* ” ili glasnik Božji “ *silazi s neba* ” na Zemlju koja, lišena svih oblika zemaljskog, ljudskog i životinjskog života, ovdje preuzima svoj naziv “ *bezdan* ” koji ga označava u Post 1,2. “ *Ključ* ” otvara ili zatvara pristup ovoj pustoši. A “ *veliki lanac* ” koji drži “ *njegova ruka* ” daje nam razumjeti da će živo biće biti okovano na pustoj zemlji koja će postati njegov zatvor.

Stih 2: „ *Uhvatio je zmaja, drevnu zmiju, koji je đavao i sotona, i svezao ga na tisuću godina.* »

Izrazi koji označavaju " *Sotonu* ", buntovnog anđela, u Otk 12,9 ovdje se ponovno navode. Podsjećaju nas na njegovu vrlo visoku odgovornost za patnje koje je prouzročio njegov buntovnički karakter; fizičku i moralnu patnju i bol koju

su ljudskim bićima nametnuli vladari podložni njegovim nadahnućima i utjecajima jer su bili loši kao i on. Kao " zmaj " vodio je poganski carski Rim, a kao " zmija ", papinski kršćanski Rim, ali razotkriven u vrijeme reformacije, opet se ponašao kao " zmaj " kojem služe naoružane katoličke i protestantske lige i "zmajeve nade". " Luja XIV. Iz tabora demonskih anđela, " Sotona " je jedini preživjeli, dok čeka svoju pomirbenu smrt na posljednjem sudu, ostat će živ još " tisuću godina " izoliran, bez ikakvog kontakta s bilo kojim stvorenjem, na zemlji koja ima postati bezobličan i pustinjski zatvor. prazan, naseljen samo raspadajućim leševima i kostima ljudi i životinja.

Andeo bezdana na pustoj zemlji: Uništitelj iz Otk.9:11 .

Stih 3: „ *Bacio ga je u bezdan i zatvorio i zapečatio ulaz iznad njega, tako da više ne bi zavodio narode dok se ne ispuni tisuću godina. Nakon toga mora biti neko vrijeme odvezan.* »

Prikazana slika je precizna, Sotona je postavljen na pustu zemlju pod pokrovom koji mu priječi pristup nebu; tako da se nađe podvrgnut ograničenjima ljudske norme čiji je gubitak prouzročio ili potaknuo. Ostala živa bića, nebeski anđeli i ljudi koji su sami postali anđeli su iznad njega, u nebu u koje on više nema pristupa od pobjede Isusa Krista nad grijehom i smrću. Ali njegova se situacija pogoršala jer više nema društvo, nema anđela, nema čovjeka. Na nebu su " narodi " koje ovaj stih navodi bez spominjanja "zemlje". To je zato što su svi otkupljeni iz ovih naroda na nebu u Božjem kraljevstvu. Uloga " lanca " je tako otkrivena; tjera ga da ostane sam i izoliran na zemlji. U božanskom programu, davao će ostati zarobljenik " tisuću godina " na kraju kojih će biti pušten, imajući pristup i kontakt sa zlim mrtvima koji su uskrsnuli u drugom uskrsnuću, za "drugom smrt " posljednjeg sud, na zemlji koja će tada, trenutno, biti ponovno naseljena. Ponovno će pokoriti osuđene buntovne narode u uzaludnim pokušajima borbe protiv otkupljenih svetih anđela i Isusa Krista, velikog Suca.

Otkupljeni sude zlima

Stih 4: " *I vidjeh prijestolja; a onima koji su tamo sjedili dana je vlast da sude. I vidjeh duše onih kojima su glave bile odrubljene zbog svjedočanstva Isusova i zbog riječi Božje, i onih koji se nisu poklonili zvijeri ni kipu njezinu, i nisu primili žig na svoja čela i na svoje ruke. Oživjeli su i kraljevali s Kristom tisuću godina .* "

" Oni koji sjede na prijestoljima " imaju kraljevsku " moć " da sude . Ovo je važan ključ za razumijevanje značenja koje Bog daje riječi " kralj ". Sada, u svom kraljevstvu, u Isusu Kristu " Mihovilu ", Bog dijeli svoju osudu sa svim svojim ljudskim stvorenjima otkupljenim sa zemlje. Presuda nad zemaljskim i nebeskim zlima bit će kolektivna i podijeljena s Bogom. Ovo je jedini aspekt kraljevanja otkupljenih izabranih. Dominacija nije rezervirana za kategoriju izabranih, nego za sve, a Duh nas podsjeća da su u vremenu koje je prošlo na zemlji došlo do prvih strašnih ubilačkih progona na koje evocira citirajući: "duše onih kojima su glave odrubljene jer svjedočanstva Isusova i zbog riječi Božje "; Paul je bio jedan od njih. Duh tako evocira kršćanske žrtve rimskog poganstva i netolerantne rimske papinske vjere koja je bila aktivna između 30. i 1843. godine.

Zatim cilja na posljednje odabrane kojima prijeti smrću "zvijer koja se diže iz zemlje" Apo .13:11 -15, u posljednjem satu zemaljskog vremena; tijekom 2029. godine do prvog dana proljeća koji prethodi Pashi 2030. godine.

U skladu s najavom " *sedme trube* " u Otkrivenju 11:18, " *došlo je vrijeme da se sudi mrtvima* " i ovo je korisnost vremena od " *tisuću godina* " citiranog u ovom retku 4. Ovo će biti zanimanje otkupljenih koji su ušli u nebesku vječnost Božju. Oni će morati " *suditi* " zlim ljudima i palim nebeskim anđelima. Pavao u 1. Korinćanima 6,3 kaže: „ *Ne znate li da ćemo mi suditi anđelima? I koliko više ne bismo trebali osuđivati stvari ovoga života?* »

Drugo uskrsnuće za pale pobunjenike

Stih 5: " *Ostali mrtvi nisu oživjeli sve dok se ne navrší tisuću godina. Ovo je prvo uskrsnuće.* »

Pazi na zamku! Izraz " *Drugi mrtvi nisu se vratili u život dok se nije navršilo tisuću godina* " predstavlja zagradu, a izraz koji slijedi nakon njega " *To je prvo uskrsnuće* ", odnosi se na prve mrtve u Kristu koji je uskrsnuo. na početku " tisuća godina " cit. Zagrada evocira bez imenovanja najavu drugog " *uskrsnuća* " rezerviranog za zle mrtve koji će uskrsnuti na kraju " *tisuću godina* " za posljednji sud i smrtnu kaznu " *jezera vatre i sumpora* "; čime se ostvaruje " *druga smrt* ".

Stih 6: " *Blaženi i sveti oni koji sudjeluju u prvom uskrsnuću! Druga smrt nad njima nema moći; nego će oni biti svećenici Božji i Kristovi i kraljevat će s njim tisuću godina.* »

Ovaj stih vrlo jednostavno sažima Božji otkriveni pravedni sud. Blaženstvo je upućeno istinskim izabranicima koji na početku " *tisuću godina* " sudjeluju u " *uskrsnuću mrtvih u Kristu* ". Oni neće doći na sud, već će sami biti suci na sudu koji je organizirao Bog, na nebu, " *tisuću godina* ". Najavljena " *vladavina* " od " *tisuću godina* " samo je " *vladavina* " sudačke djelatnosti i ograničena je na tih " *tisuću godina* ". Nakon što su ušli u vječnost, izabrani se ne moraju bojati niti trpjeti " *druge smrti* ", jer naprotiv, oni su ti koji će natjerati zle mrtve kojima je suđeno da trpe. A znamo da su to najveći i najopakiji, najokrutniji i ubojiti vjerski krivci. Izabrani suci morat će odrediti duljinu vremena patnje koju svako od suđenih bića mora, pojedinačno, doživjeti, u procesu svog uništenja " *druge smrti* ", koja nema ništa zajedničko sa sadašnjom prvom zemaljskom smrću. . Jer Bog stvoritelj je taj koji vatri daje oblik njezinog razornog djelovanja. Vatra nema nikakav učinak protiv nebeskih tijela i zemaljskih tijela zaštićenih od Boga kao što dokazuje iskustvo trojice Danielovih drugova u Danielu 3. Za posljednjeg suda, tijelo uskrsnuća reagirat će drugačije od sadašnjeg zemaljskog tijela. U Marku 9,48 Isus nam otkriva svoju posebnost govoreći: " *gdje crv njihov ne umire i gdje se oganj ne gasi* ". Baš kao što prstenovi tijela kišne gliste ostaju individualno animirani, tijelo prokletnika će posjedovati život do svog posljednjeg atoma. Brzina njihove konzumacije ovisit će dakle o duljini vremena trpljenja o kojem odlučuju sveti suci i Isus Krist.

Konačni sukob

Stih 7: “ *Kad se navrší tisuću godina, Sotona će biti pušten iz svog zatvora.*

»

Na kraju “tisuću godina”, nakratko, opet će naći društvo. Ovo je trenutak drugog “ *uskrsnuća* ” rezerviranog za zemaljske pobunjenike.

Stih 8: “ *I on će izaći da zavede narode koji su na četiri strane zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi za rat; njihov broj je kao pijesak u moru.* ”

Ova tvrtka pripada “ *narodima* ” koji su uskrsnuli diljem svijeta kao što je naznačeno formulom “ *četiri ugla* ”. *zemlje* ” ili četiri kardinalne točke koje radnji daju univerzalni karakter. Takav skup nema se s čime usporediti, osim na razini ratne strategije sličnosti sa sukobom iz Trećeg svjetskog rata “ *šeste trube* ” iz Otk.9:13. Upravo ova usporedba navodi Boga da okupljenima na konačnom sudu da imena “Gog i Magog” izvorno citirana u Ezek.38:2, a prije toga u Post.10:2 gdje je “Magog” drugi Jafetov sin ; ali mali detalj otkriva samo komparativni aspekt ove evokacije, jer je kod Ezekiela Magog zemlja Goga, a označava Rusiju koja će tijekom Trećeg svjetskog rata u akciju staviti najveći broj vojnika svih vremena. ratna povijest; što opravdava njegovu ogromnu ekspanziju i brzo osvajanje zemalja zapadnoeuropskog kontinenta.

Duh ih uspoređuje s “ *pijeskom morskim* ” čime naglašava važnost broja žrtava posljednjeg suda. To je također aluzija na njihovu podložnost đavlu i njegovim ljudskim agentima otkrivenim u Otk 12:18 ili 13:1 (ovisno o biblijskoj verziji): govoreći o “zmaju ” čitamo: “ *I on stade na pijesak od mora.* ”

Nepopravljivi buntovnik, Sotona se ponovno počinje nadati da će moći poraziti Božju vojsku te zavodi ostale osuđene ljude uvjeravajući ih da se upuste u borbu protiv Boga i njegovih odabranika.

Stih 9: “ *I popeše se na lice zemlje i opkoliše tabor svetih i ljubljeni grad. Ali vatra se spusti s neba i proguta ih.* » Ali osvajanje terena više ne znači ništa kad protivnika ne možemo uhvatiti jer je postao nedodirljiv; kao Danielovim drugovima, ni vatra ni bilo što drugo ne može im nauditi. I naprotiv, “ *vatra s neba* ” ih pogađa čak iu “ *taboru svetih* ” na koji nema nikakvog učinka. Ali ova vatra “ *proždire* ” neprijatelje Božje i njegove izabranike. U Zahariji 14, Duh prorokuje dva rata odvojena “ *tisuću godina* ”. Ono što prethodi i postiže “šesta truba” predstavljeno je u stihovima 1 do 3, ostatak se tiče drugog rata vođenog u času posljednjeg suda, a nakon njega, univerzalnog poretka uspostavljenog na novoj zemlji. U retku 4, proročanstvo evocira silazak Krista i njegovih izabranika na Zemlju ovim izrazom: “ *Njegove će noge stajati onoga dana na gori Maslinskoj, koja je nasuprot Jeruzalemu, na strani istoka; maslinska planina će se rascijepiti u sredini, na istok i na zapad, i nastat će vrlo velika dolina: pola planine će se povući prema sjeveru, a pola prema jugu.* » Tabor svetaca posljednjeg suda je tako identificiran i lociran. Primijetimo da će tek na kraju nebeskih “ *tisuću godina* ” Isusove “ *noge* ” “ *stati* ” na zemlju, “ *na Maslinsku goru koja je nasuprot Jeruzalemu, na strani istoka* ” . Pogrešno protumačen, ovaj je stih doveo do pogrešnog vjerovanja o zemaljskoj vladavini Isusa Krista tijekom “tisućljeća”.

Stih 10: “ *I đavao, koji ih je zavodio, bi bačen u jezero ognjeno i sumporno, gdje su zvijer i lažni prorok. I bit će mučeni dan i noć u vijeke vjekova.*

»

Došlo je vrijeme da se provede presuda vjerskim pobunjenicima otkrivena u Otk.19:20. U skladu s najavom ovog stiha, " *đavao, zvijer i lažni prorok* " su zajedno, " *živi bačeni u jezero vatre i sumpora* " koje je rezultat djelovanja " *vatre s neba* " kojoj je Dodano ovo je rastaljena podzemna magma oslobođena pukotinama u kori Zemljine kore po cijeloj površini planeta. Zemlja tada poprima izgled "sunca" čija "vatra" proždire meso pobunjenika, koji su i sami štovatelji (nesvjesni, ali krivi) sunca koje je stvorio Bog. Upravo u ovoj radnji zemaljski i nebeski krivci trpe "muke " " *druge smrti* " prorečene od Otk.9:5-6. Nepravedna potpora dana lažnom danu odmora uzrokovala je ovaj užasan kraj. Jer, na sreću osuđenika, koliko god dugo trajala, i " *druge smrt* " ima svoj kraj. A izraz " *u vijekove vjekova* " ne odnosi se na same " *muke* " nego na razorne posljedice "vatre " koja ih uzrokuje, jer su to posljedice koje će biti konačne i vječne.

Načela posljednjeg suda

Stih 11: " *Tada vidjeh veliko bijelo prijestolje i onoga koji sjedi na njemu. Zemlja i nebo su pobjegli od njegova lica i nije im se našlo mjesta .* "

" *Bijelo* " savršene čistoće, njegovo " *veliko prijestolje* " slika je savršeno čistog i svetog karaktera Boga Stvoritelja svih života i stvari. Njegovo savršenstvo ne može tolerirati prisutnost " *zemlje* " u svom opustošenom i uništenom obliku koji joj je dao posljednji sud. Nadalje, zlikovci svih podrijetla su uništeni, vrijeme simbola je prošlo i nebeski svemir i njegove milijarde zvijezda više nemaju razloga postojati; " *Nebo* " naše zemaljske dimenzije i sve što ono sadrži su stoga eliminirani, nestali u ništavilu. Vrijeme je za vječni život u vječnom danu.

Stih 12: " *I vidjeh mrtve, velike i male, kako stoje pred prijestoljem. Otvarale su se knjige. I druga se knjiga otvori, a to je knjiga života. I mrtvi su bili suđeni prema svojim djelima, prema onome što je napisano u ovim knjigama. »*

Ovi " *mrtvi* " proglašeni krivima uskrsnuli su za konačni sud. Bog ne čini iznimku ni za koga, njegova pravedna presuda utječe na " *velike* " i " *male* ", bogate i siromašne i nameće im istu sudbinu, smrt, prvi put u njihovim životima, egalitarno.

Ovi stihovi koji slijede pružaju detalje o djelovanju posljednjeg suda. Već prorečeno u Dan.7:10, " *knjige* " svjedočanstava anđela su " *otvorene* " i ti nevidljivi svjedoci zabilježili su pogreške i zločine koje su počinili osuđeni i nakon presude svakom slučaju od strane izabranih i Isusa Krista, konačna neopoziva pravomoćna presuda donesena je jednoglasno. U trenutku pravomoćnosti presude izrečena će se presuda izvršiti.

Stih 13: " *More predade mrtvace koji bijahu u njemu, smrt i pakao dadoše mrtvace koji bijahu u njima; i svaki je bio suđen prema svojim djelima. »*

Načelo definirano u ovom stihu odnosi se na oba uskrsnuća. " *Mrtvi* " nestaju u " *moru* " ili na "kopnu"; Ove dvije mogućnosti su navedene u ovom stihu. Obratimo pozornost na oblik " *had* " kojim se evocira entitet "zemlja". Jer doista, ovo ime je opravdano, jer je Bog objavio grešnom čovjeku: " *Prah si i u prah ćeš se vratiti* " u Postanku 3:19. " *Imao* " je stoga " *prah* " "zemlje". Smrt ponekad proždire ljudska bića vatrom koja stoga nisu " *vraćena u prah* " prema uobičajenom pogrebnom obredu. To je razlog zašto, ne isključujući ovaj slučaj, Duh specificira da će sama " *smrt* " vratiti one koje je pogodila u bilo kojem

obliku; razumijevanjem dezintegracije uzrokovane nuklearnom vatrom koja ne ostavlja traga potpuno dezintegriranog ljudskog tijela.

Stih 14: “ *I smrt i pakao biše bačeni u jezero ognjeno. Ovo je druga smrt, ognjeno jezero.* »

“ *Smrt* ” je bila načelo apsolutno suprotno načelu života i njena je svrha bila eliminirati stvorenja čije je životno iskustvo Bog sudio i osudio. Jedina svrha života je predstaviti Bogu novog kandidata za njegov odabir vječnih prijatelja. Nakon što se dogodio ovaj odabir i nakon što su zli uništeni, “ *smrt* ” i “ *zemlja* ” “ *imaju mrtve* ” više nemaju razloga postojati. Destruktivne principe ove dvije stvari sam je uništio Bog. Nakon “ *ognjenog jezera* ” stvoren je prostor za život i božansko svjetlo koje obasjava njegova stvorenja.

Stih 15: “ *Tko se ne nađe zapisan u knjizi života, bačen je u ognjeno jezero.* ” »

Ovaj stih to potvrđuje, Bog je uistinu pred čovjeka stavio samo dva puta, dva izbora, dvije sudbine, dvije sudbine (Pnz.30:19). Imena izabranih Bog je znao od postanka svijeta ili čak i dalje, od programiranja svog projekta usmjerenog na stvaranje slobodnih i neovisnih stvorenja za društvo. Ovaj izbor će ga stajati užasne patnje u tijelu od mesa, ali njegova želja za ljubavlju je bila veća od njegovog straha, pokrenuo je svoj projekt i unaprijed znao detaljno ispunjenje naše priče o nebeskom životu i zemaljskom životu. Znao je da će njegovo prvo stvorenje jednog dana postati njegov smrtni neprijatelj. Ali on mu je, unatoč tom saznanju, dao sve šanse da odustane od svog projekta. Znao je da je to nemoguće, ali je dopustio da se dogodi. Tako je znao imena odabranih, njihova djela, svjedočanstvo čitavog njihova života te ih je vodio i vodio k sebi svakoga u svoje vrijeme i epohu. Bogu je samo jedno nemoguće: iznenađenje.

Također je znao imena mnoštva ravnodušnih, buntovnih, idolopokloničkih ljudskih stvorenja koja je stvorio proces ljudske reprodukcije. Razlika u Božjem sudu otkrivena u Otk.19:19-20 odnosi se na sva njegova stvorenja. Neki od njih koji su manje krivi bit će ubijeni “ *riječju Božjom* ” bez da iskuse “ *muke ognja druge smrti* ” koje su namijenjene isključivo kršćanskim i židovskim vjerskim krivcima. Ali drugo “ *uskrnuće* ” odnosi se na sva njegova ljudska stvorenja rođena na zemlji i anđeoska stvorenja na nebu, jer je Bog objavio u Rimljanima 14:11: “ *Jer je pisano: Živ sam ja, govori Gospodin, preda mnom će se prignuti svako koljeno , i svaki će jezik dati slavu Bogu .* ”

Otkrivenje 21: simbolizirani proslavljeni Novi Jeruzalem

Stih 1: “ *Tada vidjeh novo nebo i novu zemlju; jer prvo nebo i prva zemlja prodoše i mora više ne bijaše.* »

Duh s nama dijeli osjećaje nadahnute uspostavom novog višedimenzionalnog poretka nakon kraja 7. tisućljeća . Od ovog trenutka vrijeme se više neće brojati, sve što živi ulazi u beskrajnu vječnost. Sve je novo ili točnije obnovljeno. “ *Nebo i zemlja* ” ere grijeha su nestali, a simbola “ *smrti* ”, “ *mora* ” više nema. Kao Stvoritelj, Bog je promijenio izgled planete Zemlje, učinivši da za njezine stanovnike nestane sve što je predstavljalo rizik i opasnost; pa nema više oceana, nema više planina sa strmim stjenovitim vrhovima. Postao je veliki vrt poput prvog “ *Edena* ” gdje je sve slava i mir; što će biti potvrđeno u Otk.22.

Stih 2: “ *I vidjeh sveti grad, novi Jeruzalem, gdje silazi s neba od Boga, pripravljen kao nevjesta nakićena za svoga muža.* »

Ova nova rekreacija poželjet će dobrodošlicu skupu izabranih otkupljenih svetaca iz zemlje koja je u ovom stihu nazvana “ *sveti grad* ”, kao u Otk.11:2, “ *Novi Jeruzalem* ”, “ *zaručnica* ” Isusa Krista njezin “ *muž* ”. Ona “ *silazi s neba* ”, iz kraljevstva Božjega u koje je ušla po povratku u slavi svoga Spasitelja. Zatim je prvi put sišla na zemlju na kraju “ *tisuću godina* ” nebeskog suda za posljednji sud. Nakon čega je, vrativši se na nebo, čekala dok „ *novo nebo i nova zemlja* ” nisu bili spremni da je prime. Imajte na umu da je riječ “ *nebo* ” u jednini, jer evocira savršeno jedinstvo, za razliku od množine, “ *nebesa* ”, koja je u Postanku 1:1 sugerirala podjelu nebeskih bića u dva suprotstavljena tabora.

Stih 3: “ *I začuh jak glas s prijestolja kako govori: Evo šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima, i oni će biti njegov narod, i sam Bog će biti s njima.* »

„ *Nova zemlja* “ dočekuje uglednog gosta, budući da „ *sam Bog* “, napuštajući svoje drevno nebesko prijestolje, dolazi postaviti svoje novo prijestolje na zemlju gdje je pobijedio đavla, grijeh i smrt. “ *Božji šator* ” označava nebesko tijelo Boga Isusa Krista “ *Mihovil* ” (= koji je kao Bog). Ali to je također simbol Skupštine izabranih nad kojom vlada Duh Isusa Krista. “ *Tabernakul, hram, sinagoga, crkva* ”, svi ovi pojmovi su simboli naroda otkupljenih svetaca prije nego što su bili građevine koje je izgradio čovjek; svaki od njih označava fazu u napredovanju božanskog projekta. I prvo, “ *šator* ” označava izlaz iz Egipta Hebreja koje je vodio i vodio u pustinju Bog vidljivo očitovan oblakom koji se poput stupa spustio nad sveti šator. Tada je već bio “ *s ljudima* ”; što opravdava upotrebu ovog izraza u ovom ajetu. Zatim “ *hram* ” označava čvrstu konstrukciju “ *tabernakula* ”; djelo naređeno i provedeno pod kraljem Salomonom. Isključivo na hebrejskom riječ “ *sinagoga* ” znači: skup. U Otkrivenju 2:9 i 3:9, Kristov Duh buntovnu židovsku naciju naziva “ *Sotoninom sinagogom* ”. Posljednja riječ “ *crkva* ” označava skupštinu na grčkom (ecclesia); jezik širenja kršćanskog učenja Biblije. Isus je usporedio “ *svoje* ”. *tijelo* ” u “ *hramu* ” *Jeruzalema* , a prema Efežanima 5:23, Skupština, njegova “ *Crkva* ”, je “ *njegovo tijelo* ”: “ *jer muž je glava ženi, kao što je Krist glava Crkve, koja je njegovo tijelo, i čiji je on Spasitelj* . Sjećamo se tuge koju su doživjeli Isusovi

apostoli kad ih je napustio da bi uzašao na nebo. Ovaj put " *moj muž će živjeti sa mnom* " može reći Odabranica u svojoj instalaciji na " *novoj zemlji* ". Upravo u ovom kontekstu poruke dvanaest imena " *dvanaest plemena* " iz Otk. 7 mogu izraziti nepatvorenu radost i sreću njihove pobjede.

Stih 4: " *On će obrisati svaku suzu s njihovih očiju, i smrti više neće biti, i neće više biti ni tuge, ni jauka, ni boli, jer prijašnje je prošlo.* " »

Poveznica s Otk.7:17 potvrđena je pronalaskom ovdje božanskog obećanja s kojim Otk.7 završava: " *On će obrisati svaku suzu s njihovih očiju* ". Lijek za plač je radost i veselje. Govorimo o času kada će se Božja obećanja održati i ispuniti. Gledajte pažljivo u ovu divnu budućnost, jer pred nama je vrijeme predviđeno za " *smrt, žalost, jauk, bol* " koja više neće biti samo obnova svega od strane našeg uzvišenog i divnog stvoritelja Boga. Preciziram da će ove strašne stvari nestati tek nakon posljednjeg suda koji će se izvršiti na kraju "tisuću godina". Za izabrane, ali samo za njih, učinci zla će prestati povratkom u slavi Gospodina Boga Svemogućega.

Stih 5: " *I Onaj koji sjedi na prijestolju reče: Evo, činim sve novo. A on reče: Napiši; jer su ove riječi sigurne i istinite.* " »

Stvoritelj Bog se osobno obvezuje obećanjem i svjedoči ovu proročku riječ: " *Evo, sve činim novo* ". Nema smisla tražiti sliku u našim zemaljskim vijestima kako bismo dobili predodžbu o tome što Bog sprema, jer ono što je novo ne može se opisati. A do tada, Bog nas je samo podsjećao na bolne stvari našeg vremena govoreći nam da ih više neće biti na " *novoj zemlji i novom nebu* " koji tako zadržavaju svu svoju tajanstvenost i iznenađenja. Anđeo dodaje ovoj izjavi: " *jer su ove riječi sigurne i istinite.* " Božji poziv milosti u Isusu Kristu zahtijeva nepokolebljivu vjeru da bi se dobila nagrada Božjih obećanja. To je težak put koji se kosi sa svjetskim normama. Zahtijeva veliki duh žrtve, samoodricanja, u poniznosti roba podređenog svome Gospodaru. Božji naponi da ojača naše pouzdanje stoga su opravdani: "sigurnost u objavljenju i izraženu istinu" standard je prave vjere.

Stih 6: " *I reče mi: Učinjeno je! Ja sam alfa i omega, početak i kraj. Onome tko je žedan dat ću besplatno s izvora vode života.* " »

Bog Stvoritelj Isus Krist stvara " *sve novo* ". " *Gotovo je!* " » ; Psa.33:9: " *Jer on reče, i stvar se dogodi; on naređuje, i to postoji.* " Njegova stvaralačka riječ ostvaruje se čim riječi izađu iz njegovih usta. Od 30. godine iza nas, program kršćanske ere objavljen u Danielu i Otkrivenju ispunjava se do najsitnijih detalja. Bog nas poziva da ponovno pogledamo u budućnost koju je pripremio za svoje izabranike; najavljene stvari će se ostvariti na isti način, s potpunom sigurnošću. Isus nam govori kao u Otk 1,8: " *Ja sam alfa i omega, početak i svršetak* ". Ideja o " *početku i kraju* " ima smisla samo u našem iskustvu zemaljskog grijeha koji će u potpunosti prestati na " *kraju* " sedmog tisućljeća nakon uništenja grešnika i smrti. Sinovima Božjim raspršenim po trgovačkoj zemlji, Isus nudi, " *besplatno* ", " *iz izvora vode života* ". On je sam, " *izvor* " ove " *vode života* " koja simbolizira vječni život. Božji dar je besplatan, ovo pojašnjenje osuđuje prodaju rimokatoličkih "oprosta" koji su označavali oprost dobiven po cijeni od papinstva.

Stih 7: " *Onaj koji pobjeđuje baštinit će ovo; Ja ću biti njegov Bog, a on će biti moj sin.* " »

Izabrani Božji sunasljednici su s Isusom Kristom. Prvo, svojom vlastitom "pobjedom" Isus je "naslijedio" kraljevsku slavu koju su priznavala sva njegova nebeska stvorenja. Nakon njega, njegovi izabranici, također "pobjednici", ali će njegovom "pobjedom" "nasljedovati ove nove stvari" koje je Bog za njih posebno stvorio. Isus je potvrdio svoje božanstvo apostolu Filipu, u Ivanu 14,9: "Isus mu reče: Toliko sam vremena s tobom i nisi me upoznao, Filipe! Tko je vidio mene, vidio je i Oca; kako se kaže: Pokaži nam Oca? » Čovjek mesija predstavio se kao "Otac vječni", potvrđujući tako najavu prorečenu u Iza.9:6 (ili 5) koja se odnosila na njega. Isus Krist je dakle za svoje izabranike i njihov brat i njihov Otac. I oni sami su njegova braća i njegovi sinovi. Ali poziv je individualan, pa Duh kaže, kao na kraju 7 era teme "Pisma": "Onome koji pobjeđuje", "on će mi biti sin". Pobjeda nad grijehom je potrebna da bismo imali koristi od statusa "sina" živoga Boga.

Stih 8: "A kukavice, nevjernici, odvratni, ubojice, bludnici, mađioničari, idolopoklonici i svi lažljivci, njihov će dio biti u jezeru koje gori ognjem i sumporom, a to je druga smrt. . »

Ovi kriteriji ljudskih karaktera nalaze se u cijelom poganskom čovječanstvu, međutim, Duh ovdje cilja na plodove lažne kršćanske religije; Isus je jasno izrazio i otkrio osudu židovske religije u Otk.2:9 i 3:9.

Prema Otk.19:20, "... jezero koje gori ognjem i sumporom" bit će, na posljednjem sudu, dio rezerviran za "zvijer i lažnog proroka": katoličku vjeru i protestantsku vjeru. Lažna kršćanska religija ne razlikuje se od lažne židovske religije. Njegove prioritetne vrijednosti suprotne su Božjim. Dakle, dok su židovski farizeji predbacivali Isusovim učenicima što ne peru ruke prije jela (Matej 15,2), Isus im to nikada nije predbacivao i tada je rekao, u Mateju 15,17 do 20: "Učinite zar ne shvaćate da sve što ide u usta ide u trbuh, a zatim se baca u skrovišta? Ali ono što izlazi iz usta dolazi iz srca, i to je ono što kalja čovjeka. Jer iz srca izlaze zle misli, **ubojstva, preljubi, blud, krađe, lažna svjedočanstva, klevete**. To su stvari koje onečišćuju čovjeka; **ali jesti bez pranja ruku ne kalja čovjeka**". Isto tako, lažna kršćanska religija prikriva svoje grijehove protiv Duha primarno osuđujući grijehove tijela. Isus je dao svoje mišljenje rekavši Židovima u Mateju 21:3: "carinici i bludnice ići će pred vama u kraljevstvo nebesko"; očito, pod uvjetom da se svi pokaju i obrate Bogu i njegovoj čistoći. Kriva je religija koju Isus tretira o "slijepim vođama" kojima zamjera u Mateju 23:24, jer su "filtrirali komarca i progutali devu", ili pak, jer su "vidjeli slamku u oku bližnjega, a da nisu vidjeli greda koja je u njegovoj vlastitoj" prema Luki 6:42 i Mat.7:3 do 5.

Malo je nade za svakoga tko se identificira sa svim ovim kriterijima osobnosti koje Isus navodi. Ako samo jedna odgovara tvojoj prirodi, morat ćeš se boriti protiv nje i prevladati svoju manu. Prva bitka vjere je protiv sebe; i to je najteža nedaća koju je svladati.

U ovom nabranjanju, dajući prednost njihovom duhovnom značenju, Isus Krist, veliki božanski sudac, navodi mane za koje se optužuje lažna kršćanska vjera tipa papinskog rimokatolicizma. Ciljajući na "kukavice", on označava one koji odbijaju pobijediti u svojoj bitci vjere, jer su sva njegova obećanja rezervirana "za onoga koji pobjeđuje". Međutim, nije moguća pobjeda za one

koji odbijaju borbu. " *Vjerni svjedok* " mora biti hrabar; izlaz kukavica. " *Bez vjere nije moguće ugoditi Bogu* " (Heb.11:6); izlaz, " *nevjernik* ". A vjera koja nije u skladu s Isusovom vjerom danom kao uzorom za nasljedovanje, samo je nevjera. " *Gnusobe* " su mrske Bogu i one ostaju plodovi pogana ; *izlaz* , " *odvratno* ". To je curenje koje se pripisuje " *Babilonu velikom, majci bludnica i odvratnosti zemlje* " prema Otk.17:4-5. " *Ubojice* " krše šestu zapovijed; izlaz, " *ubojica* ". Ubojstvo se pripisuje katoličkoj vjeri i protestantskoj vjeri " *licemjera* " prema Dan.11:34. " *Neskromni* " mogu promijeniti svoje ponašanje i nadvladati svoje zlo, inače; izađi " *besramnik* ". Ali *duhovna* " *bezobraznost* " koja se pripisuje katoličkoj vjeri u usporedbi s " *prostitutkom* " potpuno joj zatvara vrata neba. Nadalje, Bog osuđuje njezinu " *nečednost* " koja vodi u duhovni " *preljub* ": trgovinu s đavlom. " *Mađioničari* " su katolički svećenici i protestantski sljedbenici demonskog spiritualizma; izlaz, " *mađioničar* "; ova se radnja pripisuje " *Babilonu velikom* " u Otk.18:23. " *Idolopoklonici* " također označavaju katoličku vjeru, njene rezbarene idole objekte obožavanja i molitve; izlaz, " *idolopoklonik* ". I na kraju, Isus navodi " *lašce* " koji imaju za duhovnog oca " *đavla, lažljivca i ubojicu od početka i oca laži* " prema Ivanu 8:44; izađite iz " *lažljivca* ".

Stih 9: " *Tada dođe jedan od sedam anđela koji su držali sedam čaša sa sedam posljednjih zala i progovori mi govoreći: Dođi, pokazat ću ti nevjestu, ženu Jaganjčevu.* »

U ovom stihu, Duh šalje poruku ohrabrenja izabranima koji će pobjedonosno proći kroz tragično i strašno vrijeme božanskih " *sedam posljednjih zala* ". Njihova će nagrada biti vidjeti (" *Pokazat ću ti* ") slavu rezerviranu za pobjedničke izabranike koji sačinjavaju i predstavljaju, u ovoj posljednjoj povijesnoj fazi zemlje grijeha, " *zaručnicu, ženu Jaganjčevu* ", Isusa Krista .

" *Sedam anđela koji su držali sedam bočica napunjenih sa sedam posljednjih zala* " ciljali su na ljudska bića koja ispunjavaju kriterije lažne kršćanske religije navedene u prethodnom stihu. Ovih " *sedam posljednjih zala* " bili su dio koji će Bog uskoro dati palom taboru. Sada će nam pokazati, u simboličnim slikama, dio koji će pripasti pobjedničkim otkupljenim izabranima. U simbolici koja otkriva osjećaje koje Bog gaji prema njima, anđeo će pokazati izabranima čiji skup čini, zajedno, " *Jaganjčevu nevjestu* ". Specificirajući " *ženu Jaganjčevu* ", Duh potvrđuje učenje dano u Efežanima 5:22 do 32. Apostol Pavao opisuje idealan odnos muža i žene koji će nažalost pronaći svoje ispunjenje samo u odnosu Izabranog s Kristom . I moramo naučiti ponovno čitati priču o Postanku, u svjetlu ove lekcije koju nam je dao Duh živoga Boga, stvoritelj svega života i briljantni izumitelj njegovih savršenih vrijednosti. Riječ " *žena* " povezuje " *zaručnicu* ", " *Odabranicu* " Kristovu sa slikom " *žene* " prikazanom u Otkrivenju 12.

Opći opis proslavljenih odabranika

Stih 10: " *I odnese me u duhu na goru veliku i visoku. I pokaza mi sveti grad Jeruzalem, koji je sišao s neba od Boga, imajući slavu Božju.* »

U duhu, Ivan je prenesen u trenutak kada Isus Krist i njegovi izabranici silaze s neba nakon nebeskog suda " *tisuću godina* " sedmog tisućljeća. U Otk.14:1, " *zapečaćenih* " adventističkih " *144.000* " kršćanskih duhovnih " *dvanaest plemena* " prikazano je na " *brdu Sionu* ". Nakon " *tisuću godina* " ono

što je prorečeno ispunjava se u stvarnosti " nove zemlje ". Od povratka Isusa Krista, izabrani su od Boga primili proslavljeno nebesko tijelo koje je postalo vječno. Oni tako odražavaju " Božju slavu ". Ovu transformaciju najavljuje apostol Pavao u 1. Korinćanima 15:40 do 44: " *Postoje i nebeska tijela i zemaljska tijela; ali je sjaj nebeskih tijela drugačiji, zemaljskih tijela je drugačiji. Jedno je sjaj sunca, drugo sjaj mjeseca, a treće sjaj zvijezda; čak se i zvijezda razlikuje po sjaju od druge zvijezde. Tako je i s uskrsnućem mrtvih. Tijelo je posijano raspadljivo; on ustaje nepotkupljiv; sije se prezirno, diže se slavno; sije se nemoćan, ustaje pun snage; sije se kao tijelo životinje, uskrsava kao tijelo duhovno. Ako postoji životinjsko tijelo, postoji i duhovno tijelo .*"

Stih 11: " *Njegov sjaj bijaše kao sjaj vrlo dragog kamena, kamena jaspisa prozirnog poput kristala. »*

Ćitiran u prethodnom stihu, " *slava Božja* " koja ga karakterizira potvrđena je budući da " *kamen jaspis* " također označava aspekt " *Onoga koji sjedi na prijestolju* " u Otk.4:3. Između ova dva stiha, primjećujemo razliku jer u Otk.4, za kontekst presude, ovaj " *kamen jaspis* " koji simbolizira Boga također ima izgled " *sardonika* ". Ovdje, nakon što je problem grijeha riješen, Odabranica se predstavlja u aspektu savršene čistoće " *prozirne poput kristala* ".

Stih 12: " *Imao je velik i visok zid. Imala je dvanaest vrata, a na vratima dvanaest anđela i ispisana imena dvanaest plemena sinova Izraelovih: "*

Slika koju je predložio Duh Isusa Krista temelji se na simbolici " **hrama sveto** " duhovno spominje se u Efežanima 2:20 do 22.: " *Sagrađeni ste na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sam Isus Krist. U njemu se cijela zgrada, dobro usklađena, uzdiže u sveti hram u Gospodinu. U njemu se i vi ugrađujete u prebivalište Božje u Duhu. "* Ali ova se definicija odnosila samo na Izabranike apostolskog vremena. " *Visoki zid* " prikazuje evoluciju kršćanske vjere od 30. godine do 1843. godine; zabilježimo da do ovog datuma standard istine koju su razumjeli i naučavali apostoli ostaje nepromijenjen. Zbog toga promjena dana odmora uspostavljena 321. godine **krši** sveti savez sklopljen s Bogom krvlju Isusa Krista. Što se tiče pravih primatelja Otkrivenja ovog proročanstva, simboli koji prikazuju adventističku vjeru, koju je Bog odvojio od 1843. godine, prikazani su s "dvanaest vrata", "otvorenih" *pred izabranim dužnosnicima " Philadelphije "* (Otk.3: 7) i " *zatvoreno* " pred palim " *živim mrtvacima* " iz " *Sarda* " (Otkrivenje 3:1). Oni " *nose imena 12 plemena zapečaćenih Božjim pečatom* " u Otk.7.

Stih 13: „ *Na istoku troja vrata, na sjeveru troja vrata, na jugu troja vrata, na zapadu troja vrata. »*

Ova orijentacija " *vrata* " prema četiri kardinalne točke ilustrira njihov univerzalni karakter; koji osuđuje i čini nelegitimnom religiju koja tvrdi da je univerzalizam preveden grčkim korijenom "katholikos" ili "katolik". Tako je od 1843. za Boga adventizam jedina **kršćanska** religija kojoj je povjerio svoje " *vječno Evanđelje* " (Otk 14,6) za univerzalnu misiju poučavanja stanovništva Zemlje. Osим istine koju otkriva svojim duhovnim Odabranicima do svršetka svijeta, spasa nema . Adventizam je rođen u obliku pokreta religioznog oživljavanja motiviranog najavom povratka Isusa Krista koji se prvi put očekivao u proljeće 1843.; i mora zadržati ovaj karakter do pravog konačnog povratka Isusa

Krista zakazanog za proljeće 2030. Budući da je "pokret" aktivnost u stalnoj evoluciji, inače više nije "pokret", već "blokirana" i mrtva institucija, koji favorizira tradiciju i vjerski formalizam; ili, sve što Bog mrzi i osuđuje; i već je osudio među pobunjenim Židovima, prve nevjernike.

Detaljan opis kronološkim redom

Osnove kršćanske vjere

Stih 14: „ *Zidine gradske imale su dvanaest temelja, a na njima dvanaest imena dvanaestorice Janjetovih apostola.* »

Ovaj stih oslikava apostolsku kršćansku vjeru koja pokriva, kao što smo vidjeli, vremensko razdoblje između 30. i 1843. godine, a čije je učenje Rim iskrivio 321. i 538. godine. "Visoki zid" formiran je stoljećima *starom* skupštinom " **živog kamenja** " prema 1 Pie.2:4-5: " *Približi mu se, živom kamenu , odbačenom od ljudi, ali izabranom i dragocjenom pred Bogom; i vi sami, kao živo kamenje , sagradite sebe da formirate duhovnu kuću, sveto svećenstvo , da ponudite duhovne žrtve, prihvatljive Bogu po Isusu Kristu .*

Stih 15: " *Onaj koji mi je govorio imao je zlatnu trsku kao mjeru, da izmjeri grad, njegova vrata i njegov zid.* »

Ovdje, kao u Otk 11:1, radi se o " mjerenju " ili donošenju suda o vrijednosti proslavljenog Izabranog, o adventističkoj eri (*12 vrata*) i o apostolskoj vjeri (*temelj i zid*). Ako je " trska " iz Otk. 11:1 bila " *poput štapa* ", instrument kazne, apsolutna suprotnost, ono u ovom stihu je " *zlatna trska* "; " *zlatno* " je simbol " *vjere pročišćene kušnjom* ", prema 1 Pet.1:7: " *tako da prokušanost vaše vjere, dragocjenija od propadljivog zlata (koje se ipak ispituje vatrom), rezultira hvalom, slava i čast, kad se pojavi Isus Krist .* Vjera je dakle mjerilo Božjeg suda.

Stih 16: " *Grad je bio u obliku kvadrata, a njegova dužina bila je jednaka njegovoj širini. Izmjeri grad trskom i nađe dvanaest tisuća stadija; duljina, širina i visina bile su jednake.* »

" *Kvadrat* " je u površini savršenog idealnog oblika. Izvorno se nalazi u aspektu "Svetinje nad svetinjama" ili "najsvetijeg mjesta" u šatoru izgrađenom u Mojsijevo vrijeme. Oblik " *kvadrata* " je dokaz inteligentne uključenosti, priroda ne predstavlja savršen " *kvadrat* ". Božja se inteligencija pojavljuje u dimenzijama hebrejskog svetišta koje je formirano poravnanjem triju " *kvadrata* ". Dva su korištena za " *sveto mjesto* ", a treće, za " *Svetinju nad svetinjama* " ili " *najsvetije mjesto* ", koje je bilo isključivo rezervirano za Božju prisutnost i stoga, odvojeno " *velom* ", slikom grijeha koji Isus će pomiriti u svoj čas. Ovi omjeri od tri trećine bili su slika 6000 ili tri puta 2000 godina posvećenih odabiru izabranih u projektu spasenja koji je osmislio Bog. Na kraju ovog odabira, izabrani su tako prikazani "kvadratom " "Svetinje nad svetinjama " koji je prorekao ishod projekta spasenja; ovo duhovno mjesto postaje dostupno zbog pomirenja koje je donio savez u Kristu. I duhovni " *kvadrat* " hrama opisan tako je dobio svoje temelje 3. travnja 30., kada je spasenje započelo dobrovoljnom pomirbenom smrću našeg Otkupitelja Isusa Krista. Slika " *kvadrata* " nije dovoljna da bi se usavršila ova definicija istinskog savršenstva, čiji je simbolički broj "tri". Također, to je

"kocka" koja nam se predstavlja. Imajući istu mjeru, u " dužini, širini i visini ", ovaj put imamo simbol "tri" savršene "kubične" savršenosti, skupa izabranih koje je otkupio Isus Krist. Godine 2030. bit će dovršena izgradnja " kvadratnog grada (pa čak i kubičnog: " *njegove visine* "), *njegovih temelja i njegovih dvanaest vrata* ". Dajući mu kubični oblik, Duh zabranjuje doslovno tumačenje "grada" koje mu mnoštvo daje.

Izmjereni broj, " 12 000 stadija ", ima isto značenje kao i " 12 000 pečata " iz Otk.7. Podsjećamo: 5 + 7 x 1000, odnosno čovjek (5) + Bog (7) x u mnoštvu (1000). Riječ " *stadioni* " sugerira njihovo sudjelovanje u utrci čiji je cilj " *osvojiti nagradu nebeskog poziva* " prema učenju Pavla, u Fi.3:14: " *Trčim prema cilju, da osvojim nagradu nebeski Božji poziv u Isusu Kristu.* » ; i u 1. Korinćanima 9:24: " *Ne znate li da oni koji trče na stadionu svi trče, ali jedan dobiva nagradu? Trči tako da ga pobijediš.* » Pobjednički odabrani trčali su i osvojili nagradu koju je dodijelio Bog u Isusu Kristu.

Stih 17: " *I on izmjeri zid i nađe sto četrdeset i četiri lakta, čovječja mjera, koja je bila anđeoska.* »

Iza " *lakata* ", pogrešnih mjera, Bog nam otkriva svoj sud i otkriva nam da su samo ljudi simbolizirani brojem "5" uključeni u sastav Odabranog, koji su sklopili savez s Bogom čiji je broj "7". Zbroj ova dva broja daje "12" što, kada se "kvadrira", daje broj "144". Precizna " *mjera čovjeka* " potvrđuje osudu *izabranih "ljudi"* otkupljenih krvlju koju je prolio Isus Krist. Broj "12" je tako prisutan u svim fazama projekta svetog saveza sklopljenog s Bogom: 12 hebrejskih patrijarha, 12 apostola Isusa Krista i 12 plemena za sliku adventističke vjere uspostavljene od 1843.-1844.

Stih 18: „ *Zid je bio od jaspisa, a grad je bio od čistog zlata, poput čistog stakla.* »

Preko ovih simbola Bog otkriva svoje cijenjenje vjere koju su iskazivali njegovi odabranici do 1843. Često su imali malo svjetla, ali njihovo svjedočanstvo Bogu nadoknadilo ga je i ispunilo ljubavlju. " *Čisto zlato i čisto staklo* " u ovom stihu ilustriraju čistoću njihovih duša. Često su se odrekli svojih života radi povjerenja u Božja obećanja objavljena kroz Isusa Krista. Povjerenje koje mu je dano neće biti iznevjereno, on sam će ih dočekati na " *prvo uskrsnuće* ", ono istinskih " *mrtvih u Kristu* ", u proljeće 2030. godine.

Apostolski temelj

Stih 19: " *Temelji gradskog zida bili su ukrašeni dragim kamenjem svake vrste: prvi temelj bio je od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda,* "

Stih 20: „ *peti sardoniks, šesti sardoniks, sedmi hrizolit, osmi beril, deveti topaz, deseti hrizopras, jedanaesti zumbul, dvanaesti ametist.* »

Bog zna misli ljudskih bića i što osjećaju kada se dive ljepoti dragog kamenja kada je brušeno ili polirano. Da bi stekli te stvari, neki troše bogatstva do te mjere da sami sebe unište, takva je njihova naklonost prema njima. U istom procesu, Bog će koristiti ovaj ljudski osjećaj da izrazi osjećaje koje osjeća prema svojim ljubljenim i blagoslovljenim izabranima.

Ovo različito “ *drago kamenje* ” nas uči da odabrani nisu identični klonovi, jer svaka osoba ima svoju osobnost, na fizičkoj razini, očito, ali posebno na duhovnoj razini, na razini svog karaktera. Primjer koji su dali Isusova “ *dvanaest apostola* ” potvrđuje ovu misao. Između Jeana i Pierrea, kakva razlika! Međutim, Isus ih je volio i zbog njihovih razlika. Pravo bogatstvo života koji je stvorio Bog leži u ovoj raznolikosti osobnosti koje su mu sve mogle dati prvo mjesto u svojim srcima i svim svojim dušama.

Adventizam

Stih 21: “ *Dvanaest vrata bijahu dvanaest bisera; svaka su vrata bila od jednog bisera. Gradski trg bio je od čistog zlata, poput prozirnog stakla.* »

Od 1843. odabrani izabrani nisu pokazali veću vjeru od one koji su im prethodili u presudi Suca Spasitelja. Simbol “ *jednog bisera* ” je zbog blagoslovljenog pristupa adventizma potpunom razumijevanju Božjeg plana spasenja. Za Boga, od 1843. godine, odabrani adventistički izabranici pokazali su se dostojnima primiti svo njegovo svjetlo. Ali budući da se ovo isporučuje u stalnom rastu, samo posljednji disidenti adventisti dobivaju posljednji savršeni oblik proročkih objašnjenja. Ono što želim reći je da posljednji odabrani adventist neće biti od veće vrijednosti od ostalih otkupljenih iz apostolskih vremena. “ *Biser* ” označava vrhunac projekta spasenja koji je pokrenuo Bog. Otkriva specifično iskustvo koje se sastojalo od obnove svih doktrinarnih istina iskrivljenih i napadnutih od strane papinske katoličke vjere i protestantske vjere koja je pala u otpadništvo. I konačno, otkriva nam ogromnu važnost koju Bog daje stupanju na snagu odredbe Daniela 8:14 u proljeće 1843.: “ *Do dvije tisuće i tri stotine navečer i svetost će biti opravdana* ”. “ *Biser* ” je slika ove “ *opravdane svetosti* ” koja se, za razliku od drugog dragog kamenja, ne smije rezati da bi se otkrila njegova ljepota. U ovom konačnom kontekstu skup posvećenih izabranih izgleda skladan, “ *bez osude* ” prema Otk 14:5, dajući Bogu svu slavu koju zaslužuje. Proročka subota i njome prorečeno sedmo tisućljeće spajaju se i ostvaruju u svoj savršenosti projekta spasenja koji je zamislio veliki Bog Stvoritelj. Njegov “ *dragocjeni biser* ” Matej 13:45-46 izražava sav sjaj koji mu je želio dati.

Velike promjene novog Jeruzalema

Duh precizira: “ *Gradski trg bio je od čistog zlata, poput prozirnog stakla.* » Navodeći ovo “ *mjesto od čistog zlata* ” ili čiste vjere, on sugerira usporedbu s Parizom koji nosi sliku grijeha primajući imena “ *Sodoma i Egipat* ” u Otk.11:8.

Stih 22: “ *Nisam vidio hrama u gradu; jer Gospodin Bog Svemogući njegov je hram, kao i Janje.* »

Vrijeme simbola je prošlo, izabrani su ušli u istinsko ostvarenje božanskog projekta spasenja. Kako mi to danas razumijemo na zemlji, “ *hram* ” okupljanja više neće imati nikakve koristi. Ulazak u vječnost i stvarnost učinit će beskorisnim “ *sjene* ” koje su prorokovale prema Kol.2:16-17: “ *Neka vas dakle nitko ne osuđuje za jelo ili piće, ili za blagdan, za mladi mjesec ili za subote. : to je bila sjena stvari koje dolaze, ali tijelo je u Kristu .* ” Pažnja ! U ovom stihu, formula “ *subote* ” odnosi se na “ *subote* ” povodom vjerskih svetkovina, a ne na “

tjednu subotu" koju je Bog uspostavio i posvetio sedmog dana od stvaranja svijeta. Baš kao što je prvi Kristov dolazak učinio beskorisnim svečane obrede koji su o njemu prorečeni u starom zavjetu, ulazak u vječnost učinit će zemaljske simbole zastarjelima i omogućit će izabranima da vide, čuju i slijede 'Jaganjca, Isusa Krista, pravi sveti božanski " hram " koji će biti, vječno, vidljivi izraz kreativnog Duha.

Stih 23: " *Gradu ne treba ni sunce ni mjesec da ga obasjavaju; jer ga slava Božja prosvjetljuje, a Janje je njegova svjetiljka.* »

U božanskoj vječnosti, izabrani žive u trajnoj svjetlosti bez izvora svjetlosti poput našeg sadašnjeg sunca čije je postojanje jedino opravdano izmjenom " *dana i noći* "; " *noć ili tama* " opravdana zbog grijeha. S riješenim i nestalim grijehom ostaje samo mjesto za " *svjetlo* " koje je Bog proglasio " *dobrim* " u Postanku 1:4.

Duh Božji ostaje nevidljiv, a Isus Krist je aspekt u kojem ga njegova stvorenja mogu vidjeti. Iz tog razloga on je predstavljen kao " *baklja* " nevidljivog Boga.

Ali duhovno tumačenje otkriva veliku promjenu. Ulaskom u nebo, izabrani će biti izravno poučavani od Isusa, tada im više neće trebati " *sunce* ", simbol novog saveza, niti " *mjesec* ", simbol starog židovskog saveza; oba su, prema Otkrivenju 11:3, u Svetom pismu, biblijska " *dva svjedoka* " Božja, korisna u prosvjetljivanju ljudi u njihovom otkrivanju i razumijevanju njegova projekta spasenja. Ukratko, izabrani više neće trebati Sveto pismo.

Stih 24: „ *Narodi će hoditi u njegovoj svjetlosti, i kraljevi zemaljski donijet će svoju slavu u nju.* »

" *narodi* " su " *narodi* " koji su nebeski ili su postali nebeski. " *Nova zemlja* " je postala i novo kraljevstvo Božje, tamo svako živo biće može pronaći Boga stvoritelja. " *Kraljevi zemaljski* " koji čine izabrane " *donijet će slavu* " svoje čistoće duše u ovom vječnom životu postavljenom na " *novoj zemlji* ". Ovaj izraz " *kraljevi zemaljski* " koji najčešće cilja, pejorativno, na buntovne zemaljske vlasti, označava, na suptilan način, izabrane u Otk 4,4 i 20,4 gdje su predstavljeni " *sjedeći na " prijestoljima* " . Isto tako, čitamo u Otk.5:10: " *učinio si ih kraljevstvom i svećenicima Bogu našem, i oni će kraljevati na zemlji.* "

Stih 25: " *Njegova vrata neće biti zatvorena danju, jer ondje neće biti noći.* »

Poruka ističe nestanak trenutne nesigurnosti. Mir i sigurnost bit će savršeni u svjetlu vječnog dana bez kraja. U povijesti života slika tame stvorena je samo na zemlji zbog borbe između božanskog " *svjetla* " i " *tame* " đavolskog tabora.

Stih 26: " *Slava i čast naroda bit će donesena onamo.* »

6000 godina ljudi su se organizirali u plemena, narode i nacije. Tijekom kršćanske ere, na Zapadu, ljudi su promijenili svoja kraljevstva u nacije, a među njima su izabrani kršćanski izabrani zbog " *slave i časti* " koju su dali Bogu u Isusu Kristu.

Stih 27: " *Ništa nečisto neće ući u nju, niti tko čini gadost ili laž; ući će samo oni koji su zapisani u Janjetovoj knjizi života.* "

Bog to potvrđuje, spasenje je predmet velikog zahtjeva s njegove strane. Samo savršeno čiste duše, koje pokazuju ljubav prema božanskoj istini, mogu biti

odabrane za vječni život. Još jednom, Duh obnavlja svoje odbacivanje "oskvrnjenog" što označava palu protestantsku vjeru u poruci "Sardes" u Otk.3:4, i katoličku vjeru čiji se sljedbenik "predaje gnusobi i vjerskim i građanskim lažima". Jer oni koji ne pripadaju Bogu dopuštaju da njima manipuliraju đavao i njegovi demoni.

Još jednom, podsjeća nas Duh, iznenađenja su rezervirana za ljude jer Bog od postanka svijeta zna imena svojih izabranika jer su ona "zapisana u njegovoj knjizi života". I navodeći "u knjizi života **janjeta**", Bog isključuje svaku nekršćansku religiju iz svog plana spasenja. Nakon što je u svom Otkrivenju otkrio isključenje lažnih kršćanskih religija, put do spasenja se čini "tjesnim i tjesnim" kako ga je Isus objavio u Mat.7:13-14: "Uđite na uska vrata. Jer široka su vrata i širok je put što vode u propast i mnogo ih je koji njime ulaze. Ali uska su vrata i **tjesan** put koji vode u život, i malo ih je koji ga nalaze."

Otkrivenje 22: Beskrajni dan vječnosti

Savršenstvo zemaljskog vremena božanskog odabira završilo je s Apo.21: 7 x 3. Broj 22 paradoksalno označava početak povijesti iako u ovoj knjizi predstavlja njezin epilog. Ova obnova, koja se tiče "svoga" po Bogu, povezana je s "novom zemljom i novim nebom", a oboje su vječni.

Stih 1: "I pokaza mi rijeku vode života, bistru poput kristala, koja izvire iz prijestolja Božjega i Jaganjčeva. »

U ovoj uzvišenoj, okrepljujućoj slici svježine, Duh nas podsjeća da je skup odabranih koji je postao vječan, prikazan "rijekom vode života", kreacija, djelo Božje duhovno ponovno stvoreno u Kristu čija je prisutnost vidljiva sugerira se njegovim "prijestoljem"; i to putem žrtve "janjeta", Isusa Krista; vječnost kao plod novog rođenja koje je ova žrtva proizvela u izabranima.

"Rijeka" je tok slatke vode velikog volumena. On predočava život koji je, poput njega, u stalnoj aktivnosti. Slatka voda čini 75% našeg ljudskog zemaljskog tijela; to znači da mu je svježa voda neophodna, i to je razlog zašto Bog uspoređuje svoju riječ, koja je jednako bitna za dobivanje vječnog života, s "izvorom vode života" prema Apo.7:17, budući da je on sam to "izvor žive vode" prema Jer.2:13. U Njegovom Otkrivenju, vidjeli smo u Otk.17:15 da "vode" simboliziraju "narode"; ovdje je "rijeka" simbol otkupljenih izabranih koji postaju vječni.

Stih 2: "Usred gradskog trga i na objema obalama rijeke nalazilo se drvo života, koje je dvanaest puta rađalo plodove, svaki mjesec dajući svoj plod, a čije je lišće služilo za ozdravljenje narodima. »

Na ovoj drugoj slici, Isus Krist, "drvo života" nalazi se "u sredini" njegove zajednice izabranih okupljenih oko njega na "trgu" okupljanja. On je "u sredini" njih, ali i s njihove strane, predstavljen "dvjema obalama rijeke". Jer božanski Duh Isusa Krista je sveprisutan; prisutan svugdje i u svima. Plod ovog "stabla" je "život" koji se stalno obnavlja, budući da se "njegov plod" dobiva u svakom od "12 mjeseci" naše zemaljske godine. Ovo je još jedna lijepa slika vječnog života i podsjetnik da se vječnim čuva voljom Božjom.

Isus je često uspoređivao čovjeka s "stablima" voća koje "sudimo po plodovima". Pripisivao je sebi, od početka u Postanku 2,9, simboličnu sliku "drveta života". Ali drveće kao "odjeću" ima ukras od svog "lišća". Za Isusa, njegova "odjeća" simbolizira njegova pravedna djela i stoga njegovo otkupljenje od grijeha njegovih izabranih koji njemu duguju svoje spasenje. Dakle, baš kao što "lišće" "stabala" liječi bolesti, pravedna djela koja je izvršio Isus Krist "liječe" smrtnu bolest istočnog grijeha naslijeđenog od izabranih od Adama i Eve koji su koristili "lišće" drveća da pokriju svoje tjelesne i duhovna golotinja otkrivena iskustvom grijeha.

Stih 3: "Neće više biti prokletstva. Prijestolje Božje i Janjetovo bit će u gradu; njegove će mu sluge služiti i gledati mu lice,"

Iz ovog stiha Duh se izražava u budućem vremenu, dajući svojoj poruci značenje ohrabrenja za izabrane koji će se i dalje morati boriti protiv zla i njegovih posljedica do Kristova povratka i njihova uklanjanja sa zemlje.grijeha.

To je "anatema", prokletstvo grijeha koji su počinili Eva i Adam, koji je učinio Boga nevidljivim ljudskim očima. Stvaranje Izraela starog zavjeta nije ništa promijenilo, jer je grijeh i dalje činio Boga nevidljivim. I dalje se morao skrivati pod izgledom oblaka danju koji je noću postajao sjajan. Presveto mjesto svetišta bilo je rezervirano isključivo za njega, pod prijetnjom smrtne kazne za prijestupnika. Ali ovih zemaljskih uvjeta više nema. Na novoj zemlji Bog je vidljiv svim svojim slugama, kakva će biti njihova služba još uvijek ostaje misterij, ali oni će imati kontakt s njim kao što su se apostoli družili s Isusom Kristom i razgovarali s njim; licem u lice.

Stih 4: " *I njegovo će ime biti na njihovim čelima.* »

Božje ime predstavlja pravi " pečat živoga Boga ". Subotnji počinak samo je vanjski "znak" ovoga. Budući da Božje " ime " označava njegov karakter koji on simbolizira licima " četiri životinje ": " lava, teleta, čovjeka i orla " koji savršeno ilustriraju skladne suprotnosti Božjeg karaktera : kraljevski i snažan, ali spreman na žrtvu, ljudski izgled, ali nebeska priroda. Ispunile su se Isusove riječi; oni koji su slični skupljaju se. Također, one koji dijele božanske vrijednosti Bog je odabrao za vječni život i okupio ih je. U " čelu " se nalazi čovjekov mozak, motorički centar njegove misli i njegove osobnosti. I ovaj animirani mozak proučava, odražava i odobrava ili odbacuje standard istine koji mu Bog predstavlja da ga spasi. Mozgovi izabranih voljeli su demonstraciju ljubavi koju je organizirao Bog u Isusu Kristu i borili su se, prema utvrđenim pravilima, da uz njegovu pomoć nadvladaju zlo, kako bi dobili pravo živjeti s njim.

U konačnici, svi oni koji dijele Božji karakter kojeg je otkrio Isus Krist nalaze se s njim da mu služe vječno. Prisutnost " Imena " Božjeg " ispisanog na njihovim čelima " objašnjava njihovu pobjedu; i to, posebice, u posljednjem ispitu adventističke vjere u kojem su ljudi imali izbor upisati na " svoje čelo " " ime Božje " ili ono buntovne " zvijeri " .

Stih 5: " *Neće više biti noći; i neće im trebati ni svjetiljka ni svjetlo, jer će im svijetliti Gospodin Bog. I oni će kraljevati u vijeke vjekova.* »

Prema Postanku 1:5, iza riječi " noć " stoji riječ " tama ", simbol grijeha i zla. " Svjetiljka " označava Bibliju, svetu pisanu Božju riječ koja otkriva mjerilo " njegovog svjetla ", ono dobra i dobro. Više neće biti koristan, izabrani će imati izravan pristup njegovom božanskom nadahnuću, ali trenutno zadržava, na zemlji grijeha, svoju bitnu " prosvjetljujuću " ulogu koja jedina vodi u vječni život.

Stih 6: " *I reče mi: Ove su riječi sigurne i istinite; i Gospodin, Bog duhova proroka, posla svog anđela da pokaže svojim slugama što se mora **brzo dogoditi*** " .

Po drugi put nalazimo ovu božansku potvrdu: " *Ove su riječi sigurne i istinite.* " Bog nastoji uvjeriti čitatelja u proročanstvo, jer je njegov vječni život u pitanju u njegovim izborima. Suočeno s njegovim božanskim tvrdnjama, ljudsko biće je uvjetovano s pet osjetila koje mu je njegov Stvoritelj dao. Iskušenja su višestruka i učinkovita u odvratanju od duhovnosti. Božje inzistiranje stoga je potpuno opravdano. Opasnost za duše je stvarna i uvijek prisutna.

Prikladno je ažurirati naše čitanje ovog stiha koji predstavlja rijedak doslovan karakter u ovom proročanstvu. U ovom stihu nema simbola, već potvrda da je Bog nadahnuće proroka koji su napisali biblijske knjige i da je kao konačnu objavu poslao "Gabrijela" Ivanu, kako bi mu on u slikama otkrio što , u 2020. godini, dogodit će se " **promptno** ", ili je u velikoj mjeri već ostvarena. Ali između 2020. i 2030. morat će se prijeći najstrašnija era; strašna vremena obilježena smrću, nuklearnim razaranjem i strašnih " *sedam posljednjih zala gnjeva Božjeg* "; čovjek i priroda će strahovito patiti dok ne nestanu.

Stih 7: " *I evo, dolazim **brzo**. Sretan je onaj koji drži riječi proroštva ove knjige!* »

Isusov povratak najavljen je za proljeće 2030. Blaženstvo je za nas, u onoj mjeri u kojoj se " **do kraja** " držimo " " riječi proroštva ove knjige " Otkrivenja.

Prilog “ *odmah* ” definira iznenadnu Kristovu pojavu u času njegova povratka, jer vrijeme prolazi pravilno bez ubrzanja ili usporavanja. Od Daniela 8:19, Bog nas podsjeća: “ *Postoji vrijeme određeno za kraj* ”: “ *Tada mi reče: Naučit ću te što će se dogoditi na kraju gnjeva, jer postoji vrijeme označeno za kraj* ”. Može intervenirati samo na kraju 6000 godina koje je Bog programirao za svoj odabir odabranih, to jest na prvi dan proljeća koji prethodi 3. travnja 2030.

Stih 8: “ *Ja sam Ivan, koji sam ovo čuo i vidio. I kad sam čuo i vidio, pao sam pred noge meleka koji mi ih je pokazao, da ~~mu se poklonim~~ i padnem pred njim.* »

Po drugi put dolazi Duh da nam pošalje svoje upozorenje. U izvornim grčkim tekstovima glagol “proskuneo” prevodi se kao “klanjati se pred”. Glagol “klanjati” nasljeđe je latinske verzije nazvane “Vulgata”. Očigledno je ovaj loš prijevod pripremio put za napuštanje fizičke prostracije u vjerskoj praksi otpadničkog kršćanstva do točke molitve “stojeći”, zbog drugog lažnog prijevoda grčkog glagola “istemi,” u Marku 11:25. U tekstu, njegov oblik “stékété” ima značenje “ostati čvrst ili ustrajati”, ali prijevod Oltramare koji se koristi u verziji L.Segond preveo ga je u “stasis” što znači “stajanje” u doslovnom smislu. Lažnim prijevodom Biblije se tako lažno legitimira nedostojan, bahat i sablažnjiv odnos prema velikom Stvoritelju Bogu, Svemogućem, od strane ljudi koji gube osjećaj za istinsko sveto. I to nije jedini... Zbog toga naš stav prema biblijskim prijevodima mora biti sumnjičav i oprezan, pogotovo jer u Otk.9:11 Bog otkriva “destruktivnu” upotrebu (Abaddon- *Apollyon*), napisane Biblije “ *na hebrejskom i grčkom* ”. Istina se nalazi samo u izvornim tekstovima, koji su sačuvani na hebrejskom, ali su nestali i zamijenjeni grčkim spisima Novoga saveza. I tamo se, mora se priznati, među protestantskim vjernicima pojavila “stojeća” molitva, ciljana božanskim riječima “ *5. truba* ”. Jer, paradoksalno, kod katolika se molitva na koljenima dulje održala, ali ne trebamo se čuditi, jer upravo u ovoj katoličkoj vjeri davao navodi svoje sljedbenike i svoje žrtve da se klanjaju pred idolima zabranjenim drugom od deset Božjih zapovijedi; zapovijed koju katolici ignoriraju, budući da je u rimskoj verziji ona izbrisana i zamijenjena.

Stih 9: “ *Ali on mi reče: Pazi da ne učiniš to! Ja sam vaš susluga i vaše braće proroka i onih koji drže riječi ove knjige. ~~Klanjaj se pred Bogom~~ ničice.* »

Grešku koju je počinio Ivan Bog je predložio kao upozorenje upućeno svojim izabranicima: “Pazite da ne padnete u idolopoklonstvo!” što predstavlja glavnu grešku kršćanskih religija koje je Bog odbacio u Isusu Kristu. On organizira ovu scenu na isti način na koji je organizirao svoju posljednju lekciju naredivši svojim apostolima da uzmu svoje oružje u času njegova uhićenja. Kad je došlo vrijeme, zabranio im je korištenje. Održana je lekcija i rekla je: “ *Pazi da to ne učiniš* ”. U ovom stihu Ivan dobiva objašnjenje: “ *Ja sam tvoj susluga* ”. “ *Anđeli* ”, uključujući i “ *Gabrijela* ”, su, kao i ljudi, stvorenja Boga stvoritelja koji je u drugoj od svojih deset zapovijedi zabranio da se padaju ničice pred njegovim stvorenjima, pred klesanim ili naslikanim kipovima; sve oblike koje idol može uzeti. Stoga možemo učiti iz ovog stiha bilježeći suprotna ponašanja anđela. Ovdje Gabrijel, najvrjednije nebesko stvorenje nakon Mihaela, zabranjuje klanjanje pred njim. S druge strane, Sotona u svojim zavodljivim nastupima, pod

likom "Djevice", traži da se podignu spomenici i bogomolje koje će joj se klanjati i služiti... pada svjetleća maska tame.

Anđeo dalje precizira " i vaše braće, proroka i onih koji drže riječi ove knjige ". Između ove rečenice i one iz Otk 1,3 primjećujemo razliku zbog vremena koje je proteklo između početka vremena dešifriranja, 1980., i one trenutne verzije 2020. Između ova dva datuma, "onaj koji čita » učinio da druga Božja djeca dijele dešifrirano svjetlo i oni su zauzvrat ušli u djelo " proroka ". Ovo umnažanje omogućuje još većem broju drugih pozvanih da pristupe izboru slušajući objavljenu istinu, i stavljajući je u konkretnu praksu.

Stih 10: " *I reče mi: Ne zapečati riječi proročanstva ove knjige. Jer vrijeme je blizu.* »

Poruka je pogrešna jer je upućena Ivanu, kojeg je Bog prenio u naše posljednje doba s početka knjige, prema Otk.1:10. Također, moramo shvatiti da je naredba da se ne zapečate riječi knjige upućena izravno meni u vrijeme kada je knjiga potpuno otpečaćena; tada postaje " mala otvorena knjiga " Otk.10:5. A kada se „ otvori ” uz pomoć i ovlaštenje Božje, više nema govora o zatvaranju „pečatima”. I ovo, " *jer vrijeme je blizu* "; u proljeće 2021., ostalo je još 9 godina, do slavnog povratka Gospodina Boga Isusa Krista.

Međutim, prvo otvaranje " *male knjige* " počelo je nakon dekreta Dan.8:14, tj. nakon 1843. i 1844.; jer važno razumijevanje predmeta najnovijeg adventističkog testa vjere je zbog otkrivenja koje je izravno dao sam Isus Krist, ili njegov anđeo, našoj sestri Ellen.G.White, tijekom njezine službe.

Stih 11: " *Tko je nepravedan, neka opet bude nepravedan, tko je nečist neka postane opet nečist; i neka pravednik i dalje čini pravednost, i onaj koji je svet neka se i dalje posvećuje.* »

U prvom čitanju, ovaj stih potvrđuje stupanje u primjenu odredbe Dan 8,14. Razdvajanje adventista koje je Bog odabrao između 1843. i 1844. potvrđuje poruku " *Sarda* " gdje nalazimo protestante " *žive* ", ali " *mrtve* " i " *onečišćene* " duhovno, i adventističke pionire " *vrijedne bjeline* " koji se u ovom stihu nazivaju " *pravednost i posvećenje* ". Ali otvaranje " *male knjige* " je progresivno poput " *puta pravednika koji raste poput svjetlosti dana, od zore do svog zenita* ". A pioniri adventisti nisu bili svjesni da će ih ispitati vjera između 1991. i 1994. godine, kao što nam je otkrila studija o " *5. trubi* ". Kao rezultat toga, druga čitanja ovog stiha postaju moguća.

Vrijeme pečaćenja uskoro će završiti kao što čitamo u Otk.7:3: " *Ne činite zla zemlji, ni moru, ni drveću, dok ne zapečatimo i zapečatimo čela slugu našega Boga.* » Gdje bismo trebali staviti ovlaštenje za nanošenje štete zemlji, moru i drveću? Postoje dvije mogućnosti. Prije " *šeste trube* " ili prije " *sedam posljednjih zala* "? „ *Šesta truba* " koja predstavlja šestu kaznu upozorenja koju je Bog dao zemaljskim grešnicima, čini mi se logičnim u ovom slučaju zadržati drugu mogućnost. Jer " *sedam posljednjih zala gnjeva Božjeg* " imaju za cilj protestantsku " *zemlju* " i katoličko " *more* ". Uzmimo u obzir da razaranja koja je izvršila " *šesta truba* " ne sprječavaju, nego promiču obraćenje pozvanih izabranika otkupljenih krvlju Isusa Krista.

Stoga, nakon " *šeste trube* " i neposredno prije " *sedam posljednjih zala* ", i u vrijeme prestanka pečaćenja koje označava kraj vremena kolektivne i

individualne milosti još uvijek možemo staviti riječi iz ovaj stih: “ *Neka nepravedan opet bude nepravedan, neka se oskvrnjeni opet okalja; i neka pravednik i dalje čini pravednost, i onaj koji je svet neka se i dalje posvećuje.* » Ovdje će svatko moći vidjeti način na koji Duh u ovom stihu potvrđuje dobar prijevod koji sam predstavio za temeljni “adventistički” stih koji je Daniel 8:14: “... *svetost će biti opravdana* ”. Riječi “ *pravednost i svetost* ” Bog snažno podržava i stoga potvrđuje. Ova poruka dakle anticipira vrijeme završetka razdoblja odgode, ali drugo objašnjenje je sljedeće. Došavši do kraja knjige, Duh cilja na vrijeme kada potpuno dešifrirana knjiga postaje “ *mala otvorena knjiga* ” i od tog trenutka, njezino prihvaćanje ili odbijanje će napraviti razliku između “ *onog koji je pravedan i onoga koji se onečišćuje* ”, a naš Gospodin poziva „ *svetca da se i dalje posvećuje* ”. Ponovno podsjećam da je “ *oskvrnjenost* ” pripisana protestantizmu u poruci “ *Sardes* ”. Duh svojim riječima gađa ovaj protestantizam i institucionalni adventizam koji dijeli svoje prokletstvo od 1994. godine, kada mu se pridružio ulaskom u ekumenski savez. Prihvaćanje dešifrirane poruke ove knjige stoga će “ *još jednom* ”, ali posljednje, “ *napraviti razliku između onoga koji služi Bogu i onoga koji mu ne služi* ” prema Mal.3:18.

Stoga sažimam pouke ovog stiha. Prvo, potvrđuje odvajanje adventista od protestantizma između 1843. i 1844. U drugom čitanju, odnosi se na službeni adventizam koji se vratio protestantskom i ekumenskom savezu nakon 1994. I predlažem treće čitanje koje će se primjenjivati na kraju vremena milost 2029. prije povratka Isusa Krista određenog za početak proljeća koje dolazi prije 3. travnja Pashe 2030.

Ostaje nam nakon ovih objašnjenja shvatiti da je uzrok pada institucionalnog adventizma, koji je doveo do toga da ga Isus Krist “ *izbljuva* ” u svojoj poruci upućenoj Laodiceji, manje odbijanje vjerovanja u njegov povratak za 1994., nego odbijanje da se uzme u obzir doprinos svjetla koje je došlo da osvijetli pravi prijevod Daniela 8:14; svjetlost koju na neosporan način pokazuje sam izvorni hebrejski biblijski tekst. Ovaj grijeh mogao je osuditi samo Bog pravde koji krivca ne smatra nevinim.

Stih 12: “ *Evo, dolazim **brzo**, i plaća je moja sa mnom, da uzvratim svakome po djelu njegovom.* ”

Za 9 godina Isus će se vratiti u neopisivoj božanskoj slavi. U Otk. 16 do 20, Bog nam je otkrio prirodu dijela svoje odmazde rezervirane za nepravedne i netolerantne buntovne katoličke, protestantske i adventističke grešnike. Također nam je predstavio dio rezerviran za njegove izabrane adventiste koji su ostali vjerni i koji poštuju njegovu proročansku riječ i njegov sveti sedmi dan subote, u Otk. 7, 14, 21 i 22. “Odmazda” će se “vratiti svakome *prema što je "njegovom djelo"*”, što ostavlja malo prostora krivcima da se opravdaju u Kristovim očima. Samoopravdavajuće riječi postaju beskorisne jer će tada biti prekasno za preobrazbu pogrešaka prošlih izbora.

Stih 13: “ *Ja sam alfa i omega, prvi i posljednji, početak i svršetak.* »

Ono što ima početak ima i kraj. Ovo se načelo odnosi na duljinu zemaljskog vremena koje je Bog dao za svoj odabir izabranih. Između alfe i mege proći će 6000 godina. U 30. godini, 3. travnja, dobrovoljna pomirbena smrt

Isusa Krista također će obilježiti alfa vrijeme kršćanskog saveza od 2000 godina; proljeće 2030. obilježit će svoje omega vrijeme u punoj snazi.

Ali alfa je i 1844. sa svojom omegom 1994. I na kraju, alfa je za mene i posljednje izabrane dužnosnike 1995. sa svojom omegom 2030.

Stih 14: “ *Blago onima koji drže njegove zapovijedi (a ne ~~operi~~ svoje haljine), kako bi imali pravo na drvo života i ušli kroz vrata u grad!* »

Drugi oblik " *velike nevolje* " je pred nama sa svojom posljedicom mnoštva smrti. Stoga postaje hitno dobiti zaštitu i pomoć od Boga kroz Isusa Krista. Kao što slika sugerira, grešnik mora " *držati njegove zapovijedi*". » ; **one Božje i one Isusove, " Jaganjca Božjeg " što znači da se mora odreći svih oblika koje grijeh može poprimiti.** Prikriveni prijevod ovog stiha sačuvan u našim sadašnjim Biblijama nastao je zahvaljujući rimokatolicizmu vođenom iz Vatikana. Drugi rukopisi, najstariji i stoga vjerniji, predlažu: " *Blaženi oni koji drže njegove zapovijedi* ". A budući da je grijeh prijestup zakona, poruka je iskrivljena i zamjenjuje potrebnu i vitalnu poslušnost jednostavnom tvrdnjom o kršćanskoj pripadnosti. Tko ima koristi od kriminala? Onima koji će se boriti protiv subote do slavnog povratka Isusa Krista. Prava poruka je sažeta na sljedeći način: "Blago onome koji sluša svoga Stvoritelja". Ova poruka samo ponavlja ono što je citirano u Otkrivenju 12,17 i 14,12, naime: " *oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu* ". Ovo su primatelji posljednje poruke koju je Isus poslao. Onaj koji prosuđuje postignuti rezultat je sam Isus Krist, a njegov zahtjev jednak je patnji koju je podnio u njegovom mučeništvu. Nagrada za odabrane bit će vrlo velika; dobit će besmrtnost i ući u vječni život kroz adventistički put koji simboliziraju " *dvanaest vrata* " simboličnog " *novog Jeruzalema* ".

Stih 15: “ *Van s psima, čarobnjacima, kurvarima, ubojicama, idolopoklonicima i svima koji vole i prakticiraju laž!* »

Tko su oni koje Isus tako imenuje? Ova skrivena optužba tiče se cijele kršćanske vjere koja je otpala; katolička vjera, višestruka protestantska vjera uključujući adventističku vjeru koja je ušla u svoj savez od 1994.; adventistička vjera koju je on tako bogato blagoslovio na početku svog postojanja, a još više s obzirom na njegove posljednje predstavnike prisiljene na disidentstvo. " *Psi* " su pogani, ali i prije svega oni koji se smatraju njegovom braćom **i izdaju ga**. Ovaj pojam " *psi* " paradoksalno je za suvremene zapadne ljude ono za životinju koja se smatra simbolom vjernosti, ali za istočnjake sama slika prokletstva. I tu Isus čak osporava njihovu ljudsku narav i smatra ih nepouzdanim životinjama. Ostali pojmovi potvrđuju ovu prosudbu. Isus potvrđuje riječi izrečene u Otk.21:8 i ovdje dodavanje izraza " *psi* " izražava njegov osobni sud. Nakon uzvišenog iskaza ljubavi koju je dao ljudima, ništa nije strašnije nego biti iznevjeren od strane onih koji tvrde da pripadaju njemu i njegovoj žrtvi.

Zatim ih Isus naziva " *mađioničarima* " zbog njihove trgovine sa lošim anđelima, spiritualizma, koji je prvi zaveo katoličku vjeru ukazanjima "Djevice Marije", nešto biblijski nemoguće. Ali čuda koja izvode demoni slična su onima koje su faraonovi " *mađioničari* " izvodili prije Mojsija i Arona.

Nazivajući ih " *nečednima* ", Isus osuđuje oslobađanje morala, ali posebno neprirodne vjerske saveze koje sklapaju protestantske crkve s katoličkom vjerom

koju su proroci Božji prokazali kao sluškinju đavla. One reproduciraju, "kao kćeri," "blud" svoje " *prostitutke majke Babilona Velikog,* " osuđen u Otk 17:5.

Otpadnici su također " *ubojice* " koji će se pripremiti ubiti Isusove izabranike ako on ne intervenira da ih spriječi svojim slavnim dolaskom.

Oni su " *idolopoklonici* " jer on više zanima materijalni nego duhovni život. Ostaju ravnodušni kada im Bog ponudi svoje svjetlo koje oni drsko odbijaju demonizirajući njegove prave glasnike.

I da završi ovaj stih, on precizira: " *A ko voli i čini laž!* » Pritom denuncira one čija je priroda vezana za laži, do te mjere da su potpuno neosjetljivi na istinu. O ukusima i bojama je rečeno da se o njima ne može raspravljati; isto je i s ljubavlju prema istini ili laži. Ali za svoju vječnost Bog odabire, isključivo, među svojim stvorenjima koja nastaju ljudskom reprodukcijom, one koji imaju ovu ljubav prema istini.

Konačni ishod Božjeg plana spasenja je strašan. Izbačeni su, sukcesivno, pretpotopni okorjeli nepokajnički grešnici, drevna nevjernička židovska alijansa, odvratna rimska papinska katolička vjera, idolopoklonička pravoslavna vjera, kalvinistička protestantska vjera i na kraju, institucionalna adventistička vjera, posljednja žrtva duha tradicija koju su svi prethodni podjednako favorizirali.

"Adventistička" poruka imala je kobne posljedice, prvo, za Židove, koji su pali svojim odbijanjem da vjeruju u prvi **dolazak** Mesije najavljen u Dan.9:24 do 27. Drugo, kršćane koje je Isus izbacio i koji svi dijele krivnja zbog pokazivanja nezainteresiranosti za najnoviju "adventističku" poruku koja najavljuje **njegov drugi dolazak** . Nedostatak ljubavi prema istini za njih je poguban. Godine 2020. sve ove glavne službene religije dijele ovu strašnu poruku koju je Isus uputio 1843. protestantizmu iz doba " *Sarda* " u Otk 3:1: " *Kaže se da ste živi, a vi ste mrtvi* ".

Stih 16: " *Ja, Isus, poslao sam svog anđela da vam posvjedoči ove stvari u crkvama. Ja sam korijen i sjeme Davidovo, sjajna jutarnja zvijezda.* »

Isus je poslao svoga anđela Gabrijela Ivanu, a preko Ivana nama, svojim vjernim slugama posljednjih dana. Zato što nam tek danas ova potpuno dešifrirana poruka omogućuje razumijevanje poruka koje on upućuje svojim slugama i učenicima sedam era ili sedam skupština. Isus uklanja sumnju o svom simboličnom evociranju Apo.5: " *korijena i potomstva Davidova* ". Dodaje: " *sjajna jutarnja zvijezda* ". Ova zvijezda je sunce, ali on se s njom identificira samo kao simbolom. Jer, nesvjesno, iskrena bića koja ljube Isusa Krista zbog njegove žrtve časte naše sunce, ovu zvijezdu koju su pogani obogotvorili. Ako mnogi toga nisu svjesni, mnoštvo, čak i prosvijećeno u tu temu, nije spremno, niti sposobno shvatiti ozbiljnost ovog poganskog idolopokloničkog postupka. Čovjek mora zaboraviti sebe, staviti se na mjesto Boga koji stvari osjeća sasvim drugačije jer njegov um već prati postupke ljudi gotovo 6000 godina. Identificira svaku radnju za ono što ona stvarno predstavlja; što nije slučaj za muškarce čiji su kratki životi primarno zaokupljeni zadovoljenjem njihovih želja, prvenstveno tjelesnih i zemaljskih, ali to je također slučaj za one koji su duhovni i vrlo religiozni i koji ostaju blokirani iz poštovanja prema tradicijama očeva.

Na kraju poruke iz *Tijatire* , Duh je rekao " *onom koji pobjeđuje* ": " *I dat ću mu zvijezdu jutarnju* ." Ovdje se Isus predstavlja kao " *zvijezda jutarnja* ".

Pobjednik će dakle dobiti Isusa, a s njim i svo svjetlo života koje u njemu ima svoj izvor. Podsjetnik na ovaj pojam sugerira punu pozornost pravih posljednjih "adventista" na ove stihove 1. Pt.2:19-20-21: " *I mi držimo proročansku riječ još sigurnijom, na koju dobro plaćate pozornost, kao na svjetiljku koja svijetli u tamnom mjestu, sve dok dan ne svane i zvijezda jutarnja ne izađe u vašim srcima; znajući prije svega sami da nijedno proročanstvo iz Pisma ne može biti predmetom privatnog tumačenja, jer proročanstvo nije bilo ljudskom voljom, već je potaknuto Duhom Svetim da su ljudi govorili od Boga.* » Ne bismo mogli bolje reći. Nakon što je čuo ove riječi, odabranik ih pretvara u djela koja je Isus Krist uvažio.

Stih 17: " *I Duh i zaručnica rekoše: Dođi. I tko čuje neka kaže: Dođi. I tko je žedan neka dođe; tko hoće, može besplatno uzeti vodu života.* "

Od početka svoje zemaljske službe Isus je uputio ovaj poziv: " *Dođi* ". Ali uzimajući sliku " *žedi* ", on zna da onaj tko nije " *žedan* " neće doći piti. Njegov će poziv čuti samo oni koji su " *žedni* " za ovim vječnim životom koji nam njegova savršena pravda nudi samo svojom milošću, kao drugu priliku. Isus je jedini platio cijenu; on ga stoga nudi " *besplatno* ". Nikakva katolička ili božanska "indulgencija" ne dopušta da se to dobije za novac. Ovaj univerzalni poziv priprema okupljanje izabranih dužnosnika iz svih naroda i svih podrijetla. Poziv " *Dođi* " postaje ključ za ovo grupiranje izabranih koje će stvoriti ispit vjere posljednjih dana. Ali, oni će doživjeti test raspršeni po zemlji i bit će ponovno ujedinjeni tek kada se Isus Krist vrati u svojoj slavi da ih ukloni iz zemlje grijeha.

Stih 18: " *Objavljujem svakome tko čuje riječi proroštva ove knjige: Ako tko tome što doda, udarit će ga Bog pošastima opisanima u ovoj knjizi;* »

Otkrivenje nije obična biblijska knjiga. To je književno djelo božanski šifrirano na biblijskom jeziku koje mogu prepoznati oni koji pretražuju cijelu Bibliju od početka do kraja. Izrazi postaju poznati ponovljenim čitanjem. A "biblijske konkordancije" omogućuju pronalaženje sličnih izraza. No, upravo zato što je njezin kod vrlo precizan, prevoditelji i prepisivači su upozoreni: " *Ako tko tome što god doda, Bog će ga udariti pošastima opisanima u ovoj knjizi* ".

Stih 19: " *I ako tko što oduzme od riječi knjige ovog proroštva, Bog će oduzeti njegov dio od stabla života i od svetog grada, opisanog u ovoj knjizi.* »

Iz istih razloga, Bog prijete svakome tko " *oduzme bilo što od riječi knjige ovog proroštva* ". Tko god preuzme ovaj rizik također je upozoren: " *Bog će odrezati njegov dio od stabla života i od svetog grada, opisanog u ovoj knjizi.* " Uočene promjene će stoga imati strašne posljedice za one koji su ih počinili.

Skrećem vam pozornost na ovu lekciju. Ako je Isus Krist kaznio modifikaciju ove nerazumljive šifrirane knjige na ova dva rigorozna načina, što će biti za one koji odbace njezinu savršeno razumljivu dekodiranu poruku ?

Bog ima dobre razloge jasno predstaviti ovo upozorenje, jer ovo Otkrivenje, čije je riječi on izabrao, ima istu vrijednost kao i tekst njegovih "deset zapovijedi" "urezanih njegovim prstom na kamenim pločama". Sada, u Dan.7:25, on je preorekao da će se njegov kraljevski " *zakon* " " *promijeniti* " kao i " *vremena* ". Djelovanje je izvršeno, kao što smo vidjeli, od strane rimske vlasti, uzastopno carske 321. godine, zatim papinske 538. godine. Ova akcija koju je on

ocijenio " *arogantnom* " bit će kažnjena smrću, a Bog nas potiče da se ne razmnožavamo, prema proročanstvu, ova vrsta greške koju on čvrsto osuđuje.

Božje djelo ostaje njegovo djelo bez obzira na vrijeme u kojem se vrši. Dešifriranje njegova proročanstva nemoguće je bez njegova vodstva. To znači da je dešifrirano djelo iste vrijednosti kao i ono koje je šifrirano. Shvatite stoga da je ovo djelo gdje se Božja misao jasno otkriva vrlo visoke " *svetosti* ". Ono predstavlja konačno " *svjedočanstvo o Isusu* " koje Bog upućuje svojim posljednjim disidentskim slugama adventistima sedmog dana; a u isto vrijeme, s prakticiranjem prave subotnje subote, 2021. je posljednja " *opravdana svetost* " zakazana od stupanja na snagu dekreta Dan.8:14 1843. godine.

Stih 20: " *Onaj koji svjedoči za ove stvari govori: Da, dolazim brzo. Amen! Dođi, Gospodine Isuse!* »

Budući da sadrži posljednje riječi koje je Isus Krist uputio svojim učenicima, ova knjiga Otkrivenja vrlo je sveta. U njemu nalazimo ekvivalent tablicama zakona, urezanih Božjim prstom i danih Mojsiju. Isus svjedoči; tko će se usuditi osporiti ovu božansku potvrdu? Sve je rečeno, sve je otkriveno, on nema više ništa za reći osim: " *Da, dolazim brzo.*" Jednostavan " *Da* " koji uključuje cijelu njegovu božansku osobu, znači da je njegov skori dolazak siguran jer obnavlja svoje obećanje: " *Dolazim brzo*"; a " *odmah* » datirano što poprima svoje puno značenje: u proljeće 2030. I potvrđuje svoju izjavu govoreći " *Amen* "; što znači: "U istinu".

Tko onda kaže: " *Dođi, Gospodine Isuse* "? Prema stihu 17 ovog poglavlja, oni su " *Duh i zaručnica* ".

Stih 21: „ *Milost Gospodina Isusa sa svima svetima!* »

Ovaj posljednji stih Otkrivenja završava knjigu evocirajući " *milost Gospodina Isusa* ". Ovo je tema koja se često suprotstavljala zakonu na početku kršćanske skupštine. U to vrijeme, milost je bila protivzakonita protiv onih koji su odbili Kristovu ponudu. To što su Židovi naslijedili zakon značilo je da su božansku pravdu vidjeli samo kroz njega. Isus ih nije htio ukloniti iz poslušnosti zakonu, ali je došao " *ispuniti* " ono što su mu prorekle životinjske žrtve. Zato je rekao u Mateju 5:17: " *Ne mislite da sam došao uništiti Zakon ili proroke; Nisam došao ukinuti, nego ispuniti.* ”

Najčudnije je čuti kako se kršćani suprotstavljaju zakonu i milosti. Jer, kao što apostol Pavao objašnjava, milost je namijenjena pomoći čovjeku da ispuni zakon do točke koju Isus izjavljuje u Ivanu 15:5: " *Ja sam *trš*, vi ste *mladice*. Tko ostaje u meni *i u kome ja ostajem*, donosi mnogo roda, jer bez mene ne možete učiniti ništa.* ” O čemu on govori i o kakvom se " *plodu* " radi? Poštivanje zakona koji njegova milost omogućuje zahvaljujući njegovoj pomoći u Duhu Svetom.

Bilo bi poželjno i spasonosno da je " *milost Gospodina Isusa bila* " i mogla djelovati " *u svima* "; ali ovaj iskrivljeni stih samo izražava neostvarivu želju. Nadajmo se već svi da će ih biti jako puno; što je više moguće; naš divljenja vrijedan Bog, Stvoritelj i Spasitelj to zaslužuje; on je toga krajnje dostojan. Određivanjem " *sa svim svetima* ", izvorni tekst uklanja svaku dvosmislenost; milost Gospodnja može koristiti isključivo njima, onima " *koje on posvećuje svojom istinom* " (Ivan 17,17). A one koji razmišljaju o postizanju vječnog života idući putem koji je tvrdio Isus Krist, podsjećam vas da između " *puta* " i " *života* "

postoji suštinska " *istina* ", prema Ivanu 14:6. Bez uvrede za pobunjenike koji tvrde da je blagoslov ovog stiha, od 1843., Gospodnja milost je koristila samo onima koje je posvetio obnovom njegovog svetog subotnjeg odmora u subotu. To djelovanje koje je povezano sa svjedočanstvom ljubavi prema svojoj " *istini* " čini izabrane svetima dostojnima dotične milosti. Stoga se milost ne može posvetiti "svima". Stoga se čuvajte loših, pogrešnih prijevoda Biblije, koji dovode do strašnog konačnog razočaranja onih koji se na njih oslanjaju za svoju nesreću!

Božansko Otkrivenje predstavljeno u ovom djelu potvrdilo je pouke prorečene u priči o Postanku, čiju smo vitalnu važnost mogli uočiti. Na kraju ovog rada, čini se korisnim prisjetiti se ovih glavnih lekcija. To je opravdano, a želim također istaknuti da se u našem suvremenom svijetu kršćanska vjera masovno predstavlja u iskrivljenom obliku zbog kultne baštine rimokatolicizma. Istina koju je Bog zahtijevao ostala je u jednostavnom i logičnom stanju koje su razumjeli prvi apostoli Isusa Krista, ali ova često zanemarena jednostavnost postaje, zbog svog minornog karaktera, složena za neupućene. Doista, da bi se identificirali kasniji sveci posljednjih dana Isusa Krista i duhovna struktura Otkrivenja, dekret Daniela 8:14 je neophodan. Ali da bi se identificirala ova odluka, također je bitno proučavanje cijele Danielove knjige i dešifriranje njezinih proročanstava. S obzirom na ove stvari, Apokalipsa nam otkriva svoje tajne. Ove potrebne studije objašnjavaju poteškoće na koje nailazimo kada pokušavamo uvjeriti nevjernog čovjeka našeg vremena na Zapadu, a posebno u Francuskoj.

Isus je rekao da nitko ne može doći k njemu osim Oca koji ga vodi, a rekao je i za svoje izabranike da moraju biti rođeni iz vode i Duha. Ova dva učenja komplementarno znače da Bog poznaje duhovnu prirodu svojih izabranika među svim svojim stvorenjima. Posljedično, svaki od njih će reagirati u skladu sa svojom vlastitom prirodom; također oni koji imaju povoljne predrasude o suboti koju Židovi već prakticiraju prihvatit će bez previše poteškoća proročanska otkrivenja koja pokazuju da je Bog zahtijeva od 1843. Nasuprot tome, oni koji imaju nepovoljne predrasude o njoj odbacit će sve biblijske argumente i naći će dobre razloge da opravda svoje odbijanje. Razumijevanje ovog načela štiti nas od razočaranja u one kojima predstavljamo Kristovu istinu. Otkrivajući istinu božanske misli, proročanstvo daje svu svoju snagu " *vječnom Evandjelju* " koje Isusovi učenici moraju " *poučavati narode do svršetka svijeta* ".

" Zvijeri " Apokalipse

Kronološki i sukcesivno neprijatelji Božji i njegovi izabranici pojavljivali su se u liku " *zvijeri* ".

Prvi označava carski Rim prikazan " *zmajem s deset rogova i sedam glava koji nosi dijademe* ", u Otk 12,3; " *Nikolaiti* " u Otk.2:6; " *đavao* " u Otk.2:10.

Drugi se odnosi na papinski katolički Rim prikazan " *zvijeri koja izlazi iz mora, s deset rogova koji nose dijademe i sedam glava* " iz Otk. 13:1; " *Sotonino prijestolje* " u Otk.2:13; " *žena Izebela* " u Otk.2:20; " *mjesec obojen krvlju* " u Otk.6:12; " *mjesečinom obasjana trećina* " od " *četvrte trube* " u Otk.8:12; " *more* " u Otk.10:2; " *trska kao prut* " u Otk.11:1; " *rep* " " *zmaja* " u Otk.12:4; " *zmija* " u Otk.12:14; i " *zmaj* " iz stihova 13, 16 i 17; " *Babilon veliki* " u Otk.14:8 i 17:5.

Treća cilja na francuski revolucionarni ateizam, prikazan " *zvijeri koja se diže iz ponora* " u Otk.11:7; " *velika nevolja* " u Otk.2:22; " *četvrta truba* " u

Otk.8:12; “ *ušće koje guta rijeku* ” što simbolizira katolički narod, u Otk.12:16. Ovo se odnosi na prvi oblik “ *drugog jada* ” citiranog u Otk.11:14. Njegov drugi oblik bit će ostvaren “ *šestom trubom* ” iz Apo.9:13, prema Apo.8:13 pod naslovom “ *drugi jad* ”, između 7. ožujka 2021. i 2029., pod stvarnim aspektom svijeta. Treći rat završava nuklearnim ratom. Ljudski genocid koji isprazni Zemlju (*bezdan*) veza je uspostavljena između “ *četvrte i šeste trube* ”. Pojediniosti u razvoju ovog rata otkrivene su u Dan.11:40 do 45.

Četvrta “ *zvijer* ” označava protestantsku vjeru i katoličku vjeru, njenog saveznika, u posljednjem testu vjere u zemaljskoj povijesti. Ona “ *izlazi sa zemlje* ,” u Otk.13:11; što znači da je ona sama, proizašla iz katoličke vjere koju simbolizira “ *more* ”. Pretežno, doba reformacije uspostavilo je protestantsku religiju s višestrukim aspektima, obilježenu otpadništvom, svjedočeći u djelima Johna Calvina o ratobornom, oštrom, okrutnom i proganjajućem karakteru. Stupanje na snagu dekreta Dan.8:14 osudilo ga je globalno od proljeća 1843.

Institucionalna adventistička vjera, koja je živa izronila iz protestantskog testa vjere 1843.-1844., nazadovala je i vratila se statusu protestantske vjere i njezinom božanskom prokletstvu od jeseni 1994.; ovo zbog službenog odbacivanja božanskog proročkog svjetla otkrivenog u ovom djelu iz 1991. Ova duhovna smrt institucionalne forme je prorečena u Otk.3:16: “ *Izbljuvat ću te iz svojih usta* ”.

Konačna ispunjenja proročanstava su pred nama i svačija će vjera biti ispitana. Gospodin Isus Krist prepoznat će među svim ljudskim bićima one koji mu pripadaju, one koji s radošću i zahvalnom vjernošću prihvaćaju njegova vitalna otkrivenja, plod božanske ljubavi.

U času posljednjeg izbora odabrani će se razlikovati po tome što će znati zašto pali padaju, božanska će Objava tako napraviti razliku između spašenih i izgubljenih do kojih iz apostolskog doba “Efez”, u Apo . 2:5, Bog je rekao: “ *Sjeti se dakle odakle si pao* ”; i 1843., u eri “ *Sarda* ”, također je rekao protestantima, u Otk.3:3: “ *Sjetite se kako ste primili i čuli; i čuvaj i pokaj se* ”; ovo se proteže i na pale adventiste od 1994., koji, iako svetkovatelji subote, primaju od Isusa ovu poruku iz Otk 3,19: “ *Ja korim i kažnjavam sve one koje volim; zato budi revan i pokaj se* .”

Pripremajući ovo proročansko Otkrivenje, Bog stvoritelj, susrećući se u osobi Isusa Krista, postavio si je cilj omogućiti svojim izabranicima da jasno identificiraju svoje neprijatelje; stvar je učinjena i Božja je svrha postignuta. Tako duhovno obogaćena, njezina Odabranica postaje “ *Zaručnica pripremljena za Jaganjčevu svadbenu večeru* ”. On ju je “ *obukao u fini bijeli lan, koji su pravedna djela svetaca* ” u Otk.19:7. Vi koji ste pročitali sadržaj ovog djela, ako imate priliku i blagoslov biti među njima, “ *pripremite se za susret sa svojim Bogom* ” (Am 4,12), u njegovoj istini!

Dok je dešifriranje tajanstvenih proročanstava Daniela i Otkrivenja u potpunosti dovršeno i sada nam je poznato vrijeme Kristova pravog povratka, ovo pitanje Isusa Krista citirano u Luki 18:8 ostavlja pomalo mučnu sumnju: “ *Kažem vam, on brzo će im donijeti pravdu. Ali kada Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?* ”. Jer obilje intelektualnog znanja o istini ne može nadoknaditi slabost kvalitete ove vjere. Čovječanstvo koje će se suočiti s povratkom Isusa Krista

razvilo se u klimi pogodnoj za sve oblike snažno poticane sebičnosti. Individualni uspjeh postao je cilj koji se postiže pod svaku cijenu, pa i slamanjem bližnjega, i to u dugom razdoblju svjetskog mira više od 70 godina. Kada znamo da su vrijednosti neba koje je predložio Isus Krist u apsolutnoj suprotnosti s ovom normom našeg vremena, njegovo se pitanje čini tragično opravdanim, jer se može ticati ljudi koji su vjerovali da su "izabrani", ali će ostati samo za njihova nesreća "prozvanih"; jer Isus nije u njima pronašao kvalitetu vjere potrebnu da budu dostojni njegove milosti.

Slovo ubija, ali Duh oživljava

Ovo posljednje poglavlje dovršava dešifriranje Otkrivenja Apokalipse. Uistinu, upravo sam predstavio biblijske kodove koji omogućuju identifikaciju simbola koje Bog koristi u svojim proročanstvima, ali dok je njihov cilj otkriti njegov zahtjev za povratak subote od 1843-1844, riječ subota se ne pojavljuje samo jednom u ovim proročkim tekstovima Daniela ili Otkrivenja. Uvijek se predlaže, ali nije jasno citirano. Razlog zašto se ne imenuje jasno je to što je prakticiranje subote osnovna normalnost apostolske kršćanske vjere, jer svatko može vidjeti da tema subote nikada nije bila predmet kontroverzi između Židova i prvih apostola, učenika Isus Krist. No, davao ga ne prestaje napadati, prvo potičući Židove da ga "oskrvne", zatim kršćane, tako da ga potpuno "ignoriraju". Da bi postigao taj rezultat, nadahnuo je lažne prijevode izvornih tekstova koji ga spominju. Također, ovo predstavljanje božanske istine ne bi bilo potpuno bez osude ovih odvratnih nedjela, čije su žrtve, prvo, Bog u Isusu Kristu, zatim oni kojima je njegova pomirbena smrt mogla ponuditi vječni život.

Potvrđujem, pred Bogom, da u spisima starog i novog zavjeta, to jest, u cijeloj Bibliji, ne postoji nijedan **stih** koji uči promjenu statusa subote u odnosu na četvrtu od njegovih deset zapovijedi; štoviše, posvećen od Boga, od početka njegova stvaranja našeg zemaljskog svijeta.

Od protestantskog otpada zbog stupanja na snagu dekreta Daniela 8:14, u proljeće 1843. do danas, čitanje Biblije ubija. Želio bih istaknuti da

nije Biblija ta koja namjerno ubija, već njezina uporaba na temelju pogrešaka u prijevodu koje se pojavljuju u prevedenim verzijama izvornih " *hebrejskih i grčkih* " tekstova; ali prije svega je i problem zbog loših interpretacija. Sam Bog potvrđuje stvar, slikama, u Otk.9:11: " *Imali su nad sobom kao kralja anđela bezdana, nazvanog na hebrejskom Abadon, a na grčkom Apollyon* ". Ovdje se sjećam skrivene poruke u ovom stihu: " *Abadon i Apolion* " znače, " *na hebrejskom i grčkom* ": Uništitelj. " *Anđeo bezdana* " uništava vjeru koristeći biblijska " *dva svjedoka* " iz Otk.11:3.

Također, od 1843. lažni vjernici su napravili dvije pogreške u svom čitanju povijesnog svjedočanstva Biblije. Prva je pridavanje veće važnosti rođenju Isusa Krista nego njegovoj smrti, a druga pojačava ovu pogrešku pridajući veću važnost njegovom uskrsnuću nego njegovoj smrti. Ova dvostruka pogreška svjedoči protiv njih, jer demonstracija Božje ljubavi prema njegovim stvorenjima počiva, u biti, na njegovoj dobrovoljnoj odluci da da, u Kristu, svoj život za otkupljenje svojih izabranih. Davanje prednosti Isusovom uskrsnuću sastoji se od iskrivljavanja Božjeg spasonosnog projekta, a to za krivce ima za posljedicu odsijecanje od njega i raskid njegovog svetog, pravednog i dobrog saveza. Kristova pobjeda počiva na njegovom prihvaćanju smrti, njegovo uskrsnuće samo je sretna i pravedna posljedica njegove božanske savršenosti.

Kološanima 2:16-17: " *Neka vas dakle nitko ne osuđuje za jelo ili piće, ili za blagdane, ili za mladač, ili za subote: to je bila sjena onoga što će doći, a tijelo je u Kristu.* »

Ovaj se stih često koristi kako bi se opravdao prestanak prakticiranja tjedne " *subote* ". Dva razloga osuđuju ovaj izbor. Prvi je da izraz " *subote* " označava " *subote* " povodom godišnjih vjerskih " *blagdana* " koje je Bog odredio u Levitskom zakoniku 23. To su pokretni " *sabati* " koji se stavljaju na početak, a ponekad i na kraj tijekom vjerskih " *blagdana* ". Oni su dočarani izrazom " *u onaj dan nemoj raditi nikakav ropski posao* ". Nemaju nikakve veze s tjeđnim " *Sabatom* " osim njihovog naziva " *Sabat* " koji znači " *prestati, odmoriti se* " i koji se prvi put pojavljuje u Postanku 2:2: " *Bog se odmorio* ". Također treba primijetiti da se riječ " *subota* " navedena u hebrejskom tekstu četvrte zapovijedi ne pojavljuje u prijevodu L.Segonda koji je označava, samo pod nazivom " *dan odmora* " ili " *sedmi dan* ". Međutim, vuče korijen iz glagola citiranog u Postanku 2:2: " *počinak* " ili " *subota* " koji je jasno nazvan u JNDarby verziji Biblije.

Drugi razlog je sljedeći: Pavao je rekao o " *blagdanima i subotama* " da su " *sjene onoga što će doći* ", to jest, stvari koje prorokuju stvarnost koja je bila ili će biti. Pod pretpostavkom da se u ovom stihu govori o " *sedmom danu suboti* ", ostaje " *nadolazeća sjena* " do dolaska sedmog tisućljeća koje prorokuje. Smrt Isusa Krista otkrila je značenje " *sedmog dana subote* " koji proriče, zbog Njegove pobjede nad grijehom i smrću, nebeskih " *tisuću godina* " tijekom kojih će njegovi izabranici suditi palim zemaljskim i nebeskim mrtvima.

U ovom retku, " *blagdani, mladi mjeseci* " i njihovi " *sabati* " bili su povezani s postojanjem nacionalnog oblika starozavjetnog Izraela. Uspostavivši, svojom smrću, novi savez, Isus Krist je ove proročke stvari učinio beskorisnima; morali su prestati i nestati poput " *sjene* " koja blijedi pred stvarnošću njegove

izvršene zemaljske službe. Dok tjednik "Sabat" čeka dolazak sedmog tisućljeća kako bi se susreo sa svojom prorečenom stvarnošću i izgubio svoju korisnost.

Pavao također spominje "jelo i piće". Kao vjerni sluga, on zna da je Bog govorio o tim stvarima u Levitskom zakoniku 11 i Ponovljenom zakonu 14 gdje propisuje dopuštenu čistu hranu i zabranjenu nečistu hranu. Pavlove primjedbe nemaju namjeru osporiti ove božanske uredbe već samo ljudska mišljenja (*koja nitko...*) izražena o ovoj temi koja će on razviti u Rimljanima 14 i 1 Kor.8 gdje se njegove misli pojavljuju jasnije. Predmet se odnosi na hranu žrtvovanu idolima i lažnim božanstvima. On podsjeća izabrane koji tvore duhovni Izrael Božji na njihove dužnosti prema njemu, govoreći u 1. Korinćanima 10:31: " *Bilo da jedete, bilo da pijete, bilo što drugo činite, sve činite na slavu Božju .*" Slave li Boga oni koji ignoriraju i preziru njegove objavljene uredbe o ovim stvarima?

Jakov, Isusov brat, je taj koji govori u ime apostola **o temi obrezanja** , u Djelima apostolskim 15:19-20-21: " *Stoga sam mišljenja da ne bismo trebali brinuti one narode koji se obraćaju Boga, nego da im napiše da se uzdržavaju od prljavštine idola, i od bluda, i od udavljenih stvari, i od krvi; jer Mojsije od davnina ima u svakom gradu one koji ga propovijedaju, čitajući ih u sinagogama svake subote .*"

Često korišteni da opravdaju slobodu poganskih obraćenika prema suboti, ovi stihovi predstavljaju naprotiv najbolji dokaz njezine prakse koju su poticali i poučavali apostoli. Doista, Jacques smatra da nije korisno nametati im obrezivanje i sažima bitna načela jer će im dubinsko vjersko učenje biti prezentirano kada budu odlazili „svake subote“ u židovske sinagoge u svojim **mjestima** .

Još jedan izgovor korišten za opravdavanje prestanka klasificiranja čiste i nečiste hrane: vizija dana Petru u Djelima apostolskim 10. Njegovo objašnjenje razvijeno je u Djelima apostolskim 11 gdje poistovjećuje "nečiste životinje" iz vizije s poganskim "ljudima" koji došao moliti ga da ode rimskom stotniku "Korneliju". U ovoj viziji Bog oslikava nečistu prirodu pogana koji ne služe Njemu i služe lažnim božanstvima. Međutim, smrt i uskrsnuće Isusa Krista za njih donose veliku promjenu, jer su im se vrata milosti otvorila kroz vjeru u žrtvu pomirnicu Isusa Krista. Kroz ovu viziju Bog poučava Petra toj novoj stvari. Posljedično, klasifikacija čistog i nečistog koju je Bog uspostavio u Levitskom zakoniku 11 ostaje i nastavlja se do kraja svijeta. Osim što je, od 1843. godine, s dekretom Dan.8:14, prehrana ljudskih bića preuzela normu izvornog " *posvećenja* " uspostavljenu i naređenu u Postanku 1:29: " *I reče Bog: Gle, ja Dao sam svaku biljku koja nosi sjeme koja je na licu cijele zemlje, i svako drvo na kojem je plod stabla koje nosi sjeme; ovo će biti hrana za tebe .*"

Isus je dao svoj život u tjelesnim i psihičkim mukama da spasi svoje izabranike. Nemojte sumnjati u vrlo visoku razinu svetosti koju ova strastvena smrt zahtijeva zauzvrat od onoga koga spašava. U istinu!

Zemaljsko vrijeme Isusa Krista

Biser subote 20. ožujka 2021

Od početka svoje službe bio sam uvjeren, i to sam pjevao, da je "Isus rođen u proljeće". Ove subote, 20. ožujka 2021., proljetni ekvinocij lociran je u 10:37 na početku duhovnog sastanka. Duh me tada naveo da tražim dokaze za ono što je do tada bilo samo jednostavno uvjerenje vjere. Židovski kalendar nam je omogućio da vrijeme proljetnog ekvinocija u godini – 6 prije našeg službenog kršćanskog datuma rođenja našeg Spasitelja, smjestimo na "sabat" 21. ožujka.

Zašto godina – 6?

Zato što je naše službeno datiranje rođenja Isusa Krista izgrađeno na dvije pogreške. Tek u 6. ^{stoljeću} nove ere katolički redovnik Dionizije Mali krenuo je u uspostavljanje kalendara. U nedostatku biblijskih ili povijesnih detalja, on je ovo rođenje stavio na datum smrti kralja Heroda, koji je stavio u 753. godinu osnutka Rima. Od tada su povjesničari potvrdili pogrešku od 4 godine u njegovom izračunu; koji smješta Herodovu smrt u 749. godinu od osnutka Rima. Ali, Isus je rođen prije Herodove smrti i Matej 2:16 daje nam preciznost koja stavlja Isusovu dob na " *dvije godine* " u vrijeme "pokolja nevinih" koji je naredio ljutiti kralj Herod, jer patio je i osjećao da dolazi smrt koja će ga otrgnuti od uživanja moći. Detalj je važan, jer se u tekstu navodi, " *dvije godine, prema datumu kojih se pažljivo raspitao kod mudraca* ". Dodano na četiri godine prethodne pogreške, biblijski je utvrđena godina – 6, odnosno 747. od osnutka Rima.

Proljetni ekvinocij godine – 6

Padajući u subotu, ove 6. godine, Biblija nam govori da se anđeo predstavio "pastirima koji su čuvali svoja stada ". Subota zabranjuje trgovinu, ali ne i držanje i brigu o životinjama; Isus je to potvrdio rekavši: " *Tko od vas ima ovcu koja upadne u jamu, a ne dođe je izbaviti ni u subotu? ?* ". Tako je anđeo rođenje „ *Dobrog Pastira* “, spasitelja i vodiča ljudskih ovaca, navijestio najprije ljudskim pastirima, čuvarima i zaštitnicima životinjskih ovaca. Anđeo je pojasnio: " *...jer danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj, koji je Krist Gospodin .* " Ovaj " *danas* " je stoga bio subotnji dan, a najava je bila noću, Isusovo rođenje dogodilo se između 18 sati, početka subote, i noćnog sata kada je anđeo objavio pastirima. Sada moramo utvrditi točno vrijeme kada se na vremenskom brojčaniku Izraela ispunio proljetni ekvinocij godine – 6. Ali to još nije moguće jer nemamo podataka o tom razdoblju.

Isusovo rođenje u subotu čini Božji plan spasenja svijetlim i savršeno logičnim. Isus je sebe proglasio " Sinom Čovječjim " , " Gospodarom subote ". Jer subota je privremena i njena korisnost traje sve do dana njezina drugog dolaska, ovoga puta snažnog i slavnog. Isus daje suboti njezino puno značenje budući da proriče ostatak sedmog tisućljeća koji će osvojiti samo njegovi izabranici svojom pobjedom nad grijehom i smrću.

Kako bi označio svoj ulazak u odraslu dob, s "dvanaest godina", Isus duhovno intervenira s religioznim ljudima koje ispituje o Mesiji najavljenom u Svetom pismu. Odvojen od svojih roditelja koji su ga tri dana tražili, posvjedočio je svoju božansku neovisnost i svijest o svom poslanju u korist zemaljskih ljudi.

Tada dolazi vrijeme njegove aktivne i službene zemaljske službe. Učenja Daniela 9:27 predstavljaju ga u obliku " saveza " od " a tjedan " koji simbolizira sedam godina između jeseni 26. i jeseni 33. Između ove dvije jeseni je, u središnjem položaju, proljeće i blagdan Pashe 30. godine gdje, u 15 sati, "sredinom uskrsnog tjedna, srijeda 3. travnja 30. Isus Krist je učinio da životinjska "žrtva i prinos " hebrejskog obreda prestane, ponudivši svoj život da otkupi grijeh samo svojih izabranih. Na dan smrti Isus je imao 35 godina i 13 dana. Umirući kao pobjednik nad grijehom i smrću, Isus je mogao predati svoj duh Bogu, govoreći: " Svršeno je ." Njegova pobjeda nad smrću kasnije je potvrđena njegovim uskrsnućem. Tako je pratio i poučavao svoje apostole i učenike sve dok, kako su oni gledali, nije uzašao na nebo prije blagdana Pedesetnice, prema svjedočanstvu danom u Djelima 1:1 do 11. Ali anđeli su ovom prilikom pripremili najavu njegovog slavnog povratka, govoreći: " *Ljudi Galilejci, zašto stojite ovdje i gledate prema nebu? Ovaj Isus , koji je od vas uzet na nebo, doći će na isti način kao što ste ga vidjeli da ide na nebo.* ". Na Pedesetnicu je započeo svoju nebesku službu "Duha Svetoga" koja mu omogućuje da djeluje do kraja svijeta, u isto vrijeme, u duhu svakog od svojih izabranika raspršenih na zemlji. Tada njegovo ime prorečeno u Izaiji 7:14, 8:8 i Mateju 1:23, " Emanuel " što znači "Bog s nama", poprima, čak i više, svoje pravo značenje.

Pojedinosti navedene u ovom dokumentu predstavljaju nagrade koje Isus daje svojim izabranima u znak zahvalnosti za njihovu demonstraciju vjere. Tako nam datum njegove smrti omogućuje da znamo i podijelimo s njim onu o njegovom konačnom slavnim povratku koji je zakazao za prvi dan proljeća 2030. godine; odnosno 2000 godina nakon proljeća njegovog raspeća 3. travnja 30.

Svetost i posvećenje

Svetost i posvećenje su neodvojivi i uvjeti spasenja koje nudi Bog u Isusu Kristu. Pavao podsjeća na to u Heb.12:14: " *Težite za mirom sa svima i za svetošću, bez koje nitko neće vidjeti Gospodina .* "

Ovaj božanski koncept " **posvećenja** " mora se savršeno razumjeti jer se odnosi na "sve što pripada Bogu" i kao i svi vlasnici, ne može se oduzeti bez posljedica za one koji se to usude učiniti. Sada, nema potrebe identificirati i uspostaviti popis stvari koje mu pripadaju; Stvoritelj života i svega u njemu, sve pripada njemu. On stoga ima pravo života i smrti nad svim svojim živim stvorenjima. No ostavljajući svakome pravo živjeti s njime ili umrijeti bez njega, njegovi odabranici pridružuju mu se slobodnim i dobrovoljnim izborom da mu vječno pripadaju. Ovo pomirenje s njim čini njegove odabranike njegovim vlasništvom. Oni koje on pozdravlja i priznaje ulaze u njegov koncept posvećenja **koji** se već ticao svih zakona kojima je podređen život na zemlji. Posvećenje se stoga sastoji od pristajanja na podvrgavanje fizičkim i moralnim zakonima koje je uspostavio i stoga odobrio Bog. Iz ovog dvostrukog razloga subota i Deset zapovijedi konkretno izražavaju ovo božansko posvećenje, čije će kršenje zahtijevati smrt Mesije Isusa.

Ovaj koncept posvećenja je toliko temeljan da ga je Bog smatrao prikladnim definirati ga na početku Biblije u Postanku 2:3, posvećujući sedmi dan. Stoga nije iznenađujuće da ovaj broj sedam postaje njegov "kraljevski pečat" u cijeloj Bibliji, a posebno u Otk.7:2: " *I vidjeh drugog anđela, koji je išao prema izlazećem suncu , i koji je držao pečat živoga Boga ; povika iza glasa četiri anđela kojima je dano da naude zemlji i moru, i reče : Oni koji imaju uši da čuju sugestiju suptilnog Božjeg Duha primijetit će da je ovaj " pečat Boga živoga " citiran u ovom poglavlju "7" Otkrivenja.*

Na dan Pashe i subote 3. travnja 2021., na godišnjicu smrti našeg Spasitelja Isusa Krista, Duh Božji usmjerio je moje misli na hebrejsko Mojsijevo svetište i Hram koji je sagradio kralj Salomon u Jeruzalemu. Ondje sam primijetio detalj koji snažno potvrđuje tumačenje koje sam dao o ovom svetištu; naime, proročka uloga velikog spasiteljskog projekta pripremljenog za odabrane koje je Bog otkupio.

Od 1948. godine, još uvijek noseći božansko prokletstvo zbog odbijanja da priznaju Isusa Krista kao "Mesiju" poslanog od Boga, Židovi su povratili svoju nacionalnu zemlju. Od tada ih je opsjedala jedna ideja, jedna jedina misao: ponovna izgradnja Hrama u Jeruzalemu. Jao njima, to se nikada neće dogoditi, jer Bog ima dobar razlog da to spriječi; njegova je uloga završila smrću i uskrsnućem Isusa Krista. Svetost hrama našla je svoje potpuno ispunjenje u duši "Mesije", u njegovom tijelu i njegovom duhu, savršeno i bez ikakve mrlje. Isus je otkrio ovu lekciju kada je u Ivanu 2:14, govoreći o svom tijelu , rekao: "Razrušite ovaj hram i ja ću ga za tri dana podići ."

Kraj korisnosti hrama Bog je potvrdio na nekoliko načina. Prvo, dao ga je uništiti Titove rimske trupe 70. godine, kao što je prorečeno u Danielu 9:26. Zatim, protjeravši Židove, predao je mjesto hrama vjeri islamu, koja je tu sagradila dvije džamije; najstarija "Al-Aksa" i Kupola na stijeni. Izrael stoga nema, od Boga, niti mogućnost niti ovlaštenje obnoviti svoj hram. Zato što bi ova rekonstrukcija iskrivila njegov prorečeni projekt spasenja.

Vrijeme valjanosti jeruzalemskog hrama bilo je uklesano u obliku njegove izgradnje. Ali da bismo jasnije vidjeli, moramo već ispitati otkrivene detalje ove vjerske građevine koja nosi svetost. Napomenimo da je hram trebao sagraditi kralj David koji je izrazio želju i izabrao Jeruzalem da ga dočeka; Bog se složio. Da bi to učinio, on je ukrasio i utvrdio ovaj drevni grad zvan "Jebus" iz vremena Abrahama. Tako je između Davida i "sina Davidova", "Mesije", prošlo "tisuću godina". Ali Bog mu to ne dopusti, već mu obznani razlog; postao je čovjek krvi tako što je dao ubiti svog vjernog slugu "Uriju Hetita" kako bi mu uzeo ženu, "Bat-Šebu", koja je kasnije postala majka kralja Salomona. Tako je David snosio cijenu svoje krivnje, kažnjen smrću svog prvog sina, rođenog od Bat-Šebe, zatim, pošto je učinio bez Božjeg naloga broj svog naroda, bio je kažnjen i Bog mu je predložio da odabere svoju kaznu između tri izbora. Prema 2. Sam.24:15, izabrao je smrtnost epidemije kuge koja je u tri dana usmrtila 70.000 žrtava.

U 1. Kraljevima 6 nalazimo opis hrama koji je sagradio Salomon. On joj daje ime, "kuća YaHWéH". Ovaj izraz "kuća" sugerira mjesto okupljanja obitelji. Sagrađena kuća prorokuje obitelj Boga stvoritelja otkupitelja. Sastoji se od dva spojena elementa: svetišta i hrama.

Na zemlji se vrše vjerski obredi koji se prakticiraju u zoni ovlaštenoj za čovjeka. Salomon to naziva: hram. Kao produžetak Svetinje nad svetinjama, koje on naziva Svetištem, a od kojega ga dijeli samo zastor, prostorija hrama dugačka je četrdeset lakata, ili dvostruko veća od Svetišta. Hram tako pokriva 2/3 cijele kuće.

Iako je izgrađen kasnije u Mojsijevo vrijeme, židovski savez je u potpunosti pod kišobranom saveza sklopljenog između Boga i Abrahama na početku trećeg tisućljeća od Adama. "Mesija će se predstaviti židovskom narodu početkom petog tisućljeća, 2000 godina kasnije. Međutim, vrijeme koje je Bog dodijelio Zemlji za odabir izabranih je 6000 godina. Tako nalazimo za vrijeme, omjer 2/3 + 1/3 kuće YaHWéH. I u ovoj usporedbi, 2/3 Abrahamovog saveza odgovara 2/3 kuće YaHWéH koja završava na razdjelnom velu. Ovaj veo ima glavnu ulogu budući da označava prijelaz iz zemaljskog u nebesko; to znajući da ova promjena označava završetak proročke uloge zemaljskog hrama. Ovi pojmovi daju razdjelnom velu značenje grijeha koji razdvaja savršenog nebeskog Boga od nesavršenog i grešnog zemaljskog čovjeka od Adama i Eve. Razdjelni veo ima dvojaki karakter, jer se mora uskladiti s nebeskom savršenosti i zemaljskom nesavršenosti dva povezana dijela. Tada se pojavljuje uloga Mesije jer on savršeno utjelovljuje tu osobinu. U svojoj božanskoj savršenosti, Isus Krist je postao grijehom noseći one svoje izabrane umjesto njih da ih okaje i plati smrtnu cijenu.

Ova nas analiza navodi da u svetištu vidimo sliku proročkog slijeda velikih duhovnih faza koje se obilježavaju svakih 2000 godina: 1. ^{žrtva} koju je prinio

Adam – žrtva koju je prinio Abraham na brdu Moriji, buduća Golgota – žrtva Kristova u podnožju brda Golgota – Žrtvovanje posljednjih izabраниh spriječeno slavnim povratkom spasitelja Isusa Krista u Mihaelu.

Za Boga, za kojeg je prema 2. Petrovoj 3:8, " *jedan dan kao tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan* ", (vidi također Psalam 90:4), zemaljski program izgrađen je na slici tjedan u jednom nizu od: 2 dana + 2 dana + 2 dana. A iza ovog niza otvara se vječni " *sedmi dan* ".

Sadržaj dviju prostorija svete kuće iznimno je zanimljiv.

Svetište ili presveto mjesto

Dva kerubina raširenih krila

Svetište koje se zove Svetinja nad svetinjama ima 20 lakata dužine i 20 lakata širine. To je savršeni kvadrat. A visina mu je također dvadeset lakata; što ga čini kockom; trostruka slika savršenstva ($= 3 : L = l = H$); ovo je opis " *novog Jeruzalema koji silazi s neba od Boga* " u Otk.20. Ovo presveto mjesto Bog je zabranio ljudima pod prijetnjom smrtne kazne. Razlog je jednostavan i logičan; ovo mjesto može samo pozdraviti Boga jer simbolizira nebo i prikazuje nebeski karakter Boga. U njegovim je mislima njegov plan spasenja u kojem svoju ulogu imaju svi simbolički elementi koji su ugrađeni u ovo svetište. Stvarnost je u Bogu u nebeskoj dimenziji, a na zemlji on daje ilustraciju te stvarnosti kroz simbole. Tako dolazim do teme ovog specifičnog otkrića ove Pashe 2021. Čitamo u 1. Kraljevima 6,23 do 27: „ *Napravi dva kerubina u svetištu od drva divlje masline, visoka deset lakata. Oba krila jednoga kerubina imala su pet lakata, što je deset lakata bilo od vrha jednoga krila do vrha drugoga. Drugi je kerubin također imao deset lakata. Mjera i oblik bili su isti za oba kerubina. Visina oba kerubina bila je deset lakata. Salomon je stavio kerubine u sredinu kuće, unutra. Njihova su krila bila raširena: krilo prvog doticalo je jedan od zidova, a krilo drugog doticalo je drugi zid; a druga su im se krila sastajala na kraju u sredini kuće.* ”

Ti kerubini nisu postojali u Mojsijevom šatoru, ali postavljajući ih u Salomonov hram, Bog osvjetljava značenje ove svetinje. U smjeru njegove širine, dio je ispresijecan s dva para krila dvaju kerubina, dajući mu tako nebeski standard, zapravo nedostupan ljudskom biću koje živi samo na zemlji. Koristim ovu priliku ovdje da osudim i ponovno uspostavim istinu o ovim kerubinima kojima su, u poganskom mističnom deliriju, slikari poznati poput "Michelangela" dali izgled krilatih beba koje sviraju instrumente ili gađaju strijelama svojim rukama.luk. Na nebu nema beba. I za Boga, prema Psa.51:5 ili 7: " *Evo, rođen sam u bezakonju, i moja me majka začu u grijehu* ", i Rim.3:23: " *Jer svi sagriješite i lišeni su slave" Božjeg* ", ne postoji nešto poput nevine ili čiste bebe, jer od Adama čovjek se rađa kao grešnik po nasljeđu. Svi nebeski anđeli stvoreni su kao mladi ljudi, kao što je bio Adam na zemlji. Oni ne stare i ostaju vječno isti. Starost je jedinstvena zemaljska karakteristika, posljedica grijeha i smrti, njihova konačna plaća, prema Rimljanima 6:23.

Kovčeg Svete alijanse

1. Kraljevima 8:9: “ ***Bile su u kovčegu samo dvije kamene ploče , koje je Mojsije stavio ondje na Horebu, kad je Jahve sklopio savez sa sinovima Izraelovim, kad su izlazili iz zemlje egipatske .***”

U svetištu ili svetinji nad svetinjama nalaze se, dakle, dva ogromna kerubina raširenih krila, simboli aktivnog nebeskog lika, ali i iznad svega **Kovčeg saveza** koji se nalazi **u središtu** prostorije između dva velika kerubina. Jer kuća je sagrađena da bi ga zaštitila. U redosljedu kojim Bog predstavlja Mojsiju vjerske stvari koje će on morati izvršiti, prvo se nalazi Kovčeg saveza. Ali ovaj je spremnik manje dragocjen od svog sadržaja: dvije kamene ploče na koje je Bog svojim prstom urezao svoj ultra-sveti zakon od deset zapovijedi. To je odraz njegovog razmišljanja, njegove norme, njegovog nepromjenjivog karaktera. U zasebnoj studiji (2018.-2030., krajnje očekivanje adventista), već sam pokazao njegov proročki karakter za kršćansku eru. U svetohraništu čitamo tajne Božje misli. Tu nalazimo elemente koji pogoduju i omogućuju zajedništvo s njim. Dovoljno je reći da grešnik koji ostaje namjerni prekršitelj njegovih deset zapovijedi vara sam sebe ako vjeruje da može zatražiti svoje spasenje. Odnos počiva isključivo na vjeri položenoj u simbolizirane stvarnosti koje se nalaze na ovom najsvetijem mjestu. U deset zapovijedi Bog sažima svoj životni standard propisan za ljudska bića oblikovana na njegovu sliku; što znači da sam Bog poštuje i izvršava svoje zapovijedi. Život dan čovjeku temelji se na poštivanju ovih zapovijedi. A njihov prijestup dovodi do grijeha koji se kažnjava smrću krivca. A od Adama i Eve, neposlušnost je cijelo čovječanstvo stavila u ovo smrtno stanje. Smrt je stoga pala na ljude kao bolest kojoj nema lijeka.

Prijestolje milosti

U svetištu, iznad prijestolja milosti, simbolične slike oltara na kojem se mora žrtvovati Jaganjac Božji, druga dva manja anđela gledaju u oltar i njihova se krila spajaju u sredini. U ovoj slici Bog pokazuje interes koji vjerni anđeli poklanjaju planu spasenja koji počiva na pomirbenoj smrti Isusa Krista. Jer Isus je sišao s neba da poprimi izgled ljudskog djeteta. Onaj koji je dao svoj život na golgotskom križu bio je najprije njihov nebeski prijatelj “Mihael”, poglavica anđela i vidljivi nebeski izraz Duha Boga stvoritelja i anđeli se s pravom smatraju “suslugama” njegovih *izabranika* .

U Svetinji nad svetinjama, Kovčeg prekriven Pomirilištem nalazi se pod krilima dva velika i najmanjeg kerubina. Na ovoj slici nalazimo ilustraciju ovog stiha iz Mal.4:2: “ Ali za vas koji se bojite mog imena, ***izaći će sunce pravde , i iscjeljenje će biti pod njegovim krilima*** ; *izaći ćete i skakati kao telad u staji .*” Pomirilište, simbol koji predočava križ na kojem je Isus bio razapet, doista će donijeti iscjeljenje protiv smrtonosne bolesti grijeha. Isus je umro da izbavi od grijeha i uskrsnuo da izbavi svoje izabrane iz zlih ruku nepokajničkih i buntovnih grešnika. Kršenje zakona sadržanog u Kovčegu donijelo je smrt svim ljudskim stvorenjima na zemlji. A za odabrane od Boga u Kristu, samo za njih, prijestolje milosti postavljeno iznad kovčega koji sadrži prekršeni zakon dovelo je do trijumfa vječnog života u koji će ući u času prvog uskrsnuća; onaj svetaca otkupljenih krvlju koju je Isus Krist prolio na ovom prijestolju milosti. Njihovo ozdravljenje od smrti tada će biti potpuno. Prema Mal.4:2, kerubini su slika

nebeskog Duha Boga kojeg Otk.4 označava simbolom "četiri živa bića ". Zato što je iscjeljenje pričvršćeno na prijestolje milosti dobro smješteno ispod dva središnja krila dvaju velikih kerubina.

Baš kao što je u godišnjem hebrejskom obredu "dana pomirenja", životinjska krv jarca bila poškropljena na prednjoj strani i na pomirilištu, prema istoku je bilo potrebno da krv Isusa Krista stvarno poteče i on. na ovom istom prijestolju milosti. U tu svrhu Bog nije pozvao na službu ljudskog svećenika. Sve je unaprijed isplanirao i organizirao, tako što je dao prenijeti Kovčeg i svetinje iz Svetinje nad svetinjama i Svetinje u vrijeme proroka Jeremije u špilju koja se nalazila u podrumu u podnožju brda Golgote, ispod kamenjara. tlo, duboko šest metara, neposredno ispod 50 cm kubične šupljine, iskopane na površini u stijeni, u koju su rimski vojnici podigli križ na kojem je Isus razapet. Dugom i dubokom pukotinom koju je stvorio potres koji se spominje u Bibliji, njegova je krv doslovno tekla s lijeve strane prijestolja milosti, odnosno s desne strane raspetoga Krista. Dakle, nije bez razloga što Matej 27:51 svjedoči o ovim stvarima: " *I gle, zastor hramski razdera se nadvoje, od vrha do dna, zemlja se zatrese, **stijene se raspukoše**, ...*". Godine 1982. znanstveno ispitivanje otkrilo je da je osušena krv koju je prikupio Ron Wyatt bila nenormalno sastavljena od 23 X kromosoma i jednog Y kromosoma. Božanski Stvoritelj želio je ostaviti za sobom dokaz svoje božanske prirode koji je dodan njegovom svetom platnu na na kojoj se slika njegova lica i tijela pojavljuje u negativu. Tako je prekršeni zakon sadržan u Kovčegu dobio svoju potpunu naknadu primanjem na svom oltaru krvi istinski čiste od svih grijeha našeg Spasitelja Isusa Krista. Jer otkrivajući te stvari Ronu Wyattu, Bog nije nastojao zadovoljiti ljudsku znatiželju, već je želio ojačati nauk o posvećenju svog božanstva u Isusu Kristu. Budući da ima drugačiju krv od drugih ljudi, on daje razlog vjerovanju u njegovu savršenu i čistu prirodu, slobodnu od svih oblika grijeha. Time potvrđuje da je došao utjeloviti novog ili " *posljednjeg Adama* ", kako Pavao kaže u 1. Korinćanima 15:45, jer iako je viđen, čuo i ubijen u tijelu sličnom našem, bio je bez genetske veze s ljudskom vrstom. Takva pažnja posvećena detaljima u ostvarenju njegova projekta spasenja otkriva važnost koju Bog pridaje simbolima svoga učenja. I bolje razumijemo zašto, Mojsije je bio kažnjen jer je iskrivio ovaj božanski spasonosni projekt tako što je dvaput udario u stijenu Horeb. Drugi put, po nalogu od Boga, trebalo je samo razgovarati s njim da dobije vodu.

Mojsijev štap, mana, Mojsijev svitak

Brojevi 17:10: " *Jahve reče Mojsiju: Vрати štap Aronov **pred svjedočanstvo**, da ga čuvaš kao znak pobunjeničkim sinovima, tako da prekineš njihovo mrmljanje preda mnom i da će razdoblje ne umrijeti ."*

Izl.16:33-34: " *I reče Mojsije Aronu: Uzmi posudu, i stavi u nju omer pun mane, i stavi je **pred** Jahvu, da se sačuva za tvoje potomstvo. Prema zapovijedi koju je YaHWéH dao Mojsiju, Aron ju je stavio **ispred svjedočanstva**, da se može sačuvati ."*

Ponovljeni zakon 31:26: " *Uzmi ovu knjigu zakona i stavi je **pokraj Kovčega** saveza Jahve, Boga svojega, i bit će ondje kao svjedok protiv tebe ."*

Na temelju ovih stihova, oprostimo apostolu Pavlu njegovu grešku koja ga je navela da stavi ove elemente u Kovčeg, a ne pored ili ispred njega, u Heb.9:3-4: "Iza drugog vela bio je dio tabernakula zvanog svetinja nad svetinjama, koji sadrži zlatni žrtvenik za tamjan i Kovčeg saveza, potpuno prekriven zlatom. Ispred Kovčega nalazila se zlatna posuda s manom, Aronov štap koji je propupao i ploče saveza. Isto tako, kadioni oltar nije bio u svetištu nego na strani hrama ispred zavjese. Ali elementi postavljeni pokraj Kovčega bili su tu da svjedoče o čudima koja je Bog učinio za svoj hebrejski narod koji je postao Izrael, slobodna i odgovorna nacija.

Uz kovčeg, štap Mojsijev i Aronov, zahtijeva povjerenje u prave Božje proroke. Prema Ponovljenom zakonu 8:3, mana podsjeća izabranike prije Isusa da "čovjek neće živjeti samo o kruhu i vodi, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Jahveh." I ova je riječ također tamo predstavljena u obliku svitka koji je napisao Mojsije, pod Božjim diktatom. Iznad Kovčega, oltar prijestolja milosti poučava da je bez vjere u voljno žrtvovanje života Isusa Krista, veza s Bogom nemoguća. Ovaj skup stvari čini teološku osnovu novog saveza uspostavljenog na ljudskoj krvi koju je prolio Isus Krist. I vrlo logično, onog dana kada je, u njemu, Božji projekt postignut i ostvaren, uloga simbola i svetkovine "Jom Kipur" ili "dan pomirenja" koji ga je prerekao postala je zastarjela i beskorisna. Pred realnošću blijeđe sjene. Zbog toga je hram, u kojem su se vršili proročki obredi, morao nestati i više se nikada ne pojaviti. Kao što je Isus učio, štovatelj Boga mora ga obožavati "u duhu i istini", imajući "slobodan pristup" njegovom nebeskom Duhu posredstvom Isusa Krista. I to klanjanje nije vezano ni za jedno zemaljsko mjesto, ni u Samariji, ni u Jeruzalemu, a još manje u Rimu, Santiagu de Composteli, Lurdu ili Meki.

Iako nije vezana uz zemaljsko mjesto, vjera se pokazuje djelima koja je Bog unaprijed pripremio za svoje izabranike dok žive na zemlji. Simbolizam svetišta prestao je početkom petog tisućljeća nakon 4000 godina grijeha. A da je Božji projekt građen više od 4000 godina, izabrani bi ušli u Božji počinak prorečen tjednom subotom. Ali to nije bio slučaj, jer je Bog od Zaharije prerekao dva saveza. On razrađuje drugu, govoreći u Zec.2:11: "Mnogi će se narodi pridružiti YaHWÉH-u u onaj dan, i postat će moj narod; Prebivat ću među vama i spoznat ćete da me k vama posla Jahve nad Vojskama." Dva su saveza ilustrirana s "dvijema maslinama" u Zac.4:11 do 14: "Odgovorio sam i rekao mu: Što znače ove dvije masline, desno i lijevo od svijećnjaka? Progovorio sam drugi put i rekao mu: Što znače dvije maslinove grančice, koje su u blizini dvaju zlatnih vodova iz kojih teče zlato? On mi odgovori: Zar ne znaš što znače? Ja kažem: Ne, moj gospodar. A on reče: Ovo su dvojica pomazanika koji stoje pred Gospodarom cijele zemlje." Čitajući ove stihove otkrivam uzvišenu suptilnost Boga stvoritelja, Duha Svetoga koji nadahnjuje biblijsku riječ. Zaharija je prisiljen dvaput pitati što "dvije masline" znače da bi mu Bog odgovorio. To je zato što će projekt božanskog saveza doživjeti dvije uzastopne faze, ali je druga faza poučena lekcijama prve. Ima ih dva, ali su zapravo samo jedan, jer drugi je tek vrhunac prvoga. Doista, što vrijedi stari savez bez pomirbene smrti Mesije Isusa? Ništa, ni rep od kruške, što bi rekao redovnik Martin Luther. I to je uzrok tragedije koja i danas pogađa nacionalne Židove. U ovim stihovima Bog također proriče

njihovo odbacivanje novog saveza odgovorom koji Zaharija daje na pitanje " *Zar ne znaš što oni znače?*" *Ja kažem: Ne, moj gospodaru* . Jer zapravo, nacionalni Židovi će ignorirati ovo značenje sve do trenutka posljednje kušnje koja prethodi povratku Isusa Krista gdje će se obratiti ili potvrditi svoje odbijanje po cijenu svoje egzistencije.

Očito je kršćansko obraćenje poganskih naroda dokazalo da je božanski plan doista ostvaren u osobi Isusa Krista i to je jedini znak koji Bog još nudi nacionalnim Židovima da ostanu u njegovom svetom savezu. Tako potvrđen, ovaj drugi ili novi savez trebao se proširiti na posljednju trećinu od 6000 godina vremena zemaljskog grijeha. I tek će svojim konačnim slavnim povratkom Isus Krist označiti vrijeme završetka drugog saveza; jer do ovog povratka, učenje prorečeno simbolima ostaje korisno za razumijevanje cjelokupnog projekta koji je pripremio Bog budući da mu dugujemo znanje o vremenu njegova slavnog povratka: početak proljeća 2030. Tako je 1844., davanjem subote svojim izabranim izabranicima, Bog se oslanja na pouke upisane u simbolizam hebrejskog svetišta i Salomonova hrama. On osuđuje grijeh katoličke nedjelje naslijeđene od cara Konstantina od 7. ožujka 321., sugerirajući potrebu za novim "pročišćenjem svetišta" koje je uistinu jednom zauvijek ostvareno u Isusu Kristu raspetom i uskrsnom. Bog je zapravo čekao do 1844. kako bi jasnije osudio svoju osudu "Rimske nedjelje". Budući da je njegovo usvajanje izvorno čistu kršćansku vjeru stavilo pod prokletstvo grijeha koji prekida odnos s Bogom u skladu s najavom danom u Dan 8,12.

Posvećenje stoga nužno podrazumijeva poštivanje svete subote, koju je sam Bog posvetio od kraja prvog tjedna svog stvaranja zemaljskog sustava. Pogotovo jer proriče ulazak izabranih u počinak dobiven Isusovom pobjedom i prisutan je u četvrtoj od deset Božjih zapovijedi sadržanih u Kovčegu svjedočanstva u Svetinji nad svetinjama, Svetištu, simbolu sv. Duh nebeskog Boga triput sveti, svet u savršenstvu svoje tri uzastopne uloge Oca, Sina i Duha Svetoga. Sve stvari koje se tamo nalaze drage su srcu Božjem i moraju biti jednako drage u mislima i srcima njegovih izabranika, njegove djece, ljudi iz njegove "kuće". Odabir autentične svetosti izabranih je tako uspostavljen i identificiran.

Za razliku od Mojsijeva zakona koji se prilagođava napretku Božjeg projekta, ono što je uklesano na kamenu dobiva trajnu vrijednost do kraja svijeta. I to je slučaj s njegovih deset zapovijedi, od kojih se nijedna ne može promijeniti, a još manje ukloniti, kao što se papinski Rim usudio učiniti za drugu od ovih deset zapovijedi. Dijabolična namjera da se prevare kandidati za vječnost pojavljuje se u dodatku zapovijedi kako bi se zadržao broj deset. Ali božanska zabrana klanjanja stvorenjima, uklesanim idolima ili prikazima doista je uklonjena. Možemo žaliti zbog ove vrste stvari, ali to nam ipak omogućuje razotkriti lažnu vjeru. Onaj tko ne traži razumijevanje i ostaje površan, logično trpi posljedice svog ponašanja; on ignorira uvjete svoje presude sve dok ga Bog ne osudi.

Hram ili sveto mjesto

Ostavimo religijski nebeski aspekt viđen s neba da ga gledamo pod onim što mu daje vjerska svetost na zemlji. Otkrivamo ga u elementima smještenim u

“hramskom” dijelu “kuće YaHWéH”. U šatoru Mojsijeva vremena ova je soba bila šator sastanka. Tri su ova elementa i tiču se stola postavljenih kruhova, svijećnjaka sa sedam cijevi i sedam svjetiljki i oltara tamjana postavljenog neposredno ispred vela u sredini prostorije. Gledajući izvana, stol s kruhom je lijevo, na sjeveru, a svijećnjak je desno, na jugu. Ovi simboli su oni stvarnosti koja se oblikuje u životu izabranih otkupljenih krvlju koju je prolio Isus Krist. Oni su savršeno komplementarni i nerazdvojni.

Zlatni svijećnjak sa sedam svjetiljki

Izl.26:35: *Postavi stol izvan zavjese i svijećnjak nasuprot stolu, na južnoj strani Prebivališta; a stol ćeš postaviti na sjevernu stranu .”*

U hramu se nalazi s lijeve, s južne strane. Simboli se čitaju kroz vrijeme, od juga prema sjeveru. Svijećnjak prikazuje Duha i svjetlo Božje s početka staroga saveza. Sveto savezništvo već se temelji na žrtvi *pashalnog “Božjeg janjeta ”* koje simboliziraju i prethode janjcima ili mladim ovnovima prinesenim na žrtvu od Adama. U Otk.5:6 simboli svijećnjaka su mu pridodani: " *sedam očiju koje su sedam Božjih duhova poslanih po svoj zemlji* " i " *sedam rogova* " koji mu pripisuju posvećenje moći.

Svijećnjak je tu da zadovolji potrebu za svjetlom izabranih. Dobivaju ga u ime Isusa Krista u kojem je posvećenje (= 7) božanskog svjetla. Ovo posvećenje simbolizira broj "sedam" prisutan u biblijskom otkrivenju od stvaranja sedmodnevnog tjedna od početka. U Zahariji, Duh pripisuje " *sedam očiju* " glavnom kamenu na kojem će Zerubabel ponovno sagraditi Salomonov hram koji su uništili Babilonci. I on kaže za ovih " *sedam očiju* ": " *Ovih sedam su oči Jahve, koje prolaze kroz svu zemlju.* » U Otk.5:6 ova se poruka pripisuje Isusu Kristu, " *Jaganjcu Božjem* ": " *I vidjeh usred prijestolja i četiri živa bića i usred starješina janje koja je tu bila kao spaljena.* **Imao je sedam rogova i sedam očiju, što je sedam Božjih duhova poslanih po cijeloj zemlji.** " Ovaj stih snažno potvrđuje posvećenje božanstva Mesije Isusa. Veliki Stvoritelj Bog je poslao sebe na Zemlju da ispuni svoju dobrovoljnu žrtvu pomirbe u Isusu. Djelovanju ovog božanskog Duha dugujem objašnjenja predstavljena u svojim djelima. Svjetlo je progresivno i znanje raste s vremenom. Njemu dugujemo svo naše razumijevanje njegovih proročanskih riječi.

Oltar parfema

Prinoseći svoje fizičko tijelo smrti, u savršenoj normi svoga duha i cijele svoje duše, Isus Krist donosi pred Boga ugodan miris koji hebrejski obred simbolizira mirisima. Krist je predstavljen u ovim mirisima, ali iu ulozi službenika koji ih nudi.

Neposredno ispred zastora, i nasuprot Kovčegu svjedočanstva i njegovom Pomirilištu, nalazi se oltar tamjana koji služitelju, velikom svećeniku, daje njegovu ulogu zagovornika za pogreške koje su počinili samo njegovi izabranici. . Jer Isus nije uzeo na sebe grijehe cijeloga svijeta, nego samo onih svojih izabranika kojima je dao znakove svoje zahvalnosti. Na zemlji veliki svećenik ima samo simboličnu proročku vrijednost, jer pravo zagovora pripada samo Kristu Spasitelju. Posredovanje je njezino isključivo pravo i ima " *vječni* " karakter

prema Melkizedekovom nalogu, kao što je to dalje pojašnjeno u Dan.8:11-12: “*Ustala je do vođe vojske, oduzela vječnu ~~žrtvu od njega~~ i srušio mjesto njegova svetišta. Vojska je predana uz vječnu ~~žrtvu~~, zbog grijeha; rog je bacio istinu na zemlju i uspio u svojim pothvatima*”; i u Heb.7:23. Precrtane riječi “~~žrtva~~” nisu navedene u izvornom hebrejskom tekstu. U ovom stihu Bog osuđuje posljedice rimske papinske vladavine. Izravan odnos kršćanina s Isusom je preusmjeren u korist papinskog vođe; Bog gubi svoje sluge koji gube svoje duše. U svojoj božanskoj savršenosti samo Bog u Kristu može ozakoniti svoj zagovor, jer nudi, kao otkupninu za one za koje se zalaže, svoju dobrovoljnu sućutnu žrtvu koja nosi ugodan miris za Boga suca Ljubav i Pravdu koju on ujedno predstavlja. vrijeme . Njegovo posredovanje nije automatsko; on ga vrši ili ne, ovisno o tome zaslužuje li ga molitelj ili ne. Zagovor Isusa Krista motiviran je njegovim suosjećanjem s prirodnim tjelesnim slabostima njegovih izabranika, no nitko ga ne može prevariti, on sudi i bori se po pravdi i pravednosti te prepoznaje svoje istinske štovatelje i robove; što su njegovi pravi učenici. U obredu mirisi simboliziraju ugodan miris Isusa koji tako može ponuditi molitve svojih vjernih svetaca svojim osobnim mirisom ugodnim Bogu. Princip je sličan začinjavanju jela koje se jede. Proročka slika Krista pobjednika, zemaljskog Velikog svećenika postaje zastarjela i mora nestati zajedno s hramom u kojem prakticira svoje vjerske obrede. Načelo zagovorništa ostaje i nakon toga, jer se molitve koje sveci upućuju Bogu prikazuju u ime i po zaslugama Isusa Krista, nebeskog zagovornika i Boga u punini ujedno.

Stol prikazanih kruhova

U hramu se nalazi s desne strane, sa sjeverne strane. Pristavljeni kruh predstavlja duhovnu hranu koja čini život Isusa Krista, pravu nebesku manu koja je dana izabranima. Dvanaest je kruhova kao što postoji dvanaest plemena u božanskom i ljudskom savezu ostvarenom u Isusu Kristu potpunom Bogu (= 7) i potpunom Čovjeku (= 5); budući da je broj dvanaest broj ovog saveza između Boga i čovjeka, Isus Krist je primjena i savršen model. Na njemu Bog gradi svoja savezništva na 12 patrijarha, 12 Isusovih apostola, 12 plemena zapečaćenih u Otk.7. U čitanju njegove orijentacije prema sjeveru "hrama", ovaj stol je na strani novog saveza i na strani velikog kerubina postavljenog s lijeve strane u svetištu.

Trg

Oltar za žrtve

U Otkrivenju 11:2, Duh pripisuje posebnu sudbinu "dvorištu " Svetišta: “*Ali vanjsko dvorište hrama ostavite u vani, i ne mjeri ga; jer je dano narodima, i oni će gaziti sveti grad četrdeset i dva mjeseca .”* “*Dvorište*” označava vanjsko dvorište koje se nalazi prije ulaza u sveto mjesto ili natkriveni hram. Tu nalazimo elemente religijskog rituala koji se tiču fizičkog aspekta bića. Prvo, tu je žrtvenik za žrtve na kojem se spaljuju žrtvovane životinje. Od dolaska Isusa Krista koji je došao izvršiti savršenu žrtvu, ovaj ritual je zastario i završio u skladu s proročanstvom Dan.9:27: “*Sklopit će čvrst savez s mnogima tjedan dana, a pola tjedna on će učiniti da prestane kurban i prinos ; razarač će počinuti najodvratnije stvari, sve dok propast i ono što je riješeno ne padne na razarača .”*

U Heb.10:6 do 9, stvar je potvrđena: “ **Nisi prihvatio žrtve paljenice ni žrtve za grijeh** . Tada rekoh: *Evo dolazim (u svitku knjige govori se o meni) izvršiti volju tvoju, Bože. Nakon što je najprije rekao: **Žrtve i prinose koje nisi htio i nisi prihvatio, ni žrtve paljenice ni žrtve za grijeh** (koje se prinose po zakonu), zatim reče: *Evo, dolazim vršiti tvoju volju. On tako ukida prvo da bi uspostavio drugo. Snagom ove volje mi smo posvećeni, prinosem tijela Isusa Krista, jednom zauvijek .”* Čini se da ju je Pavao, pretpostavljeni autor ove poslanice upućene "Hebrejima", napisao pod diktatom Isusa Krista; što opravdava njegovu golemu svjetlost i njegovu neusporedivu preciznost. Doista, samo mu je Isus Krist osobno mogao reći: “(U svitku knjige govori se o meni) ”. Ali stih 8 teksta Psalma 40 kaže, " *sa svitkom knjige napisane za mene .*" Ova se izmjena stoga može opravdati ovim Kristovim osobnim djelovanjem s Pavlom, koji je ostao izoliran tri godine u Arabiji, pripremljen i poučen izravno od Duha. I podsjećam vas, to je već bio slučaj sa svitkom koji je napisao Mojsije koji ga je napisao pod Božjim diktatom.*

More, rezervoar za pranje

Drugi element kvadrata je posuda za abdest, prefiguracija rituala krštenja. Bog mu daje riječ "more" za njegovo ime. U ljudskom iskustvu more je sinonim za "smrt". Ona je svojim potopom progutala prepotopne ljude i potopila svu faraonovu konjicu koja je progonila Mojsija i njegov hebrejski narod. U krštenju, nužno u potpunom uronjenju, stari grješni čovjek trebao bi umrijeti da bi izašao iz vode kao novo stvorenje koje je otkupio i obnovio Isus Krist koji mu pripisuje svoju savršenu pravdu. No to je samo teoretski princip čija će primjena ovisiti o prirodi kandidata koji se predstavlja. Dolazi li, poput Isusa, na krštenju, vršiti volju Božju? Odgovor je individualan i Isus pripisuje ili ne pripisuje svoju pravednost ovisno o slučaju. Ono što je sigurno jest da će onaj koji želi vršiti njegovu volju s radošću i zahvalnošću poštivati sveti božanski zakon, čije kršenje čini grijeh. Ako mora umrijeti u vodi krštenja, nema govora o njegovom ponovnom rođenju u službi Krista, osim slučajno zbog tjelesne slabosti ljudskog bića.

Dakle, očišćen od svojih grijeha i obukavši se u pripisanu pravednost Isusa Krista, poput svećenika starog saveza, kršćanski izabrani može ući u sveto mjesto ili hram da služi Bogu u Isusu Kristu. Put istinske božanske religije otkriva se dakle ovom slikovnom konstrukcijom jer su to samo simboli, stvarnost će se pojaviti u djelima koja će opravdani izabranici iznijeti pred ljude, anđele i Boga stvoritelja.

Božji plan prorečen u slikama

U svom naumu, Bog je uklonio grijeh izabranih kroz krv Isusa Krista dovedenu na prijestolje milosti u Svetištu ili na svetinju nad svetinjama. Dobivši dopuštenje za iznimna iskapanja na mjestu brda Golgota u Jeruzalemu do 1982., adventistička medicinska sestra arheolog Ron Wyatt otkrio je da je Isusova krv zapravo tekla niz lijevu stranu prijestolja milosti smještenog u podzemnoj špilji šest metara ispod križa Kristova raspeća; ono što se dogodilo u podnožju planine Golgote. U svećeničkom obredu, svećenik postavljen na sveto mjesto okrenut je

prema prijestolju milosti i nebeskim stvarima postavljenim u svetinji nad svetinjama, svetištu. Dakle, ono što je čovjeku lijevo, Bogu je desno. Isto tako, pisanje hebrejskog se vrši s desna na lijevo od čovjeka, uzimajući smjer sjever-jug, dakle, slijeva na desno od Boga. Dakle, plan dva saveza je zapisan u čitanju ovog presvetog mjesta, s čovjekove desne na lijevu stranu; ili suprotno za Boga. Starozavjetni Židovi služili su Bogu pod simboličnom slikom kerubina koji se nalazio u svetištu s njihove desne strane. Tijekom njihovog saveza, krv jarca ubijenog na "dan pomirenja" bila je poštropljena po prednjoj strani i pomirilištu. Prvosvećenik je škropio sedam puta prstom prema istoku. Istina je da je stari savez bio istočna faza njegova spasonosnog projekta. Grešnici kojima je trebalo oprostiti bili su sami na Istoku, u Jeruzalemu. Onog dana kada je Isus prolio svoju krv, ona je pala na ovo isto prijestolje milosti, a novi savez uspostavljen na njegovoj krvi i njegovoj pravdi započeo je pod znakom drugog kerubina smještenog na lijevoj, južnoj strani. Dakle, gledano od Boga, ovo napredovanje se dogodilo s njegove lijeve strane na njegovu " desnu ", stranu njegovog blagoslova, kao što je zapisano u Psalmima 110:1: " *Davidov. Psalam. Riječ Jahvina Gospodinu mome: Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim* . I potvrđujući Heb.7:17, stihovi 4 do 7 preciziraju: " *Jahve se zakleo, i on se neće pokajati: Ti si svećenik zauvijek, na način Melkizedekov. Gospodin s tvoje desne strane slama kraljeve u dan gnjeva svoga. On vrši pravdu među narodima: sve je puno leševa; on razbija glave po cijeloj zemlji. On pije iz potoka dok hoda: zato podiže glavu* ." Dakle, krotki, ali pravedni Isus Krist tjera rugače i buntovnike da plate cijenu za svoj prezir prema uzvišenom svjedočanstvu njegove suosjećajne ljubavi prema svojim otkupljenim izabranima.

Tako da su Hebreji pri ulasku u dvorište ili hram okrenuti leđima "izlazećem suncu" koje su kroz vrijeme obožavali pogani na raznim mjestima na zemlji, Bog je htio da svetište bude sagrađeno, svojom dužinom, na Istoku-Zapadna os. Svojom širinom desni zid Svetinje nad svetinjama nalazio se dakle na "sjeveru", a lijevi zid na "južnoj" strani.

U Mateju 23,37 Isus je sebi dao sliku „ *kokoši koja pod krilima štiti svoje piliće* ”: „ *Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su tebi poslani, Koliko sam puta htio skupi djecu svoju, kao što kvočka skuplja piliće svoje pod krila, a nisi htio!* ". To je ono što raširena krila dva kerubina uče, za svaki od dva uzastopna saveza. Prema Exo.19:4, Bog se uspoređuje s " orlom ": " *Vidjeli ste što sam učinio Egiptu i kako sam vas nosio na orlovskim krilima i doveo k sebi* ". U Otk.12:14, on specificira " velikog orla ": " *I dva krila velikog orla dana su ženi da odleti u pustinju, na svoje mjesto, gdje se hrani neko vrijeme, vrijeme , i pola vremena, daleko od lica zmije* ." Ove slike ilustriraju istu stvarnost: Bog štiti one koje voli jer oni vole njega, u dva uzastopna saveza, prije i poslije Isusa Krista.

Konačno, simbolički, hebrejski hram je predstavljao Kristovo tijelo, tijelo izabranih i kolektivno, Kristovu zaručnicu, njegove izabranike, skupštinu izabranih. Zbog svih ovih razloga, Bog je uspostavio sanitarna pravila prehrane tako da su ti različiti oblici hrama posvećeni i poštovani; 1Kor.6:19: " *Ne znate li*

da je vaše tijelo hram Duha Svetoga koji je u vama, kojega imate od Boga, i da niste svoji? »

Zlato, ništa osim zlata

Također moramo primijetiti važnost ovog kriterija: sav namještaj i posude, kerubini i sami unutarnji zidovi izrađeni su od zlata ili prekriveni kovanim zlatom. Karakteristika zlata je njegov nepromjenjiv karakter; to je jedina vrijednost koju mu Bog daje. Nije iznenađujuće da je zlato učinio simbolom savršene vjere, čiji je jedinstveni i savršeni uzor bio Isus Krist. Unutrašnjost hrama i svetišta slika unutarnjeg aspekta duha Isusa Krista nastanjenog posvećenjem, čistoćom Duha Svetoga Božjeg; njegov je karakter bio nepromjenjiv i to je bio uzrok njegove pobjede nad grijehom i smrću. Primjer koji je Isus dao Bog je predstavio kao model za nasljedovanje za sve svoje izabranike; to je njegov zahtjev, jedini uvjet da se postane individualno i kolektivno kompatibilan s vječnim nebeskim životom, plaćom i nagradom pobjednika. Vrijednosti koje su bile njegove moraju postati naše, moramo mu sličiti poput klonova, kao što je zapisano u 1. Ivanovoj 2,6: “ *Tko kaže da u njemu ostaje, neka i hodi kao što je on hodio – isto* ”. Značenje zlata dano nam je u 1. Petrovoj 1,7: “ *da prokušanost vaše vjere, koja je dragocjenija od zlata koje propada (koje se, međutim, ispituje vatrom), može dovesti do hvale, slave i časti, kada se pojavljuje Isus Krist* . Bog iskušava vjeru svojih izabranika. Iako nepromjenjivo, zlato može sadržavati tragove nečistih materijala, a da bi ih uklonili, mora se zagrijati i rastopiti. Troska ili nečistoće tada se dižu na površinu i mogu se ukloniti. Slika je to iskustva zemaljskog života otkupljenih učenika tijekom kojeg Krist iskorijenjuje zlo i čisti ih, izlažući raznim kušnjama. I samo pod uvjetom njihove pobjede u kušnji, na kraju njihova života o njihovoj vječnoj sudbini odlučuje veliki Sudac Isus Krist. Ova pobjeda može se postići samo njegovom podrškom i pomoći, kao što je izjavio u Ivanu 15:5-6 i 10 do 14: “ *Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i u kome ja ostajem, donosi mnogo roda, jer bez mene ne možete učiniti ništa. Tko ne ostane u meni, izbacit će se van kao grana i osušit će se; zatim sakupimo grane, bacimo ih u vatru i one izgore .*” Potrebna je poslušnost božanskim zapovijedima: „ *Ako budete držali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi, kao što sam ja čuvao zapovijedi svoga Oca i ostajem u njegovoj ljubavi* .” Umiranje za svoje prijatelje postaje savršena kulminacija norme nečije sublimirane ljubavi: “ *Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge, kao što sam ja ljubio vas*.” Nema veće ljubavi od one da tko život svoj položi za svoje prijatelje .” Ali ovo Isusovo priznanje je uvjetno: “ ***Vi ste moji prijatelji ako činite što vam zapovijedam*** .”

S druge strane, svijećnjak sa sedam svjetiljki bio je izrađen od čistog zlata. On je tada mogao samo simbolizirati savršenstvo Isusa Krista. Zlato koje je naknadno pronađeno u crkvama rimokatolicizma odražava tvrdnju njegove lažne vjere. Zato su, nasuprot tome, protestantski hramovi bili lišeni svih ukrasa, skromni i strogi. U simbolici svetišta i hrama, prisutnost zlata dokazuje da svetište može predstavljati samo božanskog Isusa Krista. Ali prošireno, napisano je da je on glava, glava Crkve koja je njegovo tijelo u Efežanima 5:23-24: “ *Jer muž je glava ženi, kao što je Krist glava Crkvi, koja je njegovo tijelo, i čiji je on Spasitelj. Kao što je Crkva podložna Kristu, tako i žene moraju biti u svemu podložne svojim muževima* . » Ali zatim Duh precizira: „ *Muževi, ljubite svoje*

žene, kao što je Krist ljubio Crkvu i predao samoga sebe za nju, da je posveti riječju, nakon što ju je očistio krštenjem vodom, da učini ovu Crkvu. pojavi se pred njim slavno, bez mrlje ili bore ili bilo čega sličnog, ali sveto i besprijevano. ". Ovdje je dakle, jasno izraženo, ono od čega se sastoji prava kršćanska religija. Njegov standard nije samo teoretski, već je to praksa koja se provodi u svoj svojoj stvarnosti. Potreban je dogovor sa standardom njegove otkrivene " riječi "; što uključuje održavanje Božjih zapovijedi i uredbi i poznavanje misterija otkrivenih u njegovim biblijskim proročanstvima. Ovaj kriterij, " bez prijekora ili besprijevanosti " izabranih, podsjeća se i potvrđuje u Otk 14,5 gdje se pripisuje "adventističkim" svecima pravog konačnog Kristova povratka. Označeni su simbolom " 144.000 " zapečaćenim " Božjim pečatom " u Otk.7. Njihovo je iskustvo cjelokupno posvećenje. Ova studija pokazuje da su šator, svetište, hram i svi njihovi simboli prorekli veliki spasiteljski projekt Božji. Našli su svoju svrhu i ispunjenje u očitovanju zemaljske službe Isusa Krista otkrivene ljudskim bićima. Dakle, odnos koji odabranik održava s njim je proročke prirode i karaktera; neuk čovjek povjerava se stvoritelju Bogu koji sve zna; koji gradi njegovu budućnost i otkriva mu je.

Proučavanje hrama koji je sagradio kralj Salomon upravo nam je pokazalo da ne smijemo brkati dio "hrama" koji je dostupan ljudima sa "svetištem" rezerviranim isključivo za nebeskog Boga. Kao rezultat ovoga, riječ "svetište" upotrijebljena umjesto riječi "svetost" u Dan 8:14 ovaj put gubi svaki legitimitet, jer se odnosi na nebesko mjesto gdje nije potrebno pročišćavanje 1843. I naprotiv, riječ "svetost" odnosi se na svece koji moraju raskinuti s praksom grijeha na zemlji kako bi bili posvećeni ili izabrani od Boga.

Prilikom smrti Isusa Krista, Bog je razderao zastor koji je odvajao "hram" od "svetišta", no samo su molitve svetaca dobile duhovni pristup nebeskom svetištu gdje je Isus zagovarao za njih. Dio hrama trebao je nastaviti svoju ulogu kuće okupljanja izabranih na zemlji. Tako je bilo i 1843. godine, princip je obnovljen. "Hram" svetaca ostaje na zemlji u "svetištu", samo nebeskom, Kristov zagovor službeno se nastavlja u korist samo odabranih adventističkih izabranika. Stoga više nema "svetišta" na zemlji u novom savezu gdje njegov simbol nestaje. Sve što ostaje je duhovni "hram" otkupljenih izabranih.

Jedina nečistoća koja je zahtijevala čišćenje bili su grijesi ljudi na zemlji, jer nijedan od njihovih grijeha nije uprljao nebo. To je mogla učiniti samo prisutnost đavla i njegovih pobunjenih demona, zbog čega ih je, pobjednički, u Mihaelu, Isus Krist protjerao s neba i bacio na zemlju grijeha gdje moraju ostati do svoje smrti.

Postoji još jedna stvar koju treba razumjeti nakon rasprave o simbolizmu svetosti. Koliko god ovi simboli bili sveti, oni su samo materijalne stvari. Prava svetost je u životu, zbog čega je Isus Krist bio više od hrama koji je sam postojao samo da bi zaštitio Božji zakon, sliku njegova karaktera i njegovu pravdu koju je povrijedio zemaljski grešnik. Bog je dao da te stvari postignu preko Mojsija i njegovih radnika samo da posluži kao potpora učenju njegovih izabranih. Kako bi izbjegao idolopokloničko ponašanje, Bog je 1982. godine ovlastio čovjeka, svog slugu, Rona Wyatta, da pronade i dotakne Kovčeg njegova svjedočanstva. Zato što je "Isusovo svjedočanstvo" koje je "duh proroštva " mnogo *superiornije* .

njemu i korisnije budući da je osobno došao otkriti značenje spasonosnog projekta pripremljenog za njegove izabranike odabrane na zemlji. Ron Wyatt je smio snimiti Deset zapovijedi koje su anđeli izvadili iz arke, ali je odbio zadržati film. Ove činjenice dokazuju da je Bog unaprijed znao za svoje odbijanje, ali ovaj nas izbor štiti od idolopoklonstva koje je takva snimka mogla proizvesti kod nekih njegovih ranjivijih izabranika. Ova stvarnost nam je otkrivena, tako da je čuvamo u mislima naših srca kao slatku povlasticu koju nam je dao naš Bog ljubavi.

Odvajanja Postanka

Dok nam je proučavanje ovog djela otkrilo tajne skrivene u proročanstvima Daniela i Otkrivenja, sada vam moram pomoći otkriti proročanstva koja su otkrivena u Knjizi Postanka, riječi koja znači "početak".

Pažnja !!! Svjedočanstvo koje ćemo zabilježiti u ovoj studiji knjige Postanka dolazi izravno iz Božjih usta koji ju je diktirao svom sluzi Mojsiju. Ne vjerovati u ovu priču najveća je sramota koja se izravno može učiniti Bogu, sramota koja definitivno zatvara vrata neba jer otkriva potpuno odsustvo "vjere, bez koje je nemoguće biti ugodan Bogu", *prema* riječima Hebrejima 11:6.

U prologu svoje Apokalipse, Isus je snažno inzistirao na ovom izrazu: " *Ja sam alfa i omega, početak i svršetak* " koji ponovno citira na kraju svog Otkrivenja u Otk.22:13. Već smo primijetili proročki karakter knjige Postanka, posebno u vezi sa sedmodnevnom tjednom koji proriče sedam tisuća godina. Ovdje ovoj knjizi Postanka pristupam s aspekta teme " **odvajanja** " koja je posebno karakterizira, kao što ćemo vidjeti.

Postanak 1

1. dan -

Postanak 1:1: " *U početku stvori Bog nebo i zemlju* "

Kao što riječ " *početak* " ukazuje, " *zemlju* " je doista stvorio Bog kao središte i temelj nove dimenzije, paralelne oblicima nebeskog života koji su joj prethodili. Da se poslužimo imidžom slikara, za njega se radi o stvaranju i provedbi stvaranja nove slike. No, zapazimo već da su " *nebesa i zemlja* " od svog nastanka **odvojeni** . " *Nebesa* " označavaju prazan, mračan i beskonačan međuzvezdani kozmos; a " *zemlja* " se tada pojavljuje u obliku lopte prekrivene vodom. " *Zemlja* " nije postojala prije tjedna stvaranja budući da je stvorena na početku ili " *početku* " stvaranja ove specifične zemaljske dimenzije. Izlazi iz ništavila i oblikuje se prema Božjoj zapovijedi da ispuni ulogu koja je postala neophodna zbog slobode koja je izvor grijeha počinjenog na nebu od strane njegovog prvog stvorenja; onaj koga Izaija 14:12 označava imenima " *zvijezda jutarnja* " i " *sin zore* " postao je Sotona otkako je osporavao autoritet Boga. Od tada je bio vođa postojećeg nebeskog tabora pobunjenika i budućeg zemaljskog tabora.

Postanak 1:2: " *Zemlja je bila bez oblika i prazna: tama je bila nad bezdanom, a Duh Božji lebdio je nad vodama* . "

Dok slikar započinje nanošenjem pozadinskog sloja na platno, Bog predstavlja situaciju koja prevladava u već stvorenom nebeskom životu i zemaljskom životu koji će stvoriti. On dakle riječju " *tama* " označava sve ono što mu nije po volji, a što će u apsolutnoj suprotnosti nazvati " *svjetlom* ". Primijetimo vezu koju ovaj stih uspostavlja između riječi " *tama* ", uvijek u množini jer su njeni aspekti višestruki, i riječi " *bezdan* " koja označava zemlju koja ne nosi nikakav oblik života. Bog je koristio ovaj simbol da označi svoje neprijatelje:

"bezbožne" revolucionare i slobodne mislioce u Otk.11:7 i pobunjenike papinskog katolicizma u Otk.17:8. Ali buntovni protestanti pridružili su im se 1843., prelazeći zauzvrat pod dominaciju Sotone, "anđela bezdana" iz Otk.9:11; kojima se 1995. pridružio i nevjerni adventizam.

Na slici ponuđenoj u ovom stihu, vidimo da "tama" odvaja "Božji duh" od "voda" koje će simbolično prorokovati, u Danielu i Otkrivenju, o masama "naroda, nacija i jezika" pod simbolima "more" u Dan.7:2-3 i Otk.13:1, i ispod "rijeka" u Otk.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Razdvajanje će se uskoro pripisati izvornom "grijehu" koji će počiniti Eva i Adam. Kao na danoj slici, Bog se dodiruje sa svijetom tame povezanim s buntovnim anđelima koji slijede Sotonu u njegovom izboru da izazove Božji autoritet.

Postanak 1:3: "Bog reče: Neka bude svjetlost! I svjetlo je bilo

Bog postavlja svoj standard "dobrog" prema svom vlastitom i suverenom sudu. Ova opcija "dobro" povezana je s riječju "svjetlost" zbog svog veličanstvenog aspekta, vidljivog svima i od svih, jer dobro ne stvara "sram" koji čovjeka navodi da se skriva kako bi izvršio svoju zloću. Ovu "sramu" će osjetiti Adam nakon grijeha prema Postanku 3, u usporedbi s Postankom 2:25.

Postanak 1:4: "Vidje Bog da je svjetlost dobra; i Bog **rastavi** svjetlost od tame."

Ovo je **prva presuda** koju je Bog izrekao. Otkriva svoj izbor **dobra** potaknut riječju "svjetlo" i osudu zla **označenog** riječju "tama".

Bog nam otkriva svrhu svog zemaljskog stvaranja i stoga konačni rezultat koji će njegov projekt postići: konačno **odvajanje** onih koji vole njegovo "svjetlo" od onih koji više vole "tamu". "Svjetlost i tama" dva su izbora omogućena načelom slobode koju je Bog želio dati svim svojim nebeskim i zemaljskim stvorenjima. Ova dva suprotstavljena tabora u konačnici imaju dva vođe; Isus Krist za "svjetlo" i Sotona za "tamu". I ova dva suprotstavljena tabora, kao dva pola zemlje, također će imati dva različita apsolutna kraja; izabrani će živjeti zauvijek u svjetlu Božjem prema Otk.21:23; i uništeni Kristovim povratkom, pobunjenici će završiti kao "prah" na opustjeloj zemlji koja ponovno postaje "bezdan" iz Postanka 1:2. Uskrsnuti za sud, oni će biti definitivno uništeni i spaljeni u "ognjenom jezeru" "druge smrti" prema Otk.20:15.

Postanak 1:5: "Bog je svjetlost nazvao dan, a tamu je nazvao noć. Tako bi večer i bi jutro: to bijaše dan prvi."

Ovaj "prvi dan" stvaranja posvećen je konačnom razdvajanju dvaju tabora formiranih izborom "svjetla i tame" koji će se sučeljavati na zemlji do konačne pobjede Isusa Krista i obnove stvaranja. "Prvi dan" je stoga "označen" ovlaštenjem koje Bog daje pobunjenicima da se bore protiv njega tijekom "sedam tisuća" godina prorečenih cijelim tjednom. Stoga je idealno prikladan da postane znak, to jest, "žig" lažnog obožavanja Boga koji se nalazi tijekom šest tisućljeća među nevjernim poganskim ili židovskim narodima, ali posebno u kršćanskoj eri, od usvajanja "dana Nepobijeđenog Sunca" kao tjedni dan odmora koji je nametnula carska vlast Konstantina I. 7. ožujka 321. Tako je od ovog datuma sadašnja "kršćanska" nedjelja postala "žig zvijeri" nastavio do vjersku potporu koju mu je dala papinska rimokatolička vjera iz 538. Očito je "alfa" iz Postanka

imao mnogo toga za ponuditi vjernim slugama Isusa Krista iz vremena " *omega* ". I nije gotovo.

2. dan -

Postanak 1:6: " *Bog reče: Neka bude svod među vodama i neka **rastavlja** vodu od vode .*"

I ovdje je riječ o **razdvajanju** : " *vode od voda* ". Radnja priiće **odvajanje** Božjih stvorenja koje simboliziraju " *vode* ". Ovaj stih potvrđuje prirodnu **odvojenost** nebeskog života od zemaljskog života i u oba, **odvojenost** "sinova Božjih" od "sinova đavolskih" koji su ipak pozvani da žive zajedno do suda obilježenog smrću Isusa Krista za pobunjenih zlih anđela, pa do povratka u slavi Isusa Krista za Zemljane. Ovo **odvajanje** će opravdati činjenicu da će čovjek biti stvoren malo inferiornijim od nebeskih anđela budući da će mu nebeska dimenzija biti nedostupna. Povijest Zemlje bit će povijest dugog sortiranja do njezina kraja. Grijeh je uspostavio nered i Bog organizira ovaj nered selektivnim sortiranjem.

Postanak 1:7: " *I stvori Bog svod i **rastavi** vodu pod svodom od vode nad svodom. I tako je bilo .*"

Prikazana slika **odvaja** zemaljski život prorečen " *vodama koje su ispod* " od nebeskog života koji je " *iznad prostranstva* ".

Postanak 1:8: " *Bog je prostranstvo nazvao nebom. Tako bi večer i bi jutro: to bijaše drugi dan .*"

Ovo nebo označava sloj atmosfere koji, nastao od dva plina (vodika i kisika) koji čine vodu, okružuje cijelu površinu zemlje i koji nije prirodno dostupan čovjeku. Bog to povezuje s prisutnošću nevidljivog nebeskog života, što je slučaj budući da će sam đavao dobiti ime " *knez vlasti zraka* " u Efežanima 2:2: " *... u kojem ste nekoć hodali, prema put ovoga svijeta, prema **knezu moći zraka**, duha koji sada djeluje u sinovima pobune* "; stav koji je već imao u nebeskom svijetu.

3. dan

Postanak 1:9: " *Reče Bog: neka se vode pod nebom skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno. I tako je bilo .*"

Do tog vremena, " *vode* " su pokrivala cijelu Zemlju, ali još nisu sadržavale nikakav oblik morskog životinjskog života koji će biti stvoren petog dana^a. Ova će preciznost dati svu svoju autentičnost djelovanju potopa iz Postanka 6 koji će moći raširiti oblik životinjskog morskog života na potopljenoj zemlji; što će onda opravdati pronalazak morskih fosila i školjaka tamo.

Postanak 1:10: " *Bog je kopno nazvao zemljom, a vodenu masu nazvao je morima. Bog je vidio da je dobro .*"

Ovo novo **odvajanje Bog** je ocijenio " *dobrim* " jer onkraj oceana i kontinenta, on ovim dvama pojmovima " *more i kopno* " daje ulogu dvaju simbola koji će označavati Katoličku kršćansku crkvu i kršćansku protestantsku lijevu prvu pod imenom reformirane crkve. Njihovo **razdvajanje** provedeno

između 1170. i 1843. Bog stoga smatra " *dobrim* ". A njegovo ohrabrenje za njegove vjerne sluge u vrijeme Reformacije otkriveno je u Otk 2,18 do 29. U ovim stihovima nalazimo ovo važno pojašnjenje stihova 24 i 25 koji svjedoče o iznimnoj privremenoj situaciji: "Vama , *svima ostalima u Tijatiri, koji ne primaju ovu doktrinu, i koji nisu upoznali dubine Sotone, kako ih nazivaju, kažem vam: Ne stavljam vam nikakav drugi teret ; drži samo ono što imaš dok ja ne dođem .* " Još jednom, ovim pregrupiranjem, Bog unosi red u nered koji su stvorili pobunjeni anđeoski i ljudski duhovi. Zabilježimo ovo drugo učenje, " *zemlja* " će dati ime cijelom planetu jer je " *suho* " pripremljeno da bude prirodno okruženje za život čovjeka za kojega je ovo stvorenje stvorio Bog. Budući da je morska površina četiri puta veća od površine suhe Zemlje, planet je mogao ponijeti naziv " *more* " koji je više zaslužen, ali ne i opravdan u božanskom projektu. Riječi ove "izreke": "ptice se skupljaju i ptice se skupljaju", nalaze se u ovim grupama. Tako su između 1170. i 1843. vjerni i miroljubivi protestanti bili spašeni Kristovom pravdom koja im je pripisana iznimno bez poštivanja subotnjeg odmora pravog sedmog dana: subote. I to je zahtjev ovog odmora koji čini " *zemlju* " simbolom lažne kršćanske vjere od 1843., prema Dan 8:14. Dokaz ove božanske presude pojavljuje se u Otkrivenju 10:5 budući da Isus stavlja " *svoje noge* " na " *more i zemlju* " da ih smrvi svojim gnjevom.

Postanak 1:11: " *Tada reče Bog: Neka zemlja izbacilo zelenilo, travu koja nosi sjeme i voćke da donose plodove po vrstama svojim, sa sjemenjem svojim na zemlji. I tako je bilo .* »

Potvrđuje se prednost koju je Bog dao suhoj zemlji: prvo, ona dobiva moć da " **proizvodi** " " *zelenilo, travu koja nosi sjeme, voćke koje donose plod prema svojoj vrsti* "; sve stvari proizvedene prvo za potrebe čovjeka, a zatim za zemaljske i nebeske životinje koje će ga okruživati. Bog će koristiti ova stvorenja zemlje kao simbolične slike za otkrivanje svojih lekcija svojim slugama. Čovjek će, poput " *stabla* ", donijeti plod, dobar ili loš.

Postanak 1:12: " *Zemlja je pustila zelenilo, travu koja nosi sjeme prema svojoj vrsti, drveće koje daje plodove i ima svoje sjeme u sebi prema svojoj vrsti. Bog je vidio da je dobro.* »

U ovom trećem ^{danu}, nikakva greška ne kvari djelo koje je stvorio Bog, priroda je savršena, smatra se " *dobrom* ". U savršenoj atmosferskoj i zemaljskoj čistoći, Zemlja umnožava svoje proizvode. Plodovi su namijenjeni bićima koja će živjeti na zemlji: ljudima i životinjama koji će zauzvrat proizvoditi plodove prema svojoj osobnosti.

Postanak 1:13: " *I bi večer i bi jutro: bijaše dan treći .* "

4. dan -

Postanak 1:14: " *Reče Bog: neka budu svjetlila na svodu nebeskom da dijele dan od noći; neka budu znakovi za obilježavanje vremena, dana i godina .* "

novo **odvajanje** : " *dan od noći* ". Sve do ovog četvrtog dana, dnevnu svjetlost nije dobivalo nebesko tijelo. Odvajanje dana i noći već je postojalo u

virtualnom obliku koji je stvorio Bog. Kako bi svoje stvaranje učinio neovisnim o svojoj prisutnosti, Bog će četvrtog dana stvoriti nebeske zvijezde koje će omogućiti ljudima da uspostave kalendare na temelju položaja tih zvijezda u međuzvjezdanom kozmosu. Tako će se pojaviti znakovi Zodijaka, astrologija prije svog vremena, ali bez sadašnjeg proricanja koje je vezano za nju, tj. astronomije.

Postanak 1:15: “ *I neka budu svjetlila na svodu nebeskom, da svijetle na zemlji. I tako je bilo .*”

" *Zemlja* " mora biti osvijetljena " *danom* " kao i " *noću* ", ali " *svjetlost* " " *dana* " mora nadmašiti "svjetlost" " *noći* " jer je simbolička slika Boga istine, stvoritelja svega koji živi. A naslijeđe u redu " *noć dan* " proriče njegovu konačnu pobjedu protiv svih njegovih neprijatelja koji su također oni njegovih voljenih i blagoslovljenih izabranika. Ova uloga koja se sastoji od " *osvijetljavanja zemlje* " dat će ovim zvijezdama simbolično značenje vjerske akcije podučavanja istinama ili lažima predstavljenim u ime Boga stvoritelja.

Postanak 1:16: “ *Bog je stvorio dva velika svjetlila, veće svjetlo da vlada danom, a manje svjetlo da vlada noću; također je napravio zvijezde .*”

Pažljivo zapazite ovaj detalj: evocirajući " *sunce* " i " *mjesec* ", " *dva velika svjetiljka* ", Bog označava sunce izrazom " *najveće* ", dok pomrčine to dokazuju, pojavljuju nam se dva solarna i lunarni disk pod istom veličinom, jedna recipročno pokriva drugu. Ali Bog koji ga je stvorio zna prije čovjeka da je njegov mali izgled posljedica njegove udaljenosti od Zemlje, budući da je Sunce 400 puta veće, ali 400 puta dalje od Mjeseca. Tom preciznošću on potvrđuje i potvrđuje svoj vrhovni naslov Boga stvoritelja. Nadalje, na duhovnoj razini otkriva svoju neusporedivu "veličinu" u usporedbi s malenošću Mjeseca, simbola noći i tame. Primjena ovih simboličkih uloga odnosit će se na Isusa Krista nazvanog " *svjetlo* " u Ivanu 1:9: " *Ovo svjetlo bijaše svjetlo istinsko, koje, došavši na svijet, prosvjetljuje svakog čovjeka* ". Napomenimo da je drevni savez tjelesnog židovskog naroda izgrađen na lunarnom kalendaru stavljen pod znak "mračnog" doba; sve do prvog i drugog dolaska Kristova. Baš kao što je slavljeno "blagdano mladog mjeseca", vrijeme kada mjesec koji nestaje postaje nevidljiv, preokao dolazak Kristove solarne ere, koju Mal.4:2 uspoređuje sa "Suncem pravde": " *Ali za vas koji se bojite moga imena, sunce će pravde izaći , i ozdravljenje će biti pod njegovim krilima; izaći ćete, i skočit ćete kao telad iz štale ,...* ". Nakon starog židovskog saveza, " *mjesec* " je postao simbol lažne kršćanske vjere, sukcesivno katoličke od 321. i 538., zatim protestantske od 1843. i... institucionalne adventističke od 1994. godine.

Stih također spominje " *zvijezde* ". Njihovo svjetlo je slabo, ali su toliko brojni da ipak obasjavaju nebo zemaljskih noći. " *Zvijezda* " tako postaje simbol vjerskih glasnika koji ostaju stajati ili koji padaju poput znaka " *6. pečata* " iz Otk.6:13 u kojem je pad zvijezda došao prorokovati 13. studenog 1833. izabranima ' masovni pad protestantizma 1843. godine. Ovaj pad se također odnosio na Kristove glasnike, primatelje poruke iz " *Sarda* " kojima je Isus izjavio: " *Smatraju vas živima i mrtvim ste* ". Ovog pada prisjeća se Otk.9:1: " *Peti anđeo zatrubi. I vidjeh zvijezdu koja je pala s neba na zemlju . Njemu je dan ključ od jame bezdana .* " Prije pada protestanata, Otk 8,10 i 11 evocira katoličanstvo koje je Bog definitivno osudio: " *Treći anđeo zatrubi. I pade s neba*

*velika zvijezda koja je gorjela poput baklje ; pade na trećinu rijeka i na izvore vode. » Stih 11 daje joj ime " Pelin " : " **Ime ove zvijezde je Pelin ; i trećina vode se pretvorila u pelin , i mnogi su ljudi umrli od vode, jer su postale gorke .** " Stvar je potvrđena u Otk 12,4: " **Njegov rep odvuče trećinu zvijezda s neba i baci ih na zemlju. Zmaj je stao pred ženu koja je trebala roditi, kako bi proždrao njezino dijete kad rodi .** Vjerski glasnici tada će biti žrtve pogubljenja francuskih revolucionara u Otk 8,12: " **Četvrti anđeo zatrubi. I trećina sunca je bila poražena, i trećina mjeseca, i trećina zvijezda, tako da je trećina potamnijela , a dan je izgubio trećinu svoje svjetlosti, a isto tako i noć .** Meta slobodoumnih revolucionara neprijateljski raspoloženih prema svim oblicima vjere također su, uvijek djelomično (*treće*), " *sunce* " i " *mjesec* " .*

U Postanku 15:5, " *zvijezde* " simboliziraju " *potomstvo* " obećano Abrahamu: " *I kad ga izvede, reče: Pogledaj prema nebu i prebroj zvijezde, ako ih možeš izbrojati. I reče mu: Ovo će biti tvoje potomstvo .* " Pažnja ! Poruka ukazuje na brojnu količinu, ali ne govori ništa o kvaliteti vjere ovog mnoštva u kojem će Bog pronaći " *mnogo zvanih, ali malo odabranih* " prema Mateju 22:14. " *Zvijezde* " opet simboliziraju izabrane u Dan.12:3: " *Oni koji su inteligentni sjat će poput sjaja neba, a oni koji poučavaju mnoge pravednosti sjati će kao zvijezde u vijekove vjekova* " .

Postanak 1:17: " *Bog ih je postavio na prostranstvo nebesko, da svijetle zemlji,* " .

Ovdje iz duhovnog razloga vidimo Božje inzistiranje na ovoj ulozi zvijezda: " *da osvjetljavaju Zemlju* " .

Postanak 1:18: " *da upravlja danom i noću i da **rastavlja** svjetlost od tame. Bog je vidio da je dobro .* " .

Ovdje Bog potvrđuje duhovnu simboličku ulogu ovih zvijezda povezujući " *dan i svjetlo* " s jedne strane, i " *noć i tamu* " s druge strane.

Postanak 1:19: " *I bi večer i bi jutro: bijaše dan četvrti .* " .

Zemlja sada može imati koristi od svjetlosti i sunčeve topline kako bi osigurala svoju plodnost i proizvodnju biljne hrane. Ali uloga sunca postat će važna tek nakon grijeha koji će počiniti Eva i Adam. Život do ovog tragičnog trenutka počiva na čudesnoj snazi Božje stvaralačke moći. Zemaljski je život organiziran od Boga za ovo vrijeme kada će grijeh pogoditi zemlju sa svim svojim prokletstvom.

5. dan -

Postanak 1:20: " *Bog reče: Neka vode izrode živa bića u izobilju i ptice neka lete zemljom k svodu nebeskom .* " .

Na ovaj 5. ^{dan}, Bog daje " *vodama* " moć da " *proizvode u izobilju žive životinje* " tako brojne i tako raznolike da ih moderna znanost teško sve nabraja. Na dnu ponora u potpunom mraku otkrivamo nepoznati oblik života sićušnih fluorescentnih životinja koje bljeskaju, trepću i mijenjaju intenzitet svjetla pa čak i boju. Isto tako, nebesko prostranstvo će dobiti animaciju leta " *ptica* " . Ovdje se pojavljuje simbol " *krila* " koji omogućuju krilatim tjelesnim životinjama da se kreću kroz zrak. Simbol će se prilijepiti nebeskim duhovima kojima nije potreban

jer ne podliježu zemaljskim i nebeskim fizičkim zakonima. I u krilatim vrstama zemlje, Bog će sebi pripisati sliku "orla" koji se uzdiže najviše u visinu među svim vrstama ptica i letećih životinja. "Orao" također postaje simbol carstva, kralja Nabukodonozora u Dan.7:4 i Napoleona 1. " Otk.8:13: " *Gledao sam i čuo sam orla kako leti u sredini s neba* , govoreći jakim glasom: *Jao, jao, jao onima koji žive na zemlji zbog drugih zvukova truba tri anđela koji će zatrubiti!* » Pojava ovog imperijalnog režima prorekla je tri velike " nesreće " koje će pogoditi stanovnike zapadnih zemalja pod simbolom posljednje tri " trube " Apoa. 9 i 11, iz 1843., kada je stupio na snagu dekret Dan.8:14.

Osim "orla", ostale " ptice nebeske " simbolizirat će nebeske anđele, dobre i zle.

Postanak 1:21: " *Bog je stvorio velike ribe i sva živa stvorenja koja se miču, koje su vode proizvele u izobilju prema njihovoj vrsti; također je stvorio svaku krilatu pticu prema njezinoj vrsti. Bog je vidio da je dobro .*"

Bog priprema morski život za stanje grijeha, vrijeme kada će "najveća riba" učiniti najmanju svojom hranom, ovo je planirana sudbina i korisnost njihovog obilja u svakoj vrsti. " Ptice s krilima " neće izbjeći ovo načelo jer će se i one međusobno ubijati za hranu. Ali prije grijeha, nijedna morska životinja ili ptica ne ozlijedi drugu, život ih sve oživljava i žive zajedno u savršenom skladu. Zbog toga Bog ocjenjuje situaciju " dobrom ". Morske " životinje " i " ptice " igrat će simboličnu ulogu nakon grijeha. Smrtne borbe između vrsta tada će " moru " dati značenje "smrti" koje mu Bog daje u ritualu pranja hebrejskih svećenika. Bačva koja se koristi u tu svrhu dobit će ime " mora " u znak sjećanja na prelazak "crvenog mora", a obje stvari su predznak kršćanskog krštenja. Stoga, dajući joj naziv " *zvijer koja izlazi iz mora* " u Otk. 13:1, Bog identificira rimokatoličku religiju i monarhiju koja je podržava sa skupom "mrtvih" koji ubijaju i proždiru svoje bližnje poput ribe od " mora ". Isto tako će orlovi, jastrebovi i jastrebovi proždirati golubove i golubove, zbog grijeha Eve i Adama i mnogih drugih njihovih ljudskih potomaka do povratka u slavi Kristovoj.

Postanak 1:22: " *Bog ih je blagoslovio govoreći: Rađajte se i množite i napunite vode morske; i neka se ptice množe na zemlji .*

Božji se blagoslov materijalizira umnažanjem, u ovom kontekstu morskih životinja i ptica, ali uskoro i ljudi. I Crkva Kristova pozvana je umnožiti broj svojih sljedbenika, ali tu nije dovoljan Božji blagoslov, jer Bog poziva, ali nikoga ne prisiljava da se odazove njegovoj ponudi spasenja.

Postanak 1:23: " *I bi večer i bi jutro: bijaše dan peti .*"

Imajte na umu da je morski život stvoren petog dana, dakle **odvojen** od stvaranja zemaljskog života, zbog njegove duhovne simbolike koja se odnosi na prvi oblik prokletog i otpadničkog kršćanstva; što će katolička religija u Rimu predstavljati od 7. ožujka 321., datuma usvajanja lažnog poganskog dana odmora, prvog dana i "dana sunca", koji je naknadno preimenovan u nedjelju, dan Gospodnji. Ovo objašnjenje potvrđuje pojava rimokatolicizma tijekom 5. ^{tisućljeća} i protestantizma koji se pojavio tijekom 6. ^{tisućljeća}.

6. dan -

Postanak 1:24: “ *Bog reče: Neka zemlja proizvede žive životinje po vrstama njihovim, stoku, gmizavce i životinje zemaljske po vrstama njihovim. I tako je bilo .*”

Šesti ^{dan} obilježen je stvaranjem zemaljskog života koji zauzvat, nakon mora, “ *rađa žive životinje prema njihovoj vrsti, od stoke, od gmizavaca i od kopnenih životinja, prema njihovoj vrsti .*” Bog pokreće proces reprodukcije svih tih živih stvorenja . Oni će se proširiti po površini zemlje.

Postanak 1:25: „ *Bog je stvorio zvijeri zemaljske po vrstama njihovim, stoku po vrstama njihovim i sve što gmiže na zemlji po vrstama njihovim. Bog je vidio da je dobro .*”

Ovaj stih potvrđuje radnju naređenu u prethodnom. Napomenimo ovaj put da je Bog kreator i upravitelj ovog zemaljskog životinjskog svijeta proizvedenog na zemlji. Kao i one iz mora, kopnene životinje živjet će u skladu sve do vremena ljudskog grijeha. Bog smatra ovu životinjsku kreaciju " *dobrom* " u kojoj su stvorene simbolične uloge i on će ih koristiti u svojim proročkim porukama nakon uspostave grijeha. Među gmazovima, " *zmija* " će igrati glavnu ulogu kao medij za poticanje grijeha kojim se služi đavao. Nakon grijeha, životinje na zemlji će uništiti jednu drugu vrstu protiv vrste. I ova će agresivnost opravdati, u Otk 13,11, naziv " *zvijer koja se diže iz zemlje* " koja označava protestantsku religiju u svom posljednjem statusu prokletu od Boga u kontekstu konačnog testa adventističke vjere opravdane istinskim povratkom Isusa Krista zakazan za proljeće 2030. Međutim, imajte na umu da protestantizam nosi ovo prokletstvo koje mnoštvo ignorira od 1843. godine.

Postanak 1:26: “ *Tada reče Bog: Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, i neka vlada nad ribama morskim, i nad pticama nebeskim, i nad stokom, i nad na cijeloj zemlji i na svim gmizavcima što gmižu po zemlji .*”

Govorom “ *Pustite nas* ” Bog svojim stvaralačkim djelom pridružuje vjerni anđeoski svijet koji svjedoči njegovu djelovanju i okružuje ga pun entuzijazma. Pod temom **odvajanja** , zabilježite ovdje, grupirane u 6. ^{dan} , stvaranje zemaljskih životinja i čovjeka koje se spominje u ovom stihu 26, broj Božjeg imena, broj dobiven dodavanjem četiri hebrejska slova "Jod = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26"; slova koja čine njegovo ime transliterirano “YaHWéH”. Taj je izbor tim više opravdan jer, “ *na sliku Božju* ”, “ *čovjeka* ” Adama dolazi simbolički predstavljati u zemaljskom stvaranju kao Kristovu sliku. Bog mu daje njegov fizički i mentalni aspekt, to jest sposobnost prosuđivanja između dobra i zla što će ga učiniti odgovornim. Stvoren na isti dan kad i životinje, " *čovjek* " će dobiti izbor svoje " *slike* ": Bog ili životinja, " *zvijer* ". Međutim, dopustivši da ih zavede “životinja”, “ *zmija* ”, Eva i Adam će se odvojiti od Boga i izgubiti svoju “ *sličnost* ”. Dajući čovjeku vlast nad " *gmazovima koji gmižu po zemlji* ", Bog poziva čovjeka da ima vlast nad "zmijom" i stoga ne dopusti da ga ona poučava. Nažalost za čovječanstvo, Eva će biti izolirana i odvojena od Adama kada bude zavedena i učinjena krivom za grijeh neposluha.

Bog čovjeku povjerava sve svoje zemaljsko stvorenje sa životima koje ono sadrži i proizvodi u morima, na zemlji i na nebu.

Postanak 1:27: “ *Bog stvori čovjeka na svoju sliku, na sliku Božju stvori ga, muško i žensko stvori .*”

Šesti^{dan} traje kao i ostali, 24 sata i čini se da su kreacije muškarca i žene ovdje grupirane u svrhu edukativnog sažimanja njihovog stvaranja. Doista, Post 2 razmatra ovo stvaranje čovjeka otkrivajući mnoge radnje koje su vjerojatno izvršene tijekom nekoliko dana. Priča ovog 1. poglavlja tako poprima normativni karakter otkrivajući simbolične vrijednosti koje je Bog želio dati prvih šest dana u tjednu.

Ovaj tjedan ima još veću simboličnu vrijednost jer predočava Božji spasonosni projekt. "Muškarac" simbolizira i prorokuje Krista, a "žena", "Odabranu Crkvu" koja će se podignuti iz njega. Nadalje, prije grijeha stvarno vrijeme nije važno jer u stanju savršenstva vrijeme nije brojeno i odbrojavanje od "6000 godina" započet će u prvom proljeću obilježenom prvim ljudskim grijehom. U savršenoj pravilnosti, 12-satne noći i 12-satni dani slijede jedno za drugim neprekidno. U ovom stihu Bog naglašava sličnost čovjeka stvorenog prema vlastitoj slici. Adam nije slab, on je pun snage i stvoren je sposoban odoljeti đavolskim kušnjama.

Postanak 1:28: *"I blagoslovi ih Bog i reče im Bog: Rađajte se i množite se i napunite zemlju i vladajte njome; i imaj vlast nad ribama morskim i nad pticama nebeskim i nad svim živim stvorovima što se miču po zemlji ."*

Poruku je Bog uputio cijelom čovječanstvu čiji su izvorni uzori Adam i Eva. Poput životinja, oni su zauzvrat blagoslovljeni i potaknuti na razmnožavanje kako bi se umnožila ljudska bića. Čovjek dobiva vlast nad životinjskim stvorenjima od Boga, što znači da ne smije dopustiti da ona njime dominiraju, iz sentimentalnosti i osjećajne slabosti. Ne smije im nauditi nego živjeti u skladu s njima. Ovo, u kontekstu koji prethodi prokletstvu grijeha.

Postanak 1:29: *"I reče Bog: Evo, dajem vam svaku travu koja nosi sjeme po svojoj zemlji, i svako stablo koje u sebi nosi plod, koje daje sjeme: to će vam biti hrana ."*

U svom stvaranju biljaka Bog otkriva svu svoju dobrotu i velikodušnost umnožavanjem broja sjemenki svake vrste biljaka, voćaka, žitarica, ljekovitog bilja i povrća. Bog nudi čovjeku uzor savršene prehrane koja promiče dobro tjelesno i duševno zdravlje povoljno za cijeli organizam i ljudsku dušu, tako i danas kao iu Adamovo vrijeme. Ovu temu Bog je od 1843. predstavio kao zahtjev za svoje odabranike i ona poprima još veću važnost u našim posljednjim danima gdje je hrana žrtva kemikalija, gnojiva, pesticida i drugih koji uništavaju život umjesto da ga promiču. .

Postanak 1:30: *"I svim zvijerima zemaljskim, i svim pticama nebeskim, i svemu što se miče po zemlji, što ima dah života u sebi, dajem sve bilje zeleno za hranu. I tako je bilo ."*

Ovaj stih predstavlja ključ koji opravdava mogućnost ovog skladnog života. Sva živa bića su vegani, pa nemaju razloga nauditi sebi. Nakon grijeha, životinje će najčešće napadati jedna drugu za hranu, smrt će ih tada sve pogoditi na ovaj ili onaj način.

Postanak 1:31: *"Bog je vidio sve što je učinio, i gle, bilo je vrlo dobro. Tako bi večer i bi jutro: bijaše dan šesti ."*

Na kraju 6. ^{dana} Bog je zadovoljan svojom kreacijom koja je, s prisutnošću čovjeka na zemlji, ovaj put ocijenjena kao " **vrlo dobra** ", dok je bila " *dobra* " tek na kraju 5. ^{dana} .

Božja namjera da **odvoji** prvih 6 dana u tjednu od 7. prikazana ^{je} njihovim grupiranjem zajedno u ovom 1. poglavlju Postanka. Na taj način on priprema strukturu 4. ^{zapovijedi} svog božanskog zakona koju će u njihovo vrijeme predstaviti Hebrejima izbaavljenima iz egipatskog ropstva. Od Adama, ljudska bića su imala 6 dana u tjednu, svaki tjedan, da obavljaju svoje zemaljske poslove. Za Adama su stvari krenule dobro, ali nakon što je stvorena od njega, žena, njegova Bogom dana " *pomoćnica* ", donijet će grijeh u zemaljsko stvaranje kao što će otkriti Post 3. Iz ljubavi prema svojoj ženi, Adam će zauzvrat pojesti zabranjeno voće i cijeli će se par naći pod prokletstvom grijeha. U ovoj akciji, Adam prorokuje Krista koji će doći podijeliti i platiti umjesto njega krivnju njegove voljene Izabrane Crkve. Svojom smrću na križu, u podnožju planine Golgote, okajat će počinjeni grijeh i pobijedivši grijeh i smrt, Isus Krist će steći pravo da svojim odabranicima omogući korist od njegove savršene pravde. On im tako može ponuditi vječni život izgubljen od Adama i Eve. Izabrani će zajedno u isto vrijeme ući u ovaj vječni život početkom 7. ^{tisućljeća} , tada će se ispuniti proročka uloga subote. Stoga možete razumjeti zašto je ova tema odmora 7. ^{dana} predstavljena u 2. poglavlju Postanka, **odvojena** od prvih 6 dana grupiranih zajedno u 1. poglavlju.

Postanak 2

Sedmi dan

Postanak 2:1: “ *Tako su svršena nebesa i zemlja i sva njihova vojska .*”

Prvih šest dana odvojeni su od " **sedmog** " jer Božje stvaralačko djelo na zemlji i nebu dolazi kraju. To je bila istina, za polaganje temelja stvorenog života u prvom tjednu, ali čak i više, za 7000 godina koje je također pretekao. Prvih šest dana najavljuje da će Bog djelovati u nevolji suočavajući se s taborom đavla i njegovim destruktivnim djelovanjem 6000 godina. Njegov posao će se sastojati od privlačenja njegovih odabranih k sebi kako bi ih odabrao među svim ljudskim bićima. On će im dati razne dokaze svoje ljubavi i zadržat će one koji ga vole i odobravaju u svim njegovim aspektima i na svim područjima. Jer oni koji to ne učine pridružiti će se prokletom taboru đavla. Navedena “ *vojska* ” označava žive snage dvaju tabora koji će se međusobno suprotstaviti i boriti na “ *zemlji* ” i na “ *nebesima* ” gdje ih simboliziraju “ *zvijezde nebeske* ”. I ova borba za odabir trajat će 6000 godina.

Postanak 2:2: “ *Sedmog dana Bog dovrši svoje djelo koje je učinio: i počinu sedmi dan od svega svoga djela koje je učinio .*”

Na kraju prvog tjedna zemaljske povijesti, Božji počinak uči prvu lekciju: Adam i Eva još nisu sagriješili; što objašnjava mogućnost da Bog doživi pravi odmor. Božji je počinak dakle uvjetovan odsutnošću grijeha u njegovim stvorenjima.

Druga lekcija je suptilnija i skrivena je u proročkom aspektu ovog " **sedmog dana** " koji je slika " **sedmog** " tisućljeća velikog projekta spasenja koji je programirao Bog.

Ulazak u " **sedmo** " tisućljeće, nazvano " *tisuću godina* " u Otk.20:4-6-7, označit će završetak odabira izabranih. A za Boga i njegove izabranike koji su spašeni živi ili uskrsnuli, ali svi budu proslavljeni, ostalo dobiveno bit će posljedica Božje pobjede u Isusu Kristu nad svim njegovim neprijateljima. U hebrejskom tekstu, glagol " *počivao* " je "shavat" iz istog korijena kao i riječ " *sabat* ".

Postanak 2:3: " *Bog je blagoslovio sedmi dan i posvetio ga, jer je u njemu počinio od svega svoga djela koje je učinio čineći ga .* "

Riječ subota nije spomenuta, ali se njezina slika već nalazi u **posvećenju** " **sedmog dana** ". Stoga dobro shvatite uzrok ovog Božjeg **posvećenja** . Ona proriče trenutak kada će njezina žrtva u Isusu Kristu dobiti konačnu nagradu: sreću okružena svim svojim odabranicima koji su svoju vjernost u svoje vrijeme svjedočili mučeništvom, patnjom, neimaštinom, najčešće do smrti. A na početku " **sedmog** " tisućljeća svi će oni biti živi i više se neće morati bojati smrti. Za Boga i Njegov vjerni tabor, može li se zamisliti uzrok većeg " **odmora** " od ovoga? Bog više neće vidjeti kako pate oni koji ga ljube, neće više morati dijeliti njihovu patnju, to je taj " **počinak** " koji on slavi svakog " **sedmog dana subote** " naših vječnih tjedana. Ovaj plod njegove konačne pobjede bit će dobiven pobjedom Isusa Krista nad grijehom i smrću. U sebi, na zemlji i među drugim ljudima, izvršio je djelo koje se jedva može vjerovati: uzeo je smrt na sebe kako bi stvorio svoj izabrani narod, a subota je objavila od Adama čovječanstvu da će on pobijediti grijeh kako bi ponudio svoju pravednost i vječni život onima koji ga ljube i vjerno mu služe; nešto što Otk.6:2 naviješta i potvrđuje: " *Pogledah, i gle, pojavi se bijeli konj. Onaj koji ga je vozio imao je luk; dana mu je kruna i on je krenuo kao pobjednik i u osvajanje .* "

Ulazak u sedmo tisućljeće označava ulazak izabranih u vječnost Božju, zbog čega se u ovoj božanskoj priči sedmi dan ne zatvara izrazom „bila je večer, bilo je bilo jutro, bilo je*dan* ." U svojoj Apokalipsi danoj Ivanu, Krist će evocirati ovo sedmo tisućljeće i otkrit će da će se ono također sastojati od " *tisuću godina* " prema Otk 20,2-4, kao i prvih šest koji su mu prethodili. Bit će to vrijeme nebeskog suda tijekom kojeg će izabrani morati suditi mrtvima u ukletom logoru. Sjećanje na grijeh stoga će se održati u ovih zadnjih " *tisuću godina* " velike subote koja se prorokuje svakog vikenda. Tek će posljednji sud dokinuti pomisao na grijeh kada, na kraju sedmog tisućljeća, svi pali budu uništeni u " *ognjenom jezeru druge smrti* ".

Bog daje objašnjenja o svom zemaljskom stvaranju

Upozorenje: Zavedeni ljudi siju sumnju predstavljajući ovaj dio Postanka 2 kao drugo svjedočanstvo koje bi bilo u suprotnosti s pričom iz Postanka 1. Ti ljudi nisu razumjeli narativnu metodu koju je koristio Bog. On predstavlja u Postanku 1, cijelih prvih šest dana svog stvaranja. Zatim, iz Postanka 2:4, vraća se

da pruži dodatne pojedinosti o određenim temama koje nisu objašnjene u Postanku 1.

Postanak 2:4: “ *Ovo su izvori neba i zemlje kad su stvoreni* ”

Ova dodatna objašnjenja su apsolutno neophodna jer tema grijeha mora dobiti vlastita objašnjenja. I kao što smo vidjeli, ova tema grijeha je sveprisutna u oblicima koje je Bog dao svojim zemaljskim i nebeskim postignućima. Sama konstrukcija sedmodnevnog tjedna nosi mnoge tajne koje će samo vrijeme otkriti Kristovim izabranicima.

Postanak 2:5: “ *Kad je JaHWéH Bog stvorio zemlju i nebo, nijednog grma poljskog još nije bilo na zemlji, niti ikakva trava poljska još nikla: jer JaHWéH Bog nije pustio kišu na zemlju, i nije bilo čovjeka da obrađuje zemlju .* ”

Obratite pažnju na pojavu imena “ *YaHWéH* ” kojim se Bog nazvao na Mojsijev zahtjev prema Izlasku 3:14-15. Mojsije piše ovu objavu pod diktatom Boga kojeg naziva “ *YaHWéH* ”. Božanska objava ovdje uzima svoju povijesnu referencu iz egzodusa iz Egipta i stvaranja nacije Izrael.

Iza ovih naizgled vrlo logičnih detalja leže proročene ideje. Bog evocira rast biljnog svijeta, “ *grmlja i bilja u polju* ”, čemu dodaje “ *kišu* ” i prisutnost “ *čovjeka* ” koji će “ *obrađivati zemlju* ”. Godine 1656., nakon Adamova grijeha, u Postanku 7:11, “ *kiša* ” “ *potopa* ” uništiti će biljni svijet, “ *grmlje i bilje u polju* ”, kao i “ *čovjeka* ” i njegove “ *usjeve* ” zbog intenziviranja grijeha.

Postanak 2:6: “ *Ali para se podigla sa zemlje i natapala svu površinu zemlje .* ”

Prije nego što bilo što uništi, prije grijeha, Bog čini da “ *zemlja bude natopljena parom po cijeloj površini* ”. Djelovanje je nježno i učinkovito i prilagođeno bezgrešnom, slavnom i savršeno čistom životu. Nakon grijeha, nebo će poslati razorne oluje i jake kiše kao znak svog prokletstva.

Formiranje čovjeka

Postanak 2:7: “ *Jahve Bog načini čovjeka od praha zemaljskoga i udahne mu u nosnice dah života, i čovjek postade živo biće .* ”

Stvaranje čovjeka temelji se na novom **odvajanju** : onom od “ *praha zemaljskog* ” čiji je dio uzet za stvaranje života stvorenog na sliku Božju. U ovoj radnji, Bog otkriva svoj plan da dobije i konačno odabere izabrane ljude zemaljskog podrijetla koje će učiniti vječnima.

Kada ga Bog stvara, čovjek je predmet posebne pažnje svoga Stvoritelja. Imajte na umu da ga on “ *formira* ” od “ *praha zemaljskog* ” i ovo jedino podrijetlo proriče njegov grijeh, njegovu smrt i povratak u stanje “ *praha* ”. Ovo božansko djelovanje može se usporediti s djelovanjem “ *lončara* ” koji oblikuje “ *glinenu posudu* ”; sliku koju će Bog tražiti u Jer.18:6 i Rim.9:21. Nadalje, život “ *čovjeka* ” ovisit će o njegovu “ *dahu* ” koji mu Bog udahnuje u “ *nosnice* ”. Stoga je doista plućni “ *dah* ”, a ne duhovni dah ono što mnogi misle. Svi ovi detalji su otkriveni kako bi nas podsjetili koliko je krhak ljudski život, ovisan o Bogu za njegovo produljenje. Ostaje plod trajnog čuda jer se život nalazi samo u Bogu i samo u njemu. Njegovom je božanskom voljom “ *čovjek postao živo biće .* ” Ako se život dobrog ili zlog čovjeka produži, to je samo zato što Bog to dopusti. I kad ga smrt pogodi, njegova je odluka ipak upitna.

Prije grijeha, Adam je stvoren savršen i nevin, posjedovao je snažnu vitalnost i ušao je u vječni život, okružen vječnim stvarima. Samo oblik njegovog stvaranja proriče mu strašnu sudbinu.

Postanak 2:8: “ *Tada je Bog YaHWéH zasadio vrt u Edenu, na istočnoj strani, i ondje je smjestio čovjeka kojeg je stvorio .*”

Vrt je slika idealnog mjesta za čovjeka koji tu pronalazi okupljene sve njegove očaravajuće prehrambene i vizualne elemente; veličanstveno cvijeće koje ne vene i ne gubi svoje mirise ugodnih mirisa umnoženih u beskraj. Ova hrana ponuđena u vrtu ne gradi čovjekov život koji, prije grijeha, nije ovisan o hrani. Čovjek, dakle, konzumira hranu samo za svoje zadovoljstvo. Preciznost " *Bog je zasadio vrt* " svjedoči o njegovoj ljubavi prema svom stvorenju. Postaje vrtlar kako bi čovjeku ponudio ovo prekrasno mjesto za život.

Riječ Eden znači "vrt užitaka" i uzimajući Izrael kao središnju referentnu točku, Bog smješta ovaj Eden na istok Izraela. Za svoje "užitke" čovjeka je Bog, njegov Stvoritelj, smjestio u ovaj slatki vrt.

Postanak 2:9: “ *Jahve Bog je učinio da iz zemlje raste drveće svake vrste, lijepo za pogled i dobro za jelo, i drvo života usred vrta , i drvo spoznaje dobra i zla.*”

Karakter vrta je prisutnost stabala voća koje nude "spremno za jelo" što čini svoje voće s višestrukim mekim i slatkim okusima. Svi su oni tu samo zbog Adamovog zadovoljstva, još uvijek sami.

U vrtu se nalaze i dva stabla dijametralno suprotnih karaktera: “ *stablo života* ” koje zauzima središnje mjesto, “ *usred vrta* ”. Na taj su način vrt i njegova raskošna ponuda u potpunosti vezani uz njega. Blizu njega je "*stablo spoznaje dobra i zla*". Već u svojoj oznaci, riječ " *zlo* " prorokuje pristup grijehu. Tada možemo razumjeti da su ova dva stabla slike dvaju tabora koji će se sučeliti na zemlji grijeha: tabora Isusa Krista prikazanog " *stablom života* " protiv tabora đavla koji, poput imena " *drveta* " ukazuje, spoznalo ili iskusilo, sukcesivno, " *dobro* " od njegovog stvaranja do dana kada ga je " *zlo* " natjeralo da uđe u pobunu protiv svog Stvoritelja; što Bog naziva "griješiti protiv njega". Podsjećam vas da su ova načela " *dobra i zla* " dva izbora ili dva moguća krajnje suprotna ploda koje proizvodi **potpuna sloboda** " *živog bića* ". Da prvi anđeo nije tako postupio, ostali bi se anđeli i dalje pobunili, što je zemaljsko iskustvo ljudskog ponašanja sada već dokazalo.

U svoj velikodušnoj ponudi vrta koju je Bog pripremio za Adama nalazi se ovo stablo " *spoznaje dobra i zla* " koje je tu da ispita čovjekovu vjernost. Ovaj izraz " *znanje* " mora se dobro razumjeti jer za Boga glagol " *znati* " poprima ekstremno značenje iskustva " *dobra ili zla* " koje će se temeljiti na djelima poslušnosti ili neposlušnosti. Drvo u vrtu samo je materijalni oslonac za ispit poslušnosti, a njegov plod samo prenosi zlo jer mu je Bog tu ulogu dao predstavljajući ga kao zabranu. Grijeh nije u voću nego u tome što ga jedete znajući da je Bog to zabranio.

Postanak 2:10: “ *Rijeka je izvivala iz Edena da natapa vrt, a odatle se dijelila na četiri rukavca .*”

nova poruka **razdvajanja** , baš kao što se rijeka koja izlazi iz Edena dijeli na " *četiri rukavca* " , ova slika prorokuje rođenje čovječanstva čiji će se potomci

raširiti univerzalno ili na četiri kardinalne točke, ili četiri vjetra s neba po cijelom zemlji. “ *Rijeka* ” je simbol naroda, voda je simbol ljudskih života. Ovom podjelom na “ *četiri rukavca* ” rijeka koja izlazi iz Edena razlit će svoju vodu života po cijeloj zemlji i ova ideja proriče Božju želju da proširi svoje znanje po cijeloj njezinoj površini. Njegov će projekt biti ostvaren prema Postanku 10 odvajanjem Noe i njegova tri sina nakon završetka potopa. Ovi svjedoci potopa prenosit će s koljena na koljeno sjećanje na strašnu Božju kaznu.

Ne znamo vizualni izgled koji je zemlja imala prije potopa, ali prije razdvajanja naroda, naseljena zemlja se morala činiti kao jedinstveni kontinent navodnjen samo ovim izvorom vode koji je izvirao iz edenskog vrta. Sadašnja kopnena mora nisu postojala i posljedica su potopa koji je godinu dana prekrpio cijelu Zemlju. Sve do potopa cijeli su kontinent navodnjavale ove četiri rijeke, a njihove su pritoke raznosile slatku vodu po cijeloj površini suhe zemlje. Tijekom potopa urušili su se Gibraltarski tjesnac i Crveno more, pripremajući nastanak Sredozemnog mora i Crvenog mora u koje je prodrla slana voda iz oceana. Znajte da na novoj zemlji gdje će Bog uspostaviti svoje kraljevstvo, neće biti mora prema Otk.21:1 baš kao što više neće biti smrti. Podjela je posljedica grijeha i njen najintenzivniji oblik bit će kažnjen razornim vodama potopa. Čitajući ovu poruku, samo pod svojim proročkim aspektom, “ *četiri rukavca* ” rijeke označavaju četiri naroda koji karakteriziraju čovječanstvo.

Postanak 2:11: “ *Ime prvome je Pišon; to je ono što okružuje cijelu zemlju Havilu, gdje se nalazi zlato .* ”

Ime prve rijeke po imenu Pishon ili Phison znači: obilje vode. Područje na kojem se nalazio Eden koji je zasadio Bog moralo je biti mjesto gdje trenutni Tigris i Eufrat izvire; za Eufrat do planine Ararat i za Tigris do Taurusa. Na istoku i u sredini Turske još uvijek postoji golemo jezero Van koje predstavlja ogromnu rezervu slatke vode. Svojim božanskim blagoslovom, obilna voda pospješila je iznimnu plodnost Božjeg vrta. Država Havila, poznata po zlatu, po nekima se nalazila na sjeveroistoku današnje Turske. Protezao se do obale današnje Gruzije. Ali ovo tumačenje predstavlja problem jer prema Postanju 10:7, “ *Havila* ” je “ *Kušov sin* ” , sam “ *sin Hamov* ” , a označava Etiopiju koja se nalazi južno od Egipta. To me navodi da tu zemlju “ *Havila* ” smjestim u Etiopiju ili Jemen, gdje su bili rudnici zlata koje je kraljica od Sabe ponudila kralju Salamonu.

Postanak 2:12: “ *Zlato ove zemlje je čisto; nalaze se tu i bdelij i kamen oniks .* ”

“ *Zlato* ” je simbol vjere i Bog prorokuje za Etiopiju, čistu vjeru. To će već biti jedina država na svijetu koja je sačuvala vjersko nasljeđe kraljice od Sabe nakon njezina boravka kod kralja Salomona. Dodajmo također za njegovu dobrobit, da su u svojoj neovisnosti sačuvanoj tijekom stoljeća vjerske tame koja je karakterizirala narode "kršćanske" zapadne Europe, Etiopljani zadržali kršćansku vjeru i prakticirali pravu subotu primljenu susretom Salomona. Apostol Filip krstio je prvog etiopskog kršćanina kako je otkriveno u Djelima apostolskim 8:27-39. Bio je eunuh svećenik kraljice Candace i cijeli je narod primio njegovo vjersko učenje. Još jedan detalj svjedoči o blagoslovu ovog naroda, Bog ga je zaštitio od neprijatelja ratnom akcijom koju je dobrovoljno poduzeo i odlučio slavni moreplovac Vasco da Gama.

Potvrđujući crnu boju etiopske kože, " *kamen oniks* " je "crne" boje i sastoji se od silicijeva dioksida; dodatno bogatstvo za ovu zemlju; jer ga njegova upotreba za izradu tranzistora čini danas posebno cijenjenim.

Postanak 2:13: " *Ime druge rijeke je Gihon; to je ono što okružuje cijelu zemlju Kuš .* "

Zaboravimo "rijeke" i na njihova mjesta postavimo ljude koje simboliziraju. Ovaj drugi narod " *okružuje zemlju Kuš* ", to jest Etiopiju. Šemovi potomci će se razviti u zemlji Arabiji i sve do Perzije. Ona zapravo okružuje teritorij Etiopije, tako da se može simbolizirati i nazivati imenom "rijeka " " *Gihon* ". U našim posljednjim danima, ovo okruženje je "muslimanska" religija Arabije i Perzije. Tako se konfiguracija početka stvaranja reproducira na kraju vremena.

Postanak 2:14: " *Ime trećeg je Hiddekel; to je ono što teče na istok od Asirije. Četvrta rijeka je Eufkrat .* "

" *Hiddekel* " označava "rijeku tigra", a označeni ljudi bili bi Indija koju simbolizira "bengalski tigar"; Azija i njezina istočna civilizacija lažno označena kao "žuta rasa" je stoga prorokovana i zabrinuta i ona se zapravo nalazi " *istočno od Asirije* ". U Dan.12, Bog je upotrijebio simbol ove " *rijeke* " ljudožderke "Tigar" da ilustrira adventističku muku doživljenu između 1828. i 1873., zbog mnoštva duhovnih smrti koje je uzrokovala.

Ime " *Eufkrat* " znači: cvjetan, plodan. U proročanstvu Apokalipse, " *Eufkrat* " simbolizira Zapadnu Europu i njezine izdanke, Ameriku i Australiju, koje Bog predstavlja dominirajućim rimskim papinskim vjerskim režimom koji naziva svojim gradom, " *Bavilon veliki* ". Ovaj Noin potomak bit će onaj Jafetov koji se proteže na zapad prema Grčkoj i Europi, a na sjever prema Rusiji. Europa je bila tlo na kojem je kršćanska vjera doživjela sve svoje dobre i loše razvoje nakon nacionalnog pada Izraela; pridjevi "cvjetna, plodna" su opravdani i prema predznaku, sinova Lee, nevoljene žene, bit će brojniji od onih Rahele, žene koju je Jakov ljubio.

Dobro je pronaći u ovoj poruci podsjetnik da su usprkos svim njihovim konačnim vjerskim podjelama, ove četiri vrste zemaljskih civilizacija imale istog Boga stvoritelja kao Oca, koji je opravdao njihovo postojanje.

Postanak 2:15: " *Jahve Bog uze čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva .* "

Bog nudi Adamu zanimanje koje se sastoji od " *obrađivanja i njegovanja* " vrta. Oblik ove kulture nam je nepoznat, ali se provodio bez ikakvog umora prije grijeha. Isto tako, bez ikakvog oblika agresije u cijeloj kreaciji, njegovo čuvanje bilo je pojednostavljeno do krajnjih granica. No, ta uloga stražara implicirala je postojanje opasnosti koja će uskoro poprimiti stvaran i točan aspekt: đavolsko zavođenje ljudske misli u tom istom vrtu.

Postanak 2:16: " *Jahve Bog dade ovu zapovijed čovjeku: Smiješ jesti sa svih stabala u vrtu; »*

Mnoštvo voćaka besplatno je dostupno Adamu. Bog ga ispunjava iznad njegovih potreba koje se sastoje od zadovoljenja želja za hranom variranjem okusa i mirisa. Božja ponuda je lijepa, ali to je samo prvi dio " *naredbe* " koju daje Adamu. Drugi dio ovog " *poretka* " dolazi na red.

Postanak 2:17: “ *Ali ne smiješ jesti sa stabla spoznajе dobra i zla, jer onog dana kad s njega okusiš, umrijet ćeš .*”

U Božjem " *poretku* ", ovaj dio je vrlo ozbiljan, jer će se prijetnja koja je predstavljena neumoljivo primijeniti čim se neposluh, plod grijehа, dovrši i ostvari. I ne zaboravite, da bi se projekt univerzalne nagodbe grijehа ostvario, Adam će morati pasti. Da bismo bolje razumjeli što će se dogoditi, prisjetimo se da je Adam još uvijek sam kada ga Bog upozorava iznoseći svoju " *naredbu* " da ne jede sa " *drveta spoznajе dobra i zla* " ili da ga ne hrani ideje vraga. Nadalje, u kontekstu vječnog života, Bog mu je morao objasniti što znači "umrijeti". Jer prijetnja je tu, u ovom " *umrijet ćeš* ". Ukratko, Bog nudi Adamu šumu, ali mu zabranjuje jedno jedino drvo. A nekima je i sama ta zabrana nepodnošljiva, tad drvo šumu skriva, kako izreka uči. Jestі sa " *stabla spoznajе dobra i zla* " znači: hraniti se naukom đavla koji je već potaknut duhom pobune protiv Boga i njegove pravde. Zato što je zabranjeno " *stablo* " postavljeno u vrtu slika njegove osobe, baš kao što je " *stablo života* " slika lika Isusa Kristа.

Postanak 2:18: “ *Jahve Bog reče: Nije dobro čovjeku biti sam; Pomoći ću mu da ga voli .*”

Bog je stvorio zemlju i čovjeka da otkrije svoju dobrotu i zloću đavla. Njegov spasonosni projekt otkriva nam se u onome što slijedi. Da biste razumjeli, znajte da čovjek igra ulogu Boga osobno koji ga tjera da misli, djeluje i govori kao što on sam misli, djeluje i govori. Ovaj prvi Adam je proročka slika Kristа kojega će Pavao predstaviti kao novog Adama.

Da bi se otkrila zloća đavla i dobrotа Božја, potrebno je da Adam sagriješi kako bi Zemljom zavladao đavao i kako bi njegova zla djela bila univerzalno otkrivenа. Pojam para postoji samo na zemlji stvorenoj za grijeh, jer je tako formirani dvojac iz duhovnog razlogа koji proriče odnos božanskog Kristа s njegovom Zaručnicom koja označava svoje izabranike. Odabranica mora znati da je i žrtva i korisnik plana spasenја koji je Bog isplanirao; ona je žrtva grijehа koja je Bogu učinjena potrebnom kako bi on u konačnici mogao osuditi đavla, i korisnica njegove spasonosne milosti jer će, svjestan svoje odgovornosti za postojanje grijehа, sam platiti cijenu grijehа. grijeh u Isusu Kristu. Dakle, Bog je isprva smatrao da samoća nije dobra i njegova je potreba za ljubavlju bila toliko velika da je bio spreman platiti skupu cijenu da je dobije. Ovo društvo, ovo licem u lice, koje omogućuje dijeljenje, Bog naziva " *pomoć* ", a čovjek će upotrijebiti taj izraz kada evocira svog ženskog ljudskog dvojnika. Što se tiče pomoći, ona će ga dovesti do pada i odvesti ga u grijeh iz ljubavi. Ali ta Adamova ljubav prema Evi slika je Kristove ljubavi prema njegovim odabranim pronađenim grešnicima, dostojnima vječne smrti.

Postanak 2:19: “ *Jahve Bog stvori od zemlje sve zvijeri poljske i sve ptice nebeske i dovede ih čovjeku da vidi kako će ih nazvati i da svako živo biće nosi ime koje čovjek bi to dao .*

Nadređeni je taj koji daje ime onome što je njemu inferiornije. Bog je sam sebi dao svoje ime i dajući Adamu to pravo potvrđuje vlast čovjeka nad svime što živi na zemlji. U tom prvom obliku zemaljskog stvaranja reduciraju se vrste životinja poljskih i ptica nebeskih i Bog ih dovodi Adamu, kao što ih je prije potopa u parovima vodio Noi.

Postanak 2:20: “ Čovjek je dao imena svoj stoci, i pticama nebeskim, i svim zvijerima poljskim; ali za čovjeka nije našao pomoć poput njega .” Takozvana pretpovijesna čudovišta stvorena su nakon grijeha kako bi se pojačale posljedice božanskog prokletstva koje će pogoditi cijelu zemlju uključujući i more. U vrijeme nevinosti životinjski svijet se sastoji od "stoke" korisne za čovjeka , “ ptice neba ” i “ životinje polja ” samostalnije. Ali u ovoj prezentaciji nije pronašao ljudski pandan jer on još ne postoji.

Postanak 2:21: “ Tada je JaHWéH Bog pustio dubok san na čovjeka, i on je zaspao; uzeo mu je jedno rebro i zatvorio meso na njegovo mjesto .”

Oblik koji je dan ovom kirurškom zahvatu dodatno otkriva spasonosni projekt. U Mihaelu, Bog se eliminira s neba, odlazi i odvaja se od svojih dobrih anđela što je norma " dubokog sna " u koji je Adam uronjen. U Isusu Kristu rođenom u tijelu, uzima se božansko rebro i nakon njegove smrti i uskrsnuća, na svojih dvanaest apostola, stvara svoju " pomoć ", od koje je uzeo tjelesni aspekt i svoje grijeha i kojima daje svoju "Sv. Duh". Duhovno značenje ove riječi " pomoć " je veliko jer daje njegovoj Crkvi, njegovom Izabraniku, ulogu " pomoći " u njezinu ostvarenju plana spasenja i univerzalnog globalnog rješavanja grijeha i sudbine grešnika.

Postanak 2:22: “ Jahve Bog načini ženu od rebra što ga uze čovjeku i dovede je čovjeku .”

Dakle, formacija žene prorokuje formaciju Izabranog Krista. Jer dolaskom u tijelu Bog formira svoju vjernu crkvu, žrtvu svoje tjelesne prirode. Da bi spasio izabrane od tijela, Bog je morao uzeti oblik u tijelu. I također, imajući u sebi život vječni, došao ga je podijeliti sa svojim izabranicima.

Postanak 2:23: “ I čovjek reče: Evo ovoga puta one koja je kost od mojih kostiju i tijelo od moga mesa! Ona će se zvati žena, jer je uzeta od muškarca .”

Bog je došao na Zemlju prihvatiti zemaljsku normu kako bi o svojoj Odabranici mogao reći ono što Adam kaže o svojoj ženskoj dvojnici kojoj je dao ime “ žena ”. Stvar je očitija na hebrejskom jer muška riječ muškarac je "ish" postaje "isha" za žensku riječ žena. Tom radnjom potvrđuje svoju dominaciju nad njom. Ali pošto mu je oduzeta, ova će mu „ žena “ postati neophodna kao da mu se „ rebro “ uzeto iz tijela želi vratiti i zauzeti njegovo mjesto. U ovom jedinstvenom iskustvu, Adam će prema svojoj supruzi osjećati osjećaje koje će majka osjećati prema djetetu koje rodi nakon što ga je nosila u svojoj utrobi. I to iskustvo živi i Bog jer su živa bića koja stvara oko sebe djeca koja iz njega izlaze; što ga čini jednako Majkom koliko i Ocem.

Postanak 2:24: “ Zato će čovjek ostaviti oca i majku i prionut će uza svoju ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo .”

U ovom stihu Bog izražava svoj plan za svoje odabranike koji će često morati prekinuti tjelesne obiteljske odnose kako bi se povezali s Izabranim koje je Bog blagoslovio. I ne zaboravite, prvo, u Isusu Kristu, Mihael je napustio svoj status nebeskog Oca kako bi došao i pridobio ljubav svojih odabranih učenika na zemlji; i to do te mjere da se odrekao korištenja svoje božanske moći u borbi protiv grijeha i đavla. Ovdje razumijemo da su teme **odvajanja** i **zajedništva** neodvojive. Na zemlji, izabrani mora biti tjelesno **odvojen** od onih koje voli kako

bi ušao u duhovno **zajedništvo i postao "jedno" s Kristom i svim njegovim izabranima, i njegovim vjernim dobrim anđelima.**

Želja " *rebra* " da se vrati na svoje početno mjesto nalazi svoje značenje u seksualnom spajanju ljudskih bića, činu tijela i duha gdje muškarac i žena fizički čine jedno tijelo.

Postanak 2:25: " *Čovjek i njegova žena bili su goli i nisu se sramili .* "

Fizička golotinja ne smeta svima. Ima ljubitelja naturizma. A na početku ljudske povijesti fizička golotinja nije izazivala " *sram* ". Pojava " *srama* " bit će posljedica grijeha, kao da bi jedenje sa " *drveta spoznaje dobra i zla* " moglo otvoriti ljudski um do sada nepoznatim učincima i ignorirati. U stvarnosti, plod zabranjenog stabla neće biti autor ove promjene, on će biti samo sredstvo, jer onaj koji mijenja vrijednosti stvari i savjest je Bog i samo on. On je taj koji će pobuditi osjećaj " *srama* " koji će grješni par osjećati u svojim umovima zbog svoje fizičke golotinje koja neće biti odgovorna; jer će greška biti moralna i odnosit će se samo na neposlušnost koju je primijenio Bog.

U sažimanju učenja Postanka 2, Bog nam je prvo predstavio posvećenje odmora ili subote sedmog dana koji proriče veliki odmor koji će biti dan u sedmom tisućljeću i Bogu i njegovim vjernim izabranicima. Ali ovaj odmor morao se izboriti zemaljskom borbom koju će Bog voditi protiv grijeha i đavla, utjelovljenjem u Isusu Kristu. Adamovo zemaljsko iskustvo ilustriralo je ovaj plan spasenja koji je osmislio Bog. U Kristu je postao tijelom kako bi stvorio svog odabranika od mesa koji će na kraju dobiti nebesko tijelo slično onima anđela.

Postanak 3

odvajanje od grijeha

Postanak 3:1: „ *Zmija je bila najlukavija od svih poljskih zvijeri koje je stvorio Jahve Bog. I reče ženi: "Je li Bog doista rekao: Ne jedite ni sa jednog drveta u vrtu?"* »

Jadna " *zmija* " imala je nesreću da ju je kao medij koristio "najlukaviji " od anđela koje je stvorio Bog. Životinje o kojima gmazovi kao što je " *zmija* " nisu govorili; jezik je bio posebnost slike Božje dane čovjeku. Ukažite na dobro, đavao ga tjera da razgovara sa ženom u vrijeme kada je ona odvojena od muža. Ta će izolacija za njega biti kobna jer bi u prisutnosti Adama đavao imao više poteškoća da navede ljudska bića da ne poslušaju Božju naredbu.

Isus Krist je otkrio postojanje đavla kojeg označava govoreći u Ivanu 8:44, da je on " *otac laži i ubojica od početka* ". Njegove riječi imaju za cilj poljuljati ljudsku sigurnost i na "Da ili Ne" koje zahtijeva Bog, on dodaje "ali" ili "možda" što uklanja sigurnost koja daje snagu istini. Zapovijed koju je Bog dao primio je Adam koji ju je potom prenio svojoj ženi, ali ona nije čula glas Boga koji je dao zapovijed. Također, njezina sumnja počiva na suprugu, poput: „je li razumio što mu je Bog rekao? »

Postanak 3:2: “ *Žena odgovori zmiji: Jedemo plodove s drveća u vrtu .* ”

Čini se da dokazi podupiru đavolove riječi; razmišlja i govori inteligentno. “ *Žena* ” čini svoju prvu grešku odgovarajući na “ *zmiju* ” koja govori ; što nije normalno. Prvo, to opravdava dobrotu Boga koji im je dao mogućnost da jedu sa svih stabala, osim onog koje je zabranjeno.

Postanak 3:3: “ *Ali što se tiče ploda drveta koje je usred vrta, Bog je rekao: Ne jedite od njega niti ga se dotičite da ne umrete.* ”

Adamov prijenos poruke božanske zapovijedi pojavljuje se u izrazu “ *da ne umreš* ”. Ovo nisu točne riječi koje je Bog rekao jer je rekao Adamu: “ *Onog dana kad pojedeš od toga, umrijet ćeš* ”. Slabljenje božanskih riječi potaknut će konzumiranje grijeha. Opravdavajući svoju poslušnost Bogu zbog “*straha*”, “*žena*” nudi đavlu mogućnost da potvrdi ovaj “*strah*” koji po njemu nije opravdan.

Postanak 3:4: “ *Tada zmija reče ženi: Nećeš umrijeti ; »*

A Glavni lažljivac se otkriva u ovoj izjavi koja je u suprotnosti s Božjim riječima: “ *nećete umrijeti .* ”

Postanak 3:5: “ *Ali Bog zna da će vam se oči otvoriti onog dana kad s njega budete jeli, i bit ćete kao bogovi, poznavajući dobro i zlo .* ”

Sada mora opravdati naredbu koju je dao Bog kojoj pripisuje opaku i sebičnu misao: Bog vas želi držati u niskosti i inferiornosti. On vas sebično želi spriječiti da postanete poput njega. Poznavanje dobra i zla predstavlja kao prednost koju Bog želi zadržati samo za sebe. Ali ako je prednost u poznavanju dobra, gdje je prednost u poznavanju zla? Dobro i zlo su apsolutne suprotnosti poput dana i noći, svjetla i tame i za Boga se znanje sastoji od iskustva ili poduzimanja akcije. U stvarnosti, Bog je već dao čovjeku **intelektualno znanje** o dobru i zlu **dopuštajući** drveće u vrtu i **zabranjujući** ono koje predstavlja “dobro i zlo”; jer on je simbolička slika đavla koji je konkretno iskusio sukcesivno “*dobro*” pa “*zlo*” pobunivši se protiv svog Stvoritelja.

Postanak 3:6: “ *Žena vidje da je stablo dobro za jelo i ugodno za gledanje, te da je dragocjeno za otvaranje uma; uzela je ploda njegovu i jela; dala je i svom mužu, koji je bio s njom, i on je jeo .* ”

Riječi koje dolaze od zmije imaju svoje djelovanje, sumnja nestaje i žena je sve uvjerenija da joj je zmija rekla istinu. Voće joj se čini dobrim i vizualno ugodnim, no iznad svega ga smatra “ *dragocjenim za otvaranje inteligencije* ”. Đavo postiže željeni rezultat, on je upravo regrutirao sljedbenika svog buntovničkog stava. A jedući zabranjeno voće i sama postaje stablo spoznaje zla. Ispunjen ljubavlju prema svojoj ženi od koje nije spreman prihvatiti razdvojenost , Adam radije dijeli njegovu katastrofalnu sudbinu jer zna da će Bog primijeniti njegovu smrtnu kaznu. A jedući zabranjeno voće zauzvrat, cijeli će par trpjeti tiransku dominaciju đavla. Ipak, paradoksalno, ta strastvena ljubav slika je one koju će Krist doživjeti za svoju Odabranicu, pristajući i umrijeti za nju. Također, Bog može razumjeti Adama.

Postanak 3:7: “ *Obojici se otvoriše oči i spoznaše da su goli, i sašivši smokvino lišće, načiniše sebi pojaseve .* ”

U ovom trenutku, kada je ljudski par svršio grijeh, počelo je odbrojavanje od 6000 godina koje je Bog planirao. Prvo, njihovu je svijest preobrazio Bog. Oči

koje su bile odgovorne za želju za plodom " *ugodnim za pogled* " žrtve su novog prosuđivanja stvari. A prednost kojoj se nadaju i koju traže pretvara se u nedostatak, jer se "srame " svoje golotinje koja do tada nije predstavljala nikakav problem, ni prema njima, ni prema Bogu. Otkrivena tjelesna golotinja bila je samo tjelesni aspekt duhovne golotinje u kojoj se našao neposlušni par. Ta duhovna golotinja lišila ih je božanske pravde i u njih je ušla sankcija smrti, tako da je otkriće njihove golotinje bio prvi učinak smrti koju je Bog dao. Dakle, smrt je bila posljedica iskusne spoznaje zla; što Pavao uči govoreći u Rim.6:23: " *jer je plaća grijeha smrt* ". Kako bi prikriili svoju golotinu, buntovni supružnici pribjegli su ljudskoj inicijativi koja se sastojala od "šivanja smokvinog lišća " za izradu " *pojasa* ". Ova akcija duhovno oslikava ljudski pokušaj samoopravdanja. " *Pojas* " će postati simbol " *istine* " u Efežanima 6:14. Adamov " *pojas* " od " *smokvinog lišća* " je stoga u suprotnosti, simbol laži **iza** koje se grešnik zaklanja da bi se uvjerio.

Postanak 3:8: " *Tada su čuli glas Jahve Boga kako ide kroz vrt prema večeri, a čovjek i njegova žena sakrili su se od prisutnosti Jahve Boga među drvećem u vrtu.* "

Onaj tko ispituje bubrege i srca zna što se upravo dogodilo i što je u skladu s njegovim spasonosnim projektom. Ovo je samo prvi korak koji će đavlu pružiti prostor da otkrije svoje misli i svoju zlu prirodu. Ali mora upoznati čovjeka jer mu ima mnogo toga za reći. Sada se čovjeku ne žuri u susret Bogu, svome Ocu, svome Stvoritelju, od kojega sada samo želi pobjeći, toliko se boji čuti njegove prijekore. A gdje se sakriti u ovom vrtu od Božjeg pogleda? Opet, vjerovanje da ga " *drveće u vrtu* " može sakriti od njegova lica, svjedoči o mentalnom stanju u koje je Adam pao otkako je postao grešnik.

Postanak 3:9: " *Ali Jahve Bog pozva čovjeka i reče mu: Gdje si? »*

Bog savršeno dobro zna gdje se Adam skriva, ali mu postavlja pitanje: " *Gdje si?*" » pružiti mu ruku pomoći i povući ga prema priznanju njegove krivnje.

Postanak 3:10: " *A on reče: Čuo sam tvoj glas u vrtu i uplašio sam se jer sam bio go i sakrio sam se.* "

Odgovor koji je dao Adam je sam po sebi priznanje njegove neposlušnosti i Bog će iskoristiti njegove riječi da dobije svoj način predstavljanja iskustva grijeha.

Postanje 3:11: " *I JaHWéH Bog reče: Tko ti je rekao da si gola? Jesi li jeo s drveta s kojeg sam ti zabranio jesti? »*

Bog želi iznuditi od Adama priznanje svoje krivnje. Od zaključka do zaključka, on joj jasno postavlja pitanje: " *Jesi li jela sa stabla s kojeg sam ti zabranio da jedeš?*" "

Postanak 3:12: " *Čovjek reče: Žena koju si stavio sa mnom dala mi je sa stabla i ja sam jeo.* "

Iako istinit, Adamov odgovor nije veličanstven. Nosi u sebi biljeg đavla i više ne zna odgovoriti s da ili ne, nego poput sotone odgovara zaobilaznim putem da jednostavno ne prizna vlastitu i golemu krivnju. Ide tako daleko da podsjeća Boga na njegovu ulogu u iskustvu, budući da mu je dao svoju ženu, prvog krivca, misli prije sebe. Najbolji dio priče je da je sve istina i da Bog toga nije nesvjestan jer je grijeh bio nužan u njegovom projektu. Ali griješi u tome što je, slijedeći

primjer žene, pokazao svoju sklonost prema njoj na štetu Boga, a to je bila njegova najveća greška. Jer od početka je Božji zahtjev bio da budemo voljeni iznad svega i svih.

Postanak 3:13: “ *I Jahve Bog reče ženi: Zašto si to učinila? Žena odgovori: "Zmija me prevarila, pa sam je pojela ."* ”

Veliki Sudac zatim se okreće ženi koju je muškarac optužio i tu je opet ženin odgovor u skladu sa stvarnošću činjenica: “ *Zmija me zavela, i ja sam je pojela* ”. Dakle, dala se zavesti i to je njezina smrtna krivnja.

Postanak 3:14: “*I reče Jahve Bog zmiji: Zato što si to učinila, prokleta ćeš biti među svom stokom i nad svim zvijerima poljskim, u dane života svoga.* ”

Ovaj put, Bog ne pita " *zmiju* " zašto je to učinila, jer Bog je svjestan da ga je Sotona, davao, koristio kao posrednika. Sudbina koju Bog daje " *zmiji* " zapravo se tiče samog đavla. Za " *zmiju* " je primjena bila trenutna, ali za đavla to je bilo samo proročanstvo koje će se ispuniti nakon pobjede Isusa Krista nad grijehom i smrću. Prema Otk.12:9, prvi oblik ove prijave bio je njegovo protjerivanje iz kraljevstva nebeskog, kao i zlih anđela iz njegovog tabora. Bačeni su na zemlju koju neće napustiti do svoje smrti i tisuću godina, izoliran na pustoj zemlji, Sotona će puzati u prašini koja je dočekala one koji su umrli zbog njega i slobode kojom ju je zloupotrijebio. Na od Boga proklesoj zemlji ponašat će se kao zmije, i bojažljivi i oprezni jer poraženi od Isusa Krista i bježe od čovjeka koji im je postao neprijatelj. Oni će nauditi ljudima skrivenima u nevidljivosti svojih nebeskih tijela tako što će ih sukobiti jedne protiv drugih.

Postanak 3:15: “ *Neprijateljstvo ću staviti između tebe i žene, između tvoga i njezina potomstva: ona će ti glavu satirati, a ti ćeš joj vrebati petu .* ”

Primijenjena na "zmiju", ova rečenica potvrđuje doživljenu i promatranu stvarnost. Njegova primjena na đavla je suptilnija. Neprijateljstvo između njegove strane i čovječanstva je potvrđeno i priznato. “ *Potomstvo žene koja mu satire glavu* ” bit će Kristovo i njegovih vjernih izabranika. Ona će završiti tako što će ga uništiti, ali prije toga, demoni će imati trajnu mogućnost " *raniti petu* " " *žene* ", Odabranice samog Krista prikazane, prvo, ovom " *petom* ". Jer " *peta* " je uporište ljudskog tijela kao što je " *ugaoni kamen* " kamen na kojem je sagrađen duhovni hram Božji.

Postanak 3:16: “ *Reče ženi: "Povećat ću muku u rađanju djeteta, s mukom ćeš rađati djecu, i tvoja će želja biti za tvojim mužem, ali on će imati vlast nad tobom.* ”

Prije nego što bude rođena svojom smrću, žena će morati " *patiti u svojoj trudnoći* "; ona će " *roditi s mukom* ", sve stvari doslovno ostvarene i zabilježene. Ali ovdje opet treba primijetiti proročansko značenje slike. U Ivanu 16:21 i Otk. 12:2 " *žena u porođajnim bolovima* " simbolizira Kristovu Crkvu u rimskom carskom, a potom i papinskom progonstvu kršćanske ere.

Postanak 3:17: “ *I on reče čovjeku: Zato što si poslušao glas svoje žene i jeo sa stabla za koje sam ti zapovjedio, ne smiješ jesti s njega! Zemlja će biti prokleta zbog tebe. Radom ćeš se od njega hraniti sve dane svoga života,* ”

Vraćajući se čovjeku, Bog mu daje pravi opis njegove situacije koju je on sramno nastojao sakriti. Njegova je krivnja potpuna i Adam će također otkriti da će prije nego što ga izbavi, njegovoj smrti prethoditi niz prokletstava koja će neke

navesti da više vole smrt nego život. Prokletstvo zemlje je strašna stvar i Adam će naučiti na teži način.

Postanak 3:18: “ *on će ti rađati trnje i trnje, a ti ćeš jesti travu u polju .*”

Nestalo je lakog obrađivanja Edenskog vrta, zamijenila ga je neprestana borba protiv kvasca, " šibljike, trnja " i korova koji se razmnožavaju u tlu zemlje. Tim više što će ovo prokletstvo tla ubrzati smrt čovječanstva jer će se uz znanstveni "napretak" čovjek u posljednjim danima trovati sam sebe stavljajući kemijski otrov u tlo svojih usjeva, kako bi eliminirao korov i insekte štetočine. Obilna i lako dostupna hrana više neće biti dostupna izvan vrta iz kojeg će on biti otjeran kao i njegova omiljena Božja žena.

Postanak 3:19: “ *U znoju lica svojega kruh ćeš jesti dok se ne vratiš u zemlju s koje si uzet; jer ti si prah i u prah ćeš se vratiti .*”

Ova sudbina koja pada na ljudsko biće opravdava oblik u kojem je Bog otkrio svoje stvaranje i svoju formaciju upravo iz “ *praha zemaljskog* ”. Adam na svoj i na naš račun saznaje u čemu se sastoji smrt koju je Bog prizvao. Primijetimo da mrtvac nije ništa više od “ *praha* ” i da izvan tog “ *prašina* ” ne ostaje živ duh koji izlazi iz ovog mrtvog tijela. Eccl.9 i drugi citati potvrđuju ovaj smrtnički status.

Postanak 3:20: “ *Adam je svojoj ženi dao ime Eva, jer je ona bila majka svih živih .*”

Ovdje ponovno Adam označava svoju dominaciju nad “ *ženom* ” dajući joj njezino ime “ *Eva* ” ili “Život”; naziv opravdan kao osnovna stvarnost ljudske povijesti. Svi smo mi daleki potomci, rođeni od Eve, zavedene Adamove žene preko koje je preneseno prokletstvo smrti i bit ćemo do povratka u slavi Isusa Krista u rano proljeće 2030. godine.

Postanje 3:21: “ *YahWeH Bog je načinio odjeću od kože za Adama i njegovu ženu i obukao ih njome .*

Bog ne zaboravlja da je grijeh zemaljskih supružnika bio dio njegovog projekta spasenja koji će sada poprimiti pokazani oblik. Nakon grijeha, božanski oprost postaje dostupan u ime Krista kojeg će rimski vojnici žrtvovati i razapeti. U ovoj akciji, nevino biće, slobodno od svih grijeha, pristat će umrijeti kako bi umjesto njih okajao grijehe svojih jedinih vjernih izabranika. Bog je od početka ubijao nedužne životinje kako bi njihove “ *kože* ” prekrile golotinju Adama i Eve. U tom djelovanju on zamjenjuje “ *pravdu* ” koju čovjek zamišlja onom koju mu njegov plan spasenja nameće kroz vjeru. “ *Pravda* ” koju je čovjek zamišljao bila je samo varljiva laž i umjesto nje Bog im pripisuje “ *odjeću* ” simbol “ *njegove autentične pravde* ”, “ *pojas njegove istine* ” koji se temelji na dragovoljnoj žrtvi Krista i prinoseći svoj život za otkupljenje onih koji ga vjerno ljube.

Postanje 3:22: “ *YahWeH Bog je rekao: Evo, čovjek je postao kao jedan od nas, za spoznaju dobra i zla. Spriječimo ga sada da ispruži svoju ruku i uzme stablo života, jede i živi vječno .*”

U Mihaelu se Bog obraća svojim dobrim anđelima koji su svjedoci drame koja se upravo dogodila na zemlji. On im reče: “ *Evo, čovjek je postao kao jedan od nas, za spoznaju dobra i zla .*” Dan prije svoje smrti, Isus Krist će upotrijebiti isti izraz u vezi s Judom, izdajnikom koji ga je trebao predati religioznim Židovima, a zatim Rimljanima da bude razapet, ovo u Ivanu 6:70: “Isus im

odgovori: *Bio je nisam li ja izabrao vas dvanaestoricu? A jedan od vas je demon!* ". " *Mi* " u ovom stihu postaje " *ti* " zbog različitog konteksta, ali Božji pristup je isti. Izraz " *jedan od nas* " odnosi se na Sotonu koji još uvijek ima slobodan pristup i kretanje u nebeskom kraljevstvu Božjem među svim anđelima stvorenim na početku zemaljskog stvaranja.

Potreba da se čovjek spriječi da jede sa "*drveta života* " bio je zahtjev istine o kojoj je Isus posvjedočio svojim riječima upućenim rimskom prefektu Ponciju Pilatu. "*Stablo života* " je bila slika Krista Otkupitelja i jesti ga značilo je hraniti se njegovim naukom i svom njegovom duhovnom osobnošću, uzeti ga kao zamjenu i osobnog spasitelja. To je bio jedini uvjet koji je mogao opravdati konzumaciju ovog "*drveta života* ". Snaga života nije bila u stablu, nego u onome koga je stablo simboliziralo: Kristu. Nadalje, ovo stablo je uvjetovalo vječni život i nakon istočnog grijeha ovaj vječni život je zauvijek izgubljen sve do konačnog povratka Boga u Kristu i Mihaelu. "*Drvo života* " i druga stabla bi stoga mogla nestati kao i Božji vrt.

Postanak 3:23: "*I YaHWéH Bog ga istjera iz edenskog vrta, da bi mogao obrađivati zemlju iz koje je bio uzet .*"

Sve što Stvoritelju preostaje jest da iz čudesnog vrta istjera ljudski par koji se, nastao od prvog Adama (riječ koja označava ljudsku vrstu: crveni = sangvinik), svojom neposlušnošću pokazao nedostojnim. A izvan vrta za njega će započeti mučan život, u fizički i psihički oslabljenom tijelu. Povratak u zemlju koja je postala tvrda i buntovna podsjetit će ljudska bića na njihovo porijeklo iz "*prašine* ".

Postanak 3:24: "*Tako je istjerao Adama; i postavio je na istok edenskog vrta kerubine koji mašu plamenim mačem, da čuvaju put stablu života .*"

Nije više Adam taj koji čuva vrt, već su anđeli ti koji ga sprječavaju da u njega uđe. Vrt će na kraju nestati nešto prije potopa koji se dogodio 1656. godine nakon Evinog i Adamovog grijeha.

U ovom stihu imamo korisno pojašnjenje za lociranje lokacije Edenskog vrta. Anđeli čuvari smješteni su "*istočno od vrta* ", koji je sam prema tome zapadno od mjesta gdje se Adam i Eva povlače. Pretpostavljeno područje predstavljeno na početku ovog poglavlja u skladu je s ovim pojašnjenjem: Adam i Eva povlače se u zemlju južno od planine Ararat, a zabranjeni vrt se nalazi u području "obilnih voda" u Turskoj u blizini jezera Van, tj. zapadno od njihovog položaja.

Postanak 4

Razdvajanje smrću

Ovo četvrto poglavlje omogućit će nam da bolje razumijemo zašto je bilo potrebno da Bog Sotoni i njegovim pobunjenim demonima ponudi demonstracijski laboratorij koji otkriva razmjere njihove zloće.

Na nebu je zloća imala granice jer nebeska bića nisu imala moć međusobno se ubijati; jer svi su trenutno bili besmrtni. Ova situacija stoga nije dopustila Bogu da otkrije visoku razinu zloće i okrutnosti za koju su bili sposobni njegovi neprijatelji. Zemlja je stoga stvorena s ciljem da dopusti smrt u svojim najokrutnijim oblicima koje um bića poput Sotone može zamisliti.

Ovo poglavlje 4, stavljeno pod simboličko značenje ovog broja 4 koji je univerzalnost, stoga će evocirati okolnosti prvih smrti zemaljskog čovječanstva; smrt je svoj posebni i jedinstveni univerzalni karakter među svim kreacijama koje je stvorio Bog. Nakon grijeha Adama i Eve, zemaljski život bio je " *spektakl za svijet i za anđele* ", kao što je rečeno u 1. Korinćanima 4:9, nadahnuti i vjerni svjedok Pavao, bivši Savao iz Tarza, prvi ovlaštenu progonoatelj crkva Kristova.

Postanak 4:1: " *Adam **je poznavao** Evu, svoju ženu; ona je začela i rodila Kaina i rekla: Ja sam stvorila čovjeka uz pomoć YaHWéH .*

U ovom stihu, Bog nam otkriva značenje koje daje glagolu " *spoznati* " i ova točka je ključna u načelu opravdanja vjerom kao što je zapisano u Ivanu 17:3: " *Život vječni je da te **poznaju** , jedini pravi Bog, i onoga koga si poslao, Isusa Krista .* Poznavati Boga znači upustiti se u odnos ljubavi s Njim, duhovni u ovom slučaju, ali tjelesni u slučaju Adama i Eve. Opet slijedeći ovaj model prvog para, iz te tjelesne ljubavi rođeno je "dijete"; pa "dijete" se također mora ponovno roditi u našem duhovnom odnosu ljubavi iskusnom s Bogom. Ovo novo rođenje zbog stvarnog " *znanja* " o Bogu otkriveno je u Otk.12:2-5: " *I bijaše trudna te je vikala u trudovima i bolovima porođaja. ... Rodila je sina koji će vladati svim narodima željeznom palicom. I njezino dijete bijaše uneseno Bogu i njegovu prijestolju .*" Dijete rođeno od Boga mora reproducirati karakter svog Oca, ali to nije bio slučaj s prvim sinom rođenim od ljudi.

Ime Kajin znači stjecanje. Ovo mu ime predviđa tjelesnu i zemaljsku sudbinu, suprotnost duhovnom čovjeku kakav će biti njegov mlađi brat Abel.

Napomenimo da na ovom početku povijesti čovječanstva majka koja rađa povezuje Boga s ovim rođenjem jer je svjesna da je stvaranje ovog novog života posljedica čuda koje je učinio veliki Bog stvoritelj YaHWéH. U našim posljednjim danima to više nije ili je rijetko slučaj.

Postanak 4:2: " *Opet mu rodi brata Abela. Abel je bio pastir, a Kain orač .*

Abel znači dah. Više nego Kain, dijete Abel predstavljeno je kao kopija Adama, prvi koji je primio dah pluća od Boga. Naime, on svojom smrću, ubijen od svog brata, predstavlja sliku Isusa Krista, pravog Sina Božjeg, spasitelja izabranih koje će otkupiti svojom krvlju.

Profesije dvojice braće potvrđuju njihove suprotne naravi. Poput Krista, " *Abel je bio pastir* ", a poput zemaljskog materijalističkog nevjernika, " *Kain je bio orač* ". Ova prva djeca ljudske povijesti navješćuju sudbinu koju je Bog prorekao. I oni dolaze dati detalje o njegovom projektu spašavanja.

Postanak 4:3: " *Nakon nekog vremena, Cain je prinio YaHWéH-u žrtvu od plodova zemlje; »*

Kajin zna da Bog postoji i da bi mu pokazao da ga želi počastiti, čini ga " *prinosom plodova zemlje* ", to jest stvarima koje je njegova djelatnost proizvela. U

ovoj ulozi on preuzima sliku mnoštva židovskih, kršćanskih ili muslimanskih religioznih ljudi koji ističu svoja dobra djela bez brige o pokušaju da saznaju i razumiju što Bog voli i očekuje od njih. Darovi imaju smisla samo ako ih cijeni osoba koja ih prima.

Postanak 4:4: “ *a Abel ju je, sa svoje strane, učinio jednom od prvorođenih u svome stada i u njihovu pretilu. YaHWéH je blagonaklono gledao na Abela i njegovu ponudu; »*

Abel oponaša svog brata, a zbog svojeg zanimanja pastira, prinosi Bogu “ *od prvorođenaca svoga stada i njihova sala* ”. To se Bogu sviđa jer on u žrtvi ovih “ *prvorođenaca* ” vidi očekivanu i prorečenu sliku svoje žrtve u Isusu Kristu. U Otk.1:5 čitamo: “ *... i od Isusa Krista, svjedoka vjernog, prvorođenca mrtvih i kneza kraljeva zemaljskih!*” *Njemu koji nas ljubi, koji nas je svojom krvlju izbavio od naših grijeha ...*”. Bog vidi svoj spasonosni projekt u Abelovoj ponudi i može ga smatrati samo ugodnim.

Postanak 4:5: “ *ali nije blagonaklono gledao na Kajina i njegov prinos. Cain je bio vrlo ljut, a lice mu je klonulo. »*

U usporedbi s Abelovom ponudom, logično je da bi se Bog malo zanimao za Kajinovu ponudu, koji isto tako logično može biti samo razočaran i žalostan. “ *Lice mu je oboreno* “, ali primijetimo da ga iritacija dovodi do toga da “ *postaje jako razdražen* “ i to nije normalno jer je ova reakcija plod razočaranog ponosa. Razdraženost i ponos uskoro će uroditi ozbiljnijim plodom: ubojstvom njegova brata Abela, predmetom njegove ljubomore.

Postanak 4:6: “ *I YaHWéH reče Kajinu: Zašto si ljut i zašto ti je lice oboreno? »*

Samo Bog zna razlog zašto je dao prednost Abelovoj ponudi. Kajin jedino može smatrati Božju reakciju nepravednom, ali umjesto da se ljuti, trebao bi moliti Boga da mu dopusti da shvati razlog ovog očito nepravednog izbora. Bog ima potpuno znanje o prirodi Kaina koji nesvjesno igra za njega ulogu zlog sluge Mateja 24:48-49: “ *Ali ako je on zao sluga, koji u sebi govori: Moj gospodar kasni doći, ako počine tući svoje drugove, ako jede i pije s pijanicama,...* ”. Bog mu postavlja pitanje na koje on savršeno zna odgovor, ali opet, time daje Kainu priliku da s njim podijeli uzrok svoje patnje. Na ova pitanja Kajin će ostati bez odgovora, pa ga Bog upozorava na zlo koje će ga zahvatiti.

Postanak 4:7: “ *Sigurno, ako činiš dobro, podići ćeš svoje lice; a ako činiš zlo, grijeh leži na vratima, i njegove želje su za tebe : ali ti imaš vlast nad njim . »*

Nakon što su Eva i Adam jeli i preuzeli status đavla jer su “spoznali dobro i zlo”, on se ponovno pojavljuje kako bi natjerao Caina da ubije svog brata Abela. Pred njim su dva izbora, “ *dobro i zlo* ”; “ *dobro* ” će ga navesti da se pomiri i prihvati Božji izbor čak i ako ga ne razumije. Ali izbor “ *zla* ” natjerat će ga da sagriješi protiv Boga, natjeravši ga da prekrši njegovu šestu zapovijed: “ *Ne počinij ubojstva* ”; i ne, “ *ne ubij* ” kako su to predstavili prevoditelji. Božja zapovijed osuđuje zločin, a ne ubijanje krivih zločinaca koje je on naredio legalnim iu ovom slučaju dolazak Isusa Krista nije ništa promijenio u ovom pravednom Božjem sudu.

Obratite pažnju na oblik u kojem Bog govori o “ *grijehu* ” kao da govori o ženi, prema kojoj je rekao Evi u Postanku 3:16: “ *tvoje će želje biti za tvojim*

mužem, ali on će imati vlast nad vas ". Za Boga je kušnja " grijeha " slična onoj žene koja želi zavesti svog muža i on ne smije dopustiti da njime " **ovlada** " ona ili on. Na taj je način Bog dao čovjeku nalog da ne dopusti da ga zavede " **grijeh** " kojeg predstavlja žena.

Postanak 4:8: " *Međutim, Kajin je razgovarao sa svojim bratom Abelom; ali dok su bili u polju, Kajin se obruši na svog brata Abela i ubije ga.* »

Unatoč ovom božanskom upozorenju, Kajinova će priroda donijeti svoje plodove. Nakon razmjene riječi s Abelom, Kajin, ubojica u svom duhu od početka poput svog duhovnog oca, đavla, " *bacio se na svog brata Abela i ubio ga* ". Ovo iskustvo poriče sudbinu čovječanstva gdje će brat ubijati brata, često iz svjetovne ili vjerske ljubomore do kraja svijeta.

Postanak 4:9: " *Jahve reče Kajinu: Gdje je tvoj brat Abel? Odgovorio je: Ne znam; jesam li ja čuvar svoga brata?* »

Kao što je rekao Adamu koji se skrivao od njega: " *Gdje si?* ", Bog reče Kainu: " *Gdje je tvoj brat Abel?* » , uvijek mu dati priliku da prizna svoju krivnju. Ali glupo, jer ne može zanemariti da Bog zna da ga je on ubio, drsko odgovara " *Ne znam* ", i s nevjerojatnom bahatošću postavlja Bogu pitanje: " *Jesam li ja skrbnik svoga brata?* »

Postanak 4:10: " *I reče Bog: Što si učinio? Glas krvi brata tvoga više sa zemlje k meni* "

Bog mu daje svoj odgovor koji znači: ti nisi njegov čuvar jer si ti njegov ubojica. Bog dobro zna što je učinio i prikazuje mu to slikom: " *Glas krvi brata tvoga više sa zemlje k meni* ". Ova slikovita formula koja prolivenoj krvi daje glas koji vapi prema Bogu bit će upotrijebljena u Apo.6 da evocira u "5. pečatu", vapaj mučenika ubijenih rimskim papinskim progonima katoličke religije: Apo. 6,9-10: " *Kad otvori peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše onih koji bijahu zaklani zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva koje su dali. Povikaše iza glasa govoreći: Dokle, Učitelju sveti i istiniti, odgađаш suditi i osvetiti našu krv onima koji žive na zemlji?* ". Dakle, nepravedno prolivena krv traži osvetu krivcima. Ova legitimna osveta će doći, ali to je nešto što Bog čuva isključivo za sebe. On izjavljuje u Pnz.32:35: " *Moja je osveta i odmazda, kad im noga posrne! Jer dan njihove propasti je blizu, i ono što ih čeka neće odgoditi.* " U Iza.61:2, zajedno s " *godinom milosti* ", " *dan osvete* " je u programu mesije Isusa Krista: "... *on me posla...da proglasim godinu milosti YaHWéH, i dan osvete od našeg Boga ; utješiti sve nevoljnike ; ...*". Nitko nije mogao shvatiti da je " *objava* " ove " *godine milosti* " morala biti odvojena od " *dana osvete* " za 2000 godina.

Dakle, mrtvi mogu klicati samo u sjećanju na Boga čije je pamćenje neograničeno.

Zločin koji je Kain počinio zaslužuje pravednu kaznu.

Postanak 4:11: " *Sada ćeš biti proklet od zemlje koja je otvorila svoja usta da primi krv tvoga brata iz tvoje ruke .* »

Kain će biti proklet sa zemlje i neće biti ubijen. Da bismo opravdali ovu božansku popustljivost, moramo priznati da ovaj prvi zločin nije imao presedana. Cain nije znao što znači ubiti, a gnjev koji je zaslijepio svako razmišljanje doveo ga je do fatalne brutalnosti. Sada kada je njegov brat mrtav, čovječanstvo više neće moći reći da nije znalo što je smrt. Tada će stupiti na snagu zakon koji je

Bog uspostavio u Izlasku 21:12: " *Tko nasmrt udari čovjeka, bit će kažnjen smrću* ."

Ovaj stih također predstavlja ovaj izraz: " *Zemlja koja je otvorila svoja usta da primi iz tvoje ruke krv tvoga brata* ". Bog personificira zemlju dajući joj usta koja upijaju krv prolivenu na njoj. Tada joj ova usta govore i podsjećaju je na smrtni čin koji ju je oskvrnio. Ova će slika biti preuzeta u Pnz.26:10: " **Zemlja je otvorila svoja usta i progutala ih zajedno s Korahom, kad su oni koji su se okupili umrli, a vatra je progutala dvjesto pedeset ljudi: služili su narodu upozorenja.** ." Onda će to biti u Otk.12:16: " *I zemlja je pomogla ženi, i zemlja je otvorila svoja usta i progutala rijeku koju je zmaj ispustio iz svojih usta.* ." " *Rijeka* " simbolizira francuske katoličke monarhijske lige čiji su posebno stvoreni vojni korpusi "zmajeva" progonili vjerne protestante i tjerali ih u planine zemlje. Ovaj stih ima dvostruko značenje: protestantski oružani otpor, zatim krvava Francuska revolucija. U oba slučaja izraz " *zemlja je otvorila svoja usta* " prikazuje to kao dobrodošlicu krvi mnoštva ljudi.

Postanak 4:12: " *Kad obrađuješ zemlju, ona ti više neće davati svoje bogatstvo. Bit ćeš lualica i lualica na zemlji.* »

Kajinova kazna ograničena je na zemlju koju je on prvi oskvrnio prolijevajući ljudsku krv na njoj; ono čovjeka koji je izvorno stvoren na sliku Božju. Od grijeha, ono zadržava svoje karakteristike od Boga, ali više ne posjeduje svoju savršenu čistoću. Čovjekova se aktivnost uglavnom sastojala od proizvodnje hrane obradom zemlje. Cain će stoga morati pronaći druge načine da se prehrani.

Postanak 4:13: " *Kain je rekao YaHWÉH: Moja je kazna prevelika da bih je mogao podnijeti.* "

Što znači: u ovakvim uvjetima bolje je da počinim samoubojstvo.

Postanje 4:14: " *Gle, ti me danas izbacuješ sa ove zemlje; Sakrit ću se od lica tvoga, bit ću lualica i lualica na zemlji, i tko god me nađe, ubit će me.* "

Ovdje je sada vrlo pričljiv i svoju situaciju sažima kao smrtnu kaznu.

Postanak 4:15: " *Jahve mu reče: Kad bi tko ubio Kajina, Kajin bi bio osvećen sedam puta. I Jahve je stavio znak na Kajina da ga tko god nađe ne ubije* ."

Odlučan poštediti Kajinov život iz već viđenih razloga, Bog mu je rekao da će njegova smrt biti plaćena, " *osvećena* ", " *sedmostruko* ". Zatim spominje " *znak* " koji će ga zaštititi. U tom smislu, Bog prorokuje simboličku vrijednost broja "sedam" koji će označavati subotu i posvećenje počinka koji će, prореčen na kraju tjedana, naći svoje puno ispunjenje u sedmom tisućljeću njegova projekta spasenja. Subota će biti znak pripadnosti Bogu stvoritelju u Ezek.20:14-20. I u Ezek.9 " *znak* " je stavljen na one koji pripadaju Bogu kako ne bi bili ubijeni u času božanske kazne. Konačno, kako bi se potvrdilo ovo načelo zaštićenog **odvajanja** , u Otk.7, " *znak* ", " *pečat Boga živoga* ", dolazi da " *zapečati čelo* " Božjih slugu, a ovaj " *pečat i znak* " je njegova subota sedmoga dana.

Postanak 4:16: " *Tada je Kajin otišao od lica Jahve i nastanio se u zemlji Nod, istočno od Edena.* "

Adam i Eva su se već povukli istočno od Edena nakon što su bili protjerani iz Božjeg vrta. Ova zemlja ovdje dobiva ime Nod što znači: patnja. Kajinov će

život tako biti obilježen duševnom i tjelesnom patnjom jer biti odbačen daleko od Božjeg lica ostavlja tragove čak i u tvrdom srcu Kajina koji je u stihu 13, bojeći se njega, rekao: "Bit ću skriven daleko od tvoje prisutnosti. " lice ".

Postanak 4:17: " *Kain je poznao svoju ženu; zaniela je i rodila Henoka. Zatim je sagradio grad i nazvao ga po svom sinu Enohu .* "

Kain će postati patrijarh stanovništva grada kojem je dao ime svom prvom sinu: Henok što znači: pokrenuti, uputiti, vježbati i početi koristiti nešto. Ovo ime sažima sve što ovi glagoli predstavljaju i prikladno je jer Kain i njegovi potomci inauguriraju tip društva bez Boga koji će trajati do kraja svijeta.

Postanak 4:18: " *Henok je rodio Irada, Irad je rodio Mehujaela, Mehujael je rodio Metušaela, a Metušael je rodio Lameka .* »

Ova kratka genealogija namjerno se zaustavlja na liku po imenu Lamech, čije točno značenje ostaje nepoznato, ali riječ iz ovog korijena odnosi se na upute poput imena Henok, a također i na pojam moći.

Postanak 4:19: " *Lamek je uzeo dvije žene: jedna se zvala Ada, a druga Zila .* »

U ovom Lamehu nalazimo prvi znak prekida s Bogom prema kojem će "čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu, i njih će dvoje biti jedno tijelo " (vidi Post 2,24). Ali u Lamehu muškarac se vezuje za dvije žene i njih troje će postati jedno tijelo. Očito je odvojenost od Boga potpuna.

Postanak 4:20: " *Ada je rodila Jabala: on je bio otac onih koji žive u šatorima i kod stada .* "

Jabal je patrijarh nomadskih pastira kao što su neki arapski narodi i danas.

Postanak 4:21: " *Ime njegova brata bilo je Jubal: on je bio otac svih onih koji sviraju harfu i sviralu .* »

Jubal je bio patrijarh svih glazbenika koji imaju važno mjesto u civilizacijama bez Boga, čak i danas gdje su kultura, znanje i umjetnik temelji naših modernih društava.

Postanak 4:22: " *Zilla je, sa svoje strane, rodila Tubala Caina, koji je kovao sva glazbala od mjedi i željeza. Tubal Cainova sestra bila je Naama .* »

Ovaj stih proturječi službenim učenjima povjesničara koji pretpostavljaju brončano doba prije željeznog doba. Istina, prema Bogu, prvi su ljudi znali kovati željezo, a možda i od samog Adama jer tekst ne kaže za Tubal Kaina da je bio otac onih koji kuju željezo. Ali ovi otkriveni detalji dani su nam kako bismo shvatili da civilizacija postoji od prvih ljudi. Njihove bezbožne kulture nisu bile ništa manje profinjene od naše danas.

Postanak 4:23: " *Lamek reče svojim ženama: Ada i Zila, slušajte moj glas! Žene Lamečke, čujte moju riječ! Ubio sam čovjeka za svoju ranu, a mladića za svoju modricu.* »

Lamek se hvali svojim dvjema ženama da je ubio čovjeka, što ga boli na Božjem sudu. Ali s bahatošću i podsmijehom dodaje da je ubio i jednog mladića, što pogoršava njegov slučaj na Božjem sudu i što ga čini autentičnim "ubojećom" i recidivistom.

Postanak 4:24: " *Kain će biti osvećen sedam puta, a Lamek sedamdeset i sedam puta.* »

Zatim se ruga blagosti koju je Bog pokazao prema Kainu. Budući da je nakon što je ubio čovjeka, Kainova smrt trebala biti osvećena "sedam puta", nakon što je ubio čovjeka i mladića, Lamek će biti osvećen od strane Boga "sedamdeset i sedam puta". Ne možemo zamisliti takve odvratne primjedbe. I Bog je htio otkriti čovječanstvu da su njegovi prvi predstavnici druge generacije, one Kainove do sedme, one Lamekove, dosegli najviši stupanj bezbožnosti. I ovo je njegova demonstracija posljedica odvajanja od njega.

Postanak 4:25: “ *Adam je još uvijek poznavao svoju ženu; i ona rodi sina i nadjenu mu ime Set; jer, reče, Bog mi je dao drugo potomstvo mjesto Abela, kojega je Kain ubio .*”

Ime Seth koje se na hebrejskom izgovara "cheth" označava temelj ljudskog tijela. Neki to prevode kao "ekvivalent ili restitucija", ali nisam uspio pronaći opravdanje za ovaj prijedlog na hebrejskom. Stoga zadržavam "temelj tijela" jer će Set postati korijen ili osnovni temelj vjerne loze koju će Postanje 6 označiti izrazom " *sinovi Božji* ", ostavljajući "ženama" buntovne potomke loze Kaina koji ih je zaveo, u suprotnosti, nazivom " *kćeri ljudske* ".

U Setu, Bog sije i podiže novo " *sjeme* " u kojem je sedmi potomak, drugi Henok, dan kao primjer u Postanku 5:21 do 24. Imao je privilegiju ući u nebo živ, bez prolaska kroz smrt, nakon 365 godina ovozemaljskog života proživljenog u vjernosti Bogu stvoritelju. Ovaj Henok dobro je nosio svoje ime jer je njegovo "obrazovanje" bilo na slavu Božju za razliku od njegovog imenjaka, sina Lamekova, sina Kainove loze. I obojica, Lamek buntovnik i Henok pravednik bili su "sedmi" potomci svoje loze.

Postanak 4:26: “ *Šet je također imao sina i nazvao ga je Enoš. Tada su ljudi počeli zazivati ime Jahve .* »

Enosch znači: čovjek, smrtnik, zao. Ovo ime je povezano s trenutkom kada su ljudi počeli zazivati ime YaHWéH. Ono što nam Bog želi reći povezujući ove dvije stvari je da je čovjek vjerne loze postao svjestan zloće svoje prirode koja je k tome smrtna. I ova svijest ga je dovela do toga da traži svog Stvoritelja da ga poštuje i vjerno mu oda ibadet koji je njemu ugodan.

Postanak 5

Odvajanje kroz posvećenje

U ovom 5. poglavlju Bog je okupio lozu koja mu je ostala vjerna. Predstavljam vam detaljnu studiju samo prvih stihova koji nam omogućuju da shvatimo razlog ovog nabiranja koje pokriva vrijeme između Adama i slavnog Noe.

Postanak 5:1: “ *Ovo je knjiga potomstva Adamova. Kad je Bog stvorio čovjeka, stvorio ga je na sliku Božju .*”

Ovaj stih postavlja standard za popis imena citiranih ljudi. Sve se temelji na ovom podsjetniku: “ *Kada je Bog stvarao čovjeka, stvorio ga je na sliku Božju*

”. Stoga moramo shvatiti da je čovjek da bi ušao na ovaj popis morao sačuvati svoju " **sličnost Bogu** ". Stoga možemo razumjeti zašto tako važna imena kao što je Kajinovo ne ulaze na ovaj popis. Jer nije riječ o fizičkoj sličnosti, već o sličnosti karaktera, a četvrto poglavlje nam je upravo pokazalo ono o Kajinu i njegovim potomcima.

Postanak 5:2: “ *Stvorio je muškarca i ženu, blagoslovio ih i nazvao ih imenom čovjek kad su bili stvoreni .*”

I ovdje podsjećanje na Božji blagoslov muškarca i žene znači da je imena koja će biti navedena blagoslovljena od Boga. Inzistiranje na njihovom stvaranju od strane Boga naglašava važnost koju on pridaje prepoznavanju kao Boga stvoritelja koji izdvaja, posvećuje svoje sluge, znakom subote, ostatak koji se poštuje tijekom sedmog dana od svih njihovih tjedana. Održavanje Božjeg blagoslova uz posvećenje subote i sličnost s Njegovim karakterom su uvjeti koje Bog zahtijeva da ljudsko biće ostane dostojno nazivati se " *čovjekom* ". Osim ovih plodova, čovjek po svom sudu postaje razvijenija i obrazovanija „životinja“ od drugih vrsta.

Postanak 5:3: “ *Adamu, kad je bilo sto trideset godina, rodi se sin na svoju sliku, na njegovu sliku, i nadjenu mu ime Šet .*”

Vidljivo između Adama i Seta nedostaju dva imena: Kajinova (koji nije od vjerne loze) i Abelova (koji je umro bez potomaka). Standard blagoslovljenog odabira je tako demonstriran. Isto će vrijediti i za sva ostala navedena imena.

Postanak 5:4: “ *Dani Adamovi nakon rođenja Šeta bili su osam stotina godina; i rodi sinove i kćeri .*”

Ono što moramo razumjeti jest da je Adam " *rodio sinove i kćeri* ", prije rođenja " *Seta* " i nakon njega, ali oni nisu očitovali vjeru oca ili onu "Seta". Pridružili su se "ljudima životinjama" koji su bili nevjerni i bez poštovanja prema živome Bogu. Tako se, među svima onima koji su mu rođeni, nakon Abelove smrti, " *Set* " prvi istaknuo svojom vjerom i svojom vjernošću Bogu YaHWÉH koji je stvorio i formirao njegovog zemaljskog oca. Drugi nakon njega, ostajući anonimni, možda su slijedili njegov primjer, ali oni ostaju anonimni jer je popis odabran od Boga izgrađen na sukcesiji prvih vjernih ljudi svakog od predstavljenih potomaka. Ovo objašnjenje čini razumljivom već visoku dob, "130 godina" za Adama kada je rođen njegov sin "Set". I ovo se načelo odnosi na svakog od odabranih spomenutih u dugačkom popisu koji se zaustavlja na Noi, jer njegova tri sina: Šem, Ham i Jafet neće biti izabrani, jer nisu u njegovoj duhovnoj sličnosti.

Postanak 5:5: “ *Adam je živio svega devet stotina i trideset godina; onda je umro .*”

Idem izravno do sedmog odabranika čije je ime Henok; Henok čiji je karakter apsolutna suprotnost Henoku, sinu Kajinovu.

Postanak 5:21: “ *Henok je imao šezdeset i pet godina i rodi Metuzalaha .*”

Postanak 5:22: “ *Henok je, nakon rođenja Metuzalaha, hodio s Bogom tri stotine godina; i rodi sinove i kćeri .*”

Postanak 5:23: “ *Svih Henokovih dana bilo je tri stotine šezdeset i pet godina .*”

Postanak 5:24: “ *Henok je hodio s Bogom; **tada ga više nije bilo, jer ga je Bog uzeo** ”.*

Ovim specifičnim izrazom iz Henokovog slučaja Bog nam to otkriva: pretpotopni su također imali svog “Iliju” uznesenog na nebo bez prolaska kroz smrt. Uistinu, formula ovog stiha razlikuje se od svih ostalih koji završavaju kao i za Ademov život, riječima “ *tada je umro* ”.

Slijedi Metušalah, čovjek koji je najduže živio na Zemlji, 969 godina; zatim drugi Lamech iz ove loze blagoslovljen od Boga.

Postanak: 5:28: “ *Lamek, kad je imao sto osamdeset i dvije godine, rodi sina* ”

Postanak: 5:29: “ *Nadjenu mu ime Noa, govoreći: Ovaj će nas utješiti zbog našeg umora i teškog rada naših ruku, dolazeći iz **ove zemlje koju je YaHWéH prokleo*** .”

Da biste razumjeli značenje ovog stiha, morate znati da ime Noa znači: odmor. Lamek sigurno nije slutio u kojoj će se mjeri njegove riječi obistiniti, jer je “ *prokletu zemlju* ” vidio samo iz kuta “ *našeg umora i mučnog rada naših ruku* ”, rekao je. Ali u Noino vrijeme, Bog će ga uništiti zbog zloće ljudi koje nosi, kao što će nam Postanak 6 omogućiti da shvatimo. Međutim, Lamech, Noin otac, bio je odabranik kojemu je, poput nekolicine odabranika njegova vremena, sigurno bilo žao vidjeti kako zloća ljudi oko njih raste.

Postanak 5:30: “ *Lamek je živio, nakon rođenja Noe, pet stotina devedeset i pet godina; i rodi sinove i kćeri* ”

Postanak 5:31: “ *Bilo je svih dana Lamekovih sedam stotina sedamdeset i sedam godina; onda je umro* »

Postanak 5:32: “ *Noa, star pet stotina godina, rodi Šema, Hama i Jafeta* ”

Postanak 6

Razdvajanje ne uspijeva

Postanak 6:1: “ *Kad su se ljudi počeli množiti na licu zemlje i kćeri im se rađale,* ”

Prema prethodno naučenim lekcijama, ovo ljudsko mnoštvo je životinjska norma koja prezire Boga koji stoga ima dobre razloge da ih također odbaci. Zavođenje Adama od strane njegove žene Eve reproducira se kroz cijelo čovječanstvo i normalno je po tijelu: djevojke zavode muškarce i od njih dobivaju što žele.

Postanak 6:2: “ *Vidjeli su sinovi Božji da su kćeri ljudske lijepo i uzimali su im za žene između svih koje su izabrali.* ”

Ovdje stvari postaju zeznute. **Razdvajanje** između posvećenih i nereligioznih nevjernika s vremenom nestaje. Posvećeni ovdje logično nazvani “ *sinovi Božji* ” potpadaju pod zavođenje “ *kćeri ljudskih* ” ili “životinjske” ljudske skupine. Bračni savezi tako postaju uzrokom propasti od Boga željene i tražene **razdvojenosti** . Bilo je to nezaboravno iskustvo koje će ga kasnije navesti da zabrani Izraelovim sinovima da uzimaju strankinje za žene. Potop koji će uslijediti

pokazuje koliko se treba pridržavati ove zabrane. Za svako pravilo postoje iznimke, jer su neke žene uzele pravog Boga sa židovskim mužem poput Rute. Opasnost nije u tome što je žena strankinja, već u tome što navodi " *Božjeg sina* " na pogansko otpadništvo tjerajući ga da prihvati tradicionalnu pogansku religiju svog podrijetla. Štoviše, zabranjeno je i suprotno jer se žena "kći Božja" dovodi u smrtnu opasnost udajom za "sina čovječjeg", "životinje" i krive vjere, što je za nju još opasnije. Jer svaka "žena" ili "djevojka" je "žena" samo tijekom svog života na zemlji, a izabrani među njima će kao i muškarci dobiti aseksualno nebesko tijelo slično Božjim anđelima. Vječnost je uniseks i slika lika Isusa Krista, savršenog božanskog modela.

Problem braka je i dalje prisutan. Jer onaj tko se oženi nekim tko nije njegove vjere, svjedoči protiv svoje vjere, bila ona prava ili kriva. Nadalje, ovaj postupak pokazuje ravnodušnost prema vjeri, a time i prema samom Bogu. Izabrani moraju ljubiti Boga iznad svega da bi bili dostojni izbora. Međutim, savez sa strancem mu se ne sviđa, izabranik koji ga sklapa postaje nedostojan izbora, a njegova vjera postaje drska, iluzija koja će završiti strašnim razočaranjem. Ostaje izvući konačni odbitak. Ako brak još uvijek predstavlja ovaj problem, to je zato što se moderno ljudsko društvo nalazi u istom stanju nemoralna kao i ono iz Noinovog vremena. Ova je poruka stoga za naše posljednje vrijeme u kojem laži dominiraju ljudskim umovima koji postaju potpuno zatvoreni božanskoj "istini".

Zbog njezine važnosti za naša "posljednja vremena", Bog me naveo da konačno razvijem ovu poruku otkrivenu u ovom izvještaju u Postanku. Zato što je iskustvo prepotopnih izabranika sažeto sretnim " *početkom* " i tragičnim " *krajom* " u otpadništvu i odvratnosti. Međutim, ovo iskustvo također sažima ono njegove posljednje crkve u svom institucionalnom obliku "Adventista sedmog dana", službeno i povijesno blagoslovljene 1863., ali duhovno 1873., u "Philadelphiji", u Otk.3:7, za svoj " *početak* " , i " *izbljuvan* " od strane Isusa Krista u Otk.3:14, u " *Laodiceji* " 1994. godine, na njegovom " *kraju* " , zbog njegove formalističke mlakosti i zbog njegovog savezništva s ekumenskim neprijateljskim taborom 1995. godine. Božje odobrenje za ovu kršćansku vjersku instituciju stoga je utvrđeno " *početkom* i *krajem* ". Ali kao što su židovski savez nastavili dvanaest apostola koje je izabrao Isus, tako adventističko djelo nastavljamo ja i svi koji primaju ovo proročko svjedočanstvo i reproduciraju djela vjere koja je Bog izvorno blagoslovio u pionirima adventizma 1843. i 1844. Preciziram da je Bog blagoslovio motive njihove vjere, a ne standard njihovih proročkih tumačenja koji je kasnije bio doveden u pitanje. Praksa subote koja je vjerojatno postala formalistička i tradicionalna, sito Božjeg suda više ne blagoslivlja ništa osim ljubavi prema istini koja je zabilježena u njegovim izabranima, "od početka do kraja" ili, do pravog slavnog povratka Krista, određenog za posljednji put u proljeće 2030.

Predstavljajući se u Otk.1:8 kao " *alfa i omega* " , Isus Krist nam otkriva ključ za razumijevanje strukture i aspekta u kojem nam otkriva kroz cijelu Bibliju, svoj " *sud* " , To je uvijek se temelji na promatranju situacije " *početka* " i onoga što se pojavljuje na " *kraju* " , života, saveza ili crkve. Ovo se načelo pojavljuje u Dan.5 gdje riječi koje je Bog napisao na zidu, " *izbroji, izbroji* " , iza kojih slijedi "

odvagano i podijeljeno ", predstavljaju " *početak* " života kralja Beltazara i vrijeme njegova " *kraja* " . . Na taj način Bog potvrđuje da se njegov sud temelji na trajnoj kontroli nad subjektom koji se sudi. Bio je pod njegovim promatranjem od svog " *početka* " ili " *alfe* " do svog " *kraja* ", svoje " *omega* " .

U knjizi Otkrivenja iu temi pisama upućenih " *sedam Crkava* " , isto načelo utvrđuje " *početak i kraj* " svih dotičnih " *Crkava* " . Prvo, nalazimo apostolsku Crkvu čiji se slavni " *početak* " podsjeća u poruci predanoj " *Efezu* " i u kojem je njezin " *kraj* " stavlja pod prijetnju povlačenja Duha Božjega zbog njegova nedostatka revnosti. Srećom, poruka predana u " *Smirni* " prije 303. godine svjedoči da će se Kristov poziv na obraćenje čuti za slavu Božju. Zatim, Papinska katolička crkva počinje u " *Pergamu* ", 538. godine, a završava u " *Tijatiri* ", u vrijeme protestantske reformacije, ali posebno službeno u vrijeme smrti pape Pija 6. koji je držan u zatvoru u Valenciji, u mom gradu , u Francuskoj, 1799. Zatim dolazi slučaj protestantske vjere, čije je odobrenje od Boga također vremenski ograničeno. Njegov " *početak* " spominje se u " *Tijatiri* " , a " *kraj* " je otkriven u " *Sardu* " 1843. godine zbog prakticiranja nedjelje naslijeđenog iz rimske religije. Isus ne može biti jasniji, njegova poruka, " *mrtav si* " , ne dovodi do zabune. I treće pod " *Filadelfijom i Laodicejom* " slučaj institucionalnog adventizma koji smo prethodno vidjeli zatvara temu poruka upućenih " *sedam crkava* " i vremenu epoha koje one simboliziraju.

Otkrivajući nam danas kako je prosuđivao stvari koje su već postignute, i od " *početka* " poput Postanka, Bog nam daje ključeve za razumijevanje kako prosuđuje činjenice i crkve u našem vremenu. " *Presuda* " koja proizlazi iz našeg proučavanja stoga nosi " *pečat* " Duha svog božanstva.

Postanak 6:3: " *Tada je Jahve rekao: Moj duh neće zauvijek ostati u čovjeku, jer čovjek je tijelo i njegovi dani bit će stotinu i dvadeset godina .* »

Manje od 10 godina prije Kristova povratka, ova poruka danas poprima zadivljujuću aktualnost. Duh života koji je dao Bog " *neće ostati u čovjeku zauvijek, jer čovjek je tijelo i njegovi dani bit će stotinu ~~dvadeset~~ i devet godina .* " Zapravo, to nije bilo značenje koje je Bog dao njegovim riječima. Shvatite mene i razumite Njega: Bog se ne odriče svog šest tisuća godina projekta pozivanja i odabira izabranih. Njegov problem leži u enormnoj dužini života koju je dao pretpotopnim ljudima od Adama koji je umro sa 930 godina, nakon njega će drugi Metuschela doživjeti 969 godina. Ako je to 930 godina vjernosti, to je podnošljivo, pa čak i Bogu ugodno, ali ako se radi o bahatom i odvratnom Lamehu, Bog procjenjuje da će izdržati prosječno 120 godina biti više nego dovoljno. . Ovo tumačenje potvrđuje i povijest, budući da je od završetka potopa duljina ljudskog života smanjena na prosječnih 80 godina u naše vrijeme.

Postanak 6:4: " *Divovi su bili na zemlji u one dane, a također i nakon što su sinovi Božji došli k kćerima ljudskim, i one su im rađale djecu: to su junaci koji su bili poznati u antici .*

Morao sam dodati preciznost " *i također* " iz hebrejskog teksta, jer je značenje poruke transformirano. Bog nam otkriva da je njegovo prvo pretpotopno stvorenje bilo gigantskog standarda, sam Adam je morao biti visok otprilike 4 ili 5 metara. Upravljanje zemljinom površinom se mijenja i smanjuje. Jedan korak ovih " *divova* " vrijedio je pet naših, a on je morao dobiti pet puta više hrane sa zemlje

nego današnji čovjek. Prvotno je zemljište stoga brzo naseljeno i naseljeno po cijeloj površini. Preciznost “ *i također* ” uči nas da ovaj standard “ *divova* ” nije izmijenjen savezima posvećenih i odbačenih, “ *sinova Božjih* ” i “ *kćeri ljudskih* ”. Noa je dakle i sam bio div od 4 do 5 metara kao i njegova djeca i njihove žene. U Mojsijevo vrijeme, ove prepotopne norme još su se nalazile u zemlji Kanaan, a ti su divovi, "Anakimi", bili ti koji su prestrašili hebrejske uhode poslane u zemlju.

Postanak 6:5: “ *Jahve je vidio da je velika zloća ljudi na zemlji i da su sve misli njihova srca svaki dan samo prema zlu .* ”

Takvo zapažanje njegovu odluku čini razumljivom. Podsjećam vas da je stvorio zemlju i čovjeka da otkrije ovu zloću skrivenu u mislima njegovih nebeskih i zemaljskih stvorenja. Željena demonstracija je stoga dobivena budući da su “ *sve misli njihova srca svakodnevno bile usmjerene samo prema zlu* ”.

Postanak 6:6: “ *Jahve se pokaja što je stvorio čovjeka na zemlji i ožalosti se u svom srcu .* ”

Jedno je znati unaprijed što će se dogoditi, ali drugo je doživjeti to u njegovom ispunjenju. A suočen sa stvarnošću dominirajućeg zla, misao o pokajanju, točnije o žaljenju, može se trenutno pojaviti u Božjem umu, toliko je velika njegova patnja pred ovom moralnom katastrofom.

Postanak 6:7: “ *I Jahve reče: Istrebit ću s lica zemlje čovjeka koga sam stvorio, od čovjeka do stoke, do gmizavaca i do ptica nebeskih; jer se kajem što sam ih učinio .* ”

Neposredno prije potopa, Bog bilježi trijumf Sotone i njegovih demona na zemlji i njezinim stanovnicima. Za njega je to iskušenje bilo strašno, ali je dobio demonstraciju koju je želio. Sve što preostaje je uništiti ovaj prvi oblik života u kojem ljudi predugo žive i premoćni su u divovskim veličinama. Kopnene životinje bliske ljudima, poput stoke, gmazova i ptica nebeskih morat će zauvijek nestati s njima.

Postanak 6:8: “ *Ali Noa je našao milost u očima YaHWéH-a .* ”

I prema Ezé.14 on je bio jedini koji je našao milost pred Bogom, njegova djeca i njihove žene nisu bili dostojni da budu spašeni.

Postanak 6:9: “ *Ovo je potomstvo Noino. Noa je bio **pravedan i pošten čovjek** u svoje vrijeme; Noa je hodio s Bogom .* ”

Poput Joba, Bog je Nou sudio “ *pravednim i poštenim* ”. I poput pravednog Henoka prije njega, Bog mu pripisuje da “ *hoda* ” s njim.

Postanak 6:10: “ *Noa rodi tri sina: Šema, Hama i Jafeta .* ”

U dobi od 500 godina prema Postanku 5:22, “ *Noa je rodio tri sina: Šema, Hama i Jafeta* ”. Ovi sinovi će odrasti, postati muškarci i uzeće žene. Noi će stoga pomagati i pomagati njegovi sinovi kada bude trebao graditi arku. Između vremena njihova rođenja i potopa proći će 100 godina. To dokazuje da se “120 godina” iz stiha 3 ne odnosi na vrijeme koje mu je dano da dovrši svoju izgradnju.

Postanak 6:11: “ *Zemlja je bila pokvarena pred Bogom, zemlja je bila puna nasilja .* ”

Korupcija nije nužno nasilna, ali kada je nasilje obilježava i karakterizira, patnja Boga koji voli postaje intenzivna i nepodnošljiva. Ovo nasilje, koje je doseglo svoj vrhunac, je tipa kojim se Lamek hvalio u Postanku 4:23: “ *Ubio sam čovjeka za svoju ranu, i mladića za svoju modricu .* ”

Postanak 6:12: “ *I pogleda Bog na zemlju, i gle, bijaše pokvarena; jer je svako tijelo pokvarilo svoj put na zemlji .*”

Za manje od 10 godina, Bog će ponovno pogledati Zemlju i pronaći je u istom stanju kao u vrijeme potopa, “ *svako će tijelo pokvariti svoj put .*” Ali morate razumjeti što Bog misli kada govori o korupciji. Jer ako je referenca ove riječi čovjek, odgovori su brojni koliko i mišljenja o toj temi. S Bogom Stvoriteljem odgovor je jednostavan i precizan. On korupcijom naziva sve izopačenosti koje su muškarac i žena unijeli u red i pravila koja je on uspostavio: U korupciji muškarac više ne preuzima svoju ulogu muškarca, niti žena svoju ulogu žene. Slučaj Lameha, bigamista, Kajinova potomka, primjer je, jer mu božanska norma kaže: “ *Čovjek će ostaviti oca i majku da prione uz svoju ženu* ”. Izgled njihove tjelesne strukture otkriva uloge muškaraca i žena. Ali da bismo bolje razumjeli ulogu onoga što je dano kao “ *pomoć* ” Adamu, odgovor nam daje simbolička slika Crkve Kristove. Kakvu “ *pomoć* ” Crkva može dati Kristu? Njegova se uloga sastoji u povećanju broja odabranih spašenih i pristanku trpjeti za njega. Isto je i sa ženom danom Adamu. Lišen Adamove mišićne snage, njegova je uloga rađati i odgajati svoju djecu sve dok ona zauzvrat ne osnuju obitelj i tako će zemlja biti naseljena, prema redu koji je Bog zapovjedio u Postanku 1:28: “*I Bog blagoslovio ih, i Bog im je rekao, **Radajte se i množite se i napunite zemlju i sebi je podložite ; i imaj vlast nad ribama morskim i nad pticama nebeskim i nad svim živim stvorovima što se miču po zemlji .***” U svojoj izopačenosti, moderni život je okrenuo leđa ovoj normi. Koncentrirani urbani život i zaposlenost u industriji zajedno su stvorili sve veću potrebu za novcem. To je navelo žene da napuste svoju ulogu majke i rade u tvornicama ili trgovinama. Loše odgojena, djeca su postala hirovita i zahtjevna te rađaju plod nasilja u 2021. i potpuno odgovaraju opisu koji je Pavao dao Timoteju u 2 Tim.3:1 do 9. Potičem vas da odvojite vrijeme i pročitate , sa svom pažnjom koju zaslužuju, u cijelosti, dvije poslanice koje upućuje Timoteju, kako bi u tim poslanicama pronašao mjerila koja je Bog postavio od početka, znajući da se on ne mijenja i da se neće promijeniti do njegova povratka do slave u proljeće 2030.

Postanak 6:13: “ *Tada reče Bog Noi: Ja odlučujem o kraju svakoga bića; jer napuniše zemlju nasiljem; evo, uništiti ću ih sa zemljom .*”

Uz nepovratno uspostavljeno zlo, uništenje stanovnika zemlje ostaje jedino što Bog može učiniti. Bog obznanjuje svom jedinom zemaljskom prijatelju svoj strašni projekt jer je njegova odluka donesena i definitivno odlučena. Moramo primijetiti posebnu sudbinu koju je Bog dodijelio Henoku, jedinom koji ulazi u vječnost bez prolaska kroz smrt, i Noi, jedinom čovjeku za kojeg je utvrđeno da je dostojan preživjeti istrebljujući potop. Jer svojim riječima Bog kaže “ *imaju ...* ” i “ *Uništiti ću ih* ”. Budući da je ostao vjeran, Noa nije bio pogođen Božjom odlukom.

Postanak 6:14: “ *Napravi sebi kovčeg od mekog drveta; rasporediti ćeš ovu škrinju u ćelije i pokriti je smolom iznutra i izvana .*”

Noa mora preživjeti, a ne on sam jer Bog želi da život njegove kreacije traje do kraja 6000 godina odabira njegovog projekta. Kako bi se sačuvao odabrani život tijekom potopa morat će se izgraditi plutajuća arka. Bog daje svoje upute Noi. Koristit će se vodootporno meko drvo, a luk će biti vodootporan

premazom smole, smole bora ili jele. On će graditi stanice tako da svaka vrsta živi zasebno kako bi izbjegao stresne sukobe za životinje na brodu. Boravak u arci trajat će cijelu godinu, ali posao vodi Bog, kojemu ništa nije nemoguće.

Postanak 6:15: “ *Ovako ćeš ga načiniti: Kovčeg neka bude tri stotine lakata dug, pedeset lakata širok, trideset lakata visok .* ”

Ako je " lakat " bio onaj diva, mogao bi biti pet puta veći od hebrejskog koji je bio otprilike 55 cm. Bog je otkrio ove dimenzije u standardu koji su poznavali Hebreji i Mojsije koji su primili ovaj izvještaj od Boga. Izgrađeni luk je dakle bio dug 165 m, širok 27,5 m i visok 16,5 m. Luk u obliku pravokutne kutije bio je, dakle, impozantne veličine, ali su ga izgradili ljudi čija mu je veličina bila srodna. Jer nalazimo, za njegovu visinu, tri kata od otprilike pet metara za muškarce koji su sami bili visoki između 4 i 5 m.

Postanje 6:16: “ *Napravit ćeš **prozor** za Kovčeg , koji ćeš smanjiti na **jedan lakat** na vrhu; postaviti ćeš **vrata** sa strane kovčega; i izgraditi ćeš donji kat, drugi i treći .* »

Prema ovom opisu, jedina " vrata " arke bila su postavljena na razini prvog kata " sa strane arke ". Kovčeg je bio potpuno zatvoren, a ispod krova treće razine, jedan prozor visok i širok 55 cm trebao je biti zatvoren do kraja potopa, prema Postanku 8:6. Stanari arke živjeli su u tami i umjetnom svjetlu uljanih svjetiljki tijekom cijele poplave.

Postanak 6:17: “ *I pustit ću potop vode na zemlju, da uništi svako tijelo koje ima dah života pod nebom; sve na zemlji će propasti .* ”

Bog ovim uništenjem želi ostaviti poruku upozorenja ljudima koji će ponovno naseliti zemlju nakon potopa i do povratka u slavi Isusa Krista na kraju 6000 godina božanskog projekta. Sav život će nestati sa svojom pretpotopnom normom. Jer nakon potopa Bog će postupno smanjiti veličinu živih bića, ljudi i životinja, na veličinu afričkih Pigmeja.

Postanak 6:18: “ *Ali ja ću sklopiti svoj savez s tobom; ući ćeš u arku, ti i tvoji sinovi, tvoja žena i žene tvojih sinova s tobom .* »

Postoji osam preživjelih od nadolazećeg potopa, ali sedam od njih ima iznimnu korist od posebnog i pojedinačnog blagoslova Noe. Dokaz se pojavljuje u Eze.14:19-20 gdje Bog kaže: " *Ili ako pošaljem kugu u ovu zemlju i izlijem svoj gnjev na nju smrtnošću, da iz nje uništim ljude i životinje, a među njima je Noa , Daniel i Job, ja živim! govori Gospodin Jahve, **ne htjedoše spasiti sinove ni kćeri, ali bi svojom pravdom spasili vlastite duše** .* ” Oni će biti korisni za ponovno naseljavanje zemlje, ali budući da nisu na duhovnoj razini Noe, oni donose u novi svijet svoju nesavršenost kojoj neće trebati dugo da donese svoje loše plodove.

Postanak 6:19: “ *Od svakog živog bića, od svakog bića, dovedi po dvoje u korablu, da ih održi na životu s tobom: bit će jedno muško i jedno žensko. ”*

Jedan par po vrsti " svega što živi " samo je norma potrebna za reprodukciju, to će biti jedini preživjeli među rodnom kopnenih životinja.

Postanak 6:20: “ *Od ptica prema vrstama njihovim, od stoke prema vrstama njihovim, od svih gmizavaca na zemlji prema vrstama njihovim, od svake će vrste po dvoje doći k tebi da ih sačuvaš njihov život. ”*

U ovom stihu, u svom nabranjanju, Bog ne spominje divlje životinje, ali one će biti spomenute kao ukrcane na arku u Postanku 7:14.

Postanak 6:21: “ *A ti uzmi svu hranu što se jede i spremi je kod sebe, da bude hrana tebi i njima .*”

Hrana potrebna za prehranu osmero ljudi i svih životinja koje su ukrcane godinu dana morala je zauzeti veliko mjesto u arci.

Postanak 6:22: “ *Ovo je ono što je Noa učinio: izvršio je sve što mu je Bog zapovjedio .*”

Vjerno i uz Božju podršku, Noa i njegovi sinovi izvršili su zadatak koji mu je Bog dao. I ovdje se moramo sjetiti da je zemlja jedan kontinent koji navodnjavaju samo rijeke i rijeke. Na području planine Ararat gdje borave Noa i njegovi sinovi postoji samo ravnica i nema mora. Njegovi suvremenici stoga vide kako Noa gradi plutajuću građevinu usred kontinenta bez mora. Možemo onda zamisliti, rujanje, sarkazam i uvredama kojima su morali obasuti malu skupinu od Boga blagoslovljenu. No, rugači će se uskoro prestati rugati odabraniku i bit će potopljeni u vodama potopa u koji nisu htjeli vjerovati.

Postanak 7

Konačno odvajanje poplave

Postanak 7:1: “ *Jahve reče Noi: Uđi u korablju ti i sav tvoj dom; jer sam te vidio pred sobom među ovim naraštajem .* »

Dolazi trenutak istine i konačno **razdvajanje** kreacije je ostvareno. “ *Ulaskom u arku* ” životi Noe i njegove obitelji bit će spašeni. Postoji veza između riječi “ *kovčeg* ” i “ *pravednosti* ” koju Bog pripisuje Noi. Ova poveznica prolazi kroz buduću “ *Kovčeg svjedočanstva* ” koja će biti sveta škrinja koja će sadržavati “ *pravdu* ” Božju, izraženu u obliku dviju ploča na kojima će njegov prst urezati njegovih “ *deset zapovijedi* ”. U ovoj usporedbi, Noa i njegovi drugovi prikazani su jednaki u onoj mjeri u kojoj svi imaju koristi od spašavanja nakon ulaska u arku, čak i ako je Noa jedini vrijedan poistovjećivanja s ovim božanskim zakonom kao što je naznačeno božanskom preciznošću: “ *Vidio sam u pravu si .* ” Noa je stoga bio u savršenom skladu s božanskim zakonom koji je u svojim načelima već podučavao svojim pretpotopnim slugama.

Postanak 7:2: “ *Uzmi sedam pari svih čistih životinja, mužjaka i njegovu ženku; par životinja koje nisu čiste, mužjak i njegova ženka;* »

Nalazimo se u pretpotopnom kontekstu i Bog evocira razliku između životinja klasificiranih kao “ *čiste ili nečiste* ”. Ovaj je standard stoga star koliko i stvaranje Zemlje, au Levitskom zakoniku 11 Bog se samo prisjetio tih standarda koje je uspostavio od početka. Bog stoga ima, poput “ *subote* ”, dobre razloge da od svojih izabраниh, u naše vrijeme, zahtijeva poštivanje onih stvari koje veličaju njegov uspostavljeni poredak za čovjeka. Odabirom “ *sedam čistih parova* ” za jednu “ *nečistu* ”, Bog pokazuje svoju sklonost prema čistoći koju označava svojim “pečatom”, brojem “7” posvećenja vremena njegova zemaljskog projekta.

Postanak 7:3: “ *također sedam parova ptica nebeskih, mužjaka i ženki, da održe svoj rod na životu po svoj zemlji .*”

Zbog svoje slike anđeoskog nebeskog života, spašeno je i “ *sedam pari* ” “ *ptica nebeskih* ”.

Postanak 7:4: “ *Još sedam dana, i pustit ću kišu na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći, i uništit ću s lica zemlje sva stvorenja koja sam stvorio.* ”

Još se spominje broj “ *sedam* ” (7) označavajući “ *sedam dana* ” koji **dijele** trenutak ulaska životinja i ljudi u korablju, od prvih vodopada. Bog će uzrokovati neprekidnu kišu “ *40 dana i 40 noći* ”. Ovaj broj "40" je broj testa. To će se odnositi na “ *40 dana* ” od slanja hebrejskih uhoda u zemlju Kanaan i “ *40 godina* ” života i smrti u pustinji kao rezultat njihovog odbijanja da uđu u zemlju naseljenu divovima. I po ulasku u svoju zemaljsku službu, Isus će biti predan đavlovom iskušenju nakon “ *40 dana i 40 noći* ” posta. Također će proći “ *40 dana* ” između Kristova uskrsnuća i izlivanja Duha Svetoga na Pedeseticu.

Za Boga, svrha ove jake kiše je uništiti “ *bića koja je stvorio* ”. Time podsjeća da kao Bogu stvoritelju njemu pripadaju životi svih njegovih stvorenja, da ih spasi ili uništi. Budućim generacijama želi dati gorku lekciju koju ne smiju zaboraviti.

Postanak 7:5: “ *Noa je izvršio sve što mu je Jahve zapovjedio .* ”

Vjeran i poslušan, Noa nije razočarao Boga i izvršio je sve što mu je naredio.

Postanak 7:6: “ *Noa je imao šest stotina godina kad je potop došao na zemlju .* »

Ostali detalji o vremenu bit će dati, ali već ovaj stih smješta potop u 600. ^{godinu} Noinog života. Od rođenja prvog sina u njegovoj 500. ^{godini}, prošlo je 100 godina.

Postanak 7:7: “ *I Noa uđe u korablju sa svojim sinovima, svojom ženom i ženama svojih sinova, da izbjegnu vodu potopa .* ”

Poplavu će izbjeći samo osam ljudi.

Postanak 7:8: “ *Između čistih životinja i nečistih životinja, ptica i svega što se miče po zemlji,* ”

Bog je potvrđan. Uđite u arku, par “ *svega što se miče po zemlji* ” da se spasi. Ali koje “ *zemlje* ”, pretpotopne ili postdiluvijalne? Prezent glagola “ *kreće se* ” sugerira postpotopnu zemlju iz Mojsijeva vremena kojoj se Bog obraća u svojoj priči. Ova suptilnost mogla bi opravdati napuštanje i potpuno istrebljenje određenih monstroznih vrsta, nepoželjnih na ponovno naseljenoj zemlji, ako su postojale prije potopa.

Postanak 7:9: “ *ušao je u arku s Noom, dvoje po dvoje, muško i žensko, kako je Bog zapovjedio Noi* ”

Načelo se odnosi na životinje, ali također i na tri ljudska para koja čine njegova tri sina i njihove žene te njegov vlastiti koji se tiče njega i njegove žene. Božji izbor da odabere samo parove otkriva nam ulogu koju će im Bog dati: da se razmnožavaju i množe.

Postanak 7:10: “ *Sedam dana kasnije vode potopa bile su na zemlji .* ”

Prema ovom pojašnjenju, ulazak u arku dogodio se desetog dana drugog mjeseca 600. godine ^{Noinog} života, tj. 7 dana prije 17. ^{naznačenog} u stihu 11 koji slijedi. Bio je to deseti dan kad je sam Bog zatvorio “ *vrata* ” arke za sve osobe koje su u njoj boravile, prema preciznosti citiranoj u 16. stihu ovog 7. poglavlja.

Postanak 7:11: “ *U šest stotina godina Noinog života, u drugom mjesecu, sedamnaestog dana u mjesecu, toga su dana izbili svi izvori velike dubine i izlile su se brane nebeske . otvoreno »*

Bog je izabrao “ *sedamnaesti dan drugog mjeseca* ” 600. godine Noine da “ *otvori prozore nebeske* ”. Broj **17** simbolizira **presudu** u svom numeričkom kodu Biblije i njezinih proročanstava.

Izračun utvrđen nasljedstvom izabranih iz Postanka 6 smješta potop u 1656., od grijeha Eve i Adama, to jest 4345 godina prije proljeća 6001. godine smaka svijeta koji će se ostvariti u našem uobičajenom kalendaru u proljeće 2030. i 2345 godina prije pomirbene smrti Isusa Krista koja se dogodila 3. travnja 30. po našem lažnom i zavaravajućem ljudskom kalendaru.

Sljedeće objašnjenje bit će obnovljeno u Postanku 8:2. Evocirajući komplementarnu ulogu “ *izvora bezdana* ” u ovom stihu, Bog nam otkriva da potop nije izazvala samo kiša koja je dolazila s neba. Znajući da “ *bezdan* ” označava Zemlju koja je u potpunosti bila prekrivena vodom od prvog dana stvaranja, njegovi “ *izvori* ” sugeriraju porast razine vode uzrokovan samim morem. Ovaj fenomen je dobiven modifikacijom razine oceanskog dna koja, idući prema gore, podiže razinu vode dok ne dosegne razinu koja je prvog dana prekrila cijelu Zemlju. Tonjenjem ponora oceana suho je kopno izašlo iz vode trećeg ^{dana}, a obrnutim djelovanjem kopno je bilo prekriveno vodama potopa. Kiša zvana “ *nebeske brane* ” bila je korisna samo da pokaže da je kazna došla s neba, od nebeskog Boga. Kasnije će ova slika “ *nebeske brave* ” preuzeti ulogu suprotnu od blagoslova koji dolaze od istog nebeskog Boga.

Postanak 7:12: “ *Kiša je padala na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći* ”.

Ovaj je fenomen sigurno iznenadio nevjerne grešnike. Pogotovo što kiše prije ove poplave nije bilo. Prepotopna zemlja bila je navodnjavana i natapana svojim potocima i rijekama; kiša dakle nije bila potrebna, zamijenila ju je jutarnja rosa. I to objašnjava zašto su nevjernici teško povjerovali u potop koji je Noa najavio, kako riječima tako i djelima, budući da je sagradio arku na suhoj zemlji.

Vrijeme od “ *40 dana i 40 noći* ” cilja na vrijeme suđenja. Zauzvrat, tjelesni Izrael koji je upravo izašao iz Egipta bit će testiran tijekom odsutnosti Mojsija kojeg je Bog držao uz sebe tijekom ovog razdoblja. Rezultat će biti “zlatno tele” rastopljeno uz pristanak Arona, tjelesnog brata Mojsija. Zatim će uslijediti “ *40 dana i 40 noći* ” istraživanja zemlje Kanaan s, kao rezultatom, odbijanjem ljudi da uđu u nju zbog divova koji je nastanjuju. Sa svoje strane, Isus će biti testiran “ *40 dana i 40 noći* ”, ali ovaj put, iako oslabljen ovim dugim postom, on će se oduprijeti đavlu koji će ga iskušavati i na kraju će ga ostaviti bez pobjede. Za Isusa je to bilo ono što je njegovu zemaljsku službu činilo mogućom i legitimnom.

Postanak 7:13: “ *Tog istog dana Noa, Šem, Ham i Jafet, Noini sinovi, i Noina žena, i tri žene njegovih sinova s njima, uđoše u korablju:* ”

Ovaj stih naglašava odabir oba spola ljudskih zemaljskih stvorenja. Svakog ljudskog muškarca prati “ *njegova pomoćnica* ”, njegova ženka zvana “ *žena* ”. Na taj se način svaki par prikazuje na sliku Krista i njegove Crkve,

“njegove pomoći”, njegova Odabranika kojega će on spasiti. Zato što je zaklon "kovčega" prva slika spasenja koju će otkriti ljudima.

Postanak 7:14: “ *oni, i sve zvijeri po vrstama, sva stoka po vrstama, sve što gmiže po zemlji po vrstama, sve ptice po vrstama, sve ptičice, sve što ima krila .*

Naglašavajući riječ " vrsta ", Bog podsjeća na zakone svoje prirode prema kojima čovječanstvo u našem posljednjem vremenu uživa u nadmetanju, prijestupu i dovođenju u pitanje životinja, pa čak i čovječanstva. Ne može biti većeg branitelja čistoće vrste od njega. I od svojih izabranika zahtijeva da dijele njegovo božansko mišljenje o toj temi jer je savršenstvo njegove izvorne kreacije bilo u ovoj čistoći i ovoj apsolutnoj **odvojenosti** vrsta.

Snažnim naglašavanjem krilatih vrsta, Bog predlaže zemlju i zrak grijeha kao kraljevstvo podložno đavlu, koji se sam naziva " *knezom vlasti zraka* " u Efežanima. 2:2.

Postanak 7:15: “ *Uđoše u arku k Noi, dva po dva, od svakoga bića koje ima dah života .*”

Svaki od Boga odabrani par **odvaja se** od onih svoje vrste kako bi se njegov život nastavio i nakon potopa. U ovom konačnom **odvajanju** , Bog stavlja u djelo načelo dvaju putova koje stavlja pred slobodan ljudski izbor: put dobra vodi u život, a put zla vodi u smrt.

Postanak 7:16: “ *I uđoše, muško i žensko, od svakoga bića, kako je Bog zapovjedio Noi. Tada mu je YaHWéH zatvorio vrata .* »

Svrha reprodukcije “ *vrste* ” ovdje je potvrđena spominjanjem “ *muško i žensko* ”.

Evo radnje koja ovom iskustvu daje svu njegovu važnost i njegov proročki karakter kraja vremena božanske milosti: “ *Tada mu je Jahve zatvorio vrata* ”. To je trenutak kada se sudbina života i smrti razdvaja **bez** moguće promjene. Isto će biti i 2029. godine, kada će preživjeli iz tog vremena odlučiti da poštuju Boga i njegov sedmi dan subote, odnosno subotu, ili da poštuju Rim i njegovu prvu nedjelju, prema predstavljenom ultimatumu. u obliku dekreta od strane pobunjenog čovječanstva. I ovdje će “ *vrata milosti* ” biti zatvorena od strane Boga, “ *onaj koji otvara i onaj koji zatvara* ” prema Otk.3:7.

Postanak 7:17: “ *Potop je trajao četrdeset dana na zemlji. Vode su se povećale i podigle kovčeg, i on se uzdigao iznad zemlje .*”

Luk je podignut.

Postanak 7:18: “ *Vode su se povećavale i jako povećavale na zemlji, a kovčeg je plutao po površini voda .*”

Lađa pluta.

Postanak 7:19: “ *Vode su rasle sve više i više, i pokrile su se sve visoke planine pod cijelim nebom .*”

Suho tlo nestaje posvuda potopljeno vodom.

Postanak 7:20: “ *Vode su se dizale petnaest lakata iznad planina i pokrile su ih .*”

Najvišu planinu tog vremena prekriva otprilike 8 m vode.

Postanak 7:21: “ *Sve što se po zemlji gibaše izgine, i ptice, i stoka, i životinje, sve što gmiže po zemlji, i svi ljudi .*”

Sve životinje koje udišu zrak se utope. Preciznost u vezi s pticama tim je zanimljivija jer je potop proročanska slika posljednjeg suda, u kojem će zajedno sa zemaljskim bićima biti uništena i nebeska bića, poput Sotone.

Postanak 7:22: “ *Sve što je imalo daha, daha života u svojim nosnicama, a što je bilo na suhoj zemlji, umrlo je.* ”

Sva živa bića stvorena poput čovjeka čiji život ovisi o njegovu dahu umiru utopljeni. To je jedina sjena nad kaznom potopa, jer krivnja je isključivo na čovjeku, a negdje je i nepravedna smrt nevinih životinja. Ali da bi potpuno utopio buntovno čovječanstvo, Bog je prisiljen uništiti s njima one životinje koje poput njih udišu zrak zemljine atmosfere. Na kraju, da bismo razumjeli ovu odluku, uzmite u obzir da je Bog stvorio zemlju za čovjeka stvorenog na njegovu sliku, a ne za životinju stvorenu da ga okružuje, prati ga i, u slučaju stoke, da mu služi.

Postanak 7:23: “ *Svaka stvorenja koja bijahu na licu zemlje bila su istrijebljena, od ljudi i stoke i gmizavaca i ptica nebeskih: istrijebljeni su sa zemlje. Ostao je samo Noa i **oni** koji su bili s njim u arci.* ”

Ovaj stih potvrđuje razliku koju Bog čini između Noe i njegovih ljudskih drugova koji se nalaze grupirani sa životinjama, svi prizvani i zabrinuti za “ **ono što je bilo s njim u arci.** ”

Postanak 7:24: “ *Vode su bile velike na zemlji stotinu i pedeset dana.* ”

“ *Sto pedeset dana* ” je počelo nakon 40 dana i 40 noći neprestane kiše koja je izazvala potop. Postigavši najveću visinu od “ *15 lakata* ” ili otprilike 8 m iznad “ *najviših planina* ” tog vremena, razina vode ostala je stabilna “ *150 dana* ”. Zatim će se postupno smanjivati do isušivanja željenog od Boga.

Napomena : Bog je stvorio život u divovskom standardu koji se odnosio na pretpotopne ljude i životinje. Ali nakon potopa, njegov projekt ima za cilj proporcionalno smanjiti veličinu svih njegovih stvorenja, tako da će se životi rađati u postdiluvijalnoj normi. Po ulasku u Kanaan, hebrejski uhode svjedoče da su vlastitim očima vidjeli grozdove toliko velike da su bila potrebna dva čovjeka njihove veličine da ih nose. Smanjenje veličine stoga se također nužno odnosi na drveće, voće i povrće. Dakle, Stvoritelj nikada ne prestaje stvarati, jer s vremenom svoju zemaljsku kreaciju modificira i prilagođava novim životnim uvjetima koji nastaju. On je stvorio crnu pigmentaciju kože ljudi koji žive izloženi jakom sunčevom zračenju u tropskim i ekvatorijalnim područjima zemlje gdje sunčeve zrake padaju na zemlju pod kutom od 90 stupnjeva. Druge boje kože su više ili manje bijele ili blijede i više ili manje bakrenaste, ovisno o količini sunčeve svjetlosti. Ali osnovno crveno Adama (Crveno) zbog krvi nalazi se u svim ljudskim bićima.

Biblija ne navodi detaljna imena živućih pretpotopnih životinjskih vrsta. Bog ostavlja ovu temu tajanstvenom, bez nekog posebnog otkrivenja, svatko je slobodan u svom zamišljanju stvari. Međutim, iznio sam hipotezu da, želeći ovom prvom obliku zemaljskog života dati savršen karakter, Bog nije stvorio, u to vrijeme, prapovijesna čudovišta čije kosti danas pronalaze znanstveni istraživači u tlu Zemlje. Zemlja. Također, iznio sam mogućnost da ih je stvorio Bog nakon potopa, kako bi pojačao prokletstvo zemlje za ljudska bića koja će se, brzo, opet okrenuti od njega. Odsijecajući se od njega, izgubit će svoju inteligenciju i veliko

znanje koje je Bog dao od Adama do Noe. I to do te mjere da će se čovjek na određenim mjestima na zemlji naći u degradiranom stanju "špiljskog čovjeka" napadnut i ugrožen od divljih životinja, koje će u skupinama ipak moći uništiti uz dragocjenu pomoć prirodnih loše vrijeme i suosjećajna dobra volja Božja.

Postanak 8

Trenutačno razdvajanje putnika u arci

Postanak 8:1: “ *Bog se sjetio Noe, svih životinja i sve stoke koja je bila s njim u korablji; i Bog pusti vjetar nad zemljom, i vode utihnu .* ”

Budite uvjereni, on to nikada nije zaboravio, ali istina je da ovo jedinstveno okupljanje života zatvorenih u plutajućoj arci daje čovječanstvu i životinjskim vrstama tako smanjen izgled da se čini da ih je Bog napustio. Zapravo, ti su životi savršeno sigurni jer Bog nad njima bdije kao nad blagom. Oni su ono što je najdragocjenije: prvi plodovi koji su ponovno naselili zemlju i raširili se po njezinoj površini.

Postanak 8:2: “ *Izvori bezdani i otvori nebeski zatvoriše se i kiša više ne pada s neba ”*

Bog stvara vode potopa prema svojim potrebama. Odakle dolaze? S neba, ali prije svega iz stvaralačke snage Božje. Preuzevši lik čuvara brave, otvorio je simbolične nebeske brane i dolazi vrijeme kada ih ponovno zatvara.

Evocirajući komplementarnu ulogu “ *izvora bezdana* ” u ovom stihu, Bog nam otkriva da potop nije izazvala samo kiša koja je dolazila s neba. Znajući da “ *bezdani* ” označava Zemlju koja je u potpunosti bila prekrivena vodom od prvog dana stvaranja, njegovi “ *izvori* ” sugeriraju porast razine vode uzrokovan samim morem. Ovaj fenomen je dobiven modifikacijom razine oceanskog dna koja, idući prema gore, podiže razinu vode dok ne dosegne razinu koja je prvog dana prekrila cijelu Zemlju. Tonjenjem ponora oceana suho je kopno izašlo iz vode trećeg ^{dana}, a obrnutim djelovanjem kopno je bilo prekriveno vodama potopa. Kiša zvana “ *nebeske brane* ” bila je korisna samo da pokaže da je kazna došla s neba, od nebeskog Boga. Kasnije će ova slika “ *nebeske brave* ” preuzeti ulogu suprotnu od blagoslova koji dolaze od istog nebeskog Boga.

Budući da je stvoritelj, Bog je mogao stvoriti potop u tren oka, po svojoj volji. On je ipak radije postupno djelovao na svoju već stvorenu kreaciju. Time pokazuje čovječanstvu da je priroda u njegovim rukama moćno oružje, moćno sredstvo kojim manipulira da ponudi svoj blagoslov ili svoje prokletstvo, ovisno o tome ide li u dobru ili zlu.

Postanak 8:3: “ *Vode su otišle sa zemlje, sve dalje i dalje, i vode su se smanjile nakon stotinu i pedeset dana .* ”

Nakon 40 dana i 40 noći neprekidne kiše praćene 150 dana stabilnosti najvišeg vodostaja, počinje recesija. Polako se spušta razina morskog ponora, ali se ne spušta tako duboko kao prije potopa.

Postanak 8:4: “ *U sedmom mjesecu, sedamnaestog dana u mjesecu, kovčeg se zaustavio na planinama Ararata .*”

Na kraju pet mjeseci, do dana, " *sedamnaestog u sedmom mjesecu* ," arka prestaje plutati; počiva na najvišoj planini Ararat. Ovaj broj "sedamnaest" potvrđuje kraj čina božanskog suda. Iz ovog pojašnjenja proizlazi da se za vrijeme potopa arka nije udaljila od područja gdje su je izgradili Noa i njegovi sinovi. I Bog je htio da taj dokaz potopa ostane vidljiv do svršetka svijeta, na ovom istom vrhu planine Ararat kojemu je pristup bio i ostao zabranjen od ruskih i turskih vlasti. Ali u vrijeme koje je On odabrao, Bog je pogodio snimanju fotografija iz zraka koje su potvrdile prisutnost komada arke uhvaćenog u ledu i snijegu. Danas bi satelitsko promatranje moglo snažno potvrditi tu prisutnost. Ali zemaljske vlasti ne žele upravo proslaviti Boga stvoritelja; prema njemu se ponašaju kao neprijatelji, a po pravdi im Bog uzvraća, udari ih epidemijom i terorističkim napadima.

Postanak 8:5: “ *Vode su se smanjivale sve do desetog mjeseca. U desetom mjesecu, prvog dana u mjesecu, ukazaše se vrhovi planina* ”

Smanjenje vode je ograničeno jer će nakon potopa razina vode biti viša od razine pretpotopne zemlje. Drevne doline ostat će potopljene i poprimit će izgled sadašnjih unutarnjih mora kao što su Sredozemno more, Kaspijsko more, Crveno more, Crno more itd.

Postanak 8:6: “ *Na kraju četrdeset dana, Noa je otvorio prozor koji je napravio za arku .*”

Nakon 150 dana stabilnosti i 40 dana čekanja, Noa prvi put otvara mali prozor. Njegova mala veličina, jedan lakat ili 55 cm, bila je opravdana budući da je njegova jedina namjena bila puštanje ptica koje su tako mogle pobjeći iz Kovčega života.

Postanak 8:7: “ *Pustio je gavrana, i on je izlazio i vraćao se, sve dok vode nisu presušile na zemlji .*”

Otkriće suhe zemlje evocira se prema redoslijedu " *tame i svjetla* " ili " *noći i dana* " na početku stvaranja. Također, prvi poslani pronalazač je **nečisti " gavrana "** , s perjem "**crnim** " poput "*noći* ". On djeluje slobodno neovisno prema Noi, Božjem odabraniku. Stoga simbolizira mračne religije koje će se aktivirati bez ikakvog odnosa s Bogom.

Na precizniji način simbolizira tjelesni Izrael starog saveza na koji je Bog slao svoje proroke u više navrata, poput dolazaka i odlazaka gavrana, da pokušaju spasiti svoj narod od prakse grijeha. Poput "*gavrana* " i ovaj od Boga konačno odbačeni Izrael nastavio je svoju povijest **odvojen** od njega.

Postanak 8:8: “ *Također je pustio golubicu da vidi jesu li se vode smanjile s lica zemlje .*”

Istim redom, **čisti " golub "** , s "**bijelim** " perjem poput snijega, šalje se u izviđanje. Nalazi se pod znakom "*dana i svjetlosti* ". Kao takva, ona prorokuje novi savez temeljen na krvi koju je prolio Isus Krist.

Postanak 8:9: “ *Ali golub ne nađe mjesta da stavi stopalo svoje, i vrati se k njemu u kovčeg, jer bijaše voda po svoj zemlji. Ispružio je ruku, uzeo ga i unio sa sobom u kovčeg .*”

Za razliku od samostalnog crnog " gavrana ", bijela " golubica " je u bliskoj vezi s Noom koji nudi " ruku da je uzme i uvede u arku " sa sobom. To je slika veze koja povezuje odabranika s Bogom neba. " Golub " će jednog dana sletjeti na Isusa Krista kada se pojavi pred Ivanom Krstiteljem da ga on krsti.

Predlažem da usporedite ova dva biblijska citata; onaj ovog stiha: " *Ali golub ne nađe mjesta da nasloni stopalo svoje* " s ovim stihom iz Mat.8:20: " *Isus mu odgovori: Lisice imaju jazbine i ptice nebeske gnijezda; ali Sin Čovječji nema gdje glavu nasloniti* "; i ove stihove iz Ivana 1:5 i 11, gdje govoreći o Kristu, utjelovljenju božanskog " svjetla " života , on kaže: " *Svjetlost svijetli u tami, i tama je ne primi ... / ...Došla je svome narodu, a njezin je narod nije primio .* " Kao što se " golub " vratio Noi dopustivši da ga on uzme u " ruku ", uskrsnuvši, Otkupitelj Isus Krist je uzašao na nebo prema svom božanstvu kao nebeski Otac, ostavivši poruku iza sebe na zemlji otkupljenja njegovih izabranih, njegovu dobru vijest nazvanu " *Vječno Evandjelje* " u Otk.14:6. I u Otk 1,20: on će ih držati " u svojoj ruci " u " *sedam era* " prorečenih od " *sedam Crkava* " gdje ih čini dionicima božanskog posvećenja njegovog " svjetla " prikazanog sa " *sedam svijećnjaka* ".

Postanak 8:10: " *I pričeka još sedam dana, pa opet pusti goluba iz arke .* "

Ovaj dvostruki podsjetnik na " *sedam dana* " uči nas da je za Nou, kao i za nas danas, Bog uspostavio i uredio život na jedinstvu tjedna od " *sedam dana* ", također simboličkom jedinstvu " *sedam tisuća* " godina . njegovog velikog spasonosnog projekta. Ovo inzistiranje na spominjanju ovog broja " *sedam* " omogućuje nam da shvatimo važnost koju mu Bog daje; što će opravdati da ga posebno napada đavao do povratka u Kristovoj slavi koji će okončati njegovu zemaljsku dominaciju.

Postanak 8:11: " *Golub mu se vratio uvečer; i gle, u kljunu mu je bio otrgnut list masline. Tako je Noa znao da su se vode smanjile sa zemlje .* "

Nakon dugih vremena " *tame* " najavljene riječju " *večer* ", doći će nada spasenja i radost izbavljenja od grijeha pod slikom " *masline* ", redom starog pa novog saveza. Kao što je Noa preko " *maslinova lista* " znao da će ga željena i očekivana zemlja spremno dočekati, tako će " *sinovi Božji* " saznati i shvatiti da im je kraljevstvo nebesko otvorio izaslanik **sv. nebo** Isuse Kriste.

Ovaj " *maslinov list* " svjedočio je Noi da klijanje i rast drveća ponovno postaje moguć.

Postanak 8:12: " *I čekao je još sedam dana; i on pusti golubicu. Ali nikad mu se nije vratila .* "

Ovaj znak je bio presudan, jer je dokazivao da je " *golub* " odlučio ostati u prirodi koja mu je ponovno ponudila hranu.

Kao što " *golub* " nestaje nakon što je prenio svoju poruku nade, nakon što je dao svoj život na zemlji da otkupi svoje izabranike, Isus Krist, " *Knez mira* ", napustit će zemlju i svoje učenike, ostavljajući ih slobodnima i neovisnima voditi njihove živote do njegovog konačnog slavnog povratka.

Postanak 8:13: " *Šest stotina i prve godine, prvoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, presuši voda na zemlji. Noa je skinuo pokrov s arke i pogledao, i gle, površina zemlje bila je osušena .* "

Sušenje zemlje još uvijek je djelomično, ali obećavajuće, pa Noa počinje otvarati krov arke kako bi pogledao vanjštinu arke i znajući da je nasukana na vrhu planine Ararat, njegova vizija se proširila vrlo daleko i vrlo široko preko horizonta. U iskustvu potopa arka poprima sliku jajeta za valenje. Kad se izleže, pile samo razbije ljusku u kojoj je bilo zatvoreno. Noa čini isto; on " *skida pokrov s kovčega* " koji više neće biti koristan da ga zaštiti od jake kiše. Imajte na umu da Bog ne dolazi otvoriti vrata arke koja je sam zatvorio; to znači da on ne dovodi u pitanje niti mijenja standard svoje prosudbe prema zemaljskim buntovnicima za koje će vrata spasenja i neba uvijek biti zatvorena.

Postanak 8:14: " *Drugog mjeseca, dvadeset sedmog dana u mjesecu, zemlja je bila suha .* "

Zemlja ponovno postaje nastanjiva nakon potpunog zatočeništva u korablji 377 dana od dana ukrcaja i zatvaranja vrata od strane Boga.

Postanak 8:15: " *Tada se Bog obratio Noi govoreći: "*

Postanak 8:16: " *Izađi iz arke, ti i tvoja žena, tvoji sinovi i žene tvojih sinova s tobom .* "

Opet je Bog taj koji daje znak za izlazak iz " *kovčega* ", on koji je zatvorio jedina " *vrata* " za one koji su u njoj boravili prije potopa.

Postanak 8:17: „ *Izvedi sa sobom sva živa bića i svako tijelo što je s tobom, ptice i stoku i sve što gmiže po zemlji; rađajte se i množite se na zemlji .*

Prizor nalikuje onom petog dana u tjednu stvaranja, ali nije riječ o novom stvaranju, jer nakon potopa, ponovno naseljavanje zemlje je faza projekta prorečenog za prvih 6000 godina zemaljske povijesti . Bog je želio da ova faza bude strašna i odvrćajuća. Dao je čovječanstvu smrtonosan dokaz učinaka svoje božanske presude. Dokaz koji će se prisjetiti u 2. Petrovoj 3:5 do 8: " *Oni zapravo žele zanemariti da su nebesa jednom postojala po Božjoj riječi, baš kao zemlja izvađena iz vode i oblikovana pomoću vode, i po tim stvarima propao je tadašnji svijet, potopljen vodom, dok se istom riječju sadašnje nebo i zemlja čuvaju i čuvaju za oganj, za dan suda i propasti bezbožnih ljudi. Ali postoji jedna stvar, ljubljene, koju ne smijete zanemariti, da je kod Gospodina jedan dan kao tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan. "* Predviđeni ognjeni potop ostvarit će se na kraju sedmog tisućljeća u povodu posljednjeg suda, otvaranjem plamenih izvora podzemne magme koja će prekriti cijelu površinu zemlje. Ovo " *ognjeno jezero* " citirano u Otk.20:14-15, progutat će površinu zemlje sa svojim nevjernim buntovnim stanovnicima kao i njihovim djelima koja su željeli privilegirati prezirući pokazanu Božju ljubav. I ovo sedmo tisućljeće je prorečeno sedmim danom u tjednu, ovo prema definiciji " *jedan dan je kao tisuću godina i tisuću godina je kao jedan dan* " .

Postanak 8:18: " *I iziđe Noa sa svojim sinovima, svojom ženom i ženama svojih sinova .* "

Nakon što su životinje puštene, predstavnici novog čovječanstva redom izlaze iz arke. Nakon 377 dana i noći zatočeništva u skućenom i mračnom zatvorenom prostoru pronalaze svjetlo sunca i ogroman i gotovo neograničen prostor koji im priroda nudi.

Postanak 8:19: " *Sve životinje, sve što gmiže, sve ptice, sve što se miče po zemlji, prema svojim vrstama, izašlo je iz arke .* "

Izlazak iz arke proriče ulazak izabranih u kraljevstvo nebesko, ali će ući samo oni koje Bog ocijeni čistima. U Noino vrijeme to još nije slučaj, budući da će čisti i nečisti živjeti zajedno, na istoj zemlji, boreći se jedni protiv drugih do kraja svijeta.

Postanak 8:20: “ *Noa je sagradio žrtvenik YaHWéH; uze od svih čistih životinja i od svih čistih ptica i prinese žrtve paljenice na žrtveniku .”*

Žrtva paljenica je čin kojim izabrani Noa iskazuje Bogu svoju zahvalnost. Smrt nevine žrtve, u ovom slučaju životinje, podsjeća Boga stvoritelja na način kojim će, u Isusu Kristu, doći otkupiti duše svojih izabranika. Čiste životinje dostojne su slikati Kristovu žrtvu koja će utjeloviti savršenu čistoću u cijeloj svojoj duši, tijelu i duhu.

Postanak 8:21: “ *GOSPODIN je namirisao ugodan miris, a Jahve je rekao u svom srcu: Neću više proklinjati zemlju zbog čovjeka, jer su misli srca čovječjeg zle od početka. i neću više udarati sve živo kao što sam učinio .”*

Žrtva paljenica koju je prinio Noa autentičan je čin vjere i poslušne vjere. Jer, ako prinosi žrtvu Bogu, to je kao odgovor na žrtveni obred koji mu je on naredio, davno prije nego što je tome poučio Hebreje koji su izašli iz Egipta. Izraz “ *ugodan miris* ” ne odnosi se na božansko osjetilo mirisa, već na njegov božanski Duh koji cijeni i poslušnost svojih vjernih izabranika i proročku viziju koju ovaj obred daje svojoj budućoj suosjećajnoj žrtvi, u Isusu Kristu.

Do posljednjeg suda više neće biti razorne poplave. Iskustvo je upravo pokazalo da je čovjek prirodno i nasljedno “ *zao* ” u tijelu, kao što je Isus rekao za svoje apostole u Mateju 7:11: “ *Ako dakle, zli kao što jeste, znate dobre darove davati svojoj djeci Koliko će više Otac vaš koji je na nebesima dati dobre darove onima koji ga mole .”* Bog će stoga morati ukrotiti ovu “ *zlu* ” “ *životinju* ”, mišljenje koje dijeli Pavao u 1. Kor.2:14, i pokazujući u Isusu Kristu snagu svoje ljubavi prema njima, neki od onih koji *se nazivaju* “ *zli* ” postat će izabrani , vjerni i poslušni ljudi.

Postanak 8:22: “ *Sve dok bude zemlje, sjetva i žetva, hladnoća i vrućina, ljeto i zima, dan i noć neće prestati .”*

Ovo osmo poglavlje završava podsjećanjem na izmjene apsolutnih suprotnosti koje upravljaju uvjetima zemaljskog života od prvog dana stvaranja u kojem je, svojim ustrojstvom “noć i dan”, Bog otkrio zemaljsku borbu između “ *tame* ” i “ *svjetlo* ” koje će konačno pobijediti kroz Isusa Krista. U ovom stihu on navodi te ekstremne izmjene koje su posljedica toga što je sam grijeh posljedica slobodnog izbora danog ovim nebeskim i zemaljskim stvorenjima koja su stoga slobodna voljeti ga i služiti mu ili ga odbaciti do te mjere da ga mrze. . Ali posljedica ove slobode bit će život za pristaše dobra i smrt i uništenje za one zla, kao što je potop upravo pokazao.

Sve navedene teme nose duhovnu poruku:

“ *Sjetva i žetva* ”: sugeriraju početak evangelizacije i kraj svijeta; slike koje je preuzeo Isus Krist u svojim usporedbama, posebice u Mateju 13:37 do 39: “ *On odgovori: Tko sije dobro sjeme, Sin je Čovječji; polje je svijet; dobro sjeme su sinovi kraljevstva; kukolj su sinovi Zloga; neprijatelj koji ga je posijao je đavao; žetva je kraj svijeta ; žeteoci su anđeli .”*

“ *Hladnoća i vrućina* ”: “ **vrućina** ” je citirana u Otk.7:16: “ *Neće više gladovati, niti žeđi više, niti će ih udarati sunce, niti ikakva vrućina* ”. Ali naprotiv, “ *hladnoća* ” je također posljedica prokletstva grijeha.

“ *Ljeto i zima* ”: to su dva godišnja doba krajnosti, oba jednako neugodna kao i druga u svojoj pretjeranosti.

“ *Dan i noć* ”: Bog ih navodi redosljedom koji mu čovjek daje, jer u njegovom projektu, u Kristu dolazi vrijeme dana, ono poziva da se uđe u njegovu milost, ali nakon ovog vremena dolazi ono “ *noć kad nitko ne može raditi* ” prema Ivanu 9,4, odnosno promijeniti svoju sudbinu jer je ona definitivno određena za život ili za smrt od kraja vremena milosti.

Postanak 9

Odvajanje od norme života

Postanak 9:1: “ *I blagoslovi Bog Nou i njegove sinove i reče im: Rađajte se i množite se i napunite zemlju.* »

To će biti prva uloga koju Bog daje živim bićima odabranim i spašenim u arci koju su izgradili ljudi: Noi i njegova tri sina.

Postanak 9:2: “ *Bit ćeš strah i strah svakoj zvijeri zemaljskoj, i svakoj ptici nebeskoj, i svakom stvorenju što se miče po zemlji, i svakoj ribi morskoj: izbavljeni su. u tvoje ruke.* ”

Životinjski svijet duguje svoj opstanak čovjeku, zbog čega će čovjek još više nego prije potopa moći dominirati nad životinjama. Osim kada zbog straha ili iritacije životinja izgubi kontrolu, u pravilu se sve životinje boje čovjeka i pokušavaju pobjeći od njega kad ga susretnu.

Postanak 9:3: “ *Sve što se miče i ima života bit će ti hrana : sve ću ti to dati kao travu zelenu.* ”

Ova promjena prehrane ima nekoliko opravdanja. Bez davanja prevelike važnosti prikazanom redosljedu, prvo, navodim neposrednu odsutnost biljne hrane koja je iscrpljena tijekom potopa i zemlja prekrivena slanom vodom koja postaje djelomično sterilna tek će postupno povratiti svoju punu i potpunu plodnost i svoju produktivnost. Nadalje, uspostava hebrejskih žrtvenih obreda zahtijevat će, u svoje vrijeme, konzumaciju mesa žrtve žrtvovane u proročanskoj viziji svete večere gdje će se jesti kruh kao simbol tijela Isusa Krista, i sok od grožđa koji se pije kao simbol njegove krvi. Treći razlog, manje prihvatljiv, ali ništa manje istinit, jest da Bog želi skratiti čovjekov životni vijek; a konzumacija mesa koje se kvari i unosi u ljudsko tijelo elemente destruktivne za život bit će osnova uspjeha nečije želje i odluke. Samo iskustvo s vegetarijanskom ili veganskom prehranom daje osobnu potvrdu. Kako bismo pojačali ovu misao, imajte na umu da Bog ne zabranjuje čovjeku da konzumira **nečiste životinje**, čak iako su štetne za njegovo zdravlje.

Postanak 9:4: “ *Samo ne jedi mesa s njegovom dušom, s njegovom krvlju.* ”

Ova će zabrana ostati valjana u starom savezu prema Lev.17:10-11: " *Ako tko iz doma Izraelova ili stranaca koji boravi među njima jede krv bilo koje vrste , okrenut ću lice svoje protiv onoga koji jede krvi i istrijebit ću ga iz njegova naroda .* " i u vijestima, prema Djelima 15:19 do 21: " *Stoga sam mišljenja da ne stvaramo poteškoće onima od pogana koji se obrate Bogu, nego da im pišemo Klonite se prljavštine idola, od bluda, od udavljenih stvari i od krvi . Jer, kroz mnoge generacije, Mojsije je imao ljude u svakom gradu koji su ga propovijedali, budući da se čita svake subote u sinagogama .* "

dušom " naziva cijelo stvorenje sastavljeno od tijela od mesa i duha koji u potpunosti ovisi o tijelu. U ovom mesu motorni organ je mozak opskrbljen samom krvlju koja se sa svakim udisajem pročišćava kisikom usisanim u pluća. U živom stanju, mozak stvara električne signale koji generiraju misli i pamćenje i upravlja radom svih ostalih tjelesnih organa koji čine fizičko tijelo. Uloga "krvi" koja je štoviše, po genomu jedinstvena za svaku živu dušu, ne smije se konzumirati iz zdravstvenih razloga, jer prenosi otpad i nečistoće stvorene po tijelu, te iz duhovnih razloga. Bog je na apsolutno isključiv način za svoje vjersko učenje sačuvao načelo pijenja Kristove krvi, ali samo u simboliziranom obliku soka od grožđa. Ako je život u krvi, onaj tko pije Kristovu krv ponovno se izgrađuje u Njegovoj svetoj i savršenoj prirodi, prema stvarnom načelu koje kaže da je tijelo sazdan od onoga što hrani.

Postanak 9:5: " *Znajte i ovo, tražit ću krv vaših duša, tražit ću je od svake životinje; i tražit ću dušu čovječju od čovjeka, od čovjeka koji mu je brat .* "

Život je najvažnija stvar Bogu Stvoritelju koji ga je stvorio. Moramo ga slušati kako bismo shvatili uvredu koju zločin čini prema njemu, pravom vlasniku oduzetog života. Kao takav, on je jedini koji može ozakoniti naredbu o oduzimanju života. U prethodnom stihu Bog je ovlastio čovjeka da oduzme životinjski život kako bi ga učinio svojom hranom, ali ovdje je riječ o zločinu, o ubojstvu koje definitivno dokida ljudski život. Ovaj udaljeni život više neće imati priliku približiti se Bogu, niti svjedočiti promjeni ponašanja ako do tada nije bilo u skladu s njegovim standardom spasenja. Ovdje Bog postavlja temelje zakona odmazde, "oko za oko, zub za zub i život za život". Životinja će platiti ubojstvo čovjeka vlastitom smrću, a čovjek u stilu Kajina bit će ubijen ako ubije vlastitog krvnog " *brata* " *tipa Abel*.

Postanak 9:6: " *Ako tko prolije čovječju krv, čovjek će njegovu krv proliti; jer je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku .* "

Bog ne nastoji povećati broj smrti jer, naprotiv, dopuštajući ubojstvo ubojice računa na učinak odvratanja i da će, zbog rizika koji nastaje, najveći broj ljudskih bića naučiti kontrolirati svoje ponašanje. agresivnost, kako ne bi postao ubojica, zauzvrat, vrijedan smrti.

Samo onaj tko je nadahnut pravom i autentičnom vjerom može shvatiti što znači " *Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku* ". Pogotovo kada čovječanstvo postane monstruozno i odvratno kao što je to slučaj danas u zapadnom svijetu i posvuda na zemlji zavedeno znanstvenim spoznajama.

Postanak 9:7: " *A vi se rađajte i množite, raširite se po zemlji i množite se na njoj .* "

Bog zaista želi to umnažanje, i s dobrim razlogom, broj odabranih je tako malen, čak i u odnosu na pozvane koji padnu na putu, da što je veći broj njegovih stvorenja, to će više među njima moći pronaći i odabrati svoje izabranike; jer prema preciznosti zabilježenoj u Dan.7:9, omjer je jedan milijun izabran za deset milijardi pozvanih, ili 1 za 10.000.

Postanak 9:8: “ *Bog se ponovno obratio Noi i njegovim sinovima s njim, govoreći: ”*

Bog se obraća četvorici muškaraca jer dajući dominaciju muškom predstavniku ljudske vrste, oni će biti smatrani odgovornima za ono što su dopustili da čine žene i djeca koji su stavljeni pod njihovu vlast. Dominacija je znak povjerenja koje je Bog ponudio ljudima, ali ih čini potpuno odgovornima pred njegovim licem i njegovim sudom.

Postanak 9:9: “ *Evo, ja sklapam svoj savez s tobom i s tvojim potomstvom poslije tebe; »*

Za nas je danas važno shvatiti da smo mi ono " sjeme " s kojim je Bog uspostavio svoj " savez ". Suvremeni život i njegovi privlačni izumi ne mijenjaju ništa o našem ljudskom podrijetlu. Mi smo baštinici novog početka koji je Bog dao čovječanstvu nakon strašne poplave. Savez uspostavljen s Noom i njegova tri sina je specifičan. Obvezuje Boga da više ne uništava cijelo čovječanstvo vodama potopa. Nakon njega doći će savez koji će Bog uspostaviti s Abrahamom, a koji će se ispuniti u svoja dva uzastopna aspekta usmjerena, doslovno vremenski i duhovno, na otkupiteljsku službu Isusa Krista. Taj će savez biti temeljno individualan poput statusa spasa koji je u pitanju. Tijekom 16 stoljeća koja će prethoditi njegovom prvom dolasku, Bog će otkriti svoj plan spasenja kroz vjerske obrede naređene hebrejskom narodu. Zatim, nakon ostvarenja u Isusu Kristu ovog plana otkrivenog u svom svjetlu, još otprilike 16 stoljeća nevjera će naslijediti vjernost i 1260 godina vladat će najmračnija tama pod okriljem pape Romana. Od godine 1170., kada je Petar Valdo ponovno mogao prakticirati čistu i vjernu kršćansku vjeru s uključenim svetkovanjem prave subote, manje prosvijećeni izabrani dužnosnici bili su, nakon njega, odabrani u djelu reformacije koje je bilo angažirano, ali nije dovršeno. Također, tek od 1843. godine, kroz dvostruku kušnju vjere, Bog je mogao među pionirima adventizma pronaći vjerne izabranike. Ali još je bilo prerano da u potpunosti razumiju misterije otkrivene u njegovim proročanstvima. Znak savezništva s Bogom je u svakom trenutku donošenje i primanje njegova svjetla, zbog čega djelo koje pišem u njegovo ime, da prosvijetlim njegove izabranike, predstavlja "svjedočanstvo o Isusu", njegov posljednji *oblik*, znak da je njegov savez vrlo stvaran i potvrđen.

Postanak 9:10: “ *sa svim živim stvorenjima koja su s tobom, i pticama i stokom i svim zvijerima zemaljskim, bilo sa svim što je izašlo iz arke, bilo sa svim zvijerima zemaljskim. ”*

Savez koji je Bog predstavio tiče se i životinja, svega što živi i što će se razmnožiti na zemlji.

Postanak 9:11: “ *Postavljam svoj savez s vama: nijedno tijelo više neće biti uništeno vodama potopa, niti će više biti potopa da uništi zemlju .”*

Pouka koju je dala poplava mora ostati jedinstvena. Bog će sada ući u blisku borbu jer mu je cilj osvojiti srca svojih izabranika.

Postanak 9:12: “ *I reče Bog: Ovo je znak saveza koji postavljam između sebe i tebe i svakog živog bića što je s tobom, za sve naraštaje.* ”

Ovaj znak koji Bog daje odnosi se na sve živo, čisto i nečisto. To još nije znak pripadnosti njegovoj osobi, što će biti subota sedmog dana. Ovaj znak podsjeća živa bića na obvezu koju je preuzeo da ih nikada više neće uništiti vodama potopa; to je njegova granica.

Postanak 9:13: “ *Stavio sam svoj luk u oblake, i bit će to znak saveza između mene i zemlje* ”

Znanost će objasniti fizički uzrok postojanja duge. To je raspad svjetlosnog spektra sunčeve svjetlosti koja pada na tanke slojeve vode ili visoke vlažnosti. Svi su primijetili da se duga pojavljuje kada pada kiša i kada sunce prosipa svoje svjetlosne zrake. Ostaje činjenica da kiša podsjeća na potop, a sunčeva svjetlost slika vrijedne, blagotvorne i umirujuće svjetlosti Božje.

Postanak 9:14: “ *Kad skupim oblake iznad zemlje, luk će se pojaviti u oblacima;* »

Oblake je dakle izmislio Bog da stvaraju kišu tek nakon potopa i to u isto vrijeme kao i princip duge. Međutim, u našim odvratnim vremenima, bezbožni muškarci i žene su iskrivili i oskrvnili ovu temu duge uzimajući ovaj simbol božanskog saveza kako bi ga učinili akronimom i amblemom okupljanja seksualnih izopačenika. . Bog u tome mora pronaći dobar razlog da udari ovo odvratno i nepoštovanje čovječanstva prema njemu i ljudskoj vrsti. Uskoro će se pojaviti posljednji znakovi njegova gnjeva, gorući poput vatre i razorni poput smrti.

Postanak 9:15: “ *I sjetiti ću se svog saveza između mene i tebe i svakog živog stvorenja u svakom tijelu, i vode više neće postati potop da uništi svako tijelo .* ”

Čitajući ove riječi dobrote koje dolaze iz Božjih usta, mjerim paradoks razmišljajući o riječima koje on danas može izgovoriti zbog ljudske izopačenosti koja je dosegla razinu prepotopnih vremena.

Bog će održati svoju riječ, više neće biti vodenog potopa, ali za sve pobunjenike, vatreni potop je rezerviran za sudnji dan; na što nas je podsjetio apostol Petar u 2. Petrovoj 3,7. Ali prije ovog posljednjeg suda, i prije Kristova povratka, doći će nuklearna vatra Trećeg svjetskog rata ili "6. ^{truba} " iz Otk.9:13 do 21, u obliku višestrukih i zlokobnih smrtonosnih "gljiva". , oduzimaju utočišta nejednakosti koja su postali veliki gradovi, prijestolnice ili ne, planete Zemlje.

Postanak 9:16: “ *Luk će biti u oblaku; i gledat ću na to, da se sjetim vječnog saveza između Boga i svakog živog stvorenja, i svakoga tijela što je na zemlji.* ”

To vrijeme je daleko od nas i ono bi novim predstavnicima čovječanstva moglo ostaviti veliku nadu da će izbjeći greške koje su počinili prepotopni ljudi. Ali danas nada više nije dopuštena jer se plodovi prepotopa pojavljuju posvuda među nama.

Postanak 9:17: “ *I reče Bog Noi: Ovo je znak saveza koji postavljam između sebe i svakoga bića što je na zemlji .* ”

Bog naglašava karakter ovog saveza koji je uspostavljen sa “svakim tijelom”. Ovo je savez koji će se uvijek ticati čovječanstva u kolektivnom smislu.

Postanak 9:18: “ *Noini sinovi, koji su izašli iz arke, bili su Šem, Ham i Jafet. Ham je bio Kanaanov otac .*”

Daje nam se pojašnjenje: “ *Ham je bio Kanaanov otac* ”. Zapamtite, Noa i njegovi sinovi su svi divovi koji su ostali veličine pretpotopnih. Tako će se divovi nastaviti razmnožavati, posebice u zemlji "Kanaan", na kojoj će ih na svoju nesreću otkriti Hebreji koji napuštaju Egipat, jer će ih strah izazvan njihovom veličinom osuditi na 40 godina lutanja pustinjom i tamo umrijeti.

Postanak 9:19: “ *Ovo su tri Noina sina, a njihovi su potomci naselili svu zemlju .*”

Imajte na umu da su svi pretpotopni izvori izvorno imali jednog čovjeka: Adama. Novi postdiluvijalni život izgrađen je na tri osobe, Šemu, Čamu i Jafetu. Narodi njihovih potomaka će stoga biti **odvojeni i podijeljeni** . Svako novo rođenje bit će povezano sa svojim patrijarhom, Šemom, Hamom ili Jafetom. Duh podjela oslanjat će se na ta različita podrijetla kako bi sukobio ljude koji su privrženi tradicijama svojih predaka.

Postanak 9:20: “ *Noa je počeo obrađivati zemlju i posaditi vinovu lozu .*”

Ova će aktivnost, sve u svemu, u granicama normale, ipak imati ozbiljne posljedice. Budući da Noa na kraju svog uzgoja bere grožđe i prešani sok je oksidirao, pio je alkohol.

Postanak 9:21: “ *Pio je vina i opio se, te se otkrio usred svog šatora. »*

Gubitkom kontrole nad svojim postupcima, Noé vjeruje da je sam, otkriva se i potpuno ogoli.

Postanak 9:22: “ *Ham, Kanaanov otac, vidio je golotinju svoga oca, i prijavio ga je vani svojoj dvojici braće. »*

U to je vrijeme ljudski um još bio vrlo osjetljiv na ovu golotinju koju je otkrio grešni Adam. A Cham, zabavljen i sigurno pomalo podrugljiv, ima lošu ideju o svom vizualnom iskustvu izvijestiti svoja dva brata.

Postanak 9:23: “ *Tada su Šem i Jafet uzeli plašt, stavili ga na svoja ramena, i hodali unatrag, i pokrili golotinju svoga oca; kako su im lica bila okrenuta, nisu vidjeli golotinju svoga oca .*”

Uz sve potrebne mjere opreza, dva brata su prekrila očevo golo tijelo.

Postanak 9:24: “ *Kad se Noa probudio od svog vina, čuo je što mu je učinio njegov mlađi sin .*”

Pa su ga dva brata morala podučavati. A ova će osuda uzbuditi Nou koji osjeća da mu je povrijeđena čast Oca. Nije dobrovoljno pio alkohol i bio je žrtva prirodne reakcije soka od grožđa koji s vremenom oksidira i čiji se šećer pretvara u alkohol.

Postanak 9:25: “ *I reče: Proklet bio Kanaan! Neka bude rob robova svoje braće! »*

Zapravo, ovo iskustvo služi samo kao povod Bogu stvoritelju da prorokuje o potomcima Noinih sinova. Jer sam Canaan nije imao nikakve veze s postupkom svoga oca Hama; bio je dakle nevin svojom krivnjom. I Noa ga je prokleo, koji nije učinio ništa. Uspostavljena situacija počinje nam otkrivati načelo Božje osude koje se pojavljuje u drugoj od njegovih deset zapovijedi pročitanih u Izlasku 20:5: “*Ne klanjaj im se niti im služi; jer ja, Jahve, Bog tvoj, **Bog sam ljubomoran, koji kažnjam krivnju otaca na djeci do trećeg i četvrtog koljena onih koji me mrze***”

.” U ovoj očitoj nepravdi leži sva Božja mudrost. Jer, razmislite o tome, veza između sina i oca je prirodna i sin će uvijek stati na očevu stranu kada ga napadnu; uz rijetke iznimke. Ako Bog udari oca, sin će ga mrziti i braniti svog oca. Proklinjanjem sina, Kanaan, Noa kažnjava Hama, oca zabrinutog za uspjeh svojih potomaka. A Kanaan će, sa svoje strane, snositi posljedice toga što je Hamov sin. Stoga će iskusiti trajnu ogorčenost protiv Noe i dvojice sinova koje blagoslivlja: Šema i Jafeta. Već znamo da će potomci Kanaan biti uništeni od strane Boga kako bi ponudio Izraelu, svom narodu oslobođenom od egipatskog ropstva (još jedan Hamov sin: Mizraim), njihov nacionalni teritorij.

Postanak 9:26: “ *I opet reče: Blagoslovljen bio Jahve, Bog Šemov, i neka Kanaan bude njihov rob!* »

Noa svojim sinovima proriče plan koji Bog ima za svakog od njih. Tako će Kanaanovi potomci biti robovi Šemovim potomcima. Cham će se proširiti prema jugu i naseliti afrički kontinent do današnje zemlje Izrael. Sem će se širiti prema istoku i jugoistoku, naseljavajući sadašnje arapske muslimanske zemlje. Iz Kaldeje, današnjeg Iraka, Abraham će izaći kao čisti Semit. Povijest to potvrđuje, kanaanska Afrika je doista bila rob Arapa koji su potomci Šema.

Postanak 9:27: “ *Neka Bog proširi posjede Jafetove i neka prebiva u šatorima Šemovim, a Kanaan neka bude njihov rob!* »

Jafet će se proširiti na sjever, istok i zapad. Dugo će vrijeme sjever dominirati jugom. Kršćanizirane zemlje sjevera doživjet će tehnički i znanstveni razvoj koji će im omogućiti da iskoriste arapske zemlje na jugu i porobe narode Afrike, potomke Kanaan.

Postanak 9:28: “ *Noa je živio nakon potopa tri stotine i pedeset godina.* ”

Noa je 350 godina mogao svojim suvremenicima svjedočiti o potopu i upozoravati ih na pogreške prepotopnih ljudi.

Postanak 9:29: “ *Svih dana Noinih bilo je devet stotina i pedeset godina; onda je umro.* ”

Godine 1656., u godini Adamova potopa, Noa je imao 600 godina, pa je umro 2006. od Adamova grijeha, s 950 godina. Prema Postanku 10:25, prilikom rođenja " *Pelega* ", 1757. godine, " *zemlja je bila podijeljena* ", od strane Boga zbog iskustva buntovne pobune kralja Nimroda i njegove babilonske kule. Podjela, odnosno **razdvajanje**, bila je posljedica različitih jezika koje je Bog dao narodima da se **razdvoje** i da više ne čine jedinstven blok pred njegovim licem i njegovom voljom. Noa je dakle doživio događaj i imao je u to vrijeme 757 godina.

Kad je Noa umro, Abram je već bio rođen (1948., 2052 godine prije smrti Isusa Krista, smješteno u 30. godini našeg uobičajenog lažnog kalendara), ali je bio u Uru, u Kaldeji, daleko od Noe koji je živio na sjeveru prema Planina Ararat.

Rođen 1948., kada je njegov otac Térach imao 70 godina, Abram je napustio Haran, kako bi odgovorio na Božju naredbu, u dobi od 75 godina 2023., tj. 17 godina nakon Noine smrti 2006. Duhovni prijenos saveza je ovako osigurano i ostvareno.

U dobi od 100 godina, 2048., Abram postaje otac Izaka. Umro je sa 175 godina 2123.

U dobi od 60 godina, 2108., Izak je postao otac blizanaca Ezava i Jakova, prema Postanku 25:26.

Postanak 10

Razdvajanje naroda

Ovo poglavlje upoznaje nas s potomcima trojice Noinih sinova. Ovo će otkrivenje biti korisno jer će se Bog u svojim proročanstvima uvijek pozivati na izvorna imena dotičnih teritorija. Neka od ovih imena lako se prepoznaju kao trenutna imena jer su sačuvala glavne korijene, primjeri: " *Madai* " za Mede, " *Tubal* " za Tobolsk, " *Meshech* " za Moskvu.

Postanak 10:1: " *Ovo su potomci sinova Noinih, Šema, Hama i Jafeta. Nakon potopa su im se rodili sinovi.* »

Jafetovi sinovi

Postanak 10:2: " *Jafetovi sinovi bili su: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešek i Tiras.* »

" *Madai* " je medij; " *Javan* ", Grčka; " *Tubal* ", Tobolsk, " *Meshech* ", Moskva.

Postanak 10:3: " *Gomerovi sinovi: Aškenaz, Rifat i Togarma.* »

Postanak 10:4: " *Javanovi sinovi: Elizej, Taršiš, Kitim i Dodanim.* »

" *Taršiš* " znači Tarzus; " *Kittim* ", Cipar.

Postanak 10:5: " *Njima su bili naseljeni otoci naroda prema njihovim zemljama, prema njihovom jeziku, prema njihovim obiteljima, prema njihovim nacijama.* »

Izraz " *otoci nacija* " odnosi se na zapadne nacije današnje Europe i njihova velika proširenja poput Amerike i Australije.

Preciznost " *prema jeziku svake osobe* " naći će svoje objašnjenje u iskustvu Babilonske kule otkrivenom u Postanku 11.

Hamovi sinovi

Postanak 10:6: " *Hamovi sinovi bili su: Kuš, Mizraim, Put i Kanaan.* »

Kuš označava Etiopiju; " *Mizraim* ", Egipat; " *Puth* ", Libija; i " *Kanaan* ", današnji Izrael ili drevna Palestina.

Postanak 10:7: " *Kušovi sinovi: Šeba, Havila, Sabta, Rema i Sabteka. Remini sinovi: Seba i Dedan.* »

Postanak 10:8: " *Kuš je također rodio Nimroda; on je bio taj koji je počeo biti moćan na zemlji.* »

Ovaj kralj " *Nimrod* " će biti graditelj " *Vavilonske kule* ", uzroka razdvajanja jezika od strane Boga koji **razdvaja** i izolira ljude u narode i nacije prema Postanku 11.

Postanak 10:9: " *Bio je hrabar lovac prije YaHWéH; stoga je rečeno: Kao Nimrod, hrabar lovac pred YaHWéH.* »

Postanak 10:10: “ *Prvo je vladao Babelom, Erekom, Akadom i Kalneom u zemlji Šinaru.* »

“ *Babel* ” označava drevni Babilon; “ *Accad* ”, drevna Akkadia i sadašnji grad Bagdad; “ *Shinear* ”, Irak.

Postanak 10:11: “ *Iz te zemlje je došao Ašur; izgradio je Ninivu, Rehobot Hir, Kalah,* ”

“ *Asur* ” se odnosi na Asiriju. “ *Niniva* ” je postala ono što je sada Mosul.

Postanak 10:12: “ *i Resen između Ninive i Calaha; to je veliki grad.* »

Ova tri grada nalazila su se u današnjem Iraku na sjeveru i uz rijeku “Tigar”.

Postanak 10:13: “ *Mitzraim je rodio Ludime, Anamime, Lehabime, Naftuhime,* ”

Postanak 10:14: “ *Patrusi, Kasluhi, od kojih su potekli Filistejci, i Kaftorimi.* »

“ *Filistejci* ” označavaju sadašnje Palestince, koji su još uvijek u ratu protiv Izraela kao u starom savezu. Oni su sinovi Egipta, još jednog povijesnog neprijatelja Izraela do 1979. kada je Egipat sklopio savez s Izraelom.

Postanak 10:15: “ *Kanaanu se rodi Sidon, njegov prvorođenac, i Het;* »

Postanak 10:16: “ *i Jebusejci, i Amorejci, i Girgašijci,* ”

“ *Jebus* ” označava Jeruzalem; “ *Amorejci* ” su bili prvi stanovnici područja koje je Bog dao Izraelu. Iako su ostali u divovskoj normi, Bog ih je ubio i istrijebio otrovnim stršljenovima pred svojim narodom kako bi oslobodio mjesto.

Postanak 10:17: “ *Hivejci, Arkijci, Siniti,* ”

“ *Grijeh* ” se odnosi na Kinu.

Postanak 10:18: “ *Arvadi, Zemari, Hamati. Tada su se obitelji Kanaanaca raspršile.* »

Postanak 10:19: “ *Granice Kanaanaca bile su od Sidona, na strani Gerara, do Gaze, i na strani Sodome, Gomore, Adme i Zeboima, sve do Leše.* »

Ovi drevni nazivi razgraničavaju zemlju Izrael na zapadnoj strani od sjevera gdje je Sidon do juga gdje se još uvijek nalazi današnja Gaza, i na istočnoj strani od juga, prema uspostavi Sodome i Gomore na mjestu “mrtvog mora”, na sjeveru gdje se nalazi Zeboim.

Postanak 10:20: “ *Ovo su sinovi Hamovi prema svojim obiteljima, prema svojim jezicima, prema svojim zemljama, prema svojim narodima.* »

Šemovi sinovi

Postanak 10:21: “ *Sinovi su se također rodili Šemu, ocu svih sinova Heberovih i bratu Jafeta starijeg.* »

Postanak 10:22: “ *Šemovi sinovi bili su: Elam, Asur, Arpakšad, Lud i Aram.* »

“ *Elam* ” označava drevni perzijski narod današnjeg Irana, kao i Arijece sjeverne Indije; “ *Assur* ”, drevna Asirija današnjeg Iraka; “ *Lud* ”, možda Lod u Izraelu; “ *Aram* ”, Aramejci iz Sirije.

Postanak 10:23: “ *Aramovi sinovi: Uz, Hul, Geter i Maš.* »

Postanak 10:24: “ *Arpakšad rodi Šelaha; a Šelak rodi Hebera.* »

Postanak 10:25: “ *Heberu su se rodila dva sina: jednomu je bilo ime Peleg, jer je u njegovo vrijeme zemlja bila podijeljena, a ime njegovu bratu bilo je Joktan.* »

U ovom stihu nalazimo preciznost: “ *jer se u njegovo vrijeme zemlja podijelila* ”. Njemu dugujemo mogućnost datiramo, u godinu 1757. Adamova grijeha, razdvajanje **jezika** kao rezultat pokušaja pobunjeničkog ujedinjenja podizanjem Babilonske kule. To je dakle vrijeme vladavine kralja Nimroda.

Postanak 10:26: “ *Joktan rodi Almodada, Šelefa, Hazarmaveta, Jeraha,* ”

Postanak 10:27: “ *Hadoram, Uzal, Dikla,* ”

Postanak 10:28: “ *Obal, Abimael, Šeba,* ”

Postanak 10:29: “ *Ofir, Havila i Jobab. Svi su oni bili sinovi Joktanovi.* »

Postanak 10:30: “ *Stanovali su od Meše, na strani Sefara, pa sve do brda na istoku.* »

Postanak 10:31: “ *Ovo su sinovi Šemovi prema svojim obiteljima, prema svojim jezicima, prema svojim zemljama, prema svojim narodima.* »

Postanak 10:32: “ *Ovo su rodovi Noinih sinova prema svojim naraštajima, prema svojim narodima. I od njih su nastali narodi koji su se raširili zemljom nakon potopa .* »

Postanak 11

Razdvajanje po jezicima

Postanak 11:1: “ *Sva je zemlja imala jedan jezik i iste riječi .* ”

Bog ovdje podsjeća na logičnu posljedicu činjenice da cijelo čovječanstvo potječe od jednog para: Adama i Eve. Govorni jezik se dakle prenosio na sve potomke.

Postanak 11:2: “ *Kada su krenuli s istoka, naišli su na ravnicu u zemlji Šinear i tu su se nastanili .* ”

Na "istoku" zemlje "Shinear" u današnjem Iraku nalazio se današnji Iran. Napuštajući viša područja, muškarci se okupljaju u ravnici, dobro navodnjenoj dvjema velikim rijekama, "Eufratom i Tigrisom" (hebrejski: Phrat i Hiddekel) i plodnoj. U svoje vrijeme, Lot, Abrahamov nećak, također je izabrao ovo mjesto da se tamo nastani, kada se odvojio od svog strica. Velika ravnica pogodovat će izgradnji velikog grada, “ *Babela* ”, koji će ostati poznat do kraja svijeta.

Postanak 11:3: “ *Rekoše jedan drugome: Dođi! Napravimo cigle i ispecimo ih u vatri. I cigla im je služila kao kamen, a bitumen im je služio kao cement .*

Okupljeni muškarci više ne žive u šatorima, otkrivaju proizvodnju pečene opeke koja omogućuje podizanje trajnih stambenih objekata. Ovo otkriće je u podrijetlu svih gradova. Tijekom njihovog ropstva u Egiptu, proizvodnja ovih opeka, za izgradnju Ramzesa za faraona, bit će uzrok patnje Hebreja. S tom razlikom što se njihove cigle neće peći u vatri, nego od zemlje i slame, sušit će se na žarkom suncu Egipta.

Postanak 11:4: “ *I opet rekoše: Pustimo nas! Sagradimo sebi grad i kulu čiji vrh doseže do neba , i steknimo sebi ime, da se ne raspršimo po svoj zemlji .* ”

Noini sinovi i njegovi potomci živjeli su raštrkani po zemlji, kao nomadi, i uvijek u šatorima prilagođenim njihovim putovanjima. Bog u ovoj objavi cilja na trenutak kada se po prvi put u ljudskoj povijesti ljudi odluče nastaniti na mjestu u stalnim nastambama, čineći tako prvi sjedilački narod. I ovo prvo okupljanje dovodi ih do ujedinjenja kako bi pokušali pobjeći od razdvajanja **koje** dovodi do svađa, tučnjava i smrti. Od Noe su naučili zloću i nasilje pretpotopnih; do te mjere da ih je Bog morao uništiti. A kako bi bolje kontrolirali rizik od ponavljanja istih grešaka, misle da će tijesnim okupljanjem na jednom mjestu uspjeti izbjeći ovo nasilje. Izreka kaže: snaga je u broju. Od vremena Babela, svi veliki vladari i velike dominacije temeljile su svoju snagu na jedinstvu i okupljanju. Prethodno poglavlje citiralo je kralja Nimroda koji je, očito, bio prvi ujedinjujući vođa čovječanstva svog vremena, upravo izgradnjom Babela i njegove kule.

U tekstu se navodi: “ **kula čiji vrh dodiruje nebo** ”. Ova ideja "dodirivanja neba" ukazuje na namjeru pridruživanja Bogu na nebu kako bi mu se pokazalo da ljudi mogu bez njega i da imaju ideje koje mogu izbjeći i sami riješiti svoje probleme. To nije ništa više ni manje nego izazov Bogu stvoritelju.

Postanak 11:5: “ *Jahve je sišao da vidi grad i kulu koju su gradili sinovi ljudski .* ”

To je samo slika koja nam otkriva da Bog poznaje projekt čovječanstva ponovno potaknutog buntovničkim mislima.

Gen.11:6: “ *I YaHWéH reče: Gle, oni su jedan narod, i svi imaju jedan jezik, i ovo je ono što su poduzeli; sada ih ništa ne bi spriječilo da učine sve što su planirali .* ”

Na stanju u vrijeme Babela zavidjeli su suvremeni univerzalisti koji sanjaju o ovom idealu: formiranje jednog naroda i govorenje jednim jezikom. A naše univerzaliste, poput onih koje je okupio Nimrod, nije briga što Bog misli o ovoj temi. Međutim, 1747. od Adamova grijeha, Bog je progovorio i izrazio svoje mišljenje. Prema njegovim riječima, ideja ljudskog projekta mu se ne sviđa i nervira ga. Međutim, nema govora o njihovom ponovnom uništenju. Ali primijetimo da Bog ne osporava učinkovitost pristupa buntovnog čovječanstva. Ona ima samo jedan nedostatak i to za njega: što se više okupljaju, to ga više odbijaju, više mu ne služe, ili još gore, služe lažnim božanstvima pred njim.

Postanak 11:7: “ *Hajde! Sidimo dolje i tamo im pobrkajmo jezik, da više ne čuju jezik jedni drugih .* ”

Bog ima svoje rješenje: “ *pobrkajmo im jezik, da više ne čuju jezik jedni drugih .* ” Ova akcija ima za cilj ostvariti božansko čudo. U trenutku, muškarci se izražavaju na različitim jezicima i ne razumijući se više, prisiljeni su da se udalje jedan od drugog. Željena jedinica je **pokvarena** . Razdvajanje muškaraca, tema ove studije, još uvijek je tu, dobro ostvarena .

Postanak 11:8: “ *I rasprši ih Jahve odande po svoj zemlji; i prestali su graditi grad .* ”

Oni koji govore istim jezikom okupljaju se i odmiču od drugih. Stoga će se nakon ovog iskustva " jezika " ljudi naseliti na raznim mjestima gdje će osnovati gradove od kamena i cigle. Nacije će se formirati i da bi kaznio njihove pogreške,

Bog će ih moći postaviti jedne protiv drugih. “ *Babelov* ” pokušaj uspostavljanja univerzalnog mira nije uspio.

Postanak 11:9: “ *Zato se prozvaše Babel, jer je ondje Jahve pobrkao jezik svoj zemlji, i odande ih je Jahve raspršio po svoj zemlji .* ”

Ime “Babel” što znači “zbrka” zaslužuje biti poznato jer svjedoči ljudima kako je Bog reagirao na njihov pokušaj sveopćeg jedinstva: “ *zbrka jezika* ”. Pouka je imala za cilj upozoriti čovječanstvo, sve do kraja svijeta, budući da je Bog htio otkriti ovo iskustvo u svom svjedočanstvu, diktiranom Mojsiju koji je tako napisao prve knjige svoje svete Biblije koju i danas čitamo. Bog tako nije morao upotrijebiti nasilje protiv buntovnika tog vremena. Ali neće biti isto, na kraju svijeta gdje će, reproducirajući ovo univerzalno okupljanje koje je Bog osudio, posljednji preživjeli pobunjenici nakon Trećeg svjetskog rata biti uništeni slavnim povratkom Isusa Krista. Tada će se morati nositi s “njegovim gnjevom” jer su, uz to, donijeli odluku da ubiju njegove posljednje odabranike jer su ostali vjerni njegovoj posvećenoj suboti od njegova stvaranja svijeta. Čovječanstvo se nikada nije držalo lekcije koju je Bog dao i neprestano su diljem zemlje nastajali veliki gradovi sve dok Bog nije učinio da ih unište drugi narodi ili smrtonosne epidemije velikih razmjera.

Šemovi potomci

Prema Abrahamu, ocu vjernika i današnjim monoteističkim religijama

Postanak 11:10: “ *Ovo je sjeme Šemovo. Šemu, starom stotinu godina, rodio se Arpakad, dvije godine nakon potopa .* ”

Šemov sin, Arpakšad rođen je 1658. (1656 + 2)

Postanak 11:11: “ *Šem je živio nakon rođenja Arpakadova pet stotina godina; i rodi sinove i kćeri .* ”

Šem je umro 2158. u dobi od 600 godina (100 + 500)

Postanak 11:12: “ *Arpakad, koji je imao trideset i pet godina, rodi Šelaha .* ”

Sin Arpacschada, Schélach rođen je 1693. (1658 + 35).

Postanak 11:13: “ *Arpakad je živio nakon Šelakova rođenja četiri stotine i tri godine; i rodi sinove i kćeri .* ”

Arpacschad je umro 2096. u dobi od 438 godina (35 + 403)

Postanak 11:14: “ *Šelak, star trideset godina, rodi Hebera .* ”

Héber je rođen 1723. (1693 + 30)

Postanak 11:15: “ *Šelah je živio nakon Heberova rođenja četiri stotine i tri godine; i rodi sinove i kćeri .* ”

Schélach je umro 2126. (1723 + 403) u dobi od 433 (30 + 403)

Postanak 11:16: “ *Heber, trideset i četiri godine, rodi Pelega .* ”

Péleg je rođen 1757. (1723 + 34). **U vrijeme njegova rođenja, prema Postanku 10:25, " zemlja je bila podijeljena " govornim jezicima koje je Bog stvorio kako bi podijelio i razdvojio ljude okupljene u Babilonu.**

Postanak 11:17: “ *Po rođenju Pelegovu, Heber je živio četiri stotine i trideset godina; i rodi sinove i kćeri .* ”

Héber je umro 2187. (1757 + 430) u dobi od 464 (34 + 430)

Postanak 11:18: “ *Peleg, trideset godina star, rodi Rehua .* ”

Rehu je rođen 1787. (1757 + 30)

Postanak 11:19: “ *Peleg je živio nakon Rehuova rođenja dvjesta i devet godina; i rodi sinove i kćeri .* ”

Péleg je umro 1996. (1787 + 209) u dobi od 239 (30 + 209). Bilježi brutalno skraćivanje života vjerojatno zbog pobune Babilonske kule koja se dogodila u njegovo vrijeme.

Postanak 11:20: “ *Rehu, trideset i dvije godine, otac Serug .* ”

Serug je rođen 1819. (1787 + 32)

Postanak 11:21: “ *Po rođenju Serugu Rehu je živio dvjesta i sedam godina; i rodi sinove i kćeri .* ”

Rehu je umro 2096. (1819 + 207) u dobi od 239 (32 + 207)

Postanak 11:22: “ *Serug, star trideset godina, rodi Nahora .* ”

Nachor je rođen 1849. (1819 + 30)

Postanak 11:23: “ *Serug je živio nakon Nahorova rođenja dvjesta godina; i rodi sinove i kćeri .* ”

Serug je umro 2049. (1849 + 200) u dobi od 230 (30 + 200)

Postanak 11:24: “ *Nahoru, dvadeset i devet godina, rodi se Terah .* ”

Térach je rođen 1878. (1849 + 29)

Postanak 11:25: “ *Po rođenju Terahovu Nahor je živio stotinu i devetnaest godina; i rodi sinove i kćeri .* ”

Nachor je umro 1968. (1849 + 119) u dobi od 148 (29 + 119)

Postanak 11:26: “ *Terah, star sedamdeset godina, rodi Abrama, Nahora i Harana* ” .

Abram je rođen 1948. (1878 + 70)

Abram će imati svog prvog zakonitog sina, Izaka, kada bude imao 100 godina, 2048. godine , prema Postanju 21:5: “ *Abrahamu je bilo sto godina kada mu se rodio sin Izak .* ”

Abram će umrijeti 2123. u dobi od 175 godina , prema Postanju 25:7: “ *Ovo su dani godina života Abrahamova: živio je stotinu sedamdeset i pet godina* » .

Postanak 11:27: “ *Ovo su Terahovi potomci. Terah rodi Abrama, Nahora i Harana. Haran je rodio Lota .* ”

Imajte na umu da je Abram najstariji od Terahova tri sina. On je dakle rođen kada je njegov otac Terah imao 70 godina, kao što je navedeno u stihu 26 iznad.

Postanak 11:28: “ *I Haran umrije pred Terahom, svojim ocem, u zemlji svoga rođenja, u Uru Kaldejskom .* ”

Ova smrt objašnjava zašto će Lot kasnije pratiti Abrama na njegovim putovanjima. Abram ga je uzeo pod svoju zaštitu.

Abram je rođen u Uru u Kaldeji i u Babilonu u Kaldeji će pobunjeni Izrael biti odveden u ropstvo u vrijeme proroka Jeremije i proroka Daniela.

Postanak 11:29: “ *Abram i Nahor oženiše se: Abramova žena se zvala Saraja, a Nahorova žena Milka, kći Haranova, Milkinog oca i Jiskinog oca .* ”

Savezi ovog vremena vrlo su krvno srodski: Nahor je oženio Milku, kćer svog brata Harana. Bila je to norma i poslušnost dužnosti koja je imala za cilj očuvanje čistoće rase potomaka. Zauzvrat, Izak će poslati svog slugu da nađe ženu za njegovog sina Izaka u bliskoj obitelji Labana Aramejskog.

Postanak 11:30: “ *Saraja je bila nerotkinja: nije imala djece .* ”

Ta će sterilnost omogućiti Bogu stvoritelju da otkrije svoju kreativnu moć; i to tako što ju je učinio sposobnom da rodi dijete kada će imati gotovo stotinu godina poput svog muža Abrama. Ta je sterilnost bila nužna na proročkoj razini, jer je Izak predstavljen kao tip novog Adama kojeg će Isus Krist utjeloviti u svoje vrijeme; obojica su u svoje vrijeme bili " *sinovi božanskog obećanja*". Stoga, uvijek zbog svoje proročke uloge "sina Božjeg", on neće sam izabrati svoju ženu, jer u Isusovom tijelu, Bog je taj koji bira svoje apostole i svoje učenike, naime, Duh Otac koji je u njemu a tko ga animira.

Postanak 11:31: “ *Terah uze Abrama svoga sina i Lota Haranova sina, sina svoga sina, i Saraju, svoju snahu, ženu Abrama njegova sina. Zajedno su otišli iz Ura Kaldejskog u zemlju Kanaan. Dođoše u Haran i ondje se nastaniše .* ”

Cijela obitelj, uključujući i Abrama, nastanila se na sjeveru zemlje, u Charanu. Taj prvi pokret vodi ih ka približavanju mjestu rođenja čovječanstva. Odvajaju se od velikih gradova, već vrlo naseljenih i već vrlo buntovnih, od plodne i uspješne ravnice.

Postanak 11:32: “ *Dani Terahovi bijahu dvije stotine i pet godina; a Terah umrije u Haranu .* ”

Rođen 1878., Térach je umro u dobi od 205 godina 2083. godine.

Na kraju proučavanja ovog poglavlja, napomenimo da je projekt smanjenja očekivanog životnog vijeka na 120 godina na dobrom putu uspjeha. Između Šemovih “600 godina” i Nahorovih “148 godina” ili Abrahamovih “175 godina” očito je skraćivanje života. Oko 4 stoljeća kasnije, Mojsije će živjeti točno 120 godina. Broj koji je naveo Bog dobit će se kao gotov model.

U iskustvu koje je proživio Abraham, Bog pokazuje što je on sam spreman učiniti da otkupi živote svojih izabranika koje odabire među svim svojim ljudskim stvorenjima prema tome hoće li sačuvati njegovu sliku o njemu. U ovoj povijesnoj sceni, Abraham je Bog u Ocu, Izak, Bog u Sinu, a ispunjenje će se dogoditi u Isusu Kristu i na njegovoj dragovoljnoj žrtvi rodit će se novi savez.

Postanak 12

Odvajanje od zemaljske obitelji

Postanak 12:1: “ *Jahve reče Abram: Idi iz svoje zemlje, iz svoje otadžbine i iz kuće svoga oca u zemlju koju ću ti pokazati .* ”

Po Božjoj naredbi, Abram će napustiti svoju zemaljsku obitelj, kuću svoga oca, i mi moramo vidjeti u ovom poretku duhovno značenje koje je Bog dao u Postanku 2:24, svojim riječima koje govore: “Stoga će čovjek ostavit će oca i

majku i prionut će uza ženu svoju i bit će njih dvoje jedno tijelo . ' Abram mora " napustiti svog oca i majku " kako bi ušao u proročansku duhovnu ulogu Krista za kojeg se računa samo "Zaručnica ", njegova zajednica izabranih. Tjelesne veze su prepreke duhovnom napretku koje izabrani moraju izbjegavati, kako bi uspjeli stvoriti, u simboličnoj slici, " jedno tijelo " s Isusom Kristom, Bogom stvoriteljem YaHWéH.

Postanak 12:2: " *Učinit ću te velikim narodom i blagoslovit ću te; Proslavit ću tvoje ime i bit ćeš izvor blagoslova .*"

Abram će postati prvi od biblijskih patrijaraha, kojeg monoteisti priznaju kao "oca vjernika". On je također u Bibliji, prvi Božji sluga čiji će se detalji iz njegova života dugo pratiti i otkrivati.

Postanak 12:3: " *Blagoslivljat ću one koji tebe blagoslivljaju, a proklinjat ću one koji te kunu; i sva će plemena na zemlji biti blagoslovljena u tebi .*"

Abramova putovanja i susreti pružit će dokaz za to i već u Egiptu kada je faraon htio spavati sa Sarajom, vjerujući da mu je ona sestra prema onome što je Abram rekao kako bi zaštitio svoj život. U viziji mu je Bog dao do znanja da je Sara bila žena proroka i da je on zamalo umro.

Drugi dio ovog stiha, " *sva će plemena na zemlji biti blagoslovljena u tebi* ", naći će svoje ispunjenje u Isusu Kristu, sinu Davidovu iz plemena Judina, sinu Izraelovu, sinu Izakovom, sinu Abramovom. Na Abramom će Bog izgraditi svoja dva uzastopna saveza koji predstavljaju standarde njegova spasenja. Budući da su ti standardi morali evoluirati da bi prešli iz simboličkog tipa u stvarni tip; prema tome živi li grješni čovjek prije Krista ili poslije njega.

Postanak 12:4: " *Abram je otišao, kako mu je Jahve rekao, a Lot je otišao s njim. Abram je imao sedamdeset i pet godina kad je izašao iz Harana .*"

Sa svojih 75 godina Abram već ima dugo životno iskustvo. Moramo steći ovo iskustvo da bismo slušali i tražili Boga; što je učinjeno nakon otkrivanja prokletstva čovječanstva odvojenog od njega. Ako ga je Bog pozvao, to je zato što ga je Abram tražio, pa kad mu se Bog objavi, žuri ga poslušati. I ova spasonosna poslušnost bit će potvrđena i zapamćena njegovom sinu Izaku u ovom stihu citiranom u Postanku 26:5: " *jer je Abraham slušao moj glas i držao moje naredbe, moje zapovijedi, moje odredbe i moje zakone .*" Abram je mogao zadržati te stvari samo ako mu ih je Bog predstavio. Ovo Božje svjedočanstvo otkriva nam da su mnoge stvari koje nisu spomenute u Bibliji postignute. Biblija nam predstavlja samo sažetak dugog postojanja ljudskih života. A čovjekov život od 175 godina samo Bog može reći što je proživjela iz minute u minutu, iz sekunde u sekundu, ali nama je dovoljan sažetak bitnog.

Dakle, blagoslov Božji dan Abramom počiva na njegovoj poslušnosti, a sve naše proučavanje Biblije i njezinih proročanstava bilo bi uzaludno ako ne bismo razumjeli važnost ove poslušnosti jer nam je Isus Krist dao svoju kao primjer izreku u Ivanu 8:29: " *Onaj koji me posla sa mnom je; nije me ostavio na miru, jer ja uvijek činim ono što je njemu drago .*" Isto je sa svakim; svaki dobar odnos postiže se činjenjem " *onog što je ugodno* " onome kome želite ugoditi. Stoga, vjera neka bude, prava religija, nije složena stvar, već jednostavan tip odnosa koji je ugodan Bogu i sebi.

U našim posljednjim vremenima, znak koji se pojavljuje je znak neposlušnosti djece prema roditeljima i prema državnim vlastima. Bog organizira te stvari kako bi odrasli koji su buntovni, nezahvalni ili ravnodušni prema njemu otkrili što on sam doživljava zbog njihove zloće. Dakle, djela koja je stvorio Bog vrište mnogo glasnije od povika i govora, da izraze svoj pravedni gnjev i pravedne prijekore.

Postanak 12:5: “ *Abram je uzeo svoju ženu Saraju i Lota, sina svoga brata, sa svim imanjem koje su imali i slugama koje su stekli u Haranu. Otišli su da odu u zemlju Kanaan, i došli su u zemlju Kanaan.* ”

Charan se nalazi sjeveroistočno od Canaana. Abram stoga ide iz Harana na zapad pa na jug i ulazi u Kanaan.

Postanak 12:6: “ *Abram je putovao zemljom do mjesta zvanog Šekem, do hrastova More. Kanaanci su tada bili u zemlji.* ”

Trebamo li ga zapamtiti? “ *Kanaanci* ” su divovi, ali što je onda sa samim Abramom? Jer potop je još bio vrlo blizu i Abram je vrlo lako mogao biti veličine diva. Pri ulasku u Kanaan on ne javlja prisutnost ovih divova, što je i logično ako je on sam još uvijek u ovoj normi. Spuštajući se prema jugu, Abram prelazi današnju Galileju i stiže u današnju Samariju, u Šekem. Ova zemlja Samarije bit će mjesto evangelizacije omiljeno od Isusa Krista. Ondje će pronaći vjeru u “*Samarijanku*” i njezinu obitelj u koju je prvi put, na njihovo veliko iznenađenje, dopušten ulazak Židovu.

Postanak 12:7: *Jahve se ukaza Abram i reče: Tvojem ću potomstvu dati ovu zemlju. I Abram je ondje sagradio oltar Jahvi, koji mu se ukazao.* ”

Bog je najprije odabrao današnju Samariju da se pokaže Abram koji će posvetiti ovaj susret sagrađnjom oltara, proročanskog simbola križa Kristova mučenja. Ovaj izbor sugerira vezu s budućom evangelizacijom zemlje od strane Isusa Krista i njegovih apostola. S ovog mjesta Bog mu naviješta da će ovu zemlju dati njegovom potomstvu. Ali koji, židovski ili kršćanski? Unatoč povijesnim činjenicama koje idu u prilog Židovima, čini se da se ovo obećanje tiče Kristovih izabranika za ispunjenje na novoj zemlji; jer su Kristovi izabranici također, prema načelu opravdanja vjerom, potomstvo obećano Abram.

Postanak 12:8: “ *Odatle se preselio na planinu istočno od Betela i razapeo svoje šatore, tako da mu je Betel bio na zapadu, a Aj na istoku. Također je ondje sagradio žrtvenik YaHWéH-u, i zazvao je ime YaHWéH.* ”

Spuštajući se na jug, Abram se utaborio u planinama između Betela i Aja. Bog određuje orijentaciju dva grada. Betel znači "kuća Božja" i Abram ga postavlja na zapad, u orijentaciji koja će biti dana šatoru i jeruzalemskom hramu, tako da kada ulaze prema svetosti Božje, njegovoj kući, službenici okreću leđa izlazeće sunce koje izlazi na istoku, istok. Na istoku je grad Ai čiji korijen znači: hrpa kamena, ruševina ili brdo i spomenik. Bog nam objavljuje svoju presudu: nasuprot ulazu izabranika u Božji dom stoje na istoku samo ruševine i gomile kamenja. Na ovoj slici Abram je pred sobom imao dva otvorena puta u slobodu: na zapad, Betel i život ili, na istok, Aj i smrt. Na sreću, već je odabrao život s YaHWéH.

Postanak 12:9: “ *Abram je nastavio svoje putovanje, napredujući prema jugu.* ”

Imajte na umu da u ovom prvom prelasku Kanaana, Abram ne ide do "Jebusa", imena budućeg Davidova grada: Jeruzalema, koji on stoga potpuno ignorira.

Postanak 12:10: “ *Bila je glad u zemlji; i Abram siđe u Egipat da ondje ostane, jer je glad bila velika u zemlji .”*

Kao što je bio slučaj, u vrijeme kada je Josip, sin Jakovljevi, Izrael, postao prvi vezir Egipta, glad je dovela Abrama u Egipat. Iskustva koja je tamo doživio ispričana su u ostalim stihovima ovog poglavlja.

Abram je miroljubiv, čak i plašljiv čovjek. Bojeći se da će biti ubijen kako bi uzeo svoju ženu Saraī koja je bila vrlo lijepa, odlučio ju je predstaviti kao svoju sestru, poluistinu. Ovom lukavštinom faraon ga je zadovoljio i prekrpio ga dobrima koja će mu dati bogatstvo i moć. Nakon toga Bog udari faraona kugama i on sazna da je Saraīa njegova žena. Zatim progoni Abrama koji napušta Egipat bogat i moćan. Ovo iskustvo proriče ostanak Hebreja koji će ga, nakon što su bili robovi Egipta, napustiti uzimajući njegovo zlato i bogatstvo. I ova moć će mu uskoro biti vrlo korisna.

Postanak 13

Abramovo odvajanje od Lota

Vraćajući se iz Egipta, Abram, njegova obitelj i Lot, njegov nećak, vratili su se u Betel na mjesto gdje je postavio žrtvenik za zazivanje Boga. Dok su svi na ovom mjestu između Betela i Ai bea, između “kuće Božje” i “ruševine”. Nakon svađe između njihovih slugu, Abram se odvaja od Lota kojem daje izbor kojim smjerom želi ići. I Lot je iskoristio priliku da odabere ravnicu i njenu plodnost obećavajući prosperitet. Stih 10 kaže: “ *Lot podiže svoje oči i ugleda cijelu ravnicu Jordana, koja je bila potpuno natopljena. Prije nego što je Jahve uništio Sodomu i Gomoru, bila je to do Zoara vrt Gospodnji, poput zemlje Egipta . Čineći to, on odabire "propast" i otkrit će je kada Bog vatrom i sumporom udari gradove ove doline koji su danas djelomično pokriveni "Mrtvim morem"; kazne od koje će pobjeći sa svoje dvije kćeri, zahvaljujući milosti Božjoj koja će poslati dva anđela da ga opomenu i natjeraju da napusti Sodomu gdje će živjeti. Čitamo u stihu 13: “ *Ljudi Sodome bili su zli i veliki grešnici protiv YaHWéH-a .”**

Abram stoga ostaje u blizini Betela, "kuće Božje" u gori.

Postanak 13:14 do 18: “ *Jahve reče Abram, nakon što se Lot odvojio od njega: Podigni oči svoje i s mjesta gdje jesi pogledaj prema sjeveru i jugu, prema istoku i zapadu; jer svu zemlju koju vidiš dat ću tebi i tvome potomstvu zauvijek. **Učinit ću tvoje potomstvo kao prah zemaljski , tako da ako tko može izbrojiti prah zemaljski , i tvoje će potomstvo biti izbrojano. Ustani, obiđi zemlju uzduž i poprijeko; jer ću ti ga dati . Abram je razapeo svoje šatore i došao nastaniti među hrastovima Mamre, koji su blizu Hebrona. I ondje je sagradio oltar Jahve .”***

Prepustivši izbor Lotu, Abram prima dio koji mu Bog želi dati i tu ponovno obnavlja svoje blagoslove i svoja obećanja. Usporedba njegova " sjemena " s " prahom zemaljskim ", porijeklom i krajem ljudske duše, tijela i

duha, prema Postanku 2:7, bit će potvrđena onom o "zvijezdama *nebeskim* " u Postanku. 15:5.

Postanak 14

Razdvajanje po moći

Četiri kralja s istoka dolaze zaratiti protiv pet kraljeva doline u kojoj se nalazi Sodoma, u kojoj živi Lot. Pet kraljeva je pretučeno i zarobljeno, kao i Lot. Upozoren, Abram mu dolazi u pomoć i oslobađa sve zarobljene taoce. Primijetimo zanimljivost stiha koji slijedi.

Postanak 14:16: “ *Vratio je svo bogatstvo; također je vratio Lota, svog brata, s njegovim dobrima, kao i žene i narod .*”

U stvarnosti, Abram je intervenirao samo za Lota. Ali prepričavanjem činjenica, Bog maskira ovu stvarnost kako bi izazvao svoj prijekor prema Lotu koji je napravio loš izbor i živio u gradu zlih.

Postanak 14:17: “ *Nakon što se Abram pobjednički vratio od Kedorlaomera i od kraljeva koji su bili s njim, kralj Sodome iziđe mu u susret u dolini Shaweh, koja je dolina kraljeva.*”

Pobjedniku se mora zahvaliti. Riječ "Shavéh" znači: običan; upravo ono što je zavelo Lota i utjecalo na njegov izbor.

Postanak 14:18: “ *Melkisedek, kralj Šalema, donio je kruh i vino: on je bio svećenik Boga Svevišnjega*”.

Ovaj kralj Salema bio je " *svećenik Boga Svevišnjega* ". Njegovo ime znači: "moj kralj je pravda". Njegova prisutnost i njegova intervencija dokaz su kontinuiteta štovanja pravog Boga na zemlji od završetka potopa koji je još uvijek vrlo prisutan u mislima ljudi Abramova vremena. Ali ti štovatelji pravog Boga ne znaju ništa o spasonosnom projektu koji će Bog otkriti kroz proročanska iskustva koja su doživjeli Abram i njegovi potomci.

Post 14:19: “ *I blagoslovi Abrama, i reče: Blagoslovljen neka je Abram od Boga Svevišnjega, Gospodara neba i zemlje!* »

Blagoslov ovog službenog Božjeg predstavnika dodatno potvrđuje blagoslov koji je Bog dao izravno Abramom osobno.

Postanak 14:20: “ *Blagoslovljen neka je Svevišnji Bog, koji je predao tvoje neprijatelje u tvoje ruke! I Abram mu dade desetinu od svega .*”

Melkisedek blagoslivlja Abrama, ali pazi da mu ne pripíše svoju pobjedu; on to pripisuje “ *Svevišnjem Bogu koji predao svoje neprijatelje u njegove ruke* . I imamo konkretan primjer Abramove poslušnosti Božjim zakonima budući da je “ *dao desetinu od svega* ” Melkisedeku čije ime znači: “Moj Kralj je Pravda”. Ovaj zakon desetine je stoga već postojao od završetka potopa na zemlji, a vjerojatno i prije "potopa".

Postanak 14:21: “ *Kralj Sodome reče Abramom: Daj mi ljude i uzmi sebi bogatstvo .*”

Kralj Sodome duguje Abramom koji je izbavio njegov narod. Stoga želi kraljevski platiti svoju uslugu.

Postanak 14:22: “ *Abram odgovori kralju Sodome: “Podižem svoju ruku prema Jahvi, Svevišnjem Bogu, Gospodaru neba i zemlje:”* ”

Abram iskorištava situaciju kako bi podsjetio perverznom kralja na postojanje “ *YHWÉH Svevišnjeg Boga* ”, jedinstvenog “ *Gospodara neba i zemlje* ”; što ga čini jedinim vlasnikom sveg bogatstva koje kralj stekne svojom zloćom.

Post 14:23: “ *Neću uzeti ništa što je tvoje, ni konac, ni uzicu od cipele, da ne kažeš: Ja sam Abrama obogatio. Ništa za mene!* »

U tom stavu Abram svjedoči kralju Sodome da je došao u ovaj rat samo da spasi svog nećaka Lota. Abram poput Boga osuđuje ovog kralja koji živi u zlu, izopačenosti i nasilju. I on mu to jasno daje do znanja odbijajući svoje nedostojno stečeno bogatstvo.

Postanak 14:24: “ *Samo ono što su pojeli mladići i dio ljudi koji su išli sa mnom, Aner, Eškol i Mamre: oni će uzeti svoj dio .”*

Ali ovaj Abramov izbor tiče se samo njega, čovjeka Božjeg sluge, a njegove sluge mogu uzeti svoj dio ponuđenog bogatstva.

Postanak 15

Razdvajanje savezom

Postanje 15:1: “ *Nakon ovih događaja riječ Jahvina dođe Abram u viziji i reče: Abrame, ne boj se; Ja sam tvoj štiti i tvoja će nagrada biti vrlo velika .”*

Abram je miroljubiv čovjek koji živi u surovom svijetu, također u viziji Bog, njegov prijatelj YaHWÉH, dolazi da ga uvjeri: "Ja sam tvoj štiti i tvoja će nagrada biti vrlo velika ".

Postanak 15:2: “ *Abram odgovori: Gospodine Jahve, što ćeš mi dati? Idem bez djece; a nasljednik moje kuće je Eliezer iz Damaska .”*

Abram je dugo patio što nije mogao biti otac zbog neplodnosti Saraje, njegove zakonite žene. I on zna da će, kada umre, njegov blizak rođak naslijediti njegovu imovinu: “ *Eliezer iz Damaska* ”. Napomenimo usput koliko je star ovaj grad “ *Damask* ” u Siriji.

Postanak 15:3: “ *A Abram reče: Gle, nisi mi dao potomstvo, i onaj koji se rodi u mojoj kući bit će moj nasljednik .”*

Abram ne razumije obećanja dana za svoje potomstvo budući da ih nema, jer je bez djece.

Postanak 15:4: “ *Tada mu dođe riječ Jahvina: On neće biti tvoj nasljednik, nego onaj koji izađe iz tvog tijela bit će tvoj nasljednik .”*

Bog mu govori da će doista postati otac djeteta.

Postanak 15:5: “ *I kad ga izvede, reče: Pogledaj prema nebu i izbroji zvijezde, ako ih možeš izbrojati. I reče mu: Ovo će biti tvoje potomstvo .”*

Prigodom ove vizije dane Abram, Bog nam otkriva simbolički ključ značenja koje duhovno daje riječi " *zvijezda* ". Izvorno citirana u Postanku 1:15, " *zvijezda* " ima ulogu " *osvjetljavanja zemlje* " i ta je uloga već uloga Abrama kojeg je Bog pozvao i odvojio za ovu svrhu, ali također će biti uloga svih vjernika koji tražit će svoju vjeru i svoju službu Bogu. Imajte na umu da će prema

Dan.12:3, status "zvijezda" biti dan izabranima po njihovom ulasku u vječnost: "Oni koji su razumni zasjat će poput sjaja neba, i oni koji poučavaju pravednosti, mnoštvu sjat će poput zvijezda, zauvijek i zauvijek." Slika "zvijezde" jednostavno im se pripisuje jer ih je Bog odabrao.

Postanak 15:6: " Abram se pouzdao u Jahvu, koji mu je to uračunao u pravednost."

Ovaj tečaj sačinjava službeni element definicije vjere i načela opravdanja vjerom. Jer vjera nije ništa drugo nego prosvijećeno, opravdano i dostojanstveno povjerenje. Povjerenje u Boga jedino je legitimno u prosvjetljenom poznavanju njegove volje i svega što mu je milo, bez čega ono postaje nelegitimno. Vjerovati Bogu znači vjerovati da On blagoslivlja samo one koji mu se pokoravaju, slijedeći primjer Abrama i savršeni primjer Isusa Krista.

Ovaj Božji sud nad Abramom proriče onaj koji će on donijeti svima onima koji će postupati poput njega, u istoj poslušnosti božanskoj istini predloženoj i zahtijevanoj u njihovo vrijeme.

Postanak 15:7: "Jahve mu opet reče: **Ja sam Jahve koji sam te izveo iz Ura Kaldejskog da ti dam ovu zemlju u posjed.**"

Kao uvod u predstavljanje svog saveza s Abramom, Bog podsjeća Abrama da ga je izveo iz Ura Kaldejskog. Ova je formula oblikovana prema prikazu prve od Božjih "deset zapovijedi" citiranih u Izl.20:2: " **Ja sam YaHWéH, tvoj Bog, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva** " .

Postanak 15:8: " *Abram odgovori: Gospodine Jahve, po čemu ću znati da ću ga posjedovati?* »

Abram traži od YaHWéH znak.

Postanak 15:9: " *I YaHWéH mu reče: Uzmi junicu od tri godine, jarca od tri godine, ovna od tri godine, grlicu i golubicu.* " .

Postanak 15:10: " *Abram je uzeo sve te životinje, prerezao ih po sredini i stavio svaki dio jedan nasuprot drugoga; ali nije dijelio ptice.* .

Božji odgovor i Abramovo djelovanje zahtijevaju objašnjenje. Ova žrtvena ceremonija temelji se na ideji dijeljenja koja se tiče dvije strane koje su u savezu, to jest: podijelimo zajedno. Životinje izrezane po sredini simboliziraju Kristovo tijelo koje će, budući jedno, biti duhovno podijeljeno između Boga i njegovih izabranika. Ovce su slika čovjeka i Krista, ali ptice nemaju tu sliku čovjeka koji će biti Krist poslan od Boga. Zato se, kao nebeski simbol, pojavljuju u savezu, ali nisu odrezani. Isusovo pomirenje za grijeh bit će blagotvorno samo za zemaljske izabranike, ne i za nebeske anđele.

Postanak 15,11: „ *Ptice grabljivice padale su na strvine; i Abram ih istjera* .”

U projektu koji je Bog prerekao, samo će leševi zlih i buntovnika biti isporučeni kao hrana pticama grabljivicama pri povratku u slavi Krista Spasitelja. U posljednje vrijeme, ova se sudbina neće ticati onih koji sklapaju savez s Bogom u Kristu i po njegovim zakonima. Budući da su tako izložena leševa životinja vrlo velika svetost za Boga i za Abrama. Abramova gesta je opravdana jer činjenice ne smiju biti u suprotnosti s proročanstvom koje se tiče buduće i konačne sudbine Kristove svetosti.

Postanak 15:12: “ *Pri zalasku sunca duboki san obuze Abrama; i gle, spopade ga strah i velika tama .*”

Ovo spavanje nije normalno. To je “ *dubok san* ”, poput onoga u koji je Bog uronio Adama da od jednog od njegovih rebara oblikuje ženu, svoju “ *pomoć* ”. Kao dio saveza koji sklapa s Abramom, Bog će mu otkriti proročko značenje dano ovoj “ *pomoći* ” koja će biti predmet Božje ljubavi u Kristu. Zapravo, samo naizgled, Bog ga umire da bi ušao u svoju vječnu prisutnost, anticipirajući tako njegov ulazak u vječni život, odnosno u istinski život, po načelu da nitko ne može Boga vidjeti i živjeti.

“ *Velika tama* ” znači da ga Bog čini slijepim za zemaljski život kako bi u njegovom umu izgradio virtualne slike proročke prirode, uključujući pojavu i prisutnost samog Boga. Tako uronjen u tamu, Abram osjeća opravdani “ *strah* ”. Nadalje, naglašava zastrašujući karakter Boga stvoritelja koji mu se obraća.

Postanak 15:13: “ *I YaHWéH reče Abramom: Znaj da će tvoji potomci biti stranci u zemlji koja neće biti njihova; tamo će biti robovi i tlačeni četiri stotine godina .*”

Bog najavljuje Abramom budućnost, sudbinu rezerviranu za njegove potomke.

“ *... tvoji će potomci biti stranci u zemlji koja neće biti njihova* ”: ovo je Egipat.

“ *... tamo će biti porobljeni* ”: smjenom novog faraona koji nije poznavao Josipa, Hebreja koji je postao veliki vezir svog prethodnika. Ovo ropstvo će biti ostvareno u Mojsijevo vrijeme.

“ *... i bit će ugnjetavani četiri stotine godina* ”: ovo nije samo egipatsko ugnjetavanje, već u širem smislu ugnjetavanje koje će utjecati na Abramove potomke sve dok ne budu imali posjede u Kanaanu, njihovoj nacionalnoj zemlji koju je Bog obećao.

Postanak 15:14: “ *Ali ja ću suditi narodu kojem služe, i tada će izići s velikim bogatstvom .*”

Ciljana nacija ovaj put je samo Egipat, koji će napustiti, zapravo uzimajući svo njegovo bogatstvo. Imajte na umu da u ovom stihu Bog ne pripisuje Egiptu “ *ugnjjetavanje* ” navedeno u prethodnom stihu. Ovo potvrđuje činjenicu da se spomenutih “ *četiri stotine godina* ” ne odnosi samo na Egipat.

Postanak 15:15: “ *Otići ćeš u miru svojim očevima, bit ćeš pokopan nakon sretne starosti .*”

Sve će se dogoditi kako mu je Bog rekao. Bit će pokopan u Hebronu u špilji Machpelah na zemlji koju je Abram za života kupio od Hetita.

Postanak 15:16: “ *U četvrtoj generaciji vratit će se ovamo; jer bezakonje Amorejaca još nije na vrhuncu .*”

Među tim Amorejcima, Hetiti imaju dobre odnose s Abramom kojeg smatraju predstavnikom velikog Boga. Pa su pristali da mu prodaju zemlju za njegovu grobnicu. Ali za “ *četiri naraštaja* ” ili “ *četiri stotine godina* ”, situacija će biti drugačija i kanaanski narodi će doći do praga pobune koju Bog neće poduprijeti i svi će biti uništeni kako bi svoju zemlju ostavili Hebrejima koji će to učiniti njihovo nacionalno tlo..

Kako bismo bolje razumjeli ovaj katastrofalan projekt za Kanaance, moramo se sjetiti da je Noa prokleo Kanaana koji je bio prvi sin njegovog sina Hama. Obećana zemlja je dakle bila naseljena ovim Hamovim potomkom prokletim od Noe i od Boga. Njihovo uništenje bilo je samo pitanje vremena koje je Bog odredio da ispuni svoje naume na zemlji.

Postanak 15:17: “ *Kad je sunce zašlo, nastala duboka tama; i gle, to je bila peć koja se dimila, a plamen je prolazio između podijeljenih životinja .*”

U ovoj ceremoniji zabranjena je vatra koju zapale ljudi. Zbog usuđivanja prekršiti ovo načelo, Aronova dva sina će jednog dana biti uništena od strane Boga. Abram je tražio od Boga znak i on je došao u obliku nebeske vatre koja je prošla između životinja presječenih na dva dijela. Tako Bog svjedoči za svoje sluge kao što je prorok Ilija pred Baalovim prorocima uz potporu strane kraljice i žene kralja Ahaba, po imenu Izebela. Njegov žrtvenik se utopio u vodi, vatra poslana od Boga progutat će oltar i vodu koju je pripremio Ilija, ali će žrtvenik lažnih proroka biti zanemaren svojom vatrom.

Postanak 15:18: “ *U onaj dan Jahve sklopi savez s Abramom i reče: Tvojem potomstvu dajem ovu zemlju, od rijeke Egipta do velike rijeke, rijeke Eufrata,*”

Na kraju ovog 15. poglavlja, ovaj stih potvrđuje, njegova glavna tema je doista **savez koji odvaja izabrane od drugih ljudi** tako da oni dijele ovaj savez s Bogom i služe mu.

Granice zemlje obećane Hebrejima premašuju one koje će nacija zauzeti nakon osvajanja Kanaana. Ali Bog uključuje u svoju ponudu goleme pustinje Sirije i Arabije koje se spajaju s "Eufatom " prema istoku, kao i pustinju Shur koja odvaja " *Egipat* " od Izraela. Između tih pustinja, obećana zemlja poprima izgled Božjeg vrta.

U proročkom duhovnom tumačenju, " *rijeke* " simboliziraju narode, tako da Bog može prorokovati o Abramovom potomstvu, o Kristu koji će pronaći svoje štovatelje i svoje izabranike izvan Izraela i Egipta, na zapadu u "Europi" simboliziranoj u Otkrivenju 9: 14 pod imenom " *velika rijeka Eufrat* ".

Postanak 15:19: “ *zemlja Kenijaca, Kenizejaca, Kadmonaca,*”

Postanak 15:20: “ *Hetita, Perizana, Refaima,*”

Postanak 15:21: “ *Amorejaca, Kanaanaca, Girgašijaca i Jebusejaca .*”

U vrijeme Abrama ova imena označavaju obitelji okupljene u gradovima koji čine i nastanjuju zemlju Kanaan. Među njima su Refaimi koji će više od ostalih sačuvati divovski standard prepotopnih vremena kada je Jošua preuzeo teritorij " *četiri generacije* " ili " *četiri stotine godina* " kasnije.

Abram je patrijarh dvaju saveza Božjeg plana. Njegov silazak po tijelu iznjedrit će brojne potomke koji će se roditi u narodu izabranom od Boga, ali ne i izabranom od njega. Kao rezultat toga, ovaj prvi savez temeljen na tijelu iskripljuje njegov spasonosni projekt i zbunjuje njegovo razumijevanje, jer će spasenje počivati samo na činu vjere u dva saveza. Obrezivanje tijela nije spasilo hebrejskog čovjeka iako je to zahtijevao Bog. Ono što mu je omogućilo spasenje bila su njegova poslušna djela koja su otkrila i potvrdila njegovu vjeru i pouzdanje u Boga. I to je ista stvar koja uvjetuje spasenje u novom savezu, u kojem je vjera u Krista oživljena djelima poslušnosti zapovijedima, uredbama i božanskim

načelima koje je Bog objavio kroz cijelu Bibliju. U ispunjenom odnosu s Bogom, nauk slova osvjetljen je inteligencijom duha; zato je Isus rekao: " *slovo ubija, ali Duh oživljava* ".

Postanak 16

Razdvajanje po legitimnosti

Postanak 16:1: " *Saraja, Abramova žena, nije mu rodila djece. Imala je sluškinju Egipćanku po imenu Hagar .*

Postanak 16:2: " *I Saraja reče Abramom: Gle, Jahve me učinio neplodnom; dođi, molim te, k mom sluzi; možda ću preko nje imati djecu. Abram je poslušao Sarin glas .*"

Postanak 16:3: " *Tako je Saraja, Abramova žena, uzela Egipćanku Hagaru, svoju sluškinju, i dala je za ženu svome mužu Abramom, nakon što je Abram proveo deset godina u zemlji kanaanskoj*" .

Lako nam je kritizirati ovaj nesretni izbor zbog Saraïine inicijative, ali pogledajte situaciju kako se predstavila blaženom paru.

njegove utrobe roditi dijete . Ali nije mu rekao za svoju ženu Saru koja je bila nerotkinja. Nadalje, Abram nije ispitivao svog Stvoritelja za detalje o svojim najavama. Čekao je da mu se Bog obrati prema svojoj suverenoj volji. I tu, moramo shvatiti da je ovaj nedostatak objašnjenja bio upravo namijenjen provociranju ove ljudske inicijative kojom Bog stvara nelegitimni pandan u smislu obećanja blagoslova, ali koristan, da ga postavi ispred budućeg Izraela izgrađenog na Izaku, ratoborna i protestna konkurencija, protivnik pa čak i neprijatelj. Bog je razumio da su uz dva puta, dobra i zla koji su stavljeni ispred čovjekovih izbora, "mrkva i batina" potrebni kao i jedan drugi, da pomaknu "magarca" naprijed. » neposlušni. Rođenje Ishmaela, također sina Abrama, promicat će formiranje arapskog osoblja do njegovog posljednjeg oblika u povijesti, religijskog, islama (podložnost; visina za ovaj prirodno i nasljedno buntovni narod).

Postanak 16:4: " *Otišao je k Hagari i ona je zatrudnjela. Kad je vidjela da je trudna, s prezirom je pogledala svoju gospodaricu .*

Ovaj prezrivi odnos Hagare, Egipćanke prema svojoj ljubavnici, i danas karakterizira arapske muslimanske narode. I čineći to, nisu potpuno u krivu jer je zapadni svijet zanemario ogromnu privilegiju da mu se evangelizira u ime božanskog Krista Isusa. Tako da ova lažna arapska religija i dalje proklamira da je Bog velik kada ga je Zapad izbrisao iz registara svojih misli.

Slika dana u ovom stihu prikazuje točnu situaciju našeg posljednjeg vremena, jer zapadno kršćanstvo, čak i iskrivljeno, poput Saraje, više ne rađa sinove i tone u duhovnu sterilnost tame. A izreka kaže: u zemlji slijepih, jednooki su kraljevi.

Postanak 16:5: " *I Saraja reče Abramom: Na tebi je uvreda koja mi je učinjena. Svojeg sam slugu stavio u tvoja njedra; a kad je vidjela da je trudna pogledala me s prezirom. Neka Jahve bude sudac između mene i tebe! »*

Postanak 16:6: “ *Abram reče Saraji: Eto, tvoja je sluškinja u tvojoj vlasti; čini s njom kako ti se čini. Tada ju je Saraja zlostavljala; a Hagar je pobjegla od nje .*”

Abram preuzima svoju odgovornost i ne krivi Saraju što je bila inspiracija za ovo nezakonito rođenje. Dakle, legitimitet od početka nameće svoj zakon o nelegitimnosti i slijedeći ovu lekciju, od sada će brakovi spajati samo ljude iz iste uže obitelji sve do Izraela budućnosti i njegovog nacionalnog oblika dobivenog nakon izlaska iz Izraela. Ropstvo Egipat.

Postanak 16:7: “ *Anđeo Jahve ju je pronašao kod izvora vode u pustinji, kod izvora koji je na putu za Šur .*”

Ova izravna razmjena između Boga i Hagare moguća je samo zahvaljujući Abramovom blaženom statusu. Bog ga pronalazi u pustinji Schur koja će postati dom nomadskih Arapa koji žive u šatorima u stalnoj potrazi za hranom za svoje ovce i deve. Izvor vode bio je Hagarin način preživljavanja i ona se susreće s "vrelom vodom života", koji je dolazi potaknuti da prihvati svoj status sluškinje i svoju plodnu sudbinu.

Postanak 16:8: “ *On reče, Hagaro, sluškinjo Sarajina, odakle si došla i kamo ideš? Ona odgovori: Bježim od Saraje, moje gospodarice .*

Hagar odgovara na dva pitanja: kamo ideš? Odgovor: Bježim. Od kuda dolaziš? Odgovor: od Saraje, moje gospodarice.

Postanak 16:9: “ *Anđeo Jahve joj reče: Vрати se svojoj gospodarici i ponizi se pod njezinu ruku .*”

Veliki sudac mu ne ostavlja izbora, naređuje povratak i poniznost, jer je pravi problem doista nastao prezirom iskazanim njegovoj ljubavnici koja, osim svoje sterilnosti, ostaje njegova zakonita ljubavnica i mora je služiti i poštovati.

Postanak 16:10: “ *Anđeo YaHWéH mu reče: Umnožit ću tvoje potomstvo, i bit će toliko brojni da se ne mogu izbrojati .*”

YaHWéH ga ohrabruje nudeći mu “mrkvu”. Obećava mu potomstvo “ *toliko brojno da ga ne možemo prebrojati* ”. Nemojte se zavaravati, ovo će mnoštvo biti tjelesno a ne duhovno. Jer proročanstva Božja prenositi će do uspostave novoga saveza samo hebrejski potomci. Ali naravno, svaki iskreni Arap može ući u Božji savez prihvaćanjem Njegovih standarda koje su Hebreji zapisali u Bibliji. A od svog pojavljivanja, muslimanski Kuran nije zadovoljio ovaj kriterij. Optužuje, kritizira i iskrivljuje biblijske istine koje je potvrdio Isus Krist.

Korištenjem za Ishmaela izraza koji je već korišten za Abrama, “ *toliko brojni da se ne mogu izbrojati* ”, razumijemo da se radi samo o ljudskom proliferaciji, a ne o izabranima odabranima za vječni život. Usporedbe koje Bog predlaže uvijek su podložne uvjetima koji moraju biti ispunjeni. Primjer: “ *zvijezde na nebu* ” odnosi se na bilo koju vjersku aktivnost koja se sastoji od “ *osvjetljavanja zemlje* ”. Ali kakvo svjetlo? Samo svjetlost istine koju je Bog ozakonio čini “ *zvijezdu* ” dostojnom da “ *zauvijek sja na nebu, prema Dan.12:3, jer su oni doista bili inteligentni i doista su učili pravednosti* ” prema Bog.

Postanak 16:11: “ *Anđeo Jahve mu reče: Evo, trudna si, i rodit ćeš sina, i dat ćeš mu ime Ismael; jer te je YaHWéH uslišao u tvojoj nevolji .*”

Postanak 16:12: “ *Bit će kao divlji magarac; njegova će ruka biti protiv svih, i ruka svih bit će protiv njega; i on će stanovati nasuprot svojoj svojoj braći .*”

Bog Ismaela i njegove arapske potomke uspoređuje s " *divljim magarcem* ", životinjom poznatom po svom neposlušnom i tvrdoglavom karakteru; i štoviše, brutalan otkad ga nazivaju " *divljakom* ". Stoga se ne dopušta pripitomiti, pripitomiti ili nagovoriti. Ukratko, ne voli i ne da se voljeti, au genima nosi agresivno nasljeđe prema vlastitoj braći i strancima. Ova presuda koju je Bog uspostavio i objavio od velike je važnosti, u ovo vrijeme kraja, da bismo razumjeli kaznenu ulogu, za Boga, islamske vjere protiv koje se borilo lažno kršćanstvo u vremenima kada je kršćansko "svjetlo" bilo *samo "tama"*. Otkako se vratio na tlo svojih predaka, Izrael je ponovno postao njegova meta, kao i kršćanski Zapad zaštićen američkom silom, kojeg nazivaju, bez pretjerane zablude, "velikim Sotonom". Istina je da mali "Sotona" može prepoznati "velikog".

Rađajući Ishmaela, ime koje znači "Bog je čuo", dijete spora, Bog stvara dodatno **razdvajanje** unutar Abramove obitelji. To pridonosi prokletstvu jezika stvorenom u iskustvu Babela. Ali ako priprema sredstva za kažnjavanje, to je zato što unaprijed zna buntovno ponašanje ljudi u njegova dva uzastopna saveza do kraja svijeta.

Postanak 16:13: " *Nazvala je Atta El roi imenom YaHWéH koji joj je govorio; jer je rekla: Jesam li ja ovdje što vidjela, nakon što me on vidio? »*

Ime Atta El Roï znači: Ti si Bog koji vidi. Ali već je ova inicijativa da se Bogu da ime vrijeđanje njegove nadmoći. Ostatak ovog stiha preveden na mnogo različitih načina svodi se na ovu misao. Hagar ne može vjerovati. Ona, mala sluškinja, bila je predmet pažnje velikog Boga stvoritelja koji vidi sudbinu i otkriva je. Nakon ovog iskustva, čega se može bojati?

Post 16:14 " *Stoga se ovaj zdenac prozva zdenac kralja Lahaja; nalazi se između Kaděsa i Bareda .* "

Zemaljska mjesta na kojima se Bog očitovao su prestižna, ali počasti koje im ljudi iskazuju često su uzrokovane njihovim idolopokloničkim duhom, koji ih ne miri s Njim.

Post 16:15 " *Hagara je Abramom rodila sina; i Abram dade ime Jišmael sinu kojeg mu rodi Hagara .* "

Ishmael je doista Abramov autentični sin, a posebno njegovo prvo dijete za koje će se prirodno vezati. Ali on nije sin obećanja kojeg je Bog prije najavio. Ipak izabran od Boga, ime " *Išmael* " koje mu je dano ili " *Bog je čuo* " temelji se prije svega na nevolji Hagare, žrtve odluka koje su donijeli njegova ljubavnica i njegov gospodar. Ali u drugom smislu, također se temelji na pogrešci Abrama i Sare koji su trenutno vjerovali da je ovaj sin kojeg je začela Hagara, Egipćanka, bio potvrda, "odgovor" i ostvarenje Božje objave. Pogreška će imati krvave posljedice do kraja svijeta.

Bog je ušao u igru ljudske misli i za njega je bitno postignuto: dijete svađe i konfliktnog **razdvajanja** je živo.

Postanak 16:16: " *Abramu je bilo osamdeset i šest godina kad je Hagara rodila Abramom Ismaila .* "

"Išmael" je dakle rođen 2034. (1948 + 86) kada je Abram imao 86 godina.

Postanak 17

Odvajanje obrezivanjem: znak u tijelu

Post 17:1: “ *Kada je Abram u bilo devedeset i devet godina, Jahve se ukaza Abram u i reče mu: Ja sam Bog Svemogući. Hodi pred mojim licem i budi neporočan .*”

Godine 2047., u dobi od 99 godina i Ishmaelu od 13 godina, Bog u duhu posjećuje Abrama koji mu se po prvi put predstavlja kao " *Svemogući Bog* ". Bog priprema akciju koja će otkriti ovaj "svemogući" karakter. Pojavljivanje Boga je uglavnom verbalnog i slušnog reda jer njegova slava ostaje nevidljiva, ali sličnu sliku njegove osobe može se vidjeti bez smrti.

Postanak 17:2: “ *Utvrdit ću svoj savez između sebe i tebe i umnožit ću te u beskraj .*”

Bog obnavlja obećanje njegova umnažanja, ovaj put specificirajući " *do beskonačnosti* ", bilo da je to " *prah zemaljski* " i " *zvijezde nebeske* " koje " *nitko ne može izbrojiti* " .

Postanak 17:3: “ *Abram pada ničice; i Bog mu je progovorio, govoreći :*

Shvativši da je onaj koji mu govori “Svemogući Bog”, Abram pada ničice da ne gleda Boga, ali sluša njegove riječi koje mu raduju cijelu dušu.

Postanak 17:4: “ *Ovo je moj savez koji sklapam s tobom. Postat ćeš otac mnoštva naroda .* »

Savez sklopljen između Boga i Abrama bio je ojačan tog dana: " *Postat ćeš otac mnoštva naroda .* "

Postanak 17:5: “ *Nećeš se više zvati Abram; ali ime ćeš ti biti Abraham, jer sam te učinio ocem mnogih naroda .* »

Promjena imena iz Abrama u Abrahama je odlučujuća i u svoje vrijeme Isus će učiniti isto mijenjajući imena svojih apostola.

Postanak 17:6: “ *Učinit ću te izobilno plodnim, načinit ću od tebe narode; i iz tebe će izlaziti kraljevi .* »

Abram je prvi otac arapskih naroda u Jišmaelu, u Izaku, on će biti otac Hebreja, sinova Izraelovih; i u Midjanu će on biti otac potomaka Midjana; gdje će Mojsije pronaći svoju ženu Siporu, kćer Jitrovu.

Postanak 17:7: “ *Zavjet svoj sklopit ću između sebe i tebe i potomaka tvoga poslije tebe, kroz sve njihove naraštaje: bit će to Savez vječan, da ću ja biti Bog tebi i tvome potomstvu poslije tebe.* ”

Bog suptilno odabire riječi svog saveza koje će biti "trajne", ali ne i vječne. To znači da će savez sklopljen s njegovim tjelesnim potomcima imati ograničeno trajanje. A ta će granica biti dosegnuta kada će, u svom prvom dolasku i svom ljudskom utjelovljenju, božanski Krist na svojoj dobrovoljnoj pomirbenoj smrti uspostaviti temelj novog saveza koji će imati vječne posljedice.

U ovoj točki, mora se shvatiti, svi prvorodeni ljudi koji su ciljani i imenovani od početka gube svoj legitimitet. To je bio slučaj Kaina, Adamovog prvorodenca, Ishmaela, prvorodenog, ali izvanbračnog sina Abramovog, a nakon njega to će biti slučaj Ezava, Izakovog prvorodenca. Ovo načelo neuspjeha prvorodenih prorokuje neuspjeh židovskog tjelesnog saveza. Drugi savez bit će

duhovni i koristit će samo istinski obraćenim poganima, unatoč varljivom izgledu uzrokovanom lažnim ljudskim pretenzijama.

Postanak 17:8: “ *Tebi i tvome potomstvu poslije tebe dat ću zemlju u kojoj živiš kao stranac, svu zemlju Kanaan, u vječni **posjed**, i bit ću njihov Bog.*

Isto tako, zemlja Kanaan bit će dana " u **vječni posjed** " sve dok je Bog vezan svojim savezom. A odbacivanje Mesije Isusa učinit će to ništavnim, također, 40 godina nakon ovog bijesa, nacija i njen glavni grad Jeruzalem bit će uništeni od strane rimskih vojnika, a preživjeli Židovi će se raspršiti u raznim zemljama svijeta. Zato što Bog određuje uvjet saveza: " *Ja ću biti njihov Bog* ". Također, kada Isusa, poslanog od Boga, službeno odbaci nacija, Bog će moći raskinuti njegov savez s potpunim legitimitetom.

Postanak 17:9: “ *Bog reče Abrahamu: Držat ćeš moj Savez, ti i tvoji potomci poslije tebe, kroz sve njihove naraštaje .* ”

Ovaj stih zavija vrat svim tim vjerskim pretenzijama koje Boga čine Bogom monoteističkih religija okupljenih u ekumenskom savezu unatoč njihovim nekompatibilnim i suprotstavljenim učenjima. Bog je vezan samo svojim vlastitim riječima koje postavljaju osnovu njegovog saveza, svojevrsnog ugovora sklopljenog s onima koji mu se isključivo pokoravaju. Ako čovjek drži svoj savez, on ga potvrđuje i produljuje. Ali čovjek mora slijediti Boga u njegovom projektu izgrađenom na dvije uzastopne faze; prvo je tjelesno, a drugo duhovno. A ovaj odlomak od prvog do drugog ispituje individualnu vjeru ljudi, a prije svega, onu Židova. Odbacivanjem Krista, židovski narod raskida svoj savez s Bogom koji otvara vrata poganima, među kojima one koji se obrate Kristu on usvaja i pripisuje duhovnim sinovima Abrahamu. Stoga su svi koji drže njegov savez tjelesno ili duhovno Abrahamovi sinovi ili kćeri.

U ovom stihu vidimo da Izrael, buduća nacija tog imena, ima svoj izvor u Abrahamu. Bog odlučuje svoje potomke učiniti narodom "odvojenim" za zemaljsku demonstraciju. Nije riječ o spašenom narodu, nego o konstituciji ljudskog skupa koji predstavlja zemaljske kandidate za izbor izabраниh spašenih budućom Božjom milošću koju će zadobiti Isus Krist.

Postanak 17:10: “ *Ovo je savez moj, koji ćeš držati između mene i sebe i potomaka svojih poslije tebe: neka se svaki muški među vama obreže .* ”

Obrezanje je znak saveza sklopljenog između Boga, Abrahama i njegova potomstva, njegovih tjelesnih potomaka. Njegova slabost je njegov kolektivni oblik koji se odnosi na sve njegove potomke, potaknuti vjerom ili ne, poslušni ili ne. S druge strane, u novom savezu, izbor po vjeri koji je stavljen na kušnju doživjet će pojedinačno odabrani koji će tada dobiti vječni život koji je ulog u ovom savezu. Obrezivanju moramo dodati nesretnu posljedicu: muslimani su također bili obrezani od svog patrijarha Išmaela i oni ovom obrezivanju daju duhovnu vrijednost koja ih navodi da traže pravo na vječnost. Međutim, obrezivanje ima samo trajne, a ne vječne, tjelesne učinke.

Postanak 17:11: “ *Obrezujte se; i to će biti znak savezništva između mene i tebe .*

To je doista znak savezništva s Bogom, ali njegova je učinkovitost samo tjelesna, a stihovi 7, 8 i sljedeći stih 13 potvrđuju njegovu jedinu " **trajnu** " primjenu.

Postanak 17:12: “ *Kad svako muško bude staro osam dana, prema vašim naraštajima, neka se obrezuje svaki muški među vama, bilo da je rođen u kući, bilo da je kupljen za novac od bilo kojeg sina 'tuđinca, a da ne pripadate svojoj rasi'.* ”

Nešto još uvijek vrlo iznenađujuće, ali unatoč svojoj trajnoj prirodi, svejedno predstavlja proročanstvo koje otkriva Božji projekt za 8. tisućljeće. To je razlog izbora "osam dana", jer prvih sedam dana simboliziraju zemaljsko vrijeme odabira izabranika od šest tisuća godina i sud sedmog tisućljeća. Organizirajući, na zemlji, bliski savez sa židovskom nacijom i njezinim početnim zametkom, Abramom, Bog otkriva sliku buduće vječnosti izabranih oslobođenih tjelesne seksualne slabosti koncentrirane na kožici odsječenju s muškaraca. Zatim, kao što će izabrani doći iz svih izvora naroda zemlje, ali samo u Kristu, u starom zavjetu, obrezanje se mora primijeniti čak i na strance kada žele živjeti na strani koju je Bog izabrao.

Glavna ideja obrezivanja je naučiti da se u Božjem vječnom kraljevstvu ljudi više neće razmnožavati i da tjelesne želje više neće biti moguće. Nadalje, apostol Pavao uspoređuje obrezanje tijela u starom savezu s obrezivanjem srca izabranih u novom. U toj perspektivi sugerira čistoću tijela i srca koje se predaje Kristu.

Obrezati znači **rezati** i ova ideja otkriva da Bog želi uspostaviti jedinstven odnos sa svojim stvorenjem. U “ljubomornom” Bogu, on zahtijeva isključivost i prioritet ljubavi svojih odabranika koji moraju, ako je potrebno, prekinuti ljudske odnose oko sebe koji su štetni za njihovo spasenje i prekinuti veze sa stvarima i ljudima koji štete njihovom odnosu s mu. Kao pedagoška proročka slika, ovo se načelo odnosi na njegov tjelesni Izrael, prvo, i na njegov duhovni Izrael svih vremena koji se otkriva u Isusu Kristu u njegovoj savršenosti.

Postanak 17:13: “ *Onaj tko je rođen u kući i tko je kupljen novcem, mora biti obrezan; i zavjet moj bit će zavjet **vječni na vašem tijelu** ».* ”

Bog inzistira na ovoj ideji: zakonito dijete i nezakonito dijete mogu mu se vezati jer on tako prorokuje dva saveza svog projekta spasenja... Zatim, inzistiranje obilježeno povratkom izraza " stečeno uzeo novac " prorokuje Isusa Krista kojeg će buntovni religiozni Židovi procijeniti na 30 denara. I tako, za 30 denara, Bog će ponuditi svoj ljudski život za iskupljenje židovskih i poganskih izabranika u ime svog svetog saveza. *Ali podsjeća se na " trajnu "* prirodu znaka obrezanja i preciznost " *u vašem tijelu* " potvrđuje njegov trenutni karakter. Jer ovaj savez koji počinje ovdje završit će kada se Mesija pojavi " *kako bi okončao grijeh* ", prema Dan.7:24.

Postanak 17:14: “ *Neobrezani muškarac, koji nije obrezan u tijelu, bit će istrijebljen iz svog naroda: on će prekršiti moj savez* ”

Poštivanje pravila koje je Bog postavio vrlo je strogo i ne dopušta iznimke jer njihovi prijestupi iskrivljuju njegov proročki projekt, a on će pokazati sprječavanjem Mojsija da uđe u Kanaan da je ta greška vrlo velika. Neobrezanici u tijelu nisu legitimniji živjeti u zemaljskom židovskom narodu nego što bi neobrezani u srcu bili u budućem vječnom nebeskom kraljevstvu Božjem.

Postanak 17:15: “ *Bog je rekao Abrahamu: Nećeš više Saraju zvati svoju ženu Sarajom; ali zvat će se Sarah .* ”

Abram znači otac naroda, ali Abraham znači otac mnoštva. Slično tome, Sarai znači plemenita, ali Sarah znači princeza.

Abram je već Ismaelov otac, ali je promjena njegovog imena Abraham opravdana umnožavanjem njegovog potomstva u Izaku, sinu kojeg će mu Bog objaviti, a ne u Ismaelu. Iz istog razloga, nerotkinja Saraja će se razmnožavati i rađati mnoštvo kroz Izaka i njeno ime postaje Sara.

Postanak 17:16: “ *Blagoslovit ću je i od nje ću ti dati sina; Ja ću ga blagosloviti, i iz njega će se razviti narodi; od nje će doći kraljevi naroda .*”

Abram hoda s Bogom, ali njegov je svakodnevni život zemaljski i temelji se na zemaljskim prirodnim uvjetima, a ne na božanskim čudima. Također u svojoj misli daje Božjim riječima smisao blagoslova putem kojeg je Saraja dobila sina preko svoje sluškinje Hagare.

Postanak 17:17: “ *Abraham pade ničice; nasmija se i reče u srcu svome: Zar će se čovjeku od sto godina roditi sin? i bi li devedesetogodišnja Sara rodila?* »

Shvativši da bi Bog mogao misliti da Sarai postane sposobna rađati djecu iako je nerotkinja i već ima 99 godina, nasmijao se u svom srcu. Situacija je toliko nezamisliva na zemaljskoj ljudskoj razini da se ovaj refleks njegove misli čini prirodnim. I daje smisao svojim mislima.

Postanak 17:18: “ *I reče Abraham Bogu: Oh! neka živi Jišmael pred licem tvojim!* »

Jasno je da Abraham tjelesno razmišlja i da svoje umnažanje shvaća samo kroz Jišmaela, sina koji je već rođen i ima 13 godina.

Postanak 17:19: “ *Bog reče, tvoja žena Sara sigurno će ti roditi sina; i nadjenut ćeš mu ime Izak. Sklopit ću svoj savez s njim za vječni savez za njegovo potomstvo poslije njega .*”

Poznavajući Abrahamove misli, Bog ga prekora i obnavlja objavu ne ostavljajući ni najmanju priliku za pogrešku u tumačenju.

Sumnja koju je Abraham izrazio o čudesnom rođenju Izaka prorokuje sumnju i nevjeru koju će čovječanstvo očitovati prema Isusu Kristu. A sumnja će poprimiti oblik službenog odbijanja od strane Abrahamovog tjelesnog potomstva.

Post 17:20 *Što se tiče Išmaela, čuo sam te. Evo, blagoslovit ću ga, učiniti ga plodnim i vrlo ga umnožiti; on će roditi dvanaest prinčeva i ja ću od njega načiniti veliki narod .*”

Ishmael znači da je Bog čuo, također, u ovoj intervenciji, Bog još uvijek opravdava ime koje mu je dao. Bog će ga učiniti plodnim, umnožit će se i formirat će veliku arapsku naciju koju čine “dvanaest prinčeva”. Ovaj broj 12 sličan je 12 Jakovljevih sinova njegove svete alijanse koje će naslijediti 12 apostola Isusa Krista, ali sličan ne znači identičan jer potvrđuje božansku pomoć, ali ne i spasonosni savez koji se tiče njegovog projekta vječnog života. Nadalje, Ishmael i njegovi potomci bit će neprijateljski raspoloženi prema svima onima koji uđu u Božji sveti savez, redom prema Židovima pa kršćanima. Ova štetna uloga će sankcionirati nezakonito rođenje jednako nezakonitim procesima koje zamišljaju sterilna majka i pretjerano samozadovoljni otac. To je razlog zašto će Abrahamovi tjelesni sinovi nositi isto prokletstvo i na kraju će pretrpjeti isto odbacivanje od Boga.

Upoznavši Boga i njegove vrijednosti, Išmaelovi potomci mogu odlučiti živjeti po njegovim pravilima sve do ulaska u židovski savez, ali će taj izbor ostati individualan poput vječnog spasenja koje će biti ponuđeno odabranima. Isto tako, kao i drugim ljudima svih podrijetla, ponudit će im se spasenje u Kristu i otvorit će im se put u vječnost, ali samo na poslušnom mjerilu Krista Spasitelja, raspetog, mrtvog i uskrslog.

Postanak 17:21: “ *Sklopit ću svoj savez s Izakom, kojega će ti Sara roditi sljedeće godine u ovo doba .* ”

Išmael je imao 13 godina u vrijeme ove vizije prema stihu 27, stoga će imati 14 godina kada se Izak rodi. Ali Bog inzistira na ovome: njegov će savez biti uspostavljen s Izakom, a ne s Ismaelom. I rodit će ga Sarah.

Postanak 17:22: “ *Kad je prestao govoriti s njim, Bog se uzvisio nad Abrahamom .* ”

Božja ukazanja su rijetka i iznimna, i to objašnjava zašto se ljudska bića ne naviknu na božanska čuda i zašto, poput Abrahama, njihovo razmišljanje ostaje uvjetovano prirodnim zakonima zemaljskog života. Njegova poruka predana, Bog se povlači.

Postanak 17:23: “ *Abraham je uzeo svog sina Išmaela i sve one koji su rođeni u njegovoj kući, i sve one koje je kupio novcem, sve muške iz naroda Abrahamove kuće; i obreza ih isti dan, prema zapovijedi koju mu je Bog dao .* ”

Zapovijed dana od Boga odmah se izvršava. Njegova poslušnost opravdava njegov savez s Bogom. Ovaj moćni gospodar iz antike kupovao je slugu, a status roba je postojao i nije bio osporavan. Zapravo, ono što će temu učiniti upitnom jest upotreba nasilja i zlostavljanje posluge. **Status roba također je status svih otkupljenih Isusa Krista, čak i danas .**

Postanak 17:24: “ *Abrahamu je bilo devedeset i devet godina kad je bio obrezan .* ”

Ovo pojašnjenje nas podsjeća da Bog zahtijeva poslušnost od ljudi, bez obzira na njihovu dob; od najmlađeg do najstarijeg.

Postanak 17:25: “ *Išmael, njegov sin, imao je trinaest godina kad je bio obrezan .* ”

Stoga će biti 14 godina stariji od svog brata Isaaca, što će mu osigurati sposobnost da nanese stvarnu štetu svom mlađem bratu, sinu zakonite žene.

Postanak 17:26: “ *Isti dan Abraham je obrezan, kao i njegov sin Išmael .* ”

Bog se prisjeća Ismaelove legitimnosti prema Abrahamu koji je njegov otac. Njihovo zajedničko obrezivanje jednako je pogrešno kao i tvrdnje njihovih potomaka koji tvrde da su od istog Boga. Jer da bismo tvrdili da je Bog, nije dovoljno imati istog tjelesnog oca predaka. A kada nevjerni Židovi budu tvrdili da su povezani s Bogom zbog svog oca Abrahama, Isus će odbiti taj argument i pripisati im đavla, Sotonu, oca laži i ubojicu od početka. Ono što je Isus rekao buntovnim Židovima svog vremena jednako se odnosi na naše arapske i muslimanske pretenzije.

Postanak 17:27: “ *S njim su obrezani svi ljudi iz njegove kuće, bilo rođeni u njegovoj kući, bilo stečeni novcem od stranaca .* ”

Nakon ovog modela poslušnosti, vidjet ćemo da će nesreće Hebreja koji napuštaju Egipat uvijek dolaziti od njihovog podcjenjivanja ove poslušnosti koju Bog apsolutno zahtijeva, u svim vremenima i do kraja svijeta.

Postanak 18

Razdvajanje braće neprijatelja

Postanak 18:1 : *“Jahve mu se ukazao među hrastovima Mamre, dok je sjedio na ulazu u svoj šator na dnevnoj vrućini .”*

Postanak 18:2: *“ I on podiže oči i pogleda: i gle, tri čovjeka stajahu kraj njega. Kad ih ugleda, potrča im u susret s ulaza u svoj šator i pokloni se do zemlje .”*

Abraham je stogodišnji starac, on zna da je sada star, ali održava dobru fizičku formu, jer svojim posjetiteljima *“ trči u susret ”*. Je li ih prepoznao kao nebeske glasnike?Možemo pretpostaviti budući da se on pred njima *“ ničice klanja prema zemlji ”*. Ali ono što on vidi su "tri čovjeka" i možemo vidjeti u njegovoj reakciji, njegov osjećaj spontane gostoljubivosti koji je plod njegovog prirodnog karaktera punog ljubavi.

Postanak 18:3: *“ I reče: Gospodine, ako sam našao milost u tvojim očima, molim te, ne mimoiđi se s tvojim slugom .”*

Nazivanje posjetitelja "gospodarem" bilo je rezultat Abrahamove velike poniznosti i opet nema dokaza da je mislio da se obraća Bogu. Jer, ovaj posjet Boga u potpunoj ljudskoj pojavi je izuzetan budući da čak ni Mojsije neće biti ovlašten vidjeti *“ slavu ”* Božjeg lica prema Izl.33:20 do 23: *“ YaHWéH kaže: Nećete moći vidjeti moje lice, jer čovjek me ne može vidjeti i živjeti. Jahve reče: Evo mjesta blizu mene; stajat ćeš na stijeni. Kad slava moja prođe, stavit ću te u šupljinu stijene i zaklonit ću te svojom rukom dok ne prijeđem. A kad okrenem ruku, vidjet ćeš me straga, ali se moje lice neće vidjeti .”* Ako je vizija Božje "slave" zabranjena, on sebi ne zabranjuje uzeti ljudski izgled kako bi se približio svojim stvorenjima. Bog to čini kako bi posjetio Abrahama, svog prijatelja, i učinit će to ponovno u obliku Isusa Krista od njegova embrionalnog začeća pa sve do njegove pomirbene smrti.

Postanak 18:4: *“ Neka netko donese malo vode da ti opere noge; i odmori se ispod ovog drveta .”*

Stih 1 je pojasnio, vruće je, a znojenje nogu prekriveno je zemljanom prašinom opravdava pranje nogu posjetiteljima. To im je ugodna ponuda. A ova pozornost je Abrahamova zasluga.

Postanak 18:5: *“ Otići ću i uzeti komad kruha, da okrijepim tvoje srce; nakon čega ćete nastaviti svoje putovanje; jer zato prolaziš pored sluge svoga. Odgovorili su: Učini kako si rekao .”*

Ovdje vidimo da Abraham te posjetitelje nije identificirao kao nebeska bića. Pažnja koju im pokazuje stoga je svjedočanstvo njegovih prirodnih ljudskih kvaliteta. On je skroman, pun ljubavi, nježan, velikodušan, uslužan i gostoljubiv;

stvari koje ga privlače Bogu. U ovom ljudskom aspektu, Bog odobrava i prihvaća sve njegove prijedloge.

Postanak 18:6: “ *Abraham brzo ode u svoj šator k Sari i reče: Brzo, tri mjere finog brašna, zamijesi i napravi kolače .*”

Hrana je korisna za tjelesno tijelo i vidjevši pred sobom tri tijela od mesa, Abraham je dao pripremiti hranu da obnovi fizičku snagu svojih posjetitelja.

Postanak 18:7: “ *I Abraham otrča svome stadu, uze nježno i dobro tele i dade ga sluzi, koji ga požuri pripremiti .*”

Izbor nježnog teleta dodatno pokazuje njegovu velikodušnost i prirodnu dobroćudnost; njegovo zadovoljstvo u ugadanju bližnjemu. Kako bi postigao ovaj rezultat svojim posjetiteljima nudi najbolje.

Postanak 18:8: “ *I uze još malo vrhnja i mlijeka, s teletom koje bijaše pripremljeno, i stavi ih pred njih. On sam je stajao pored njih, ispod drveta. I jeli su .*”

Ta ukusna jela prezentira se strancima u prolazu, ljudima koje ne poznaje, ali ih tretira kao članove vlastite obitelji. Utjelovljenje posjetitelja vrlo je stvarno jer jedu hranu stvorenu za čovjeka.

Postanak 18:9: “ *Tada mu rekoše: Gdje je Sara, žena tvoja? On odgovori: Ona je tu, u šatoru .*”

Uz uspjeh domaćinove kušnje na Božju i njegovu vlastitu slavu, posjetitelji otkrivaju svoju pravu prirodu imenujući ime njegove žene, "Sara", koje mu je Bog dao u svojoj prethodnoj viziji.

Postanak 18:10: “ *Jedan od njih reče: Vratit ću ti se u ovo isto vrijeme; i evo, tvoja žena Sara imat će sina. Sarah je slušala na ulazu u šator, koji je bio iza njega .*”

Primijetimo da u izgledu trojice posjetitelja ne postoji ništa što bi identificiralo YaHWéH od dva anđela koji ga prate. Ovdje se očituje nebeski život i otkriva egalitarni smisao koji tamo vlada.

Dok jedan od troje posjetitelja najavljuje Sarino skoro rođenje, ona s ulaza u šator sluša o čemu se govori i u tekstu se navodi tko je “ *stajao iza njega* ”; što znači da je nije vidio i ljudski nije mogao biti svjestan njezine prisutnosti. Ali oni nisu bili muškarci.

Postanak 18:11: “ *Abraham i Sara bili su stari i poodmaklih godina, i Sara se više nije mogla nadati da će imati djece .*”

Ajet definira normalne ljudske uvjete zajedničke cijelom čovječanstvu.

Postanak 18:12: “ *I nasmijala se u sebi govoreći: Sad kad sam stara, hoću li još željeti? I moj gospodar je star .*”

Obratite pozornost ponovno na preciznost: “ *Smijala se u sebi* ”; tako da ga nitko nije čuo da se smije osim živoga Boga koji ispituje misli i srca.

Postanak 18:13: “ *Jahve reče Abrahamu: Zašto se onda Sara nasmijala govoreći: Zar da imam dijete, iako sam stara? »*

Bog koristi priliku da otkrije svoj božanski identitet, što opravdava spominjanje YaHWéH jer je on taj koji u ovoj ljudskoj pojavi govori Abrahamu. Samo Bog može znati Sarine skrivene misli i sada Abraham zna da mu se Bog obraća.

Postanak 18:14: “ *Ima li nešto zapanjujuće od strane YaHWéH? U određeno vrijeme vratit ću se k vama, u ovo isto vrijeme; i Sara će imati sina .*”

Bog postaje autoritaran i jasno obnavlja svoje predviđanje u ime YaHWéH svog božanstva.

Postanak 18:15: “ *Sara je lagala govoreći: Nisam se smijala. Jer se bojala. Ali on je rekao: Naprotiv, nasmijao si se .*

“ *Sara je lagala* ” kaže tekst jer je Bog čuo njenu tajnu misao, ali iz njenih usta nije izašao smijeh; tako da je to bila samo mala laž Bogu ali ne i čovjeku. A ako je Bog kori, to je zato što ne priznaje da Bog ima kontrolu nad njezinim mislima. Ona daje dokaz, ide toliko daleko da mu laže. Zbog toga on inzistira govoreći: “ *Naprotiv (lažno je), smijao si se .*” Ne zaboravimo da je ljudsko biće koje je blagoslovio Bog Abraham, a ne Sara, njegova zakonita žena, koja ima samo koristi od blagoslova svoga muža. Njegove ideje već su rezultirale prokletstvom rođenja Ishmaela, budućeg nasljednog neprijatelja i takmaca Izraela; istina je ostvariti božanski projekt.

Postanak 18:16: “ *I ovi ljudi ustadoše da odu i pogledaše prema Sodomi. Abraham je pošao s njima da ih prati .*

Ugašeni, nahranjeni i obnovivši Abrahamu i Sari buduće rođenje zakonitog sina Izaka, nebeski posjetitelji otkrivaju Abrahamu da njihov posjet zemlji također ima drugu misiju na umu: tiče se Sodome.

Postanak 18:17: “ *Tada YaHWéH reče: Zar da sakrijem od Abrahama što ću učiniti?...* ”

Ovdje imamo preciznu primjenu ovog stiha iz Amosa 3:7: “ *Jer Gospodin, YaHWéH, ne čini ništa a da nije otkrio svoju tajnu svojim slugama prorocima* ”.

Postanak 18:18: “ *Abraham će zasigurno postati velik i moćan narod, iu njemu će biti blagoslovljeni svi narodi na zemlji .*”

Zbog uobičajenog gubitka smisla koji se primjenjuje na prilog “ *svakako* ”, podsjećam da on znači: na određeni i apsolutni način. Prije nego što otkrije svoj destruktivni projekt, Bog žuri uvjeriti Abrahama u njegov status pred njim i obnavlja blagoslove koje će mu dati. Bog počinje govoriti o Abrahamu u trećem licu kako bi ga uzdigao na rang velikog povijesnog lika čovječanstva. Postupajući tako, on pokazuje svojim tjelesnim i duhovnim potomcima model koji blagoslivlja i kojeg se prisjeća i definira u ajetu koji dolazi.

Postanak 18:19: “ *Jer sam ga izabrao da zapovjedi svojim sinovima i svome domu nakon sebe da drže put Jahvin, u pravdi i pravdi; milost Abrahamu obećanja koja mu je dao...* ”

Ono što Bog opisuje u ovom stihu čini svu razliku u odnosu na Sodomu koju će uništiti. Sve do kraja svijeta, njegovi odabranici će biti poput ovog opisa: držanje puta YaHWéH sastoji se od prakticiranja pravednosti i pravde; pravu pravednost i pravu pravdu koju će Bog graditi na tekstovima zakona kako bi poučio svoj narod Izrael. Poštovanje ovih stvari bit će uvjet da Bog poštuje svoja obećanja blagoslova.

Postanak 18:20: “ *I YaHWéH reče: Vika protiv Sodome i Gomore se pojačava, a njihov grijeh je velik .*”

Bog donosi ovu presudu Sodomi i Gomori, gradovima kraljeva kojima je Abraham došao pomoći kad su bili napadnuti. Ali u Sodomi se odlučio nastaniti i

njegov nećak Lot, sa svojom obitelji i slugama. Poznavajući vezu privrženosti koju Abraham ima za svog nećaka, Bog umnožava oblike pažnje prema starcu kako bi mu objavio svoje namjere. I da bi to učinio, on se spušta na razinu čovjeka kako bi se što više humanizirao kako bi se stavio na razinu ljudskog razmišljanja Abrahama, njegovog slugu.

Postanak 18:21: “ *Stoga ću sići i vidjet ću jesu li postupili u potpunosti prema izvještaju koji mi je stigao; a ako nije, znat ću .* ”

Ove su riječi u suprotnosti sa spoznajom Sarinih misli, jer Bog ne može ignorirati razinu nemoralna dosegnutu u ova dva grada u ravnici i njihov obilni prosperitet. Ova reakcija otkriva njegovu brigu da njegov vjerni sluga prihvati pravednu kaznu njegove presude.

Postanak 18:22: “ *I ljudi su otišli i otišli u Sodomu. Ali Abraham je i dalje stajao u prisutnosti YaHWéH .* ”

Ovdje odvajanje posjetitelja omogućuje Abrahamu da među njima identificira živog Boga, YaHWéH, prisutnog s njim u jednostavnoj ljudskoj pojavi koja potiče razmjenu riječi. Abraham će se ohrabriti do točke upuštanja s Bogom u neku vrstu pogodbe kako bi dobio spasenje dvaju gradova, od kojih jedan nastanjuje njegov dragi nećak Lot.

Postanak 18:23: “ *Abraham pristupi i reče: Hoćeš li i ti uništiti pravednika s bezbožnicima? »*

Pitanje koje postavlja Abraham je opravdano, jer u svojim kolektivnim djelima pravde čovječanstvo uzrokuje smrt nevinih žrtava zvanu kolateralna šteta. Ali ako čovječanstvo ne može razlikovati, Bog može. I on će pružiti dokaz za to Abrahamu i nama koji čitamo njegovo biblijsko svjedočanstvo.

Postanak 18:24: “ *Možda ima pedeset pravednika usred grada: hoćeš li i njih uništiti, i nećeš li oprostiti gradu zbog pedeset pravednika koji su usred njega? 'Ona? »*

U svojoj nježnoj duši punoj ljubavi, Abraham je pun iluzije i zamišlja da je moguće pronaći najmanje 50 pravednika u ova dva grada i zaziva tih 50 mogućih pravednika da od Boga dobije milost dva grada u samo ime njegove savršene pravde koja ne može pogoditi nevinog s krivcem.

Postanak 18:25: “ *Usmrtiti pravednika s bezbožnikom, da bude s pravednikom kao s bezbožnikom, daleko od tebe! Daleko od tebe ! Neće li onaj koji sudi svoj zemlji vršiti pravdu? »*

Abraham stoga misli riješiti problem podsjećajući Boga na ono što ne može učiniti a da ne zaniječe svoju osobnost koja je toliko vezana za osjećaj savršene pravde.

Postanak 18:26: “ *I YaHWéH reče: Ako nađem pedeset pravednika u Sodomu usred grada, oprostit ću cijelom gradu radi njih .* ”

Uz strpljivost i dobrotu, YaHWéH je pustio Abrahama da govori i u svom odgovoru dokazuje da je u pravu: za 50 pravednih ljudi gradovi neće biti uništeni.

Postanak 18:27: “ *Abraham odgovori i reče: Evo, usudio sam se govoriti Gospodinu, ja koji sam prah i pepeo .* ”

Je li pomisao na " prah i pepeo " da će bezbožni ljudi ostati nakon uništenja dva grada u dolini? Ipak, Abraham priznaje da on sam nije ništa drugo nego " prah i pepeo ".

Postanak 18:28: “ *Možda će nedostajati petorica od pedesetorice pravednika: za petoricu ćeš uništiti cijeli grad? A Jahve reče: Neću ga uništiti ako ondje nađem četrdeset i pet pravednika .*

Abrahamova smjelost će ga navesti da nastavi svoje pregovaranje smanjujući svaki put broj izabranih koji bi se mogli naći i zaustavit će se u stihu 32 na broju od deset pravednika. I svaki put će Bog dati svoju milost zbog broja koji je predložio Abraham.

Postanak 18:29: “ *Abraham mu je nastavio govoriti i rekao: Možda će ondje biti četrdeset pravednika. A Jahve reče: Neću učiniti ništa zbog ove četrdesetorice .*

Postanak 18:30: “ *Abraham reče: Neka se ne gnjevi Gospodin, i ja ću govoriti. Možda će tamo biti tridesetak pravednika. A Jahve reče: Neću učiniti ništa ako ondje nađem trideset pravednika .*

Postanak 18:31: “ *Abraham reče: Evo, usudio sam se govoriti Gospodinu. Možda će tamo biti dvadesetak pravednika. A Jahve reče: Neću ga uništiti zbog ove dvadesetorice .*

Postanak 18:32: “ *Abraham je rekao, Neka se Gospodin ne gnjevi, i neću govoriti više od ovog puta. Možda će tamo biti deset pravednika. A Jahve reče: Neću ga uništiti zbog ove desetorice pravednika .*

Ovdje završava Abrahamovo pregovaranje koji shvaća da postoji granica koju treba postaviti iznad koje bi njegovo inzistiranje bilo nerazumno. Zaustavlja se na broju od deset pravednika. On optimistično vjeruje da se toliki broj pravednika mora pronaći u ova dva pokvarena grada, računajući samo Lota i njegovu rodbinu.

Postanak 18:33: “ *Jahve je otišao kad je završio razgovor s Abrahamom. I Abraham se vrati u svoj stan .”*

Zemaljski susret dvojice prijatelja, jednog nebeskog i svemogućeg Boga i drugog, čovjeka, praha zemaljskog, završava i svaki se vraća svojim poslovima. Abraham prema njegovom prebivalištu i YaHWéH prema Sodomu i Gomori na koje će pasti njegova razorna presuda.

U svojoj razmjeni s Bogom, Abraham je otkrio svoj karakter koji je na sliku Božju, zabrinut da vidi istinsku pravdu ostvarenu dok životu daje njegovu snažnu dragocjenu vrijednost. Zbog toga je cjenkanje njegova sluga moglo samo oduševiti i razveseliti Božje srce koje u potpunosti dijeli njegove osjećaje.

Postanak 19

Razdvajanje u hitnim slučajevima

Postanak 19:1: “ *Dva su anđela došla u Sodomu navečer; a Lot je sjedio na vratima Sodome. Kad ih Lot ugleda, ustade im u susret i pade ničice na zemlju .”*

U ovom ponašanju prepoznamo dobar utjecaj Abrahama na njegovog nećaka Lota budući da pokazuje istu brižnost prema posjetiteljima u prolazu. I to

čini s tim više pažnje, jer poznaje loš moral stanovnika grada Sodome u kojem se nastanio živjeti.

Postanak 19:2: “ *Tada reče: Gle, gospodo moja, uđite, molim vas, u kuću svoga sluge i ondje prenoćite; oprati noge; ustati ćeš rano ujutro i nastaviti ćeš put. Ne, odgovorili su, prespavat ćemo na ulici .”*

Lot smatra svojom dužnošću dobrodošlicu ljudima koji prolaze kroz njegov dom kako bi ih zaštitio od besramnih i zlonamjernih postupaka pokvarenih stanovnika. Nalazimo iste riječi dobrodošlice koje je Abram uputio svojoj trojici posjetitelja. Lot je doista pravedan čovjek koji se nije dao iskvariti suživotom s izopačenim bićima ovoga grada. Dva anđela su došla uništiti grad, ali prije nego što ga unište, žele zbuniti zloću stanovnika tako što će ih uhvatiti na djelu, u aktivnoj demonstraciji svoje zloće. A da bi postigli ovaj rezultat, dovoljno je da provedu noć na ulici kako bi ih Sodomiti napali.

Postanak 19:3: “ *Ali Lot ih je toliko nagovarao da su došli k njemu i ušli u njegovu kuću. Priredio im je gozbu i ispekao beskvasni kruh. I jeli su .”*

Lot ih stoga uspije uvjeriti i oni prihvate njegovo gostoprimstvo; što mu još daje priliku da pokaže svoju velikodušnost kao što je to učinio Abraham prije njega. Iskustvo ih uči da otkriju prekrasnu dušu Lota, pravednika usred nepravednika.

Postanak 19:4: “ *Još nisu bili otišli na spavanje kad su ljudi iz grada, ljudi iz Sodome, opkolili kuću, od djece do staraca; cijelo stanovništvo je dotrčalo .”*

Prikaz pokvarenosti stanovnika nadilazi očekivanja dvojice anđela, budući da ih dolaze tražiti čak i u kuću u kojoj ih je Lot dočekao. Obratite pažnju na razinu zaraze ove zloće: “ *od djece do starijih* ”. YaHWéH-ov sud je stoga potpuno opravdan.

Postanak 19:5: “ *I pozvaše Lota i rekoše mu: Gdje su ljudi koji su noćas došli k tebi? Izvedi nam ih da ih upoznamo .”*

Naivne ljude mogu zavarati namjere sodomaca, jer se ne radi o zahtjevu za upoznavanjem nego za znanjem u biblijskom smislu pojma primjera „Adam je poznao svoju ženu i ona je rodila sina“. Izopačenost ovih ljudi je stoga potpuna i bez lijeka.

Postanak 19:6: “ *Lot izađe k njima na kućna vrata i zatvori vrata za sobom .”*

Hrabri Lot koji žuri sam krenuti u susret gnusnim bićima i koji se brine zatvoriti vrata svog doma za sobom kako bi zaštitio svoje posjetitelje.

Postanak 19:7: “ *I reče: Braćo moja, molim vas, ne činite zla; »*

Dobar čovjek opominje zloga da ne čini zlo. Naziva ih “braćom” jer su ljudi poput njega i u sebi je zadržao nadu da će neke od njih spasiti od smrti prema kojoj ih vodi njihovo ponašanje.

Postanak 19:8: “ *Evo, imam dvije kćeri koje nikada nisu upoznale čovjeka; Izvest ću ih van k tebi, a ti im čini što god hoćeš. Samo nemoj ništa ovim ljudima otkad su došli u sjenu moga krova .”*

Za Lota, ponašanje Sodomita doseglo je visine koje nikad prije nije bilo u ovom iskustvu. A kako bi zaštitio svoja dva posjetitelja, dolazi ponuditi svoje dvije kćeri koje su još djevice umjesto njih.

Postanak 19:9: “ *Rekoše: Odlazi! Opet rekoše: Ovaj je došao kao stranac i želi biti sudac! Pa mi ćemo vama gore od njih. I silovito pritisnuvši Lota, krenuli su naprijed da razbiju vrata .* ”

Lotove riječi ne smiruju okupljeni čopor, a ta se čudovišna bića, kažu, spremaju njemu učiniti gore nego njima. Zatim pokušavaju razvaliti vrata.

Postanak 19:10: “ *I ljudi su pružili ruke i uveli Lota k sebi u kuću i zatvorili vrata .*”

Budući da je i sam hrabri Lot u opasnosti, anđeli interveniraju i unose Lota u kuću.

Postanak 19:11: “ *I oslijepiše one koji bijahu na vratima kuće, od najmanjeg do najvećeg, tako da su se uzalud trudili pronaći vrata ” .*

Vani, najbliži uzbuđeni ljudi oslijepi; stanovnici kuće su stoga zaštićeni.

Postanak 19:12: “ *Ljudi rekoše Lotu: Koga još imaš ovdje? Zetove, sinove i kćeri i sve što vam pripada u gradu, izvedite ih odavde .*”

Lot je našao milost u očima anđela i Boga koji ih je poslao. Da bi mu život bio spašen, on mora “ **izaći van** ”. » grada i doline ravnice jer će anđeli uništiti stanovnike ove doline koja će postati zona ruševina poput grada Ai. Ponuda anđela proteže se na sve što mu pripada u živim ljudskim stvorenjima.

U ovoj temi **odvajanja** božanska zapovijed da se “ **izađe** ” je trajna. Jer on potiče svoja stvorenja da **se odvoje** od zla u svim njegovim oblicima kao što su lažne kršćanske crkve. U Otk.18:4 on naređuje svojim izabranicima da „ **izidu** » “ *Babilona velikoga* ”, koji se tiče prvo katoličke religije, a drugo višestruke protestantske religije, pod čijim su utjecajem ostali do ovog trenutka. I kao s Lotom, njihovi će životi biti spašeni samo ako odmah poslušaju Božju zapovijed. Jer, čim se objavi zakon koji će nedjeljni počinak prvog dana učiniti obaveznim, završit će vrijeme milosti. I tada će biti kasno promijeniti mišljenje i stav prema ovom problemu.

Ovdje vam skrećem pozornost na opasnost koju predstavlja odgađanje donošenja potrebne odluke za kasnije. Naš život je krhak, možemo umrijeti zbog bolesti, nesreće ili napada, stvari koje se mogu dogoditi ako Bog ne cijeni našu sporost u reagiranju, au ovom slučaju kraj vremena zajedničke milosti gubi svu važnost. , jer tko umire prije nje, umire u svojoj nepravdi i svojoj osudi od Boga. Svjestan ovog problema, Pavao kaže u Heb.3,7-8: “ *Danas, ako čujete njegov glas, ne otvrdnite srca svoja kao u pobuni...* ”. Stoga uvijek postoji hitnost da se odgovori na Božju ponudu, a Pavao je ovog mišljenja prema Heb.4:1: “ *Bojmo se, dakle, dok obećanje ulaska u njegov počinak još traje, da će tko od vas ne čini se da si došao prekasno .*”

Postanak 19:13: “ *Mi ćemo uništiti ovo mjesto, jer je vika protiv njegovih stanovnika velika pred Jahveom. YaHWéH nas je poslao da ga uništimo .*”

Ovaj put, vrijeme ističe, anđeli su Lotu dali do znanja razlog svoje prisutnosti u njegovom domu. Grad mora biti brzo uništen odlukom YaHWéH.

Postanak 19:14: “ *Lot izađe i reče svojim zetovima koji su mu uzeli kćeri: Ustanite, rekao je, idite odavde! jer će YaHWéH uništiti grad. Ali, u očima njegovih zetova, činilo se da se šali .*”

Lotovi zetovi sigurno nisu bili na razini pokvarenosti ostalih Sodomljana, ali za spasenje se računa samo vjera. A jasno je da ga nisu imali. Vjeronanja

njihova svekra nisu ih zanimala, a iznenadna ideja da je Bog YaHWéH spreman uništiti grad bila im je jednostavno nevjerojatna.

Postanak 19:15: “ *Od zore anđeli su poticali Lota govoreći: Ustani, uzmi svoju ženu i svoje dvije kćeri koje su ovdje, da ne pogineš u ruševinama grada .*”

Uništenje Sodome dovodi do srceparajućih **razdvajanja** koja otkrivaju vjeru i odsutnost vjere. Lotove kćeri moraju izabrati hoće li slijediti oca ili muža.

Postanak 19:16: “ *I dok je odugovlačio, ljudi su ga uhvatili za ruku, njega, njegovu ženu i njegove dvije kćeri, jer bi ga Jahve poštedio; Odveli su ga i ostavili izvan grada .*

U tom djelovanju Bog nam pokazuje “ *žig izvađen iz vatre* ”. Još jednom je za pravednog Lota ono što Bog spašava, s njim, njegove dvije kćeri i njegovu ženu. Tako se, istrgnuti iz grada, nađu vani, slobodni i živi.

Postanak 19:17: “ *Kad ih je izveo, jedan od njih reče: “Sačuvaj život svoj! ne gledaj iza sebe, niti se zaustavljaš u cijeloj ravnici; bježi u planinu, da ne pogineš .*”

Spas će biti u gori, izbor prepušten Abrahamu. Lot stoga može razumjeti i požaliti zbog svoje pogreške što je odabrao ravnici i njezino blagostanje. Život mu je u pitanju i morat će požuriti ako želi biti siguran kada Božja vatra zahvati dolinu. Naređeno mu je da se ne osvrće. Naredbu treba shvatiti doslovno i figurativno. Budućnost i život su pred preživjelima iz Sodome, jer iza njih uskoro neće biti ništa osim užarenih ruševina zapaljenih sumpornim kamenjem bačenim s neba.

Postanak 19:18: “ *Lot im reče: Oh! ne, Gospodine! »*

Naredba koju je dao anđeo užasava Lota.

Postanak 19:19: “ *Evo, našao sam milost u tvojim očima, i pokazao si veliku milost svoju prema meni, sačuvavši mi život; ali ne mogu pobjeći u planinu prije nego što me zadesi katastrofa i ja ću propasti .*”

Lot poznaje ovaj kraj u kojem živi i zna da će mu za dolazak do planine trebati dosta vremena. Zbog toga preklinje anđela i nudi mu drugo rješenje.

Postanak 19:20: “ *Evo, ovaj grad je dovoljno blizu da se u njega sklonim, a malen je. Oh ! da tamo mogu pobjeći... zar nije malo?... i da mi duša živi! »*

Na kraju doline je Tsoar, riječ koja znači mali. Preživjela je tragediju doline kako bi poslužila kao utočište Lotu i njegovoj obitelji.

Postanak 19:21: “ *I on mu reče: Evo, dajem ti i ovu milost, i neću uništiti grad o kojem govoriš .*”

Prisutnost ovog grada još uvijek svjedoči o ovoj dramatičnoj epizodi koja je pogodila gradove u dolini ravnice gdje su se nalazila dva grada Sodoma i Gomora.

Postanak 19:22: “ *Požuri i skloni se tamo, jer ja ne mogu učiniti ništa dok ne stigneš tamo. Zbog toga je ovaj grad dobio ime Zoar .*

Anđeo sada ovisi o njegovom pristanku i čekat će dok Lot ne uđe u Zoar da udari u dolinu.

Postanak 19:23: “ *Sunce je izlazilo nad zemljom kad je Lot ušao u Zoar .*”

Za Sodomljane se činilo da je novi dan najavljen pod prekrasnim izlaskom sunca; dan kao i svaki drugi...

Postanak 19:24: “ *Tada je YaHWéH s neba pustio sumpor i oganj na Sodomu i Gomoru od YaHWéH-a .*”

Ovo čudesno božansko djelovanje dobilo je snažno svjedočanstvo kroz otkrića adventističkog arheologa Rona Wyatta. Identificirao je mjesto gdje se nalazio grad Gomorrah čije su nastambe bile naslonjene jedna na drugu na zapadnu padinu planine koja graniči s ovom dolinom. Tlo ovog mjesta sačinjeno je od sumpornog kamenja koje se, izloženo vatri, i danas zapali. Božansko je čudo tako potpuno potvrđeno i dostojno vjere izabranih.

Suprotno onome što se često mislilo i govorilo, Bog nije pozvao nuklearnu energiju da uništi ovu dolinu, već kamenje od sumpora i čistog sumpora, procijenjene na 90% čistoće, što je prema stručnjacima iznimno. Nebo ne nosi oblake sumpora, pa mogu reći da je ovo uništenje djelo Boga stvoritelja. On može stvoriti bilo koju materiju prema svojim potrebama budući da je stvorio zemlju, nebo i sve što oni sadrže.

Postanak 19:25: “ *Uništio je te gradove, i svu ravnicu, i sve stanovnike gradova, i biljke zemaljske .*”

Što može preživjeti na mjestu izloženom kiši kamenja od gorućeg sumpora? Ništa, osim kamenja i sumpornog kamenja koje je još uvijek prisutno.

Postanak 19:26: “ *Lotova žena se osvrnula i postala je stup od soli .*”

Ovaj pogled Lotove žene otkriva žaljenje i zadržani interes za ovo ukleto mjesto. Ovo stanje duha ne sviđa se Bogu i on to daje do znanja pretvarajući svoje tijelo u stup soli, sliku apsolutne duhovne neplodnosti.

Postanak 19:27: “ *Abraham je ustao rano ujutro da ode do mjesta gdje je stajao u prisutnosti YaHWéH .*”

Nesvjestan drame koja se dogodila, Abraham dolazi do hrasta Mamre gdje je dočeka svoja tri posjetitelja.

Postanak 19:28: “ *I pogledao je prema Sodomi i Gomori i prema cijelom području ravnice; i gle, on ugleda dim kako se diže iz zemlje, kao dim iz peći .*”

Planina je izvrsna promatračnica. Sa svoje visine Abraham dominira regijom i zna gdje se nalazi dolina Sodome i Gomore. Ako je tlo mjesta još uvijek užareni žeravnik, gore se uzdiže jednak dim uzrokovan sumporom i potrošnjom svih materijala koje je čovjek sakupio u gradu. Mjesto je osuđeno na sterilnost do kraja svijeta. Tamo nalazimo samo kamenje, kamenje, sumporno kamenje i sol, puno soli koja pospješuje sterilnost tla.

Postanak 19:29: “ *Kad je Bog uništavao gradove u ravnici, sjetio se Abrahama; i on je učinio da Lot pobjegne iz sred katastrofe, kojom je srušio gradove u kojima je Lot napravio svoje prebivalište .*”

Ovo pojašnjenje je važno jer nam otkriva da je Bog spasio Lota samo kako bi ugodio Abrahamu, svom vjernom sluzi. Stoga mu nije prestao prigovarati zbog njegovog izbora za uspješnu dolinu i njezine pokvarene gradove. I to potvrđuje da je doista spašen od sudbine poznate po Sodomi kao "žig iz vatre" ili, krajnje točno.

Postanak 19:30: “ *Lot je otišao iz Zoara u visine i nastanio se na gori sa svoje dvije kćeri, jer se bojao ostati u Zoaru. Živio je u pećini, on i njegove dvije kćeri .*”

Potreba za **odvajanjem** sada postaje jasna Lotu. I on je taj koji odlučuje ne ostati u Zoaru koji je, iako "malen", također bio naseljen ljudima koji su bili pokvareni i grešni pred Bogom. On pak odlazi u planinu i, daleko od svake udobnosti, živi sa svoje dvije kćeri u špilji, prirodnom sigurnom zaklonu Božjeg stvorenja.

Postanak 19:31: “ *Stariji reče mlađem: Otac nam je star; i nema čovjeka u zemlji da dođe k nama, prema običajima svih zemalja .*”

Nema ničeg skandaloznog u inicijativama koje poduzimaju dvije Lotove kćeri. Njihova je motivacija opravdana i odobrena od Boga jer djeluju s ciljem da daju potomstvo svom ocu. Bez te motivacije inicijativa bi bila incestuozna.

Postanak 19:32: “ *Hajde da napojimo oca vina vinom i legnimo s njim da sačuvamo rod oca .*”

Postanak 19:33: “ *Tako su napojili svog oca vinom te noći; a starija je otišla spavati s ocem: on nije primijetio ni kad je legla ni kad je ustala .*”

19:34: “ *Sutradan stariji reče mlađem: Gle, noćas sam spavao sa svojim ocem; natjerajmo ga da pije vino još ove noći, i pođimo spavati s njim, kako bismo sačuvali rod našeg oca .*”

Postanak 19:35: “ *Opet su te noći oca svoga napojili vinom; a najmlađa je s njim spavala: nije primijetio ni kad je legla ni kad je ustala .*”

Lotova potpuna nesvjesnost u ovoj radnji daje procesu sliku umjetne oplodnje primijenjenu na životinje i ljudska bića u našem posljednjem vremenu. Nema ni najmanje potrage za užitkom i stvar nije šokantnija od spajanja braće i sestara na početku čovječanstva.

Postanak 19:36: “ *Dvije Lotove kćeri zatrudnjele su od svog oca .*”

Kod ove dvije Lotove kćeri primjećujemo iznimne kvalitete samopožrtvovnosti za dobrobit očeve časti. Kao neudane majke, dijete će odgajati same, službeno bez oca, te se tako odriču uzeti muža, supružnika, suputnika.

Postanak 19:37: “ *Prvorođena rodi sina i nadjenu mu ime Moab: on je otac Moapaca do danas .*”

Postanak 19:38: “ *I najmlađa rodi sina, i nadjenu mu ime Ben Ammi: on je otac Amonaca do današnjeg dana .*”

Nalazimo, u proročanstvu Daniela 11:41, spominjanje potomaka dvojice sinova: “ *Ući će u najljepšu zemlju, i mnogi će pasti; ali Edom, Moab i poglavice sinova Amonovih bit će izbavljeni iz njegove ruke .*” Tjelesna i duhovna veza će stoga ujediniti ove potomke s Izraelom utemeljenim na Abrahamu, korijenu iza Hebera hebrejskog naroda. Ali ti će zajednički korijeni potaknuti svađe i postaviti ove potomke protiv nacije Izrael. U Sefaniji 2:8 i 9, Bog proriče katastrofu za Moab i sinove Amonove: “ *Čuo sam vrijeđanje Moaba i uvrede sinova Amonovih, kad su grdili moj narod i bili oholi prema njegovim granicama. Zbog toga sam živ! govori Jahve nad vojskama, Bog Izraelov, Moab će biti kao Sodoma, a sinovi Amonovi kao Gomora, mjesto obraslo trnjem, rudnik soli, pustinja zauvijek; ostatak mog naroda će ih opljačkati, ostatak moje nacije će ih posjedovati .*”

To dokazuje da je Božji blagoslov bio samo na Abrahamu i da ga nisu dijelila njegova braća rođena od istog oca Teraha. Ako je Lot mogao imati koristi od Abrahamova primjera, to neće biti slučaj s njegovim potomcima koje su rodile njegove dvije kćeri.

Postanak 20

Odvajanje statusom Božjeg poslanika

Obnavljajući iskustvo s faraonom izneseno u Postanku 12, Abraham predstavlja svoju ženu Saru kao svoju sestru Abimeleku, kralju Gerara (današnja Palestina u blizini Gaze). Još jednom, Božja reakcija koja ga kažnjava natjera ga da otkrije da je Sarin muž njegov prorok. Moć i strah od Abrahama tako su se proširili cijelom regijom.

Postanak 21

Razdvajanje legitimnog i nelegitimnog

Razdvajanje kroz **žrtvu** onoga što volimo

Postanak 21:1: “ *I Jahve pohodi Saru kako je rekao, i Jahve učini sa Sarom kako je rekao.* »

U ovom pohođenju Bog prekida Sarinu dugu neplodnost.

Postanak 21:2: “ *I Sara zatrudnje i rodi Abrahamu sina u njegovoj starosti, u određeno vrijeme o kojem mu je Bog rekao.* »

Izaija 55:11 potvrđuje ovo: “ *Tako je i s mojom riječi koja izlazi iz mojih usta: ne vraća se k meni prazna, a da nije izvršila moju volju i nije izvršila moje naume* ”; obećanje dano Abrahamu je održano, ajet je stoga opravdan. Ovaj sin dolazi na svijet nakon što Bog objavi njegovo rođenje. Biblija ga predstavlja kao "sina obećanja", što Izaka čini proročkim tipom mesijanskog "Sina Božjeg": Isusa.

Postanak 21:3: “ *I Abraham svome sinu koji mu se rodi, kojega mu je Sara rodila, dade ime Izak.* »

Ime Isaac znači: smije se. I Abraham i Sara su se nasmijali kad su čuli da Bog najavljuje njihovog budućeg sina. Ako je smijeh radosti pozitivan, to nije slučaj s podrugljivim smijehom. Zapravo, oba su supružnika reagirala jednako kao žrtve ljudskih predrasuda. Jer su se smijali pri pomisli na ljudske reakcije onih oko njih. Od potopa, životni vijek je znatno skraćen, a za ljude dob od 100 godina označava duboku starost; onaj u kojem malo očekujemo od života. Ali godine ne znače ništa u kontekstu odnosa s Bogom stvoriteljem koji svemu postavlja granice. I Abraham to otkriva u svom iskustvu i prima, preko Boga, bogatstvo, čast i očinstvo, ovaj put, legitimno.

Postanak 21:4: “ *Abraham je obrezao svog sina Izaka kad mu je bilo osam dana, kako mu je Bog zapovjedio.* »

Zauzvrat, zakoniti sin je obrezan. Božja zapovijed se poštuje.

Postanak 21:5: “ *I bijaše Abrahamu sto godina kad mu se rodi sin mu Izak.*

»

Stvar je izvanredna, ali ne prema pretpotopnim standardima.

Postanak 21:6: “ *I Sara reče: Bog mi je dao razloga da se smijem; tko to čuje, smijat će se sa mnom.* »

Sarah je situacija smiješna jer je ona čovjek i žrtva ljudskih predrasuda. Ali ova želja za smijehom također odražava neočekivanu radost. Poput Abrahama, njezin muž, ona dobiva mogućnost rađanja u dobi kada to više nije moguće zamisliti u smislu ljudske normalnosti.

Postanak 21:7: “ *A ona reče: Tko bi rekao Abrahamu: Sara će doжити sinove? Jer ja sam mu rodila sina u njegovoj starosti.* »

Stvar je doista izuzetna i posve čudesna. Promatrajući ove Sarine riječi na proročkoj razini, u Izaku možemo vidjeti sina koji prorokuje novi savez u Kristu, dok Išmael prorokuje sina prvog saveza. Njegovim odbijanjem Krista Isusa, Bog će odbaciti ovog prirodnog sina rođenog po tijelu znakom obrezanja u korist kršćanskog sina odabranog putem vjere. Poput Izaka, Krist utemeljitelj novoga saveza rodit će se čudesno da otkrije i predstavlja Boga u ljudskom izgledu. Nasuprot tome, Išmael je začet isključivo na tjelesnim osnovama i strogo ljudskim shvaćanjima.

Postanak 21:8: “ *I dijete je raslo i bilo odbijeno od sise; i Abraham je priredio veliku gozbu na dan kad je Izak bio odbijen od dojke.* »

Dojeno dijete postat će adolescent, a za oca Abrahama otvara se budućnost puna obećanja i sreće koju radosno slavi.

Postanak 21:9: “ *I Sara vidje sina Egipćanke Hagare, kojega je rodila Abrahamu, kako se smije; i rekla je Abrahamu: "*

Smijeh očito zauzima veliko mjesto u životu blagoslovljenog para. Ishmaelovo neprijateljstvo i ljubomora prema Izaku, zakonitom sinu, navodi ga na smijeh, rugajući mu se. Za Saru je dosegnuta granica podnošljivog: nakon majčina ruganja dolazi ono sinovljevo; ovo je previše.

Postanak 21:10: “ **Otjeraj** ovu sluškinju i sina njezina; jer sin ove sluškinje neće naslijediti s mojim sinom, s Izakom. »

Možemo razumjeti Sarinu ljutnju, ali pogledajte sa mnom gore. Sara prorokuje nedostojnost prvoga saveza koji neće s izabranima naslijediti novi, utemeljen na vjeri u pravednost Krista Isusa.

Postanak 21:11: “ *I bijaše to vrlo zlo u očima Abrahamovim zbog njegova sina.* »

Abraham ne reagira kao Sarah jer su njegovi osjećaji podijeljeni između njegova dva sina. Rođenje Isaaca ne uklanja 14 godina ljubavi koja ga veže za Ishmaela.

Postanak 21:12: “ *I reče Bog Abrahamu: Neka ti ne bude zlo zbog djeteta i zbog tvoje sluškinje. U svemu što ti Sara reče, slušaj njezin glas: jer u Izaku ćeš se zvati potomstvo.* »

U ovoj poruci Bog priprema Abrahama da prihvati otuđenje Ishmaela, svog najstarijeg sina. Ovo **odvajanje** je u Božjem proročkom projektu; budući da proriče neuspjeh starog Mojsijevog saveza. Za utjehu, u Izaku, On će umnožiti njegovo potomstvo. A ispunjenje ove božanske riječi bit će kroz uspostavu novog saveza gdje će "izabrani " biti " *pozvani* " porukom vječnog Evanđelja Božjeg u Isusu Kristu.

Tako će, paradoksalno, Izak biti patrijarh staroga saveza i prije svega u Jakovu, njegovu sinu, po tijelu i znaku obrezanja na svojim će temeljima biti uspostavljen Izrael Božji. Ali paradoks je da taj isti Izak samo proriče lekcije o novom savezu u Kristu.

Postanak 21:13: “ *I od sina sluškinje ću učiniti narodom, jer on je tvoje potomstvo.* »

Ismael je patrijarh mnogih naroda Bliskog istoka. Sve dok se Krist nije pojavio u svojoj zemaljskoj službi spasenja, duhovni legitimitet pripadao je isključivo potomcima ova dva Abrahamova sina. Zapadni svijet živio je u višestrukim oblicima poganstva, ignorirajući postojanje velikog Boga stvoritelja.

Postanak 21:14: “ *I usta Abraham rano ujutro, uze kruha i mjeh vode i dade ih Hagari, stavivši ih na njezino rame, dade joj dijete i otpusti je. I otišla je i lutala pustinjom Beer Šebe.* »

Božja intervencija je umirila Abrahama. On zna da će sam Bog paziti na Hagaru i Ismaela i pristaje **odvojiti se** od njih, jer vjeruje da će ih Bog zaštititi i voditi. Jer on je do sada bio zaštićen i vođen od Njega.

Postanak 21:15: “ *I kad je nestalo vode u mješini, ona baci dijete pod jedan od grmova,* ”

U pustinji Beersheba, odnesena voda brzo se troši, a bez vode, Hagar samo vidi smrt kao krajnji ishod svoje nesretne situacije.

Postanak 21:16: “ *otišao je i sjeo nasuprot, na dohvat luka; jer je rekla: Da ne vidim kako dijete umire. I ona sjedne nasuprot, podiže glas svoj i zaplaka.* »

U ovoj ekstremnoj situaciji Hagara po drugi put lije suze pred licem Božjim.

Postanak 21:17: “ *I ću Bog glas djeteta, i anđeo Božji pozva Hagaru s neba i reče joj: Što je s tobom, Hagaro? Ne bojte se, jer Bog je čuo glas djeteta gdje je.* »

I po drugi put, Bog intervenira i govori joj da je umiri.

Postanak 21:18: “ *Ustani, podigni dijete i uzmi ga u svoju ruku; jer ja ću od njega učiniti veliki narod.* »

Podsjećam, dijete Ishmael je tinejdžer od 15 do 17 godina, ali je ipak dijete podložno svojoj majci Hagari i njih dvoje više nemaju vode za piće. Bog želi da ona uzdržava svog sina jer mu se sprema moćna sudbina.

Postanak 21:19: “ *I Bog joj otvori oči, i ona vidje bunar vode; a ona ode i napuni meh vodom i napoji dijete.* »

Bio rezultat čuda ili ne, ovaj bunar s vodom pojavljuje se u potrebnom trenutku kako bi Hagar i njezin sin dao okus životu. I duguju svoje živote moćnom Stvoritelju koji otvara ili zatvara viziju i inteligenciju stvari.

Post 21:20: “ *I Bog bijaše s djetetom, te ono odraste, nastani se u pustinji i postade strijelac.* »

Pustinja stoga nije bila prazna budući da je Ishmael lovio životinje koje je ubijao lukom da bi ih jeo.

Postanak 21:21: “ *I nastani se u pustinji Paranu; a majka mu uze ženu iz zemlje egipatske.* »

Veza između Ismaelaca i Egipćana će stoga ojačati i s vremenom će se Ismaelovo suparništvo s Izakom povećati do te mjere da će od njih postati stalni prirodni neprijatelji.

Postanak 21:22: “ *I dogodi se u to vrijeme da Abimelek i Pikol, zapovjednik njegove vojske, rekoše Abrahamu govoreći; Bog je s vama u svemu što radite.* »

Iskustva uzrokovana predstavljanjem Sare kao njegove sestre, stvari zabilježene u Postanku 20, naučile su Abimeleka da je Abraham bio Božji prorok. Sada ga se boje i boje ga se.

Postanak 21:23: “ *A sada mi se zakuni ovdje Bogom da nećeš postupati lažno prema meni, ni prema mojoj djeci, ni prema mojim unucima, prema dobroti koju sam ti pokazao, postupit ćeš prema meni i prema zemlji u kojoj si boravio.* »

Abimelek više ne želi biti žrtva Abrahamovih trikova i želi od njega dobiti čvrste i odlučne obveze za miroljubivi savez.

Postanak 21:24: “ *A Abraham reče: Zakunut ću se.* »

Abraham nema loše namjere prema Abimeleku i stoga može pristati na ovaj pakt.

Postanak 21:25: “ *I Abraham je ukorio Abimeleka zbog izvora vode koji su Abimelekove sluge silom zauzele.* »

Postanak 21:26: “ *A Abimelek reče: Ne znam tko je to učinio, a nisi me upozorio na to, a tek sam danas čuo za to.* »

Postanak 21:27: “ *I uze Abraham ovaca i goveda i dade ih Abimeleku, i njih dvojica sklopiše savez.* »

Postanak 21:28: “ *I odvoji Abraham od stada sedam ovaca;* »

Abrahamov odabir "sedam ovaca" svjedoči o njegovoj povezanosti s Bogom stvoriteljem kojega na taj način želi povezati sa svojim djelom. Abraham se nastanio u stranoj zemlji, ali želi da plod njegova rada ostane njegovo vlasništvo.

Postanak 21:29: “ *A Abimelek reče Abrahamu: Što je ovih sedam ovaca koje si odvojio?* »

Postanak 21:30: “ *A on reče: Ovih sedam ovaca uzet ćeš iz moje ruke da mi budu svjedočanstvo da sam iskopao ovaj bunar.* »

Postanak 21:31: “ *Zato su ono mjesto nazvali Beer Šeba, jer su se ondje obojica zakleli.* »

Sporni zdenac dobio je ime po riječi "šeba" koja je korijen broja "sedam" u hebrejskom, a nalazimo je u riječi "šabat" koja označava sedmi dan, našu subotu koju je Bog posvetio na tjednom odmoru. od početka svog zemaljskog stvaranja. Kako bi se sačuvala uspomena na ovaj savez, bunar je tako nazvan "bunarom sedmorice".

Postanak 21:32: “ *I sklopiše savez u Beer Šebi. Tada ustade Abimelek i Pikol, zapovjednik njegove vojske, i vratiše se u zemlju Filistejaca.* »

Postanak 21:33: “ *I Abraham posadi stablo tamariska u Beershebi; i ondje zazva ime Jahve, Boga vječnoga.* »

Postanak 21:34: “ *I Abraham je dugo boravio kao došljak u zemlji Filistejaca.* »

Bog je organizirao uvjete mira i spokoja za svog slugu.

Postanak 22

Razdvajanje oca i sina jedinca žrtvovanog

Ovo 22. poglavlje predstavlja proročansku temu Krista kojeg je Bog kao Otac prinio kao žrtvu. Prikazuje načelo spasenja koje je Bog u tajnosti pripremio od početka svoje odluke da stvori slobodne, inteligentne i autonomne dvojnike nasuprot sebi. Ova žrtva će biti cijena koju treba platiti da bi se dobila uzvratna ljubav od njegovih stvorenja. Izabrani će biti oni koji su potpunom slobodom izbora odgovorili na Božja očekivanja.

Postanak 22:1: “ *Nakon ovih stvari Bog iskuša Abrahama i reče mu: Abrahame! A on odgovori: Evo me!* »

Abraham je vrlo poslušan Bogu, ali dokle ta poslušnost može ići? Bog već zna odgovor, ali Abraham mora iza sebe ostaviti, kao svjedočanstvo za sve izabrane, konkretan dokaz svoje uzorne poslušnosti koja ga čini toliko vrijednim ljubavi njegova Boga koja ga čini patrijarhom čije će potomstvo biti sublimirano rođenje Krista Isusa.

Postanak 22:2: “ *Bog reče: Uzmi svoga sina, svoga jedinca, koga voliš, Izaka; idi u zemlju Moriju i prinesi ga ondje kao žrtvu paljenicu na jednoj od planina o kojima ću ti govoriti.* »

Bog namjerno pritišće ono što boli, do granice podnošljivosti za ovog starca od preko sto godina. Bog mu je čudesno udijelio radost da se njemu i Sari, njegovoj zakonitoj ženi, rodi sin. Također, skrivat će od onih oko sebe nevjerovatan Božji zahtjev: “ *Prinesi sina jedinca kao žrtvu* ”. A Abrahamov pozitivan odgovor imat će vječne posljedice za cijelo čovječanstvo. Jer, nakon što je Abraham pristao ponuditi svog sina, sam Bog više neće moći odustati od svog projekta spasenja; ako je mogao razmisliti o tome da odustane.

Primijetimo zanimljivost preciznosti: “ *na jednoj od planina koju ću ti reći* ”. Ovo točno mjesto je programirano za primanje Kristove krvi.

Postanak 22:3: “ *Abraham je ustao rano ujutro, osedlao svog magarca i poveo sa sobom dvojicu slugu i svog sina Izaka. Nacijepao je drva za žrtvu paljenicu i krenuo na mjesto koje mu je Bog rekao.* »

Abraham se odlučio pokoriti ovom prekoračenju i sa smrću u duši organizirao je pripremu krvave ceremonije koju je naredio Bog.

Postanak 22:4: “ *Trećeg dana Abraham podiže oči i ugleda to mjesto izdaleka.* »

Zemlja Morija udaljena je tri dana hoda od mjesta gdje on boravi.

Postanak 22:5: “ *I reče Abraham svojim slugama: ostanite ovdje s magarcem; Ići ćemo ja i mladić dotle da klanjamo, a tebi ćemo se vratiti.* »

Grozni čin koji se sprema počinuti ne treba svjedoke. on _ stoga **se odvaja** od svoje dvojice slugu koji će morati čekati njegov povratak.

Postanak 22:6: “ *Abraham je uzeo drva za žrtvu paljenicu, natovario ih na svog sina Izaka, au ruci je nosio vatru i nož. I oboje su hodali zajedno .* »

U ovoj proročanskoj sceni, baš kao što će Krist morati nositi teški "patibulum" na koji će mu biti prikovana zapešća, Izak je natovaren drvetom koje će, zapaljeno, proždrijeti njegovo žrtvovano tijelo.

Postanak 22:7: “ *Tada Izak progovori svom ocu Abrahamu govoreći: Oče moj! A on odgovori: Evo me, sine moj! Izak odgovori: Evo vatre i drva; ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?* »

Isaac je svjedočio mnogim religioznim žrtvama i s pravom je iznenađen odsutnošću životinje koju je trebalo žrtvovati.

Postanak 22:8: “ *Abraham reče: Sine moj, Bog će se opskrbiti janjetom za žrtvu paljenicu. I oboje su hodali zajedno.* »

Ovaj Abrahamov odgovor izravno je nadahnuo Bog jer veličanstveno prorokuje ogromnu žrtvu koju će Bog učiniti prinoseći sebe na razapinjanje u ljudskom tijelu, osiguravajući tako potrebu odabranih grešnika za učinkovitim i pravednim Spasiteljem u božanskom savršenstvu. Ali Abraham ne vidi tu spasonosnu budućnost, ovu ulogu Krista Spasitelja koju je prorekla životinja žrtvovana YaHWÉH-u, svemogućem Bogu stvoritelju. Njemu ovaj odgovor jednostavno omogućuje da dobije na vremenu, dok s užasom gleda na zločin koji će morati počinuti.

Postanak 22:9: “ *Kad su došli na mjesto koje mu je Bog rekao, Abraham je ondje sagradio žrtvenik i naslagao drva. Svezao je svoga sina Izaka i stavio ga na žrtvenik na vrh drva.* »

Nažalost za Abrahama pred oltarom, više se ne može sakriti od Izaka da će upravo on biti ovca žrtve. Ako se otac Abraham pokazao uzvišenim u ovom izvanrednom prihvaćanju, Isaacovo poslušno ponašanje odraz je onoga što bi Isus Krist bio u svoje vrijeme: uzvišen u svojoj poslušnosti i samopožrtvovnosti.

Postanak 22:10: “ *Tada je Abraham ispružio ruku i uzeo nož da ubije svog sina.* »

Imajte na umu da da bi reagirao, Bog čeka do posljednjeg kraja testa kako bi dao svjedočanstvo o stvarnoj vrijednosti i autentičnosti svojih izabranika. “ *Nož u ruci* ”; preostaje samo zaklati Izaka kao mnoge već žrtvovane ovce.

Postanak 22:11: “ *Tada ga je anđeo Jahve pozvao s neba i rekao: Abrahame! Abrahame! A on odgovori: Evo me!* »

Demonstracija Abrahamove poslušne vjere je napravljena i savršeno izvedena. Bog staje na kraj mukama starca i njegova sina tako vrijednoga njega i njegove ljubavi.

Imajte na umu da kad god ga Bog ili njegov sin pozovu, Abraham uvijek odgovara govoreći: “ *Evo me* .” Taj spontani odgovor koji izvire iz njega svjedoči o njegovoj velikodušnosti i otvorenosti prema bližnjemu. Nadalje, to je u suprotnosti sa stavom Adama uhvaćenog u situaciju grijeha koji se sakrio od Boga, do te mjere da mu je Bog bio dužan reći: “ *Gdje si?* ”.

Postanak 22:12: “ *A anđeo reče: Ne pružaj ruke svoje na dijete i ne čini mu ništa; jer sada znam da se Boga bojiš i da mi nisi uskratio sina jedinca.* »

Pokazivanjem svoje vjerne i poslušne vjere, Abraham može biti u očima svih, i do svršetka svijeta, prikazan kao uzor prave vjere, od Boga, sve do dolaska

Krista koji će ga utjeloviti. pretvoriti u božansko savršenstvo. U tom modelu besprijekorne poslušnosti Abraham postaje duhovni otac pravih vjernika spašenih prolivenom krvlju Isusa Krista. U ovom iskustvu, Abraham je upravo igrao ulogu Boga Oca koji će prinijeti kao stvarnu i smrtnu žrtvu, svog sina jedinca po imenu Isus iz Nazareta.

Postanak 22:13: “ *Abraham podiže oči i ugleda iza sebe ovna koji se rogovima držao u grmu; Abraham ode, uze ovna i prinese ga kao žrtvu paljenicu umjesto svoga sina.* »

U ovoj točki, Abraham može shvatiti da je njegov odgovor Izaku, " *sine moj, Bog će sebi osigurati janje za žrtvu paljenicu* ", bio nadahnut od Boga, jer je "janje", zapravo, "mladi ovan", doista je " *proviđeno* " od Boga i ponuđeno od njega. Imajte na umu da su životinje žrtvovane YaHWÉH-u uvijek mužjaci zbog odgovornosti i vlasti dane čovjeku, muškom Adamu. Krist Otkupitelj također će biti muško.

Postanak 22:14: “ *Abraham je ovo mjesto nazvao YaHWÉH Jireh. Zato se danas kaže: Na planini YaHWÉH on će se vidjeti.* »

Ime " *YaHWÉH Jireh* " znači: YaHWÉH će biti viđen. Usvajanje ovog imena je pravo proročanstvo koje najavljuje da će u zemlji Morije veliki nevidljivi Bog koji izaziva strah i strahopoštovanje biti viđen u manje zastrašujućem ljudskom izgledu, kako bi donio i zadobio spasenje odabranih. A podrijetlo ovog imenovanja, prinošenje Izaka kao žrtve, potvrđuje zemaljsku službu " *Jaganjca Božjeg koji odnosi grijeh svijeta* ". Poznavajući Božji interes za njegovo poštovanje tipova i modela koji se reproduciraju i ponavljaju, vjerojatno je i gotovo sigurno da je Abraham prinio svoju žrtvu upravo na mjestu gdje će, 19 stoljeća kasnije, Isus biti razapet, u podnožju planine Golgote, izvan Jeruzalema, grad, samo za neko vrijeme, svet.

Postanak 22:15: “ *Anđeo YaHWÉH pozvao je Abrahama s neba drugi put,* ”

Ovo strašno iskušenje bit će posljednje kroz koje će Abraham morati proći. Bog je u njemu našao dostojnog uzora patrijarha poslušne vjere i to mu je obznanio.

Postanak 22:16: “ *i reče: Kunem se sobom, riječju YaHWÉH! Jer si to učinio i nisi uskratio svoga sina, svoga jedinca,* ”

Bog naglašava ove riječi " *tvoj jedini sin* ", jer one proriču njegovu buduću žrtvu u Isusu Kristu prema Ivanu 3,16: " *Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedinorođenca da nitko tko vjeruje u njega ne nestati, ali imati život vječni.* ”

Postanak 22:17: “ *Blagoslovit ću te i umnožit ću tvoje potomstvo, kao zvijezde na nebu i kao pijesak na obali morskoj; i tvoji će potomci posjedovati vrata svojih neprijatelja.* »

Pažnja ! Abrahamov se blagoslov ne nasljeđuje, on je samo za njega i svaki muškarac ili žena od njegovih potomaka moraju zauzvrat zaslužiti Božji blagoslov. Jer Bog mu obećava brojno potomstvo, ali među tim potomstvom, samo će izabrani koji će djelovati s istom vjernošću i istom poslušnošću biti blagoslovljeni od Boga. Tada možete izmjeriti svo duhovno neznanje Židova koji su ponosno tvrdili da su Abrahamovi sinovi i stoga sinovi koji zaslužuju naslijeđe njegovih blagoslova. Isus ih je demantirao pokazujući im kamenje i rekavši da od

tog kamenja Bog može Abrahamu dati potomstvo. I smatrao ih je svojim ocem, ne Abrahama, već đavla.

U svom osvajanju zemlje Kanaan, Jošua će zauzeti vrata svojih neprijatelja, od kojih je prvi pao grad Jerihon. Posljednji, s Bogom, izabrani sveci će posjedovati vrata do posljednjeg neprijatelja: “ *Babilona Velikog* ” prema različitim učenjima otkrivenim u Apokalipsi Isusa Krista.

Postanak 22:18: “ *Svi narodi na zemlji bit će blagoslovljeni u tvome potomstvu, jer si poslušao moj glas.* »

To su doista “ *svi narodi zemlje* ”, jer je ponuda spasenja u Kristu ponuđena svim ljudskim bićima, svih podrijetla i svih naroda. Ali ti narodi također duguju Abrahamu činjenicu da su mogli otkriti božanska proročanstva otkrivena hebrejskom narodu koji je izlazio iz zemlje Egipta. Spasenje u Kristu postignuto je dvostrukim blagoslovom Abrahama i njegovog potomstva predstavljenog hebrejskim narodom i Isusom iz Nazareta, Isusom Kristom.

Poželjno je jasno zabilježiti, u ovom stihu, blagoslov i njegov uzrok: poslušnost koju je Bog odobrio.

Postanak 22:19: “ *Kad se Abraham vratio svojim slugama, oni ustadoše i zajedno odoše u Beer Šebu; jer je Abraham stanovao u Beershebi.* »

Postanak 22:20: “ *Nakon ovih događaja javljeno je Abrahamu govoreći: Evo, i Milka je rodila sinove Nahoru, tvome bratu:* ”

Stihovi koji slijede imaju za cilj pripremiti vezu s “ *Rebekom* ” koja će postati idealna žena koju je Bog izabrao za vjernog i poslušnog Izaka. Ona će biti uzeta iz Abrahamove bliske obitelji u potomstvu njegova brata Nahora.

Postanak 22:21: “ *Uz, njegov prvorođenac, Buz, njegov brat Kemuel, otac Aramov,* ”

Postanak 22:22: “ *Kesed, Hazo, Pildaš, Jidlaf i Betuel.* »

Postanak 22:23: “ *Betuel rodi **Rebeku** . Ovo je osam sinova koje je Milka rodila Nahoru, Abrahamovu bratu .* »

Postanak 22:24: “ *Njegova priležnica, po imenu Reuma, također je rodila Tebacha, Gahama, Tahasha i Maacaha.* ”

Ispunjenje obećanja danih Abrahamu

Postanak 23 govori o smrti i ukopu Sare, njegove žene u Hebronu, u špilji Machpelah. Abraham je preuzeo mjesto ukopa na tlu Kanaana dok je čekao da Bog da cijelu zemlju njegovim potomcima nekih 400 godina kasnije.

Zatim, u Postanku 24, Abraham još uvijek zadržava ulogu Boga. Kako bi ostao **odvojen** od lokalnih poganskih naroda, poslat će svog slugu u udaljeno mjesto, u svoju užu obitelj, da nađu ženu za njegovog sina Izaka, a oni će prepustiti Bogu da bira umjesto njih. Na isti će način Bog odabrati izabranike koji će činiti zaručnicu Krista, Sina Božjega. U tom odabiru čovjek nema ništa jer inicijativa i sud pripada Bogu. Božji odabir je savršen, besprijekoran i djelotvoran, poput Rebeke izabrane žene, pune ljubavi, inteligentne i lijepe vanjštine, a iznad svega duhovne i vjerne; biser koji trebaju tražiti svi duhovni ljudi koji žele uzeti ženu.

Jakov i Ezav

Kasnije, prema Postanku 25, Rebeka je izvorno nerotkinja kao Abramova žena Saraja prije nje. Ova zajednička neplodnost posljedica je činjenice da će dvije žene nositi blagoslovljeno potomstvo Kristu kojega će sam oblikovati Bog u utrobi mlade djevojke djevice po imenu Marija. Na taj je način loza Božjeg spasenjskog projekta obilježena njegovim čudesnim djelovanjem. Pateći od ove prirodne neplodnosti, Rebekah se obraća YaHWéH-u i od njega dobiva dva blizanca koji se bore u njezinoj utrobi. Zabrinuta, ona ispituje Boga o ovoj stvari: *“ I YaHWéH joj reče : Dva su naroda u tvojoj utrobi, i dva će se naroda odvojiti od tvoje utrobe; jedan od tih ljudi bit će jači od drugog, a veći će biti podložan manjem . »* Rađa dvoje blizanaca. Zbog njegove intenzivne dlakavosti, a bio je potpuno " crven ", otuda ime " Edom " dano njegovom potomstvu, najstariji je nazvan " Ezav ", ime koje znači "dlakav". Najmlađi se zove " Jakov ", ime koje znači: "Varalica". Već dva imena proriču svoje sudbine. "Velu" će prodati svoje pravo rođenja najmlađima za sočno jelo " roux " ili crvenu leću. On prodaje ovo prvorodstvo jer podcjenjuje njegovu fer vrijednost. Naprotiv, duhovni "Prevarant" žudi za ovom titulom koja nije samo počasna, jer je uz nju vezan Božji blagoslov. "Prevarant" je tip onih nasilnih ljudi koji žele pod svaku cijenu prisiliti kraljevstvo nebesko da ga preuzme i Isus je govorio o ovoj temi s njim na umu. I gledajući ovu uzavrelu revnost, srce se Božje silno razveseli. Također, šteta za "Čupaka", a tim bolje za "Varalicu", jer će upravo on postati "Izrael", Božjom odlukom. Nemojte se zabunjavati, Jakov nije običan varalica i on je izuzetan čovjek, jer nema drugog biblijskog primjera njegove odlučnosti da zadobije Božji blagoslov, a on vara samo da bi postigao taj cilj." Tako ga možemo svi nasljedovati i vjerna će se raja veseliti. Sa svoje strane, Ezav će kao svoje potomke imati narod " Edom

", ime koje znači " crveno ", s istim korijenom i značenjem kao i Adam, ovaj narod će biti protivnik Izraela kao što je božansko proročanstvo najavilo.

Preciziram da "crvena" boja označava grijeh samo u proročanskim slikama spasonosnog projekta koji je objavio Bog i taj se kriterij odnosi samo na glumce njegovih predstava, poput "Ezava". U mračnim vremenima srednjeg vijeka ubijana su crvenokosa djeca koja su smatrana zlom. Zbog toga, ističem, crvena boja ne čini običnog čovjeka grešnijim od brinete ili plavuše, jer se grešnik prepoznaje po lošim djelima svoje vjere. Prema Izaiji 1:18, samo u simboličkoj vrijednosti, "crvena", boja ljudske krvi, simbol je grijeha: " *Dođite da se zamolimo! kaže YaHWéH. Ako su vaši grijesi kao grimiz, bit će bijeli kao snijeg; ako su crvene poput purpura, postat će poput vune .* » Isto tako, Isus u svojoj Apokalipsi, svom Otkrivenju, vezuje crvenu boju za ljudska oruđa koja služe, nesvjesno ili ne, đavlu, Sotoni, prvom grešniku života stvorenom od Boga; primjeri: " *crveni konj* " iz Otk. 6:4, " *crveni ili vatreno crveni zmaj* " iz Otk. 12:3 i " *grmizna zvijer* " iz Otk. 17:3.

Sada kada ima ovo prvorodstvo, Jakov će, zauzvrat, živjeti životna iskustva koja proriču Božje planove, kao Abrahamov nasljednik.

Napustio je svoju obitelj iz straha od gnjeva svog brata Ezava, s dobrim razlogom, prema Postanku 27:24, jer ga je odlučio ubiti, nakon preusmjerenja blagoslova svog umirućeg oca, "prevaren" od strane izbaciti iz misli Rebeccu svoju ženu. U ovoj otmici dva imena blizanaca otkrivaju njihovu važnost. Zato što je "Tempeur" koristio dlakavu kožu kako bi prevario Isaaca, koji je oslijepio, tako se predstavljajući kao njegov prirodno "Dlakavi" stariji brat. Duhovni ljudi podržavaju jedni druge i Rebeka je bila sličnija Jakovu nego Ezavu. U ovom postupku Bog proturječi ljudskom i tjelesnom izboru Izaka koji je preferirao Ezava, lovca koji mu je donio divljač koju je cijenio. A Bog daje pravo prvorodstva onome tko ga je najdostojniji: Jakovu Varali.

Došavši k Labanu, svom aramejskom ujaku, Rebekinom bratu, da radi za njega, Jakov se zaljubljuje u Rahelu, najmlađu, ali najljepšu od Labanovih kćeri. Ono što on ne zna jest da ga u njegovom stvarnom životu Bog tjera da igra proročku ulogu koja mora proreći njegov spasonosni projekt. Također, nakon "sedam godina" rada da dobije svoju voljenu Rahelu, Laban mu nameće svoju najstariju kćer "Leju" i daje mu je za ženu. Da bi dobio i oženio Rachel, morat će raditi "još sedam godina" za svog strica. U ovom iskustvu, "Jakov" prorokuje kroz što će Bog morati proći u svom projektu spasenja. Jer i on će sklopiti prvi savez koji nije u skladu sa željom njegova srca, jer iskustvo tjelesnog i nacionalnog Izraela neće biti obilježeno uspjehom i slavom koju njegova dobrota zaslužuje. Slijed "Sudaca" i "kraljeva" uvijek završava loše, unatoč nekoliko rijetkih iznimaka. A željenu ženu dostojnu njegove ljubavi, on će dobiti samo kao drugi savez nakon što je pokazao svoju ljubav i otkrio svoj plan spasenja u službi Isusa Krista; njegovo učenje, njegovu smrt i njegovo uskrsnuće. Imajte na umu da su ljudske i božanske preferencije potpuno obrnute. Jakovljeva voljena je nerotkinja Rahela, ali Božja je plodna Lea. Dajući Jakovu najprije Leu za ženu, Bog čini da njegov prorok doživi razočaranje koje će oboje doživjeti u svom prvom savezu. U ovom iskustvu, Bog najavljuje da će njegov prvi savez biti užasan neuspjeh. A odbacivanje Mesije Isusa od strane njegovih potomaka potvrdilo je ovu

proročansku poruku. Lea, koja nije bila voljena koju je odabrao zaručnik, slika je koja proriče izabranicu novog saveza koji je, poganskog podrijetla, dugo živio u neznanju o postojanju jedinstvenog Boga stvoritelja. Međutim, Leina plodna narav prorekla je savez koji će donijeti mnogo ploda na slavu Božju. A Izaija 54:1 potvrđuje, govoreći: “ *Raduj se, nerotkinja, koja više ne rađaš! Pukni veselje i veselje, ti koji više nemaš boli! Jer sinovi ostavljene bit će brojniji od sinova one udate, govori Jahve .* ” Ovdje napušteni prorokuje, preko Lee, novi savez, a vjenčani, preko Rahele, stari hebrejski savez.

Jakov postaje Izrael

Nakon što je ostavio bogatog i naprednog Labana, Jakov i oni koji mu pripadaju vraćaju se svom bratu Ezavu, čijeg se pravednog i osvetoljubivog gnjeva boji. Jedne noći ukaza mu se Bog i bore se jedan protiv drugog do zore. Bog ga konačno rani u kuk i kaže mu da će se od sada zvati "Izrael", jer je izašao kao pobjednik u borbi s Bogom i ljudima. U ovom iskustvu Bog je želio prikazati sliku Jakovljeve borbene duše u njegovoj borbi vjere. Nazvan od Boga Izraelom, on dobiva ono što je očajnički želio i tražio: svoj blagoslov od Boga. Blagoslov Abrahama u Izaku tako je dobio oblik kroz konstituciju tjelesnog Izraela koji će, izgrađen na Jakovu koji je postao Izrael, uskoro postati strašna nacija, nakon izlaska iz egipatskog ropstva. Pošto je Božja milost pripremila Ezava, dva brata nalaze se u miru i radosti.

Sa svoje dvije žene i njihove dvije sluge, Jakov je postao otac 12 dječaka i samo jedne djevojčice. U početku sterilna poput Saraje i Rebeke, ali idolopoklonička, Rahela dobiva od Boga dvoje djece, Josipa najstarijeg i Benjamina najmlađeg. Umrula je rađajući svoje drugo dijete. Ona tako proriče kraj starog saveza koji će prestati uspostavom novog koji se temelji na pomirbenoj krvi Isusa Krista. Ali u drugoj primjeni, ove smrtne okolnosti proriču konačnu sudbinu njegovih izabranika koji će biti spašeni njegovom sretnom intervencijom kada se vrati u svom veličanstvenom božanskom aspektu u Mihaelu Isusu Kristu. Ovaj preokret situacije posljednjih odabranih prorečen je promjenom imena djeteta koje je umiruća majka nazvala " *Ben-Oni* " ili, "sine moje tuge", preimenovao je Jakov, otac, " *Benjamin* » bilo, "desni sin" (desna strana) ili, blagoslovljeni sin. U potvrdi, u Mateju 25:33, Isus Krist će staviti " *svoje ovce sebi zdesna , a jarce sebi slijeva* ". Ovo ime " *Benjamin* " izabrao je Bog, isključivo za svoj proročki projekt, dakle za nas, jer je za Jakova ono imalo malo značenja; a za Boga, idolopoklonička Rahela nije zaslužila kvalifikativ " *pravo* ". Ove stvari koje se tiču kraja svijeta razvijene su u objašnjenjima Otk.7:8.

Divljenja vrijedan Josip

U povijesti Izraela, uloga koju je Bog dao Josipu dovest će ga do toga da dominira svojom braćom koja ga, ogorčena njegovom duhovnom dominacijom, prodaju arapskim trgovcima. U Egiptu je bio cijenjen zbog svog poštenja i odanosti, no žena njegova gospodara htjela ga je zlostavljati, nakon što mu se opirala, Josip se našao u zatvoru. Tamo će ga, objašnjavajući snove, događaji dovesti do najvišeg ranga ispod faraona: prvog vezira. Ovo uzdizanje temelji se na

njegovom proročkom daru kao i za Daniela nakon njega. Taj ga je dar cijenio faraon koji mu je povjerio Egipat. Za vrijeme gladi, Jakovljeva braća će otići u Egipat i tamo će se Josip pomiriti sa svojom opakom braćom. Jakov i Benjamin će im se pridružiti i tako se Hebreji naseljavaju u Egiptu u regiji Gošen.

Izlazak i vjerni Mojsije

Porobljene, Hebreji će pronaći u Mojsiju, hebrejskom djetetu čije ime znači "spašeno iz voda" Nila, kojega je odgojila i usvojila faraonova kći, osloboditelj kojeg je pripremio Bog.

Dok se uvjeti njihovog ropstva pogoršavaju i povećavaju, da bi obranio Hebreja, Mojsije ubija Egipćanina, a on bježi iz Egipta. Put ga vodi u Midjan, u Saudijskoj Arabiji, gdje žive Abrahamovi potomci i gdje se Ketura, njegova druga žena, udala nakon Sarine smrti. Oženivši Siforu, najstariju kćer svog tasta Jitra, 40 godina kasnije, Mojsije je susreo Boga dok je čuvao svoja stada prema planini Horeb. Stvoritelj mu se ukazuje u obliku užarenog grma koji gori, ali ne izgara. Otkriva mu svoj plan za Izrael i šalje ga u Egipat da usmjeri izlazak svog naroda.

Bit će potrebno deset pošasti da se faraon natjera da pusti svoje dragocjene robove na slobodu. Ali deseti će poprimiti veliku proročansku važnost. Jer Bog je pogubio sve prvorođence Egipta, i ljude i životinje. A na isti dan Hebreji su slavili prvu Pashu u svojoj povijesti. Pasha je prorekla smrt Mesije Isusa, " *prvorođenca* " i čistog i besprijekornog " *Jaganjca Božjeg* " *prinesenog na žrtvu poput "janjeta* " zaklanog na dan izlaska iz Egipta. Nakon Izakove žrtve koju je Bog tražio od Abrahama, Pasha izlaska iz Egipta druga je proročka najava smrti Mesije (Pomazanika) Isusa, ili, grčkim rječnikom rečeno, Isusa Krista. Izlazak iz Egipta izvršen je 14. ^{dana} prvog mjeseca u godini, oko 15. ^{stoljeća} prije Krista, oko 2500 godina nakon grijeha Eve i Adama. Ove brojke potvrđuju vrijeme od "400 godina" od " *četiri generacije* " koje je Bog dao Amorejcima, stanovnicima zemlje Kanaan.

Ponos i buntovnički duh faraona nestat će s njegovom vojskom u vodama "crvenog mora" koje tako pronalazi svoj smisao, jer ih zatvara nakon što se otvorilo kako bi omogućilo Hebrejima ulazak na zemlju Saudijske Arabije, mimo južni kraj egipatskog poluotoka. Izbjegavajući Midjan, Bog vodi svoj narod kroz pustinju prema planini Sinaj gdje će im predstaviti svoj zakon od "deset zapovijedi". Pred jedinim pravim Bogom, Izrael je sada učen narod koji mora biti stavljen na kušnju. U tu svrhu, Mojsije je pozvan k njemu, na planinu Sinaj i Bog ga tamo drži 40 dana i noći. Daje mu dvije ploče zakona urezane njegovim božanskim prstom. U taboru hebrejskog naroda, produljena Mojsijeva odsutnost ide u prilog buntovnim duhovima koji vrše pritisak na Arona i na kraju ga tjeraju da prihvati lijevanje i oblikovanje "zlatnog teleta" . Samo ovo iskustvo sažima ponašanje buntovnih ljudi svih vremena prema Bogu. Njihovo odbijanje da se pokore njegovom autoritetu navodi ih da radije sumnjaju u njegovo postojanje. A Božje višestruke kazne ne mijenjaju ništa. Nakon ovih 40 dana i noći kušnje, strah od kanaanskih divova osudit će ljude da lutaju pustinjom 40 godina i, samo iz

ovog testiranog naraštaja, Jošua i Kaleb moći će ući u obećanu zemlju koju je Bog ponudio. oko 2540. od Adamova grijeha.

Vodeći likovi u priči iz Postanka glumci su u produkciji koju je organizirao Bog stvoritelj. Svaki od njih prenosi, s proročkom svrhom ili ne, pouku, a ovu ideju spektakla potvrdio je i apostol Pavao koji je u 1. Korinćanima 4,9 rekao: „Jer čini mi se da nas je Bog *stvorio*, apostoli, posljednji ljudi, na neki način osuđeni na smrt, budući da smo bili prizor svijetu, anđelima i ljudima . » Od tada je glasnica Gospodnja, Ellen G. White, napisala svoju poznatu knjigu pod naslovom “The Tragedy of the Ages”. Ideja o “spektaklu” je dakle potvrđena, ali nakon “zvijezde, zvijezde” svete knjige, red je da svatko od nas odigra svoju ulogu, znajući da smo poučeni njihovim iskustvima stavljeni u dužnost da oponašaju njihova dobra djela, bez reproduciranja njihovih pogrešaka. Za nas, kao i za Daniela (My Judge is God), Bog ostaje “naš Sudac”, suosjećajan, svakako, ali “Sudac” koji ne čini iznimku ni za koga.

Iskustvo židovskog nacionalnog Izraela je katastrofalno, ali ništa više od iskustva kršćanske vjere naše ere koja završava raširenim otpadništvom. Ne treba nas čuditi ova sličnost, jer je Izrael starog saveza bio samo mikrokozmos, uzorak, ljudskih bića koja nastanjuju cijelu zemlju. Zbog toga je prava vjera tamo bila rijetka kao u novom savezu izgrađenom na Spasitelju i “Vjernom svjedoku” Isusu Kristu.

Iz Biblije općenito

Cijela Biblija, koju je Bog diktirao i zatim nadahnuo svojim ljudskim slugama, nosi proročke lekcije; od Postanka do Otkrivenja. Glumci koje je Bog izabrao prikazuju nam se onakvima kakvi doista jesu u svojoj pravoj prirodi. Ali da bi konstruirao proročke poruke u ovom neprestanom spektaklu, Bog stvoritelj postaje Organizator događaja. Nakon izlaska iz Egipta, Bog daje Izraelu slobodan aspekt svog nebeskog zakona na 300 godina, vrijeme “sudaca” koje završava oko 2840. I u ovoj slobodi, povratak grijehu, obvezuje Boga da kazni svoj narod “sedam vremena” kojega konačno predaje Filistejcima, njihovim nasljednim neprijateljima. I “sedam puta” diže “osloboditelje”. Biblija kaže da je u to vrijeme “svatko radio što je htio”. I ovo vrijeme potpune slobode bilo je potrebno da bi se otkrio plod koji nosi svaka osoba. Isto je i u našim “posljednjim vremenima”. Ovih tri stotine godina slobode obilježenih stalnim vraćanjem Hebreja grijehu, Bog nas poziva da ih usporedimo s tri stotine godina života pravednoga Henoka kojega nam predstavlja kao ogledni uzor svojih izabranika, govoreći: “Henok je hodio s Bogom tri stotine godina, a onda ga više nije bilo jer ga je Bog uzeo”; s njim, čineći ga prvim ući u svoju vječnost poput, nakon njega, Mojsija i Ilije, i svetaca koji su uskrsnuli u Isusovoj smrti, prije svih ostalih izabranih, uključujući apostole Isusa Krista; svi će oni biti transmutirani ili uskrsnuti u posljednji dan.

Nakon onoga “sudaca” dolazi vrijeme kraljeva i tu opet Bog svojim prvim glumcima daje proročku ulogu koja potvrđuje poruku o napredovanju zla prema konačnom dobru, odnosno iz noći, odnosno tame, prema svjetlu. Ovako su ova dva čovjeka, Šaul i David, prorekli cjelokupni projekt plana spasenja pripremljen

za zemaljske izabranike, to jest dvije faze ili dva uzastopna sveta saveza. Ponesite to sa sobom, David postaje kralj tek nakon smrti kralja Šaula, baš kao što smrt starog vječnog saveza omogućuje Kristu da uspostavi svoj novi savez, svoju vladavinu i svoju vječnu vlast.

Već sam spomenuo ovu temu, ali bih vas želio podsjetiti da zemaljske monarhije nemaju božanski legitimitet jer su Hebreji tražili od Boga da ima kralja "kao i drugi zemaljski narodi", oni, "pogani". Što znači da je uzor ovih kraljeva tipa sotonskih vrijednosti a ne božanskih. Koliko god je za Boga kralj blag, ponizna srca, pun samopožrtvovnosti i suosjećanja, čineći sebe slugom svih, toliko je i đavo oštar, ponosan, sebičan i preziran, te zahtijeva služiti svima. Nepravedno povrijeđen što ga je narod odbacio, Bog mu je uslišio zahtjev i za njegovu nesreću dao mu kralja po mjerilima đavla i svim njegovim nepravdama. Od tada nadalje, za njegov narod Izrael, **ali samo za njega**, kraljevska vlast je dobila svoj božanski legitimitet.

Verbalni ili pisani govor je sredstvo razmjene između dvije pojedinačne osobe. Biblija je Božja riječ u smislu da je Bog prikupio svjedočanstva koja je diktirao ili nadahnuo svojim slugama kako bi prenio svoje lekcije svojim zemaljskim stvorenjima; svjedočanstva koje je on razvrstao, odabrao i grupirao tijekom vremena. Ne trebamo biti iznenađeni kada primijetimo nesavršenost pravde uspostavljene na zemlji, jer odsječeni od Boga, ljudi mogu uspostaviti svoju pravdu samo na slovu zakona. Dakle, Bog nam kroz Isusa govori da " *slovo ubija, ali duh oživljava* ", ovo slovo. Sveti spisi Biblije stoga mogu biti samo " *svjedoci* " kao što je naznačeno u Otk 11:3, ali ni u kojem slučaju " *suci* ". Priznajući da slovo zakona nije u stanju donijeti pravednu presudu, Bog otkriva istinu koja počiva isključivo na božanskoj prirodi njegove osobe. On jedini može donijeti pravednu presudu, jer mu njegova sposobnost analiziranja tajnih misli umova njegovih stvorenja omogućuje da zna motive onih kojima sudi, stvari koje su skrivene i zanemaruju druga stvorenja. Biblija stoga pruža samo osnovu za svjedočanstva koja se koriste za prosuđivanje. Tijekom " *tisuću godina* " nebeskog suda, izabrani sveci će imati pristup motivacijama duša kojima se sudi. S Isusom Kristom, oni će tako moći donijeti savršenu presudu koja je neophodna budući da konačna presuda utvrđuje duljinu vremena patnje pretrpljene u drugoj smrti. Ovo saznanje o stvarnoj motivaciji krivca omogućuje nam da bolje razumijemo Božju milost prema Kajinu, prvom zemaljskom ubojici. Prema jedinom pisanom svjedočanstvu u Bibliji, Kajin je bio gurnut u ljubomoru Božjim izborom da blagoslovi Abelovu žrtvu i prezre Kainovu žrtvu, a da ovaj drugi nije znao razlog za ovu razliku koja je bila duhovna i još uvijek ignorirana. Tako stoje stvari, život je sastavljen od bezbrojnih parametara i stanja koje samo Bog može identificirati i prosuditi uz puno poznavanje činjenica. Ipak, Biblija ostaje za ljude, jedina knjiga koja slovima iznosi temelje zakona koji prosuđuju njihove postupke, dok čekaju da njihove tajne misli budu otkrivene izabranim svecima na nebu. Međutim, uloga pisma je da osudi ili prosudi postupak. Zato Isus u svom Otkrivenju podsjeća ljude na važnost njihovih " *djela* " i rijetko govori o njihovoj vjeri. U Jakovu 2:17, apostol Jakov je podsjetio da je " *vjera bez djela mrtva* ", također potvrđujući ovo mišljenje, Isus govori samo o dobrim ili lošim " *djelima* " stvorenim vjerom. A da budu stvorena vjerom, ova djela su isključivo ona koja

Biblija uči prema božanskim zakonima. Ne uzimaju se u obzir dobra djela koja Katolička crkva cijeni, jer se radi o djelima humanističkog karaktera i nadahnuća.

U vrijeme kraja, Biblija je potpuno prezrena, a ljudsko društvo predstavlja globalizirani mistificirajući i lažljivi aspekt. Tada riječ " *istina* " koja obilježava Sveto pismo, riječ Boga živoga, i šire, njezin globalni univerzalni projekt, dobiva svoju punu važnost. Jer prezir prema ovoj jedinstvenoj " *istini* " navodi čovječanstvo da se gradi na lažima u svim relacijskim, sekularnim, vjerskim, političkim ili ekonomskim područjima.

Ovaj članak je napisan u subotu 14. kolovoza 2021., sutra, 15. kolovoza, na velikim skupovima, žrtve koje je prevarila lažna religija odat će počast najuspješnijoj sotonskoj mistifikaciji u njegovoj karijeri, od njegove upotrebe "zmije " kao medij u " *Edenu* ": njezina pojava pod likom "Djevice Marije". Ona prava nije više bila djevica, jer je nakon Isusa rodila sinove i kćeri; braćo i sestre Isusove. Ali laži teško umiru i odupiru se čak i najboljim biblijskim argumentima. Nema veze, nakon ovog 15. kolovoza ostat će samo za ovu sramotu, najviše osam proslava da razdraži Boga i pobudi njegov pravedni gnjev koji će se sručiti na glave krivaca. Imajte na umu da su u ovom ukazanju djeca odabrana da potvrde autentičnost vizije "djevice". Jesu li tako nevini kao što ljudi govore i pretvaraju se? Rođeni grešnici, krivo im se pripisuje nevinost, ali ih stoga ne možemo optužiti za suučestništvo. Vizija koju su ova djeca primila bila je vrlo stvarna, ali davao je također vrlo stvaran buntovni duh i Isus Krist mu je posvetio mnoge svoje riječi kako bi upozorio svoje sluge na njega. Povijest svjedoči o njegovoj varljivoj zavodničkoj snazi koja svoje zavedene i prevarene žrtve vodi u " *drugu smrt* ". Bog je osudio štovanje đavla u Papinskoj i Rimokatoličkoj crkvi, u ovom stihu iz Otk 13:4: " ***I pokloniše se zmaju jer je dao vlast zvijeri ; klanjali su se zvijeri govoreći: Tko je kao zvijer i tko se može boriti protiv nje?*** ". U stvarnosti, tek nakon završetka ovog " *klanjanja* " prisiljavajuće i proganjajuće " *zvijeri* " pravih izabranih svetaca Isusa Krista, u vremenu tolerancije koje su joj okolnosti nametnule, počinje ovo obožavanje. zavodljivim sredstvima ukazanja đavolske "djevice"; " *žena* " koja bi zamijenila " *zmiju* " nakon što je " *zmija* " zavela " *ženu* " koja je zavela svog muža. Princip ostaje isti i još uvijek je jednako učinkovit.

Vrijeme posljednjeg izbora

Ovo proučavanje božanskih otkrivenja završava analizom knjige Postanka koja nam je otkrila tko je Bog u svim njegovim aspektima karaktera. Upravo smo vidjeli kako je odlučan u svom zahtjevu za poslušnošću od svojih stvorenja podvrgavajući Abrama izvanrednom testu vjere kada je imao gotovo sto godina; ovaj božanski zahtjev stoga više ne treba dokazivati.

U vrijeme posljednjeg izbora koji je Bog predložio od proljeća 1843., točnije zahtijevao od 22. listopada 1844., svetkovanje subote zahtijeva Bog kao dokaz ljubavi koju su mu ukazali njegovi istinski izabrani sveci. Univerzalna duhovna situacija tako je predstavljena u obliku jednog pitanja koje je upućeno isključivo svim članovima vjerskih, kršćanskih organizacija.

Pitanje koje ubija ili čini da živiš zauvijek

Je li car, kralj ili papa opunomoćen i ovlašten mijenjati riječi koje je izgovorio i zapisao Bog ili pod njegovim diktatom kao što je Mojsije učinio?

Predvidivši sve, pa i ovo pitanje, Isus je unaprijed dao svoj odgovor govoreći u Mat.5:17-18: "Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke; Nisam došao ukinuti, nego ispuniti. Jer zaista vam kažem, dok nebo i zemlja ne prođu, **ni jedna jota ni jedna crtica iz Zakona neće nestati dok se sve ne ispuni** . » Isti Isus također je najavio da će nam suditi njegove riječi koje je izgovorio, u Ivanu 12,47 do 49: „ *Ako tko sluša moje riječi i ne drži ih, nisam ja taj koji mu sudim; jer nisam došao suditi svijetu, nego spasiti svijet. Tko me odbacuje i ne prima moje riječi, ima svoga suca; riječ koju ja rekoh sudit će mu u posljednji dan* . Jer ja nisam govorio o sebi; ali Otac koji me posla sam mi je odredio što moram govoriti i naviještati. »

Ovo je Božja koncepcija njegova zakona. Ali Dan.7:25 otkrio je da se **namjera da se "promijeni"** pojavi u kršćanskoj eri, govoreći o rimokatoličkom papstvu: " *On će govoriti riječi protiv Svevišnjeg, on će tlačiti svece Svevišnjega.* " - *Visoko, i on će se nadati da će promijeniti vremena i zakon ; i sveci će mu biti predani u ruke za vrijeme, i vremena, i pola vremena.* » Gnus koji će prestati i koji će on znati pravedno kazniti prema stihu 26 koji slijedi: „ *Tada će doći sud i vlast će mu se oduzeti, koja će biti uništena i zauvijek uništena.* » Ova "vremena" ili proročke godine najavljuju njegovu progoniteljsku vladavinu koja je trajala 1260 godina, od 538. do 1798. godine.

Ova "presuda" se provodi u nekoliko faza.

Prva faza je pripremna; to je djelo **odvajanja** i posvećenja "adventističke" vjere koju je Bog uspostavio od proljeća 1843. Adventizam je **odvojen** od katoličke i protestantske religije. U Otkrivenju, ova faza se odnosi na razdoblja " *Sard, Filadelfija i Laodiceja* " u Otk.3:1-7-14.

Druga faza je provediva: " *oduzet ćemo mu dominaciju* ". To je slavni povratak Isusa Krista koji se očekuje u proljeće 2030. Izabrani adventisti ulaze u vječnost **odvojeni** od nedostojnih katoličkih, protestantskih i adventističkih pobunjenika koji umiru na zemlji. Radnja se odvija na kraju " *laodicejske* " ere Otk.3:14.

Treća faza je ona osude nad palim mrtvima, koju provode izabrani koji su ušli u nebesko kraljevstvo Božje. Žrtve su postale suci i zasebno se sudi životu svakog od pobunjenika i izriče im se pravomoćna kazna proporcionalna krivnji . Ove rečenice određuju duljinu vremena " *muke* " koju će uzrokovati djelovanje njihove " *druge smrti* ". U Otkrivenju, ova tema je predmet Otk.4; 11:18 i 20:4; ovo od Dan.7:9-10.

Četvrto, na kraju sedmog tisućljeća, velike subote za Boga i njegove izabranike u Kristu, dolazi izvršna faza kazni koje su izrekli Krist i njegovi izabranici. U zemlji grijeha gdje su uskrsnuli, osuđeni pobunjenici su uništeni, " *zauvijek* ", " *vatrom druga smrt* ". U Otkrivenju, ovaj izvršni sud ili "posljednji sud" je tema Otk.20:11-15.

U vrijeme posljednjeg izbora, dvije nepomirljive religijske koncepcije se definitivno **razdvajaju** , jer su međusobno krajnje suprotstavljene. Kristovi

izabranici čuju njegov glas i prilagođavaju se njegovim zahtjevima u trenutku kada im se obraća i poziva. U drugom su položaju kršćani koji slijede stoljetne religijske tradicije kao da je istina pitanje vremena, a ne inteligencije, razmišljanja i svjedočanstva. Ovi ljudi nisu razumjeli što je " *novi savez* " predstavljen od strane proroka Jeremije u Jer.31:31 do 34: " *Evo, dolaze dani, govori YaHWéH, kada ću učiniti s domom Izraelovim i domom Judinim novi savez, ne kao savez koji sam sklopio s njihovim očevima, onog dana kada sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske, savez koji su prekršili, iako sam im bio gospodar, kaže YaHWéH. Ali ovo je Savez koji ću sklopiti s domom Izraelovim nakon onih dana, govori Jahve: **Zakon ću svoj staviti u njih, napisat ću ga na srca njihova ; i bit ću njihov Bog, a oni će biti moj narod. Ovaj neće više poučavati bližnjega, ni brata govoreći: Spoznaj YHWH! Jer svi će me upoznati, od najmanjega do najvećega, govori Jahve; **Jer ja ću oprostiti njihovu krivnju i neće se više sjećati njihova grijeha** . » Kako Bog može uspjeti » **zapisati u srce** »čovjekova ljubav prema njegovom svetom zakonu, nešto što norma starog zavjeta nije uspjela postići? Odgovor na ovo pitanje i jedina razlika između dvaju saveza dolazi u aspektu demonstracije božanske ljubavi ostvarene pomirbenom smrću zamjenskog Isusa Krista u kojem je bio utjelovljen i objavljen. Međutim, Isusova smrt nije došla da prekine poslušnost, već naprotiv, dala je razloge odabranima da budu još više poslušni Bogu koji je sposoban tako snažno ljubiti. A kada on osvoji srce čovjeka, cilj koji je Bog tražio je postignut; dobiva izabranika sposobnog i dostojnog da podijeli njegovu vječnost.***

Posljednja poruka koju vam je Bog predstavio u ovom djelu je tema **odvajanja** . Ovo je vitalna točka koja čini svu razliku između odabranih i pozvanih. U svojoj normalnoj prirodi, čovjek ne voli da ga ometaju njegove navike i njegova poimanja stvari. Međutim, ovaj poremećaj je nužan jer čovjek navikao na ustaljenu laž, da bi postao njezinim odabranikom, mora biti iskorijenjen i preusmjeren da se prilagodi istini koju mu Bog pokazuje. Tada je **potrebno odvajanje od onih koje Bog ne odobrava** . Odabrani mora pokazati svoju sposobnost da konkretno izazove svoje ideje, svoje navike i svoje tjelesne veze s bićima čija sudbina nikada neće biti vječni život.

Za izabrane dužnosnike, vjerski prioritet je vertikalni; cilj je stvoriti čvrstu vezu s Bogom stvoriteljem, čak i ako je to na štetu ljudskih odnosa. Za pale, religija je horizontalna; oni daju prednost vezi uspostavljenoj s drugim ljudima, čak i ako je to na štetu Boga.

Adventizam sedmog dana: odvajanje, ime, povijest

Posljednji izabranici kršćanske vjere duhovno su okupljeni kako bi formirali Izrael od " *12 plemena* " iz Otk.7. Njihov odabir je postignut kroz niz testova vjere na temelju interesa pokazanog za proročansku riječ koja u Dan.8:14 najavljuje datum 1843. To je trebalo obilježiti ponovno pokretanje kršćanstva od strane Boga, sve dok ga nije predstavljala katolička vjera od 538. i protestantskom vjerom proizašlom iz vremena reformacije od 1170. Stih Dan.8:14 tumačen je kao najava slavnog povratka Krista, njegov dolazak koji je uzrokovao njegovu "iščekivanje", na latinskom "adventus" dakle adventističko ime koje je dano

iskustvu i njegovim sljedbenicima između 1843. i 1844. Očigledno, ova poruka nije govorila o suboti, nego samo naizgled, jer će Kristov povratak označiti ulazak u sedmo tisućljeće, veliku subotu. proročeno, svakog tjedna, do subote sedmog dana: subote Židova. Nesvjesni ove veze, rani adventisti su otkrili važnost koju Bog daje suboti tek nakon ovog vremena kušnje. I kad su to shvatili, pioniri su čvrsto naučavali istinu o suboti koja se spominje u imenu formirane crkve, "sedmog dana". Ali s vremenom, nasljednici djela više nisu davali suboti onu važnost koju joj daje Bog, pridavajući njenu egzibilnost vremenu povratka Isusa Krista umjesto da je vezuju za datum 1843. koji je naznačen u Danielovom proročanstvu. Odgađanje takvog temeljnog božanskog zahtjeva predstavljalo je grešku čija je posljedica bila, 1994., odbacivanje od strane Boga organizacije i njezinih članova koje je predao pobunjeničkom taboru koji je već osudio od 1843. Ovo tužno iskustvo i ovaj neuspjeh posljednjeg dužnosnika institucija kršćanske vjere svjedoči o ovoj nesposobnosti lažnog kršćanstva da prihvati **razdvajanje ljudskih veza**. U pitanju je odsutnost ljubavi prema božanskoj istini, a time i prema samom Bogu, i to je krajnja lekcija iz povijesti kršćanske vjere koju vam mogu objasniti, poučiti i upozoriti, u ime Svemogućeg Boga. , YaHWéH-Mihael-Isus Krist.

Konačno, još uvijek u ovoj istoj temi, jer me koštalo cijene bolnog duhovnog odvajanja, podsjećam vas na ovaj stih iz Mateja 10:37 i, budući da stihovi koji mu prethode jasno sažimaju razdvajajući karakter prave kršćanske vjere, spominjem ih sve od stiha 34 do stiha 38:

*“ Ne mislite da sam došao donijeti mir na zemlju; Nisam došao donijeti mir, nego mač. Jer ja sam došao razdvojiti čovjeka od njegova oca, između kćeri i njezine majke, između snahe i njezine svekrve; a neprijatelji čovjekovi bit će ukućani njegovi. **Tko voli svoga oca ili svoju majku više nego mene, nije mene dostojan ; i tko voli svoga sina ili svoju kćer više nego mene, nije mene dostojan ; tko ne uzme svoj križ i ne ide za mnom, nije mene dostojan.** »* Ovaj stih 37 opravdava Abrahamov blagoslov; posvjedočio je da je ljubio Boga više nego svoga tjelesnog sina. I podsjećajući brata adventista na njegovu dužnost, citirajući mu ovaj stih, naši su se putevi razdvojili i ja sam dobio poseban blagoslov od Boga. Tada me taj "brat" nazvao fanatikom i od tog iskustva, on je slijedio tradicionalni adventistički put. Onaj koji me je upoznao s adventizmom i blagodatima vegetarijanstva kasnije je umro od Alseimerove bolesti, dok sam ja još uvijek dobrog zdravlja, živ i aktivan u službi Bogu, u dobi od 77 godina, i ne pribjegavam ni liječnicima ni lijekovima. Sva slava ide Bogu stvoritelju i njegovim dragocjenim savjetima. U istinu!

Da bismo saželi **povijest adventizma**, moramo se sjetiti sljedećih činjenica. Pod ovim "adventističkim" imenom, Bog grupira svoje posljednje svece nakon duge dominacije katoličke vjere koja je ozakonila, **religijski**, nedjelju koju je pod svojim poganskim nazivom "dan nepobijeđenog sunca" uspostavio Konstantin I. ⁷ ožujka 321. Ali rani adventisti bili su protestanti ili katolici koji su pobožno štovali naslijeđenu kršćansku nedjelju. Stoga ih je Bog odabrao njihovim ponašanjem jer su bili obradovani povratkom Isusa Krista koji im je uzastopno najavljen za proljeće 1843. i 22. listopada 1844. Tek nakon ovog odabira koje im je dalo svjetlo subote predstavili. Također, njihova tumačenja proročanstava

Daniela i Otkrivenja sadržavala su ogromne pogreške koje ja ispravljam u ovom radu. Bez znanja o suboti, pioniri su konstruirali teoriju takozvanog "istraživačkog" suda koju nikada nisu mogli dovesti u pitanje; čak i nakon što im je dano svjetlo na Šabat. Za one koji ne znaju, podsjećam da prema ovoj teoriji, od 1843., zatim 1844., Isus na nebu pregledava knjige svjedočanstava kako bi odabrao svoje posljednje izabranike koji se moraju spasiti. Ipak, jasna identifikacija nedjeljnog grijeha dala je točno značenje poruci Dan 8:14, čak i u loše prevedenom obliku " **čišćenja Svetišta** ". I ovaj loš prijevod stvorio je nerješive kontroverze, jer se ovaj izraz prvenstveno odnosio na ispunjenje pomirbenom smrću Isusa Krista prema Heb.9:23: „Bilo je dakle *potrebno, budući da su slike onoga što je na nebesima trebale biti pročišćene na ovaj način, bilo da su same nebeske stvari bile pročišćene žrtvama izvrsnijim od ovih . Jer Krist nije ušao u rukotvorno svetište , po ugledu na pravo, nego u samo nebo, da se sada pojavi pred licem Božjim za nas .*” Dakle, sve što je trebalo biti pročišćeno na nebu, pročišćeno je smrću Isusa Krista: istražni sud stoga više nema nikakvog logičnog smisla. Nakon Isusove smrti i uskrsnuća, nijedan grijeh ili grešnik ne ulazi u nebo da ga ponovno oskvrni, jer je Isus očistio svoje nebesko područje protjeravši Sotonu i njegove anđeoske sljedbenike na Zemlju, prema Otk.12:7 u 12 i posebno u retku 9: “ *I zbačen je veliki zmaj, stara zmija, koja se zove đavao i sotona, koji zavodi svu zemlju, zbačen je na zemlju , a s njim su zbačeni i anđeli njegovi.* »

Druga pogreška službenog adventizma također je proizašla iz prvobitnog neznanja o ulozi subote i ona je mnogo kasnije dobila veliku važnost. Adventisti su pogrešno usmjerili svoju pozornost na vrijeme posljednjeg, konačnog testa vjere koji će se u stvarnosti ticati samo onih koji će još biti živi u vrijeme istinskog povratka Isusa Krista. Konkretno, pogrešno su mislili da će nedjelja postati " *žig zvijeri* " tek u vrijeme ovog posljednjeg testa, a to objašnjava potragu za prijateljstvom s praktikantima proklete nedjelje od Boga, u stvarnosti, od njenog nastanka. Dokaz koji dajem je postojanje "sedam truba" iz Otk. 8, 9 i 11, od kojih prvih šest upozorava nakon 321. godine, tijekom cijele kršćanske ere, ljude na njihovo prakticiranje grijeha osuđene nedjelje od strane Bog. Što je Dan 8:12 već otkrio rekavši: “ *Vojska je predana s trajnom ~~žrtvom~~, zbog grijeha ; rog je bacio istinu na zemlju i uspio u svojim pothvatima.* » Ovaj “ **grijeh** ” već je bio, praksa nedjelje civilno naslijeđena od Konstantina I. ^{od} 321. i vjerski opravdana od strane papinskog Rima od 538., “ *žig zvijeri* ” citiran u Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. Godine 1995., nakon što je očitovao odbacivanje proročkog svjetla koje sam predložio između 1982. i 1991., službeni adventizam je počinio ozbiljnu pogrešku sklapajući savez s deklariranim i otkrivenim neprijateljima Božjim. Primjer brojnih prijekora koje je Bog uputio drevnom Izraelu zbog njegovih saveza s Egiptom, simbolička slika tipičnog grijeha, u ovoj je akciji posve zanemaren; što adventistički grijeh čini još većim.

Zapravo, nakon što su postali svjesni uloge subote i važnosti koju daje tituli Boga Stvoritelja, adventistički narod trebao je jasno identificirati svoje vjerske neprijatelje i izbjegavati bilo kakvo bratsko savezništvo s njima. Jer, **subota** subota je " *pečat živoga Boga* " iz Otk.7:2, kraljevski znak Boga

stvoritelja, njegov protivnik, nedjelja , može biti samo " žig zvjeri " iz Otk.13:15.

Ovdje podsjećam da su uzroci pada službenog institucionalnog adventizma višestruki, ali glavna i najozbiljnija briga je odbijanje svjetla bačenog na pravi prijevod Daniela 8:14 i prezir pokazan prema potpuno novom objašnjenju Daniela 12. čija je pouka istaknuti božanski legitimitet adventizma 7. ^{dana} . Zatim dolazi krivnja što nisu položili nadu u povratak Isusa Krista najavljen za 1994.; kao što su to učinili pioniri rada 1843. i 1844. godine.

Glavni sudovi Božji

Njegovo stvaranje zemlje i neba dovršeno, šestog dana Bog postavlja čovjeka na zemlju. I upravo zbog neposlušnog ponašanja čovječanstva, a time i zbog grijeha, Bog će ga, sukcesivno, tijekom njegove povijesti od sedam tisuća godina, podvrgnuti svojim brojnim osudama. Sa svakom od ovih prosudbi promjene se čine i percipiraju na konkretan i vidljiv način. Ekscesi koje slijedi čovječanstvo zahtijevaju ove božanske intervencije koje imaju za cilj vratiti ga na put istine odobren od njegove suverene presude.

Sudovi Starog saveza .

1. sud: Bog sudi za grijeh koji su počinili Eva i Adam, koji su prokleti i istjerani iz " *rajskog vrta* " .

2. sud: Bog uništava buntovno čovječanstvo vodama globalnog " potopa " .

3. sud: Bog **razdvaja** ljude različitim jezicima nakon njihovog uzdignuća iz " *abilonske kule* " .

4. ^{sud} : Bog sklapa savez s Abramom koji tada postaje Abraham. U to vrijeme Bog uništava **Sodomu** i Gomoru, gradove u kojima se prakticira ekstremni grijeh; odvratno i odvratno " *znanje* " .

5. sud: Bog izbavlja Izrael iz egipatskog ropstva, Izrael postaje slobodna i neovisna nacija kojoj Bog predstavlja svoje zakone .

6. presuda: 300 godina, pod njegovim vodstvom i djelovanjem 7 sudaca osloboditelja , Bog oslobađa Izrael napadnut od strane njegovih neprijatelja zbog grijeha.

7. presuda: Na zahtjev naroda i za njihovo prokletstvo, Bog je zamijenjen zemaljskim kraljevima i njihovim dugim dinastijama (Kraljevi Jude i kraljevi Izraela) .

8. ^{presuda} : Izrael je deportiran u Babilon.

9. ^{sud} : Izrael odbacuje božanskog "Mesiju" Isusa - Kraj starog saveza. Novi savez počinje na savršenim doktrinarnim temeljima.

10. presuda: Nacionalnu državu Izrael uništili su Rimljani 70. godine .

Sudovi Novoga saveza .

Spominju se u Otkrivenju sa " *sedam truba* " .

1. ^{presuda} : Barbarske invazije nakon 321. između 395. i 538.

2. presuda: Uspostava dominantnog papinskog vjerskog režima ⁵³⁸ .

3. *presuda* : religijski ratovi: suprotstavljaju katolike protestantskim reformatorima koje Bog ne odobrava: " licemjeri " Dan.11:34.

4. *presuda*: francuski revolucionarni ateizam svrgava monarhiju i okončava rimokatolički despotizam

5. ^{presuda} : 1843-1844 i 1994.

– Početak: Dekret Dan.8:14 stupa na snagu – zahtijeva dovršetak djela započetog reformacijom od Petra Valda, savršenog primjera, od 1170. Protestantska vjera pada i adventizam se pobjednički rađa : Religiozni praksa rimske nedjelje je osuđena, a praksa subote je opravdana i zahtijevana od Boga u Isusu Kristu od 1843. Djelo reforme je time završeno i dovršeno.

– Kraj: " *izbljuvana* " od Isusa, institucionalno je umrla 1994., u skladu s porukom upućenom " *Laodiceji* ". Božji sud započeo je tako što je Njegova kuća prošla kobnu kušnju proročke vjere. Neodobravan, bivši izabrani dužnosnik pridružio se taboru katoličkih i protestantskih pobunjenika.

6. *presuda*: " *6. truba* " je ostvarena u obliku Trećeg svjetskog rata, ovaj put nuklearnog, opisanog u Dan.11:40 do 45. Preživjeli organiziraju konačnu univerzalnu vladu i obnavljaju ostatak prvog obveznog dana tako što dekret. Posljedično, počinak sedmog dana subote, subote, bio je zabranjen, najprije zabranjen pod kaznom društvenih sankcija, a zatim, konačno, novom dekretom kažnjen smrću.

7. sud: prethodilo mu je vrijeme posljednjih sedam zala opisanih u Otk. 16, u proljeće 2030., slavni Kristov povratak stavlja točku na prisutnost ljudske zemaljske civilizacije Čovječanstvo je istrijebljeno. Samo će Sotona ostati zarobljenik na opustjeloj zemlji, "bezdanu" iz Otk. 20, " *tisuću godina* ".

8. sud: Uznesen na nebo od strane Isusa Krista, njegovi izabranici nastavljaju suditi zlim mrtvima Ovo je *presuda* citirana u Otk.11:18.

9. ^{sud} : Posljednji sud; zli mrtvi su uskrsnuli kako bi trpjeli standard " *druge smrti* " zbog " *jezera ognjenog* " koje prekriva zemlju i s njima uništava svaki trag djela uzrokovanih grijehom.

10. ^{sud} : Oskvrnjena zemlja i nebo obnovljeni su i proslavljeni. Dobrodošli izabranima u Božje novo, vječno kraljevstvo!

Božanstven od A do Ž, od Alefa do Tava, od alfe do omega

Biblija nema ništa zajedničko s drugim knjigama koje su napisala ljudska bića osim površinskog vizualnog izgleda. Jer u stvarnosti, mi vidimo samo njegovu površinu koju čitamo prema konvencijama pisanja specifičnim za jezike hebrejski i grčki, na kojima su nam izvorni tekstovi preneseni. Ali Mojsije je u svom pisanju Biblije koristio arhaični hebrejski čija su slova abecede bila drugačija od sadašnjih slova, zamjenjivala su se slovo po slovo tijekom progonstva u Babilonu, bez izazivanja problema. Ali slova su bila slijepljena bez razmaka između riječi, što ih nije činilo lakima za čitanje. Ali iza ovog nedostatka leži prednost oblikovanja različitih riječi ovisno o izboru slova odabranog za označavanje početka. To je moguće i dokazano je, što dokazuje da je Biblija doista daleko iznad mogućnosti ljudske mašte i postignuća. Samo misao i sjećanje neograničenog Boga stvoritelja mogu zamisliti takvo djelo. Jer ovo promatranje višestrukih čitanja Biblije otkriva da je svaku riječ koja se tamo pojavljuje Bog

izabrao i nadahnuo raznim piscima svojih knjiga tijekom vremena sve do posljednje, njegovog Otkrivenja ili Apokalipse.

Oko 1890. ruski matematičar Ivan Panin pokazao je postojanje numeričkih figura u različitim aspektima konstrukcije biblijskih tekstova. Jer hebrejski i grčki imaju zajedničku činjenicu da se slova njihovih alfabeta također koriste kao brojevi i brojevi. Demonstracije koje je napravio Yvan Panin znatno su pogoršale krivnju ljudi koji Božju Bibliju ne shvaćaju ozbiljno. Jer ako ta otkrića nemaju nikakvog utjecaja na to da ljudi budu sposobni voljeti Boga, ona ipak oduzimaju svaki legitimitet nevjerovanju u njegovo postojanje. Yvan Panin pokazao je kako je broj "sedam" bio sveprisutan kroz čitavu konstrukciju Biblije, posebno u samom prvom stihu, u Postanku 1:1. Nakon što sam pokazao da je sedmi dan subota "pečat živoga Boga" iz Otk.7:2, ovo djelo samo potvrđuje dokaze koje je otkrio ovaj briljantni matematičar koji je zahtjevnim znanstvenicima, svog i našeg vremena, ponudio neosporan znanstveni dokaz .

Od Yvana Panina, moderno računalstvo je analiziralo 304 805 znakova slova koja čine Sveto pismo jedinog drevnog saveza, a softver nudi bezbrojna različita čitanja stavljajući svako slovo na ogromnu šahovnicu čije mogućnosti poravnanja počinju jednom vodoravnom crtom 304805 slova dok se konačno ne dobije jedan okomiti red ovih 304805 slova; a između ova dva krajnja poravnanja sve bezbrojne međukombinacije. Otkrivamo poruke koje se tiču zemaljskog svijeta, njegovih međunarodnih događaja i imena drevnih i modernih ljudi, a mogućnosti su ogromne jer je jedini imperativ držati identičan razmak (od 1 do n...) između svakog slova formiranih riječi. Osim vodoravnih i okomitih poravnanja, postoji mnoštvo kosih poravnanja, odozgo prema dolje i odozdo prema gore, zdesna nalijevo i slijeva nadesno.

Stoga, uzimajući sliku oceana, potvrđujem da je naše poznavanje Biblije na razini njegove površine. Ono što je skriveno bit će otkriveno odabranima tijekom vječnosti u koju će ući. A Bog će i dalje zadiviti svoje voljene svojom ogromnom, neograničenom moći.

Ove blistave demonstracije nažalost nisu u stanju promijeniti srca ljudskih bića tako da zavole Boga " *svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom, svim umom svojim* " (Pnz.6:5; Mat. 22:37); prema njegovom pravednom zahtjevu. Ovo će zemaljsko iskustvo dokazati, prijekori, ukori i kazne ne mijenjaju čovjeka, zato se Božji spasonosni projekt od početka slobodnog života temelji na ovom stihu: "Ljubav savršena izgoni strah" (1. Ivanova 4,18) .). Odabir izabranih temelji se na njihovoj demonstraciji savršene ljubavi prema Bogu, njihovom Nebeskom Ocu. U ovoj " *savršenoj ljubavi* " više nema potrebe za zakonom ili zapovijedima, a prvi koji je to shvatio bio je stari Henok koji je pokazao Bogu svoju ljubav tako što je " *hodao* " s njim, pazeći da ne učini ništa što bi mu smetalo. Jer pokoravati se znači voljeti, a voljeti se sastoji od pokoravanja s ciljem pružanja zadovoljstva i radosti voljenoj osobi. U svom božanskom savršenstvu, Isus je zauzvrat došao potvrditi ovu lekciju o " *pravoj* " ljubavi prema prvim ljudskim uzorima, Abrahamu, Mojsiju, Iliji, Danielu, Jobu i mnogim drugima čija imena samo Bog zna.

Deformacije zbog vremena

Ne postoji niti jedan jezik na zemlji koji nije doživio evolucije i transformacije izazvane perverznom duhom čovječanstva. I po ovom pitanju, hebrejski nije izbjegao ovu ljudsku izopačenost tako da hebrejski tekst koji smatramo izvornim već nije ništa više od originala Mojsijevih spisa u djelomično iskrivljenom stanju. Ovo otkriće dugujem radu Ivana Panina i činjenici da je u verziji hebrejskog teksta koju je koristio 1890. godine, u Postanku 1:1, digitalizirao riječ Bog s hebrejskim izrazom "elohim". Na hebrejskom, "elohim" je množina od "eloha" što znači bog u jednini. Postoji i treći oblik: "Él". Koristi se za povezivanje riječi Bog s imenima: Daniel; Samuel; Betel; itd... Ovi pojmovi koji označavaju pravog Boga dobivaju veliko slovo u našim prijevodima kako bi označili razliku između pravog Boga i lažnih poganskih bogova ljudi.

Biblija s pravom i ustrajno naglašava činjenicu da je Bog "jedan" što ga čini "elohom", jedinim pravim "elohom". To je razlog zašto, pripisujući sebi množinu riječi "elohim", u Postanku 1 i drugdje, Bog nam šalje poruku kojom s pravom tvrdi da je već Otac mnoštva života koji postoje prije stvaranja našeg zemaljskog sustava ili dimenzija, i svih života koji će se pojaviti na zemlji. Ovi već stvoreni nebeski životi bili su već podijeljeni grijehom koji se pojavio u njegovom prvom slobodnom stvorenju. Označujući se riječju "elohim", Bog stvoritelj potvrđuje svoju vlast nad svime što živi i što je od njega rođeno. Upravo u tom svojstvu on će kasnije moći, u Isusu Kristu, nositi grijehe mnoštva svojih izabranih i spasiti, samo svojom pomirbenom smrću, mnoštvo ljudskih života. Riječ "elohim", u množini, stoga označava Boga u njegovoj kreativnoj moći svega što živi. Ovaj pojam također proriče višestruke uloge koje će on igrati u svom projektu spasenja u kojem je on već uglavnom i sukcesivno, " *Otac, Sin i Duh Sveti* " koji će nakon krštenja djelovati na pročišćavanje i posvećivanje života svojih izabranih. Ova se množina također odnosi na različita imena koja će Bog nositi: Mihael za svoje anđele; Isus Krist za svoja odabrana ljudska bića otkupljena njegovom krvlju.

Kao primjer iskrivljenja uzrokovanih ljudskom izopačenošću dajem onaj glagola "blagosloviti", izražen na hebrejskom korijenom "brq" i čiji će izbor upotrijebljenih samoglasnika na kraju biti preveden kao "blagosloviti" ili "prokleti". Ovo perverzno iskrivljavanje iskrivljuje značenje poruke o Jobu, kojemu njegova žena zapravo kaže " *blagoslovi Boga i umri* ", a ne " *prokuni Boga i umri* ", kao što prevoditelji predlažu. Još jedan primjer podmukle perverzne promjene, u francuskom jeziku izraz "sigurno" koji izvorno znači sigurno i apsolutno, u ljudskoj je misli poprimio značenje "možda", potpuno suprotno. I ovaj posljednji primjer zaslužuje biti naveden jer će dobiti na važnosti i imati ozbiljne posljedice. U rječniku "petit Larousse" primijetio sam promjenu u definiciji riječi "nedjelja". Uveden kao prvi dan u tjednu u verziji iz 1980., postao je sedmi dan u verziji sljedeće godine. Djeca Boga istine stoga moraju biti oprezni prema evolucijskim konvencijama koje su uspostavili ljudi jer se sa svoje strane, za razliku od njih, veliki stvoritelj Bog ne mijenja i njegove vrijednosti se ne mijenjaju, baš kao ni poredak stvari i vrijeme koje je on uspostavio od svog postanka svijeta.

Izopačena djela čovječanstva obilježila su čak i hebrejski tekst Biblije, gdje su samoglasnici nepravedno raspoređeni bez posljedica za spasenje, ali da bi zaštitio njegovu službenu verziju, Bog je pripremio numeričkom metodom, načinom identifikacije pravog teksta od lažnog. . To će nam omogućiti da provjerimo i uočimo postojanje brojnih numeričkih brojeva koji jedinstveno karakteriziraju autentičnu biblijsku verziju, na hebrejskom kao i na grčkom, čiji znakovi nisu mijenjani od 2. stoljeća ^{PF}.

Duh obnavlja istinu o opravdanju vjerom (vjerom)

Upravo sam spomenuo iskrivljavanje biblijskog teksta; stvari zbog višestrukih prevoditelja izvornih spisa. Kako bi prosvijetlio svoj narod posljednjih vremena, Duh istine obnavlja njihovu istinu, usmjeravajući umove svojih izabranih prema tekstovima u kojima još uvijek postoje značajna iskrivljenja. To je ono što je upravo postignuto ove subote 4. rujna 2021., do te mjere da sam joj dao ime "kristalna subota". Odabir teme za proučavanje prepustio sam sestri iz Ruande s kojom dijelimo napredak naših subota online. Predložila je "opravdanje vjerom". Studija nam je donijela neka stvarno važna otkrića koja čine naše razumijevanje ove teme vrlo jasnim.

U Bibliji, u 1 Pet.1:7, Duh simbolizira vjeru pročišćenim zlatom: " *da ispit vaše vjere, koji je dragocjeniji od zlata koje propada, iako je ispitan vatrom, rezultira hvalom, slavom i čašću kada Isus Krist se pojavljuje .* " Već iz ove usporedbe razumijemo da je vjera, prava vjera, izuzetno rijetka stvar, kamenčiće i oblutke nalazimo posvuda, što nije slučaj sa zlatom.

Zatim, iz stiha u stih, prvo smo zadržali da: " *bez vjere nije moguće ugoditi Bogu* ", prema Heb.11:6: " *A bez vjere nemoguće mu je ugoditi; jer onaj koji dolazi Bogu mora vjerovati da Bog postoji i da on nagrađuje one koji ga traže.* » Uz vjeru su vezana dva učenja: vjera u njezino postojanje, ali i sigurnost da ona blagoslivlja " *one koji je traže* ", iskreno, važan detalj na kojem se ne da zavarati. A budući da je cilj vjere biti Njemu ugodan, odabrani će na Božju ljubav odgovoriti poštivanjem svih Njegovih odredbi i zapovijedi koje On predstavlja u samo ime svoje ljubavi prema svojim stvorenjima. Plod ove veze ljubavi, koja poput magneta ujedinjuje one koji se međusobno ljube i ljube Boga u Kristu, predstavljen nam je u poznatom učenju navedenom u 1. Korinćanima 13 koje opisuje istinsku ljubav ugodnu Bogu. Nakon ovog čitanja, pomislio sam na ne manje poznatu poruku danu u HabaKuk 2:4: " *... pravednik će živjeti od svoje vjere* ". Ali, u ovom stihu prijevod koji je predložio Louis Segond govori nam: " *Gle, njegova se duša nadima, nije čedna u njemu; ali će pravednik živjeti od svoje vjere.* » Dugo mi je ovaj stih predstavljao problem koji nisam pokušao riješiti. Kako Bog može čovjeka " *napuhanog* " *ponosom ocijeniti* " *pravednim* "? Onaj koji se, prema Izr.3:34, Jakovljevoj 4:6 i 1. Petrovoj 5:5, " *oholima opire, a poniznima daje milost* "? Rješenje se pojavilo tako što smo u hebrejskom tekstu pronašli riječ " *nevjerujući* " umjesto riječi " *natečen* " navedene u Segondu i s iznenađenjem smo pronašli, u "katoličkoj" Vigourouxovoj verziji, dobar i tako logičan prijevod koji čini savršeno jasnim poruka od Duha. Jer, zapravo, Duh nadahnjuje u Habakuku poruku u stilu koji je već nadahnut u kralju Salomonu u

obliku njegovih izreka u kojima on stavlja u opoziciju parametre apsolutnih suprotnosti; ovdje kod Habakuka, " *nevjera* " i " *vjera* ". A prema Vigourouxu i osnovi latinske Vulgate njegovog prijevoda, stih glasi: " *Gle, onaj koji je nevjernik nema (pravu) dušu u sebi; ali će pravednik živjeti od svoje vjere .* » Pripisujući oba dijela stiha istom subjektu, Louis Segond iskrivljuje poruku Duha i njegovi čitatelji su spriječeni da razumiju pravu poruku koju je dao Bog. Nakon što je stvar popravljena, sada ćemo otkriti kako Habakuk precizno opisuje "adventistička" suđenja 1843.-1844., 1994. i krajnji datum koji se tiče pravog konačnog povratka Krista, proljeće 2030. Doista, ovo nedavno novo svjetlo koji utvrđuje povratak Krista za 2030. omogućuje nam da bolje razumijemo i potvrdimo uzastopna adventistička iskustva koja su već potvrđena, u Otk 10,6-7, izrazom: "više neće biti odgode... nego će *otajstvo* Božje biti ostvareno ." Za ovu demonstraciju uzeo sam tekst Habakuka 2 od njegovog početka, ubacujući komentare objašnjenja.

L.Segond verzija koju sam modificirao

Stih 1: " *Bit ću na svome mjestu i stajat ću na kuli; Gledat ću da vidim što će mi YaHWéH reći, i što ću odgovoriti u svom argumentu.* »

Obratite pažnju na stav "čekanja" proroka koji će obilježiti adventističko suđenje, Duh nam govori u poruci Dan.12:12: " *Blago onome koji čeka do 1335 dana* ". Da bismo jasno razumjeli, značenje ovog " *argumenta* " dano nam je u prethodnom poglavlju gdje je problem koji Habakuk postavlja produljenje prosperiteta zlih na zemlji: "Hoće li zbog toga isprazniti svoju mrežu i pokolji- da li on uvijek nacije, bez poštene? » (Hab 1,17). U ovom razmišljanju i ovom ispitivanju, Habakuk prikazuje ponašanje svih ljudi koji isto promatraju do kraja svijeta. Također, Bog će predstaviti svoj odgovor proročki sugerirajući temu povratka Isusa Krista, koji će definitivno stati na kraj dominaciji zlih, prezirnih, nevjernih, nevjernih i buntovnih.

Stih 2: " *Jahve mi se obrati i reče: Napiši proročanstvo: ugraviraj ga na ploče da se može čitati svima.* »

Između 1831. i 1844. William Miller predstavio je tablice sa sažetkom njegovih najava u kojima je preorekao povratak Isusa Krista prvo u proljeće 1843., zatim u jesen 1844. Između 1982. i 1994. također sam predlagao i još uvijek predlažem adventistima i drugim ljudima , na četiri tablice, sažetak novih proročkih svjetala nadahnutih od Gospodina Istine za naše " *posljednje vrijeme* ". Ako su stvarne posljedice povezane s ovom kušnjom 1994. shvaćene tek nakon označenog vremena, kao što je bio slučaj 1844., datum i njegov izračun do danas su potvrđeni od strane Duha živoga Boga.

Stih 3: " *Jer to je proročanstvo čije je vrijeme već određeno,* »

Ovo vrijeme koje je odredio Bog objavljeno je od 2018. Ciljajući na datum povratka Isusa Krista, ovo određeno vrijeme je proljeće 2030.

" *Ona ide prema svome kraju i neće lagati;* »

Povratak pobjedničkog Krista ostvarit će se u svoje vrijeme, a proročanstvo koje ga najavljuje " *neće lagati* ". Isus Krist će se sigurno vratiti u proljeće 2030.

" *Ako odgađa, čekajte, jer će se dogoditi, sigurno će se dogoditi.* »

Ako je datum odredio Bog, za njega će se istinski povratak Krista ostvariti u ovo određeno vrijeme koje je samo on znao do 2018. Predložena odgoda, "ako odgađa", stoga se može ticati samo *ljudi*, jer Bog zadržava pravo na korištenje lažnih najava povratka Isusa Krista koje će mu omogućiti da testira, sukcesivno, 1843., 1844., 1994. i do našeg posljednjeg vremena, vjeru kršćana koji tvrde da su njegovo spasenje, što mu omogućuje da odabere svoje izabranike. Ove lažne anticipirane najave povratka Isusa Krista koristi Bog, da do kraja svijeta odvoji " žito od kukolja, ovce od jaraca ", vjernike od nevjernika, "vjernike od nevjernika" », odabranik palih.

Stih potvrđuje parametar adventističkog "*čekanja*" koji ostaje opisni element posljednjih svetaca izdvojenih i zapečaćenih praksom pravog sedmog dana subote od jeseni 1844., kraja drugog adventističkog testa. U ovom stihu Duh naglašava pojam **sigurnosti** koji karakterizira ovaj povratak Krista pobjednika, osloboditelja i osvjetnika.

Vigouroux verzija

Stih 4: "*Gle, onaj koji je nevjernik nema u sebi prave duše; ali će pravednik živjeti od svoje vjere.*" »

Ova poruka otkriva presudu koju Bog donosi ljudima koji su podvrgnuti četirima adventističkim kušnjama povezanim s datumima 1843., 1844., 1994. i 2030. Božja presuda je oštra u svakom od razdoblja. Kroz proročku objavu Bog razotkriva "*licemjere*" kršćane koji otkrivaju svoju "*nevjerničku*" prirodu, prezirući proročke najave svojih izabranih glasnika ili svojih proroka. Nasuprot tome, izabrani odaju slavu Bogu primajući Njegove proročanske poruke i pokoravajući se novim uputama koje otkrivaju. Ova poslušnost, koju je Bog ocijenio "*ugodnom*", u isto je vrijeme ocijenjena dostojnom očuvanja pravednosti pripisane imenu Isusa Krista.

Samo se ova poslušna vjera "iz ljubavi" prema Bogu smatra dostojnom ulaska u vječnost koja dolazi. Samo onaj koga Kristova krv očisti od njegovih grijeha spašen je "vjerom svojom". Budući da je odgovor vjere osoban, to je razlog zašto Isus upućuje svoje poruke, pojedinačno, svojim odabranima, primjer: Matej 24:13: "*Ali onaj tko ustraje do kraja bit će spremljeno.*" Vjera može postati kolektivna ako ispunjava jedinstven standard. Ali oprez! Ljudske tvrdnje dovode u zabludu, jer Isus jedini odlučuje tko će biti spašen ili izgubljen prema Njegovoj prosudbi vjere koju pokazuju kandidati koji žele ući u nebo.

Ukratko, u ovim Habakukovim stihovima, Duh otkriva i potvrđuje blisku i **neraskidivu vezu** "*vjere*" i "*djela*" koja ona stvara; nešto što je već iznio apostol Jakov (Jak.2:17: "*Tako je i s vjerom: ako nema djela, mrtva je u sebi.*"); što implicira činjenicu da je od početka evangelizacije predmet vjere krivo shvaćen i protumačen. Neki su mu, kao danas, pridavali samo aspekt vjere, zanemarujući svjedočanstvo djela koja mu daju vrijednost i život. Ponašanje ljudi, kojima Bog obznanjuje svoje najave povratka Isusa Krista, otkriva pravu prirodu njihove vjere. I u vrijeme kada Bog izlijeva svoje veliko svjetlo na svoje posljednje slugе, više nema isprike za svakoga tko ne razumije nove zahtjeve koje je Bog uspostavio od 1843. Spasenje po milosti se nastavlja, ali od ovog datuma samo koristi odabranima koje je izabrao Isus Krist, kroz svjedočanstvo stvarnih demonstracija ljubavi koju mu iskazuju. U početku je subota bila znak ovog

božanskog blagoslova, ali od 1844. nikada više nije dovoljno samo po sebi, jer ljubav prema njegovoj proročkoj istini, objavljenoj između 1843. i do 2030., također je oduvijek zahtijevao Bog. Zapravo, nova svjetla primljena od 2018. imaju blisku vezu sa sedmim danom subotom koji je postao proročka slika sedmog tisućljeća koje će započeti s povratkom Isusa Krista u proljeće 2030. Od 2018. „opravdanje po vjera » dolazi do ploda i koristi pozvanima koji postaju izabrani očitujući svoju ljubav prema Bogu i svim njegovim starim i novim svjetlima otkrivenim u imenu Isusa Krista kako je naučavano u Mateju 13:52: “I reče im: *Stoga je svaki književnik koji uči o kraljevstvu nebeskom poput gospodara kuće koji iz svoje riznice iznosi nove stvari i stare stvari* . Svatko tko voli Boga može samo voljeti otkrivati njegove projekte i njegove tajne koje su dugo bile skrivene i ignorirane od ljudi.

Habakuk i prvi dolazak Mesije

Ovo se proročanstvo također ispunilo za židovski nacionalni Izrael, kojemu je navijestilo prvi dolazak Mesije. Vrijeme ovog dolaska bilo je određeno i najavljeno u Dan.9:25. A ključ za njegov izračun pronađen je u Ezrinoj knjizi, u 7. poglavlju. Ispada da su Židovi Danielovu knjigu stavili među povijesne knjige, a ona je prethodila Ezrinoj knjizi. No na taj je način njegova proročka uloga smanjena i čitatelju manje vidljiva. Isus je bio prvi prorok koji je skrenuo pozornost svojih apostola i učenika na Danielova proročanstva.

Najavljena odgoda, „ *ako kasni, čekaj* “ imala je i svoje ispunjenje, jer Židovi su čekali mesiju koji je bio osvetnik i osloboditelj Rimljana, oslanjajući se na Izaiju 61 gdje Duh govori o Kristu u stihu 1. : “ *Duh Gospodnji, YaHWéH, na meni je, Jer YaHWéH me je pomazao da donesem dobru vijest siromasima; Poslao me da izliječim slomljena srca, da proglasim sužnjima slobodu i sužnjima izbavljenje;* ". U stihu 2, Duh precizira: “ *Proglasiti godinu milosti od YaHWéH , i dan osvete od našeg Boga ; Da utješi sve nevoljnike;* ". Židovi nisu znali da je između " *godine milosti* " i " *dana osvete* " trebalo proći još 2000 godina da dovedu narod do povratka Krista pobjednika, osloboditelja i osvetnika, prema Izaiji 61:2. Ova se pouka jasno vidi u svjedočanstvu citiranom u Luki 4:16-21: “ *Otišao je u Nazaret, gdje je bio odgojen, i, prema svom običaju, ušao je u sinagogu na dan subotnji. Ustao je da čita i data mu je knjiga proroka Izaije. Razmotavši ga, nađe mjesto gdje je pisalo: Duh je Gospodnji na meni jer me pomaza da propovijedam radosnu vijest siromasima; Poslao me da izliječim srca slomljena, da proglasim sužnjima oslobođenje i slijepima da progledam, da oslobodim potlačene, da proglasim godinu milosti Gospodnje. Zatim smota knjigu, pruži je sluzi i sjedne.* » Zaustavivši svoje čitanje ovdje, potvrdio je da se njegov prvi dolazak odnosi samo na ovu “ **godinu milosti** ” koju je najavio prorok Izaija. Stih 21 nastavlja, govoreći: “ *Svi koji su bili u sinagogi pogledaše ga. Tada im je počeo govoriti: Danas se ispunilo pismo koje ste upravo čuli.* » Zanemareni i nepročitani “ **dan osvete** ” **Bog je odredio za proljeće 2030., za svoj drugi dolazak, ovaj put, u svojoj božanskoj moći.** Ali prije ovog povratka, Habakukovo proročanstvo je moralo biti ispunjeno “ *kašnjenjem* ”, kroz “adventistička” suđenja, 1843.-1844. i 1994., kao što smo upravo vidjeli.

Posljednja posveta

Suoči se s istinom

U proljeće 2021., na početku božanske godine, bogato, ali lažno kršćansko zapadno čovječanstvo upravo je pokazalo svoju želju za očuvanjem života starijih, makar i po cijenu nacionalne ekonomske propasti. Zato će ga Bog predati Trećem svjetskom ratu koji će odnijeti mnoštvo života ljudi svih dobi, znajući da za ovu drugu božju kaznu nema lijeka ni cjepiva. Pred nama će za 8 godina biti 6000 godina stvaranja Zemlje čiji će kraj biti obilježen ponovnim dolaskom Isusa Krista. Trijumfalno i pobjednički, on će povesti svoje otkupljene, svoje žive izabranike i one koje će uskrsnuti, u svoje kraljevstvo nebesko i uništiti će sav ljudski život na zemlji na kojem će ostaviti samog, izoliranog u tami, pobunjenog anđela od početka, Sotona, vrag.

Vjera u načelo 6000 godina ključna je za prihvaćanje ovog programa. Precizni izračuni iz brojki danih u Bibliji bili su nemogući zbog "neodređenosti" u pogledu datuma Abrahamova rođenja (jedan datum za tri Terahova sina: Post 11:26). No, slijed slijeda ljudskih generacija od Adama do Kristova povratka potvrđuje približavanje ovom broju 6000. Dajući svoju vjeru ovom okruglom, preciznom broju, mi ovaj izbor pripisujemo "inteligentnom" biću, tj. Bog stvoritelj, izvor sve inteligencije i života. Prema načelu "subote" navedenom u njegovoj četvrtoj zapovijedi, Bog je čovjeku dao "šest dana" i šest tisuća godina da obavi sav svoj posao, ali sedmi dan i sedmo tisućljeće su "sveta" vremena odmora. (set odvojeno) za Boga i njegove izabranike.

inteligentnim ili mudrim " ponašanjem Njegovih izabranih koji imaju koristi od svega što Bog kaže, prorokuje ili misli (vidi Daniel 12:3: " A mudri će sjati kao sjaj prostranstva, i oni koji su poučavali pravednosti mnoštvo, poput zvijezda, u vijekove vjekova. " Postupajući tako, oni opravdavaju Božji izbor da im učini da imaju koristi od njegove otkupiteljske pravde očitovane u Isusu Kristu.

Za kraj ovog djela, neposredno prije nadolazeće drame, želio bih posvetiti, sa svoje strane, svoj pravoj djeci Božjoj koja će ga čitati i dočekati s vjerom i radošću, ovaj stih iz Ivana 16:33 koji posvetila su dva različita izvora prigodom mog krštenja 14. lipnja 1980.; jedan na mojem krsnom listu iz zavoda, drugi na predgovoru knjige "Isus Krist" koju mi je ovom prilikom ponudio moj tadašnji suslug, gotovo u dobi kada je Isus prinio svoj život na žrtvu: „ *Ovo sam vam rekao da imate mir u meni. Imat ćete nevolju u svijetu; ali budi hrabar, ja sam pobijedio svijet.* ”

Samuel, blagoslovljeni sluga Isusa Krista, "Uistinu"!

Posljednji poziv

Dok pišem ovu poruku, na kraju 2021., svijet još uvijek uživa primjetan i cijenjen univerzalni vjerski mir. Međutim, na temelju mog znanja o dešifriranim proročanskim objavama koje je pripremio Bog, potvrđujem, bez imalo sumnje, da je strašni svjetski rat u pripremi i da je na putu da se završi u sljedećih 3 do 5 godina. Predstavljajući ga pod simboličnim nazivom "šesta truba" u Otk. 9, Duh nas podsjeća da je već došlo pet strašnih kazni da kazni napuštanje vjernosti svetoj suboti i drugim uredbama koje se ne poštuju od 7. ožujka 321. kazne besmrtnog Boga obuhvatile su 1600 godina ljudske povijesti organizirane na božanskom vjerskom programu. Njegova šesta kazna dolazi da upozori, posljednji put, kršćanstvo krivo za nevjeru prema njemu. Bez Boga i njegova spasonosnog projekta ljudski život nema smisla. Zbog toga će "trube" koje imaju postupan karakter otkriven analogijom u Levitskom zakoniku 26, ubojiti intenzitet "šeste" doseći vrhunce užasa kojih se čovječanstvo dugo bojalo i pribojavalo. "Šesta truba" odnosi se na konačni svjetski rat koji će zbrisati mnoštvo ljudskih bića, "trećinu ljudi" prema Otk.9:15. A ovaj omjer se doslovno može postići u ratu u kojem će se 200.000.000 naoružanih, obučanih i opremljenih profesionalnih boraca sučeliti jedni s drugima, prema preciznosti danoj u Otk.9:16: "Broj konjanika u vojsci bio je dvije mirijade mirijada : Čuo sam njihov broj"; tj. 2 x 10000 x 10000. Prije ovog posljednjeg sukoba, tijekom 20. stoljeća, dva svjetska rata 1914-1918 i 1939-1945 bili su vjesnici velike kazne koja dolazi da okonča vrijeme slobodnih i neovisnih naroda. Bog nije osigurao gradove utočišta za svoje odabranike, ali nam je ostavio dovoljno jasnih pokazatelja da pobjegnemo iz područja koja su prioritetno ciljana njegovim božanskim gnjevom. On će usmjeravati udarce koje moraju zadavati ljudska bića pozvana za ovu zadaću. Ali nitko od njih neće biti jedan od njegovih odabranika. Nevjerujući buntovnici ili nevjernici raspršeni po cijeloj zemlji bit će instrumenti i žrtve njegovog božanskog gnjeva. Drugi svjetski rat vodio se između zapadnih naroda čije su religije bile kršćanske i suparničke. Ali u nadolazećoj Trećoj, motiv za sukobe bit će u biti religiozan, suprotstavljajući se međusobno konkurentskim religijama koje nikada nisu bile doktrinarno kompatibilne jedna s drugom. Samo su mir i trgovina omogućili da ova iluzija raste. Ali u vrijeme koje je Bog odabrao, prema Otk.7:2-3, demonska univerzalnost koju drže Božji anđeli bit će oslobođena da "nanese štetu zemlji i moru" ili, simboli koji se dešifriraju, "da štete" "Protestanti i katolici" koji su nevjerni Isusu Kristu. Vrlo logično, nevjerna kršćanska vjera čini glavnu metu gnjeva pravednog suca Isusa Krista; baš kao iu starom savezu, Izrael je bio kažnjen za svoje stalne nevjere sve do svog nacionalnog uništenja 70. godine. Paralelno s ovom "šestom trubom", proročanstvo Dan.11:40 do 45, potvrđuje, pozivajući se na "tri kralja", implikacija tri religije monoteizma: europskog katolicizma, arapskog i sjevernoafričkog islama te ruskog pravoslavlja. Sukob je završio preokretom situacije zbog intervencije američkog protestantizma, koji nije imenovan kao kralj, ali je sugeriran kao tradicionalni

potencijalni neprijatelj Rusije. Uklanjanje konkurentskih sila otvara pristup njegovoj posljednjoj dominaciji pod naslovom “ *the* ” . *zvijer koja izlazi iz zemlje* ”, opisana u Otk.13:11. Precizirajmo da je u ovom konačnom kontekstu američka protestantska vjera postala manjina, s rimokatoličkom većinom, zbog uzastopnih hispanoameričkih imigracija. Godine 2022. njen predsjednik irskog podrijetla i sam je katolik, poput ubijenog predsjednika Johna Kennedyja.

U Otk.18:4, u Svemogućem Bogu, Isus Krist zapovijeda svima koji vjeruju i nadaju se u Njega, Njegovim odabranima, da “ *izađu iz Babilona Velikog* .” Identificiran s dokazima u ovom djelu Papinskoj rimokatoličkoj crkvi, “ *Babilon* ” je suđen i osuđen zbog “ *njenih grijeha* ”. Povijesnim naslijeđem “ *svojih grijeha* ” krivnja katoličanstva proteže se na protestante i pravoslavce koji svojom vjerskom praksom opravdavaju nedjeljni počinak naslijeđen iz Rima. Izlazak iz Babilona podrazumijeva napuštanje “ *svojih grijeha* ”, od kojih je najvažniji, jer ga Bog čini identifikacijskim “ *znakom* ”: tjedni dan odmora, prvi dan tjedna božanskog reda, rimska nedjelja.

U ovoj poruci, s obzirom na hitnost vremena, potičem Božje sinove i kćeri da napuste sjevernu zonu Francuske sa središtem u glavnom gradu Parizu. Jer uskoro će biti pogođen Božjim gnjevom, pretrpjevši “ *vatru s neba* ”, ovaj put nuklearnu, poput grada “ *Sodome* ” s kojom ga uspoređuje, u svom Otkrivenju, u Otk 11,8. Također ga označava imenom “ *Egipat* ”, simboličnom slikom “ *grijeha* ”, zbog buntovnog stava njegove nereligiozne predanosti koja se suprotstavlja Bogu, poput faraona u povijesnom izvještaju o izlasku hebrejskog naroda. U ratnoj situaciji, s presječenim i zabranjenim cestama, bit će nemoguće napustiti ciljano područje i pobjeći od smrtonosne tragedije.

Samuel sluga Boga živoga Isusa Krista

Oni koji prvo žele otkriti ono što je predstavljeno na kraju ovog djela, teško će razumjeti zašto sam toliko uvjeren u neopozivu prirodu skorog uništenja Francuske i Europe. Ali oni koji su je čitali, od početka do kraja, prikupit će, tijekom čitanja, dokaze koji se neprestano gomilaju, do te mjere da im je omogućilo da konačno dijele nepokolebljivo uvjerenje da je 'Duh Božji ugradio u mene i u sve koji mu pripadaju; u istinu. NJEMU pripada sva SLAVA.

Loša iznenađenja doći će samo od onih koji tvrdoglavo odbijaju prepoznati njegovu neusporedivu moć, najbrojniju, i njegovu sposobnost da sve vodi prema svom planu do savršenog ostvarenja.

Ovdje završavam ovaj rad, ali nadahnuće koje mi Isus nastavlja davati zabilježeno je i trajno zabilježeno u obliku poruka predstavljenih u djelu “ **Nebeska mana posljednjih adventističkih hodača** ”.